This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

HH 1T4G +

Gh 44.405 (3)

1650 : SIGILL : COLL : HARVARD : CANTAB : NOV : ANGL :
CHRISTO ET ECCLESIÆ
N. Hurd Sc
BOSTON

D. *AUGUSTI CHRISTIANI BORHECK*
HISTOR. ET ELOQ. IN REGIA DUISBURGENSI RHENANA ACADEMIA PROF. PUBL. ORD.

APPARATUS
AD
HERODOTUM
INTELLIGENDUM ET INTERPRETANDUM.

Volum. III.

Apparatus criticus ad conſtituendam lectionis Herodoteae integritatem.

LEMGOVIAE
in Officina Libraria Meyeriana 1798.

Gk 44.405

Ad Librum III.

In Libri inſcriptione omittunt Ald. Cam. I. II. τȣ Αλικαρνησσηος & επιγραφομενη. In Steph. I & ſeqq. τȣ Αλικαρνασσεως.

ad Cap. I.

και αλλȣς, των) omittunt comma poſt αλλȣς, inſeruntque poſt των Ald. Camer. I II. αλλȣς τε των Arch. Vind. Poſt Ιωνας τε comma habent Ald. Camer. I. II, punctum poſt θυγατερα.

εκ συμβȣλιης) Arch. Vind. Theo Progymn. p. 56, ubi haec conſiderat, συμβȣλης. Ald. Camer. I. II εκ βȣλιης. Steph. I & ſeqq. εκ βȣλης. Poſt Αιγυπτιȣ colon Ald. Cam. I. II, punctum poſt ταυτας, comma poſt γυναικος τε, quod abeſt poſt οφθαλμων in iisdem

συμβȣλιη) Ald. & Edd. Pariſ. A B Remig. συμβȣλη ora Steph. I, Med. Ask. Vind. Arch. Servo Aldinum, in cuius codice ſupra βȣλιης, hinc calami errore natum teſtantur Arch. Vind. Theo. Solet ſcriptor hanc in conſiliis vocem frequentare. Loca notavit Portus. Συμβȣλη ſicubi conſpiciatur, dubiae fidei eſt, uti VI, 109 & I, 157. Alibi Mſſ. damnant mutantque, quemadmodum Medic. Paſſion. Ask. VII, 15. VIII, 101. 102. Non neſcio, in Platone, Xeno-

nophonte, Demoſthene, Dinarcho, multisque aliis συμβȣλην ſeſe legentibus offerre, ſed eos nunc moror nihil. *Weſſeling*. Poſt συμβȣλιη abeſt comma in Ald. Camer. poſitum eſt poſt Αμασιν in iisdem. Nullum quoque in iisdem comma poſt μη δȣ.

απεχθοιτο) απεχθητο Ald. Cam. I. II, poſt αχθομενος iidem comma habent, idem poſt δȣναι.

ευ γαρ ηπιςατο) comma hic nullum Ald. Cam. I. II. επιςατο γαρ Vind. Arch.

ȣκ) Ask. Arch. ceteri ȣχ cum Ald. & ſeqq.

παλλακην) παλακην Paſſion.

ταδε) Med. Paſſion. Askew. Arch. Vind. ταυτα Ald. & Edd

Poſt μεγαλη τε comma, poſt ευειδης colon Ald. Cam. I. II

ευειδης) Attigit Gloſſ. Sangermanenſis hinc & ex Muſa I. Poſt οἱ ην comma Ald. Camerar. I. II.

εσθητι τε και) Medic. Paſſion. Ask. Arch. Vind. alii cum Ald. εσθητι και tantum, comma quoque poſt εσθητι Ald. Cam. I. II, nullum in his comma poſt ησπαζετο.

ω βασιλευ) Citat G. Corinthus.

μανθανεις) μανθανης Ald. Camer. I. II, in quibus poſt ασκησας, & αληθηιη comma, idem poſt τον ante εκεινος.

δεσποτεα) δεσποτην Arch. ſine ratione.

εγγενομενη) Ask. Arch. Pariſ. A. B. γενομενη Vind. εγγινομενη Med. Ask. Ald. & Edd.

Καμβυσεα) Καμβησεα Ald. ex errore typothetae a Camerario correcto. Poſt θυμωθεντα

abeſt

abeſt comma in Ald. Cam. I. II, colon in his poſt Αιγυπτον.

ad Cap. II.

Poſt Αιγυπτιοι δε comma habent Ald. Camer. I. II.

οικηϊευνται) Arch. optime. οικεευνται Ask. οικεευνται Ald. & Edd. Med. Paſſion Herodoti manus in Arch. Vid. I, 4. 94. *Weſſel.*

Poſt Καμβυσεα comma abeſt Ald. Cam. I. II.

δη της) δη deſit Vind.

Κυρον γαρ) και γαρ Κυρον Arch.

Poſt αυτες punctum, & ſequentia ſine parentheſi Ald. Cam. I. II, in quibus nullum comma poſt αλλοι.

ορθως) deeſt Paſſion. Ask. poſt επιςεαται comma Ald. Camer. I. II, & punctum poſt Αιγυπτιοι, comma poſt πρωτα μεν, colon poſt παρεοντος in iisdem.

παρεοντος) παρεντος Ald. Camer. I. II, ex typor. errore.

αυτις) Arch. αυθις alii cum Ald. bene Arch. & Ιωνικως.

Κασσανδανης) Medic. Ask. Paſſion. Arch. Vind. ſemper. Κασανδανης Ald. cum vulgo.

Poſt Αχαιμενιδεω punctum Ald. Cam. I. II, comma non habent poſt τον λογον, colon habent poſt ειναι eaedem.

ad Cap. III.

ωδε ο λογος) Arch. Vindob. Fragm. Pariſ. ωδε λογος Pariſ. B. Alii cum Ald. ωδε λογος. Re-

curro ad I, 52. Poſt πιθανος comma Ald. Camer. I. II.

εσελθουσα) Ald. & Edd. Remig. Vindob. Arch. Pariſ. A. B. εισελθουσα Medic. Paſſion. Ask. contra morem.

Κασσαιδανη) Κασανδανη Ald. cum vulgo; v. ſupra

Poſt ευειδεα τε comma Ald. Camer. I. II, quod abeſt poſt επαινω.

ὑπερθωϋμαζουσα) αποθωϋμαζουσα Arch.

Κασσανδανη) Κασανδανη Ald. cum vulg. vid. ſupra. Poſt γυνη comma Ald. Cam I. II.

ταδε) τοιαυτα Arch. τοιαδε Vindob. Poſt ειπαν comma Ald. Camer. I. II, idem poſt επικτητον habent, & poſt αχθομενην.

Νιτητι) Νικητι Arch. In Νειτητις, Νιτωκρις, aliisque nominibus Aegyptiacum latere Minervae Νειτ, vel Νηϊθ, vidit Jablonſkius, monuitque plus ſemel. *Valkenaer.* Poſt Νιτητι comma omiſit Ald. Camerar. I. II, in quibus punctum poſt ταυτα.

πρεσβυτερον) πρεσβυτατον Arch. cum Valla & Vind. non abſurde.

τοιγαρ τοι) Med. Paſſion. Ask. Fragm. Pariſ. alii, uti Ald. τοιγαρ, ω.

Poſt αυτον comma Ald. Cam. I. II, omittunt poſt ὄτω δη.

την επ᾿ Αιγυπτον ςρατηΐην) Vind. praeclare. ςρατειην Pariſ. Fragm. Vulgo ςρατιην cum Ald. Repoſuit Weſſeling. ςρατηΐην, ut I, 206. Suum hic atque alibi recuperabit Herodotus ςρατηΐην, cui exercitus dicitur ςρατιη, expeditionem ſuſcipere, ςρατηΐην ποιεεσθαι, III, 39. V, 77. Ut Hero-

Herodotus, στρατειων & στρατιων tamquam diverſa ſemper diſtinxerunt Thucydides, Xenophon, ceterique ſcriptores antiqui. In his itaque corrigendis ſequerer iudicium H. Stephan. Sylb. Hemſterhuſ. Taylori, Marklandi, Ruhnkenii. *Valkenar.*

ad Cap. IV.

επιστρατευσιν) Med. Arch. Vind. Ask. Paſſion. ora Steph. I. Gloſſae Sangerm. στρατευσιν Ald. & Edd.

επικρων των) Arch. Vind. ceteri των negligunt cum Ald. poſt ανηρ comma Ald. Cam. I, II.

Αλικαρνησσευς) Αλικαρνησευς Arch. Vind.

οἱ Φανης) οἱ ην Φανης iidem haud male, colon poſt Φανης Ald. Cam. I. II.

πολεμιος) Arch. Vind. Remig. Ald & Edd. πολεμικα Med. Ask. Paſſion. ſine cauſſa. Poſſunt τα πολεμικα apud alios valere ſaepe citra ius inculcata. Herodotus non admittet, niſi vi coactus, qui εδαμων εσαν τα πολεμια αμεινες V, 78 & τα δε πολεμια καρτα δοκιμος eodem libro c. III, ſive, uti ibi ſcriptus codex, τα πολεμηϊα· tum αριστοι τα πολεμια VII, 9. 3. αγαθοι τα πολεμια IX, 57. ſed manum comprimo. Conſ. ad Diodor. I, 54, & Abreſch. Dilucid. Thucyd. p. 196. *Weſſeling*

κατ τι) κατι Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt Αμασι deeſt.

Αμασι, ενδιδρηκει) Αμασιν διαδιδρηκει Arch.

οια δε) ὁ δε Vindob. Arch. Poſt επ. κρισι comma Ald. Cam. I. II.

ȣ σμικρȣ) Vind. ex Jonum more, μικρȣ vulgo cum Ald. qui comma nullum hic habet.

ἔλειν) ελθειν Arch. Poſt μεταδιωκει δε nullum comma Ald. Cam. I. II.

τριηρεϊ) τριηρει Ald. & Edd. Pariſ. A. B. Vindob. Remig. τριηρεϊ ες ταυτον Arch. τριηρη Med. Paſſion. Ask. Bene Arch. τριηρη Medic. & aliorum turbat orationem, & Scriptoris morem, quo VI, 39 επι Χερσονησȣ αποςειλασι τριηρεϊ οἱ Πεισιςρατιδαι· & V, 85 μετα την απαιτησιν αποςαληναι τριηρεϊ μιη· tum III, 44 απεπεμπε τεσσερακοντα τριηρεσι· accedat, quod Reiskius admovit, ςειλας πλοιω ες Κερκυραν III, 52, ex Med. in πλοιον converſum. *Weſſeling.* Poſt κατ' αυτον comma ante Reiz. poſt εν Λυκιη punctum Ald. Cam. I II.

καταμεθυσας) θυσας Arch. Valla, qui, *mactatis cuſtodibus* Non arbitror ex vero. Commodius multo eſt vulgatum. *Weſſeling.*

αποφεοντι την ελασιν) exercuit doctiſſ. virum Miſcell. Lipſ. Vol. 8. p. 87 exercuit alios. Deſit κατα, quod orationem fulcire, etſi tacitum, debet, ut ſaepenumero. Simile in Vind. II, 121 3. *Weſſeling.*

μεν) μιν Vind. Arch.

Poſt πρηγματα colon ante Reiz. Poſt ελασιν comma non habent Ald. Camer. I. II, ſed punctum poſt ὡδε, in iisdem παραινεων cum πεμψαντα iunctum eſt. Poſt δεεσθαι comma non habent eaedem.

ad Cap. V.

Καδυτιος) Κανδυτιος hic & infra Arch.

γη

γῆ ἐςι) γη ἐςι Ald. coniectura Gronovii, a Reizio, quem ſequuti ſumus, iure recepta, plauſibilis haec Gronovii divinatio jam fuerat Weſſelingio, qui, pingi debet aut ἡ ἐςὶ ſublato tono, aut γη ἐςι, ait; ἣ Jac. Perizonius Orig. Aegypt. c. 23. p. 475 nullo iure ſuſtulit. ἣ inde a Cameraria na I editi omnes; praeter Stroth. in Aegypt. Herod. qui cum Reizio γη edidit.

Συρων) Med. Ask. Paſſion. & mox denuo; Συριων utrobique alii plerique cum Aldo. Poſt Καδυτιος abeſt comma Ald. Cam. I. II, omiſſum quoque poſt ἐυσης πολιος, & δοκεει in iisdem, poſt ελασσονος colon ante Reiz.

επι θαλασσης) Ald. & Edd. Arch. Pariſ. A. Remig. απο ora Steph. I, Vind. Med. Paſſion. Sed εμπορια non habet Arch.

Ινυσυ) Ικνυσυ Arch. cum Valla.

τυ Αραβιυ) Arch. cum Vind. belle: της Αραβιυ vulgo cum Ald.

Ινυσυ) Ινυσυ πολιος Συριων Vind. In Arch. Ικνυσυ πολιος Συριων, ſine αυτις, perperam.

δη) δε Vind.

ες θαλασσαν) επι θαλασσαν Arch.

Poſt εν τη comma Ald. Cam. I. II.

δη) omittit Vind. Arch.

Poſt κεκρυφθαι colon Ald. Cam. I. II.

δη) Med. Paſſion. Arch. ηδη Ald. & Edd. Vind. Arch. Pariſ. A. B.

Ινυσυ) Ικνυσυ Arch. Vind. Valla; Steph. Byz. Ινυσσοι hoc ex loco.

Poſt ὀρεος comma Ald. Cam. I. II.

Σερβωνιδος) Σερβωνιτιδος Vind. Spectavit haec Plinius Hiſt. Nat. V, 13.

ad Cap. VI.

Poſt το comma Ald. Cam. I. II.

ολιγοι) ολιγον Arch.

εννενωκασι) εννενοηκασι Vind.

Φρασων) Φρασσων Paſſion.

εκ Φοινικης) Med. Ask. Paſſion. ora Steph. In Arch. Vind. νυν και προς εκ Φοινικης. Vulgo cum Ald. εκ Φοινικων.

δις τε ετεος) δι᾽ ετεος Arch.

κειμενον) κεινον Arch. Vindob. Valla. Poſt εκ εςι nullum comma Ald. Cam. I. II. οινηρον κεραμιον citat hinc Polux VII, 161 & Gloſſ. Sangerman.

Poſt απαν nullum comma in Ald. Camerar. I II.

ιδεσθαι) Ald. Cam. I. II, Med. Paſſ. Ask. εδεσθαι Arch. ειδεσθαι ceteri cum Steph. I & ſqq.

Poſt κε δητα nullum comma Ald. Cam. I. II neque poſt τις αν.

αναισιμεεται) Med. Paſſion. Ask. αναισιμενται nec male Ald. & alii cum edd. comma poſt hanc vocem poſuit Ald. Cam. I. II.

τον μεν δημαρχον ἑκαςον) των μεν δημαρχων ἑκαςον eleganter Reiskius.

εκ της ἑωϋτε πολιος συλλεξαντα) Sic Paſſion. Arch. Vind. Ask. Vulgo cum Ald. συλλεξαντα εκ της ἑωϋτε πολιος.

Poſt κομιζειν abeſt comma Ald. Cam. I. II, idem abeſt poſt Αιγυπτω ante Reiz.

τον παλαιον) Medic. Arch. Paſſion. Ask. Vind. των παλαιων vulgo cum Ald.

ad

ad Cap VII.

επ᾽ Αιγυπτον) Med. Ask. Paſſion. In Ald. & aliis ες Αιγυπτον· Poſt ειρημενα comma Ald. Cam. I. II

σαξαντες υδατι) Arch. Reliqui ἐλξαντες cum Ald. Divinus hic Arch. liber eſt. Ἑλξαντες υδατι· quis intelligit? nec melius erit ελπισαντες υδατι, quod Pavii extudit ingenium; namque κατα δη τα ειρημενα, *ſecundum ea, quae dicta ſunt*, ſpem iſtam, ut ne de Codd. dicam, excludunt. Vaſa innuuntur vinaria, quae aqua ſtipabantur, ut ſitientibus potum in Arabiae illis arenis praeberent: hoc σαξαντες υδατι, ſive, ut proxime, πλησαντες υδατος. Reiskius, cum idem in opionem incedit, ut verbo liquidis in rebus uſus appareret, ex Clement. Alex. Paedag. II. p. 219 αποσεσαγμενους τροφαις, & Athen. VII. p. 322 τυρω τε σαξας· tum Polybii Excerpt. p. 1489 σαττουσιν εις αγγεια appoſuit, neque oblitus, prorſus opportunum, αγγηιον υδατι σεσαγμενον Luciani Deae Syr. c. 48. Accedit Cercidae verſus in Stobaei Serm. IV. p. 54 ανερες, ων τε κεαρ Παλω σεσακται και δυσεκνιπτω τρυγι. *Quibus omne luto*, ſeu *vino*, ut opinor, *Cor ſordet atque faece non purgabili*, ex verſione ſummi Grotii. Nam αιματι τε και σαρξιν διασαττειν· Galeni Protrept. p. 5 praetereo. Neque enim in dubio res manet. *Weſſeling.*

Poſt Αιγυπτον comma Ald Cam. I. II.

κω) Arch. Paſſion. Ask. Vind. ora Steph. Remig. Alii cum Ald. & Med. κου.

Αλικαρνησσηος ξεινου) Ἁλικαρνασσηος Arch. Ἁλι-

'Αλικαρνησσεος Ask. Paſſion. 'Αλικαρνασσηος Ald. cum vulg. Maluit πειθομενος τȣ Abreſch. Poſt ξεινȣ abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Αραβιον) Αραβιον βασιλεα Arch. Vind. ex gloſſa ſine dubio.

Poſt ασφαλεως comma, poſt ετυχε colon Ald. Cam. I. II, in quibus & poſt δυς τε comma poſitum eſt.

ad Cap. VIII.

τοισι) τισι Arch. ex pronunciatione Reuchliniana

εσω) Paſſion. Arch. Vindob. Vulgo εσω cum Ald.

εκατερȣ κροκυδα) ἑκαςȣ κροκιδα Arch. Vind. ἑκατερȣ κροκυδα Remig. Med. Paſſion. Ask. ora Steph. Pollux VII, 63. Alii cum Ald. κροκυην. Corrigenti docto viro κροκιδα favent Arch. & Vind. non certior uſus Κροκυς eſt in Polluce, quin ipſa haec Herodotea ex Falkenburgii codice. Κροκυδας reliquiſſe Heſychium, vocum ſeries monſtrat Κροκυδιζειν in floccis legendis poſuit Aretaeus; habet Aëtius lib. 3. c. 161 περι κροκυδων. In Theophr. Charact. c 2 vetuſtiſſimi Mſſ. απο τȣ ἱματιȣ αφελειν κροκυδα. Hippocratis & Galeni libri variant, ſicuti Foëſius in Oeconomia docuit Quae ſi ſatis non faciunt, obſervata Salmaſio in Solin. p. 283 accedere poterunt. *Weſſeling*

Poſt Διονυσου comma Ald. Cam. I. II, colon poſt Ουρανιην.

επιτελεσαντος) Arch. Med. Vind. Paſſion. Ask. Remig. optime. επικαλεσαντος Ald. &c.

Poſt

Poſt φιλοισι comma Ald. Cam. I. II, abeſt in his poſt αςον.

προς αςον) προς αυτον Arch. Vind.

Poſt οἱ δε φιλοι abeſt comma Ald. Cam I. II.

ἡγευνται) Arch. Vind. ἡγεονται ceteri cum Ald. poſt φασι nullum habet comma Ald. Camer. I. II.

περιτροχαλα) περὶ τρόχαλα Arch. περιτροχαλα Vind. & Photius in Lex. ex h. l. ὑποτροχαλα vulgo cum Ald. περιτροχαλα recipiet e Codd. Herod. vid Diſſert. Herod. p. 100., Praebet illud Plutarch. T. 2. p. 261. F. περιτροχαλα κειρεσθαι Athenis, quod ex Heſych. conſtat, σκαφιον dicebatur: ad Harpocrat. in σκαφιον notat H. Valeſius, plura dedit Junius de coma c. 6. Potuerunt autem iſta, κειρονται περιτροχαλα τυς κροταφυς: commode reddi περιξυρευνται. Sed pro περιξυρευντες, quae forma certe non eſt Jonica, fortaſſe cui ſcripſiſſe ſuo more videbitur Herodotus περιξ ξυρευντες τυς κροταφυς mihi tamen vulgatum potius ex interpretamento videtur natum. *Valkenar.* Verum hoc, περιτροχαλα, praeſtant veteres ſchedae, & ſermonis conſuetudo. Pollux de tonſurae generibus, κυρας δε ειδη, κηπος — περιτροχαλα, ex Salmaſii in Tertull. Pall. p. 266 certa emendatione 2, 29. Conſentit Heſych. in σκαφιον. Hinc Ariſtodemus tyrannus in Plat. T. 2. p. 261. F. τας δε θηλειας, bene ita Salmaſius, ηναγκαζε περιτροχαλα κειρεσθαι *in orbem tonderi.* Talis ευειμων ille και αποκειραμενος την κεφαλην περιτροχαλα in Priſci Excerpt. Legat. p. 45. Tales Franci περιτροχον κειρομενοι Agathiae L. I. p. 11. C. Arabum

bum olim idem tonſurae modulus Jeremiae IX, 26. Plura Salmaſii Epiſt. de coma p. 50 & Vitringae Commentar. in Jeſaiae c. 15. p. 463. *Weſſeling.*

Ουροταλ) Οροταλ Arch. Vindob. Valla & Cod. Bodlejanus, in alio Οροταλατ, teſte Pocockio, tum Αλιατ· Vulgo cum Ald. Ουροταλτ· Οροταλτ Ask. Paſſ. Dedi Bocharto Phaleg. II, 19. p. 110, & Reiskio Miſcell. Lipſ. T. 8. p. 88, hanc ex codd. niſi Οροταλ quis maluerit, ſcripturam, nam Ουροταλτ ultimam ex ſequenti articulo ſibi ſociavit. *Weſſeling.*

ad Cap. IX.

επεσαξε) Citat Gloſſ. Sangerman. Poſt ανυδρον colon Ald. Cam. I. II.

ὑπεμεινε) ὑπεμεινε Paſſion. Poſt ςρατον colon ante Reiz. nullum comma poſt πιθανοω habet Ald. Cam. I. II.

Poſt ςω comma poſt Κορυς punctum in iisdem.

Ερυθρην) Ερυτρην Ald. Cam. I correxit vitium typogr. Cam. II.

ραψαμενον) Ald. Arch. Vind. Remig. Pariſ. A. B. αψαμενον των ωμοβ. Med. Paſſ. Ask. Aldi & aliorum, etiam Arch. e quo αψαμενον Galeus, longe errans, produxit; potior lectio. Conſui profecto prius coria iſta bubula, ut canalem ſcorteum darent, debuerunt, quam variis ex partibus aptari inter ſe nectique. Non nego ραπτειν in Muſis iterari, nec adſpernantur tamen ες τον μηρον ενερραψατο II, 146. *Weſſeling.*

και

και των αλλων) και αλλων Arch. Vind.

επικνευμενον) εξικνευμενον Ald. Cam. I. II.

ανυδρον, αγαγειν) ανυδρον αγαγειν· Ald. Camer. I. II.

τετε) Arch. Vindob. τετων vulgo reliqui cum Ald. Poſt ορυξασθαι colon Ald Camer. I. II, comma poſt υδωρ.

σαζωσι) ποτιζωσιν Arch. Vind. Valla, probante Larcherio. Nihil in his, Weſſelingius inquit, quod offendat: parantur ciſternae, ut aquam ſervent. Nonne quoque, ut potum ſitientibus dent? Hoc poſtulant Valla & ſchedae, quae ινα δεχομεναι το υδωρ ποτιζωσι, *ut aquam recipientes potum praebeant* Lubens fateor, me Laurentio adſentiri, ſiquidem plenior ita ſurgit ſententia. Nolui tamen orationi, ne videar modum excedere, inſerere, qua formidine praepeditus non ſum in revocata ςριων voce & εςρατοπεδευετο! Levia admodum ſunt, quibus contra utramque pugnatur. Nam de locis tam arctis & difficilibus, quod opponitur, ipſe Vir Celeb. V, 116 profligavit εν Πηλεσιω ςοματι ad Peluſium oſtium, bene Valla. Ετρατευεσθαι praeterea & ςρατοπεδευεσθαι permiſcentur V, 14. Sed quid multa? ςρατοπεδευσασθαι εν Πηλεσιω 2, 141. *Weſſeling.*

οχετων τρεων) Ald. Arch. Vindob. Remig. Pariſ. B. quos ſequor. τριων non legit Medic, Paſſion. Ask. vid. not. praeced. *Weſſeling.*

ad Cap. X.

Poſt Νειλε comma Ald. Cam. I. II.

εςρατοπεδευετο) Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B.

B. Remig. *ἐϛρατευετο* Med. Paſſion. Ask. vid. Weſſelingium in proxime antecedentibus.

Ψαμμηνιτος) *Ψαμινητος* Arch. & mox, nam Gale fallitur.

Poſt Καμβυσης nullum comma ante Reiz.

επ᾽ Αιγυπτον) *ες Αιγυπτον* Arch. Vind.

τεσσερα και) haec deſiderantur in Arch. Vindob. poſt *τεσσερα* comma Ald. Cam. I. II.

Poſt *απεθανεν* comma deeſt, poſitum poſt *εν τοισι* in Ald. Cam. I. II.

οἱ μεγα αναρσιον) Med. Ora Steph. Vind. Arch. Paſſion. Ask. Alii cum Ald. *οἱ αναρσιον*.

ταφησι, τησι) poſt *ταφησι* comma habent, & *τησι* omittunt Ald. Cam. I. II.

Poſt *τω ἱρω* comma omittunt, ponuntque id poſt *τας* Ald. Cam. I. II.

οικοδομησατο) colon hic habet Ald. Cam. I. II. *οικονομησατο* Arch.

βασιλευοντος) Arch. Vind. bene, *βασιλευσαντος* Ald. & alii.

δη) deſit Arch. Vind. Quae ſequuntur, attigit Suidas in Βυλησεται & Ὑσθης.

Poſt *αἱ Αιγυπτιαι* colon Ald. Camer. I. II, abeſt comma poſt *εμευ*.

ου γαρ δη) *ουτε γαρ ὑεται* Arch. Vind

Ψακαδι) Med. Ask Paſſion. *Ψεκαδι* Arch. Euſtath. in Dionyſ. v. 248. *Ψεκασι* Ald. Pariſ A. Remig. Vind. Praeterea *διαθησαν* Med. *Ψακαδι Valkenario* quoque ſincerius videtur ante vulgato *Ψεκασι*. Veteris, inquit, erant Atticiſmi, Moeridi adnotatae formae: *Ψακας*, *Ψιαθος*, *ὑαλος*, *σιαλον*· eundem ſonum in nonnullis praetulerunt Jones. Numerum adfirmabit

Ari-

Ariſtides T. 3. p. 567 τα κατω της Αιγυπτȣ λαμπρως (λαμπρω forte ſcribendum) πολλακις υεται, Ψεκαδι μεν γαρ και τα ανω· quod multo verius Herodoteis proximis: ȣ γαρ δη υεται τα ανω της Αιγυπτȣ το παραπαν. vid. Weſſeling. ad Diodor. I. p. 84. Pluvia irrigari, vel humectari, eſt υεσθαι. Recte reſtituit e Mſſ. Gronovius lib. 2. c. 14 ει μητε γε υσεται σφι η χωρη. Aſſyria υεται ολιγω· I. c. 193 hieme Scythia IV. c 50. υεται ταυτα της λιβυης IV, 198. In excerptis ex Indicis Cteſiae ſcribendum p. 655. 11 ȣχ υεται, αλλ᾽ υπο τȣ ποταμȣ ποτιζεται η Ινδικη· contra ſcribit Philoſtratus, Indiam θαμα υεσθαι Aelian. N. An. XV. c. 6 υεται Ινδων γη δια τȣ ηρος μελιτι υγρω. *Valkenar.* Sequor Med. etſi patroni Ψεκαδι non deſint; at ſcribi demiror, augeri ſic magnitudinem miraculi, quod ubique obſervata eodem tempore fuerit lapſa ex aëre una gutta, & mox ceſſaverit, non geminando lapſu: eoque magis, quod venerint ex calamo viri eruditi. Vide hoc Ariſtidis Aegypt. p. 339 τα κατω της Αιγυπτȣ λαμπρως πολλακις υεται. Ψεκαδι μεν γαρ και τα ανω πολλακις ως εν χρονοις· ubi ſi poſterius πολλακις tollatur, nihil utique indicetur aliud, quam minutam ſubinde in ſuperiore Aegypto pluviam cadere, ſive, uti Aelian. de animal. VI, 41. ρανισι δευειν λεπταις τον θεον. Mitto νιφετον ΨΕΚΑΔΙ λεπτη μεμιγμενον Plut. Socr. Gen. p 596. C. & κατα νεφων ψεκαδας υεσθαι Heraclit. Allegor. p. 466. *Weſſeling.*

ad Cap. XI.

Abeſt comma poſt Περσαι Ald. Cam. I. II.

συμβαλλοντες) συγκαλεοντες Ald. Cam. I. II.

Abeſt comma poſt Αιγυπτιε Ald. Cam. I. II inſertum in his poſt Ἑλληνες τε.

Φανη) τον Φανεα Arch. nullum comma poſt Φανη habet Ald. Cam. I. II.

επ' Αιγυπτον) επ' Αιγυπτε Arch.

Poſt καταλελειμμενοι colon, poſt τυς comma Ald. Cam. I. II.

τυς) τυτυς Arch. Vind.

εσφαζον) Decem ſequentia vocabula neglexit ſocordia Arch.

εσεφορεον) εφορεον Arch. cum Vind. Poſt ες αυτον colon Ald. Camerar. I. II, idem poſt συνεβαλον.

εξ αμφοτερων) εξ deeſt Vind. Arch. Male praepoſitionem ab his exilio tradi ſupra I, 76 ſignificatum eſt. *Weſſeling.*

ad Cap. XII.

ειδον) ιδον Vind. Arch.

των γαρ οστεων περικεχυμενων) των οστεων κεχυμενων iidem.

χωρις μεν γαρ — των Αιγυπτιων) haec ſine parentheſi legit Ald. Camer. I. II. Omnia iſta uncinis incincta ex Grammatici Scholio derivat Abreſch. Non audeo accedere. Abeunt minime ab abundantiore Noſtri in ſcribendo more, habituque ſuo Syneſius in libro, tantum in regis Pſammeniti nomine lapſus. *Weſſeling.*

εκεετο τα οστεα) κεεται Arch. Vind. comma poſt οστεα non habet Ald. Cam. I. II.

κατ' αρχας) καταρχας Ald. Cam. I. II, &

punctum

punctum poſt vocem, poſt ετερωθι δε abeſt in iisdem comma, poſitum poſt Αιγυπτιων.

ει θελεις) ει θελοις Arch.

μουνη) μονη Ald. Camer. I. II.

διατετρανεεις) Spectavit haec Syneſius Encom. calvit. p. 77.

μογις) Med. Paſſion. Arch. Vind. Askew. Ceteri ως μογις cum Ald.

διαρρηξεις) Med. Paſſion. Ask. διαρραξειας Vindob. διαρρηξειας Arch. Pariſ. A. B. Remig. Ald. & edd. non utique male.

Poſt τουτο comma, poſt ελεγον colon Ald. Cam. I. II, nullum comma poſt Αιγυπτιοι μεν in iisdem.

ξυρευνται) ξυρωνται Paſſion. Ask. Arch. Poſt ανθρωπων colon ante Reiz.

Φορεουσι τας κεφαλας) Med. Askew. Arch. Vind. ceteri τας κεφαλας praetereunt. Poſt Περσησι abeſt comma, poſt Φορεουσι inſertum in Ald. Cam. I. II, & τας κεφαλας cum ſequentibus iunctum.

Poſt εξ αρχης abeſt comma, poſitum poſt πιλους in Ald. Cam. I. II.

τιαρας Φορεοντες) Med. Ask. Paſſion. Arch. τιαρας τε Φορεοντες Pariſ. A. B. Remig. Ald. & Edd. Syneſius πιλους duntaxat, ſed multa alia ſuo ſermone mutans. Ego cum Gronovio ſentio, cui Strabo ex parte adſtipulatur, τιαρας περικειμενοι πιλωτας de Perſis XV. p. 1066. *Weſſeling.*

τοιαυτα εοντα ειδον) τοιαυτα εοντα ειδον. ειδον aut ιδον Vind. Arch. Valla: prius ειδον & εοντα

vulgo deſideratur, nec exſtat in Ald. ubi poſt τοιαυτα punctum eſt.

Poſt τετοιδι colon habet Ald. Cam. I. II.

Παπρημι) Πατρημι Arch. poſt Παπρημι comma, non eſt in Ald. Cam. I. II, eſt poſt των in iisdem.

Αχαιμενεϊ) Αχαιμενει Ald. Cam. I. II. Noſtrum uti VII, 7. Arch. Vind. vid. Duker. ad Thucyd. I, 105.

τις Δαρειϋ) τϋ Δαρειϋ Vind.

Ιναρω) Ιναρϋ Arch. Vind. τω Λιβυος Ald. Camer. I. II. Poſt ανδρα Περσην colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XIII.

ειδον εσελθϋσαν) ιδον ελθϋσαν Vind. Arch.

και τϋς ανδρας κηρϋκηδον) Opinor, in his aliquid eſſe commiſſum. Apparet ſatis, nautas indicari, eadem Mitylenaea navi vectos. Sed bene ſi Herodotum novi, non neglexit de numero eorum, debuit certe, addere. Studioſe adſcribit c. 14. Aegyptiorum ad bis mille ſupplicio fuiſſe deſtinatos, ultimo de regiorum iudicum ſententia, & eorum quidem in vicem, qui cum navi Mitylenaea ad Memphin crudeliter fuerant abſumti, denis ſingulorum loco computatis: obtruncati ergo ducenti ſunt. Lege nunc και διηκοσιϋς ανδρας — & ratio & oratio conſtabit. In τϋς latent numerales ΗΗΣ notae διηκοσιων· Si κηρϋκηδον deſideretur, Eunapius in Aedeſ. p. 45 dabit *Weſſeling.* Ingenioſiſſima haec nobis aeque ac veriſſima videtur coniectura.

Poſt

Poſt Κυρηναιοι comma Ald. Cam. I. II, idem habent poſt ὁμοιως.

αἱ και οἱ Λιβυες) ὡς Arch. Vind.

τοιαυτα εποιησαν) ἑτερα τοιαυτα εποιησαν iidem.

Poſt Καμβυσης δε comma Ald. Cam. I. II.

Φιλοφρονως) Φιλοτιμως Remig. & Stephan. margo.

Poſt ολιγα comma Ald. Cam. I. II.

πεντηκοσιας) πεντακοσιας Ald. Cam. I. II & Edd. πεντηκοσιας Paſſion. recte.

αργυριυ) Abeſt Arch.

τη ςρατιη) τη ςρατηιη Arch.

ad Cap. XIV.

Comma poſt δεκατη non habet Ald. Camer. I. II.

διεπειρατο) διεπειρεατο Arch. notabiliter.

τοιαδε) Ora Steph. Arch. Medic. Paſſion. Ask. Vind. Fragm. Pariſ. Vulgo ταδε cum Ald.

δυλιην) δυλιη Arch.

επ' ὑδωρ) abeſt ab Arch. ες ὑδωρ Fragm. Pariſ.

Poſt βασιλεος colon ante Reiz.

παρηισαν) παρηεσαν Vind. Arch. quos Weſſeling. ſequutus eſt. παρησαν Ald. cum ceteris. Fingi poterat παρηισαν, aut παρηισαν, de quo II, 163. At placuit ſcriptorum fidem ſequi. Offerent ſeſe ηεσαν δρομω III, 77. ηεσαν επι την δικην IX, 5, ubi ηισαν tamen ſcripti. Etymolog. p. 121. 42 και εν συνηθειᾳ απηειν, και παρηειν, και εξηειν· το τριτον των πληθυντικων — ΑΠΗΙΕΣΑΝ.

Weſſeling. Nos, Reizio praeeunte, Weſſelingianam recipere correctionem non dubitavimus.

κατα τους πατερας) παρα τους Med. Paſſion. Ask. Alii κατα τους cum Ald. quam ſervandam duxere Weſſeling. & Valkenar. *quum puellae plorantes illuc praeteribant, ubi parentes erant collocati.* Κατα ſignificat in talibus *ex adverſo, contra.* Herod. p. 134, 7 ὡς δη κατα τους φυλασσοντας ην, p. 195, 28. p. 364, 11. Thucyd. 8. c. 86 επειδη εγενοντο πλεοντες κατ᾽ Αργος. Xenophon. Ελλ. IV p. 302, 5 κατα Λακεδαιμονιους εγενοντο. Demoſth. contra Conon. p. 689, 12 παρερχεται Κτησιας κατα το Λεωκοριον· mox iterum, ημιν συμβαινει — παλιν κατ᾽ αυτο πως το Λεωκοριον ειναι. *Valkenar.*

αλλοι πατερες) Πρες Arch. πατερες Vind. Valla, bene. παντες vulgo cum Ald. Redijt πατερες, quod ex ſcriptionis compendio vitiatum ſeries poſtulat. *Weſſeling.*

αντεκλαιον) Vind. Med. Ask. Arch. Fragm. Pariſ. ανεκλαιον Ald. & alii poſt h. v. omiſit, poſuitque poſt ορεωντες comma Ald. Cam. I. II, in quibus & punctum poſt κεκακωμενα.

Ψαμμηνιτος) Ψαμινητος Arch. comma hic abeſt Ald. Cam. I. II.

προϊδων) προσιδων Arch. cum Vindob. ſatis commode, poſt h. voc. comma inſeruit Ald. Cam. I. II.

παρεξελθουσεων) Arch. Vind. bene. παρελθουσεων. Edd. cum Ald. παρεξελθουσεων, cui rarior uſus, quo minus in ſede illibatum haereret, nocuit. Το δε φασμα τουτο ἰδοντα μη παρ-

παρεξελθεῖν VI, 117. Sophocl. Antig. v. 933 ποιαν παρεξελθουσα δαιμονων δικην. *Weſſeling.*

επεμπε) Medic. Ask. Paſſion. Vind. εξεπεμπε Ald. cum vulgo.

δεδεμενους) Fragm. Pariſ. Med. Paſſion. Askew. δεδεμενους ηγον, Arch. Vind. Ald. cum Edd. Pariſ. A. B.

ηγοντο) αγοντο Ald. & Edd. ceteri ηγοντο.

Poſt Μιτυληναιων comma, poſt νηι colon, poſt δικασαι abeſt comma, inſertum poſt εκαστα in Ald. Cam. I. II.

ηγεομενον) Med. Vind. Arch. Paſſion. Askew. ora Steph. αγεομενον Ald. & Edd. Remig. Pariſ. A. Tametſi bonae fidei codd. ηγεομενον velint, vereor, ut recte valeat. Vetus αγεομενον rarum videtur, minime tamen genio ſermonis pugnans: convenit συμβαλλεομενος τους μηνας VI, 63; uſus reſpondet: mox certe την παιδα επι θανατον φερχοντα de eodem regio iuvene poſuit; accedit, lapſus leviter Ariſtot. Rhetor. II, 8. p. 78 διο και Αμασις, επι μεν τω υιει αγομενω επι το αποθανειν, ουκ εδακρυσεν, ως φασιν, ad haec alludens. Quodſi tamen ηγεομενον defendi debeat, refingi ηγεομενον την επι θανατον poterit, ut dux eorum fuerit, qui fatale illud iter ingrediebantur. Την οδον ηγεοντα IX, 15. την επι θανατω ſupra. *Weſſeling.*

Poſt κλαιοντων comma Ald. Cam. I. II.

και δεινα ποιευντων) Medic. Paſſion. Vind. Askew. Arch. margo Steph. Ab Ald. & ceteris abſunt haec tria.

τοιοι και επι) Ald. & Edd. Vind. Arch. Remig. Pariſ. B. και non habet Medic. Paſſion.

apud Strabon. VIII. p. 563. B, *αρετην εχȣσης μειζον' η λογω φρασαι*: & vicina ſuſpicor equidem ob hiſtoriam Meſſeniacam e Criſphonte petita. Herodoteum *ὡςε* vel *ὡς*, in talibus occurrit in dicto Simonidis Plut. II. p. 15. C. apud Philon. Jud. p. 884. E. Pauſan. I. p. 48. IV. p. 355. *Valkenar.*

ἑταιρȣ πενθος) Med. Paſſion. Arch. Vind. Romig. Ask. Vulgo cum Ald. *ἑταιρȣ παθος*· tum *ἑτερȣ π.* Vind. Arch. vid. Gronov. cui in tanto codd. conſenſu non obluctatur Weſſeling. Crediderim, Gronovius inquit, ſic, *παθος*, pleroſque loquuturos, & Herodoto etiam attributuros hoc vocabulum, quod ſaepe adhibet, ut & femininum *παθη*, quae eandem habet intentionem. Sed quam ſingulare, quam purum eſt, quod nunc offert ex calamo Herodoti codex optimus? nempe *πενθος*. Nonne hoc ipſum recte ab Herodoto dicitur *πενθος* in amiſſi patrimonii damno? quum in cauſa ſimili divina Apocalypſis 18, 15 *οἱ εμποροι τȣτων οἱ πλȣτησαντες απ' αυτης απο μακροθεν ςησονται δια τον φοβον τȣ βασανισμȣ αυτης, κλαιοντες και πενθȣντες*; & rurſum v. 19. Haec *Gronov.* — *παθος* melius. Eiusdem originis voces (quales *βυθος* & *βενθος*) atque à Grammaticis ſaepe permutatae, veterum tamen uſu diſtinguuntur. — *Valkenar.* *παθος* quoque praetulit *Larcher.*

ἀπωχετο) Paſſion. Arch. Vind. Med. alii cum Ald. *ἀπωχετο*. Poſt *αποιτιον* nullum comma Ald. Cam. I. II.

επι γηραος ȣδω) Hoc Homereum Plato, Lycurgus, & Hyperides adhibuerunt: vid. J. Taylor.

lor. in Orat. Lycurg. p. 328, quem tamen oratorem p. 135, 5 ad normam Atticam ſcripſiſſe ſuſpiceris επι γηρως οδω· prouti Lyſiam dediſſe liquet ex Harpocr. in οδος. Aeneum limen, χαλκεος ουδος in oraculo dictum, Sophocli vocatur Oedip. in Colon. v. 57 χαλκοπους οδος· neque enim οδος vulgari debuerat: vid. v. 1586 & Schol., οδον affirmant Suidas & Euſtathius. *Valkenar.* Poſt απικτοι nullum comma Ald. Camer. I. II.

ευ δοκεειν οι) Ald. & Edd. Medic. ευ δοκεειν σφι μεγαθεα Paſſion. Ask. Arch. Vind Fragm. Pariſ. ora Steph. Valla. ευδοκεει σφιν Remig. Id mirum accidit, tot membranas ευ δοκεειν σφι μεγαθεα prae ſe ferre: quae mihi ſpectaſſe regium videntur conſilium; nam Cambyſi plures adfuiſſe procerum, rerum cohaerentia patefacit. Sic *ipſis videri recte illa dicta*, haud utique ſine colore & ſpecie veri. *Weſſeling.*

Κροισον) Κροισσον Ald. Cam. I. II.

επιστρεφομενος) Pariſ. A. C. & Fragm. επισπωμενος Ald. & ceteri. Ceterum praeſtant επισπωμενος Καμβυσην ſcripti libri, ſicuti I, 91 indicatum. *Weſſeling.*

Poſt παρεοντας punctum ante Reiz.

επελθειν) επελθειν Remig. aeque ex uſu. Vid. Hemſterhuſ. ad Luciani Prometh. T. I. p. 26. Poſt τον punctum Ald. Cam. I. II, colon ante Reiz.

ad Cap. XV.

εύρον οι μετιόντες) Medic. Paſſion. Askew. Fragm. Pariſ. ευρον αυτε οι Ald. cum Edd. Vindob. Arch. Pariſ. A. B. Remig.

ην δε και ηπιςηθη) *επιςηθη* Arch. *ει δε* Ald. & Edd. ante Weſſeling. *ηπιςηθη* nolui monere, quantumvis Arch. *επιςηθη* concinnius tinniat. Quaerunt, poſſitne *ηπιςηθη* ex *επιςαμαι* formari: negavit H. Stephanus, ſatis acerbe, etſi rectius a Porto propterea in Lex. Jonico perſtrictus. Accipe haec ex literis Abreſchii: Henr. Stephanus in collectione verborum, quorum themata ſunt anomala, audiendos eſſe negat, qui ab *επιςαμαι* repetant, *ηπιςηθην*, quod tempus tantum ſit *τȣ απιςεομαι*. Verum fallitur haud dubie vir doctus. Saepe eo utitur Plato in Conviv. p. 321. A. *επιςηθεις* Phaedr. p. 357. D *επιςηθη* III. Leg. p. 589. B *ηπιςηθη* ibid. Hactenus Abreſch. Ego vero mallem *ηπιςηθη* aut *επιςηθη* *μη πολυπρηγμονων* ex more ſupra I, 71 firmato. *Weſſeling.*

πολυπρηγμονειν) *πολυπραγμονων* Arch. cum Vind. *πολυπρηγμονειν* Ask. *πολυπραγμονειν* vulgo cum Ald.

Poſt Αἰγύπτου nullum exſtat comma Ald. Cam. I. II.

αυτης) *αυτην* Arch. Vind.

των, ες και) *των, ην και* Ald. & Edd. Rem. Pariſ. A. B. Arch. Vind. in Med. *των, ες και.*

εν δε δη και τωδε) abeſt hic comma in Ald. Cam. I. II. In edd. & Remig. *δη* legitur, quod Med. & plerique alii negligunt. Revocavi ſolemnem formulam *εν δε δη*, quemadmodum II, 43. *Weſſeling.*

τω Λιβυος Ιναρω) *τωδε τω Λιβυος Ιναρω* Ald. Edd. & Valla, Arch. Vind. Remig. ubi Askew. Paſſion. Med. *τω Λιβυος* abeſt. ſecundo ... tibus

tibus ſchedis, non negavi ex patria nomen, quo c. 12. VII, 7 & in Thucyd. I, 103 inſignitur, ubi Λιβυς, βασιλευς Λιβυων των πρoς Αιγυπτω. In Cteſiae Excerpt. p. 644 Ιναρȣ Λυδιȣ ανδρος nunc ex prava, & dudum ab egregiis viris correcta, ſcriptura legi, Dukerus tacitum non habuit. Veram Liban. T. I. p. 420. C. ſervavit etiam Juſtum itaque τω Λιβυος Ιναρω παιδι. *Weſſeling.*

Poſt απελαβε την comma exſtat in Ald. Cam. I. II, idem poſt αρχην.

Poſt πατρος αρχην comma habet Ald. Camer. I. II.

Ἰνάρω τε) Ιναρῶ γε Paſſion. Ask. qui Ἴναρω, Arch. Ἰναρῶ, etiam ſuperius. Poſt Αμυρταιȣ comma Ald. Cam. I. II.

ȣδαμοι κω) Abſunt haec duo Arch.

πλεω) Med. & Ask. Paſſion. πλεα Ald. & Edd. Arch. Vind.

Poſt απιςας γαρ comma Ald. Cam. I. II.

πιων) ποιων Ald. Cam. I. II, ex errore typographi, qui Reuchliniana uſus eſſe pronunciatione videtur. ταύρων Cam. II.

ad Cap. XVI.

Poſt ποιησαι & τα commata ſunt in Ald. Cam. I. II.

δη) non eſt in Arch.

οικια) οικηïα Arch. Poſt εξω colon Ald. Cam. I. II.

ταυτα οἱ επιτελεα) Arch. Vind. Ab aliis & Ald. media vox exulat. Sed ita praeſtat augeri.

geri. Inferius c. 141. ταυτα οἱ ποιεειν ἐπετελεο & ad I, 117. *Weſſeling.*

μαςιγυν ἐκελευε) Vulgo cum Ald. μαςιγυν τον νεκυν, ſed τον νεκυν non norunt Paſſion. Ask. & recte, ex praecedentibus inconſulto repetitum, ſublatumque a Weſſelingio.

κεντευν τε, και) Paſſion. Ask. τε vulgo abeſt, nec legit Ald. In Arch. κεντρευν, etiam in Dion. Chryſoſt. Orat. 37. p. 467. A. male tamen.

ὁ γαρ δη νεκρος &c.) ſine parentheſi Ald. Cam. I. II, in quibus nullum quoque comma poſt νεκρος, ſed exſtat poſt αυταχε τε.

το πυρ) Paſſion. Vind. Arch. Ask. το non habent.

τε τυς) Med. Paſſion. Askew. encliticam praetereunt Ald. & alii. Poſt ἐςι punctum habet Ald. Cam. I. II, comma non habent poſt Περσησι μεν.

δι' ὁπερ) διοτι περ Arch. δι' ὁτι περ Vind. διόπερ Ald. Cam. I. II.

λεγοντες) Med. Arch. Paſſion. Ask. Vind. λεγυσι Ald. & Edd. Remig. & Stobaeus Serm. 122. p. 614, qui vere το πυρ· aliis articulus deſit. Recte Gronovius λεγοντες ex Med. admiſit: poſtulant id ipſum alii; neque nocet hilum Stobaeus orationem Herodoti immutans. Adſunt praeter ea, quae Gronovius advocavit, (IV, 132 Δαρειυ μεν νυν ἡ γνωμη την Σκυθας ἑωϋτῳ διδοναι σφεας τε αυτυς και γην τε ὑδωρ· εικαζων τηδε. Arrian. 2. c. 7. λεγεται δε και Ξενοφωντος και των ἁμα Ξενοφωντι μυριων ες μνημην ελθειν, ὡς υδεν τι υτε κατα πληθος υτε κατα την αλλην αξιωσιν

σφι-

σφισιν ἐπαοιηκότες) ſimilis ſtructurae plura VI, 13. VII, 144 &c *Weſſeling.*

Poſt ἀνθρωπου punctum habet Ald. Camer. I. II.

το πυρ θηριον) vid. Weſſeling ad λεγοντες. Qui requiritur articulus vel e Stobaeo p. 614, 48 potuiſſet interſeri: το πυρ θηρίον ειναι εμψυχον· ut paulo ante: Περσαι γαρ θεον νομιζουσι ειναι το πυρ· atque alibi paſſim articulo ſubiectum inſignitur orationis. *Valkenar.*

Poſt εμψυχον punctum Ald. Camer. I. II, poſt κατεσθιειν & τα in iisdem commata exſtant.

ταπερ) τα αν απερ Stobaeus, Arch. Vind.

πλησθεν δε αυτο) πλησθεντα — αυτον Stobaeus, male.

Poſt κατεσθιομενω colon habet Ald. Camer. I. II.

θηριοισι) θηρσω Stobaeus.

ουδαμως σφι) Ald. & Edd. Vind. Arch. Pariſ. B. Stobaeus. In Medic. ουδαμως φησιν εστι, Ask. ουδαμως φισιν. tolerari nequit invectum a Gronovio φησιν, pro σφι, vel σφιν, ut eſt apud Stobaeum. Verum in iſtis: ουκων θηριοισι νομος ουδαμως σφι εστι τον νεκυν διδοναι· pro τον νεκυν ſuſpicor olim fuiſſe ſcriptum αινον, ſive ανθρωπου νεκυν, hominis cadaver: του νεκυν venerat olim in mentem; nunc placet alterum. Superius paullo ſcripſit νεκρον ανθρωπου, & II, 90 muliebre cadaver dixit νεκρον γυναικος, II, c. 89 pueri, παιδος νεκυν, I, c. 113 ſapius alibi loquitur ad eamdem rationem, non ſecedens ab uſu, quem alii quoque receperunt: uxoris cadaver

da-

θαμαρτος νεκυν Euripides dixit Or. v. 1623. *ανδρος νεκρον* Sophocl. Elect. v. 1488. *τον Ἑκτορος νεκρον*, Athen. XV, p. 688. D. Vid. Platon. Gorgias p. 624. C. Euſtath. ad Ilid. I. p. 682, 49. In Herodoto magis etiam adfirmabunt *ανθρωπȣ νεκυν* iſta Antonini VI, 13 *νεκρος ȣτος ιχθυος, ȣτος δε νεκρος ορνιθος, η χοιρȣ*. *Valkenar*. Miror *ȣδαμως Φησιν εςι* amplecti ex Med. Gronov. nihil enim eius errore ineptius. *Σφισιν* voluit, quorſum Ask. ſi praecedentis ultima admoveatur, ducit. *Weſſeling*.

Poſt *κειμενος* comma Ald. Cam. I. II.

ȣτω δη) Arch. Vindob. uti poſt nonnulla Ald. & alii *δη* non habent.

'των τις) Arch. Vind. Vulgo cum Ald. *τις των*, tum *εχων τε την*.

Αμασιν) Med. Ask. Paſſion. *Αμασι* Ald. & Edd. Vind. Arch Remig. Gronovium conſule, qui, Recte, inquit, nam ſic notat Portus ex IX, 78 *λυμαινεσθαι νεκρω*, quod poterat habere ex libr. I. c. 214. iisdem in verbis *λυμαινομενη δε τω νεκρω*. Nec tamen haec omnia vetant audiri etiam ex Cod. Mſſ. *Αμασιν*, & hunc accuſativum placuiſſe nunc ſimiliter Herodoto, ſicut placuit 8, 28 *εσβαλȣσαν δε ες την χωρην την ἱππον αυτεων, ελυμηναντο ανηκεςως*. Itaque voluit in utrumque ludere. Haec *Gronov*.

αποθανοντα μελλοντα γινεσθαι) *μελλοι αποθανοντα γιγνεσθαι* Vind. Arch. non male.

τον μεν) *μεν* deſideratur in Arch. Vind.

επι τησι) Medic. Paſſion. Ask. Vind. alii *εν τησι*, uti Ald. cum Edd. Pariſ. A. B. adhuc

εκτος

εκτος της Arch. Vind. Valla, verum prave. Vide II, 170. Poſt Θηκης colon Ald. Cam. I. II.

ενετειλατο) ενετειλλατο Ald. Cam. I. II, error typogr.

Θειναι) Θαιναι Ald. Cam. I. II.

ες την ταφην) Sic Ask. Vind. alii εις cum Ald. contra morem, tum proximum αἱ deeſt Arch. & την ταφην Medic. Paſſion. Ask. quem articulum ſpernit Ald. & plures alii

αλλ' αλλως) Arch. Vind. Valla; prius vocabulum ceteri non agnoſcunt, neque Ald. habet cum Edd. Weſſelingius in integrum reſtituit.

ad Cap. XVII.

Poſt μετα δε ταυτα comma poſuit Ald. Cam. I. II, colon poſt Αιθιωπας, quod omnes ante Reiz. habent quoque poſt θαλασση.

πρωτον) abeſt comma Ald. Camer. I. II. πρωτας Vind. Arch.

βασιλεϊ) Ita Reizium ſequuti edidimus, pro more Herodoti. Ante Reiz. omnes βασιλεῖ cum Aldo.

ad Cap. XVIII.

Poſt τȣ ἡλιȣ comma poſuit Ald. Cam. I. II.

ες τον) comma hic inſeruit Ald. Cam. I. II. ες ὁν Vind. Arch. prave.

κρεα) κρεατα Vind. Arch. Poſt των αςων, colon Ald. Cam. I. II, poſt δαινυσθαι comma eaedem.

ad Cap. XIX.

Καμβυσῃ) Καμβυσης Arch. Vindob. ceteri Καμβυσῃ, utrimque bene.

ευ ὡ — μετηϊσαν) Quinque ſequentes ambo illi omittunt. *Usque dum iſti veniunt.* Valla. Herodoteo more (ηϊσαν & απηϊσαν alibi leguntur Jonice ſcripta) ſcribendum μετηϊσαν, vertendumque: *dum ad iſtos arceſſendos proficiſcebantur.* Infra cap. 28, quem adduci iuſſerat Apin μετησαν αξοντες. Atticum eſt μετησαν, μετηϊσαν Jonicum. *Ire quid petitum*, ελθειν επι τι, Poetis & in veteri lingua dicebatur μετα τι: hinc iſta vis ſignificandi haeſit in μετελθειν, μετιεναι, μεθηκειν, ſimilibusque. Eurip. Androm. 561 Ου γαρ μιας σε κληδονος προθυμια Μετηλθον, αλλα μυριων ὑπ' αγγελων. Sophocl. Philoct. v 343 ηλθον μι νηϊ ποικιλοςολω μετα· huius generis quaedam proſtant ad Eurip. Phoen. p 446. In Ariſtoph.* Equ. p. 602 μετησαν ςρωματα, *ibant petitum ſtragala*, prout optime cepit Kuſterus, qui domo aberat iſta ſcribens ad Ariſtoph. Eccleſ. v 510 μετηλθε, i. e. accerſitum venit; ſic enim ſcribendum eſt pro μεθηκε. Vulgatum verbum iure tuetur Steph. Berglerus, in notis, quas unius P. Burmanni Sec. debemus munificentiae, ad literas elegantiores amplificandas atque in Belgio tutandas nati. *Valkenar.* — Negligi haec non debuerant. Similia c. 28 οἱ μεν δη μετησαν αξοντες. At utrobique oportuerat μετῄσαν, refinxique adeo. Refer huc c. 15 τον μεν δη παιδα ευρον οἱ μετιοντες, ubi arceſſendi poteſtas potior. Strabo XIV, p. 950. A. και αλλαχοθεν μετιοντες αει τινας αξιες της τοιαυτης προστασιας, & ſemper aliunde arceſſentes &c. tum XV, p. 1501. B. αναςρεψαι παλιν επ' οικε, μετιοντες τε αυτον, κελευσαι ἡκειν, arceſſente eum, iuſ-

iuſſiſſe venire. Vulgo iſthic aliter. *Weſſeling*

επι την Καρχηδονα) abeſt επι Ald. Camer. I. II, in quibus & comma poſt ταυτα.

οσια) ωσιν Arch. Poſt μεν νυν comma poſuit Ald. Cam. I. II, idem poſt Καμβυσῃ γαρ

εδεδωκεσαν) Paſſion Arch. Vind. Remig. ora Steph. εκδεδωκεσαν Med. Ald. & Edd. Ask. Ob ſchedas & ſequentia εδεδωκεσαν non recuſavit Weſſeling.

ad Cap. XX.

ενταλαμενος τα τε λεγειν) ενταλαμενος τε τα Arch. Vind. Ald. & alii encliticam non norunt, & comma poſt τα poſuit Ald. Cam. I. II, & poſt χρην punctum.

χρην, και Ald. & Edd. Remig. Pariſ. A. B. χρηναι δωρα Arch. Vind χρη και Med. Askew. Paſſion Med. conſentaneique non ſibi conſtant. Vid. inferius c. 65. VII, 39 χρηναι Arch. & Vindob. ex χρην και natales accepit. *Weſſeling.* Poſt φεροντας nullum comma Ald Cam. I II

ψελια) Med. Paſſion. Askew Vind Arch. Pariſ. B. & continuo. ψελλια utrobique Ald & Edd. Recepi ψελια, ſicuti c. 22. IV, 68. IX, 79, quia Mſſ. iubent & Grammatici. *Weſſeling.*

και μυρȣ αλαβαςρον) Habet τον μυρȣ αλαβαςρον Euſtath. in Homer. p. 946, 53. Herodotum nominatim non excitans: Sed Suidas in Ληκυθος illi τον αλαβαςρον tribuit. Haud ſcio, an recte: quamquam ſi codd. offerrent, pro legitimo procederet facile. *Weſſeling.*

Φοινικηιȣ οινȣ) Citat Pollux X, 75 Φοινικιȣ

 prae-

praeferens, melius Athenaeus XI. p. 473, in priſcis certe editis, nam Dalecampii aberrat. Vid. I, 194. II, 86. *Weſſeling*: Poſt καδον colon ante Reiz. Abeſt comma poſt ουτοι, poſitum poſt ες τους in Ald. Cam. I. II.

αποπεμπε) Arch. Vind Med Paſſion. Ask. Remig. αποπεμψε Ald. & Edd. Quae ſequuntur, excerpſit Euſtath. in Dionyſ. v. 218

καλλιστοι ανθρωπων παντων) Itane omnium, quotquot ſunt, hominum? Diſplicet iſta exaggeratio de Pauw, ſuſpicanti, Αιθιοπων παντων· de Macrobiis ſermonem continuari, atque eos cunctos inter Αιθιοπας proceritate & elegantia formae eminuiſſe. At reſpuunt id auxilium membranae, quibuscum Euſtathius facit: averſatur ſcriptor ipſe, de Aethiopibus ουλοτατον τριχωμα εχουσι παντων ανθρωπων VII, 70. Differt id nonnihil, ſed eum toties repetita, ſcribere ſe τα ηκουσι, excuſabit profeſſio. *Weſſeling.*

αυτο φασι) Med. Paſſion. Ask. omittunt φασι, quod in Arch. & Vind. additum. Vulgo αυτους κεχωρισμενους cum Ald. & Pariſ. A. Nos cum Reizio, Arch. & Vind. ſequuti, φασι reſtituimus. — His proxima ſi iungerentur in codd. κεχωρισμενοισι των αλλων ανθρωπων, voculas intermedias, αυτους και, hanc certe natam e ſyllaba ſequenti, non deſiderarem. *Valkenar.* και eiecimus cum Valkenario & Reizio. Poſt ανθρωπων colon Ald. Cam. I II

και κατα) και deſit Arch. Vind. male. Poſt τοιωδε punctum, poſt τον comma habet Ald. Camer. I. II.

κρινωσι)

κρινωσι) Abeſt hic utrique Arch. & Vind. ſed mox ισχυν κρινωσι, τουτον βασιλευειν, ſine αξιουσι. Nolo diſſimulare, elegantiora mihi, quae Arch. & Vind. ſubminiſtrarunt, apparere. Loco κρινωσι, hinc ablatum, poſt την ισχυν, & τουτον βασιλευειν tantum admitte; ecquid ad cultam & perfectam deſiderabitur ſententiam? Sed qui me paſſim, & hic inceſſit timor. Adſumant ergo, quibus volupe eſt. *Weſſeling.*

ad Cap. XXI.

τα δωρα) δε δωρα Vind. Arch. Poſt τα δε colon Ald. Cam. I. II.

τοι) non legunt Vind. Arch. φιλος και ξεινος τοι Paſſion. Ask.

απεπεμψε) Med. Paſſion. Ask. Vind Arch. απεπεμπε Ald. & alii conf. Gronov. cuius vides plane laſciviam.

Poſt κελευων colon Ald. Cam. I. II, nullum comma poſt Αιθιοψ in iiſdem.

κατοπται) Hinc Pollux II, 59. Poſt τοιαδε punctum Ald. Cam. I. II, nullum comma poſt φεροντας, ſed poſitum id poſt γενεσθαι in iiſdem.

Poſt αληθεα colon ante Reiz.

επεθυμησε) επεθυμεε Arch. Vind. non male, poſt αλλ' comma Ald. Camer. I. II, idem poſt ηκε.

Βασιλευς ο Αιθιοπων) Βασιλευς Αιθιοπων Arch. Vindob.

επεαν) Medic. Ask. Paſſion. Arch. Vind. Fragm. Pariſ. επειδαν Ald. & Edd. Pariſ. A. B.

τουτο) Arch. Vind. Med. Paſſion. Askew. Fragm. Pariſ. Vulgo cum Aldo τουτων.

προσκτασθαι) *κτασθαι προς τη* Vindob. Arch.

ad Cap. XXII.

παρεδωκε τοισι) *παρεδωκε. Περσεων τοισι* Fragm. Pariſ.

ειρωτα) Arch. Paſſion. Vind. & mox, *ηρωτα* Ald. & alii

Poſt *πεποιημενον* colon Ald. Cam. I. II.

ειπαντων) Vind. Arch. quod maluit Weſſeling. & mox: *Ιακον* enim, teſte Corintho; *ειποντων* vulgo cum Ald. Poſt *προφυρης* comma Ald. Cam. I. II.

Poſt *δευτερα δε* nullum comma Ald. Cam. I. II, in his quoque *τον χρυσον* cum Arch. & Vindob.

ειρωτα) Med. Pariſ. Fragm. Paſſion. Ask. *ηρωτα* Ald. & *ψελλια*.

αυτεων), *αυτȣ* ora Steph. Fragm. Pariſ. & Askew.

σφεα) *ειναι σφεας* Vind. Arch.

τριτα) codex Bodlejanus, quo de Waſſe ad Thucyd. Ind. voc. *ελεγχος*: vulgo *τριτον* cum Ald. qui comma poſt *δε* omiſit.

ειρωτα) *ηρωτα* Ald. & Edd.

ειπαντων) *ειποντων* Ald. & Edd. poſt *περι* comma Ald. Cam. I. II, idem poſt *αλειψιος*, & poſt *λογον τον*.

τον και περι) *τον επι τȣ* Arch. Vind.

ὁκοσον) *ὁποσον* Ald. & edd male, & contra Joniſmum, poſt *ζωει* colon Ald. Camer. I. II; comma poſt *μεν τον*.

ειπαν) Arch. Vind. alii cum Ald. *ειπον*.

Poſt

Poſt ἐφη punctum Ald. Camer. I. II, poſt θωυμαζειν abeſt comma ante Reiz. poſt ζωȣσι punctum Ald. Cam. I. II.

τω πομᾳτι τωδε ανεφυρον) αναφερων Arch. αναφερον Vind. ανεφερον Paſſion. Pariſ. A. & B. apud Larcher. qui hoc praetulit. πομᾳτι τωδε ανεφερον Fragm. Pariſ. tum φε. τοισι, Περσαις & τȣτω γαρ. In Edd. τωδε aberat; quod acceſſit ex ſchedis. Legiſſe Laurentium ανεφερον, dudum Leopardus Emend. VII, 14 & Stephanus animadverterunt. Utrum praeſtet, in ambiguo latet. Si vulgatum probetur, plenum exibit ει μη τον αρτον, ſive, ut Aethiops, τον κοπρον, τω πομᾳτι τωδε ανεφυρον, *niſi panem*, ſeu *ſtercus*, ex Aethiopis contemtu, hoc potu miſcerent. Et poterit, ubi advocata admittuntur, ſententia procedere. Cultiorne tamen & praeſtantior, ſi ανεφερον valeat, evadet? Abſurdum in Aethiopis ore non erit ſane, ει μη τω — ανεφερον, *niſi hoc ſe vini potu recrearent.* Sic acceſſiones vocabulorum non deſiderabuntur, & ſermoni uſus & ratio conſtabit. Dio Caſſ. LVI. p 680 ὡςε μηδενα ετι τροπον ανενεγκειν δυνηθηναι· *ut nullo modo vires recipere ac recreari poſſit.* Tale Aeliani H. A. 13, 12 αναφεροντες ἑαυτȣς ανεβιωσκοντο. Non adiungo in re frequente plura. Quae quidem commentari, ut arbitrandi ius integrum omnibus maneret, cum maxime libuit. *Weſſeling.*

τȣτο γαρ) τȣτω γαρ pro vero poſſe cenſeſeri, Weſſelingii opinio, vide tamen, addit, c. 106.

ad Cap. XXIII.

τον βασιλεα) Duo iſta deſiderantur in Vindob. Arch.

της ζωης και διαιτης περι) ζωης και της αυτων διαιτης iidem comma poſt ζωης Ald. Cam. I: II.

ες εικοσι τε και ἑκατον) Sic Vind. Arch. ες εικοσι και Pariſ. A. B Ald. & Edd. Remig. εει-κοσι και Med. Paſſion. Ask. Sequor veteres editos & ſcriptos codd. adpoſita duntaxat ex his enclitica. In Med & ſimilibus εεικοσι, quod alias damnant, praepoſitionem, fortaſſe male pictam, abſorpſit: certe ad Med. tutamen producta a Gronovio non admodum urgent. Meliora Portus ſuppeditabit abunde. Ecce Valer. Max. VIII 13. Ext. 5. Huius regis (Arganthonii) conſummationem minus admirabilem faciunt Aethiopes, quos *Herodotus* ſcribit centeſimum & vigeſimum annum transgredi. — Scribit ſane Herodotus, ſed non tam laxe. *Weſſeling.*

Poſt απικνεεσθαι colon Ald. Cam. I. II, abeſt comma poſt πομα in iisdem.

ὑπερβαλλεειν) ὑπερβαλλειν Paſſion. Askew. Arch. Attigit ſequentia Euſtathius ad Dionyſ. v. 218.

κρηνην) κρηνην τινα σφι Vind. Arch. Valla, haud prave, poſt ἡγησασθαι colon Ald. Camer. I. II. Habet hinc Sotio in Collect. p. 157 edit. Boëſſii.

εγινοντο) γινονται Arch. γιγνονται Vind.

Poſt απ' αυτης comma Ald. Cam. I. II.

επ' αυτȢ) Med. Arch. Vind. Paſſion. Ask. Valla. απ' αυτȢ Ald. & Edd. Pariſ. A. Remig.

Re-

Reſtituit Gronov. e Med. επ᾽ αυτε, idque optimo iure. Poſt μητε των comma Ald. Cam. I. II.

ξυλε) ξυλων Arch. poſt ελαφροτερον punctum Ald. Cam. I. II, colon poſt βυσσον.

ες βύσσον) ες βυθον Arch. cum Vind. contra morem, Schol. in Comici Ranas v. 138 Ιωνες τον βυθον βυσσον λεγεσι. *Weſſeling.*

Poſt ὑδωρ τετο comma ante Reiz. poſt αληθεως abeſt comma Ald. Cam. I. II

λεγεται) λεγεται εςι Paſſion. Ask.

Poſt ειεν abeſt comma Ald. Cam. I II.

αγαγειν) αγειν Arch. Vind. Poſt σπανιωτατον comma Ald. Cam. I. II.

εθηησαντο) εθεησαντο Arch. Askew. & infra. Confer. Not. ad I, 10.

ad Cap. XXIV.

ὑαλε) Vind. Arch. ξυλε Askew. Paſſion. qui ὑελε pro gloſſa, etiam mox, ubi iterum uterque ξυλε olim ὑελε cum Ald. Jonum & Atticorum veterum abſuetudo ὑαλον praetulit. Docte Hemſterhuſ. ad Thom. Mag. ὑαλος. *Weſſeling.*

εξομοιευντες) εξομοιεμενοι Arch.

ευεργος) ευεργετως Arch. Vind. Diodorus hinc habet, Noſtri uſus teſtimonio. Poſt ορυσσεται punctum Ald. Cam. I. II, qui comma poſt ση ςηλη habent, & colon poſt νεκυς.

ὁμοιως αυτω τω νεκυϊ) colon hic poſuit Ald. Cam. I. II, his offenſus de Pauw, εχει — ὁμοιως αυτω ὁ νεκυς coniectavit, nimis confidenter. Quid ſi αυτω τω νεκυϊ alienum nunc occupent locum, olim, uti in cod. Remig. οἱ μαλιςα αυτω

τω τω νεκυϊ προσηκοντες ſcripta? Loquendi formulam ſcriptor non renuet, quippe *οιχεσθαι αγγελλοντα τοισι προσηκουσι τω νεκρω* IV, 4. At nihil decerno. *Weſſeling.* Weſſelingianam hanc coniecturam probavit *Larcherius*, nec nobis a vero abſimilis videtur.

μαλιςα προσηκοντες) abeſt hic comma Ald. Cam. I. II. *μαλιςα αυτω τω νεκυϊ* Remig. conf. not. praeced.

παντων τε) Vind. Arch. Vulgo deſit enclitica, abeſt quoque ab Ald.

Poſt *μετα δε ταυτα* comma Ald. Cam. I. II.

ἱςασι) Medic. Vind. Ask. Paſſion. Arch. *ἱςωσι* Ald. & Edd. cum Pariſ. B. poſt *πολιν* colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXV.

απαλλασσοντο οπισω) colon hic Ald. Cam. I. II. *απαλλασσονται* Arch. Vind.

οργην ποιησαμενος) *αρχην* iidem perperam. Quandoquidem *ὁρμητο ςρατευεσθαι*, & ſimilia frequenter occurrunt, non miror *ὁρμην*, viro cuidam docto veniſſe in mentem; verum *οργην ποιησαμενος* idem eſt ac *οργισθεις iratus* Herodoti Xerxes VII, c. 105 *ουκ εποιησατο οργην ουδεμιην, αλλ' ηπιως αυτον απεπεμψετο.* Thucydidi dicuntur Athenienſes IV, c. 124 *οργην ποιουμενοι* (c. 123 *οργισθεντες*) *ει και οἱ εν ταις νησοις ηδη οντες αξιουσι σφων αφιςασθαι.* Huius ſimillimae Herodoto formae ſunt loquendi; *θωϋμα ποιευμενοι, mirati; ληθην ποιευμενος, oblitus; καταςροφην εποιησατο, debellavit;* VIII, 74. 1. VI, 28. Ab his diſtant iſtae, Herodoto aliisque frequentatae,

δεινον

δεινον ποιεισθαι, μεγα, & συμφορην ποιεισθαι· in quibus, ἡγεισθαι, τιθεσθαι & ποιεισθαι eidem uſui inſerviunt. *Valkenar.*

Poſt Αιθιοπας punctum Ald Cam. I. II.

εσχατα της γης) Arch Vind. Articulus Ald. & aliis abeſt poſt ςρατευεσθαι, punctum ante Reiz.

οια δε εμμανης τε εων) οια τε Paſſion. Ask. tum εων ambo cum Med. Vind. rectiſſime; ων Ald. & edd. poſt εςρατευετο punctum Ald. Camer. I. II.

αὐτȣ) Pariſ. A. B. Paſſion. Ask. αυτȣ ταυτη Arch. & Valla, αὐτω Med. Vind. αὐτῷ Ald. Cam. I. II. Optime Arch. aliorum αὐτȣ, ſi tacuiſſet is, fuiſſet probum: ſed & iſtud Herodoteum, ut I, 214 oſtenſum, & a Gronovio IV, 135. *Weſſeling.*

ςρατευομενος) πορευομενος Arch. Vind. Valla. Haud ſcio, repudiarine debeat πορευομενος εγενετο εν Θηβησι, ut toties repetitum ςρατευεσθαι videtur. *Weſſeling.*

Poſt ενετελλετο comma abeſt Ald. Camer. I. II.

εξανδραποδισαμενȣς) comma hic habet Ald. Cam. I. II. Nihil certe urget, cur εξανδραποδισαμενος cum viro docto pingatur: adhaeret ſequenti verbo, & recurrit alias. *Weſſeling.*

το τȣ Διος) το non habet Arch. & poteſt deleri. Poſt Αιθιοπας colon Ald. Cam. I. II, comma poſt αυτȣς και in iisdem, item poſt μετα δε.

επελιπε) επελιπετο Remig.

ην αν σοφος ανηρ) ην ανηρ σοφος Arch. ην αν ανηρ σοφος Paſſion. & Ask.

Poſt

Poſt ϛρατιωται abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

μεν τι) μεν τοι Arch. Vind.

ποιηφαγεοντας) Arch. ποηφαγεοντες & comma hic Ald. Cam. I. II.

διεζωον) διεζων Arch. Vind.

αυτεων) αυτεων Ald. Cam. I. II.

αποκληρωσαντες) αποκληρωθεντες Arch.

ϛολον) citat Thom. Mag. in voce. Poſt επορευετο punctum Ald. Cam. I. II.

εκ Θηβεων δε καταβας ες Μεμφιν) Paſſion. Askew. Pariſ. B. Remig. & Edit. Jungermanni, Θηβαιων Arch. Vindob. Ald etiam brevi poſt, Θηβων Med. male; tum addit Ald. δε επορευοντο εχοντες αγωγας και καταβας, quae Med. Arch. Ask. Vind. Paſſion non norunt, neque Valla expreſſit, quare a Gronovio, Weſſelingio & Reizio deleta ſunt.

Poſt ϛολος comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVI.

Θηβεων) Askew. & Paſſion. Θηβαιων Ald. Edd. Vind. Arch. Poſt αγωγας colon, poſt απικομενοι μεν comma, poſt πολιν punctum & poſt την comma in Ald. Cam. I. II.

φυλης) φυγης Arch. Narrat apud Etymologum p. 160, 22. Themiſtagoras, cum colonis Samum profectos Proclem & Tembriona, facta cum Caribus ſocietate, Samum in duas tribus diviſiſſe, quarum unam de fluminis nomine Σχησιαν dixerint; alteram de nomine urbis Αϛυκαλαιαν. Hoc unico loco *Berkelius* inductus, *evidentiſſimum eſſe*, ſcribit ad Steph. Byz. in

in Ἀπάτοις, *in Herodoto reponi debere*, Σάμιοι τῆς Σχησιης φυλης λεγομενοι ειναι, aut της Σχησιονιης. Neutra coniectura probabilis videbitur: Codex Etymologici Mſſ. Χήσιον & Χησιαν exhibet, quam ſinceram eſſe ſcriptionem contendit, Etymologi locum docte pertractans, Henric. Valeſius in Exc. ex Dionyſ. Halic p. 75. Una de duabus tribubus, ut a flumine Χησια, ſic ab altero coloniae duce Tembrione, Τεμβριωνια denominari potuit: ſed hoc, literas vulgatas proprius accedens, aeque eſt incertum. Tribus, in quas populi quidam fuere deſcripti, ſi Atticas excipias, raro memorantur veteribus. *Valkenar.* Addit his *Weſſelingius*: Verum Themiſtagoras non Samiis, aucta eorum civitate & copiis florente, negat plures tribus; de primis initiis, cum Graecorum coloni Caribus, inſulam poſſidentibus, miſcerentur, memoravit. Qua re Aeſchrioniae tribui, etſi alibi vix proditae, nihil afficit. Conf. Nicandri Alexiph. v. 151, & Scholia, & infra c. 39.

Θηβεων) Askew. & Paſſion. Θηβαιων Ald. Edd. Vind. Arch.

κατα Ἑλληνων γλωσσας) forſan articulum codd. agnoſcent interiectum: κατα την Ἑλλ. γλωσσαν ſcribi ſolet ab Herodoto: p. 99, 16. 239, 5, ſed κατα Ἑλλαδα γλωσσαν p. 256, 34. p. 365, 25. Vulgatur in Aeliani V. H. IX. c. 16 αυτο τουνομα (Μαρης) εις την Ἑλλαδα φασιν, ἱπποµιγης δυναται. Ex Scaligeri Caſtig. in Propert. p. 287 dudum recipi potuiſſet emendata lectio: εις την Ἑλλαδα φρασιν. Scaligerana ſemper digna

na ſunt, quae conſideratius exigantur a literatoribus. *Valkenar*

Μακαρων νησοι) Arch. Vind. Valla, Olympiodor apud Phot. Bibl. p. 191. Euſtath. in Homer. p. 1509, 30 νησος vulgo cum Ald. Citat Stephanus in Αυασις. In Μακαρων νησοι ob Olympiodorum & Euſtathium, nominatim Herodotum appellantes, non haeſitavi: ſolent ita de his inſulis Graeci, in quis Plato Menex. p. 205 atque alii. Μακαρων tamen νησος Steph. Byz. ſed convertuntur apud Suidam & Heſychium voces iſtae. *Weſſeling*. Poſt νησος colon habet Ald. Cam. I. II.

ακȣσαντες) ακȣοντες Vind. Arch.

Poſt περι αυτεων punctum Ald. Cam. I. II, colon poſt ενοςησαν.

δε ταδε) Arch. Valla. In vulg. & Ald. και ταδε. Delevit copulam *Weſſelingius*: nihil praecedit, quod eam aut requirit, aut tueri poteſt. Diſplicuit & Pauw. *Weſſeling*

Poſt αυτεων τε comma Ald. Cam. I. II.

αριςον — αυτεοισι Med. Paſſion. utrumque, prius quoque Askew. Vind. Arch. αυτεοισι ab Ask. abeſt. Vulgo cum Ald. αριςον δε & αυτοισι, poſt αυτοισι comma Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt εξαισιον.

ad Cap. XXVII.

ὁ Απις) Articulum Arch. non legit. Poſt τον comma Ald. Cam. I. II

ἑιματα τε) ἑιματα τε εφερον Arch. Vind. τε abeſt aliis & Ald.

Poſt καταδοξας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εκα-

εκαλεε) Arch. Vind. quod praeſtat: ita mox denuo. Vulgo εκαλεσε cum Ald.

απικομενες) απικομενων Vind

ὅ, τι) ὅτι Ald. Camer. I. II, & poſt Μεμφι comma.

εποιευν) εποιευντο Arch. poſt Αιγυπτιοι colon Ald. Camer. I. II, nullum habent comma poſt ποτε δε.

επει) επειδη Arch. Vind. poſt αποβαλων & poſt οἱ δε commata ſunt in Ald. Cam. I. II.

θεος ειη) Medic. Arch. Vind. Paſſion. Ask. παρειη Ald. & Edd. Pariſ. A. Remig. Poſt φανεις nullum comma Ald. Camer. I. II, habent comma poſt κεχαρηκοτες.

ad Cap. XXVIII.

τα αυτα) ταυτα Askew.

ε λησειν εφη αυτον) abeſt comma Ald. Cam. I. II. *Non clam ſe fore dicebat, ſi manu tractabilis veniſſet ad Aegyptios Deus.* Χειροηθης, *manſuetis*, τας χειρας προσφεροντα ὑπομενων, Xenophonti p. 418, 29 movit mihi olim ſuſpicionem, ſcriptum fuiſſe primum: Ψαυσειν εφη αυτε, *contrectaturum ſe* Deum manu tractabilem. Iſta cum dixiſſet, επαγειν εκελευε τον Απιν. *Valkenar*

επαγειν) απαγειν Pariſ. B Remig. Paſſion. Ask. αγειν Arch. Vindob. Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

μετηϊσαν) Sic cum Reizio edidimus pro μετῄσαν, Joniſmo iubente, poſt αξοντες colon Ald. Cam. I. II

ἑτον) non eſt in Arch. Vind. poſt βοος colon Ald. Cam. I. II.

βαλ-

βαλεῦσθαι) βαλεσθαι Arch. Vindob. Hoc probare ſe Pavio non potuit: λαβεσθαι divinavit, forte animo volvens Lucae Ev. C. I, 31 και ιδȣ συλληψη εν γαςρι, quod ibi iuſtiſſimum, neque iſtud hic damnabile. Adſolet alias αναιρεισθαι illa in re uſurpare: cum tamen βαλεσθαι ες θυμον probaverit, & Codd. conſpirent, dictioque abſurdi habeat nihil cur mutanti obſequemur? *Weſſeling.*

την βȣν) την βουν Ald. Cam. I. II.

κατισχειν) colon hic habet Ald. Cam. I. II. Ob rariorem uſum τȣ κατισχειν excitat Herodoti verba Euſtathius ad Iliad. A. p. 100, 40. Abreſch Diluc. Thucyd. p. 460. *Valkenar.* Poſt καλεομενος comma Ald. Cam. I. II, poſt τοιαδε punctum.

εων μελας) Medic. Arch. Vindob. Paſſion. Ask. Valla, & Pariſ. A. B. apud *Larcher.* μεγας Ald. & Edd. Pariſ. A. apud *Weſſeling.* Remig. male. Summo iure Gronovius ex Medic. cui plures adſentiuntur, recepit μελας, locumque, expulſo inutili verbo, inſtauravit. Aelian. de Animal. X, 10. Strabonem & alios adiungere dedignatus eſt. *Weſſeling.*

τετραγωνον) Medic. Arch. Paſſion. Askew. Ceteri cum Ald. τετραγωνον φορεει· Signa, quibus Apis a cultoribus agnoſcebatur, hic etiam enarrata, variis differendi praebuere materiem: videndus in primis Jablonskius Panthei L. 4. c. 2, quorum υπο δε τη γλωσση κανθαρον, corrigit & Weſſelingii Diſſ. Herod. p. 175 merito laudans illuſtris Galli coniecturam, pro λευκον τετραγωνον, corrigentes λευκον τι τριγωνον. Apin Nili

Nili fuiſſe atque Aegypti fecunditatis ſymbolum Jablonski docuit: utrumque τριγωνον illud expinxit. Aegypti figura traditur eſſe τριγωνον & δελτωτον, Eratoſth. Cataſt. c. 20. Theoni ad Arati Phaenom. v. 235 de fecunditatis imagine Porphyrius Euſeb Praepar. 3. p. 98. D. σπορα, και γενεσει (απενειμαν) Φαλητα, και το Τριγωνον σχημα, δια το μοριον της θηλειας. *Valkenar.* Reſtat λευκον τετραγωνον, quod τι τριγωνον ſive *triquetrum* eſſe debebit, ſi Apidis ex aere figurae, quarum frontibus triangulus inſcriptus, non fallunt. Vidi ipſe tales, & complures comes Caylus, τριγωνον refingens, in *Recueil d'Antiq.* T. I. p. 43. Porro de notis ſacri huius bovis Plin. VIII. Hiſt. Nat. c. 46. *Nodus ſub lingua, quem cantharum appellant.* Etiam Porphyr. apud Euſeb. Praepar. Evang. 3, 13 ἡλιȣ δε σημειον, το ΜΕΛΑΝ τȣ σωματος, και ΥΠΟ τη γλωττη ΚΑΝΘΑΡΟΣ. Qui Herodotum ſtudioſe cum verſaverint, utique hic ὑπο δε τη γλωσση κανθαρον inveniſſe cenſendi ſunt: atque haec plauſibilis coniectura Jablonskii Panth. IV, 2. p. 183. *Weſſeling.* Utramque coniecturam iure probavit *Larcherius*, nosque ſine dubio veram putamus.

νωτȣ) νοτȣ Ald. Cam. I. II, cum commate poſt vocem

επι δε τη γλωσση) ὑπο coniect. Jablonskii, vid. not. ad τετραγωνον.

ad Cap. XXIX.

Poſt Καμβυσης abeſt comma Ald. Camer. I. II, idem poſt εγχειριδιον abeſt ab iisdem.

τοιȣτοι θεοι) Ald. & Edd. Arch. Vind. Pa-

riſ. B. Remig. Valla. In Med. Paſſion. & Ask. ἔτοι οἱ. Multo ſignificantius Aldin. quam Medic. Addunt auctoritatem ſchedae veteres. *Weſſeling.*

Poſt γινονται abeſt comma, poſitum poſt ενωμοι τε in Ald. Cam. I. II.

επαΐοντες) εσαΐοντες Arch.

μεν Αιγυπτιων ἔτος γε ὁ θεος) Vind. Arch. In Med. Paſſion Ask. μεν γε — ἔτος γε ὁ. Poſterius γε non habent Ald. & Edd. Sequutus eſt Weſſeling. Arch. & Vind. non oblitus, γε in Poetis bis ſaepe uno in verſu collocari, quibus urguens adeſſe cauſa ſolet metri. Confer. Valkenar. ad Tragici Phoeniſſ. v. 557. p. 209. *Weſſeling.*

απομαστιγωσαι) απομαστιγωσειν Arch colon hic habet Ald. Cam. I. II, in iisdem poſt αλλων & τον commata, poſt κτεινειν colon.

μεν δη) Ald. Edd. Med. Arch. Vind. Paſſion. Askew. δη excidit operarum negligentia in aliis.

εδικαιευντο) εδικεοντο Arch. Vind. prave.

ad Cap. XXX.

Poſt Καμβυσης δε abeſt comma Ald. Camer. I. II.

αυτικα — εμανη) Paſſion. Ask. Vind. Arch. vulgo cum Ald. δια τουτο το αδικημα αυτικα εμανη. Poſt φρενηρης punctum Ald. Camer. I. II, comma poſt κακων, item poſt τον ante απεπεμψε.

ες Περσας) exulant haec duo ex Arch.

το τοξον) Med. Ask. Paſſion. Arch. Vind.

το Ald. & Edd. non habent. το τοξον — ειρυσε damnat haec, futilia arbitratus, de Pauw; neque enim arcui tam inflexibile robur, ut Perſarum nemo intendere valuerit, adfuiſſe: aliud, modo verba, ut oportet, ſcribantur, indicari: Herodoti manum eſſe ὁσον τε επι δυο δακτυλοις ειρυσε, h. l. επειρυσε, praepoſitione interpoſitis aliis a verbo diſtracta, *duobus fere digitis*, indice nempe & maximo, *arcum tenderet.* Quod ego commentum exagitare nolo. De ingente arcus rigore teſtatur rex Aethiops c. 22 vires eum tendendi haud obſcure negans Perſis: ineſt praeterea emendationi tale loquendi genus, cui par deſidero. *Weſſeling.*

το παρα) Ald. Edd. Pariſ. A. B. Remig. ὁ Med. & ſequaces cum Arch. male, poſt το comma inſeruit Ald. Camer. I. II, idem poſt Περσεων.

εν τω ὑπνω) tria iſta abſunt Vind. Arch. ſine cauſa, vid. II, 139.

αρχη) Arch. Vindob. ora Steph. Paſſion. Ask. αρξη Med. Ald. & alii.

ες Περσας) non novit Arch. Vind. quibus locum ſi recuſaveris, non obluctabor cum *Weſſelingio.*

αποκτενεοντα μιν ὁ δε, αναβας ες Συσα) haec ſeptem negligens librarius Ask. praeteriit.

Poſt οἱ μεν comma, quod poſt λεγουσι abeſt Ald. Cam. I, II.

επ' αγρην εξαγαγοντα) Redit ad Smerdin, exuntem, εξελαυνοντα. Malim tamen εξαγαγων, ut ad Prexaſpen redeat. Quid ſibi velit προσαγαγοντα, non video. Forte προς αλιειην

 αγα-

αγαγοντα ad piſcationem. Haec vir doctiſſ. (Reiskius) in Miſcell. Lipſ. verum enim vero προσαγαγοντα καταποντωσαι cum Prexaſpem ſignent, aliumne praecedentia poſtulabunt? Adduxit infelicem Smerdin ad Rubrum-mare, ſive Perſicum ſinum, (nam is innuitur, uti I, 189. VI, 20.) Prexaſpes, ſed quo obtentu, proditum non eſt. *Weſſeling.*

Poſt προσαγαγοντα comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXI.

επισπομενην) ἑπομενην margo Steph. Askew. Paſſion. ex gloſſa, επισπωμενην Arch. Vindob. Ald. & Edd. prave. Poſt τη comma, poſt και συνοικεε colon Ald. Camer. I. II, poſt ὡδε punctum.

οἱ Περσαι) deſit articulus Ask. Arch. Paſſion. poſt Περσαι comma Ald. Cam. I. II.

βασιληïες δικαςας) βασιληïες καλεομενες δικαςας Arch. Valla, Vind. Obſervata haec fuerunt Heſychio in Βασιλεις. Interponi καλεομενες ex Valla & codd. poterit, ubi neceſſitas, quam nullam video, urſerit. Supra c. 14 & VII, 194 βασιληïοι δικαςαι tantum. *Weſſeling.*

η σφι παρευρεθη τι αδικον) Med. Arch. Paſſion. Ask. alii eum Ald. Cam. I. II, Steph. I & ſeqq. ην σφι μη παρευρεθη ην in η mutavit, & μη eiecit Gronovius, auctoritate Medic. probarunt hoc Weſſelingius & Reiz. quos ſequuti ſumus in textu deſcribendo. Nunc tamen magis placet Aldina lectio, quae cum Toupio Emend. in Suid. P. 3. (p. 325. T. I. Opuſc. Crit. edit. Lipſ.) ſic diſtinguenda & interpretanda: οἱ δε

βα-

βασιληΐοι δικαςαι, κεκριμενοι ανδρες γινονται Περσεων, ες ὃ αποθανωσι, η σφι ΜΗ ΠΑΡΕΥΡΕΘΗι τι αδικον, μεχρι τετε. *Regii autem iudices, viri probati, perpetui ſunt, donec moriantur; ſi modo eo usque nihil iniuſti fecerint.* Nobiscum & cum Toupio ſtat *Larcherius*

μεχρι τετε) Vind. Arch. τετων Ald. Med. &c. Scripſi μεχρι τετε ſicuti c. 21. Nam quae Valla & Arch. mox liberaliter offerunt, illis non utor. *Weſſeling.*

τοισι Περσησι δικας) cum Reizio e Vindob. Arch. & Valla Περσησι recipere ſtatuimus, quod abeſt ante Reiz. ſicuti δικας abeſt a Vind. Arch. Valla.

Poſt γινονται colon Ald. Cam. I. II.

ανακεαται) Ald. Cam. I. II, alii ανακεεται cum Steph. I, aut ανακεῖται. Male Steph. mutavit, quippe Ιακον & genuinum, uti I, 14 & alias. *Weſſeling.*

υπεκρινοντο) Med. Paſſion. Ask. υπεκρινάντο Vindob. Arch. Ald. & Edd. Exſcripſit haec Schol. Luciani de ſacrif. T. I. p. 530 nonnulla mutans. *Weſſeling.* Poſt δικαια & ασφαλεα commata habet Ald. Cam. I. II, ſed nullum comma poſt φαμενοι.

το, αν) Paſſion. Askew. Arch. Vind. ora Steph. τα, αν Med. Ald. cum Edd. Poſt ελυσαν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

δεισαντες Καμβυσεα· ινα τε μη αυτοι) δεισαντες τε Καμβυσεα, ινα μη αυτοι Reiskius. Poſt Καμβυσεα comma Ald. Cam. I. II.

ερωμενην) ειρημενην Vind. Arch. Valla.

μετα μεν τοι ε πολλον χρονον) comma hic

 habet

habet Ald. Camer. I. II μετα δε χρονον ceteris omiſſis, Vind. Arch. Valla

δητα) δη την Arch. Vind.

επισπομενην) επισπωμενην cum Ald. iidem. Poſt Αιγυπτον comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXII.

Poſt αυτης comma, ſed nullum neque poſt διξος, neque poſt Σμερδιος Ald. Cam. I II.

λεγεται λογος) Ora Steph. Arch. Vindob. Ask Remig. Fragm. Pariſ. εκφερεται λογος Ald. Med. Edd. Prius ex membranis placuit Weſſelingio, idque iure. της περι λεγεται ὁδε λογος II, 135, & c. 47 εϛι μεν λογος περι αυτȣ λεγομενος &c. *Weſſeling.*

μεν γαρ λεγȣσι) plerique, a Med. Paſſion. Ask. γαρ abeſt.

συμβαλεειν) non legit Arch. ſed mox κυνος βαλεειν μαχεσθαι.

Poſt σκυλακα nullum comma Ald. Camer. I. II, habent poſt γενομενȣς, & poſt την δε & παρημενην.

δακρυοι) δακρυει Vind. Fragm. Pariſ. Comma poſt την δε Ald. Cam. I. II

και μαθȣσα) Comma hic Ald. Cam. I. II. και καταμαθȣσα Arch. Vind. tum εκεινω cum Paſſion. & Ask.

θριδακα την γυναικα) Citat Gloſſ. Sangerm. & Phrynich. poſt γυναικα comma Ald. Camerar. I. II.

περιτιλαι) περιτειλαι Med. Paſſion. Askew. vulgatum habet Ald. Arch. Vind. Remig Pariſ. A. B. cum Fragm. Remittimus ad exploſum

ſum *αποτειλας* Muſae primae c. 123, ut *περιτειλας* Med. ſtabiliatur. Error eſt ſcribarum, ſimplicem vocalem & diphthongum, ut ſaepiſſime in Mſſ. confundentium. *Weſſeling.*

κοτερον) Arch. Medic. Paſſion. Ask. Vind. *κοτερα* Ald. & Edd.

περιτετιλμενη η δασεια ἡ θριδαξ ευσα ειη καλλιων) Arch. Vindob. ultimum *καλλιων* etiam in Med. Ask. Paſſion. Fragm. Pariſ. *αμεινων* Ald. & Edd. olim erat *ἡ θριδαξ, η δασεια, ειη καλλιων.* Quod in Arch. & Vind. *ἡ δασεια ἡ θριδαξ ευσα* Herodoteum quodammodo redolet genium; prorſus autem, ubi *δασεη* foret. Verum multorum in ſimilibus graſſata licentia eſt. *θριδαξ* ex Grammaticorum decreto Jonum tantum eſt, *θριδακινη* Atticorum, cui docti viri non adſurgunt. Lege eorum animadv. ad Thom. Mag. *θριδακινη*. *Weſſeling.* Interpretamentum videtur, quod in codd. inventum a Galeo & Gronovio *καλλιων*· ab Herodoto ſcriptum: *κοτερα περιτετιλμενη ἡ θριδαξ ἡ δασεια, ευσα* (hoc e codd. reciperem), *ειη αμεινων, και τον φαναι, δασειαν.* Hoc in loco *αμεινων* reddi potuit *καλλιων*, ut *αμεινον καλλιον* Heſychio, non vice verſa. Quam *περιτετιλμενην* Herodotus, *θριδακα απολελεμμεναν* dixit Epicharmus Athen. II, p. 68. F. *Valkenar.*

δασειαν) Arch. Vind. Paſſion. Ask. ora Steph. alii cum Ald. & Med. *δασεια.*

μεν τοι κοτε) Med. Vind. Fragm. Pariſ. Paſſion. Askew. *μεν δη κοτι* Ald. & Edd. Pariſ. A. Remig.

εμιμησαο) διεμιμησαο Fragm. Pariſ. εμιμησω Arch. Vind.

Poſt τὸν δε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXIII.

οικηΐες) οικειοτατες Vind. Arch. Valla, qui οικηΐωτατες ſi offerent, quod hac in re cap. 65 laudem mererentur.

δη δια) Arch. Ask. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Cam. I. II, Steph. I, quod revocavit Weſſeling. in aliis δε.

Poſt αλλως abeſt comma Ald. Cam. I. II

εωθεε) Med. Paſſion. Askew. Vulgo εωθε cum Ald. Arch. Vind.

κακα) non habet Paſſion.

εκ γενεης) και εκ γενεης Arch. Vind. Poſt Καμβυσης colon, poſt την comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXIV.

λεγεται γαρ ειπειν αυτον) quatuor haec omittit Fragm. Pariſ. ſed προς δε Πρηξασπεα.

Poſt τον ante ετιμα comma inſeruit Ald. Cam. I. II, colon poſt ἔτος.

οινοχοος ην τω Καμβυση) οινοχοει Καμβυση Fragm. Pariſ. poſt Καμβυση punctum habet Ald. Cam. I. II.

τιμη δε και αὑτη) Med. Ask. Paſſion. Vind. Arch. και in Ald. & aliis non invenitur. Poſt ταδε colon Ald. Camer. I. II, poſt ανδρα punctum.

εμεο) εμευ Arch. Vind. Rarior pronominis flexio in Muſis obvia lib. I, c. 126. 6, 86, 1 &c. uti σεο c. 9 &c. Contra ea σευ & εμευ, quod

quod hic in Arch. & Vind. creberrima, de Pauw in praefatione galeata, Phrynicho praefixa, non dubitat, amanuenſes erraſſe, & pro σεο & μεο ſcripſiſſe σευ & μευ, haec enim Dorica eſſe, non Jonica. Etymologum auctorem in εμειο, & Phavorinum in V. Εγων advocat hanc ad rem, non malos quidem, at non locupletes. Gravior multo Apollonius Dyſcolus in Excerptis eſt & apud Salmaſ. in Solin. p. 591, ubi εμευ κοινη Ιωνων και Δωριεων· εμευ δ' ἑλετο μεγαν ὁρκον· ex Homero, cui Pherecyden & Democritum addit, quos omnes una cum Herodoto a ſcribis in his depravatos, etſi Pavius confidenter adſerit, haud facile obtinebitur. Equidem non improbo εμεο, ſicubi codd. adeſt auctoritas, nec εμευ. *Weſſeling.*

Poſt ποιευνται colon, poſt τον δε comma, poſt ειπειν colon Ald. Cam. I. II, in his quoque punctum poſt επαινεεαι.

φιλοινιη) Med. Paſſion. Ask. Arch. Vind. Valla, Fragm. Pariſ. in quo μεγαλως προσκεεσθαι, φιλονεικιη Ald. & Edd. cum Pariſ. A. Optime reſtituit Gronovius Herod. I. c 134 de Perſis: οινω καρτα προσκεαται. Athen. X. p. 433 B. Φιλοινος εστιν ὁ προς οινον ἑτοιμος· — Νεστωρ προσεκειτο των αλλων μαλλον τω οινω. Eamdem reſpiciens hiſtoriam, ſua tamen aliunde repetiit, Seneca de Ira III, 14. Cambyſen regem nimis deditum vino (φιλοινιη προσκειμενον) Prexaſpes unus ex cariſſimis monebat, ut parcius biberet; turpem eſſe dicens ebrietatem in Rege, quem oculi omnium aureſque ſequerentur. Ex Herodoto hiſtoriam ſumſiſſe Seneca videbatur

Jo. Hartungo Locor. Memorab. Dec. 2. c. 8; 20. *Valkenar.*

Poſt τον μεν comma, idem poſt τον δε Ald. Cam. I. II.

τοιαδε) Fragm. Pariſ. Medic. Ask. Paſſion. ceteri eum Ald. τοις δε, levi differentia. Poſt αμειβεσθαι colon Ald. Cam. I. II.

φασι Περσαι) Paſſion. Askew. Arch. ſed προσκεισαμενον neglecto οινω Vind. Valla, ora Steph. Περσαι aliis & Ald. abſunt. Hoc Mſſ. repoſitum volunt, eſtque opportunum. *Weſſeling.* Poſt προσκειμενον comma Ald. Cam. I. II.

αληθεες) αληθεες, αυτικα δη εισι προτερον Fragm. Pariſ.

δοκεοι) Medic. Arch. Vind. Ask. Paſſion. δοκεει Ald. & Edd.

τελεσαι) non habet Pariſ. Fragm. καλεσαι Remig. προς τον πατερα Κυρον Fragm. Pariſ. ex Graecorum more. Lucian. Tim. c. 42 ουδεν αρα η τε ὡς προς Τιμωνα. Plutarch. Solert. Anim. p. 963. B. και τοι το μηδεν εν τουτοις προς ελεφαντα και καμηλον οντες. In quibus ſimilibusque aliis προς comparationi ſervit. Sed codex ille ſolitarius incedit: προς τον πατερα τελεσαι Κυρον Reiskius & Abreſch. ὡστε τελεσαι accipiunt recte, ut ad patris exemplar perveniat, ſive eum aequiparet. Namque *ad patrem conſummandum*, quod pro Laurentiano *adaequandum* Latina acceperunt, obſcurum & alienum eſt. *Weſſeling.*

Poſt οἱ δε & αμειβοντο commata habet Ald. Cam. I. II, poſt πατρος punctum in iisdem.

προσεκτησθαι) προσκτησασθαι Arch. Vind. poſt Αιγυπτον τε comma Ald. Cam. I. II.

μεν

μεν δη) Arch. δη omittitur ab Aldo & pleriſque aliis, poſt παρεων τε comma Ald. Camer. I. II.

τη κρισει) τη γινομενη κρισει Vind. Arch. non abſurde. ταδε non habent iidem, poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II; abſunt commata in his poſt μεν νυν, & Κυρε.

ταυτα ακεσας) Pariſ. A. B. Ald. & Edd. Arch. Vind. Fragm. Pariſ. Remig. A Medic. Paſſion. Askew. ακεσας exſulat, quod omnino addendum; perperam eiecerat e contextu Gronovius: *iſtis auditis laetatus eſt.* Verbis ἡδεσθαι, τερπεσθαι, χαιρειν, quaeque his ſignificatum habent contrarium, αχθεσθαι, λυπεισθαι, χαλεπως φερειν, ſic ſolent adiungi participia: Sophocl. Philoct. v. 879 ἡδομαι μεν σ'εισιδων, v.673 εκ αχθομαι σ' ιδων τε και λαβων φιλον. Diphilus Athen. II. p. 47. B. τερπομαι γυμνες ορων τες οξυπεινες. Lyſias p. 153, 6 ακεων ηχθομην. Aeſchini, atque eo etiam adhibitum Demoſtheni, dictum Euripidis e Phoenice: ὁςις δ' ὁμιλων ἡδεται κακοις ανηρ, — Tyranni ſecundum Xenoph. in Hierone p. 531, 34 τες ξενες δυνατωτερες των πολιτων ποιεντες ἡδονται. *Valkenar.* Occupavit veterum ſedem ακεσας. In Muſis ἡσθη (neque Gronov. latuit, & G. Arnaldus Animadv. c. 29 urſit vehementer) tertium ſibi ſociat caſum, alibi quartum, inprudenter erudito iuvene negante. Menander in Legat. Excerpt. p. 135 ὡς ἡδεται και αυτος την ειρηνην· ubi τη ειρηνη vir doctus. Sed Menandrum Comicus tuetur, Acharnenſium principio ter ita loquutus, & Schol. in Il. ι. v. 77. *Weſſeling.*

ad

ad Cap. XXXV.

μαθε αυτος, ει) Arch. Vind. Valla, quod ſignificantius. αυτος deſit Ald. & aliis, comma quoque Ald. Cam. I. II.

λεγοντες — ει μεν) λεγυσι — παραφρονεοντες· ην μεν Arch. poſterius & in Vind. poſt ταυτα comma Ald. Cam. I. II.

τυχοιμι) τυχω Arch. Vind. & ſine της.

καρδιης) καρδιας Ald. Cam. I. II.

Περσας τε) Ask. Paſſion. Vind. Arch. Pariſ. B & Fragm. Alii τε Περσας cum Ald.

δε ειποντα) Deſunt haec duo Vind. Arch. poſt παιδα punctum habet Ald. Cam. I. II.

οἶςον) Margo Steph. Arch. Vind. Askew. ιςον Paſſion. Remig vulgo ἴον cum Ald. Nulla τον ἴον controverſia turbaſſet, ni eam ſcripti movisſent codd. *Weſſeling.* Poſt παιδος comma deſit Ald. Cam. I. II.

παραφρονεουσι) ταυτα παραφρονευσι Fragm. Pariſ. poſt γεγονε colon Ald. Cam. I. II, in his & ante Reiz colon poſt τοξευοντα.

και — δειμαινοντα) Quatuor haec non leguntur in Fragm. Pariſ.

ὁμοια τοισι πρωτοισι) Ald. Cam. I. II. ὁμοιως Arch. Vind. Paſſion. Ask. Steph. I, Pariſ. unus apud *Larcher.* ἑμοιως vulgo a Steph. II, cum Pariſ. uno apud *Larcher.* In tanta ſcribarum diſcordia, promtus ad Aldum, haud iuſte ab Henr. Stephano deſertum, reditus fuit: cauſam ad ſuperioris libri c. 57 produxi. Par ſententia Bergleri. *Weſſeling.*

ad

ad Cap. XXXVI.

Poſt ποιευντα comma, poſt επεσι colon Ald. Cam. I. II, comma in iisdem poſt ισχε.

τοισιδε τοισι επεσι) Ald. Cam I. II, non τοισδε, ut Edd.

καταλαμβανε σεωϋτον) Bene σιγμην pingunt Pauw, Reiskius, Abreſch. & ante eos Valla. Comma poſt σεωϋτων Ald. Cam. I. II.

αγαθον τι, προνοον ειναι) Arch. Vind. αγαθον τε Med. Ask. Paſſion. In Ald. Cam I. II, Steph. I & ſeqq. αγαθων τε & Pariſ. duobus αγαθον τοι ex Reiskii correctione, aut αγαθον τι ut Mſſ. praeſtat, *Weſſeling*

προμηθιη) Arch. Ask. Vind. Vulgo προμηθειη cum Ald. προμηθιη dialecto debetur, uti II, 18. Scriptor ipſe I, 88 και καρτα εν πολλη προμηθιη ειχε. Eurip. Hecub. 795. Sophocl Philoct. 558, ubi προμηθειας contra poetarum Atticorum morem, de quo copioſe & docte Valkenar. ad Phoeniſſ. p. 496. *Weſſeling*

πολιητας) Med. Ask. Vind. Arch. Paſſion. πολιητας Ald. Edd. porro, εωϋτε πολ. Vindob. Arch. Poſt ἑλων punctum Ald. Cam. I. II.

ὁκως — αποστησωνται) ὁκως — αποστησονται Vind. Arch. aequius, melius.

ενετελλετο) ενετειλατο Arch. Vindob. poſt πολλα comma Ald. Cam. I. II, poſt ὁ μεν comma habent eaedem, & poſt φαινων, punctum vero poſt τοισδε.

ὡς χρηστως) Arch. Vind. cum Valla, ὁς vulgo cum Aldo. Ironia in ὁς χρηστως frigebat admodum: melius eſt in bonae fidei codd. *Weſſel.*

Αρα-

Αρα̃ξεα) Ald. & Edd. Arch. Remig. Αραξην Med. Paſſion. Ask. male.

Poſt απο μεν comma Ald. Cam. I. II, idem poſt απο δε, ſed abeſt poſt Κυρον in iisdem, poſt σοι punctum habent Ald. Cam. I. II.

ετι χαιρων) Med. Ask. Paſſion. ε τι χαιρω Arch. Vind. Vulgo ex Ald. ετοι χαιρων. Ex diverſis lectionibus iſta noſtra eſt genuina. Eadem verba legerat, e praecedentibus explenda, Herodotus in Euripidis Oreſte v. 1595. Supra l. c. 128 αλλ' ουδ' ὡς ὁ Κυρος γε χαιρησει. Hemſterhuſ. in Miſcell. Obſ. VI. p. 343. Formula, inquit, loquendi, quamquam in ſpeciem lenior, gravem habet magnique mali comminationem: nonnulla collegit D'Orvillius in Chariton. p. 641. Hic quoque dici potuerat: αλλ' ετι χαιρων ταυτα τολμησεις λεγειν ſive συμβουλευειν. In Meſſenicis Pauſanias p. 332 egregius ille patriae defenſor Theoclus; αλλ' ετοι τον παντα γε χρονον χαιροντες καρπωσεσθε τα Μεσσηνιων· vera vatem praedixiſſe, demonſtravit Spartanis Epaminondas. *Valkenar.* Nihil formula certius. Sophocl. Philoct. 1293 αλλ' ετι χαιρων, ην τοδ' ορθωθῃ βελος. Oedip. Tyr. 372 αλλ' ετι χαιρων, δις γε πημονας ερεις. Eurip. Oreſt. 1593 &c. *Weſſeling.* Poſt χαιρων comma poſuit Ald. Camerar. I. II.

επιλαβεσθαι. Ταυτα δε) Hae tres voces abſunt a Med. Paſſion. Ask. harumque defectus, abſentiaque a Vallae libro ταυτα δε ειπας, eſſe quidpiam hic ſuperflui manifeſtat. Si cum Gronovio adſentiri Med. libebit, orationis habitus Cambyſen, ira praecipitem, exprimet haud

ma-

male. *Weſſeling*. Iſta brevitas, inquit *Gronovius*, meo iudicio non tantum eſt longe nervoſior, ſed admirabilis. Quid enim volunt illa, *quia olim iam debebam captare in te occaſionem?* Si enim illud debebat, utique capita criminum duo oſtendit ſe in promtu habuiſſe, ut quolibet momento eum corripere potuerit: certe graviora crimina committi ab Croeſo nequibant, & illa iam monſtrat Cambyſes, ſe bene captata habuiſſe, ut prorſus nunc indicat Cambyſis ratiocinatio. Sed aliud quid ab eo profertur: nempe *quippe & olim praetextu adverſus te aliquo egebam*, quem ſcilicet nunc opportune nactus ſum, ut quum iuſtas irae cauſas mihi dediſſes, noluerim tamen illis uti, ſed ſpecioſiores, & recenti flagitio inſignes aucupari maluerim, quo probatior foret mea vindicta. Sequentes duas voces nec Valla videtur agnoviſſe, ſed ſucceſſit Stephanus huic labori, ut centonem hunc bene conſueret. Haec *Gronovius*. Cui tamen adſentire noluimus, deletione harum vocum minime neceſſaria.

το τοξον) τα τοξα Arch. Vind. Poſt αναδραμων comma Ald. Cam. I. II, idem poſt θεραπευσι & μιν.

λαβοντας) λαμβανοντας Rem. & Steph. ora.

Poſt θεραποντες comma, & poſt Κροισον colon nullum habet Ald. Cam. I. II.

επιζητησει) Vind. Arch. quos cum Weſſelingio ſequor. επιζητη Med. Ask. Paſſion. επιζητοιη Ald. & Edd. Pariſ. A

αυτον) omittunt Arch. Vind.

λαμψονται) ληψονται iidem male, punctum poſt Κροισυ ante Reiz.

ην

ην δε μη) *η δε μη* Arch Vindob. In Medic. *ην δε μη·* Ald. & Pariſ. A. cum Edd. *ην μεν δη μη.*

μηδε ποθη μιν, τοτε) *μηδεποτε, τοτε* Arch. Vindob.

Poſt *ὑϛερον* punctum Ald. Cam. I. II.

επηγγελλοντο) *επηγγελον* Arch. Vind

Poſt *περιεοντι* colon Ald. Cam. I. II, comma poſt *περιποιησαντας* in iisdem.

καταπροϊξεσθαι) *καταπροϊζεσθαι* Arch.

ad Cap. XXXVII.

Poſt *ὁ μεν* comma Ald. Cam. I. II.

ες δε δη και τε Ηφαιϛε) *ὡς δε δη και ες το Ηφαιϛε ἱρον* Med *τε Ηφαιϛε το ἱρον* Paſſion. Askew. ceterique Med. conſentanei. *ες δε δη και τε Ηφαιϛε το ἱρον* Arch. Vind. *τε* Ald. & Edd. cum Pariſ. A. non habent. Longe ſuavius Arch. & Vind. ambitioſo Med. Cui enim bono dictionis illud principium? Geminum vulgato eſt *εσηλθε δε και ες των Καβειρων το ἱρον*, quod conſequitur. *Weſſeling.* poſt *ηλθε* colon Ald. Camer. I. II.

τωγαλματι) *τω αγαλματι* Arch. Vind. Paſſion. Ask. poſt *κατεγελασε* punctum Ald. Camer. I. II.

φοινικηιοισι) *φοινικοισι* Arch. Vindob poſt *εμφερεϛατον* colon, comma poſt *τες* Ald. Camer. I. II.

πρωρηισι) *πρωτησι* Paſſion.

εγω δε οἱ) Ald. Edd. Remig. Pariſ. A. B. *ὡδε σημανεω* Med. Ask. Paſſion In Arch. Vindob. *εγω σημανεω.* Mutari Aldinum haud debuerat. Ex Medic. ſcriptura *τωδε σημανεω illi* *decla-*

declarabo, formavit Abreſch. Vide hoc I, 75 την εγω — σημανεω, & IV, 99 εγω δε αλλως δηλωσω. Alia non ſtipo. *Weſſeling.*

πυγμαιε) πυγμαιω cum Arch. Ald. Camerar. I. II.

δε και) δε deſit Arch. Vind. Strabo haec citavit X, 725. A. poſt ἱρον & ες το commata ſunt in Ald. Cam. I. II, idem poſt αλλον γε.

εςι δε και) εςι γαρ και Arch. Vindob. non male.

ὁμοια) Med. Ask. Paſſion. & Thom. Mag. in ὁμοιοι omittunt τοισι, quod legunt cum Ald. & Edd. Pariſ. A. B. Arch. Vind. idque recte, quare cum Reizio reſinximus.

ad Cap. XXXVIII.

παντοχη) πολλαχε Arch. πολλαχῃ Eton. haud prave, nullum comma poſt εςι Ald. Camer. I. II, comma poſt ε γαρ αν in his exſtat.

νομαιοισι) νομιμοισι Arch. Vind. ſine cauſa.

ει γαρ τις προθειη) Paſſion. Arch. Medic. Stob. Serm. XXIII. p. 190. Origen. c. Celſ. V. p. 603 προσθειη. Vulgatum eſt Ald. & Edd & hoc locum merito tuetur, rei & ſententiae unice congruens. Solent amanuenſes utrumque modo litera auctius, brevius modo pingere, ſed damno orationis. Exempla dabunt Diodor. I, 2. Lyſias Orat. de caed. Eratoſth. p. 12. c. nota Taylori, & Dionyſ. Halic. Antiq. X. p. 662. A, & quae ibi Sylburg. Si quem tamen Origenes, Stobaeus, & Mſſ. aliorſum trahant, utatur obſervatis Gronovii. Hoc addo, αλλον γε δη ex Origene & Arch. priſtinam in ſedem re-

rediiſſe. *Weſſeling.* Reſpicit, ut Herodoti plura, Sophiſta, Diſſert. περι καλȣ και αισχρȣ, in Fragm. Pythag. p. 715. *Valkenar.* προτιτεσθαι quidem in libro I bis uſurpat Herodotus de apponendo cibo, etiam de exponendo puero, etiam de conſultatione in concilio, ad qualem ſenſum reſpexit Valla, interpretans *praebeat facultatem*, qui ſermo neſcio an deceat aulam Perſicam, quam nunc mente concepit auctor, unde nunc quidem non obliviſcitur τȣ κελευειν, quod plane non expreſſit Valla, ſane perperam. Itaque ſententia Herodoti eſt, ſi quis imperet vel imponat omnibus hominibus, iubens eligere. Hoc autem eſt προστιθεναι, ut bene notavit Portus, & eſt in Mſſ. *Gronov.*

αν ἑλοιατο) Poſt αν comma habet Ald. Camer. I. II. ανελοιατο Stobaeus & Gesneri cura, non ita editio princeps, poſt ἑωϋτον punctum Ald. Cam. I. II.

οικός) Med. Ask. Paſſion. εικος Orig. Ald. cum Edd. Arch. &c.

αλλον γε δη η) Arch. αλλον γε η Orig. cum Valla. αλλο γε η Ald. & Edd. poſt ανδρα comma Ald. Cam. I. II.

τα τοιαυτα) Pariſ. A. B. Vind. Arch. Origenes, recte ſatis; τα non eſt in Med. Paſſion. Askew.

παντες οἱ ανθρωποι) Arch. Vind. Origenes, οἱ deſit aliis & Ald. poſt σταθμωσασθαι colon Ald. Cam. I. II, comma poſt εν δε δη.

και τωδε) ſic omnes, & punctum hic habet Ald. Camer. I. II male Gronov. και εν τωδε ad I, 18.

κειν

κόσῳ) Medic. Askew. Paſſion. Vind. Orig. vulgo *κοσῳ* cum Ald. Cam. I. II.

πατέρας) non habet Arch. Vindob. poſt *αποθνησκοντας* comma Ald. Camer. I. II, idem poſt *οἱ δε*.

τυτο) *ταυτα* Vind. Arch.

Καλατιας) Vind. Arch. Valla. *Καλλατιας* alii cum Ald. & Origene, poſt *πυρι* punctum Ald. Cam. I. II, comma poſt *αμβωσαντες*, nullum poſt *μεγα* eaedem.

ευφημεειν) Orig. bene. *ευφημειν* ceteri cum Ald. poſt *εκελευον* colon ante Reiz. punctum poſt *νενομιςαι* Ald. Cam. I. II.

ὅτω μεν νυν) Pariſ. A. B. Arch. Ald. Edd. Vind. Orig. *ὅτω νυν* Medic. Paſſion. Askew. citra ius.

ad Cap. XXXIX.

Poſt *Σαμον τε* comma Ald. Cam. I. II.

ενειμε) punctum hic Ald. Cam. I. II. *διενειμε* Vind. Ask.

Poſt *τον μεν* comma, poſt *αποκτεινας* colon Ald. Cam. I. II.

την Σαμον) punctum habet Ald. Cam. I. II, abeſt pronomen Vind. Arch. & Ask. Paſſion.

ισχων δε ξεινιην) Med. Ask. Paſſion. *φιλιην* ora Stephan. *ξεινιην* alii cum Ald. *εχων ξεινιην* Arch.

Αιγυπτυ) *Αιγυπτιων* Ald. Cam. I. II, Steph. I & ſeqq. *Αιγυπτυ* Remig. margo Steph. Arch. Vind. Med. Paſſion. Ask.

συνεθηκατο) *φιλιην συνεθηκατο* Ask. Medic.

Paſſion. quam vocem alii non norunt, poſt εκεινε colon Ald. Cam. I. II.

εκτητο) Pariſ. A. B. Remig. Ald. & Edd. quod Ιακον. Vide II, 108 & Euſtath. Hom. p. 759, 41. εκεκτητο Med. Paſſion. Vind. Arch.

εφερε δε και &c.) habet Euſtathius Hom. p. 573, 18.

Poſt εδεναι colon Ald. Cam. I. II, poſt τα ante ελαβε comma in iisdem, colon poſt λαβων ante Reiz. colon αιρηκεε Ald. Cam. I. II, comma poſt εν δε δη eaedem, idem poſt κρατησαις, & punctum poſt ειλε.

ad Cap. XL.

v. ... Ἀμασιν) Ἀμαασιν ſolito ſibi more Arch.

δε ετι) Ask. Med. Paſſion. Arch. Vindob. δε τοι Ald. & alii.

ΑΜΑΣΙΣ) Exſcripſit Epiſtolam hanc Stobaeus Serm. CXI. p. 583.

επιςαμενω το θειον ὡς εςι) Stob. Arch. Vindob. ſicuti I, 32, vulgo το θειον επιςαμενω cum Ald. comma poſt και των habet Ald. Cam. I. II, idem poſt το δε, ſed abeſt poſt πρηστων.

ευτυχεειν) Stob. margo Steph. Vind. Arch. ευτυχεων Ald. & Edd. Med. Ask. Paſſion. Quae ſtatim ſequuntur εδενα γαρ — ου ων Valla non vertit. Veriſſime Stobaeus, & ſcripti codd. vulgata ſtare non poteſt; niſi ſi εκ aut μη ευτυχεων, quae & docti viri correctio, pingatur. Rem vidit Pauw. *Weſſeling.* poſt παντα colon ante Reiz.

ὁςις ες τελος] ε κακως) Stob. Pariſ. A. B. Vind. Arch. Ald. & Edd. ὁςις ἑτερος ε Medic. Paſſi-

Paſſion. Ask. quod miratur Weſſeling. placere potuiſſe, quippe ſententiae hic nullius, & multo magis cavillationes, ad ες τελος vindicandum ſparſis. ες τυτο ετελευτησαν huius libri c. 125 inconcuſſum manet, & ες τελος κακως ετελευτησε προῤῥιζος futile & nulli rei habebitur? ες τελος *tandem* aut παντελως tritum ſatis. Conf. ad Diodori III, 40. p. 207. *Weſſeling.* Poſt τα παντα colon ante Reiz.

ου αν νυν) Pariſ. A. B. Stob. Ald. cum Edd. Arch. Vind. ου νυν Medic. Ask. Paſſion. nulla omittendi cauſa.

παθομενος) πυθομενος Vind. Arch. ποιησον aberat a Med. in cuius tamen margine, ut conſiderandum ſit, annon uno tractu ſcripſerit auctor. συ νυν εμοι πειθομενος, προς τας ευτυχιας τοιαδε φροντισας τό αν ἕυρης &c. (nam & ſic Mſ.) αποβαλε. *Gronov.* Poſſet quidem abeſſe ποιησον, ſed unica tamen Medic. auctoritate eiiciendum non puto. Poſt τοιαδε punctum Ald. Cam. I. II.

τα αν ἕυρης) Med. Ask. Arch. Vind. Paſſion. in Ald. & aliis ἑυρεις & comma poſt το in Ald. Cam. I. II.

ἡξει) Paſſion. Arch. bene. Vide inferius c. 135 & Rich. Dawes. Miſcell. p. 293. ἡξη Ald. Edd. Med. poſt ανθρωπυς colon ante Reiz.

τωπο τυτό αἱ ευτυχιαι τοι τοιαυταισι παθυσι) το απο Arch. Vind. tum αἱ ευτυχιαι τοιαυταισι, in Ask. τωπο, qui in ordine vocabulorum Med. & Paſſion. conſentit, τοι plane neglecto, quod reſtitui. Vulgo erat ηδη αἱ ευτυχιαι τοι τωπο τυδε αυτοισι παθεσι: ſed αυταισι παθυσι ora Steph.

in Aſk. Med. Paſſion. vulgatum, ταις παθαις Arch. Vind. *Weſſeling.*

ad Cap. XLI.

και νοω λαβων) και εν νοω Arch. Vind. quod blandiri poſſet. At vid. infra c. 143, poſt λαβων comma Ald. Cam. I. II.

ὑπετιθετο) Med. Aſk. Paſſion. ὑποτιθεντι Ald & Edd. ὑποτιθεατο Arch.

εδιζητο) idem cum Aſk. recte. εδιζετο Ald. & alii

ασηθειη) Ald. & Edd. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Remig. ασθηιη Med. Paſſion. Aſk. Non puto, ασθηναι την ψυχην dixiſſe Graecorum quempiam. ασαν & ασασθαι ſaepe Hippocrates de faſtidio & triſtitia: ἀνεαται και ασαται παρα καιρον Morbi Sacr. p. 209, quae repetuntur, ſed hinc ſumta, in Fragm. περι Μανιης p. 1286. Theognis v. 659 Μηδεν αγαν χαλεποισιν ΑΣΩ ΦΡΕΝΑ' *ne crucia mentem difficilibus.* Iterum v. 983 ὁταν τον ΘΥΜΟΝ ΑΣΗΘΗΣ, *ubi triſti fueris animo.* Debentur Theognidis haec Arnaldo Animadv. c. 29 p. 161, quem vide: *Weſſeling.*

ἠν οἱ) ην ἡ Arch Vind. poſt σφρηγις, & την commata Ald. Camer. I. II, poſt εσσα colon in iisdem

χρυσοδετος) χρυσοδετος απολεσθη ſatis abſurde, Arch.

εργον ην δε) Sic Vind. Arch. Paſſion. Aſk. alii cum Ald. ην δε εργον.

Θεοδωρε τε Τηλεκλεος) Θ. τε Τιμεκλεος Arch. τε Τημακλεος Vind. *Temeclis* Valla. In Mſ. Galei patris nomen perverſe ſcribitur: Teleclem duo-

duobus in locis Pauſanias adfirmabit lib. X. p. 896, & 8. p. 619, ubi haec reſpicit Herodotea: Θεοδωρȣ δε εργον ην και επι της λιθȣ της σμάραγδȣ σφραγις, ἡν Πολυκρατης ὁ Σαμιȣ τυραννησας εφορει τε τα μαλιϛα, και επ' αυτης (L. αυτῃ) περισσως δη τι ηγαλλετο. Rhoecus iſtis in locis Pauſaniae memoratus, amicus Theodori, filiis ſuis indidiſſe videtur nomina Teleclis & Theodori: atque hos eſſe ſuſpicor Diodoro lib. I. c. 98, aliisque memoratos: vid. Weſſeling. ad Diodor. & Fr. Junius in C. Artif. p. 210. *Valkenar.*

τοιαδε) Med. Arch. Vind. Paſſion. Askew. ταδε vulgo cum Aldo.

εκελευε) iidem: Ald. & alii εκελευσε.

πελαγος. τȣτο) πελαγος· τȣτο ante Reiz.

απεπλεε). επεπλεε Arch.

ad Cap. XLII.

Poſt μεγαν τε comma Ald. Cam. I. II.

ηξιε μιν Πολυκρατεϊ) Excidiſſe μεν, iuſta Reiskii ſuſpicio foret, ſi φερων δη Mſſ. ignorarent. Valla liberius χωρησαντος δε οἱ τȣτȣ *a ianitore permiſſus* expreſſit: nam συγχωρησαντος δε οἱ τȣ πυλȣρȣ in ſchedis offendiſſe, ſiquidem nullum in Arch. & Vind. talis ſcripturae veſtigium, ad credendum difficile eſt. χωρεειν & προχωρεειν de feliciore ſucceſſu Muſae amant V, 62. VII, 10, 2. VIII, 102 &c. *Weſſeling.*

φερων δη) δη ora Steph. Arch. Vind. olim cum Ald. δε.

εθελειν) θελειν Vind. poſt οψιν punctum Ald. Camer. I. II; nullum in his comma poſt ελεγε.

καιπερ γε) Vind. & Arch. quod praeſtat: *γε* deſit aliis & Ald. poſt *αξιος* comma habet Ald. Cam. I. II, punctum poſt *αρχης*, comma poſt *Φερων* in iisdem.

τοιοσδε) *τοιαδε* Vindob. poſt *εποιησας* colon ante Reiz comma poſt *λογων* Ald. Cam. I. II, nullum poſt *αλιευς*.

μεγα ποιευμενος) *μεγαλα* Vind. Arch. Rapitur animus in partes, hoccine retineat, an Arch. Vind *μεγαλα ποιευμενος*, cui IX, 110, ipſis diſſentientibus, locus eſt. Dedit II, 121, 4 *την κεφαλην μιν κοπτεσθαι μεγαλα βοωντα.* Habet Polyaenus VII, 10, 8. p. 629 *και μεγαλα αναγελασας*. Poeta Il. N. 282 *Εν δε τε οἱ κραδιη μεγαλα ϛερνοισι πατασσει.* Tum Eurip. Androm. v. 188 *οἱ γαρ πνεοντες μεγαλα* — Quae dictionem ſatis adfirmant. Egit D'Orvillius ſuper eadem ad Charit. lib. 7. p. 595. *Weſſeling.*

Commata poſt *ειδον τε* & poſt *ελαβον*, nullum poſt *ταχιϛα* in Ald. Cam. I. II.

κεχαρηκοτες) cum Reizio Herodoto reſtituimus, mavult enim & ſic legit Ald. cum Edd. Pariſ. A. B. Arch. Vind. *κεχαρηκοτες* Med. Ask. Paſſion. e quibus Gronov. & Weſſeling. hoc in textum receperant. Poſt *Πολυκρατεα* punctum Ald. Cam I. II.

ἑυρεθη) Arch. Vind. Remig. Ask. Paſſion. ora Steph. quod placet. *ἑυρεθειη* Ald. & Edd. Medic. Poſt *τον δε* comma Ald. Camer. I. II, idem poſt *τα* & *ποιησαντα μιν*.

καταλελαβηκεε) Ask. Paſſion. In Edd. & Ald. *καταλελαβηκε*. Una litera verbum auctius hic

hic non ſpernerem: τοι ποιησαντα μιν οια καταλελαβηκεε, *quae facienti qualia ſibi accidiſſent*, exempla praebet Portus in εε. Alibi λελαβηκε & καταλελαβηκε recte leguntur apud Herodot. III. c. 65. VIII. c. 122. IX, 59. Flexus eſt Jonicus; Pherecydes Laërt. I, 122 νεσος με καταλελαβηκε προσλελαβηκας habet Euſebius Stobaei p. 309, 48, ubi γενομενος mutandum eſt in πενομενος. λελαβημαι fruſtra quaeras in Euripid. Bacchis, deſignatis in Bibl. Crit. p. 482. Archimedes in Arenarii fine. τοις μεταλελαβηκοτεσσιν opponit τες μη κενοηκοτας των μαθηματων, quibus veraciſſima ſua decreta negat ευπιςα φαινησεισθαι ſic enim ſcribendum eſt pro φαινησειν, ut λαμψεισθαι pro λαμψειν· ὁ δη in Ocello Lucano Stobaei Ecl. p. 45. v. 2. *Valkenar.* καταλελαβηκεε ſtabiliunt κεχωρηκεε, αναβεβηκεε, εξευρηκεε & innumera alia, de quorum apud Jones flexione Etymol. p. 386, 28. *Weſſeling.*

ad Cap. XLIII.

εκκομισαι) εκκομιζειν Arch.

οτι εκ ευ) Med. Paſſion. Ask. Vind. Arch. Vulgo ὅτι ὡς εκ cum Ald. male.

μελλει) μελλοι Vind. Arch. Poſt Πολυκρατης nullum comma ante Reiz

Poſt και τα comma Ald. Cam. I. II.

τεδε [δε] εινεκα) Ita, Reizio praeeunte, ex coniectura Abreſchii, quam nec incommodum Weſſelingius indicarat, edidimus. Ante Reiz. abeſt δε in omnibus.

περι ξεινε ανδρος) Vind. Arch. Med. Paſſion.

on. Askew. margo Steph. ανδρος Ald. & Edd. aliisque deeſt.

ad Cap. XLIV.

Πολυκρατης δε πεμψας &c.) Ask. Med. Paſſion. πεμψας δε κηρυκα λαθρη Σαμιων Πολυκρατης παρα Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. & Edd. Remig. & tolerari potuerat. Rectius tamen abſunt obſervante Gronovio: Quaſi vero periculum eſſet, inquit, ut crederetur tyrannus in legationibus & quidem talibus mittendis uſus fuiſſe cōnſilio aut conſcientia eorum, quos oppreſſerat; ideone debuit ſic cavere praemonendo Herodotus, & non quisque facile ſuſpicetur? Vide igitur aliquid inſigne. Nam optimus ille Mſ. tantum habet. Πολυκρατης δε πεμψας παρα Καμβυσεα. Quae prorſus ſufficiunt. Haec *Gronov.* Poſt τον Κυρυ abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἑωϋτον) αυτον Arch. Vind.

επεμπε ες Σαμον, δεομενος) επεμψε — δεομενος Steph. ora cum Paſſion. Ask. poſterius repoſuit Weſſeling. In Ald. & Edd. δεησομενος.

Poſt αςων τυς comma Ald. Cam. I. II, idem poſt Καμβυση.

ad Cap. XLV.

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ὑπο Πολυκρατεος) duo iſta deficiunt in Med. Paſſion. Ask. Non intercedo, quominus haec deleantur, quamquam tales περισσολογιαι in Muſis geminae complures. *Weſſeling.*

εν Καρπαθω) Laurentius, in *Carpathio mari* rectiſſime: nihil certe eſt, cur εν Καρπαθιω reperiſſe eum putemus cum C. de Pauw. Tritum

tum dicendi genus Perizonius, Gronovius, Dukerus abunde declararunt. Ecce tibi hoc Diogenis Laërtii I, 81 χρονω δ' εν ΤΑΙΣ ΑΘΗΝΑΙΣ — τȣ τριποδος ευρεθεντος ὑπο των ἁλιεων h. e. in mari, quod Athenas alluit, περι την Αθηναιων θαλλασσαν ſcripſit Sect. 31. Strabo de Caeſaraugusta II. p. 246. B. ἡν εφαρειν εν το Ιβηρι ἱδρυσθαι ubi vir magnus επι τω — ſcriptore in praecedentibus praeeunte. At idem I. p. 64. C. ȣτε γαρ εν ΤΗι καθ' ἡμας ΘΑΛΑΤΤΗι οικȣσι τινες Αιθιοπες, mare noſtrum ſive mediterraneum non accolunt Aethiopes. Sed manum, quod dici ſolet, de tabula. *Weſſeling*

αιδειν) ἀδειν Ald. Cam. I. II.

Poſt οἱ δε & Αιγυπτον commata Ald. Cam. I. II, idem poſt Σαμον in iisdem.

νηῦσι) νηυσι Ald. Cam. I. II.

ἑσσωθησαν) εσωθησαν Arch. Poſt ες Λακεδαιμονα colon Ald. Camer. I. II, & ceteri ante Reiz. nullum comma poſt εισι δε in Ald. Cam. I. II, comma in his poſt Πολυκρατεα, nullum poſt λεγοντες & εμοι δοκεειν, colon poſt ορθως.

επικαλεεσθαι) επικαλεσασθαι Arch. & Vind.

τȣτοισι) τȣτω iidem.

τω επικȣροι μισθωτοι) Med. Paſſion. Ask. επικȣροι τε μισθωτοι Ald. & Edd. Arch. Vind. Pariſ. A. B. poſt τω & μισθωτοι commata in Ald. Cam. I. II.

τȣτον) τȣτων Arch.

των δ' ὑπ' ἑωῦτω) Excerpſit Suidas in Νεωσοικοι.

Poſt πολιητεων & τα τεκνα commata Ald. Cam. I. II.

ειχε ἑτοιμες) ειχε ἑτοιμως Suidas, comma hic poſuit Ald. Cam. I. II, idem poſt κατιοντας poſitum in iisdem.

ην αρα προδιδωσι ὑτοι) Vallam, cuius Latina durant, legiſſe hic προϊωσι aut προσαγωσι, ſuſpicatur doctus vir in literis ad me, neutro contentus, ut nec vulgato. De Laurentio omnia alia pronunciare debeo; in ſchedis Arch. diſcrepantia nulla, nulla in Vind. quibus Vallam ſimillimas verſaſſe conſtat. Προδιδωσι προς τυς — idem eſt, ac inita proditione transfugiant. Congruit εβυλευοντο εκλιπειν την πολιν ες τα ακρα της Ευβοιης VI, 100; & de Theſpienſibus αυτεων εκλελοιποτων ες την Πελοποννησον· quibus citra talem Ellipſin tenax gratia non perſeverabit. *Weſſeling.*

αυτοισι νεωσοικοισι) Suidas, recte. Vulgo cum Ald. αυτοισι τοισι νεωσοικοισι. Suida duce, & genio ſermonis αυτοισι νεωσοικοισι amplecti libuit. Vid. ad librum ſuperiorem c. 46. *Weſſeling.*

ad Cap. XLVI.

εξελαθεντες) εξελασθεντες Medic. Paſſion. Ask. Vulgatum Ald. & Edd. Vind. Arch. & ceteri probant. Vide I, 168. *Weſſeling.*

Poſt πολλα comma nullum Ald. Cam. I. II, colon poſt ὑποκρινοντα, poſt λεχθεντα comma eaedem.

επιλεληθεναι) Quatuor ſequentes voces tantum in margine Med. επιλεληθεναι Vind. Arch. & ὑςερα belle utrumque. Vulgo cum Ald. επιλελησθαι & ὑςατα. Nervos Laconico dicto

Med.

Med. prorſus ſine auxiliatore, incidit; propte-reaque vituperium, non laudem meritus. Si Plutarcho fides, reſponderunt Samiis Laco-nes, τα μεν πρωτα ΕΠΙΛΕΛΑΘΑΜΕΣ, τα δε ΥΣΤΕΡΑ ου ΣΥΝΗΚΑΜΕΣ, δια το τα πρωτα, επιλελασθαι, Laconic. p. 232. D. quorum po-ſtrema Spartanam fortaſſis breviloquentiam de-decorant, reliqua pondus addunt atque aucto-ritatem ſcripturae Codd. Arch. & Vind. defen-duntque probantem. *Weſſeling.*

Poſt ουδεν punctum Ald. Cam. I. II, nullum in his comma poſt φεροντες.

του θυλακου αλφιτων) Medic. Paſſion. Ask. Vind. Arch. Remig. Pariſ. A. B. ora Stephan. τον αλφιτων Ald. cum Edd. Quod aliunde Ste-phan. notarat, e Med. recepit Gronovius. Me-lior meo iudicio vetus eſt lectio: τον (id eſt τουτον) αλφιτων δεεσθαι, aut, quod hic praetu-lerim, τονδε: δεικτικως, *huncce, quem digito mon-ſtrabant, ſaccum inanem farina indigere*, atque adeo tacendo dicentes: ως αλφιτ' ουκ ενεστιν εν τω θυ-λακω. Illud τονδε & τουτονι ſic in primis comoe-dia frequentat: in Ariſtoph. Nub. v. 1145 του-τονι πρωτον λαβε. Bergler. *iſtum ſaccum farinae prius accipe.* Schol. θυλακον αλφιτων διδωσιν αυτω. vulgatur in Avib. v. 443 Μητ' ορχιπεδ' ελκειν, μητ' ορυττειν. Χ. ουτι που Τον, ουδαμως. Quibus non eſt ignota comoediae petulantia, τοιδ' ουδ' ſcri-bendum eſſe fatebuntur. Neque in Comicis tantum Tragicisque, ſed & in Oratoribus & Hiſtoricis multa pendent ab actione animo re-praeſentanda. Exemplo ſit notum illud, quod perhibent ſtatuae monumenti Sardanapali in-

ſcrip-

ſcriptum: εσθιε, πινε, παιζε, ὡς τ' αλλα τετε εκ αξια· ap. Athen. XII. p. 530. C. qui ad τετε recte ſcribit, τε αποκροτηματος. εοικε λεγειν· *caetera huius non facio*, *digitorum crepitus* nimirum: quae leguntur alibi iſtius τετε ſunt interpretamenta; vid Bouhier Diſſert ſur Sardanapale p 384. Iſta proſtant in App. Vatic. Prov. p. 312 το εφιςος τω μνηματι αγαλμα, ὑπερ της κεφαλης εχον τας χειρας, πεποιηται ὡς αναπολ ηχεν τοις δ' corrigo: ὡς τινα αποτελεν ηχον τοις δακτυλοις. Eadem hac opera in Schol. ad Ariſtoph Ram. v. 944 γρυζοντας εδε τετι emendari poterit: οικος αυτον αποκροτεντα τω δακτυλω δεικνυειν το, εδε τετι· vulgatur αποακτεντα. *Valkenar*. Et nos argumentis Valkenarii, pro Aldina lectione ſtare, permovemur.

περιεργασθαι) περιεργασασθαι Vind. Arch. & ex gloſſa Paſſion. quod probavit ſine cauſa *Goldhagen*. Punctum hic poſuit Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVII.

Poſt παρασκευασαμενοι colon, poſt Σαμιν punctum in Ald. Cam. I II

εκτινοντες) εκτεινοντες Arch. Ald. Cam. I. II, in quibus & comma hic non exſtat, quod Reizius poſuit.

νηῦσι) νηυσι Ald. Cam. I II.

εκ ὠτω τιμωρησαι) Med. Arch. Vind. Ask. Paſſion. Pariſ. A. B. Vulgo εκω τι cum Ald.

δεομενοισι) δεομενοι Arch. Citat Plutarch & carpit de Malignit. p. 889. B. Recte reſtituit Gronovius εκ ὠτω pro εκω τι e Med. cui plures forte Codd. ſuffragabuntur. Vellem prae-

te-

terea praeberent: *ουκ ουτω τιμωρινς δεομενοισι Σαμιοισι εϛρατευοντο, ως τισαϑαι βουλομενοι, non adeo Samiis, ut vindictae ſumendae cupidis auxiliarentur, quam ut ipſi vindicarent iniuriam ſibi illatam*, apud Plutarch. II. p. 859. C. dixiſſe feruntur Lacedaemonii, *ως ου βοηϑουντες, ουδ' ελευϑερουντες, αλλα τιμωρουμενοι Σαμιους ϛρατευσαιντο:* Auxilium alteri ferre in iniuria propulſanda dicitur *τιμωρειν, αμυνειν*, & *αρηγειν·* ſed *τιμωρεισϑαι, τισασϑαι, αμυνεσϑαι*, & *αλεξασϑαι* ſignificant, ſibi illatam vindicare. Illud Herodoti haud tritiſſimum, *ουκ ουτω — ως βουλομενοι* quantillum fuiſſet Gronovio, lectoribus commendaſſe ſimillimis aliquot locis deſignatis e p. 206, 24. p. 350, 15. p. 366, 46 *ου κατα ευνοιην ουτω, ως βουλομενοι*, *Valkenar.*

τον ηγον Κροισω,) τον, ηγον Κροισω· Ald. Camer. l. II, in his quoque commata poſt *ϑωρηκος* & *τον*, & poſt *ετεϊ*, ſed nullum poſt *κρητηρα*.

συχνων, κεκοσμημενον δε) has tres voces negligit Arch. Vind.

ειριοισι) εριοισι uterque, poſt *ξυλου* punctum Ald. Cam. l. II, poſt *αξιον* colon in iisdem.

αρπεδονη) ſumſit hinc Pollux VII, 31.

του ϑωρηκος) omittit Arch. poſt *ποιεει* punctum Ald. Cam. l. II.

εν ἑωϋτη) εν ἑωϋτω Ald. Cam. l. II.

τριηκοσιας) τριηκοσιους Medic. abeſt comma poſt *ἑξηκοντα* in Ald. Camer. l. II, adeſt poſt *και τον*.

ad Cap. XLVIII.

Συνεπελαβοντο) συνεπιλαβοντο ſine augmento. Vind. Plut. exſcripſit p. 859, 2.

Poſt γενεσθαι nullum comma Ald. Camer. I. II, colon poſt τυτυ.

τριηκοσιυς) Paſſion. Ask. Pariſ. A. B. Vind. Plutarch. Valla, τριηκοσιων vulgo cum Ald. Praeterea Κερκυρεων Arch. Vind. & iterum.

Κυψελυ) Κυψελλυ Ald. Cam. I. II.

επ' εκτομη) Vind. Arch. bene. Vid. Waſſe Addend. Thucyd. p. 668. επι vulgo cum Ald.

ες την Σαμον) προς την Σαμον iidem.

επ' οισι αγοιατο) επει συναγοιντο iidem, cum conſentiunt Medic. Paſſion. Ask. in omiſſione vocum οἱ παιδες, quas Ald. poſt αγοιατο habet & Edd.

Poſt περιορεοντες comma Ald. Camer. I. II, poſt ἱρυ punctum eaedem, & comma poſt τη ante και νυν.

χρεωνται) χρεονται Regii Pariſ. apud Larcher. qui probat.

ταυτα) τυτο Arch. Vind.

ἱκετευον) ἱκετευοντο iidem, neque male.

παρθενων — χορυς) neglexit haec octo ſocors librarius Arch. poſt παρθενων τε comma poſuit Ald. Cam. I. II, poſt φερεσθαι punctum, & comma poſt παιδες Faedem.

ες τυτο δε τοδε εγενετο) ες τυτο δε τοδε εγενετο (εγινετο Paſſion. Askew.) ετι ες τωϋτον, ες ὁ Arch. Vind. In Ald. & Edd. ες τυτο δε οἱ. Literis duabus repetitis legerim: ες τυτο τοδε σφι εγενετο, ες ὁ οἱ Κορινθιοι, των παιδων οἱ φυλακοι, οιχοιντο, ſi correctioni favent codd. ut favere vide-

videtur Mſſ. Arch. tantilla forte non diſplicebit. *Valkenar.* Vulgata ες τυτο δε οἱ excuſatione caret: τυτο δε σφι, ne ſententia laboret, Reiskius repoſuit: ego Mſſ. ſequor Arch. & Vind. diverſas codd. ſcripturas edentes. *Weſſeling.*

οιχοντο) Ask. Med. Paſſion. ωχοντο Arch. Vind. οιχοιντο Ald. & alii.

ad Cap. XLIX.

φιλα ην) Vind. Arch. Quod φιλα ην προς – mutatum ierunt, non laudo. Herodotea ſunt φιλα ποιεεσθαι, ειρηναια οἱ ην & conſimilia. *Weſſeling.* Poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

εἱνεκεν) Vind. Arch. Medic. Paſſion. Ask. ἑνεκα vulgo cum Ald. etiam mox poſt αυτης colon Ald. Cam. I. II, abeſt comma in his poſt νησον & διαφοροι, uti & in omnibus ante Reiz. omiſſum.

εοντες ἑωϋτοισι [συγγενεες]) Sic, Reizio praeeunte, edidimus. Probarunt, & in verſiones ſuas receperunt, Larcherius & Degenius. Valkenario, criticorum facile principi, haec debetur emendatio, qui haec ad h. l. adnotavit: Nota quidem Graeca loquutio, διαφοροι ετυγχανον οντες· Sed nondum exputo, quid ſibi velint iſta: εισι αλληλοισι διαφοροι εοντες ἑωϋτοισι. Ponuntur ab Herodoto valde vicina, εςι — εουσα ην — εων, & ſimilia; ſed de rebus tamen diverſis: p. 237, 15. 20. 268, 26. 278, 5. L. VI. c. 52 de Euryſthene & Procle, τυτας, inquit, ανδρωθεντας, αυτυς δε αδελφευς εοντας, λεγυσι διαφορυς ειναι τον παντα χρονον της ζοης αυτεων αλληλοισι. Ad iſtam rationem ſi hic legeretur;

 τυν

νυν οιει, επει τε εκτισαν την νησον, εισι αλληλοισι διαφοροι, εοντες — συγγενεες, vel ὁμογενεες, vel ſimile quid, nihil hic eſſet impediti: nam revera Corcyraei cum Corinthiis eiusdem fuere generis atque originis participes, Corinthiorum quippe Coloni; ſed, quae maioribus ſuis debebant, habentes neglectui, opibus etiam elati, marique potentes, ab antiquiſſimis usque temporibus in ſua viſcera ſaevientes bella geſſere cum Corinthiis, vicinis Athenienſibus, diſcordiam foventibus, dum ſuas inter ſe vires colliderent, utiliſſima. — Haec *Valkenarius*; addidit *Weſſelingius*: Praeferunt haec, εισι αλλ. διαφ. εοντ. ἑωϋτ. inſoliti quidpiam. Eſt, cui placet, εοντες οἱ ωϋτοι h. e. αυτοι, *quamvis iidem ſint*, quippe ex Corinthiorum metropoli & eius propago, me non invidente. Herod. II, 7 εςι ευρεα Αιγυπτος εουσα υπτιη. Iterum IV, 46 αλλα Φερεοικοι εοντες παντες εωσι ιπποτοξοται· tum V, 95 αυτος μεν Φευγων εκΦευγει. Alia prudens negligo.

απεπεμπε) Paſſion. Ask. απεπεμπεν Med. επεμπε Ald. & Edd. Vind. Arch. επεμψε ora Steph. Poſt Περιανδρος abeſt comma Ald. Cam. I, II, omiſſum quoque poſt παιδας.

προτεροι γαρ) Vind. Arch. προτερον, tum quae γαρ excipiunt, ſocordia ſcribae deſunt Arch. usque την Μελισσαν.

ad Cap. L.

Poſt επτακαιδεκα punctum Ald. Cam. I. II.

αυτα) abeſt Arch.

Προκλης) abeſt comma Ald. Camer. I. II.

Προ-

Πεοκλης omnes. Th. Gale ex Arch. Πατροκλης eruit, deceptus linea, qua πεοκλης in codd. ornatur: habet eandem Περιανδρος, &, quae propria dicuntur, nomina. Diogenes I, 100. Athenaeus XIII. p. 589. F. tyranni nomen parili modo ſcribunt; Pauſaniae II, 28 Πατροκλης eſt, frequentiſſima utriusque tituli ex compendiaria ſcriptionis lege commutatione. *Weſſeling.*

εφιλοφρονεετο) Remig. Med. Paſſion. Ask. ora Steph. εφιλοφρονεε τε Arch. Vindob. Ald. Edd. Poſt παιδας colon ante Reiz.

επει τε) τε omittunt Vindob. Arch. Poſt αυτȣς colon Ald. Cam. I. II, poſt ιϛε & παιδες abſunt his commata, ſed poſt αὐτων adeſt, item poſt των ante ȣνομα.

προσειπε) προειπε Arch. Valla.

ȣ τι) Reizio praeeunte, pro vulgato ȣ ſcripſimus, ſenſu poſtulante. Weſſelingius ȣτε e Vind. Arch. Steph. margine. Poſt ισορεοντι τε comma Ald. Cam. I. II.

περιθυμως) Arch. περι θυμῳ reliqui cum Ald. & Edd. Quod edebatur, docti viri per tmeſin diſſectum cenſuerunt: mihi περιεχεσθαι creberrime ſe in Muſis obfert, nusquam, quod quidem recordor, tali uſu. Περιθυμως dabit Aeſchylus Choëph. v. 38. Περιθυμως, quod in Arch. εχων Noſter II, 162 & οργη εχομενος I, 141. Etiam Procopius B. Goth. I, 10, qui quoque c. 7 και θυμῳ πολλῳ ηδη εχομενος, & c. 18 θυμῳ μεγαλῳ εχομενος: tum, quod paullo audacius, c. ult. θυμῳ τε πολλῳ και κραυγῃ εχομενοι. *Weſſeling.* Poſt Περιανδρος comma Ald. Cam. I. II.

εξελαυνει εκ των) εξελαυνει οἱ εκ Arch.

ad Cap. LI.

Poſt πρεσβυτερον & τα commata Ald. Camer. I. II. πρεσβυτατον in ora Steph. Paſſion. Ask. Poſt απηγεετο & το ante σφι commata Ald. Cam. I. II, idem poſt Περιανδρος δε habent, poſt τι comma in iisdem.

εξελαθεις) εξελασθεις Med. Ask. Arch. qui quidem cum Vind. ὑπ ἑωϋτȢ. Vulgatum debetur Aldo & aliis. Poſt παις comma, ſed nullum habet poſt εποιεετο Ald. Cam. I. II.

απειλεοντος) επιλεγοντος Arch.

εξεργειν) cum Reizio ſcripſimus pro vulg. εξειργειν.

απελαυνομενος δ' αννηϊε) Reizium ſequuti Aldinum δ' refinximus, & αννηϊε ſcripſimus. αν ηϊε Med. Paſſion. Ask. probantibus Gronovio & Weſſelingio, qui poſtremus haec ad h. l. annotavit: Eleganter ἂν ηϊε Reiskius. Quid ſi αν iſtud παραπληρωματικον ſit, ut profecto paullo ſuperius eſt? Porro ἐπ' ἑτερην των ἑταιρων vitioſe ſcriptum de Pauw cenſetur: nam ſodalium, inquit, aedes ſi adiiſſet Lycophron, non recepiſſent eum, quia Periandri erat filius, ſed quoniam amicus & ſodalis: praeſtare επ' ἑτερην των ἑτερων. Sic ille, argute magis, opinor, quam ſolide. *Sodalium* των ἑταιρων abeſſe non poteſt mentio. *Weſſeling.*

ad Cap. LII.

ὁς αν η) Med. Ask. Arch. Paſſion. Vindob. η deerat Ald. & Edd.

οικιεισι) οικιησι Pariſ. A.

Poſt

Poſt ηθελε punctum Ald. Camer. I. II, in quibus colon poſt απειρημενε.

ςονσι) ςοιησιν Arch. Vind.

Poſt ελεγε punctum Ald. Cam. I. II, comma in his poſt ταυτα τα.

τα αγαθα) abeſt articulus Paſſion. Arch. Vind. poſt ſequens τα comma habet Ald. Camer. I. II, nullum habent poſt εχω, neque poſt επιτηδεον.

αλητην) αλητην Ald. Cam. I. II, poſt ειλεν colon ante Reiz.

τε και οργη) εμοι και οργη Arch. haud ineleganter, poſt τε comma habet Ald. Cam. I. II, idem poſt χρεομενος & ες τον habent eaedem.

[εν αυτοισι]) Heſychius: εναντιοτης, ερις· και εναντιοι, αλληλοις εριζοντες· hoc ſi verum eſt, εναντιοισι, hic ſcribi potuit pro εριζεσιν· ει γαρ τις συμφορη εναντιοισι εγεγονεε εξ ής ύποψιην ες εμε εχεις· ſuum ſic tegit irati crudele facinus Periander, qui uxorem Meliſſam interfecerat, ύπο οργος βαλων ύποβαθρω, η λακτισας την γυναικα εγκυον εσαν, ut ſcribit Diog. Laërt. I, 94. Quid Periandrum crudelem reddiderit, narrat Parthen. π. E. Π. c. 17. *Valkenar.* Fuit, qui εν οικιοισι emendaret: neque enim αυτοισι, ſi ad αγαθα referatur, conſiſtere poſſe. Hoc verum quidem. At εν αυτοισι modo tacitum πρηγμασι intelligatur, bene procedit. Reiskio εν αυτοισι, aut αύτοισι idem eſt atque εν ήμιν αυτοις, *ſi quae calamitas nobismet ipſis contigit. Weſſeling.* Nobis ſuſpecta haec videntur, quare cum Reizio uncinis incluſimus, abeſſe recte poſſunt. Poſt εγεγονεε comma Ald. Cam. I. II.

εμοι τε) εμη τε Arch.

ὅσω) ὅσον idem ὅσω αν Remig.

εξεργασαμην) εξειργασαμην Medic. Paſſion. Vulgatum Ald. Edd. Vind. Arch. Remig. Pariſ. A. B. ſervant.

ὁσω) ὁσον Stob. Sermon. III. p. 42. Poſt κρεσσον εςι comma Ald. Cam. I. II. Ex Stobaeo κρεσσον ſi qui praeoptaverint, non repugnabo. Brevius κρεσσων οικτιρμων φθονος Pindar. extr. Od. I. Pytheon. *Weſſeling.*

ὁκοιον τι) τι deſit in Stob. Addit Arch. εςιν ες tum τοκεας idem & Ask.

Περιανδρος μεν) ὁ μεν Περιανδρος Arch. Poſt ὁ δε comma, poſt πατερα colon in Ald. Cam. I. II, abeſt comma poſt τω θεω.

πλοιω) πλοιον Med. Ask. Paſſion. Editum eſt in Ald. & Edd. Remig. Arch. Conf. ſupra c. 4. Poſt Κερκυραν comma habet Ald. Camerar. I. II.

Προκλεα) Προκαλεα Ask.

ὡς τον) ὡς των Ald. Camer. I. II. ὡς τον Steph. I & ſeqq.

οἱ πρηγματων) οἱ non eſt in Arch. & Vind. Poſt Επιδαυρον colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LIII.

ὁ, τε) ὁτε Ald. Cam. I. II, poſt ἑωϋτω, & εποραν τε commata ſunt in Ald. Cam. I. II.

πεμψας) πεμπων Arch. Vind.

απεκαλεε) Med. Paſſion. Ask. Arch. επεκαλεε Ald. & Edd.

Poſt τυραννιδα punctum exſtat in Ald. Camer. I. II.

ενεωρα) Ald. & Edd. Arch. Vind. Remig. Pariſ. A. B. εκων ἑωρα Med. Ask. Paſſion. Tot ſche-

ſchedis obluctari, temerarium cenſeo, eoque magis, quod dictio Herodoti genium ſpiret. ει γαρ ενωρων τουτο εν ὑμιν ſcripſit VIII. c. 140. & & I, 38 ουτε αλλο — παριδων τοι. Ex Medic. ενιων ἑωρα finxit docte ου νοον ἑωρα Reiskius, quo uti non licet. *Weſſeling.*

γωθεστερος) νωθρεστερος Ask.

ανακρισιος) ανακρισιως Ald. Cam. I. II. αποκρισιος Arch. Vind. Valla, ut I, 49, & forte verius, niſi ὑποκρισιος ex Jonum conſuetudine malueris. *Weſſeling.*

αδελφεην) Med. Paſſion. Ask. Arch. Vind. αδελφην Ald. & alii, male. Poſt ἑωϋτου δε comma habet Ald. Cam. I. II, poſt θυγατερα colon ante Reiz.

ταυτη αν) ταυτης αν Arch.

ταυτης) αυτης idem, poſt λεγουσης abeſt comma.

αυτος σφε απελθων) *Illa* σφεα ſaepe dixit Herod. forſan & hic, η αυτος σφεα απελθων, ubi poni quoque potuit tamquam de exule κατελθων. Duo memorat puella, την τε τυραννιδα ες αλλους πεσεειν, και τον οικον του πατρος διαφορηθεντα μαλλον, η — *imperium*, & *bona paterna*, quae ſic in Attico quoque foro dicebantur. *Valkenar.* Probavit σφεα *Larcherius.*

απιθι) απελθε ex Scholio Vindob. Arch. poſt οικια deſit comma Ald. Camer. I. II, idem deſit poſt φιλοτιμιη.

φιλοτιμιη) ἡ φιλοτιμιη Vindob. Arch. Exſcripſit Stob. Serm. XXIII. p. 190.

κτημα) χρημα Remig. poſt σκαιον punctum Ald. Cam. I, II.

τω κακω το κακον) Stob. Vind. Arch. Ask.

Paſſion. το κακον τω κακω vulgo cum Ald. Melior noſter ordo & probatior. Sophocl. in Stob. Serm. IV. p. 54 κακοις ὅταν θελωσιν ιασθαι κακα. Apollon. Rhod. IV, p. 1081 σχεδοθεν δε κακω κακον — ακειομενη. Appian. I, B. Civil. p. 601 Συλλας κακω το κακον ιωμενος. Libanium, Joann. Chryſoſt. Palladium, Proclum, ipſumque Thucyd. V, 65, etſi alia ordinatione uſum, nunc omitto. Qui quidem cum κακω articulum negent, nec hic neceſſarius erit. Vid Duker. ad Thucyd. & Vincent. Riccardum ad S. Procli Orat. XVII. p. 505. *Weſſeling.*

περιτιθεασι) Ex Stob. In Ald. & Edd. περιτιθεσι. Stobaei lectionem dialectus probat.

ανεβαλον) Stob. Pariſ. A. Remig. Ald. cum Edd. Vind. Arch. μετεβαλον Med. Ask. Paſſion. Stobaei lectionem Mſſ. atque uſus rata habent. Quae ſequuntur, habet Stob. Serm. 47. p. 345. *Weſſeling.* Poſt τυραννις nullum habet comma Ald. Cam. I. II, poſt σφαλερον punctum habent & comma poſt παρηβηκως eaedem.

ηδη) omittit Arch.

σεωυτε) ἑωυτε Arch. Poſt ἡ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ὑποκρινάμενος) Med. Vind. Arch. Paſſion. Alii cum Ald. ὑποκρινομενος, poſt Κορινθον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ὁ Περιανδρος) Articulus abeſt Arch. Paſſion. Ask. poſt ἡκειν punctum ante Reiz.

γινεσθαι) Vind. Paſſion. Ask. Vulgo γενεσθαι cum Ald.

καταινεσαντος) καταρεσαντες δε και Arch.

co-

copulam habet etiam Vind. Poſt Κερκυραν punctum Ald. Cam. I. II.

παις οἱ ες) παις ες Arch. Vind.

ἑκαςα) ἑκαςον Arch.

ad Cap. LIV.

ὑπερεβησαν) punctum hic habet Ald. Cam. I. II. επεβησαν Arch. Vind. υπερεβησαν reliqui ſua in ſede, haud incommodum επεβησαν Arch. & Vind. arbitratus. Sic. IX, 69 επεβησαν Αθηναιοι τȣ τειχεος. *Weſſeling.*

Poſt μετα δε nullum comma in Ald. Cam. I. II, quod & abeſt poſt πολλη.

απηλαθησαν) Ald. & Edd. Pariſ. A. Remig. Vind. απηλασθησαν Med. Arch. Paſſion. Cur απηλαθησαν, & επισπομενοι, quod Portus conjiciendo adſecutus fuerat, reformaverim, ſignificatum ſaepe antea eſt. *Weſſeling.*

Poſt συχνοι punctum Ald. Cam. I. II, abeſt comma in his poſt χρονον.

επισπομενοι) Pariſ. B. επισπωμενοι ceteri; tum εκτεινοντες λακεδ. omiſſis mediis, Arch.

ad Cap. LV.

Poſt εγενοντο comma Ald. Cam. I. II.

αἱρεθη) αἱρεθησαν Σαμιοις Arch.

συνεσπεσοντες) συμπεσοντες Vind. cum Corintho. Poſt h. v. comma exſtat in Ald. Cam. I. II, poſt Σαμιων colon ante Reiz.

δημȣ γαρ τȣτȣ ην) δημȣ τ' αυτȣ ην Vindob. Arch. δημȣ τȣτȣ τȣ ην Corinthus, qui plura ex hoc capite mutua ſumſit. In ipſius codice perverſe ſcripta rectius non attigiſſet in libello de Dial. Gregorius, quem Corinthum vocant. *Valkenar.*

κεται. Nulla ſtatus his foret controverſia, ni Mſſ. & G. Corinthus diſſentirent. Schedae Vind. & Arch. longius, me iudice, aberrant: in Corintho, ut paſſim editur, eſt, quod improbo. Aldus vulgaverat anno 1512 *αυτος μεν επι τους συνεγενομην δημου του ην, αντι ἑ ην,* vitioſe citra dubium. Si ſcripſeris, *αυτος εν Πιτανη συνεγενομην, δημου του ην,* videbitur Herodoteum. Ita Corinthus certe opinatus eſt. Verum uberius hoc Gisb. Koen ad Corinth. de Dialect. *Weſſeling.*

ετιμα τε) *ετιματω Σαμιους* Askew. Paſſion. Plut. de Malignit. p. 169. C. haec taxat.

τουνομα) *ουνομα* Arch. Vind.

οἱ ὁ πατηρ) Arch. Vind. Ask. Paſſion. Pariſ. B. *ὁ* deerat aliis. Poſt *αριστευσας* comma, poſt *ετελευτησε* punctum Ald. Cam. I. II.

ὑπο Σαμιων ευ) *ευ ὑπο Σαμιων* in Arch. *ὑπο Σαμιων ευ* Ald. Edd. Vind. Pariſ. A. B. Remig. *ευ* Med. Paſſion. Ask. abeſt. Malui Mſſ. plures ſequi. Fateor publice contumulatos, *bene ευ* plerumque fuiſſe ſepultos, an ſemper, ignoro. Sane *ευ* publicae ſepulturae amplius quoddam decus addit. Vocula ipſa ſaepe orationem terminat in Herodoto, c. 82 monitore Gronovio, in Perictiones Fragm. ap. Stob. p. 488 *ανδανει ταις γιγνομεναισιν ευ.* Ego vero non ambigo, quin *διοτι ταφθηναι* Noſter nationis & dialecti & conſuetudine exaraverit. Conf. Euſtath. in Homer. p. 519, 41. *Weſſeling.*

ad Cap. LVI.

Poſt *Λακεδαιμονιοι δε* nullum comma Ald. Camer. I. II, habent poſt *ἡμεραι.*

ες Πελοποννησον) Med. Ask. Paſſion. Arch. Vind. την Πελοπ. Ald. & alii.

ὡρμηται) punctum hic ponit Ald. Camer. I. II. Apte nexa haec non ſunt: ſaltem λεγεται γαρ — Praeſtaret ὡρμηται λεγεσθαι, Πολυκρατεος — Sic adſolet enim. ὁ λογος ὁδε ὡρμηται λεγεσθαι IV, 16. Iterum VI, 86. 4. *Weſſeling.*

μολυβδε) Paſſion. Arch. μολιβδυ Medic. Ask. Ald. Edd. μολυβδυ Ael. Dionyſ. ap. Euſtath. in Homer. p. 1340. 30 obtemperans amplexus ſum. Vid. ad Diodor. lib. 2. p. 125. *Weſſeling.*

Poſt σφι punctum habet Ald. Cam. I. II.

ἐτω δη) δη abeſt Arch. Vind.

ταυτην πρωτην ϛρατηίην) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Valla, Remig. ϛρατιην Ald. & Edd. ταυτην την Med. Ask. Paſſion. & ex his Gronovius. ϛρατηίην ex coniectura finxit *Weſſeling*, quam perpetuus ſcriptoris mos certiſſimam praeſtat. Praeivit quadam ex parte Editor Genevenſis, *Sylburgius*, qui ϛρατειαν ſcripſit.

[Λακεδαιμονιοι] Δωριεες) Λακεδαιμονιοι Δωριεες Med. Askew. Paſſion. In Ald. & Edd. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Valla, Remig Λακεδαιμονιοισι Δωριεες. *Iſtam primam expeditionem in Aſiam dicuntur ſuſcepiſſe*, ταυτην πρωτην ϛρατηίην· ſic enim ſcripſerat: perperam Gronovium obliteraſſe vocem πρωτην, monuerat G. Arnaldus Anim. p. 162.

Precibus Jonum Aſiaticorum excitati iam ante Spartani rebus ſe miſcuerant Aſiaticis, Herod. I. c. 152, ſed haec prima illorum erat ϛρατεια, vel ἐξοδος, in Aſiam: imitator Herodoti

Pau-

Pauſanias de primo loquens bello Meſſenico IV, p. 192 ταυτην, inquit, Λακεδαιμονιοι πρωτην επι Μεσσηνιυς εξοδον εποιησαντο. — Scientem hiſtoriae Graecae neminem ſanequam offenderent alibi Λακεδαιμονιοι Δωριεες· ſed hoc in loco Lacedaemonios e proximis notiſſimos nemo requireret, ſi Δωριεες in codd. nominarentur contextu, voce Λακεδαιμονιοι in marginem reiecta. Alia longe res eſt in his Athenienſis Euphemi apud Thucyd. VI, 82 imperio recuſamus eſſe ſubditi ἡμεις, (Αθηναιοι) Ιωνες οντες, Πελοποννησιοις, Δωριευσι, reſpondentis ad iſta Syracuſani Hermocratis c. 80 επιβυλευομεθα μεν ὑπο Ιωνων, αει πολεμιων, προδιδομεθα δε ὑπο ὑμων, Δωριεις Δωριεων· apud Pauſan. VII. p. 337 bellis Perſicis Achaei Λακεδαιμονιυς Δωριεις απηξιυν σφισιν ἡγεισθαι. Hoc nominis honore ſuperbi praeſertim Heraclidae Spartani ſe libenter Δωριεας nuncupabant; Aſiaticos non tantum, ſed Athenienſes vel in primis per contemtum Ιωνας: vid. Thucyd. p. 323, 72. 426, 51. 450, 46. 482, 21. 483, 66. 520, 56. Propter iſta horumque ſimilia, plerique tamquam Herodotea hic etiam utrumque cenſebant retinendum. *Valkenar.* Nos tamen cum Reizio vocem Λακεδαιμονιοι, uti ſuſpectam νουθειας, uncinis incluſimus, eamque e margine in contextum irrepſiſſe cenſemus.

ad Cap. LVII.

Poſt επλευτεον colon Ald. Cam. I. II. Quod Corinthus hic adfert κατ' αρχας νησιωτεων — unde acceperit, iuxta cum illis ſcio, qui ignorant: eſt quoque inutile. *Weſſeling.*

μεταλ-

μεταλλῶν, ἔτω) μεταλλων ἔτω ante Reiz.
αυτόθεν) αυτοθι Arch.
ὁμοια) ὁμοιος idem, & ex conjectura Bochartus, ſed prava.
-τω ενιαυτω) εν τω ενιαυτω Arch. Vind.
εχρεωντο) εχρεοντο Reg. A. apud *Larcher.* qui probat e Corintho de Dial. p. 183.
ει αυτοισι) In Gregorii de Dialectis libro Mſſ. legitur: ὡς αυτοισι τα παρεοντα αγαθα, οἷα τε εςι πολυν χρονον παραμενειν. Si qui forte codd. adfirmarent, illud ὡς conſiderari mereretur, pro πως, *quomodo*, Tragicis aliisque frequens. *Valkenar.*
ἡ δε Πυθιη) οἱ δε Πυθιη Ald. Cam. I vitium typographi in Camer. II emendatum, comma poſt has voces in tribus his editis.
σφι ταδε) non habent Arch. Vind. Poſt ανδρος deſit comma Ald. Cam. I. II.
φρασσασθαι) colon in iisdem. φρασασθαι Arch. Vind. Poſt λοχον comma Ald. Camer. I. II, idem poſt πρυτανηϊον habent.

ad Cap. LVIII.

τυτων τον) τυτον γαρ τον Arch. Vind.
ιθυς) Ionum uſu Arch. Vind. ευθυς Ald. & reliqui.
προσεσχον) προσισχον Paſſion. Ask. neque male. Vide VI, 99 &c. poſt πολιν colon Ald. Camer. I. II.
νηες) νεες Vind.
μιλτηλοιφεες) ex Arch. cum Reizio recepimus. Vulgo μιλτηλεφεες Grammaticis ſi fides manet, Ιαικον erit το νεες ex Vind. in Muſis, quod ſupra admonitum, mira valet inconſtantia,

tia, nulla ſcriptoris culpa. Naves μιλτοπαρῃοι Homeri verſibus celebrantur: μιλτηλειφεας qui appellarit, novi neminem. Euſtathius de compoſitis ex αλειφω huiusmodi, δια δε τȣ φ, μονον το ιωτα εχȣσιν· οἷον ανηλιφης ναυς, ἡ μη αλαιφεισα πισση, και πισσαλιφης, ἡ πεπισσωμενη· in Odyſſ. p. 1561, 8. Paria Etymol. p. 61, 5; quorum quidem ex ſcito μιλτηλιφεες levi opera fingentur. Mihi Arch. μιλτηλοιφεες vehementer blandiuntur. ξηραλοιφεῖν, μυραλοιφειν ſuppetias ferunt. *Weſſeling*.

Poſt τȣτο & τό commata habet Ald. Cam. I. II, nullum poſt Σιφνιοισι.

φυλαξασθαι) φυλασσεσθαι Arch. Vind.

ξυλινον) ξυλιον Ald. error typorum in Camer. I emendatus, poſt ερυθρον colon ante Reiz.

απικομενοι δ' ων οἱ) απικομενοι ων αγγελοι Paſſion. Askew. poſt αγγελοι comma Ald. Camerar. I. II.

Poſt επορθεον colon ante Reiz.

ιθυς) Arch. Vind. ευθυς vulgo cum Ald. poſt βοηθεοντες colon Ald. Cam. I. II, punctum poſt εσσωθησαν.

ὑπο) απο Arch. Vind.

ad Cap. LIX.

Poſt παρελαβον nullum comma Ald. Camer. I. II.

Ὑδρεαν την επι Πελοποννησω) Arch. Vindob. Θυρέαν Askew. Paſſion. Θυρεην Ald. Medic. &c. Praeclara Arch. & Vind. laus ex inſtaurata inſula. Θυρεη, Thyrea, in mediterraneis Argolidis & Laconicae finibus in numero inſularum locum

cum capeſſivit numquam, neque potuit. Venit in ditionem ea poſt acre certamen, de quo I, 82; Spartanorum, a quibus humaniſſime Aeginetis exulibus contributa fuit colenda & habitanda, Pauſania auctore L. 2. v. 29 & 38. Nihil proinde iuris in eam Hermionenſibus. Contra ea, ut Askew. belle animadvertit, *Hydrea* inſula e regione Hermiones in ſinu Saronico ſitum habebat, eodem Pauſania Corinth. c. 34. p. 192 teſtificante. Eſt quidem in Stephano Byz. Ὑδρεα, νησος προς τη Τροιζηνι, ſed ſtabilit inſulae poſituram: vicinae enim Hermione & Troezen; unde & Samii pecunia redemtam Troezeniis certa lege tradiderunt. Atque hinc fortaſſis προς τη Τροιζηνι in Stephano, quoniam eius in civitatis poteſtatem devenerat. *Wesſeling.* την εν Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt Πελοποννησω εν quoque Editi ante *Weſſeling.* comma poſt εν Κρητη Ald. Cam. I. II.

τετο) τετω Arch. Vind.

εξελωντες) εξελευντες omnes. Herodoto ſolemnia ſunt εξελωντες, εξελων, ελων, IV, 148. V, 63. IX, 88 ad quam formam & hic εξελωντες ſcripſiſſe, credibile eſt Weſſelingio. Eadem Pierſoni ſententia ad Moerid. p. 146, ideoque & nos in recipiendo Reizium ſequuti ſumus.

Poſt ταυτη comma Ald. Cam. I. II, colon poſt πεντε in iisdem

και τον — νηον) Quinque has voces omittit Arch. Δικτυνης omnes, etiam Valla. Δικτυννην *Dictynnam* creberrime alii, ut notum omnibus, ſcribunt. In numis Cretenſium apud Mediobarbum ΔΙΚΤΙΝΑ, in Cornuto N. Deor. c, 34.

Δικτυνος

Δικτυνα & Δικτινα. Multa de ea Diodorus V, 76 & Spanhem. ad Callim. H. in Dian. v. 205. *Weſſeling*.

ναυμαχιη) ναυμαχιησι margo Stephan. & Remig.

Κρητων) Κρητων νεων Κυπριες Arch. Vindob. Κυπριες niſi lapſus offendentis fuerit calami, non intelligo. *Weſſeling*.

ηκρωτηριασαν) και ηκρωτηριασαν Arch. poſt ανεθεσαν comma Ald. Cam. I. II, punctum poſt Αιγινηται.

εγκοτον) H. Stephani praeiudicio Prolegom. edit. ſecundae, exemplaris Gronovii p. 736 εν κοτον εχοντες ſcribendum ubique; ſolum verum eſſe κοτον ενεχειν ex L. I. c. 18, quod per tmeſin, ut Herodoti plura, disiunctum εν κοτον εχειν praebuerit; εγκοτον praeterea in adiectivis locum ſemper habere. Ego vero bene reminiſcens εγκοτον ζυγος Aeſchyli Choeph. v. 391 & Homeri κοτον εχειν Il. α. 82 in viri doctiſſimi iudicio non adquieſco. Vetant Scholiaſtes, Timaeus & Suidas, & ſcriptor ipſemet, ſiquidem VIII, 29 τουτεων δη σφι αμφοτερων εχοντες εγκοτον· & IX, 109 ταυτη ουκ εχε εγκοτον, in quibus tmeſi nulla occaſio. *Weſſeling*.

προτεροι γαρ) Medic. Ask. Paſſion. Arch. προτερον ſine μεν, ut Ald. Camer. Vind. Conf. Waſſe in Thucyd. Indice προτερος.

Αιγιναν) Αιγινην Arch. Vind.

ad Cap. LX.

υψηλου ες πεντηκοντα) Arch. Vind. Medic. Ask. Valla. Euſtath. in Dionyſ. v. 533. p. 214. Vulgo cum Ald. υψηλου ορυγμα ες. Gronovium, ſem-

ſemper in Med. proclivem, nihil hic demutaſſe, mirum accidit. Veriſſima ſunt, quae amplectimur. Ορυγμα ex inſequutis inſertum imprudenter fuit. *Weſſeling.*

τυτυ το ορυγμα) τυτυ ορυγμα Arch. Vind. τυ το ορυγμα Euſtath. in Edd. & Aldo τυτο τυ. Iuſtum τυτυ το ορυγμα· ex ſchedis, videlicet *montis*; nec alia Reiskii ſuſpicio. *Weſſeling.*

Poſt εισι punctum Ald. Camer. I. II, poſt ὑψος abeſt in his comma.

ἑκατερον ποδες) εκατερος ποδες Ask. Paſſion. Poſt δε αυτυ comma Ald. Cam. I. II.

ορωρυκται) Ald. cum Edd. Pariſ. A. B. Remig. ωρυκται Med. Arch. Paſſion. Vind. Poſt vocem hanc colon poſuit Ald. Camer. I. II. Ορωρυκται, etſi ωρυκται II, 158 poſſeſſionem recepit: illud enim & c. 186. Muſae primae atque alias *Weſſeling.*

τριπυν) τριπλυν Valla, Arch. Vind. manifeſto aberrantes, poſt ευρος colon Ald. Camerar. I. II.

δι ὑ το ὑδωρ οχετευομενον) δι ὑ ὑδωρ οχετευομενον δια σωληνων Arch. Vind. Euſtath. οχετευομενον etiam Ask. Paſſion. Vulgo cum Ald. μετοχετευομενον δια των σωληνων. Placuit Weſſelingio οχετευομενον δια σωληνων ex codd. conſenſione. poſt πολιν comma Ald. Cam. I. II.

τυ ορυγματος) τυτυ τυ ορυγματος Arch.

εξεργασαι) εξειργασαι Arch.

Poſt των ante ημεις, & poſt τυ ante αρχιτεκτων commata habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXI.

Poſt Κυρυ abeſt comma Ald. Cam. I. II.

επανιςεαται) επανιςαμαται Ald. Cam. I. II.

 Poſt

Poſt αδελφεοι punctum, poſt των comma in iisdem.

οικιων) Paſſion. Arch. Vulgo οικηΐων, quod ſervari potuerat, ni ſcriptori placuiſſet prius. Μελεδωνον των οικιων C. 63, & επιτρωπον των οικιων C 65 fuiſſe Magum ſcribit. Mitto perpetuam in his librariorum aberrationem. Conf. I, 109. Recte Manaſſes in Annalibus, οἱ των δωματων φυλακες των βασιλειων Μαγοι de his fratribus. *Weſſeling.*

Poſt επανεστη nullum comma ante Reiz.

τε ησαν) abeſt τε Vind. Arch.

ειδειησαν) ειδοιησαν Ald. Cam. I. II

βασιληΐοισι) βασιληΐτι Ald. Cam. I. II.

Poſt τον comma Ald. Cam. I. II.

ειπαι οἱ) ειπαι συνεπαναστηναι Vind. Arch. colon hic Ald. Cam. I. II.

οικως τα μαλιστα) οικοτα μαλιστα Ald. Cam. I. II. Poſt Κυρε punctum, poſt τον comma Ald. Cam. I. II, idem poſt αδελφεον & colon poſt απεκτεινε in iisdem.

ειδος) deſit Arch. poſt Σμερδι colon Ald. Cam. I. II.

τωυτο) τωυτον Arch. Vind.

Σμερδιν) Σμερδι iidem cum Pariſ. A. B. Σμερδις Ald. & Edd. Σμερδιν Med. Paſſion. Askew. Prius ego mallem: ſed Gronov. vide & I, 96. Addit Schol. Paſſion. Διονυσιος ὁ Μιλησιος Παυζειθην ονομαζεσθαι τουτον λεγει. Notabile Paſſion. cod. ex Dionyſio Mileſio ſcholion ob diverſam nominis Magi ſcripturam. Κατιζιθης Zonarae ex Herodoto, ſed corrupte. Alii longius abeunt, de quibus Ian. Rutgerſius Var. Lect. I, 8 & III, 19. Vallae Latina tamquam ambigua,

Ste-

Stephan. olim in Voc. Herodot. recenſione caſtigavit. Et erant ſane, tametſi quadam tenus congrua Arch., non bona *Weſſeling* Videtur Graeciſmus Herodoti exigere, ut nomen proprium efferatur in eodem caſu; quo vocabulum ονομα. Sic enim IV, 6 συμπασι δε ειναι ουνομα Σκολοτας. Prout ſic & alii ſunt loquuti. *Gronov.*

ες τον βασιληϊον) Vind. Ask. Paſſion. articulum alii non habent. Vide mox cap. 64, tum εισαγει ες βασιλ. Valla cum Arch.

διεπεμπε) τῃ τε αλλῃ διεπεμπε Ask. Arch. Paſſion. non male. Poſt αλλῃ comma Ald. Camer. I. II, quod abeſt poſt Αιγυπτον.

προερεοντα τῳ ϛρατῳ) comma hic habet Ald. Cam. I. II. προελθοντες Arch. & ſtatim το λοιπον. Quando paullo legitur inferius: οἱ κηρυκες προηγορευον ταυτα· lectio cod. Arch. abiici debuerat a Galeo, non tentari. De praecone praeſertim frequentata προειπειν, προαγορευειν, προερεειν ſignificant *proclamando edicere* vel *denunciare*. Προσειπειν quum forte legeretur in Attica lege Demoſth. c. Macart. p. 607, 83 in errorem induxit Petitum in LL. Attic. p. 623. Scribi debuerat: προειπειν τῳ κτειναντι· & apud eundem Demoſth. p. 647, 98 ονομαϛι μεν ουδενι μη προαγορευειν, τοις δεδρακοσι δε και κτεινασι. Doctis notum eſt, quid in Attico foro diceretur προρρησις & προαγορευσις Herodoti Magus edici iuſſit exercitui, ὡς Σμερδιος του Κυρου ακουϛεα ειη Sophoclis eſt in Electra v. 340 των κρατουντων εϛι παντ' ακουϛεα. Iſtam quidem ſcribendi formam Noſter alibi, quantum memini, non adhibuit, qua Thucyd. utitur & I. c. 86 ἐς ου

παραδοτεα τοις Αθηναιοις εϛιν, ουδε δικαις και λογοις διακριτεα — αλλα τιμωρητεα εν ταχει. Illa Tragicis, Comicis, Platoni ceteriſque Atticis eſt multo uſitatior forma, qua docet amabilis ille morum magiſter in Xenoph. Απομν. II. p. 430, 27 quo modo θεραπευτεον τους θεους, τους φιλους ευεργετητεον, την πολιν ωφελητεον. Ab utraque diſtant Herodoteum, ουκ αν ην βιωσιμα ανθρωποισι, & ſimilia. *Valkenar.*

ad Cap. LXII.

Poſt ταυτα punctum Ald. Camer. I. II.

και ὁ) Arch. Ask. Paſſ. Med. Vind. Ald. Edd., ὁ neglexerunt alii.

εν Αγβατανοισι) *in Acbatanis Syriae* Laurentius optime. Εκβατανοισι Edd. cum Ald. Stephan. Byz. haec Herodoti iſta in voce advocans, ſic (Αγβατανοισι) iubet; Laurentius in ſuis invenit ſchedis. At nullum gravius urget imperium, quam Scriptoris, cap. 64. urbem non aliter exarantis. Adde L. I. c. 98. *Weſſeling.*

ϛας ες μεσον) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Vulgo cum Ald. ϛας εν μεσοισι poſt μεγα colon Ald. Camer. I. II.

Καμβυσης δε ακουσας) ακουσας δε ταυτα Arch.

προδεδοσθαι) προδιδοσθαι Arch. cum Vind.

πεμφθεντα) ſine parentheſi ante Reiz. poſt Σμερδιν nullum comma habet Ald. Camer. I. II. colon poſt ειπε.

ειπε) Πρηξασπες, εφη, ουτω μοι διεπρηξας Arch. Vind. Valla, in Pariſ. A. B. Mem. ουτω μοι διεπρηξας, cum interrogandi nota poſt πρηγμα, ceteris non mutatis, idque rectiſſime. Vulgo οτι μοι cum Ald. *Weſſeling.* Perplacet: ουτω μοι διεπρηξας

περιξαις το, τοι προσεθηκα πρηγμα; itane mihi rem exequutus es, quam tibi iniunxeram? Sic iſta dum vertebat Valla, ὅτω ſe reperiſſe demonſtrat in ſuo cod. enotatum a Galeo ex Arch. Vallae verſio, hominis ut erant tum tempora perdocti, centies minus cogitate fuit a correctoribus interpolata. Quid in ſuis invenerit Zonaras, decerni nequit. — Quod infra legitur, ἐ — τι — η μεγα η σμικρον, (conf. p. 327. 4.) ſignificant *nihil prorſus*, frequentatur apud Oratores etiam Atticos. *Valkenaer*. poſt το ante τοι comma, poſt πρηγμα colon, poſt ὁ δε comma, poſt δεισαντα punctum habet Ald. Camer. I. II in quibus comma abeſt poſt αληθεα.

αδελφεος ὁ σος) ſine articulo Paſſ. Ask. poſt απανεστηκε colon Ald Camer. I. II.

ὁκως τι) ὁκως τοι Ald. & Edd.

νεικος τοι) νεικος τι Ald. & Edd. aeque commoda. Noſtrum habet Med. Ask. Paſſ. poſt μεγα comma, poſt σμικρα punctum Ald. Camer. I. II. abeſt in his comma poſt αυτος, poſitum poſt ποιησας τα.

εκελευες) εκελευσας Vind.

ει δ' εστι) ει δε εστι Ald. Camer. I. II.

προτυ) πρὸ τȣ̃ Ald. Camer. I. II.

νεωτερον αναβλαστησει) αναβλαστησει Vind. cum Arch., quorum prior κακον non habet, nec Valla. Olim cum Ald. νεωτερον κακον & αναβλαστη. Qui dixerit νεωτερον κακον, novi neminem: novi, qui κακον vel κακα αναβλαστειν & αναφυεσθαι eodem ſenſu poſuerint: plurimos autem, qui pro κακον per ευφημισμον ſcripſerint νεωτερον ut adeo, ſi κακον omitteretur in codd. ex interpretamento fluxiſſe videretur. Pauſan

IV. p. 367. *ȣδε εκ των Μεσσηνιων — εγενετο ȣδεν ες αυτȣς νεωτερον·* idem illuc ſic adhibuere Herod. V. c. 19. c. 35. c. 93. VIII. c. 142. Thucyd. p. 85, 34. Eurip. Rheſo v. 590. Ariſtoph. Eq. v. 338. *Λεγειν τι νεωτερον* eſt in Eurip. Oreſth. v. 1331. ut in Plat. Protag. p. 310. *μητι νεωτερον αγγελλεις; ȣδεν γ᾽, ηδ᾽ ός, ει μη αγαθα γε.* Inſidiis alteri ſtructis *res novas moliri νεωτερα βȣλευσαι* dicitur Herod. I. c. 210. cuius eſt in lib. 8. c. 21. *ην τι καταλαμβανη νεωτερον τον πεζον·* huius vice Thucyd. VII. c. 64. dum ſcribit *ει ξυμβησεται τι αλλο* ſecundum Schol. *ευφημοτατα ηνιξατο την ηταν.* Sola quoque vocula *τι* mala quaevis bellica deſignantur, in Eurip. Phoeniſſ. v. 642. *Καν τι σοι πολις γενηται. Valkenar.* Quod in verbo auſus ſum, ſchedae excuſabunt; excuſabunt etiam *κακον* in exilium actum, a Vind. & Valla merito proſcriptum. *Νεωτερον τι ποιειν* habet V. 19. & alias, expreſſum *κακον* non deſiderans. Immo vero plura credo in hac vicinia mutationem ſubiiſſe, fuiſſeque primitus, uti codd. praeeunt, *νυν ων μοι μεταδιωξας τον κηρυκα εξεταζειν παρ᾽ ότευ —.* Convenit ſcriptoris elegantiae, qua inferius c. 134. *συ δε μοι επι την Ελλαδα ςρατευεσθαι.* Sunt, quae iuvare poſſunt, & alia. Hoc celare, iniuſtum foret, gloſſatorem S. Germani *εταζειν* hic reperiſſe. Sic enim *εταζειν το εξεταζειν, Ηροδοτος Γ. Weſſeling.*

νυν ων μοι &c.) *νυν ων μοι μεταδιωξας τον* Arch. poſt *δοκεει* abeſt comma & *μεταδιωξαντας* Ald. Camer. I. II. poſt *ειρωτευντας* comma in iisdem.

προαγορευει) *προσαγορευει* Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXIII.

επαυτος) ακεσας Vind. Arch. Valla. poſt ὁ κηρυξ comma Ald. Camer. I. II. in iisdem poſt ταδε colon, nullum tamen poſt χαιρων.

αυτος τοι) αυτος τι Ald. Camer. I. II. & Edd. perperam. αυτος τοι Arch. Vind. Vere libri veteres: labat ceteroqui oratio, quod Reiskium non latuit. *Weſſeling.*

ες οψιν) Rem. Arch. Vind. Paſſ. Ask. ora Steph. vulgo εν οψει ες οψιν poſtulantibus Mſſ. cur recuſarem, nihil erat. εξεχεσθαι εις οψιν praebebit Diodorus, Φαινεσθαι εις οψιν alii, quos in re nota non fatigabo. Vide tamen VII, 6. *Weſſeling.* Poſt ὁ δε comma Ald. Camer. I. II.

εξ ότε) εξότε Ald. Camer. I. II

ες Αιγυπτον) επ' Αιγυπτον Arch. Vind. nec prave.

εκ οπωπεα) Med. Paſſ. Vind. Ask. Arch. Ald qui hic punctum habet. εκ οπωπα venit a Steph. in Edd.

μαχος, τον) μαγος τον, Ald. Camer. I. II.

οικιων) Ask. Vind. Arch. Vulgo οικηιων cum Ald. poſt Φας comma Ald. Camer. I. II.

επιθεμενον ειπαι) ειποντα ερεειν, προς Arch. poſt ὁ μεν comma, quod abeſt poſt ελεγε Ald. Camer. I. II.

ὁθεν επικατεψευσμενος) ουθεν επικαταψευσαμενος Arch. Vind. poſt συ μεν abeſt comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt εκπεφευγας eaedem, & comma poſt εμοι δε.

είη Περσεων) ειη ανηρ Περσεων Arch.

επιβατεων) Citat Pollux II, 200. poſt ὁ δε comma, colon poſt ειπε Ald. Camer. I. II.

 abeſt

abeſt his comma poſt *αυτο*, poſitum poſt *του* ante *τε*.

οἱ επανεςεωτες) *οἱ* deſit Arch. Vind.

τουτου) deſit hoc quoque in Arch.

ad Cap. LXIV.

Poſt *λογων* comma Ald. Camer. I. II.

απαγγειλαι) *αγγειλαι* Vind. poſt *τινα οἱ* nullum comma Ald. Camer. I. II.

ἰζομενος) *ἑζομενος* Ald. ſatis bene. Vide Gronov. IV. 165. poſt *ουρανου* colon Ald. Camer. I. II.

τῇ ἁπαση συμφορῃ) corrigitur *τη απαντεωση*, *occurrente*, verum *ἁπαση ſumma totaque* recte erit, ſicuti docti norunt, monentque. *Weſſeling.* Koen ad Gregor. de Dialect. p. 238 ſine cauſa coniicit, *περιημεπτησας της απατης τη συμφορῃ*, aut *περιημεκτησας τη απαθη της συμφορης*. Hoc eſſet, inquit, ut *περιημεκτησας τη απατη του ὁρκου* p. 349. 68, h. e. lib. 4. c. 154. Quam coniecturam Larcherius iure reprobravit, in ſenſu vulgatae lectionis nihil quod offendat.

κουλεου του ξιφεος ὁ μυκης) *κυλεου* Paſſ. Arch. Citat haec Euſtath. in Hom. p. 290. 2. exſcripſitque Zonaras in Annal. tum *μυκις* Ald. Cam. I. II. poſt *το ξιφος* comma, idemque poſt *κατα τουτο* in iiſdem.

τη αυτος) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. olim cum Ald. *αυτος τη* praeterea *τον των Αιγυπτιων* Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. *τον Αιγ*. Vind. Arch., in Edd. *των* tantum.

Καμβυσης ὅ, τι) *Καμβυσης, ὁτι* Ald. Cam. I. II.

ειπαν) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Rem. ſed *ὁτι* Arch. Vind. negligunt, nec male: olim cum Ald. *ειπον*.

Αγβα-

Αγβατανα) Valla, Vind. Arch. Αχβατανα Med. Paſſ. Ask. & in ſeqq. modo Αγβ. modo Αχβ. Pariſ. A. B.

τω δε ετι) τω δε, ὁτι Ald. Camer. I. II.

επεχεετο) εκεχεντο Arch. Vind. Conſer. II.

147. poſt πολιος nullum comma ante Reiz.

Αγβατανοισι) Εκβατανοισι Ald. Camer. I. II. & mox.

τελευτησειν &c.) undecim ſequentes voces negligens Arch. ſcriba praetervidit. poſt γεραιος colon Ald. Cam. I. II. comma in his poſt αρα.

επειρομενος) επειρομενος Arch. Vind. Pariſ. A. B. Poſt τρωματος abeſt comma Ald. Cam. I. II. punctum poſt εσωφρονησε comma poſt συλλαβων δε, ſed nullum poſt θεοπροπιον & colon poſt εσπε in iisdem.

ad Cap. LXV.

Poſt τοσαυτα punctum Ald. Camer. I. II.

ὡς εικοσι) Omittunt Vind. & Arch. ὡς. comma poſt εικοσι Ald. Camer. I. II.

καταλελαβηκε με,) κατελαβε Arch. male. Vulgatum hinc in Photii Lexico eſt. poſt με comma omiſit, poſuitque poſt το Ald. Camer. I. II.

εκρυπτον) επρησσον Arch. poſt την ante μηδαμα comma Ald. Camer. I. II.

ἰζομενος) ἑζομενος Arch.

ψαυσειν) ψαυσει Paſſ. Ask. poſt ταχυτερα comma Ald. Camer. I. II. idem poſt φυσει, & poſt γινεσθαι.

Abeſt comma poſt τις μοι Ald. Camer. I. II.

ὑπαραιρημενε) Paſſ. παρειρημενε Arch. Vind. Pariſ. A. B. Vulgo cum Ald. ὑπεραιρημενε. Sive

 cum

cum Reiskio ſcribendum ὑπαραιραμενυ; ſeu ὑπεξαραιρημενυ. *Swerde. ſubmoto*, vel *ſublato*: hoc praebet lib. 7. c. 8. §. 3. Portus in αραιρημενος noſtrum: illud non attigit. *Valkenar.* Gronovii conjecturam firmat Paſſ. Cod. παραιρημενυ, ut plures ſchedae hic & c. 126. praeſidium ex Demoſth. Philipp. II. p. 46. & eius Scholiaſte, quem Suidas deſcripſit, nanciſci poſſet, niſi vulgatum dialecto congrueret aptius. *Weſſeling.*

αδελφεοκτονος) αδελφοκτονος. Arch. Vind. Habet Pollux hoc ex loco. poſt τε & θεον nulla commata ante Reiz. poſt τον ante μοι comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

εξεργαςαι) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Olim cum Ald. & Parif. A. B. εργαςαι. poſt Κυρε comma in Ald. Camer. I. II.

κρατεῦσι) κρατουσι vitio ſcripturae Arch. comma poſt τον ante τε Ald. Camer. I. II. idem exſtat poſt τον ante μεν, punctum poſt εμοι, comma poſt τετελευτηκε, & poſt τα ante θελω, punctum poſt βιον. abeſt comma poſt επισκηπτω, colon poſitum poſt επικαλεων, in iisdem.

περιιδειν) παριδειν Arch. poſt περιελθουσαν punctum Ald. Camer. I. II.

απαιρεθηναι) ora Steph. Vind. Arch. αφαιρεθηναι Paſſ. Ask. ὑπαιρεθηναι Ald. & Edd. Membranae απαιρεθηναι deſiderant ſcriptore conſentiente. Paullo ante δεισας μη απαιρεθεω την αρχην. Rurſus I. 96. ὡς απαιρεθεισαν ὑπο Σαμιων. Denique III. 126. ὑπο Μηδων απαραιρημενυς την αρχην. *Weſſeling.* poſt ὑμεων punctum Ald. Camer. I. II.

σθενεῦ εω) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch. vulgo σθενεῦ τω cum Ald.

κατερ-

κατεργασάμενοι) *κατεργάσάμενοι* Steph. margo, poſt *ὑμιν* & *γυναικες τε* commata Ald. Cam. I. II.

ποίμνας) Med. Paſſ. Ask. *ποιμνια* Ald. & Edd. Pariſ. duo Remig. Vind., in Arch. *και ποιμνιαι* deficiunt. poſt *τικτοιεν* nullum comma ante Reiz.

μη ανασωσαμενοισι δε την αρχην) *μη ανασωσαμενοι δε την αρχην* Vind. Arch. In Ald. & Edd. *μηδ᾽ ανασωσαμενοισι αρχην.*

επιχειρησουσι) *επιχειρεωσι* Ald. Camer. I. II. poſt *τετοισι* abeſt comma Ald. Camer. I. II.

πρησσειν — προς ετι) Haec ſex neglexit ſocors Arch. librarius poſt *επιγενεσθαι* comma Ald. Camer. I. II.

αίμα τε) *αυτα τε* Arch.

ad Cap. LXVI.

δ᾽ ως) *δε ως* Ald. Camer. I. II.

κατηρεικοντο) Arch. & Vind., *κατηρεικον τε* Med. *κατηρεικον τε* Paſſ. Vulgo cum Ald. *κατηρεικον τε*. Superfluum *τε* leniter in *το* mutatum, dabit *κατηρεικοντο*: quod, ſi vel omnes codd. alterum praeferrent, harum rerum peritis ſincerum videbitur. In regis non optimi, regis tamen, luctu Perſarum proceres obſecundabant conſuetudini, lugentiumque ſibi perſonam induebant: *παντες τα τε εσθητας εχομενα ειχον ταυτα κατηρεικοντο, και οιμωγη αφθονω διεχρεωντο* non *alii veſtes illi diſſpiebant*, non *κατερρηγνυον*, ſine *κατηρεικον*, ſed *κατηρεικοντο*, *ſuas diſcindebant.* Praeterea praebet id ipſum, hinc enotatum probabiliter, Heſychius: *κατηρεικοντο, κατεσχιζοντο.* *κατασχισασθαι τους πεπλους* eſt apud Pollucem VII, 50. ex interpretamento Xenophontei

tei καταῤῥηξασθαι· ſicut apud Diodor. Sic. T. I. p. 83, 34. ad κατηῤῥηττοντο codd. ſcholion adjiciunt και εσχ. ſive κατεσχιζοντο. Vir D. in Miſcell. Obſ. Nov. T. I. p. 73. ad Heſychium comparans Aeſchyli locum e Perſ. v. 537. in Herodoto tamen κατηρεικον ſcribendum credidit. Quid differant περιῤῥηξαι την εσθητα & περιῤῥηξασθαι Praeceptores mei docuerunt in Miſcell. Obſ. V. 3. p. 64. & ad Diod. Sic. T. 2. p. 186. Quibus iſta fuerint explorata, nec non cura ſcribendi Herodotea; hi minime dubitabunt, quia verum ſit κατηρεικοντο, in primis Aeſchylea conſiderantes, uti Perſides in publico luctu: πολλαι δ', απαλαις χερσι καλυπτρας κατερεικομεναι, διαμυδαλεοις δακρυσι κολπες Τεγγυσι αλγυς μετεχυσαι· quae fortaſſe reſpexit Herod. &, ubi de eodem, de quo Aeſchylus, luctu loquitur L. 8. c. 98. τυς κιθωνας κατεῤῥηξαντο παντες, βοη τε και οιμωγη εχρεωντο απλετω. Xenophontis Tigranes K. Π. I. p. 38. 26. περιεῤῥηξατο την τιαραν και τυς πεπλυς κατεῤῥηξατο· quod recte tuetur H. Steph. Diodorus lib. I. c. 72. de Aegyptiis, *Rege*, inquit, *mortuo omnes* κοινον ανηρυντο πενθος, και τας εσθητας κατεῤῥηττοντο. Herodotus in horum locorum primo ponere quoque potuiſſet κατηρειξαντο, pro κατεῤῥηξαντο. Ερεικειν a Grammaticis redditur σχιζειν & ρηγνυειν vid. Heſych. in ερικον & in δακρυκον· neque tantum ερεικειν, ſed & κρειξαι uſu fuiſſe receptum, monſtrant Ariſtophanis κατερειξαι in Veſpis v. 647. & Heſychii διερειξας· ex eodem diſcimus, τα κατεῤῥωγοτα ἱματια alicubi fuiſſe dicta κατερικτα· apud Hephaeſt. p. 34. Κατ-τυπτεσθε κορια, και κατερεικεσθε χιτωνας· cum

Edi-

Editore legit Weſſeling. ad Herodot. p. 124. n. 38. *Valkenar.* Aldinum κατηρεικον τε Sylburg. ad Briſſon. R. Perſ. II, 205. p. 563. κατηρεικον, Gronov. ex Med. κατηρικον refinxit. Nihil verius admiſſo. Heſychius hoc fortaſſis e loco, κατηρεικοντο, κατεσχιζοντο. Forma verbi unice quadrat. Vetus Poëta in Enchirid. Hephaeſt p. 34. καττυπτεσθε κυραι, και κατερεικεσθε χιτωνας (ſic J. C. de Pauw egregie). Aeſchyl. Perſ. v. 537. πολλαι δ' ἁπαλαις χερσι καλυπτρας κατερεικομεναι· quo Tragici verſu in Miſcell. Obſ. Nov. T. I. p. 72. uſus etiam vir doctus eſt. *Weſſeling.*

διεχρεωντο) διεχρεοντο Regius A & B. apud *Larcher.* qui probat.

απηνεικε) απενεικε Ald. Camer. I II. in quibus abeſt comma poſt τον Κυρυ, poſitum poſt ετεα comma, colon poſt πεντε in iisdem.

Comma poſt ερσενος Ald. Camer. I. II. idem in his poſt παρεισι, ſed nullum habent poſt ὑπεκεχυτο.

αλλα) αλλα Arch. Vind. Poſt Καμβυσεα abeſt comma, poſt τα inſertum ab Ald. Camer. I. II. colon in his poſt θανατυ.

ηπιςεατο) επιςεατο Arch.

ενεςεωτα) cum Reizio pro vulg. ανεςεωτα edidimus ex coniectura *Valkenarii* veriſſima, qui: In Sacris frequens, ανεςη (קם) βασιλευς, his in libris non puto reperiri; niſi ſi forte quis ad vitam crederetur revocatus: quo modo legitur ſupra c. 62. ὁ ων ſaepe dicitur κατεςως, Herodoto κατεςεως· ενεςεως de Rege, quaſi τω θρονω ενεςεως. L. I. c. 120. σεο δ' ενεςεωτος βασιλεως, ενοτος πολιητεω, και αρχομεν το μερος. Hic itaque legi non nolim ενεςεωτα· & pro ανιςαμενος infra c. 67.

ενιςα-

ενισαμενος ες την αρχην, ingreſſus imperium. Haec *Valkenar.*

ὁ Πεǫιζαστης) Abeſt articulus Arch.

μη μεν) μη μιν idem & Vind. In Edd. μη μεν. quibuscum ſentiunt Regii A & D. apud *Larcherium.* μη μιν ex ſcriptis maluit *Weſſeling.* eadem Reiskii divinatio. Nobis cum Reizio Edd. & Pariſ. codd. ſequi placuit. Poſt ασφαλες abeſt comma Ald. Camer. I. II.

απολωλεκεναι) απολωλεναι Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXVII.

Poſt τȣ Κυǫȣ comma nullum Ald. Cam. I. II.

Καμβυση) Καμβυσεω Arch. Ordo confuſior turbas civit. Bene Abreſchius τȣς επιλοιπȣς Καμβυση της πληǫωσιος ες τα — Alibi επι μεν τεσσερα ετεα πληǫεα VII. 20. Reiskius corrigebat ες των οκτω ετεων την πληǫωσιν, ſine plauſu. *Weſſeling.*

Poſt αποθανοντος αυτȣ comma Ald. Camer. I. II. quod abeſt poſt Ασιη.

Poſt εθνος των comma in iisdem.

ατεληιην ειναι ςǫατηιης) ατελιην & ςǫατιης Arch. Vind. male.

ενισαμενος) Vind. Arch. ceteri ανισαμενος cum Ald. prave. εκεχǫησο τφι — αυτικα ενισαμενοισι ες τας τυǫαννιδας II, 147. & VI, 59. επεαν — αλλος ενισηται βασιλευς. Atque hic non obliviſcor Alexandrin. Interpr. & Pauli Apoſt. Epiſt. ad Rom. XV, 12. και ανισαμενος αǫχειν εθνων, quod multum diſcrepat, & alius eſt indolis. *Weſſeling.*

ad

ad Cap. LXVIII.

Poſt μηνι comma Ald. Camer. I. II.

καταδηλος: καταδηλα Remig. καταδηλος, ὃς ην Vind. Arch. Valla, non, ſi quis malit, inutiliter.

ὁμοιος τω πρωτω) Arch. quem Reizio praeeunte ſequuti ſumus. Vulgo cum Ald. ὁμοιως. ὁμοιος iam coniecerat Geinozius. Idem Lipſiae expreſſit Dr. Fridericus in Magophonia. At perinde eſt. ὁμοια, ὁμοιως, ὁμοιος frequentantur in talibus. Pauſan. l. 9. p. 22. και Μακεδονων ὁμοιως τοις αριςοις ηγεν εν τιμη: Lege Hemſterhuſio obſervata ad Luciani Somn. c. 2. *Weſſeling*

ὗτος ὁ Οτανης) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch. alii cum Ald. ὗτος ων, tum ὑποπτευσε neglecto augmento, ut ſolent, Jonis, Arch. Vind. Paſſ.

Poſt Σμερδις colon Ald. Camer. I. II.

ὅσπερ ην) ὅπερ Arch. poſt ην comma Ald. Camer. I. II. & poſt συμβαλλεομενος punctum.

Poſt τη ante ὀνομα, & poſt Φαιδυμη commata Ald. Camer. I. II.

τη ὀνομα ην Φαιδυμη) Abſunt Arch. quatuor iſta, tamen in margine, ſed Φαιδιμη.

δη ταυτην ειχε τοτε) Et haec quatuor negligit idem.

ταυτη τε) Med. Paſſ. Arch. ceteri, nec Ald., encliticam non norunt.

παρ' αυτην) παρ' αυτον Med. Paſſ. Ask. παρα ταυτην την Arch. Vind. παρ' αυτην Ald. &c. Gronovius, quia Med. παρ' αυτον, neſcire ſe, ſcribit, an quid lateat. Latet omnino nihil, niſi error amanuenſium, Med. & huic nationi non inſuetus: quamquam melius, opinor, ut Arch. παρα ταυτην την θυγατερα. *Weſſeling*.

Poſt

Poſt ανταπεμπε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ιδεσθαι) ειδεσθαι Arch.

Poſt ειδεναι colon ante Reiz.

ὁ Οτανης) abeſt comma Ald. Camer. I. II. abeſt artic. ὁ Arch.

ει μεν αυτη) Sic Reiz. recte. vulgo ει μη.

τον Κυρε ε) recte Arch. Vid. VI, 87. aberat ε vulg. & Ald. Poſt πυθευ comma Ald. Camer. I. II.

τετω) non habet Vind. Poſt και συ punctum Ald. Camer. I. II.

ανθρωπος) Vulg. a Steph. I. quem cum Reizio ſequi placuit. ὤνθρωπος Paſſ. Arch. Vind. Ald. Camer. I. II. quos Weſſelingius ſequutus eſt. ὤνθρωπος Pariſ. C. Ask. Abeſt comma poſt ανθρωπος Ald. Camer. I. II. nec exſtat poſt εςι.

ad Cap. LXIX.

Poſt πρηγμα colon ante Reiz. commata poſt αναλαβεσθαι & τον poſuit Ald. Camer. I. II.

κελευη) Med. Paſſ. Ask. κελευει Arch. Olim cum Ald. κελευοι.

ην γαρ δη μη) ora Steph. Ask. Med. Vind. Rem. Paſſ., δη Ald. & Edd. aberat.

τον καταδοκεω) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Olim cum Aldo τον αν & comma poſt τον in Ald. Camer. I. II. in quibus nullum comma poſt εχοντα.

αφασσον) Suidas in V. ex h. l. olim cum Ald. αφασον. Suidas αφασσων, ψηλαφων· Ηροδοτος: quod Steph. Berglerus in αφασσον, ψηλαφησον non inconſulte transmutat. Spectavit utique Grammaticus haec Noſtri, in conſequentibus verbi ſibilantem literam ſemper geminantis.

Eadem

Eadem alii conſuetudo: de Hippocrate liquido Erotianus, & in eum Euſtachius p. 50. *Wesseling.*

η Φαιδυμα) η Φαιδιμη Vind. Arch.

κινδυνευσειν) κινδυνευειν Iidem.

ην γαρ) ει γαρ Arch. Vind. Paſſ.

τυγχανη) τυγχανει Iidem.

επιλαμπτος) Paſſ. Ask. & Pariſ. unus. Alii omnes cum Aldo επιλαμπος prave. Tolletur, ut opinor, menda vetus, e codd. επιλαμπτος δε αφασσουσα ειναι reſtituit e Codd. Pariſ. L. Küſter. ad Heſych. ubi επιληπτος redditur. καταφανης. Attice diceretur: αυτη δε ληφθη vel φωραθη vel αλω ψηλαφωσα, ſive ψαυουσα *deprehendatur*: ſolent iſta, ſicut alia huius generis, adiungi participiis. — Eiusdem formae, cuius eſt επιλαμπτος, pro φοιβοληπτος poſitum, φοιβολαμπτος legitur in Herod. IV, 13. Sunt autem Jonici flexus iſtius verbi aliunde notiſſimi: conſtanter in Alexandrino cod. V. T. χημψεσθαι, λημφθηναι, & ſimilia ſcripta reperiri monuit & alibi J. C. Grabius & in Proleg. ad Vol. I. c. 2. §. 7. Vid. Küſteri Praefat. ad Ed. N. T. Io. Millii p. 9. Sed a quibusvis Graecis literam μ ſuperfluam in multis, tum verbis, tum nominibus, praeſertim propriis, labialibus emolliendis praefigi tametſi conſtet; ſaepenumero tamen tentatur a correctoribus minime corrigenda. *Valkenar.* Capitalis inſtauratio. Suidas, Scholiaſtes, Phavorinus, & hoc de genere alii, nugantur, καταδηλος & καταφανης ex Jonum more, ut adſeverant, interpretati. Nihil futilius. Qui communiter Graecis επιληπτος, uti Antigono Caryſt. c. 45., is Jonum lingua επιλαμπτος, cuiusmodi

& καταλαμπτεος III, 127. Viderunt verum & in clariſſima poſuerunt luce Kuſterus & Alberti ad επιληπτος Heſychii. *Weſſeling.*

αφασσουσα) αφασσουσα Ald. & ſequaces.

ταυτα) τουτο Arch. Vind.

κατεργασεσθαι) Med. Paſſ. Askew. κατεργασασθαι Vind. Arch. Ald. & Edd. Pariſ. A. crebra variatione. Poſt αρχων comma Ald. Camer. I. II.

Φαιδυμη αὐτη) nullum hic comma habet Ald. Camer. I. II. Φαιδυμιη Med. Arch. Paſſ. Poſt επιτελευσα & τα commata Ald. Camer. I. II.

αυτη μερος) αυτης Ask. ora Steph. Paſſ. Pariſ. A. apud *Larcher.* Reliqui & Regius apud *Larcher.* αυτη, idque recte.

απιξιος) απαξιος Vind. Arch.

δη αι γυναικες) Iidem cum Med. Paſſ. & Ask. αἱ olim aberat Aldo praeeunte. Poſt παρ᾽ αυτον comma Ald. Camer. I. II.

ηφασσε) Arch. Pariſ. B. vulgo cum Ald. ηφασε.

ουκ εχοντα) ὡς ουκ εχοντα Arch. poſt πεμψασα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXX.

Ασπαθινην) comma hic poſuit Ald. Camer. I. II. Ασπαθονην Arch. Vind. & brevi poſt.

τε πρωτους) τους πρωτους Arch. poſt εοντας comma Ald. Camer. I. II.

ὑποπτευον) denuo Vind. ſine αυξησει. ὑπωπτευον Ald & Edd. cum commate poſt vocem in Ald. Camer. I. II.

του Οτανεω) Ald. Edd. Arch. Vind. Pariſ. A. B., Οτανεος Med. Paſſ. Tametſi Οτανεος ſequenti

quenti redeat capite, Gronovium ſequi auſus non ſum. Οταvη vocandi caſu c. 72, απο Οτανεω & τω Οτανη cap. 84. Multa in talibus admiſſa ſunt; Υςασπεος & Υςασπεω pari variatione, quamquam Υςασπεω apud Agathiam. *Weſſeling*

Poſt προσεταιρισασθαι comma, nullum poſt τουτον Ald. Camer. I. II.

τω πιςευει) Vind. Arch. idque legitimum eſt. ὅτω Ald. & reliqui.

Ιvταφερνεα) Ιvταφρενεα Arch. & Valla. *Introducit?* quo tandem *introducebat?* Idem fere ſignificari debet, quod in proximis dicitur προσεταιρισασθαι, *conſpirationis ſibi ſocium adſciſcere*, vel *conciliare*. Corrigendum επαγεται, *parat ſibi ςασιωτην*, vel *in partes ſuas adlicit*. Hariolor id ipſum in codd. adſervari, ſicut in ſuo Zonaras invenit, qui Ann. IV. p. 128. B. εδοξεν ουν αυτοις και ἑτερους προσεταιρισασθαι, και Οτανης μεν επαγεται Ιvταφερνην· vid. Andr. Dounaei, viri Graece perdocti, Praelect. in Demoſth. Philipp. p. 99. *Valkenar.* επαγεται praetulit *Larcherius*, cui adſentire vix dubitaremus.

Γωβρυης δε) Med. Ask. Paſſ. In Ald. atque aliis ὁ δε Γωβρυης.

Ὑςασπεος) abeſt comma Ald. Camer. I. II. Ὑςασπεω Arch. etiam mox. poſt ἡκων comma Ald. Camer. I. II.

αυτος) ουτος Arch. & Vind.

ad Cap. LXXI.

Συνελθοντες) In his deſinit codex S. Remigii.

εδιδοσαν σφισι) Med. Paſſ. *σφι* Ald. Cam. I. II. *λογυς και πιςις* Arch. Vind. Poſt *λογυς* colon Ald. Camer. I. II.

τε δε) *δε* omittitur a Vind.

ελεγε σφι) *σφισι* Idem. Vulgatum amant Jones.

εδοκεον μεν) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. *μεν* deerat Ald. & Edd. Poſt *τετελευτηκε* punctum Ald. Camer. I. II.

αυτυ τυτυ) *αυ τυτυ* Med. Ask. *αυτυ τυτυ* Ald. Edd. Vind. Arch. Pariſ. B. Ex Med. *αυ τυτυ* ſi valeret, vis & vigor ſermonis Darii flacceſceret. Scriptor ipſe lib. 2. c. 3. *καὶ ἐς Ἡλιυπολιν αυτεων τυτεων ἑινεκεν ετραπομην·* alias etiam, & quis non? *Weſſeling.* Invexit Gronovius manifeſtam cod. corruptelam. Venerat in urbem regiam Darius *αυτυ τυτυ ἑινεκεν ob id ipſum*, ſive *ſolius iſtius rei gratia.* Pauſan. I. p. 54. *πολλοις, αυτων τυτων ἑινεκα, ες λογυς ηλθον.* Thucyd. p. 544. 6. *αλλο μεν υδεν, αλλο δε τυτο·* & p. 91. 19. Xenoph. p. 326. 26. *αυτο τυτ᾽ εφη, προσηκει σκοπειν·* elegantiorem uſum Perizonius intellexit in Aeliani V. H. II. c. 29. Videtur idem, neque eſt tamen, pervenuſtum illud Jovis Lucianei T. I. p. 210. *ὡς αφελης ὁ παις εςι, και ἁπλοϊκος, και αυτο δη τυτο παις εςι. Valkenar.*

Poſt *συνηνεικε* abeſt comma Ald. Camer. I. II. Idem abeſt his poſt *δοκεει.*

ὑπερβαλλεσθαι) Vind. bene ut c. 76. *ὑπερβαλεσθαι* olim cum Ald. De formula ſequente ad L. I. c. 187. *Weſſeling.* Poſt *Οτανης* punctum Ald. Camer. I. II.

εοντα τυ πατρος) Vind. Med. Paſſ. Ask. Articulum negligunt alii.

ταυ-

ταυτην) non legunt Vind. Arch. Poſt λαμβανε punctum Ald. Camer. I. II. colon in his poſt επιχειρεειν, punctum poſt Δαρειος.

ει χρηστεσθε) Duo haec abſunt Arch. Poſt Μαγον abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ειούτω) ειούτε Arch. cum Vind. colon poſt κερδεα Ald. Camer. I. II.

οφειλετε) αφειλετε Vind. Nos indigemus hoc, idem eſt vulg. & ἱκανον.

βαλομενοι) Vind. Arch. Med. Paſſ. Ask. In Ald. & prioribus Edd. βυλομενοι. βαλομενοι rectiſſime expedivit Gronovius, laudans c. 155 νυν δ' επ' εμεωυτε βαλλομενος επρηξα. 4, 160. και επ' ἑαυτων βαλλομενοι εκτισαν πολιν. 5, 106. ισθι αυτον επ' ἑωυτε βαλλομενον πεπρηχεναι. Alia habet Portus. Addit *Weſſeling*. In Libanii Declam. II. p. 204. D. και ὁ μεν αφ' ἑαυτε βαλλομενος, επραττε το τεχνιον. Notat Morellus ex Mſſ. εφ' ἑαυτε & λαβομενος ac βυλομενος, quorum ultima corruptelae, veriſſimum prius, & imprudenter ab eo ſpretum. *Weſſeling.*

ὑπερεθεσθε) ὑπεραιρεσθε ora Steph.

ὑπερπεση) ηνπερ πεση Arch. περιπεση Vind. quod non placet. Multo cultius & ſuavius Arch. ηνπερ πεση· nec muto tamen, quod diſplicet, ne nimium novator cenſear. *Weſſeling.*

αυτος εγω) Arch. Vind. Paſſ. Ask. αυτες Ald. Med. &c. nemo tamen erit, quin αλλα σφεας αυτος εγω — ex ſchedis reſtitutum approbet. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXII.

εξηγεο) εξηγεω Arch. Ald. Camer. I. II. verius editum ex Jonum conſuetudine, de qua Portus.

οιδας κȣ) *οιδα κȣ* ora Steph. Poſt *ακȣσαι* comma ante Reiz. *ακȣων* Arch. Vind.

πειρησομεν) *πειρησομεν* Ald. Edd. Arch. Vind. poſt *πειρησομεν* colon Ald. Camer. I. II.

η πολλα) Abeſt *η* Vind. poſt *εςι τα* comma Ald. Camer. I. II. poſt *εργω δε* punctum, comma poſt *δ' εςι τα* in iisdem, & omiſſum comma poſt *οια τε*, & poſt *μεν γαρ*.

ἡμεων) *ὑμεων* Ald. Camer. I. II.

τοιωνδε) Arch. Vind. bene. Vide VIII, 62. vulgo *τοιων* tantum cum Ald. Poſt *παρησει* punctum, comma poſt *τα μεν* Ald. Camer. I. II. idem poſt *τα δε* & *δειμαινων*, ſed abeſt poſt *τȣτο δε*.

Poſt *ευπρεπεςατην* abeſt comma, quod exſtat poſt *τη*, & punctum poſt *παριμεν* in Ald. Camer. I II.

παριμεν) *παρειμι* Arch., tum *φας γαρ ηκειν* idem & Vind.

ενθα γαρ τι δει ψευδος) Exſcripſit Stob. Serm. XII. p. 141. ſed *και ψευδος*. Euſtath. in Hom. p. 188. & 628, 8. vulgatis congruit.

Poſt *ψευδομενοι* comma Ald. Camer. I. II.

τοισι ψευδεσι) Paſſ. Vind. Arch. Ald. Pariſ. A. B., *τοισι* omittit Med.

αληθιζονται, ινα τι) Arch. *τι* Abeſt Paſſ. Ask. antea cum Ald. *αληθιζονται τι, ινα*. Verius Arch.

και τι μαλλον) Med. Paſſ. Ask. in ceteris & Ald. *τις*, quale tum *μαλλον σφιν* Vind. Arch. & *τραπηται* Paſſ. Ask. cum Steph. marg.

ȣτω ȣ ταυτα) Arch. Vind. Valla, quos, Reizio praeeunte, ſequuti ſumus, *ȣν* Ask. Paſſ. *ὡν* Ald. & Edd. Miratur intacta *Weſſelingius*. Qui mentiuntur, inquit, & qui veraces ſunt,

eademne

eademne exercent? Utrique, ſi Noſtro creditur, lucrum ſpectant, in loquendo longe diſſimiles. Cohaerebit oratio aptior, modo cum Valla & Arch. ε probetur. Quod cur non receperit, profecto non intelligimus.

τωῦτȣ) Med. Arch. Ask. Paſſ. Vind., in aliis τωῦτω perperam.

Poſt αληθιζομενος & ψευδομενος nulla commata Ald. Camer. I. II.

παρεων) παρεη Vind. Arch. ſatis commode.

δεικνυσθω) διαδεικνυσθω iidem. poſt πολεμιος punctum Ald. Camer. I. II. — *Pro boſte habeatur:* verbi corrector Reiskius, quae ſunt huius generis paullo rariora, non habebat in memorato. Δεικνυσθω εων, ſive dicatur φανερος γενεσθω πολεμιος ὑπαρχων, ſeu ενδηλος, eodem ſententia recidit: pateat, illum nobis hoſtem eſſe; atque adeo tanquam talis confodiatur, συγκεντεεσθω, quod verbum infra legitur, ubi obviis interfectis, ut ſcribit Juſtinus, ad Magos perveniunt: intelligitur itaque id ipſum, quod ſuo more vir doctus exprimi volebat. In Lyſiae p. 90. φανηρος εςι ποιησαμενος, *patet eum feciſſe.* Marklandus interpretatur; communivit exemplis aliquot Taylor, Eurip. Bacch. v. 47. αυτω θεος γεγως ενδειξομαι. Andocid. p. 31. 34. ενδεικνυται — ὑμας τοις αυτȣ τροποις ακολȣθειν αξιων. Herod. II. 119. επαϊςος εγενετο τȣτο εργασμενος. Xenoph. Ε. III. p. 291. 36. μαλα αχθεσθεντες φανεροι εγενοντο. II. p. 275. 14. Thucyd. II. c. 64. μη ενδηλοι εςε τοις παρȣσι πονοις βαρυνομενοι. Soph. Trachin. v. 679. αθυμω δ' ει φανησομαι ταχα Κακον μεγ' εξεπραξασα. In Xenoph. K. A. V. p. 211, 8. ſi codex ſcriptus praeferret; ηξιεν Ἑλληνας οντας Ἑλ-

Ελλησι τυτω πρωτον καλως δεικνυσθαι, τω συνες ειναι· ego quidem vulgatum verbum huic poſtponerem. *Valkenar.* Varie tentantur haec. Eſt cui διακναεσθω, *confodiatur*, *lanietur*, non magna molitione, unice placet. Alius δεικνυσθω ενθαυτα νεκρος, εων πολεμιος, *interimatur*, *quippe hoſtis*, praeoptat. Quorum equidem inſtitutum ſequi non audeo. Dictio rarior eſt, ſignatiſſima tamen. Δεικνυσθω πολεμιος, aut, ſi velis ex Arch. διαδεικνυσθω *oſtendatur*, ſive *manifeſtus hoſtis ſit*, eaque, quae in hoſtem licet, patiatur: ὑπο τραυματων νεκρον δειξαι eſt in Diodori Excerptis, aliud in Libanii Epiſt. CIX. quorum tamen utrumque diverſius abit. *Weſſeling.*

εχωμεθα) εχομεθα Arch. colon hic ponit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXIII.

λεγει) non habet Arch. quod abeſſe poteſt. Poſt ταυτα punctum Ald. Camer. I. II.

παρεξει) Med. Paſſ. Ask. Arch. Valla. Olim cum Ald. παρεξειν, male. Optime Gronovius. Ex Aldino C. de Pauw idem aut etiam παρεχει formaverat. *Weſſeling.*

Poſt ἤ abeſt comma Ald. Camer. I. II.

αναλαβεειν, αποθανεειν) Arch. & Vind. ex Jonum more. αναλαβειν & αποθανειν vulgo cum Ald.

ὅτε γε) Arch. ὅτε γαρ vulgo cum Ald. ὅτε γε ex Schedis, ut Reiskius divinarat, potius eſt viſum: habet particula ſuam ſibi in talibus vim & elegantiam, qua de Valkenar. ad Tragici Phoeniſſ. p. 209. *Weſſeling.* Poſt μεν & Περσαι abſunt commata Ald. Camer. I. II. poſitum in

his

his comma poſt μεμνησθαι τοι, & poſt τα ante τοτε.

αλλοθι ιοντας η επι) αλλ' εοντας επι τον omiſſis ceteris, Arch. Vind. Valla. Poſt ιοντας comma Ald. Camer. I. II. Si, quod ſentio, dicere liceat, & quid ni? multo Gobryae ſententia & ardor inceditur, ubi αλλ' ιοντας επι τον Μαγον ιθεως, *ſed in Magum ſtatim & recta pergentes*, probabitur. Secutus hoc Valla eſt, & praeferunt membranae. *Weſſeling.*

ταυτα αινεον) Arch. Vind. Valla, olim cum Ald. ταυτη male. Noſtrum poſtulabat ſermonis, & ſcriptoris uſus: την Δαρειυ παντες αινεον γνωμην c. 76. & IV, 80. ο δε Οκτομασαδης καταινεει ταυτα. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXIV.

Commata poſt τοξευσας & απολωλεκεε Ald. Camer. I. II.

διοτι) οτι Arch. Vind. Poſt απολεσας punctum Ald. Camer. I. II.

εοντα εν αινη μεγιςη) αιτιη Arch. Valla. Futile eſt. Prexáſpes ως πιςοτατος εων εν Περσησι, ſicuti mox perhibetur, non flagrabat invidia & odio, ſed omnium laudibus ferebatur, quippe maximo in honore. De Themiſtocle ως ειη εν αινη μεγιςη των ςρατηγων L. VIII, 112. Arrian Indic. 27. των εν αινη ων Μακεδονων. Atque hoc quidem extra periculum. *Weſſeling.*

Poſt προσεκτεωντο comma Ald. Camer. I. II.

πιςι τε λαβοντες και ορκιοισι) πιςει, aut πιςι τε και Ald. Edd. Vind. Arch. Pariſ. A. B. πιςις τε και Med. Paſſ. Ask. comma poſt λαβοντες ante Reiz. πιςι Gronovio ſe non probavit, contra ex

Med. πιϛις τε —, ſiquidem λαβειν πιϛι ferri nequeat. Scriptor tamen ipſe L. 9. c. 105. πιϛι καταλαβοντες και ὁρκιοισι· quomodo ὁρκοις δεινοτατοις καταλαβων Procop. B. Goth. I, 11. Hiſt. Arc. c. 2. & Zoſimus ex certiſſima Sylburgii emendatione lib. 4. c. 26. Fac vero πιϛι λαβοντες και — eadem in re importune, quod ego quidem non largior, necti, nonne utroque in ſermone verbum, uni rei aptum, pluribus iungitur? Tetigit hanc figuram Scholiaſtes ad Sophocl. Electr. v. 438. Quid porro, πιϛις τε λαβοντες και ὁρκιοισι? unde pendebit poſterius? Succurrit Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 425. ὁρκιοισι, mutata diſtinctione, ſequenti ὑπισχνευμενοι adſtruens, quod, ſi πιϛις τε λαβοντες valere debeat, certiſſimum auxilium. *Weſſeling.* Poſt ἑωϋτω colon Ald. Camer. I. II.

ἠ μην) ἠ μεν Ask. cum noſtro conſentit Pariſ. A. & B. apud *Larcher.*

εξοισειν) Med. Arch. Paſſ. Ask., παρα μηδενι in aliis & Ald Poſt γεγονυιαν comma Ald. Camer. I. II. Pariſ. A. *Larcher.* in B. neque punctum neque comma.

ὑποδεκομενυ) Arch. Vind. Eton. Valla. Olim cum Ald. ὑποσχομενυ, quae gloſſa excuſſi. Conf. II, 125. Eadem Valkenarii ſententia.

Πεϱξασπεω) Πεϱξασπεος Paſſ. Ask.

ὡς ανεπεισαν) Si praebent Codd. & ανεγνωσαν, hinc quoque deturbabitur ανεπεισαν, quod ſaepius ſede, quam occupat, non ſua deiectum iri, monſtrat Diſſert. Herod. p. 40. 41. Zonaras: καταθεμενυ δ' εκεινυ ποιησειν ταυτα, πϱοσεπηγον hoc poſuit pro πϱοσεφεϱον Herodoti, cuius ille

ille veſtigia ſolius perſequitur in his enarrandis; ſicut in aliis Xenophontea. *Valkenar.*

συγκαλεειν) συγκαλεσειν Arch. Poſt επι πυργον comma Ald. Camer. I. II. colon ante Reiz. poſt αλλυ.

πολλακις) πολλακις τε Arch. comma poſt γνωμην Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXV.

Poſt Φαμενυ δε comma Ald. Camer. I. II.

Περσας) Med. Arch. Paſſ. Ask., alii cum Ald. τυς Περσας.

επι πυργον) Iidem & Vind. Vulgo cum Ald. τον πυργον.

αγορευειν) αναγορευειν Arch. Vind.

των μεν τοι εκεινοι) μεν τοι ambo illi & Pariſ. B. in reliquis & Ald. μεν τι, & comma poſt των in Ald. Camer. I. II. Multis non ſine ratione diſplicuit infelix τι: aut eraſerunt, aut τε eſſe voluerunt. Abreſchius μεν τοι addicentibus ſchedis, e quibus poſt nonnulla ὡς ες τυτον κατεβη, *ad hunc*, Cyrum nempe. Non me fugit, neutrum τυτο locum capeſſere cap. 82., ſed vicit Codd. imperium. *Weſſeling.*

επεληϑετο) απελαθετο ora Steph.

απ᾽ Αχαιμενεος) απο Αχαιμενιος Arch. Vind.

εγενεηλογησε) εγενεηλογει Steph. margo.

τυτον) Vind. Arch. Valla: olim τυτο. conf. not. *Weſſelingii* proxima praecedentem. κατεβη τελευτων iungit Ald. Camer. I. II.

πεποιηκοι) πεποιηκει Ask.

Poſt γενομενα comma Ald. Camer. I. II.

Poſt καταλαμβανειν abeſt Φαινειν in Ald. Camer. I. II. quod a Weſſelingio non indicatum.

Poſt

Poſt ελεγε nullum in his comma, ſed poſitum poſt Σμερδιν & αναγκαζομενος.

εων) εον Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXVI.

επιχειρεειν) επιρρεειν Arch. Litem his moveo nullam. Notabile Arch. επιρρεειν, Herodoto in confluente plurium multitudine non inſuetum IX, 37. Tale Theocrit. Idill. XV, 59. σπευδωμες· οχλος πολυς αμμιν επιρρει. De invadendi impetu, qualis horum in Magos principum, non reminiſcor. *Weſſeling.*

ηϊσαν) Paſſ. bene, nec inuſitatum ηεσαν Ald. & Edd.

στειχοντες εγινοντο) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. & Edd. in Ald. Camer. I. II. comma poſt στειχοντες; punctum poſt εγινοντο. τυχοντες Med. Ask. Colon poſt επυνθανοντο Ald. Cam. I. II. &c. ante Reiz.

αυτοισι σφισι) αὖτις Arch. Vind. quod mire blanditur *Weſſelingio*, ut iterum rem ſecum reputaverit, quomodo IV, 102 & ſuperiore libro c. 162. Abſtinuit a mutatione, arbitrio aliis relicto. Nobis, ſi plures codd. firmarent, praeferendum vulgato videretur. Poſt λογυς punctum Ald. Camer. I. II. abeſt his comma poſt Οτανην.

ὑπερβαλεσθαι) Arch. Vind. Ald. Edd. Pariſ. A. B. Euſtath. ὑπερβαλεεσθαι Med. Ask. Paſſ., commode minus.

μηδ' ὑπερβαλλεσθαι) Si teritur uſu, quam vim hic tempus haberet futurum, non exputo: ὑπερβαλεσθαι hinc excitat, & ſequentia, και μη οιδεοντων των πρηγματων επιτιθεσθαι Euſtath. ad Odyſſ.

Odyſſ. B. p. 90. 43. verum minus apte τὸ ὑπερβάλλεσθαι hic interpretabatur per διατρίβειν: Voluit Otanis opportunitatem expectare rei gerendae, ὑπερβάλλεσθαι, quod frequentius dicitur ὑπερτίθεσθαι, ſecundum Ammonium ſignificans, τὸ ἐπιμένειν τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων, neque cenſuit, conſilium, quod ceperant, exſequendum, dum res adeo eſſent turbidae — ἐπιτίθεσθαι τοῖς πρήγμασι nimirum hic non eſt *inſidiari*, ſed *res aggredi*: τοῖς πράγμασιν ἐπιχειρεῖν· ἀδυνάτοις ἐπιθέσθαι πράγμασιν Iſocratis eſt ad Philipp. p. 90. A. & Xenoph. Ἀπομν. III. p. 453. 29. Longin. περὶ Ὕψ. XV, 6. ἐπιτίθεσθαι φαντασίαις οὐκ ἄτολμος dicitur Euripides; Αἰσχύλου φαντασίαις ἐπιτολμῶντος ἡρωικωτάτοις, ibid. §. II. ἐπιθέσθαι τῇ ποιήσει dixit Eupolis, in luculenta parte parabeſis, ut puto, quam nobis ſervavit Stobaeus Floril. p. 53. Nihil vetat, illinc duos treſve decerptos trochaicos hic ponere ſcriptos emendatius, quam vulgo ſolent, aut etiam leguntur in Exc. Grotii p. 51.

Ἦν δέ τις τῶν ἐνθάδ' ἀστῶν, μηδὲ ἓν χεῖρον φρονῶν,
Συνεπιθῆται τῇ ποιήσει, πάνυ δοκεῖ κακῶς φρονεῖν·
Μαίνεταί τε καὶ παραφρεῖ τῶν φρενῶν τῷ σῷ λόγῳ.

Cetera fortaſſe non cadent in controverſiam: ad παραφρεῖ Heſychius comparetur, & Theocriti ὁ παράορος [illegible] ex Eid. XV, 8. Schol. ὁ ἀνάρμοστος, καὶ μάταιος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρηόρων ἵππων imo τῶν παρηόρων. *Valkenar.*

μηδὲ (οἱ δεόντων) μὴ δὲ Ask. In Arch. Ald. Camer. I. II. μὴ δὲ οἱ δεόντων, meliora Euſtath. haec attingens, in Odyſſ. p. 1441. 61. Aldum H. Steph. recenſ. voc. Herod. p. 731, comiter in

in viam reduxit. Vid. infra c. 127. *Weſſeling.* Poſt ἐπιτιθεσθαι punctum Ald. Camer. I. II.

διωκοντα τε) hic & poſt τιλλοντα commata poſuit Ald. Camer. I. II. omittit τε Ask. ſed τιλλοντα τε cum Paſſ. αιγυπτιων habet ex praecedentibus Suidas. Poſt γνωμην colon Ald. Camer. I. II.

ηισαν) Arch. Vind. Paſſ. & mox, ηεσαν Ald. & alii.

τεθαρρηκοτες) τεθαρηκοτες Arch. Vind.

ad Cap. LXXVII.

επισασι) επισαντες Arch. Vind. poſt πυλας comma Ald. Camer. I. II.

παριεσαν) παρειησαν Ald. Camer. I. II.

επειρωτα) Arch. Vind. Paſſ. In aliis & Ald. επηρωτα.

πυλαυροισι) Med. Paſſ. Ask., πυλωροισι Ald. & Arch. Vind.

Poſt παριεναι punctum Ald. Camer. I. II. comma poſt ισχοντας.

ηισαν) Arch. Vind. Paſſ. uti ſupra. ηεσαν Ald. & alii.

Poſt ανδρεωνα colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXVIII.

εοντες τε εσω) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind., qui duo εσω: vulgo & Ald. enclitica deficiebat, & εσω legebatur.

Πρηξασπεω) Πρηξασπεος Ask.

Poſt τεθορυβημενους τε comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt αμφοτεροι, comma poſt ὁ μεν in iisdem.

ενταυθα) ενθα Arch. Vind.

αγχȣ των πολεμιων) Med. Arch. Ask. Vind. Paſſ. Olim cum Ald. αγχȣ αυτω των.

Poſt ἑτερος comma Ald. Camer. I. II.

Ασπαθινην) Ασπαθυνην Arch. Ασπαθιμην Paſſ. Ασπαθηνην Vall. & Vind.

Ινταφερνεα) Ινταφερνεα Arch. Vind.

ὁτερος) ὁ ἑτερος iidem.

χρηςα) χρησιμα iidem ex gloſſa cum marg. Steph.

αυτȣ προσθειναι) Exſcripſit Suidas in V. & Photius in Lex. Nimis ſollicite quaeſivit Porteus, utrum αὐτȣ an αὐτῶ, in quod pronior eſſet, ſcriptum fuerit olim. Neutrum locum habuit, thalami fores ſignantur. *Weſſeling.*

συνεσπιπτȣσι) συνεμπιπτȣσι Arch. συνεπιπτȣσι Ask. συνεπιπιπτȣσι Fragm. Pariſ.

Poſt Δαρειος τε comma Ald. Camer. I. II. poſt Γωβρυης punctum.

συμπλακεντος) συμπλεκεντος Arch. Paſſ.

επεςεως) comma hic Ald. Camer. I. II. επι ἱςεως Arch. Paſſ. poſt ηπορεε & σκοτεϊ commata nulla Ald. Camer. I. II.

οἱα εν σκοτεϊ) οἱον εν Arch. Vind. εν σκοτεϊ ηπορεε οἱα Fragm. Pariſ.

ἐπεςεωτα) ἑςεωτα Arch.

ὅ, τι) ὅτι ante Reiz.

χρηται) χραται Arch. Paſſ. Ask. Vind. poſt ὁ δε comma Ald. Camer. I. II. poſt αμειβετο punctum in iisdem.

ὡσε τε το) ωσε το Med. Paſſ. Ask. ωσε τε το Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. quod maluit. *Weſſeling.*

πειθομενος) Vind. Valla, & Fragm. & Pariſ. B. In aliis cum Ald. πυθομενος. Vel coecus videat, hoc

hoc conſiſtere hac in vicinia non poſſe. Laudo Jo. Fridericum, illud in Magophonia ſequutum. Non male, etſi laxius, Juſtinus I, 9. Conſimilia alii, omnes uno ex fonte. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXIX.

εθεον εξω) Vind. Arch. Valla. Vulgo & Ald. εξω deſit. Quod narrationem hac vocula auxerim, excuſabunt ſchedae & rerum ſeries. Certe εθεον εξω principes, cum foras ſe proriperent, ut populo, quid Magis factum fuiſſet, oſtentarent. *Weſſeling.* Poſt βωη τε comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt κεφαλας, nullum comma poſt Περσαι in iisdem.

το, τε γεγονος) Ask. το γεγονος alii cum Ald. Poſt ποιεειν punctum Ald. Camer. I. II. idem poſt ουδενα μαγον habent.

αυτη ορτην) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Pariſ. B. quorum tres ultimi αγεσι cum Ald., quomodo I, 147. VIII, 65. αναγουσι ceteri. Olim εν αυτη κοινη ορτην cum Ald.

Μαγοφονια) Med. ora Steph. Paſſ. Ask. Arch. Vind., Μαγοφονιαι Ald. & Edd. optime Gronovius e Med. addicentibus aliis. Poſtulabat regula praeſcripta lib. I. c. 148. Agathiasque lib. 2. p. 47. A. Utrique Jo. Fridericus paruit. *Weſſeling.* Poſt εν τη comma Ald. Camer. I. II. colon poſt φως.

ad Cap. LXXX.

εκτος) Arch. Vind. Valla. Olim ex Aldo εντος. Poſt ταδε colon Ald. Camer. I. II. abeſt comma his poſt δοκεει.

μεναρ-

μουναρχιν μουνον μηκετι) μουναρχιν μηκετι ora Steph. Arch. Vind. Paſſ.

επεξηλθε) colon hic Ald. Cam. I. II. εξηλθε margo Steph. Vind. Arch.

μετεισχηκατε) μετεσχετε Vind. Arch. Sequentem orationem exſcripſit Stobaeus Serm. XVII. p. 545.

κως δ' αν) και ως δ' αν Ald. Camer. I. II.

κατηρτημενον) Scribi quoque potuit κατηρτυμενον vel κατηρτισμενον. *Valkenar.* Poſt τη ante εξεστι comma Ald. Camer. I. II.

ανευθυνω) Med. Vind. Paſſ. Ask. Stob. Olim cum Ald. ανευθυνως. Med. iuſtiſſimum. De Romanorum dictatore apud Dionyſ. Antiq. VI. p. 370. ὁς ανευθυνω χρωμενος εξουσια και βουλην και δημον αναγκασει· & in Suidae ανευθυνος· nam ad dictatorem fragmentum pertinere, credibile ſit. *Weſſeling.* Poſt τα comma, poſt βουλεται punctum Ald. Camer. I. II.

ϛαντα ες ταυτην την αρχην) Stob. Arch. Vind. Ald. In Med. Paſſ. Ask. την αρχην non ſunt. Herodoteum videri quod editum eſt, Stobaeus & Mſſ. oſtendunt.

ϛησει) punctum hic Ald. Camer. I. II. ϛησαι Arch. Vind. poſt αγαθων colon Ald. Camer. I. II.

εμφυεται) Paſſ. Ask. Stob., in Med. ενφυεται ita ut literae ν ſit ſuperpoſita litera μ, ab Aldo venit ενεμφυεται, abſurde: in Arch. hiatus eſt negligentia ſcribae. Poſt τα μεν comma Ald. Camer. I. II. idem poſt πολλα, ſed poſt ατασθαλα punctum, & abeſt poſt τυραννον comma.

αφθονον) Citat Thomas Mag. in voce, αφθονον Arch. ignorat.

τυτυ) Comma hic Ald. Camer. I. II. τυτῳ Vind. Arch. Poſt πεφυκε punctum Ald. Camer. I. II. comma poſt περιεισι τε, punctum poſt ζωυσι.

αριςος ενδεκεσθαι) αρισος Arch. & εκδεχεσθαι Gesnerus ad marg. Stobaei. Vulgo cum Aldo αριςον· quod addebatur ἡγεεται Stob., non novit, nec Ald. Arch. Paſſ. Med.; olim erat ενδεκεσθαι ἡγεεται. Saepe de librariorum editorumque perverſo iudicio querela iteratur. Nunc inſigne licentiae ſpecimen, ut Plautinum uſurpem, ſpecitur. Ald. Camer. Stobaeus & ſchedae habebant αριςον ενδεκεσθαι, de ſuo Henr. Stephanus admenſus eſt ἡγεεται. Quanto lenius & elegantius Arch. αριςος ενδεκεσθαι ſine inutili fulcimento? *Weſſeling.*

αναρμοςοτατον) Arch. αναρμοςατον Stob. edit. Venet.

αχθεται) απεχθεται Ald. Camer. I. II. ora Steph. poſt θεραπευεται punctum Ald. Camer. I. II.

ατε θωπι) θωπειαν. τα Paſſ. Ask. Med. Stob. Arch. tres Pariſ., ab Aldo venit θωπειαν ἡγυμενος. Verum in Stobaei prima editione ατε θωπι & Arch. forſan etiam Valla. Plures Mſſ. αχθεται ατε θωπειαν, cui Aldus ἡγυμενος adſtruxit. Additamentis nunc locus nullus. Cui enim bono? Eccum aliud: Stobaei & Arch. ατε θωπι, itidem in θωπειαν imperite flexerunt. Habet in more Herodotus αχθεσθαι τῃ αρχῃ & hoc de genere alia ſtruere, uti II, 103 & 175. θωψ aſſentator blandus eſt, cuius & λογοι θωπες ex Euripidis Syleo Philoni Judaeo adv. Flacc. p. 979. E. Legat. ad Cai. p. 1015. D., θωπες και απατηλοι Procop.

B.

B. Perſ. II, 30. Rem ipſam ſi velis, conſentiet Dio Chryſ. Orat. 6. p. 97. *Weſſeling.*

ακριτως) Vind. Paſſ. Ask. Stob. *ακριτως* Ald. & alii. In Arch. deſideratur. Punctum hic ponit Ald. Camer. I. II. In his poſt *πρωτα μεν* & *εχει* nulla exſtant commata.

ισονομιην) *ισοτιμιην* Stob. quod erunt fortaſſe qui eligent, Herodoto vetante. Otanes *ὁ* Περσῃσι *ισονομιην σπευδων ποιησαι* c. 83. & Maeandrius ad Samios *ισονομιην ὑμιν προαγορευω* c. 142. *Weſſeling.*

δε, τουτων των) *δε* omittit Arch. poſt *δε* nullum comma, inſertum poſt *τουτων* & *των* Ald. Camer I. II. abeſt poſt *μουναρχος*, poſt *ουδεν* habent colon.

παλω μεν) Med. Stob. Ask. Paſſ. Alii cum Ald. *πωλω μεν γαρ* poſt *εχει* colon, nullum comma poſt *γνωμην*, punctum poſt *αυξειν* Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXXI.

Poſt *ταυτα* colon, poſt *τα* comma Ald. Camer. I. II. abeſt his poſt *αυτε*, ſed inſertum poſt *τα* ante *δ' ες*.

ανωγε Φερειν) *ανωγε κελευων Φερειν* Arch. Vind. Quia praeceſſit *τα μεν — τυραννιδα παυων*, maluit Pauw *ανωγων Φερειν*. Qui ſi in Mſſ. *ανωγε κελευων —* latere noviſſet, ſibi fuiſſet haud dubie gratulatus. Id ego arbitrio legentium trado, non utique prorſus futile, neque vulgato detraho. *Weſſeling.*

ὑβριςοτερον) Med. Arch. Paſſ. Ask. & Gloſſator Sangermanenſis: *ὑβριςικωτερον* Ald. & Edd. Vind. & tres Pariſ. Colon poſt hanc vocem

ante Reiz. Apud Suidam ουδεν υβριςικωτερον οχλυ· quo prior adfirmari huius loci ſcriptio videbatur; at praeſtantior nova. Ipſe Grammaticus in υβριςοτερος teſtem appellat Xenoph. K. Παιδ. V. p. 147. C. *Weſſeling.*

και τοι τυραννυ) Arch. optime: τοι aberat Ald. & Edd. Poſt ο μεν comma Ald. Cam. I. II. abeſt comma poſt γαρ, quod ſequentibus iunctum eſt. Comma quoque poſt τωδε in iisdem.

8 γινωσκειν εω) Ald. Med Arch. Paſſ. Ask. ουδε γινωσκων Pariſ. B. Vind. & Edd ſuperiores, quod a Steph. eſt.

ουδ' οικηϊον) comma hic Ald. Camer. I. II. haud efficax καλον inter & οικηϊον oppoſitio. *Weſſeling.* Sic ſcripta commodam vix admittunt interpretationem. Saepius opponuntur ειδεναι, ſive νοησαι, & διδαχθηναι· ut apud Xenoph. E. ὐ. p. 334, 14. η αυτος νοησας η διδαχθεις υπο του. Soph. Oed. T. v. 714. Pauſan. V. p. 410. εξευροντα αυτον, η και υπ' αλλυ διδαχθεντα. ſicut apud Platonem plus ſemel. Archytas Stobaei. p. 270, 8. Δει η μαθοντα παρ αλλυ η αυτον εξευροντα — επιςαμονα γενεσθαι· eadem Archytae & plura dedit Jamblichus Mſ. περι της κοινης μαθηματικης επιςημης· Huc pertinet & nobile Heſiodi dictum E. κ. H. v. 291. quod interpretantur Cicero pro A. Cluentio c. 31. atque Livius XXII. 29. In poſtremam claſſem populus Megabyzo videretur reiiciendus ος υτε — εδιδαχθη, υτε ειδε καλον υδεν, υδ' οικηϊον, qui nihil pulcri honeſtique novit, aut ab aliis edoctus, aut a ſe ipſo quod ſit proprium. Literis aliquot, quae male fuerant repetitae, reiectis, ſic iſta capienda iudico; atque ουδε καλον οικηϊον, idem eſſe ac καλον ουδεν οικοθεν,

id

id eſt ουξ αυτου. Quando tamen tres quatuorve junguntur interdum negationes, ne litera pereat, forſan erit, qui hic ſcribi malit: ουτε οιδε καλον, ουτ' ουδεν οικηιον advocato Platone in Theaet. p. 180. A. ηττον αυτοις ενι η το μηδεν· μαλλον δε υπερβαλλει το ουδ' ουδεν. *Valken.*

Poſt ικελος colon ante Reiz. abeſt comma poſt μεν νυν in iisdem.

κακον νοεουσι) κακως Vind. Arch., & poſterior νοεουσι.

περιεθεομεν) περιεθειομεν Ald. Camer. I. II. in quibus & comma poſt τουτοισι.

μεν δη) μεν νυν ora Steph. in Arch. Vind. μεν ταυτην εσεφερε. Poſterius etiam Paſſ Ask Olim εισεφερε cum Ald qui colon hic poſuit, quod Camer. I. II. repetiit.

ad Cap. LXXXII.

απεδεικνυτο) απεδεικνυε Vind Arch Quae ſequuntur, Stob. Serm. XLV. p. 524. deſcripſit. Poſt γνωμην abeſt comma Ald Cam I II. in quibus poſt λεγων colon, & comma poſt τα ante μεν, ſed abeſt poſt Μεγαβυζος, inſertum autem eſt poſt τα ante δ' ες & poſt των ante λεγω.

μουναρχου) μουναρχιης Arch. Poſt αριστου comma Ald. Camer. I II.

σιγωτο τε) σιγω τοτε Ask. Ald. Stob. errore ſcribentium.

ιδιαι) abeſt ab Arch. & Valla.

αυτων γαρ) αυτων γαρ Ald. Cam. I. II. margo Steph. Noxium αυτων γαρ Stobaei etiam margini Gesnerus adlevit. Αυτος εκαστος πρωτος eſt VIII 10. & c. 123. αυτος εκαστος δοκεων αριστος

 γε-

γενεσθαι, Quem in modum Aeneas Tact. c. 4. levi macula ſpurcus, ὡν προς φιλους αυτους εκαςος δοκων υςερον παραγινεσθαι. Quid deerit; cuilibet apparet; ſequens quoque multitudinis numerus moleſtus recordato Salluſtiani *coepere ſe quisque magis extollere*, & L. 7. 144. non erit *Weſſeling*. Poſt απικνεονται punctum Ald. Cam I. II quibus poſt διεδεξε comma

ὁσω εςι) Stob Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B ὁσον Ald. & Edd. levi differentia, ſed ſequor codd. cum Weſſelingio Poſt αρχοντες comma Ald Cam I. II.

αδυνατα) αδυνατον Stob.

εγγινεσθαι) Arch. Vind. Stob. εγγενεσθαι alii cum Ald. poſt εγγενεσθαι punctum Ald. Camer. I. II.

τοισι κακοισι) Med. Arch. Stob. Paſſ. Ask. Vind. ab Ald & aliis κακοισι aberat.

συγκυψαντες) egregie Stob. ex edit. prima, quem, Reizio duce ſequi placuit συγκρυψαντες Ald. & Edd. συγκειψαντες Arch. συγγραψαντες Regius optimus apud *Larcher*. qui Stobaeo calculum adiicit. Hoccine idem ac *mutuo ſe occultant?* Non opinor. Obtegunt fortaſſis furta, rapinas, flagitia, technasque. Saltem *occultantes faciunt* At aliud voluit, a Stobaeo, Mſſ. qui nunc durant, antiquiore, fideliter cuſtoditum: συγκυψαντες ποιευσι, *in idem incumbentes* & conſentientes *faciunt*, ubi VII. 145. ει συγκυψαντες τωυτο πρησσοιεν παντες. Ariſtoph. Equit. v. 850 τουτο δ' εις ἑν εςι συγκεκυφος ubi Critici bene, ὁμονουσιν ἑαυτοις και συναμνεουσι. Venit hoc quoque in ingenioſam Abreſchii coniecturam. Quod apud eundem autem Stobenſem

προ-

προςάτις τȣ δήμȣ, fuit olim προςατης, quo Plato in demonſtratione, ὡς μεταβαινει τυραννις εκ δημοκρατιας; ſaepius utitur lib 8. Rep. p 566. *Weſſeling.*

προςας τις) προςατις Stob. vid. not. Weſſelingii praecedentem.

αυ τωιδε) ex coniectura Valckenarii certiſſima Reizius recepit, quem ſequuti ſumus. Vulgo cum Ald αυτων. Scripſerat, *Valkenar.* inquit, forſan: εκ δε αὖ τωνδε θωϋμαζεται ȣτος δη ὑπο τȣ δημȣ· θωϋμαζωμενος δε αν ων εφανη μȣναρχος εων. Ut praepoſitio ανα a verbo εφανη, vocula αν interiecta, per tmeſin uſitatam Herodoto fuerit ſeiuncta: εκ τωνδε ſignificaret *poſtea*, noto praepoſitionis uſu, de quo dedit egregia perdoctus Theologus Jo Pearſonus in Vind Ignat. p. 372.

θωϋμαζομενος δε,) δε Steph ora, Arch. Ask. Vind In Stobaeo ȣτος δη ὑπο τȣ δημȣ θαυμαζωμενος, εφανη εων μȣναρχος. Ask vero & Paſſ. εφανη ὁ μȣναρχος ſine εων. δη quoque Ald. & Edd. conf Valkenarii notam praecedentem.

Poſt εγενετο comma Ald Cam. I. II. & colon poſt δοντος.

παρα δημȣ) τȣ δημȣ Ald Camer. I. II. & Edd ſine τȣ Arch. Vind. & Stob. quibus accedo

μȣναρχȣ;) μȣναρχιης Arch. Poſt γνωμην abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τοιȣτο) τοιȣτον Arch.

μη λυειν εχοντας ευ) forte legendum λυοντας μη εχειν, ευ. *Goldh.* poſt ευ punctum Ald Cam. I II.

ad Cap. LXXXIII.

προσκειατο) Med. Ask. Paſſ. προσεκειατο Arch. προσκειατο Ald. & Edd. Poſt ανδρων comma Ald. Camer. I. II punctum poſt ταδε.

λαχοντα) Vind. Arch. bene, quare Reiz. id recepit. Vulgo cum Ald. λαχυντων, *ſine ſorte ſortiamur* Latina, quae metuo ut ex Graecis bona ſint. Hoc Aeſchyli vide Eumen v. 33. ιτων παλω λαχοντες, ὡς νομιζεται. *Eant ſorte lecti.* Rurſus sept. c. Theb. v. 128. Philo Jud. Conſt. Princ p. 722. ȣ τοινυν προσηκει δεσποταις — αποφαινειν τȣς κληρω λαχοντας. Jam ſorte legi plures, ut regnarent, haud poterant, verum unus duntaxat, Orane liquido ſignificante. Quidni ergo ex Arch. & Vind. κληρω γε λαχοντα *ſorte adeptum* probamus? Ita IV. 94 τον παλω λαχοντα αει σφεων αυτεων αποπεμπȣσι. Aeſchyl. VII. c Theb. v. 55. ὡς παλω λαχων ἑκαςος — At hoc alii viderint. *Weſſel.*

τον αν εκεινοι ἑλωνται) εκεινο ἑληται ora Steph. Vind. Paſſ Ask. εαν εκεινος ἑληται Arch. Poſt τον comma. poſt ἑλωνται punctum Ald. Cam. I. II.

η αλλη τινι μηχανη) iidem omnes cum Pariſ. A B vulgo η αλλην τινα μηχανην cum Ald. Quae in Mſſ turbantur ex generis & numeri enallage, ſatis obvia & propoſita ad Diodori II. 19. natales acceperunt. Placet η αλλη τινι μηχανη ex formula, cui ſaepe repetitum Lyſiae μητε τεχνη, μητε μηχανη μηδεμια concinit. *Weſſeling.*

Poſt εναγωνιευμαι punctum Ald. Cam. I. II.

εθελω) θελω Arch. Vind.

υπ' ȣδενος) επ' ουδενος. Ald. Cam. I. II.

αρξομαι) αρχεσθαι Arch. Vind. haud prave.

ταυτα)

ταυτα) Med. Paſſ. Ask. ταυτα omittunt Arch. Vind. alioqui conſentanei.

ως συνεχωρεον) deſit ὡς Ald. Camer. I. II. & Edd.

εκ τε μεσε) εκ μεσε Ald. Cam. I. II. & Edd.

κατησο) Sic ex Jonum more cum Reizio ſcripſimus pro vulg. καθησο. Poſt κατησο & Περσεων cola habet Ald. Cam. I. II.

τοσαυτα) comma hic Ald. Cam. I. II. και ετε αρχεται πλην τοσαυτα Arch. Vind. quae lectio elegans eſt. Nec cultum minus, cui ſuus ſupra locus, επ' ω τε — αρχεσθαι. At manum abſtineo. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXXIV.

Poſt τῶν ἑπτα comma, poſt εδοξε nullum habet Ald. Cam. I. II.

Οτανεω) Οτανεως Ald. Camer. I. II. Οτανεος Vind.

ελθη) ελθοι Paſſ. Ask.

Poſt διδοσθαι comma Ald. Camer. I. II. idem poſt δωρεην.

τεδε δε) τετε δε Arch. Vind.

εβελευσαντο οἱ) Arch. Vind. olim εβελευσαν οἱ cum Ald.

Poſt αυτες colon ante Reiz. poſt των επτα comma Ald. Cam. I. II. colon poſt εσαγγελεος in iisdem. Expreſſit hunc locum ſcriptor libelli de Syr. Dea p. 472. *Valkenar.* Poſt βασιλευς & poſt βασιλει commata habet Ald. Cam. I. II.

συνεπαναςαντων) συναναςαντων Arch. Vind.

εβϐλευσαντο) Iidem. Alii cum Ald. *εβϐλευσαν.* Sermonis ſtudioſiſſimo hic quidem certe ſyllaba debet reſtitui, quam deſcribentis praetermiſit incuria: *εβϐλευσαντο τοιονδε, re inter ſe deliberata conſtituerunt*; ponitur enim pro *βϐλευσαμενοις εδοξεν αυτοις*, vel *συνεθηκαντο*, prout legitur c 86 Juſtinus: *pactique inter ſe ſunt, ut — cuius equus inter ſolis ortum binnitum primus ediditſet, is rex eſſet.* In his conveniſſe Cteſiae videtur cum Herodoto; forſan ex Hellenico, multum diverſa traduntur in ſcholiis ad Aeſchyli Perſ. v. 776. *Valkenar.* *εβϐλευσαντο* utilius & genio linguae congruentius in conſtitutione de regno, ſicuti & paullo ſuperius. Conf. I, 73. VIII, 101 Videntur autem matutinum legiſſe tempus, quod ſolem orientem Perſae venerarentur. *Ειναι γαρ αυτοις νομον τας τϐ ἡλιϐ ανατολας προσκυνειν ἑκαςη ἡμερα.* ad Procop. B. Perſic. I. c 3 *Weſſeling.*

Poſt *ἱππος*; & *επανατειλαντος* commata habet Ald. Cam. I. II *επανατειλαντος* Arch. Vind.

την βασιληϊην) την Καμβυσεω βασιληϊην Valla cum Arch. Vind.

ad Cap. LXXXV.

Abeſt comma poſt *ἱπποκομος* Ald. Camer. I. II ſed adeſt poſt *τω* ante *ϐνομα*, abeſt rurſus poſt *ανδρα*, & punctum poſitum poſt *ταδε* in iisdem.

κατα ταδε) κατα abeſt Vind. poſt *ταδε* punctum Ald. Camer I II.

εχεις) Med. Paſſ. Ask. Arch. in Ald. & aliis *εχοις* comma poſt *μηχανω* Ald. Camer. I. II. colon in his poſt *τοισδε.*

εχω-

σχωμεν εχωμεν Arch. Vind. poſt μεν δη δε δεσποτα commata Ald. Cam. I. II.

εςι βασιλεα ειναι η μη, θαρσεε) εςι ἡ βασιληΐη, θαρσεε ora Steph. Poſt αγαθον comma Ald. Camer. I. II. punctum in his poſt εςαι, & colon poſt Δαρειος, commaque poſt αναβαλλεσθαι.

ὁ αγων) Deſit articulus Arch.

η νυξ) Deſit Articulus Ald. Camer. I. II. commata in his poſt μιην & την, punctum poſt Δαρειου ἵππον.

περιηγαγε) περιηγεν Arch. & Vind.

εγχριμπτων) εγχριπτων τη θελεη Arch. poſterius & Paſſ. Ask. cum Corintho. Vulgo τη θελέϊ Arch. εγχριπτων non ſprevimus ad ſuperioris Muſae c. 60. Portus τη θηλεη habet in εγχριμπτειν ex coniectura ſed bona: nam θηλεην amat dialectus I, 192. II, 41. III, 102. VII, 58. neque aut Euſtachio in Homer. p. 546. 42. aut G. Corintho latuit. *Weſſeling*

την ἵππον) τον Vind. Arch. Ask. Paſſ.

ad Cap. LXXXVI.

διαφαυσκουση) Vind. Arch. Alii cum Ald. διαφωσκουση. In iſta formula legitur infra lib. 9. c. 44. αμ' ἡμερη δε διαφαυσκουση. Codices ſi variant, vix conſtitui poterit, utrum dederit Noſter ad Diod. Sic. XIII. 18. της ἡμερης ὑποφωσκουσης, vid. *Weſſeling.* Aliorum in his fuere locutiones, ὡς ἡμερα; vel ὡς εως ὑπεφαινε· *prima luce, primo lucis, & ubi primum dilucularet.* Vid. Gellius Noct. Att II. 29. p. 200, 201. J. F. Gronov. & VII. c. I. ubi *noctis* legitur *extremo, priusquam dilucularet:* ορθρου βαθεος· tempus memorat

Pla-

Plato απ' αρθρυ μεχρι περ αν ὁ ἡλιος ανισχη, LL. XII. p. 951. D. *Valkenar* Sic ἁμα ἡμερη διαφαυσκυση L. IX. 44. ἡλιος επιφαυσκων doctus Jobi interpres c. 31, 26. Apud alios ἡμερας ὑποφωσκυσης, aut τη επιφωσκυση Matth. c. 28. 1. nec concordi ubique ſcriptura, de qua ad Diod. XIII. 18. *Weſſeling*

Poſt εξ comma omiſſum poſitumque poſt κατα Ald. Camer. I II.

παρησαν) παρηïσαν Vind. Arch. Vulgato concedit nihil.

διεξελαυνοντων) διελαυνοντων Vind. Arch.

εγινεντο) ora Steph. Vind Arch. Paſſ. Ask. vulgo εγενοντο cum Ald. Comma poſt προσδραμων Ald. Cam. I. II.

αιθρεης) αιθρης Arch. Poſt γενομενα punctum Ald. Cam. I. II.

προσεκυνεον) Med. Ask. Paſſ. Vind Arch. Ald. & alii προσεκυνεον μιν, male. poſt βασιληα colon poſuit Ald Cam I II. ὡς βασιληα negligunt Arch. Vind. Paſſ. Valla.

ad Cap. LXXXVII.

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

και γαρ) ſine parentheſi ante Reiz.

εχει αυτην) Ald. Edd. Pariſ. A. B. Vind. Arch. In Med. Paſſ. Ask. εχοι, ſine cauſa.

απιεσθαι) απισθαι Arch.

εξειραντα την χειρα &c.) εξειραν την χειρα προσενεικε προς Arch.

φριμαξασθαι τε) comma hic Ald. Cam I. II. Habet hinc Suidas in γ. ſed Arch. φριμασθαι. Eadem verba retinuit Zonaras. φριμαξασθαι hinc enota-

enotatum in Gloſſ. Herod. & Suida redditur per φρυαξαθαι, quod uſitatius erat de *equo*; cum alterum eximie de *hirco* diceretur *Valckenar*.

ad Cap. LXXXVIII.

Δαρειος τυ δη): Δι γε δη — *Darius quidem certe. Abreſch.*

Poſt Τσαπεὺς comma Ald. Camer. I. II. colon poſt απεδεδεκτο Comma in his poſt Αρσαβιος δε.

επι δυλοσυνη) Euſtath. in Dionyſ. v. 933.

Poſt επ' Αιγυπτον punctum Ald. Cam. I. II.

εσβαλλειν) ευβαλλειν Arch. Vind. Poſt ες Αιγυπτον colon Ald. Cam. I. II. abeſt his comma poſt θυγατερας, poſitum poſt Ατοσσα τε & punctum poſt Αρτυςωνην. Comma poſt αδελφεω, colon poſt παρθενον habent eaedem.

Poſt τη ante ουνομα comma Ald. Camer. I. II.

ην) abeſt Ask. In Arch. & Vind. Παρμυς ελεγετο δενα.

επιπλεατο) Med. Paſſ. Ask. επιμπλεατο Arch. Vind. Ald. Edd. A. B.

ποιησαμενος λιθινον) Arch. Vind. Ald. Edd. Pariſ. A. B. λιθον Med. Ask. Ego ex meis libris & Aldo τυπον ποιησαμενος λιθινον malui, opinatus aliorum λιθον ex ſcripturae eſſe compendio. Belle χρυσεος τυπος, τυπος λιθοκολλητος, & χρυσεων ξοανων τυπος Euripidis & aliorum novi, τυπον λιθον nequaquam. *Weſſeling.*

εςηκε) εςησε Ald. Camer. I. II. poſito hic puncto, quod habent quoque poſt ιππευς.

δε γραμματα) δε οι γραμματα Arch.

ante Reiz. Apud Suidam ουδεν ὑβριςικωτερον οχλου· quo prior adfirmari huius loci ſcriptio videbatur; at praeſtantior nova. Ipſe Grammaticus in ὑβριςοτερος teſtem appellat Xenoph. Κ. Παιδ. V. p. 147. C. *Weſſeling.*

και τοι τυραννου) Arch. optime: τοι aberat Ald. & Edd. Poſt ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II. abeſt comma poſt γαρ, quod ſequentibus iunctum eſt. Comma quoque poſt τωδε in iisdem.

8. γινωσκειν εν) Ald. Med Arch. Paſſ. Ask. ουδε γινωσκων Pariſ. B. Vind. & Edd ſuperiores, quod a Steph. eſt.

ουδ' οικηϊον) comma hic Ald. Camer. I. II. haud efficax καλον inter & οικηϊον oppoſitio. *Weſſeling.* Sic ſcripta commodam vix admittunt interpretationem. Saepius opponuntur ειδεναι, ſive νοησαι, & διδαχθηναι· ut apud Xenoph. Σ. Δ. p. 334, 14. η αυτος ευρησας η διδαχθεις υπο του. Soph. Oed. T. v. 714. Pauſan. V. p. 410. εξευροντα αυτον, η και υπ' αλλου διδαχθεντα. ſicut apud Platonem plus ſemel. Archytas Stobaei p. 270, 8. Δει η μαθοντα παρ' αλλω η αυτον εξευροντα — επιςαμονα γενεσθαι· eadem Archytae & plura dedit Jamblichus Mſ. περι της κοινης μαθηματικης επιςημης. Huc pertinet & nobile Heſiodi dictum Ε. κ. Η. v. 291 quod interpretantur Cicero pro A. Cluentio c. 31. atque Livius XXII. 29. In poſtremam claſſem populus Megabyzo videretur reiiciendus ὁς ουτε — εδιδαχθη, ουτε ειδε καλον ουδεν, ουδ' οικηϊον, qui nihil pulcri honeſtique novit, aut ab aliis edoctus, aut a ſe ipſo quod ſit proprium. Literis aliquot, quae male fuerant repetitae, reiectis, ſic iſta capienda indico; atque ουδε καλον οικηϊον, idem eſſe ac ουδεν ουδεν οικοθεν, id

id eſt τῳ αυτῳ. Quando tamen tres quatuorve iunguntur interdum negationes, ne litera pereat, forſan erit, qui hic ſcribi malit: ουτε οιδε καλον, ουτ' ουδεν οικηιον advocato Platone in Theaet. p. 180. A. ηττον αυτοις ενι η το μηδεν· μαλλον δε υπερβαλλει το ουδ' ουδεν. *Valken.*

Poſt μελος colon ante Reiz. abeſt comma poſt μεν νυν in iisdem.

κακον νοεουσι) κακως Vind. Arch., & poſterior νοεουσι.

περιθεωμεν) περιθειομεν Ald. Camer. I. II. in quibus & comma poſt τουτοισι.

μεν δη) μεν νυν ora Steph. in Arch. Vind. μεν ταυτην εσεφερε. Poſterius etiam Paſſ Ask Olim εσεφερε cum Ald qui colon hic poſuit, quod Camer. I. II. repetiit.

ad Cap. LXXXII.

απεδεικνυτο) απεδεικνυε Vind Arch Quae ſequuntur, Stob. Serm. XLV. p. 524. deſcripſit. Poſt γνωμην abeſt comma Ald Cam I II. in quibus poſt λεγων colon, & comma poſt τα ante μεν, ſed abeſt poſt Μεγαβυζος, inſertum autem eſt poſt τα ante δ' ες & poſt των ante λεγω.

μουναρχου) μουναρχιης Arch. Poſt αριστου comma Ald. Camer. I II.

σιγωτο τε) σιγω τοτε Ask. Ald. Stob. errore ſcribentium.

ιδιω) abeſt ab Arch. & Valla.

αυτον γαρ) αυτων γαρ Ald. Cam. I. II. margo Steph. Noxium αυτων γαρ Stobaei etiam margini Geſnerus adlevit. Αυτος ἑκαστος πρωτος eſt VIII 10. & c. 123. αυτος ἑκαστος δοκεων αριστος

γενεσθαι, Quem in modum Aeneas Tact. c. 4. levi macula ſpurcus, *ὢν προς φιλυς αυτυς εκαςος δοκων ὑςερον παραγινεσθαι.* Quid deſiderit; cuilibet apparet; ſequens quoque multitudinis numerus moleſtus recordato Salluſtiani *coepere ſe quisque magis extollere*, & L. 7. 144. non erit *Weſſeling*. Poſt *απικνεονται* punctum Ald. Cam I. II quibus poſt *διεδεξε* comma

ὅσω εςι) Stob Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B *ὅσον* Ald. & Edd. levi differentia, ſed ſequor codd. cum Weſſelingio Poſt *αρχοντος* comma Ald Cam I. II.

αδυνατα) *αδυνατον* Stob.

εγγινεσθαι) Arch. Vind Stob. *εγγενεσθαι* alii cum Ald. poſt *εγγενεσθαι* punctum Ald. Camer. I. II.

τοισι κακοισι) Med. Arch. Stob. Paſſ. Ask. Vind ab Ald & aliis *κακοισι* aberat.

συγκυψαντες) egregie Stob. ex edit. prima, quem, Reizio duce ſequi placuit *συγκρυψαντες* Ald. & Edd. *συγκριψαντες* Arch. *συγγραψαντες* Regius optimus apud *Larcher*. qui Stobaeo calculum adiicit. Hoccine idem ac *mutuo ſe occultant?* Non opinor. Obtegunt fortaſſis furta, rapinas, flagitia, technasque. Saltem *occultantes faciunt* At aliud voluit, a Stobaeo, Mſſ. qui nunc durant, antiquiore, fideliter cuſtoditum: *συγκυψαντες ποιευσι*, *in idem incumbentes* & conſentientes *faciunt*, ubi VII. 145. *ει συγκυψαντες τωὗτο πρησσοιεν παντες.* Ariſtoph. Equit. v. 850 *τυτο δ' εις ἑν εςι συγκεκυφος·* ubi Critici bene, *ὁμονοῦσιν ἑαυτοις και συναμυνουσι.* Venit hoc quoque in ingenioſam Abreſchii coniecturam. Quod apud eundem autem Stobenſem

προ-

προςάτις τȣ δήμȣ, fuit olim προςατης, quo Plato in demonſtratione, ὡς μεταβαινει τυραννις εκ δημοκρατιας; ſaepius utitur lib 8. Rep. p 566. *Weſſeling.*

προςας τις) προςατις Stob. vid. not. Weſſelingii praecedentem.

αυ τωιδε) ex coniectura Valckenarii certiſſima Reizius recepit, quem ſequuti ſumus. Vulgo cum Ald αυτων. Scripſerat, *Valkenar.* inquit, forſan: εκ δε αῦ τωνδε θωϋμαζεται ȣ̔τος δη ὑπο τȣ δημȣ· θωϋμαζωμενος δε αν ων εφανη μȣναρχος εων. Ut praepoſitio ανα a verbo εφανη, vocula αν interiecta, per tmeſin uſitatam Herodoto fuerit ſeiuncta: εκ τωνδε ſignificaret *poſtea*, noto praepoſitionis uſu, de quo dedit egregia perdoctus Theologus Jo Pearſonus in Vind Ignat. p. 372.

θωϋμαζωμενος δε,) δε Steph ora, Arch. Ask. Vind In Stobaeo ȣ̔τος δη ὑπο τȣ δημȣ θαυμαζωμενος, εφανη εων μȣναρχος. Ask vero & Paſſ. εφανη ὁ μȣναρχος ſine εων. δη quoque Ald. & Edd. conf Valkenarii notam praecedentem.

Poſt εγενετο comma Ald Cam. I. II. & colon poſt δοντος.

παρα δημȣ) τȣ δημȣ Ald Camer. I. II. & Edd ſine τȣ Arch. Vind. & Stob. quibus accedo

μȣναρχȣ;) μȣναρχιης Arch. Poſt γνωμὴν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τοιȣτο) τοιȣτον Arch.

μη λυειν εχοντας ευ) forte legendum λυοντας μη εχειν, ευ. *Goldh.* poſt ευ punctum Ald Cam. I II.

ad Cap. LXXXIII.

προσκεατο) Med. Ask. Paſſ. *προσεκεατο* Arch. *προσκεατο* Ald. & Edd. Poſt *ἀνδρων* comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt *ταδε*.

λαχοντα) Vind. Arch. bene, quare Reiz. id recepit. Vulgo cum Ald. *λαχυντων*, *ſine ſorte ſortiumur* Latina quae metuo ut ex Graecis bona ſint. Hoc Aeſchyli vide Eumen. v. 33. *ιτων παλω λαχοντες, ὡς νομιζεται. Eant ſorte lecti.* Rurſus ſepr. c. Theb. v. 128. Philo Jud. Conſt. Princ. p. 722. *ȣ τοινυν προσηκει δεσποτα — αποφαινειν τȣς κληρω λαχοντας*. Jam ſorte legi plures, ut regnarent, haud poterant, verum unus duntaxat, Orane liquido ſignificante. Quidni ergo ex Arch. & Vind. *κληρω γε λαχοντα ſorte adeptum* probamus? Ita IV. 94. *τον παλω λαχοντα αει σφεων αυτεων αποπεμπȣσι.* Aeſchyl. VII. c. Theb. v. 55. *ὡς παλω λαχων ἑκαστος* — At hoc alii viderint. *Weſſel.*

τον αν εκεινοι ἑλωνται) *εκεινο ἑληται* ora Steph. Vind. Paſſ. Ask. *εαν εκεινος ἑληται* Arch. Poſt *τον* comma. poſt *ἑλωνται* punctum Ald. Cam. I. II.

η αλλη τινι μηχανη) iidem omnes cum Pariſ. A. B. vulgo *η αλλην τινα μηχανην* cum Ald. Quae in Mſſ. turbantur ex generis & numeri enallage, ſatis obvia & propoſita ad Diodori II. 19. natales acceperunt. Placet *η αλλη τινι μηχανη* ex formula, cui ſaepe repetitum Lyſiae *μητε τεχνη, μητε μηχανη μηδεμια* concinit. *Weſſeling.*

Poſt *εναγωνιευμαι* punctum Ald. Cam. I. II.

εθελω) *θελω* Arch. Vind.

ὑπ' ȣδενος) *επ' ουδενος.* Ald. Cam. I. II.

αρξομαι) *αρχεσθαι* Arch. Vind. haud prave.

ταυτα)

ταυτα) Med. Paſſ. Ask. ταυτα omittunt Arch. Vind. alioqui conſentanei.

ως συνεχωρεον) deſit ὡς Ald. Camer. I. II. & Edd.

εκ τȣ μεσȣ) εκ μεσȣ Ald. Cam. I. II. & Edd.

κατηστο) Sic ex Jonum more cum Reizio ſcripſimus pro vulg. καθηστο. Poſt κατηστο & Περσεων cola habet Ald. Cam. I. II.

τοσαυτα) comma hic Ald. Cam. I. II. και ȣτε αρχεσθαι πλην τοσαυτα Arch. Vind. quae lectio elegans eſt. Nec cultum minus, cui ſuus ſupra locus, επ' ὡ τε — αρχεσθαι. At manum abſtineo. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXXIV.

Poſt των ἑπτα comma, poſt εδοξε nullum habet Ald. Cam. I. II.

Οτανεω) Οτανεως Ald. Camer. I. II. Οτανεος Vind.

ελθη) ελθοι Paſſ. Ask.

Poſt διδοσθαι comma Ald. Camer. I. II. idem poſt δωρεην.

τȣδε δε) τȣτȣ δε Arch. Vind.

εβȣλευσαντο οἱ) Arch. Vind. olim εβȣλευσαν οἱ cum Ald.

Poſt αυτȣς colon ante Reiz. poſt των επτα comma Ald. Cam. I. II. colon poſt εσαγγελεος in iisdem. Expreſſit hunc locum ſcriptor libelli de Syr. Dea p. 472. *Valkenar.* Poſt βασιλευς & poſt βασιλει commata habet Ald. Cam. I. II.

συνεπαναστανσων) συναναστανσων Arch. Vind.

εβελευσαντο) Iidem. Alii cum Ald εβελευσαν. Sermonis ſtudioſiſſimo hic quidem certe ſyllaba debet reſtitui, quam deſcribentis praetermiſit incuria: εβελευσαντο τοιονδε, *re inter ſe deliberata conſtituerunt*; ponitur enim pro βελευσαμενοις εδοξεν αυτοις, vel συνεθηκαντο, prout legitur c 86 Juſtinus: *pactique inter ſe ſunt, ut — cuius equus inter ſolis ortum binnitum primus edidiſſet, is rex eſſet.* In his conveniſſe Cteſiae videtur cum Herodoto; forſan ex Hellenico, multum diverſa traduntur in ſcholiis ad Aeſchyli Perſ. v. 776. *Valkenar.* εβελευσαντο utilius & genio linguae congruentius in conſtitutione de regno, ſicuti & paullo ſuperius. Conf. I, 73. VIII, 101 Videntur autem matutinum legiſſe tempus, quod ſolem orientem Perſae venerarentur. Ειναι γαρ αυτοις νομον τας τε ηλιε ανατολας προσκυνειν εκαστη ημερα. ad Procop. B. Perſic. I. c 3 *Weſſeling.*

Poſt ιππος; & επανατελλοντος commata habet Ald. Cam. I. II επανατειλαντος Arch. Vind.

την βασιληιην) την Καμβυσεω βασιληιην Valla cum Arch Vind.

ad Cap. LXXXV.

Abeſt comma poſt ιπποκομος Ald. Camer. I. II ſed adeſt poſt τω ante ενομα, abeſt rurſus poſt ανδρα, & punctum poſitum poſt ταδε in iisdem.

κατα ταδε) κατα abeſt Vind. poſt ταδε punctum Ald. Camer I II.

εχεις) Med. Paſſ. Ask. Arch. in Ald. & aliis εχοις comma poſt μηχανω Ald. Camer. I. II. colon in his poſt τοιοσδε.

εχω-

σχωμεν εχωμεν Arch. Vind. poſt μεν δη & δεσποτα commata Ald. Cam. I. II.

εςι βασιλεα ειναι η μη, θαρσεε) εςι ἡ βασιληΐη, θαρσεε ora Steph. Poſt αγαθον comma Ald. Camer. I. II. punctum in his poſt εςαι, & colon poſt Δαρειος, commaque poſt αναβαλλεσθαι.

ὁ αγων) Deſit articulus Aroh.

η νυξ) Deſit Articulus Ald. Camer. I. II. commata in his poſt μιην & την, punctum poſt Δαρειε ἵππον.

περιηγαγε) περιηγεν Arch. & Vind.

εγχριμπτων) εγχριπτων τη θελεη Arch. poſterius & Paſſ. Ask. cum Corintho. Vulgo τη θελέϊ Arch. εγχριπτων non ſprevimus ad ſuperioris Muſae c. 60. Portus τη θηλεη habet in εγχριμπτειν ex coniectura ſed bona: nam θηλεην amat dialectus I, 192. II, 41. III, 102. VII, 58. neque aut Euſtachio in Homer. p. 546. 42. aut G. Corintho latuit. *Weſſeling*

την ἱππον) τον Vind. Arch. Ask. Paſſ.

ad Cap. LXXXVI.

διαφαυσκεση) Vind. Arch. Alii cum Ald. διαφωσκεση. In iſta formula legitur infra lib. 9. c. 44. αμ' ἡμερη δε διαφαυσκεση. Codices ſi variant, vix conſtitui poterit, utrum dederit Noſter ad Diod. Sic. XIII. 18. της ἡμερης ὑποφωσκεσης, vid. *Weſſeling.* Aliorum in his fuere locutiones, ὡς ἡμερα; vel ὡς εως ὑπεφαινε· *prima luce*, *primo lucis*, & *ubi primum dilucularet*. Vid. Gellius Noct. Att II. 29. p. 200, 201. J. F. Gronov. & VII. c. I. ubi *noctis* legitur *extremo*, *priusquam dilucularet*: ορθρε βαθεος· tempus memorat Pla-

Plato απ' αρθεν μεχρι περ αν ὁ ἡλιος ανισχη, LL. XII. p. 951. D. *Valkenar* Sic αμα ἡμερη διαφαυσκουση L. IX. 44. ἡλιος επιφαυσκων doctus Jobi interpres c. 31, 26. Apud alios ἡμερας ὑποφωσκουσης, aut τη επιφωσκουση Matth. c. 28. 1. nec concordi ubique ſcriptura, de qua ad Diod. XIII. 18. *Weſſeling*

Poſt ἐξ comma omiſſum poſitumque poſt κατα Ald. Camer. I II.

παρησαν) παρηϊσαν Vind. Arch. Vulgato concedit nihil.

διεξελαυνοντων) διελαυνοντων Vind. Arch.

εγινεντο) ora Steph. Vind Arch. Paſſ. Ask. vulgo εγενοντο cum Ald. Comma poſt προσδραμων Ald. Cam. I. II.

αιθρεης) αιθρης Arch. Poſt γενομενα punctum Ald. Cam. I. II.

προσεκυνεον) Med. Ask. Paſſ. Vind Arch. Ald. & alii προσεκυνεον μιν, male. poſt βασιληα colon poſuit Ald Cam I II. ὡς βασιλεα negligunt Arch. Vind. Paſſ. Valla.

ad Cap. LXXXVII.

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

και γαρ) ſine parentheſi ante Reiz.

εχει αυτην) Ald. Edd. Pariſ. A. B. Vind. Arch. In Med. Paſſ. Ask. εχει, ſine cauſa.

απιεσθαι) απιθαι Arch.

εξειραντα την χειρα &c.) εξειραν την χειρα προσενεικε προς Arch.

φριμαξασθαι τε) comma hic Ald. Cam I. II. Habet hinc Suidas in γ. ſed Arch. φριμασθαι. Eadem verba retinuit Zonaras. φριμαξασθαι hinc enota-

enotatum in Gloſſ. Herod. & Suida redditur per *φρυαξασθαι*, quod uſitatius erat de *equo*; cum alterum eximie de *hirco* diceretur *Valckenar*.

ad Cap. LXXXVIII.

Δαρειος τε δη) Δι γε δη — *Darius quidem certe*. *Abreſch*.

Poſt Ὑσαπεος comma Ald. Camer. I. II. colon poſt *απεδεδεκτο* Comma in his poſt Δαρειος δε.

επι δυλοσυνη) Euſtath. in Dionyſ. v. 933.

Poſt επ' Αιγυπτον punctum Ald. Cam. I. II.

εσβαλλοιεν) εσβαλλοιεν Arch. Vind. Poſt ες Αιγυπτον colon Ald. Cam. I. II. abeſt his comma poſt θυγατερας, poſitum poſt Ατοσσα τε & punctum poſt Αρτυστωνην. Comma poſt αδελφεω, colon poſt παρθενον habent eaedem.

Poſt τη ante ουνομα comma Ald. Camer. I. II.

ην) abeſt Ask. In Arch. & Vind. Παρμυς ελεγετο δε και.

επεπλεατο) Med. Paſſ. Ask. επιμπλεατο Arch. Vind. Ald. Edd. A. B.

ποιησαμενος λιθινον) Arch. Vind. Ald. Edd. Pariſ. A. B. λιθον Med. Ask. Ego ex meis libris & Aldo τυπον ποιησαμενος λιθινον malui, opinatus aliorum λιθον ex ſcripturae eſſe compendio. Belle χρυσεους τυπους, τυπους λιθοκολλητους, & χρυσεων ξοανων τυπους Euripidis & aliorum novi, τυπον λιθον nequaquam. *Weſſeling*.

ἐστιν) εστι Ald. Camer. I. II. poſito hic puncto, quod habent quoque poſt ιππευς.

δε γραμματα) δε οι γραμματα Arch.

ad

ad Cap. LXXXIX.

[1] Poſt εικοσι colon & comma poſt τας habet Ald. Camer. I. II.

δε τας αρχας) δε αρχας, ſine τας Arch. & Vind.

Poſt πρωτεχεως abeſt comma Ald. Camer. I. II.

τα ἑκατερω αλλοισι αλλα) αλλοισιν αλλα τα ἑκατερω εθνεα νεμων Arch.

φορων προσοδον) φορον προς οδον Ald. Camer. I. II.

επετειον) επετεον Arch. quod Larcherius uti Jonicum praefert laudans Gregor. Corinth. de Dial. p. 205.

Poſt απαγινεειν punctum Ald. Camer. I. II. Refingitur ταλαντα a docto viro. Contra lib. I, 51. τα δε αλλα — σταθμον διταλαντα· & ἑλκυσαν σταθμον ταλαντα δεκα. Aelian. V. H. X, 17. Θεμιστοκλεα τρια ταλαντα εχειν την ουσιαν την πατρωαν. Atqui ita ſolent Graeci Latinique, docente J. Fr. Gronovio de Pec. vet. lib. I, c. 6. *Weſſeling.*

Ευβοεικον) Ευβοϊκον Vind. Arch. Ask. Utrum probetur, parum refert. Illud Steph. Byz. hoc Polyb. Strabo, Appianus maluerunt. *Weſſeling.*

Poſt ταλαντον comma Ald. Camer. I. II.

κατεστηκος) κατεστεως Arch. poſt τυ φορυ abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Καμβυσης δε) Citat Suidas in Κυρος & Euſtath. in Hom. p. 317. 18.

πρηγματα) χρηματα Steph. margo. Poſt τε ην comma Ald. Camer. I. II.

αγαθα σφι παντα εμηχανησατο) colon hic poſuit Ald. Camer. I. II Arch. Vind. Pariſ. A. B.

αγα-

αγαθα σφι τα εμηχανησατο Med. Ask. Paſſ. quod praetulit Gronovius, vertitque, *quod & mitis ille, & ipſis utilia, quae excogitavit.* Haec veriſſima eſſe, inquit, unde clarius liquebit, quam ex ipſo Suida, qui hanc partem ex h. l. deſcripſit, ut quisque videt? ſed in eo editur *οτι ηπιος τε και αγαθα σφι εμηχανησατο.* Atqui in Mſ. Lugdunenſi legitur *και αγασφι τα εμηχ.* plane per contractionem eliſis quibusdam literis, ſed egregie ſervatis illis *τα*, ut non dubitem, quin exſtet quoque in aliis antiquis exemplaribus egregia concordia cum Med. ad reſtitutionem Herodoti. — Quae Euſtath. ad Odyſſ. B. v. 57. transſcripſit, ubi leguntur & iſta: Κυρος δε πατηρ — *οτι ηπιος, και αγαθα σφισιν εμηχανησατο* lectionem adfirmant, a Gronovio non abſurde mutatam. *Valkenar.* *αγαθα σφι τα εμηχ.* Med. & conſentaneorum, tinnit ſcabrum, & radit aures. Suavius multo & ad ſententiam gravius *αγαθα σφι παντα* —; quomodo Ald. & plures. *Weſſeling.*

ad Cap. XC.

Μιλυεων) Arch. optime. Olim cum Ald. Μηλυεων

προσηιε) Arch & Vind. *προσεη* Paſſ. antea *προσηει* cum Ald poſt *αργυριε* colon ante Reiz

ο μεν δη πρωτος &c.) Med. Ask. Paſſ. *ουτος μεν δη πρωτος οἱ νομος* Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B.

Λασονιων) Arch Vind. Olim Αλυσονιων cum Ald.

Ὑγεννεων) Αυτενεων Arch. Vind. & Valla. Αυγενεων Fron. Coniecturam ponam, quam ante aliquot annos cum Weſſelingio communicavi, quae

que etiam nunc videtur probabilis. Quandoquidem Ὑγεννεις, ſive Ὑτεννεις quas hic in ſuo codice Stephanus inveniſſe videtur, aliunde ſunt ignoti, ſuſpicor literas, ΚΑΙΥΓΕΝΝΕΩΝ, in ΚΑΛΕΥΜΕΝΩΝ eſſe transmutandas, & ſcriptum antiquitus fuiſſe: λασονιων των (hoc facile potuit elidi) και Καβηλεων καλευμενων. Fundus coniecturae locus eſt Herodoti. Xerxis copias recenſentis lib. 7. c. 77. Καβηλεες δε οἱ Μηονες. λασονιοι δε καλευμενοι. Sed & haec & quae ſequuntur Geographica praeſtiterit intacta viro ſummo reliquiſſe. *Valken.* Qui Hygennenſes, Autenenſes, Augenenſes, talis enim in ſchedis diſcordia, fruſtrata quaeſivi opera. Placuerat Lycaoniae regio *Obigene*, cui fidere non libet. Eccum tamen Plin. H. Nat. lib. 5. c. 32. verba: Attingit Galatia & Pamphyliae *Cabaliam* & *Milyas*. — Item Lycaoniae partum *Obigenem.* Valkenarii elegans hariolatio conſideranda eſt. *Weſſeling. Larcherio* Obigenenſes Weſſelingii magis placeat coniectura Valkenariana, quam felicum tamen iudicavit, ſed Laſonienſes in loco a Valkenario laudato a Cabalenſibus diſtingui ab auctore putavit. Nobis in tanta rerum Geographicarum, orientalium in primis, apud Graecos incertitudine, intactos relinquere Hygennenſes tutiſſimum videtur.

ταλαντα) Med. Arch. Valla, Paſſ. Ask. Vind. Vulgo ταλαντα αργυριου cum Ald.

Μαριανδυνων) Arch. Paſſ. Valla. Olim cum Ald. Μαριανδηνων contra verum. Ortum fortaſſis ex Reuchliniana librarii pronunciatione hoc vitium.

Poſt

Poſt τριηκόσιοι abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſt πεντακόσια punctum.

τούτων δὲ) δὲ deſit Arch. Vind. ſed mox τεσσεράκοντα μὲν καὶ uti Ald. & Pariſ. A. B. μὲν non legit Med. Paſſ. Ask. quare a Gronovio deletum.

τὴν Φερεεῦσαν) τὴν Φέρεῦσαν Arch. Vind. Valla. Omnia videntur plana. Laurentii *in ea Ciliciae regione, quae equos producebat*, reſpondent Arch. & Vind., Cilicia fuit optimorum equorum altrix, ut vicina Cappadocia; φορεῦσα ἵππον notare poteſt τὰς φοράδας, ſicuti Gregor. Naz. & Baſilius M. appellant. *Weſſeling.*

τὴν Κιλικίην χώρην) τῆς Κιλικίης χώρης praeſtaret; quod ego in re dubia adfirmare non ſuſtineo. *Weſſeling.*

ἀναισιμοῦτο) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. ἀναισιμοῦντο Ald. Pariſ. A. B. Poſt τριηκόσια & ἑξήκοντα commata habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCI.

Ποσειδήιου) Ποσιδηίου Arch. tum πόλιος cum Vind. Paſſ. Ask. πόλεος olim cum Ald. qui comma poſt πόλεος & poſt τὴν poſuit.

οὔροισι) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Valla, οὔρεσι, Ald. & ſeqq. Docte ἐπ' οὔροισι defendit Pinedo ad Ποσίδειον Stephani, & participium impersonale ἀρξάμενον Raphelius verbis Lucae Evang. c. 24. v. 47. *Weſſeling*

Κιλίκων) Κιλικίων Paſſ. Ask. poſt τε comma Ald. Camer. I. II.

πλὴν — Ἀραβίων) haec quatuor omittit Arch.; & mox τάλαντα.

Κυρηνης τε) comma hic Ald. Camer. I. II. Και Κυρηνης Arch. & Vind.

εκεκοσμεατο) Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. εκοσμεατο Med. Paſſ. Ask. Mutari non debuerat Aldin. Sic. lib. I. 100. & G 30. επι τε ταξις πλεονας εκεκοσμεατο, pro quo κατα εθνεα κεκοσμημενοι ησαν VII. 212. fortaſſe ex ſcholio. Κεκοσμεατο eſt in Arriani Indic. p. 321. *Weſſeling.*

προσηιε) Arch. Vind. & ſtatim. Olim προσηει cum Ald. Illud ιακον ideoque praeoptavit Weſſelingius & ob verbi in Muſis frequentiam.

Μοιρεος) Med. Paſſ. Ask., alii cum Ald. Μυριος. poſt το ante εγινετο comma habet Ald. Camer. I. II. & punctum poſt ιχθυων.

μετρεομενε) επιμετρεομενε Pariſ. A. B. Vind. Arch. Ald., μετρεομενε Med. Paſſ. Ask. qui & προς γαρ δυο και δεκα, in aliis & Ald. σιτε γαρ δυωδεκα ut Pariſ. A. B. Arch. Vind. Exiſtimat interpres utique Valla, in Albo caſtello Memphios ſediſſe vel 120 millia Perſarum; quid ipſum quis credat? quis credat, ab Herodoto dici tam numeroſa praeſidia Perſarum ipſorum poſita in Aegypto fuiſſe? Itaque mirabiliter & exquiſite legit optimus Ms. προς γαρ δυο και δεκα μυριαδι. Longe alia iam facies huius loci eſt, alia ſententia, & quidem longe verior illa vulgata, ut numerus ille non pertineat ad praeſidiarios, ſed ad medimnos frumenti; quo etſi traherent quodammodo Graeca praeponendo vocabulo σιτε, id tamen vides ex verſione Latina Vallae, quo fuerit detortum. Neſciebant ſcilicet, quo nudos hos numeros referrent: hinc & nonnulli Graeculi vocem σιτε finxerunt, & Latini protulerant tot millia Perſarum. Atqui ſententia eſt.

In-

Inſuper enim 120 millia medimnorum Perſis etiam in Albo caſtello Memphios conſidentibus metiuntur & eorum auxiliariis. Conſuetudo iſta Graeci ſermonis erat in frumento & argento μυριαδας tantum exprimere, quum materia menſurae, & ſpecies nummi publice conſtarent. *Gronov.*

Σατταγυδαι) Σατταγυται. Arch. Σατταγυδαι Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. Vind. Ald. In Medic. Σατγαγυδαι.

Δαδικαι) Δαδικαι Arch. poſt τε comma Ald. Camer. I. II.

νομος δε ἐτος ἑβδομος) Arch. Paſſ. Med. Ask. vulgo νομος εβδομος ἐτος· δε tamen non novit Ask. Arch.

ad Cap. XCII.

Ασσυρεης) Med. Vind. Arch. Paſſ. Ask. Alii Ασσυρεις χωρης.

Αγβατανων) Med. Arch. Ask. Paſſ. Pariſ. A. B. Valla; Ald. Camer. I. II. Ακβατανων; Steph. I. & ſeqq. Εκβατανων, Vid. I. 98.

Παρικανιων) Παρακανιων Arch Vind. Παρικανιων Paſſ. Ask. Ad eum modum Steph. in Παρικανη, & alii cum Noſtro VII. 86. *Weſſeling.* Παρυκανιων Ald. Camer. I. II.

Ορθοκορυβαντιων) Ορθοκορυβαντων ora Steph. Arch. Vind. Poſt ταλαντα punctum Ald. Camer. I. II.

Παυσικαι) e coniectura Iſ. Voſſii ad Melam III. 5. recepit, quem ſequuti ſumus, Reizius. Παυρικαι Ald. Edd. Παυσοι και Παντιμαθειται και Arch.

Poſt Παντιμαθοι τε comma Ald. Camer. I. II. in quibus poſt απαγινεον punctum.

Κυρηνης τε) comma hic Ald. Camer. I. II. Και Κυρηνης Arch. & Vind.

εκεκοσμεατο) Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. εκοσμεατο Med. Paſſ. Ask. Mutari non debuerat Aldin. Sic. lib. I. 100. & G 30. επι τε ταξις πλεονας εκεκοσμεατο, pro quo κατα εθνεα κεκοσμημενοι ησαν VII. 212. fortaſſe ex ſcholio. Κεκοσμεατο eſt in Arriani Indic. p. 321. *Weſſeling.*

προσηιε) Arch. Vind. & ſtatim. Olim προσηει cum Ald. Illud Ιακον ideoque praeoptavit Weſſelingius & ob verbi in Muſis frequentiam.

Μοιριος) Med. Paſſ. Ask., alii cum Ald. Μυριος. post το ante εγινετο comma habet Ald. Camer. I. II. & punctum post ιχθυων.

μετρεομενε) επιμετρεομενε Pariſ. A. B. Vind. Arch. Ald., μετρεομενε Med. Paſſ. Ask. qui & προς γαρ δυο και δεκα, in aliis & Ald. σιτε γαρ δυωδεκα ut Pariſ. A. B. Arch. Vind. Exiſtimat interpres utique Valla, in Albo caſtello Memphios ſediſſe vel 120 millia Perſarum; quid ipſum quis credat? quis credat, ab Herodoto dici tam numeroſa praeſidia Perſarum ipſorum poſita in Aegypto fuiſſe? Itaque mirabiliter & exquiſite legit optimus Ms. προς γαρ δυο και δεκα μυριασι. Longe alia iam facies huius loci eſt, alia ſententia, & quidem longe verior illa vulgata, ut numerus ille non pertineat ad praeſidiarios, ſed ad medimnos frumenti; quo etſi traherent quodammodo Graeca praeponendo vocabulo σιτε, id tamen vides ex verſione Latina Vallae, quo fuerit detortum. Neſciebant ſcilicet, quo nudos hos numeros referrent: hinc & nonnulli Graeculi vocem σιτε finxerunt, & Latini protulerant tot millia Perſarum. Atqui ſententia eſt.

In-

Inſuper enim 120 millia medimnorum Perſis etiam in Albo caſtello Memphios confidentibus metiuntur & eorum auxiliariis. Conſuetudo iſta Graeci ſermonis erat in frumento & argento μυριαδας tantum exprimere, quum materia menſurae, & ſpecies nummi publice conſtarent. *Gronov.*

Σατταγυδαι) Σατταγυται. Arch. Σατταγυδαι Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. Vind. Ald. In Medic. Σατγαγυδαι.

Δαδικαι) Δαδικαι Arch. poſt τε comma Ald. Camer. I. II.

νομος δε ὑτος ἑβδομος) Arch. Paſſ. Med. Ask. vulgo νομος εβδομος ὑτος· δε tamen non novit Ask. Arch.

ad Cap. XCII.

Ασσυριης) Med. Vind. Arch. Paſſ. Ask. Alii Ασσυριης χωρης.

Αγβατανων) Med. Arch. Ask. Paſſ. Pariſ. A. B. Valla; Ald. Camer. I. II. Ακβατανων; Steph. I. & ſeqq. Εκβατανων, Vid. I. 98.

Παρικανιων) Παρακανιων Arch Vind. Παρικανιων Paſſ. Ask. Ad eum modum Steph. in Παρικανη, & alii cum Noſtro VII. 86. *Weſſeling.* Παρυκανιων Ald. Camer. I. II.

Ορθοκορυβαντιων) Ορθοκορυβαντων ora Steph. Arch. Vind. Poſt ταλαντα punctum Ald. Camer. I. II.

Παυσικαι) e coniectura If. Voſſii ad Melam III. 5. recepit, quem ſequuti ſumus, Reizius. Παυσικαι Ald. Edd. Παυσοι και Παντιμαθειται και Arch.

Poſt Παντιμαθοι τε comma Ald. Camer. I. II. in quibus poſt απαγινεον punctum.

Βακτρειανων δε μεχρι Αιγλων) Βακτρεων μεχρι Λιγδων Arch. Vind. Valla, Stephanus Byz. Αιγηλοι, εθνος Μηδικον, quam nationem eamdem atque Aeglorum ſuſpicabatur L. Holſtenus, & ante eum Ortelius. Λιγδων quomodo Valla & Arch. & Αιγλων vocabulum idem: error eſt in alterutra ſcriptione, incertum qua. Habet lib. 7. 72. Λιγυων in hac vicinia gentem, quae λιγυεων & λιγυες Arch. Eodem λιβυες & Bactris conterminа c. 86. eiusdem libri. Qua quidem in diſcordia, cum auxilii ſpes aliunde deficiat, επεχειν conſultum eſt. *Weſſeling.*

Poſt Φορος ην punctum Ald. Camer. I. II.

δυωδεκατος ετος) Ald. Vind. Arch. Pariſ. A., δωδεκατος Med. Ask. Paſſ. colon poſt ετος Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIII.

Πακτυϊκης) Πακτυκιης Arch. Vind.

Σαγαρτιων) Valla, Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. In Med. Ask. Paſſ. Σαργατιων.

Σαραγγεων) Vind. Arch. Σαραγγαιων olim cum Ald.

Θαμαναιων) Θαμανεων Arch.

Ουτιων) Ουτεων Idem conf. Stephan. in Θαμαναιοι, haec citantem.

Μυκων) Paſſ. Ask. Vind. Arch., Μεκων vulgo cum Ald.

τεταρτος και δεκατος) τεσσαρες και δεκατος Margo Steph. Ask. Paſſ.

Poſt Σακαι δε comma Ald. Camer. I. II. idem poſt Κασπιοι.

αγινεον. Med. Paſſ. Ask. απαγινεον Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. quod aeque bonum.

πεμ-

πεμπτος και δεκατος) πεντεκαιδεκατος Ora Steph. Paſſ. Ask. Quae ſequuntur habet Steph. ad Χορασμιη.

Poſt Σογδοι τε comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIV.

Ματιηνοισι και Σασπειρσι) Ask. Arch. Vind., Μαντιηνοισι Med Paſſ. Ald. & Edd., tum Σασπειρσι Valla, Arch. recte, in Edd. Σασπειροισι. Σαρπειρσι Vind. Paſſ. Σαπειρσι coniectura Larcherii e lib. 4. c. 37. ubi Regii tros editique omnes praeter Weſſeling. ſic legunt, Σαπειρες quoque apud Apollon Rhod. lib. 2. v. 395 & 1243 edit. Brunckii, qui ſunt 397 1247. aliorum.

Αλαροδιοισι) habet hinc Steph. Byz. comma hic poſuit Ald. Camer. I. II.

Μοσυνοικοισι) Μοσσυνοικοισι Ask & L. VII. 78. Codd plurium haud male. Μοσσυνες gentili dialecto turres, quas quoniam incolebant, inde nomen in Diod. lib. XIV. 30 *Weſſeling.*

Μαρδοισι) Μαρσωσι ora Steph Μαρσοισι Arch. Paſſ. Ask. Vind. ex Iſ. Voſſii ad Melam lib. 1. c. 2. correctione Μαρσι. Certe Μαρες apud Stephanum Moſynacorum perhibentur vicini, ſuntque infra lib. 7. c. 79. nec longe ab illa viri docti divinatione Mſſ diſtant. *Weſſel.*

Poſt παντων των comma, poſt ανθρωπων colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCV.

Ευβοεικον) Ευβοϊκον Arch. Ask. & mox eadem forma. Poſt τεσσερακοντα & πεντακοσια commata poſuit Ald. Camer. I. II. tum mox

γινεται ογδωκοντα και οκτακοσια και Arch. ita tamen, ut ογδωκοντα & οκτακοσια fiat in raſura: ad marginem literae ·ΘΩΠ· numerales. γινεται quoque in Regio A. apud *Larcher.* qui in verſionis contextum recepit lectionem hanc Arch. ob rationes arithmeticas iuſtiſſimas, 9540 enim ad 4680. addita talenta, faciunt 14220, & Herodotus computavit 14560.

λογιζομενον) deſit Arch. & τρισκαιδεκαεξαδιον ex errore typorum Ald. Camer. I. II. Poſt ογδωκοντα & ἑξακοσιων commata habet Ald. Camer. I. II. eadem exſtant in his poſt μυριαι & τετρακισχιλιαι & πεντακοσιαι,

ad Cap. XCVI.

προσηιε φορος) Arch. προσηιει φορος, Ald. Camer. I. II.

απο τε της) απο της τε Arch. & Ask.

προϊοντος) προσιοντος Ask.

οἰκημενων) Med. Paſſ. Arch. Ask. οικεομενων vulgo.

ὁ βασιλευς) ſine articulo Ald. Camer. I. II. & punctum poſt τοιωδε: ὁ βασιλευς Arch.

κεραμινους) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. κεραμεους Ald. Edd. Pariſ. B. Poſt τηξας comma Ald. Camer. I. II.

καταχεει) punctum hic in iisd. κατεγχεει Vind. haud abſurde.

περιαιρεει) και περιαιρεσας Arch. δε ſtatim omittens. Poſt τοσουτον comma Ald. Camer. I. II.

ὁσου) ὁσον Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCVII.

Αυτοι μεν νυν) Ald. & Edd. Vind. Arch. deſit *νυν* Med. Ask. Poſt *δασμοφοροι* punctum Ald. Camer. I. II.

αγινεον) Arch. Vind. Ald. Paſſ. Pariſ. A. B. *αγιεον* Med. ridicule. Sequentia exſcripſit Euſtath. ad Odyſſ. p. 1386, 8.

Poſt *Αιγυπτω* colon, poſt *τας* comma Ald. Camer. I. II. idem poſt *Αιθιοπας*.

Νυσην) Paſſ. Arch. Vind. Valla. In aliis & Ald. *Νυσσην*, male vid. ſupra lib. 2. c. 146. Poſt *ορτας* colon ante Reiz.

Poſt *τω αυτω* & *τω* commata habet Ald. Camer. I. II. *τετω τω οἱ Καλλιτιοι* Arch. Vind. Valla.

σπερματι μεν) Paucis, ut ſolet ὁ *πανυ*, lectionis vulgatae monſtravit abſurditatem in Diſſ. Herod p. 174. 175, monuitque conſuetudinem reſpici memoratam c. 38, qua ſolebant *τες πατερας αποθνησκοντας κατασιτεεσθαι* pro *σπερματι* docte corrigens *εργματι*: cogitanti mihi, H ſaepius in Π mutatum a librariis, venerat in mentem *σηματι* (id eſt *ταφω*) *μεν χρεωνται τω αυτω, τω και οἱ Καλλατιοι Ινδοι, οικηματος δε εκτηνται καταγαιοι.* Potuit utraque domus ſimul commode memorari. Vid. Diod. T. I. p. 60. v. 69. Mos ipſe vix alibi narratur, ubi hac in re diſſimillimae variarum gentium recenſentur conſuetudines Nicolao Damaſceno. Stobaei Diod. Sic., Plutarcho, Ciceroni, ceterisque; quo ſcilicet hi Indi atque Aethiopes ſecundum Herodotum viva parentum ſuorum erant ſepulcra, quorum illi cadavera viſceribus ſuis ingeſta condebant, & *εμψυχοι ταφοι* dici poſ-

ſent Γοργιαζοντι; vid. erudita collectanea Gatakeri ad M. Antonin. IV. 21. & Jac. Tollius ad Longin. III. 6. Ad hanc conſuetudinem accedebat prope illa Maſſegatarum apud Herod. lib. I c. ult. atque hinc Anonymo memorata, cuius diſſertationibus inter Pythagoreorum reliquias locum non dederim p. 713. Μασσαγεται των γονεας (non quosvis) κατακοψαντες κατεσθουσι, και ταφος καλλιςος δοκεει ημεν εν τοις τεκνοις τεθαφθαι in liberorum viſceribus conditum eſſe, honeſtiſſimum videtur ſepulcrum conf. Herod. III 99. *Valkenar.* Superius c. 38. Καλατιαι veriore titulo. Quod autem ſic de *ſemine*, σπερματι, quo eodem Aethiopes & Indi Calatiae utebantur, expediri non poteſt. Nusquam quidquam ſcriptor illo de ſemine. Contra prodit, Indos iſtos τους γονεας κατεσθιειν, *parentes ſuos vorare*. Idem hi Aethiopes, ut verba requirunt, ſi factitarint, σπερματι inſinuata eſt penitiſſime labes, nec melius leniusve, niſi erro, detergenda, quam εργμασι μεν — *eodem facinore defunguntur, quo Indi Calatiae*, ſcribendo. Ita ſecum non pugnabit Herodotus & ſermo procedet recte. Εργματα καλα ſunt in *Perictionae* fragmento apud Stob. p. 487. Eurip. Oreſt. v. 160. Ω μελέος, εχθαιτων θευθεν εργματων. *Weſſeling.* Valkenarii correctionem probavit *Larcher.* expreſſitque in verſione, quam quod ad ſenſum a Weſſelingiana non abire animadvertit. At, ſi correctioni locus, *Degenianam* magis probaremus, qui σχηματι emendavit in nota verſioni Germanicae ſubiecta, & de veſtitu interpretatur, qui cum de habitationibus auctor loquitur, cum contexto optime congruit, & σπερματι e

σχη-

σχηματι, ſimillimis literarum ductibus, facillime potuit depravari.

Καλαντιαι) Καλανδιαι Ald. Camer. I. II.

εκτηνται καταγαιαι) κεκτηνται καταγεα Arch. Vind Valla.

Poſt αγινεον punctum Ald. Camer. I. II. comma poſt εμευ.

Φαλαγγας εβενε) Citat Euſtath. in Homer. p. 469. 21. & Plin. H N. XII. 4. εβεννε ſcribit Paſſ. punctum hic ponit Ald. Camer. I. II. & colon poſt Αιθιοπας:

Κολχοι δ' εταξαντο) Arch. Vind. olim cum Ald. εταξαν οι ες. *Colchi ipſi ad donationem ordinarunt*, ex ſcriptis. Fert ita mos in ultronea tributi & donorum collatione. Ipſe poſt pauca ετοι ων δωρα τα εταξαντο & c. 13. και Φορον τα εταξαντο. Rurſus lib IV. 35. αντι τε ωκυτοκε τον εταξαντο Φορον. tum cap. 165. eiusdem Melpomenes. *Weſſeling.*

Καυκασιος) Καυκασοιο Arch. Vind. Poſt αρχεται comma Ald. Camer. I. II.

ες εμε) Med. Ask. Vind. Arch. Paſſ. In Ald. Med. εμευ. ες εμε genius ſermonis flagitat, & uſus L. IV 125. V. 45. &c. Quae ſequuntur habet Euſtath in Dionyſ. v. 433. *Weſſeling.* Poſt αγινεον abeſt comma Ald. Camer. I. II. colon poſt παρθενες.

μεν ετοι δωρα) Med. Ask. Vind. Arch. Paſſ. alii cum Ald. μεν ων ετοι,

εκομιζοντο) Reizio debetur. εκομιζον vulgo cum Ald.

ad Cap. XCVIII.

Poſt οἱ Ινδοι nullum habet comma Ald. Camer. I. II.

ἀπ᾽ ὃ) ἀπ᾽ ὧν Arch.

κομιζουσι) non habent Med. Paſſ. Ask. & exſulare poteſt, Gronovio probe admonente. *Weſſeling.*

τοιωδε, κτεωνται) τοιωδε δεκτωνται Med. τοιω δεκτωνται Ask. Paſſ., cum quibus conſentiunt, τοιωδε tamen pingentes, Vind. & Arch. κτεωνται Ald. & alii melius.

το προς) comma poſt το Ald. Camer. I. II. τα Arch. comma poſt ανισχοντα Ald. Cam. I. II. idem poſt των ante γαρ, & ſequens των ante και.

των και) Pariſ A. B. Arch. Vind. Ald. και non legit Med. Ask.

εν τη Ασιη) Arch. Ald. Vind. Pariſ. A. B. Valla, ex ſcriptoris more: Ασιη Ινδων Med. Paſſ. Ask.

Poſt ερημιη εςι abeſt comma Ald. Camer. I. II. in quibus poſt σφισι punctum, idem poſt ωσι, colon poſt ωμυς & comma poſt ſequens τυς; colon poſt ορμεωμενοι ante Reiz. Diſplicuit ſemper ὁρμεωμενοι: nam quid? inſiliebantne ex navigiis Indi in piſces magno impetu, ut manibus deprehenſos raperent? Id dicendum, ſi vulgato vigor adſit? Coniiciebam ορμευομενοι. Apud Heſych. ὁρμευτης eſt ἁλιευς, hamo piſces captans, formatus utique ex ορμευω. Video nunc ſimile in opinionem Pavii veniſſe, ſcribentis ὁρμιωμενοι, ex ὁρμια ſive *linea hamoque*, unde ὁρμιαομαι. Foret ſane alterutrum ad ſententiam utile, Indosque

dosque ex navigiis hamo piſcibus exhiberet inſidiantes. At deeſt verbo auctoritatis uſus, favet analogia. Pro vulgato Abreſchius ad Thucyd. p 297. Naves ex arundinis in India internodiis non neglexit Diodor. II 17. *Weſſeling.* Ingenioſa quidem Weſſelingii coniectura, ſed, uti bene admonuit *Larcherius*, ορμεωμενοι piſcandi ardorem poteſt indicare, quod ſi retineatur, ut debet, cum Pariſ. A. apud Larcher. ὁρμεόμενοι ex more Jonum refingendum eſt.

καλαμȣ) Euſtath ad Periegeſ. v. 1107. excerpſit & Plin. H. Nat. XII. 17.

(φλοϊνην) Vind Arch. φλοιϊνην Vid. Pollux VII. 76. X. 178. Punctum hic poſuit Ald. Camer. I. II.

ἡν επεων) Med. Vind. Ask. Arch. Paſſ. ην επεων Ald. Pariſ. A. B. Articulum ἡν ultima praecedentis ſyllaba in codd. quibusdam devoravit, quae crebra omiſſionum cauſſa. *Weſſeling.*

Poſt αμησωσι comma ante Reiz. αμησοντες. Arch. Vind.

ad Cap. XCIX.

νομαδες εισι) punctum hic Ald. Camer. I. II. Μοναδες Arch.

ωμων) omittit Arch.

Παδαιοι) haeſitat Salmaſius, an forſan Πανδαιοι, *Pandaei*, ſit legendum, ad Solin. p. 700. quaſi a Pandaea, Herculis filia, de qua Arrian. Indic. c. 9., genus duxerint. Sed de gentis nomine nihil dubitandum. Tibullus hinc lib. IV, 1. 144. 145. *Impia nec ſaevis celebrans convivia menſis Ultima vicinus Phoebo tenet arva Padaeus.* Ubi

Pan-

Pandaeus metri modulum depravabit. Quod & Cellarium Geogr. Antiq. lib. 3, 23. p. 872. obſervaſſe comperior. *Weſſeling.* Poſt Παδαιοι punctum in Ald Camer. I. II.

νομαισι δε τοιοισιδε) νομαιοισι ora Steph. Herodoteum dictionis colorem oſtentare, norunt omnes. Unde acceſſerit, ignoro. *Weſſeling.* τοίοισιδε Arch. vulgo cum Ald. τοιοισδε. Abeſt comma poſt αςων Ald. Camer. I. II.

ην τε ανηρ &c.) ην τε τε γυνη, ην τε ανηρ Arch Vind. Paſſ. Ask. poſt αυτον abeſt comma Ald. Camer. I. II.

διαφθειρεσθαι) Med. Ask. Paſſ. διαφθειρειν Vind. Arch. Pariſ. A. B. cum Aldo.

απαρνεομενος εςι) απαρνος εςι ora Steph. Vind. Arch. qui poſterior μη νοσεειν. Corrigunt docti veri μη μην, contra Herodoti adſuetudinem.

αποκτειναντες) Med. Vind. Arch. Paſſ. Ask. olim αποκτεινοντες,

ην δε γυνη) ἡ δε αν γυνη marg. Steph. Vind. Arch. Ask. poſt γυναικες comma Ald. Camer. I. II.

απικομενον) απικνεομενον Vind. Arch.

ες δε τετε λογον) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Olim ex Ald & Pariſ. A. B. εκ δε τετε τε λογε, quae plane non conveniunt verba. Praecedunt enim duae rationes, propter quas ad ſummam ſenectam nulli Indorum, certe non multi, perveniant, vel quia neminem in morbum incidere ſinunt, occidentes eum utique iſto praetextu, vel quia etiamſi qui perpetuo ſani vivant, tamen augeſcentibus annis eos occidunt. Itaque interpolavit mirifice Latina interpres:

pres: *Ideoque cum hac de cauſa, tum quia omnes, qui in morbum incidunt, necantur, non multi ſane eorum ad ſenectutem perveniunt.* Invertit ratiocinationem Herodoti, ut aliquam ei attribuat connexionem, ipſe abſurdam ratiocinationem commentus, ut morbum & ſenectutem temere miſceat. Itaque haec legere quemadmodum ullus potuerit, neſcio, quorum nihil intellexit ullus. Sed tales nugas perpulchre contemſit, & Herodotum oſtendere ſategit Ms Med. exhibens priſcam ſcripturam veramque ἐς δε τȣτȣ λογον ȣ πολλοι τινες αυτεων απικνεονται. In antecedentibus dixit, proximos ſenectuti occidi ſolere. Sed, addit, ad eam perpauci perveniunt, in eius rationem, numerum pauci transferuntur, quippe ante eam omnes aegrotare incipientes interficiunt. Quod in genere ſubnectit, quia quis unus pene ſine morbis ad ſenectutem pervenit? Loquutio eſt 7. 11. ȣκ ηλθον ες τȣτον λογον ὡϛε μαχεσθαι. *Gronov.*

γαρ τȣ) comma habet Ald. Camer. I. II. τȣτȣ τον Arch. Vind. poſt πιπτοντας comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. C.

ὀδε αλλος) Ald. Arch. Vind. Paſſ. Vulgo erat ὀτε αλλος, prave. Poſt ȣδεν comma nullum Ald. Camer. I. II.

ȣτε τι) Med. Paſſ. Ask. ceteri cum Aldo illud τι non norunt. Poſt το ante συλλεγοντες comma Ald. Camer. I. II.

αυτη καλυκι) Solus Arch. ſed vere. Vide II, 46. alii cum Ald. αυτη τη καλυκι. Poſt ἑψȣσι τε comma Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. CI.

Poſt Ινδων των comma habet Ald. Camer. I. II. quod abeſt poſt εςι, ſed inſertum poſt παντες & poſt την ante απιενται. Omiſſum autem in iisdem poſt ȣ ante κατα περ & poſt ανθρωπων. Abeſt rurſus poſt μελανα.

Poſt θορην colon ante Reiz.

ανερȣ) ανερω) Ald. Cam. I. II.

Δαρειȣ) Δαρειω iidem.

ad Cap. CII.

Abeſt comma poſt πολι Camer. I. II.

προσȣροι) προσοικοι Arch. Vind.

Βορεω) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Olim Βορεȣ.

κατοικημεναι των αλλων) Arch. Vulgo και των αλλων cum Ald. Copula nexum & ſeriem ſermonis conturbabat: ſcripſiſſe C. de Pauw coniectura eſt, κατοικημεναι μετα των αλλων Ινδων, οἱ — *habitantes cum aliis Indis, qui Bactriorum more vivunt*, nam Indos, aurum colligentes, ex iſtis fuiſſe, qui Bactriorum moribus utebantur. Atque haec tolerari utcunque potuerant, ni και, fide Mſ., binam eiuraſſet copiam. προς αρκτȣ — κατοικημενοι των αλλων Ινδων, οἱ — *Verſus ſeptemtrionem — incolentes aliorum Indorum qui &c.* Tale IV. 7. προς βορην — ανεμον των ὑπεροικων της χωρης, *ad boream eorum, qui ſuperioris regionis incolae ſunt. Weſſeling.* Poſt κατοικημενοι comma Ald. Camer. I. II.

Βακτριοισι) Βακτριοιι Arch. Poſt Ινδων punctum Ald. Camer. I. II.

και επι τον) Med. Paſſ. Ask. και οἱ reliqui cum Ald.

ερη-

ερημη) ερημη & ſtatim Arch., ερημω Vind. Poſt ψαμμω comma Ald. Camer. I. II.

αλωπεκεων) Med. Paſſ. Ask. olim cum Ald. αλωπεκων.

αυτεων) Iidem cum Arch. Vind. ſed αυτων, alii γαρ εξ αυτων.

οικησιν) νικημα Arch. Vind.

αναφορεουσι) αναφερουσι ψαμμον Arch. Vind.

και ειδος) και το ειδος Ald. Camer. I. II.

ὁμοιοτατοι αὐτοι) Med. Paſſ. Ask. in aliis & Ald. ὁμοιοτατοι ὗτοι, quod pronomen non legunt Arch. Vind. Sequi ſi libuerit Arch. & Vind., ὗτοι ex priſtina ſcriptura eradentes, nihil erit, quod moleſtiam creabit. Similes noſtris quantum ad formam deſignantur. Ut nunc eſt, και ειδος αυτοισι — maluit Reiskius, cui Dio Chryſ. Noſtri veſtigia premens, Or. 35. p. 436. B. favet, ὗτοι δε εισι αλωπεκων μειζονες τ' αλλα δε ὁμοιοι τοις παρ' ὑμιν. *Weſſeling.* Poſt τρεις punctum Ald. Camer. I. II.

σειρηφορον) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. vulgo cum Ald. σειροφορον.

θηλεαν) Arch. Vind bene. conf. ſuperius c. 85. θηλειαν Paſſ. Ask., alii θηλεα ut Ald. & Edd.

αποσπασας) Abeſt Arch. Poſt καμηλοι comma Ald. Camer. I. II.

πολλον) Med. Arch. Vind. Ask. Paſſ., olim ex Ald. πολλω. Gronovio & meliorum codd. conſpirationi, etſi multiplex πολλον inter & πολλω converſio, obniti recuſavi. Editur lib. VII. 7. Αιγυπτον πασαν πολλω δυλοτερην ποιησας, invitis membranis, πολλον oſtentantibus. Sed talium meſſis uberrima. *Weſſeling.*

ad Cap. CIII.

Poſt καμηλος & poſt Ἑλλησι nulla commata in Ald. Camer. I. II.

ȣ συγγραφω) Med. Arch. Vind. Ask. Paſſ. ȣ γραφω Ald. &c. Quae ſuccedunt, hinc ſe derivaſſe Aelian. de Animal. X. 3. fatetur. Poſt το ante δε comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

τεσσερας) τεσσαρας Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CIV.

Poſt τοιȣτω comma Ald. Camer. I. II.

ὁκως αν καυματων &c.) ὁπως αυτων θερμοτατων εοντων Arch. Vind. poſt εοντων comma Ald. Camer. I. II.

ὑπὸ γην) ὑπο την γην Vind.

μεσαμβριης) μεσημβριης Id. Arch. Paſſ. Ask. Poſt ὑπερτειλας comma Ald. Camer. I. II.

τȣτον δε τον χρονον) τȣτω δε τῳ χρονῳ ora Steph. poſt μαλλον nullum comma Ald. Camer. I. II. nullaque poſt Ελλαδα interpunctio, ſed comma poſt ȣτως, probat hanc diſtinctionem Aldinam *Abreſch*, nec malam eam appellat *Weſſeling*. Colon poſt τηνικαυτα, comma poſt ανθρωπȣς Ald. Camer. I. II.

αποκλιναμενης) Paſſ. recte. Sic c. 114. alii cum Aldo αποκλινομενης.

ὁ ἑωθινος) deſit ὁ Arch. Vind.

ετι μαλλον) επι μαλλον Arch. quod damnabile non eſt. Haud diſſimili in negotio L. IV. 181. επι δε μαλλον ιον ες το θερμον — etiam I. 94. Pherecydes apud Diogenem I, 122. τηδε νȣσῳ πιεζομενος επι μαλλον. Pulchre propterea Reimarus cauſam infitiatur eſſe, cur Dionis Caſſii Lib.

Lib. 67. p. 67. p. 507. ed. κον. αλλα και επι μαλλον η πριν ενεωτερων abeant in ετι μαλλον *Weſſel.* Poſt εων abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CV.

Poſt οπισω punctum Ald. Camer. I. II.

ὁμοιον, ὅτω) Med. Paſſ. Vind. Ask. Arch. ομοιων ὅτω ora Steph. Vulgo ομοιων τουτω, ὥστε cum Ald. Quod ex ſuis codd. in ora poſuit Stephanus, id firmat cod. Med. in voce ὅτω: ſed quod plene novum eſt, adiectivum habet ὁμοιον, ſubintelligi volens μυρμηκα, vel θηριον, etſi medium inter μυρμηκας, ut haec haberi debeat vera ſcriptura. *Quod ad pernicitatem, nulli eſt alii ſimile, ita ut niſi &c. Gronov.*

της ὁδου τους Ινδους) τους Ινδους της ὁδου Ask. Paſſ. Vind. Arch.

και παραλυεσθαι επελκομενους) και omittit ante παραλυεσθαι Arch. & Valla, ceteri retinent, comma poſt επελκομενους non habet Ald. Camer. I. II.

ουκ ὁμου αμφοτερους) punctum hic habet Ald. Camer. I. II. Pauw coniecit ους ὁμου &c. *deficere attractos aliquando duos pariter,* levi mutatione. Maius eſt molimen docti viri in Miſcell. Lipſ. Vol. 7. p. 93. Weſſelingio copula non placet, proſcripta in Arch. & inducta; tum dubium ipſi eſt, debeatne παραλυεσθαι de virium reſolutione, an vinculorum ſumi. Quorum in poſterius ſaepe declivis fui. Mares cameli erant σειρηφοροι *funales*: in pernici curſu cum feminis pares haud eſſent, *attracti exſolvebantur,* ſed ουκ ὁμου αμφοτεροι, *non ambo pariter,* prior fortaſſe

dexter, tum ſiniſter; aut contra. Hoc ſi valeat, inquit *Weſſeling*. ceſſabit fortaſſe difficultas; cui explicationi accedimus. Poſt τῶν ante ελιπον comma habet Ald. Camer. I. II.

ενδιδοναι) Arch. Vind. Ald. Edd. Pariſ. A. B. & Schol. in Ariſtoph. Plut. v. 488. διδοναι Med. Paſſ. Certum eſt, hoc pugnare cum ſermonis genio, & ex ſchedarum macula veniſſe. Heuſterhuſium fugere hoc ad Comici Plutum non potuit, cuius monito adiungenda Elsneri obſervata Sched. Crit. p. 10. *Weſſeling.*

ὅτω οἱ Ινδοι) Ald. Pariſ. A. B. cum Vind. ὅτως Ινδοι Arch. ὅτοι οἱ Med. Paſſ. Ask. Praeſtat ὅτω Ινδοι aut οἱ Ινδοι ex Ald & aliis. Sic cap. 109. ὅτω κτωνται Αραβιοι. *Weſſeling.*

Poſt φασι punctum Ald. Camer. I. II.

ορυσσομενος) Omiſſum non requirerem: Hic ſatis erat dixiſſe: αλλος δε σπανιωτερος εν τη χωρη. *Valkenar.*

ad Cap. CVI.

εσχατιαι κως) εσχατοικως & οικημενης. Vind. Arch. Ask. Paſſ.

καλλιςα κεκραμενας) καλλισον κεκριμενας Arch. Vind. poſt ελαχε colon Ald. Cam. I. II.

ολιγον) Med. Ask. Paſſ. ολιγω Pariſ. A. B. Ald. Arch. Vind. poſt ειρηκα punctum Ald. Camer I. II. nullum in his comma poſt τουτο μεν.

πετηνα) Med. Paſſ. Ask., πετεινα reliqui omnes.

εςι) Arch. Vind. Paſſ. Ask. εισι Ald. Med.

τουτο δε &c. haec ſine parentheſi expreſſit Ald. Camer. I. II. in quibus τουτο γαρ. τουτο δε Arch. Med. Paſſ. Alii ὅτοι γαρ.

Νισαιων) Νυσαιων Arch. Valla. Νησαιων Paſſ.

Poſt αὐτόθι ἐςι punctum habet Ald. Camer. I. II. idem poſt ορυσσομενος.

ὁ δὲ καταφορευμενος) tria iſta non legit Arch.

εσημαινε) ἐσημηνε Arch. & Vind. poſt εσημενα abeſt comma Ald. Camer. I. II.

τα ἀγρια) deſit utrique Arch. & Vind.

Poſt ειρια comma Ald. Camer. I. II. idem poſt προφεροντα ante Reiz.

τῶν απο) Med. Arch. Ask. Paſſ. Olim ex Aldo τη απο, poſt οἴων punctum Ald. Camer. I. II.

χρεωνται) χρεονται Pariſ. A. Larcher. quod, quia Ιακον, Larcherius iure praefert.

ad Cap. CVII.

χωριον) χώρεων Arch. Vind. Paſſ. neque abſurde.

εν δε) δε non eſt in Arch. Vind.

εςι μενη) Med. Paſſ. Ask. in aliis & Ald. και μενη.

κασιη) Semper Arch. Paſſ. Valla, Euſtath. in Dionyſ. v. 933., qui & κινάν. conf. lib. 2. 86. Olim cum Ald. κασσιη:

ταυτα παντα) Med. Arch. Paſſ. Ask. ταυτα γαρ παντα Ald. & Edd.

δυσπετεως) δυσπετεώς Arch. quam Reizio praeeunte ſequuti ſumus. Ante Reiz. ευπετεως. Solam itaque myrrham ſibi comparabant χαλεπως & συν πονω; haec enim apud Noſtrum opponuntur τω ευπετεως: cur ergo de illa tacet, magis enarrans, quomodo colligerent λιβανωτον,

κασσιην, κινναμωμον, ληδανον; ſic ut dici potius debuiſſe videantur ταυτα παντα nacti εκ ευπετεως, vel δυσπετεως· poſtremum praebet cod. Arch. teſte Galeo. *Valken.* Velle haec videntur, myrrham difficulter comparari, de qua & eius colligendi modo, in aliis aromatibus ſtudioſe occupatus, nihil ſcriptor. Thus, caſiam, cinnamonum non ſine periculo Arabes ſibi quaerebant, in ledano fortaſſis non tantum diſcriminis & laboris. Qui ergo ευπετεως de omnibus? de Pauw πλην hic ait includere, non, ut plerumque ſemper, excludere: vertii debuiſſe; *praeter myrrham illa omnia facile parant Arabes*: non unam enim myrrham, ſed omnia illa aromata in promtu & parato eſſe. Mihi dubius voculae talis uſus, praeſtabiliusque Arch. δυσπετεως *difficulter* cenſetur. Myrrha ſine magna colligebatur aerumna, reliqua δυσπετεως periculoſo opere; quod in thure, caſia, & cinnamomo certum ipſe praeſtat. *Weſſeling*. *Larcherius* quoque δυσπετεως praeferendum duxit, propter cap. 107. 110. 111 & 112

Poſt θυμιωντες colon, poſt την comma Ald. Camer. I. II. idem habent poſt εξαγουσι, & poſt λαμβανουσι punctum.

ταυτα) deſideratur hoc in Vind. Arch. Tangit Plin. XII. H. N. c. 17. Poſt λιβανωτοφορα comma ante Reiz.

επ' Αιγυπτον) Omittit praepoſitionem Arch. poſt επικρατευονται comma ante Reiz.

ad Cap. CVIII.

επιμπλατο) Med. Ask. Paſſ. επιμπλετο Ald. Arch. Vind. Malles Weſſeling. επιμπλεατο uti c. 88.

αυτες οιον τι) αυτες απηγεοντο οιον τι και τας Vind. Arch. Valla.

Poſt προνοιη & εςι abſunt commata Ald. Camer. I. II.

οικος) Med Ask Paſſ, εικος alii.

Poſt σοφη cum Aldo & Reg. A. apud Larcher. comma poſuimus Reizio praeeunte, ante quem colon invenitur. εουσα non eſt in Arch. & Vind.

[γαρ]) uncinis Reizius incluſit, quia ſenſum turbat. ſine dubio eiiciendum e contexto & neglegitur quoque ab aliis. Legitur in Med. Ask. Paſſ. Arch. Vind. Poſt δειλα comma Ald. Camer. I. II.

επιλιπητοι) επιλειπητοι Ald. Camer. I. II. επιλιπη Arch. Vind. ora Steph.

αμικτα) Valkenarii correctionem ſequuti, cum Reizio edidimus. Vulgo ανιηρα Arch ανιητα. *Quae* cutem *pungunt*, aut etiam animum, dicuntur ανιηρα, *moleſta. Muſcae, crabones, pulices* atque id genus animalcula hominibus ſunt ανιαρα· ανιαρον εισιν αἱ μυιαι. *Leaenae, viperae*, de quibus acturus eſt, me iudice, dici vix poſſunt ανιηρα. Non de nihilo eſt, quod legitur in cod. Arch. ανιητα· parum diſtans ab ανικτα. Corrigendum arbitror: ὁσα δε σχετλια, και αμικτα, ολιγογονα. Non ferae tantum iſtiusmodi, ſed ferinis etiam moribus populi ſaepe dicuntur αμικτοι. Ariſtogiton, οφις η σκορπιος dictos Demoſtheni, vocatur eidem αμικτος, p. 489. 74. Centauros, θηρας, Soph. vocatur αμικτον ϛρατον, Trachin. v. 1111. Opponuntur apud Herod. ὁσα ψυχην τε δειλα και εδωδιμα. *Valkenar*.

Poſt τϋτο μεν abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ὁ λαγος) Arch. Vid. I. 123. λαγως Vind. Paſſ Ask. Athenaeus lib. 9. p. 400. F. λαγος ὁς Ald. Cam. I. II. λαγωος Edd. a Steph. I.

ὑπο παντος) ὑπο ἁπαντος Vind. Arch. Poſt Θηρις comma ante Reiz. idem poſt ορνιθος, colon poſt ανθρωπϋ.

δη τι) Paſſ. Ask. Athen. Vind. Arch. qui praeterea πολυγονος. Vulgo δη τι το πολυγονον cum Ald. Praeclare Mſſ. nam inſititium το vitiabat ſermonem πολυγονος Arch. relinquo. Oppian. fine. Cyneget. III. εξοχα γαρ τοδε φυλον ὁσ' ἀπλετος ετρεφεν αια πολυγονον τελεθει & reliqua hoc ex fonte artis luminibus culte colorata *Weſſeling*.

επικυϊσκεται) επικυϊσκει τε Athen. & Euſtath. Homer. p. 908. 2. & παντων θηριων, ſine των, cum Arch. & Paſſ. Carere hic eo poſſumus. Vulgo cum Ald. παντων των θηριων. Ald. & Cam. I II. punctum habent poſt θηριων. επικυϊσκει τε Athen & Euſtathii, nihil, me iudice, melius. Uſus utrique auctoritatem dat. *Weſſeling*. formam praetuli mediam vulgatae in Athen. & Euſtath επικυϊσκει τε. memineram bis apud Herodotum legi κυϊσκεσθαι, lib. 2. c. 93. piſces ἐπεαν εσιη οιςρος κυϊσκεσθαι. lib. 4. c. 30. επεαν προσιη ἡ ὡρη κυϊσκεσθαι τας ἱππους. Quinetiam επικυϊσκεται apud Clem. Alex reperiri Paedag. II. p. 223. 17. de leporis agentem ſagacitate: οχευει πασαν την ὡραν ὁ λαγως — κυει δε κατα μηνα και επικυϊσκεται οχευεται και τικτει τεκϋσα δε ευθυς οχευεται ὑφ' ϋ αν τυχη λαγωϋ και συλλαμβανει παλιν ετι θηλαζομενη. Paria de lepore tradiderunt

derunt Xenophon Cyneg p. 572, 33. Ariſtot. de Gen. Anim IV. c. 5. Aelian. de nat. anim. II. 12. Ex Theone partim, ad Arati Phaenom. V. 338. ſic redintegrari poterit c. 34. Cataſter. Eratoſth. λαγωος εϛιν εν τη καλ. κυνηγια ευ τεθεις· δια δε την ταχυτητα τȣ ζωȣ, και την πολυγονιαν — μονον γαρ των τετραποδων δοκει κυειν πλειονα, ών τα μεν τικτει, τα δ' εχει εν τη κοιλια. *Valkenar.*

Poſt και το μεν comma poſuit Ald. Camer. I. II.

περι) αρσην Arch.

αναιρεεται) επαναιρεεται Euſtath., επ' αναιρεεται Athen. επαναιρεεται explicat Euſtath. επαναλαμβανεται, και επι τοις προ αυτȣ τελεωτεροις κυημασι σπερματικως συλλαμβανεται. Herodotea comparans cum Plinianis Salmaſ. in Solin p. 283. praeferre videtur επαναιρεεται, quod Athenaei praebet editum exemplar. Αναιρεεσθαι Herodoteum eſt: Lib. 6 c. 69. ad Demaratum mater. εν — σε τη νυκτι ταυτη αναιρεομαι· id eſt συλλαμβανω. vid. Abreſch ad librum Cattierii p. 66. Lepos vero, *quae ſuper priores foetus alium adhuc concipit*, επαναιρεεται. Idem eſt paulo ante επικυϊσκεται. *Valken.* Placet *Weſſeling.* impenſe αναιρεεται, rediturum lib. 6 c. 69.

τοιȣτο εϛι) τοιȣτον εϛι Vind. Arch.

ἡ δε δη) ἡ δε λεαινα Arch. Melius Gellius N. Att XIII. 7. Quae continuo, habet hinc Antigon. Caryſt. Hiſt. Mirab. c. 25. Nullum comma poſt λεαινα habet Ald. Cam. I II. habent hoc poſt ισχυροτατον omnes ante Reiz. Poſt ἐν punctum Camer. I. II.

τȣτο εϛι) τȣτο, τοδε εϛι Ald. Camer. I. II.

cum editis. Cur τοδε Weſſelingius deleverit; non invenio.

αυξανομενος τε δη) αυξομενος margo Steph., δη mox praeterit Ask.

επικνεεται καταγραφων) εσικνεεται Arch. Vind. Paſſ. Ask. Steph. ora, praeterea καταγναφων Arch. Blanditur εσικνεεται, tot codd. protectum, ex quo Aeſchyli Suppl. v. 565. εισικνυμενη βελει βουκολου πτεροεντος. Sed locum illi, quoniam in dubio, ſitne vulgatum, Jonum more, ex επικναθαι, non conceſſi; certe καταγραφων optime tum adhaereſcet, etſi & ſua Venus in Arch. καταγναφων. Hoc conſiderent, quibus volupe fuerit. *Weſſeling.* Mihi ſincera videtur lectio cod. Arch. εσικνεεται καταγναφων, unguibus obſtantia lacerando penetrat. Si nuſpiam etiam alibi legeretur illud καταγναφειν, (de altero εσικνεεται non contenderim) ſuo ſe tamen colore hic facilius multo tueretur, quam in Tranſin. Eurip. v. 1251. ex origine parum diſtans ſignificatu a verbis uſitatioribus, καταμυσσειν, & καταξαινειν. Spinas, quibus adverſarium Croeſus laceratum perdidit, κναφον vocat Herodotus I, 92. Tribulis lacerare Plato dixit επ' ασπαλαθων κναπτειν, de Rep. X. p. 616. A. contulit T. Hemſterh. ad Heſych. p. 1359. diverſas etiam verbi memorans lectiones. Ex eodem diſci poteſt Hemſterhuſio in Miſc. Obſ. V. p. 21. verba ταφειν & θαπτειν non niſi forma differre: par eſt in ſimilibus ratio, ut & in γναφειν & γναπτειν, κναφειν & κναπτειν. Dedit in iisdem Miſcell. multa D'Orvillius IX. p. 118. & ſqq. quae, ſi Grammaticus tractaretur, examinari mererentur. Recte Herodianus Euſtathii:

εκ τῳ Κνιδιω λεγει και το Κνιδιτων γινεσθαι. *Valken.* Poſt μαλλον comma in Ald. Camer. I. II. colon poſt εςι.

ad Cap. CIX.

αἱ εχιδναι) abeſt αἱ Arch. poſt ὡς δε, & εχιδναι τε commata exſtant in Ald. Camer. I. II.

Αραβιοισι) Αραβιησι Vind. Alludit ad haec Ariſtides T. 2 p. 313.

ει εγινοντο) ει διεγινοντο coniectura Reiskii, h. e. ει διετελεν ſi perſeverarent, ingenioſa quidem, ſed nec neceſſaria, quam tamen recepit *Larcher*.

θορνυωνται) θορνυονται Vind. & Arch. Poſt ερσην τη comma Ald. Camer. I. II. poſt δειρης colon in iisdem δερης Arch. Vind.

πριν αν) Arch Ald. Vind. Pariſ. A. B. αν ſine cauſa praetermittunt Med. Paſſ. Poſt τω ερσενι comma Ald. Camer. I. II.

διεσθιει την μητερα) διαφθειρει ora Steph. & την μητερα Arch. Valla; bene Aelianus de Herodoteis his H. Anim. XV. 16.

την νηδυν) την νηδυα Ald. Cam. I II.

Poſt οφιος abeſt comma Ald. Camer. I. II.

τεκνων) Vind. ora Steph. Aelian. Olim cum Aldo οφιων των τεκνων e codd. reciperem: avium *pulli*, νεοσσοι poetis, ad imitationem Homeri, ſaepe τεκνα dicuntur: quod exemplis excitatis Rittershuſius & Gatakerus oſtenderunt. Vide quae notat Alberti ad Heſychii γυρινον contra *liberi* parentum dicuntur νεοσσοι, ſuo more Plato venuſte ακυρολογει, de Rep. VIII. p. 548. A. Propria erat Graecis in his forma patronymica in δευς, λυκε τεκνα λυκιδεις, dicebantur: Theo-

crit. V. 38. θρεψαι. δη λυκιδεις· τεκνα λαγωε, λαγιδεις· Reperiuntur & λεοντιδεις, πιθηκιδεις, αλωπεκιδεις, χηνιδεις, περδικιδεις, ιερακιδεις, περιϛεριδεις, quae cauſae nihil erat, cur in lexicis omitterentur pleraque. *Valkenar.*

αἱ μεν δη νυν) Arch. Vind. δη ab Edd. aberat. Poſt εχιδναι comma, poſt εισι punctum Ald. Cam. I. II. comma in iisdem poſt αθροοι.

κατα τετο) και κατα Arch. bene ſatis, poſt ειναι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CX.

τετον) τετο Ald. Cam. I. II.

κασιην) Arch. Vind. Paſſ. & poſt pauca, κασσιην ſemper Ald. & Edd. Comma poſt σωμα Ald. Camer. I. II. idem poſt ἡ δε.

τησι νυκτεριτι) Syllaba quoque repetita legerem τα, τησι νυκτεριτι προσεικελα μαλιϛα, και τετριγε δεινον, και εϛιν ες αλκην αλκιμα. Dabunt ſaltem codd τετριγε, ſicuti IV. c. 183. in cod. Arch. & ap. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. v. 180. legitur, τετριγασι, καταπερ αἱ νυκτεριδες. Alter ſonus τρυζειν turturis eſt: νυκτερις τριζει. Euſtath. in Il. B. p. 173. 44. εϛι Τριζειν το λεπτον ηχειν κατα τας νυκτεριδας· το μεν τοι Τρυζειν αφ' ȣ ἡ τρυγων, τραχυφωνοτερον εϛι· quae collegerat omnia dedit J. J. Wetſtenius in Ev. Marci IX. 18. *Valken.*

προσεικελα) προσικελα Arch. poſt μαλιϛα punctum Ald. Cam. I. II.

τετριγε) Vind. Paſſ. Vulgo cum Ald. τετρυγε. conf. Valkenarii nota proxime praecedens. Similiter lib. IV. 183. ſcripti codd. Homer.

mer. Odyſſ. Ω, ς. ται δε τριζεσαι εποντο. Ως δ' οτε νυκτεριδες — Τριζεσαι ποτεονται· ubi plura Euſtath. *Weſſeling*.

Poſt τα ante δη comma Ald. Camer. I. II. colon poſt κασινν Scripſi perpetuo κασαμν iuſſu ſchedarum, quomodo lib. 2. 86. alii ſibilantem geminare maluerunt, ex dubia vocis Phoenicum קציעה pronunciatione *Weſſeling*.

ad Cap. CXI.

Poſt ειπειν & χρεωμενοι cola poſuit Ald. Camer. I. II commata in his poſt τα & μαθοντες. Excitat Etymolog. p. 514. pr. Euſtath. in Dionyſ. v. 939.

ταις ορνιθαις) τες ορνιθας Paſſ. Ald. Cam. I. II.

προσπεπλασμενας) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch.; Ora Steph. προσεκπεπλασμενας. Vulgo πεπλασμενας πηλω. Ald. Camer. I. II. εκ πηλω. Nos, Reizium auctorem habentes, πηλε ſcripſimus.

ανθρωπω) ανθρωπων Arch. Vind.

Poſt απογινομενων comma habet Ald. Camer. I. II.

διαταμοντας) comma hic in iisd. διατεμοντας Arch. Vind. abeſt comma poſt μεγιςα Ald. Camer. I. II. quae punctum ponunt poſt χωρια.

νεοσσιεων) νεοσσων Arch. νεοσσιων Vind. νοσσιεων. Ald. Cam. I. II.

καταπεταμενας &c.) καταπταμενας, τα των υποζυγιων μελεα αναφ. Arch. Vind. quod haud proſcribit *Weſſeling*.

επι γην) ες γην Steph. margo, Arch. Vind. επι την γην. Ald. Ask. την Med. Paſſ non norunt,

επι-

επι ſervantes: haud refert multum. *Weſſeling.* Poſt *τως δε* abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἑτω μεν) Med. Paſſ. Ask. *ἑτω το*, ceteri, *ουτω μεν το* Vind. Arch. Ald. Pariſ. A. B. quod ob ſequens *δε* melius. *Weſſeling.* Poſt *εκ τουτων* comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXII.

Poſt *το* ante *Αραβιοι* comma Ald. Camer. I. II.

επι τουτου) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Valla. *εκ τουτου* Med. Paſſ. Ald. de Ledano hinc Euſtath. Hom. p. 1147. 3. Juſtum, fatente Gronovio, *ετι τουτου θωϋμαστοτερον*, quomodo ſupra de cinnamomo *ετι τουτων θωϋμαστοτερον συλλεγουσι*. *Weſſeling.* Poſt *ευωδεστατον εστι* punctum Ald. Camer. I. II.

αιγων των τραγων) Vellem praeterea, *Weſſeling.* inquit, *των αιγων και των τραγων* ſchedae darent, aut alterutrum abeſſet Prius Salmaſius, Pavius, Reiskius decreverunt, habentque conſenſum Dioſcoridis lib. I. c. 128. *τα φυλλα — νεμομεναι αἱ αιγες και τραγοι — αναλαμβανουσι τω πωγωνι*. Alioqui minore molimine *των τε τραγων*, ex coniectura Mein. Tydemanni. — Hanc cum Reizio non recepiſſe dolemus, eſt enim indubitatiſſima, & a Larcherio probata.

Poſt *γλοιος* abeſt comma ante Reiz.

ad Cap. CXIII.

θυωματων) *θωματων* Paſſ. Med. in cuius margine *θυωματων* vulgo cum Ald. *θυμιαματων*. Non potui ab hoc iuſtaurando temperare, ſiquidem

dem membranae viam muniunt, & Jones volunt. Dictum ſupra II, 86. *Weſſeling.*

θωῦματος) θωματος Arch. Paſſ. poſt του comma, poſt εϛι punctum Ald. Cam. I. II.

ἑτερωθι) abeſt Arch. Vind.

αυτεων) Arch. αυτων alii cum Ald. poſt ἑτερον comma Ald. Cam. I II.

τριων πηχεων) Ora Steph. Arch. Vind. τριπηχεων Ald. Edd. τριπηχεας Med. Ask. poſt ελασσονας punctum Ald. Cam I. II. Multimodis praeferendum dictionis habitus ſuadet, &, cui ſuo haec adumbrare libuit ſermone, Aelian. H. Anim. X. 4. ſic enim, τας μεν αυτων ουρας εχειν μηκιϛας, ὡς ειναι μετρησαντι και ΤΡΙΩΝ ΠΗΧΩΝ ουκ ελασσονας. Addit continuo, ὥσπερουν ει εωη τις επισυρειν, ἑλκεσθαι αν αυτας παντως, nitide omnia adfirmans, quae ex Codd. Herodoto redierunt Eadem viderat Abreſchius felice coniectura *Weſſeling*. τριπηχεων vulgabatur ante Gronov. τριων πηχεων genuinum praebent Valla, margo Steph. Cod. Arch. & Aelian. H. Anim. X. 4. de ovibus Arabicis enarrans Herodoto tradita. *Valkenar.* Poſt τας comma habet Ald. Camer. I. II.

επειη σφι επελκειν) εποιει σφιν επελκειν Arch. επειη & επελκειν Paſſ., poſterius etiam Vind. & margo Steph. cum Ask. vulgo επηει σφι απελκειν cum Ald. Ego quidem literas transponendas arbitror, ut ſcribatur: τας ειτις εαση σφι απελκειν, vel επελκειν potius: *quas caudas ſi quis illas ſiverit per terram trahere.* Aelianus: ωσπερ ει εωη τις επισυρειν, ἑλκεσθαι αν αυτας παντως παρατριβομενας προς το δαπεδον. *Valckenar.*

αναтρι-

ανατριβομενων) Arch., ceteri αναтριβομενων. poſt ϐρεων punctum Ald. Camer. I. II. idem poſt τοσϐτο.

Poſt οἵων comma in iisdem.

πλατεας Φορεϐσι) πλατηας Φορεει Arch. ultimum etiam Vind.

ad Cap. CXIV.

Αποκλιναμενης) αποκλινομενης Marg Steph. Arch. Vind. απο κλιναμενης Reisk. maluit.

Poſt οικεομενων punctum Ald. Camer. I. II. idem poſt αμφιλαφεας. εσχατη των οικομενεων *Schurzfleiſch.*

παντα) ἅπαντα Arch. non male, poſt εβενον colon Ald. Cam. I. II. in his etiam commata poſt μεγιϛϐς & poſt καλλιϛϐς.

ad Cap. CXV.

εσχατιαι) εσχαται Med. Paſſ. Vulgatum reliqui. Non moveo, neque infitior, εσχατιας convenire poſſe agris, & minoribus regionum partibus, quod docte, ut ſolet, Hemſterhuſius in Timon. Luciani c. 30. ſtabilivit. Verum propterea haud ſpernitur in ultimis terrae habitabilis tractibus. En tibi ex cap. 160. αἱ δ᾽ εσχατιαι κως της οικϐμενης τα καλλιϛα ελαχον. Rurſus c. 116. αἱ δε ων εσχατιαι οικασι — *Weſſeling.* poſt εισι comma Ald. Cam. I. II. idem poſt εσχατιεων, & poſt λεγων punctum.

τινα) deſit Ald. Camer I. II. Steph I. & edd quod ex Arch. & Valla inſeruit Weſſel.

βορην) Arch. Vind. βορεην olim cum Ald.

ἀπ' ὅτεο) cum Reizio ſcripſimus pro vulg. ἀπὸ τεῦ.

κασσιτερίδας) κασσιτερινας in Steph. ora. Quae ſequuntur Euſtath. in Dionyſ. v. 561. poſt ex των comma Ald. Camer. I. II. abeſt his comma poſt μεν γαρ.

Ο Ηριδανος) Auctor an lector adiecerit, decerni non poterit: ſatis certe notum erat e proximis nomen Eridani, in quo veterum attigit errores, Herodotea citans paullo aliter ſcripta quam vulgantur, J. P. Mauſſacus in Diſſert. crit. p. 402. Non neſcio, quo pacto poſſit hac in ſede defendi ὁ Ηριδανος, ſed ſatis erat dixiſſe: τατο μεν γαρ αυτο κατηγορεει το ουνομα, ὡς εςι ἑλληνικον, και ουτι, ſive, quod praetulerim, και ουκι βαρβαρικον ubi deterior mihi videtur codd lectio βαρβαρον quod alteri Gronov antetulit VIII. c. 19. monitorum magni patris ſui ſemper immemor, dum tractabat Herodotum. Ελληνικα και βαρβαρικα apud Xenoph. Ἑ. V. p. 331. 1. Theopompum Longini π. Υ. XLII. 5. & apud quosvis alios frequenter opponuntur. *Valken.*

ου βαρβαρικον) ου βαρβαρον Arch. Vind. ora Steph. Valla Euſtath in Dionyſ. v. 14. ουτι βαρβαρικον Ald. & Edd ουτε Med. Paſſ. Ask. ουκι Valkenar. vid. not. prox. praeced.

ποιητεω) recte Arch. Vind. alii cum Ald. ποιητου. poſt ποιηθεν, comma Ald. Camer. I. II.

τουτο δε) Arch. Vind. Vulgo ουτε δε omnes cum Ald. Nulla hic cauſae opus eſt dictione. Scriptorem qui norunt, formulam probabunt cupide; ου βαρβαρον repudiabunt fortaſſe, tametſi eius in uſu varietur. Conf. doctos Th. Magiſtri Explanatores & H. Steph. in Criton.

Pla-

Platon. p. 52. Inutile certe ετι erat, melius ex Reiskii correctione ε γε. *Weſſeling*. Quando praeceſſerat, τετο μεν, *partim quidem*, ſequi debebat uſitato more τετο δε, *partim vero*: hoc, vel absque codd. mea opinione reſtituendum, praebet cod. Arch τετο δε εδενος αυτοπτεω γενομενε δυναμαι ακεσαι τετο μελετων — Poſtremum, ſi ſincerum eſt, idem propemodum ſignificabit ac πυθεσθαι δε σπεδη πανυ εθελησας, quod ego reponendum arbitror in Pauſaniae IV. p. 282. m. pro vulgatis π. δε πε δη πανυ ε. neque tamen μελεταν ſic adhibitum recordor; & με λεγων cod. Arch. μοι λεγοντος praebet cod. Eton. pro μελετων. *Valkenar*.

μελετων) μοι λογοντος Eton. με λεγων Arch. melius mox της Ευρωπης, quem articulum negligunt alii cum Ald

εξ εσχατης) εξ εσχατων ora Steph. εσχατε Arch.

ὁ τε κασσιτερος) Arch. Vind. enclitica abeſt ceteris & Ald.

ad Cap. CXVI.

Comma poſt Ευρωπης Ald. Cam. I. II.

πολλω πλειςος) πολλω τι Arch. Paſſ. pro quo τοι Ald., neutrum habet Med. Ask. Poſt ειπαι punctum Ald. Cam. I. II.

υπ' εκ των) Arch. Vind. Valla. alii cum Ald. υπερ των quod ſi valeat, ut in honore fuit, nihil ſimile Herodotus. Fama ferebat, ultra Arimaſpos χρυσοφυλακας eſſe γρυπας L. IV. c. 13. & 17. At aurum υπερ των γρυπων quis aſſequetur? Liquidum & clarum υπ' εκ dant Mſſ. quod ſcriptor

ſcriptor Ομηρικωτατος Poetae exemplo Il. π. 353. Odyſſ. λ. 37. &c. depoſuit. *Weſſeling.*

– Poſt Αριμασπυς abeſt comma Ald. Camer. I. II.

μυνοφθαλμοι) μονοφθαλμοι Arch. Pollux. II. 62.

οικασι) εικασι Arch.

αυτα) ex Arch. & Vind. recepit *Reiz.* primas prae edito αὐται iam detulerat *Weſſeling.* nec tamen receperat. αυτων Ald. Camer. I. II. αὐται Steph. I. & *ſeqq.*

ad Cap. CXVII.

περικεκληϊμενον) περικελημενον Paſſ. pro περικεκληϊμενον, quod verum, alii cum Ald περικεκλεισμενον.

πεδιον) χωριον Ask. male. Habet Stephanus in Χοραισμιη, ſed errat Pinedo.

Χορασμιων, εν υρεισι εον των) Quatuor haec abſunt Med. Paſſ. Ask. Regius A. Larcherii; τυτο το πεδιον ην μεν κοτε Χορασμιων εν υρεσι (ſubſcriptum υρεισι) εον Χορασμιων τε αυτεων &c. Regii B. & D. apud eundem: τυτο το πεδιον ην μεν κοτε Χορασμιων τε αυτων και &c. Priorem Larcherius genuinam putat lectionem, articulumque inutilem iudicat. Florentiae, Romae atque alibi feſtinantes ſcribarum oculi haec inconſulte tranſilierunt. In vocibus εν ουρεσι εον των citra dubium error, cui detergendo doctorum cura ſubvenit, ſucceſſu diverſo de Pauw εν υρεσι εον των — facillima medela, ſed quae planitiem montibus imponit, monte incinctam tantum. Reiskio in elegante Schediasmate de Sail Ol Aram

Alcorani p. 7. viſum verius *εν κρατεϊ εοντων Χορασμιων*, *cum ſui iuris Chorasmii erant ipſi &* — tum de Saraugenſibus nonnulla & Thamanacis, quae ſecundis curis improbabit ipſe. Abreſchio ſuperiora Dilucid. Thucyd. p. 75. conſideranti nimiae ſunt correctionis, leniora multo, ſi, mutata diſtinctione, pro *αυτων* ſcribatur *αυτονομων*, hoc modo, *τουτο το πεδιον ην μεν κοτε Χορασμιων εν ουρεσι, εοντων Χορασμιων τε αυτονομων και* — Qua ratione Chorasmii planis ex locis in montana deducuntur, nolente, ni fallor, Herodoto, & novantur, quae ſalva linqui debuerant. Quantum ego quidem perſpicio, haec mens & ſententia ſcriptoris: planitiem illam, monte incluſam, olim Chorasmiorum fuiſſe, ſitam ipſorum *in finibus*, & Hyrcaniorum & Parthorum. — poſteo Perſarum ditionis. Finge ergo mecum *τουτο το — ην μεν κοτε Χορασμιων, εν ουρεσι εοντων Χορασμιων τε αυτεων και* — & oratio & ratio nihil ſibi deſiderabit. Plura non adiungo, hoc tamen, Vallam *εν ουροισι* inveniſſe, cuius *in finibus* Latina receperunt, gloſſis Stephani Gronoviique expulſis. De conſenſu Valkenarii, quem his dudum ſcriptis animadverto, laetor. *Weſſeling* — Voce *εοντων* in duas *εον των* diſtracta, locum, qui videbatur difficillimus, leni molimine facilem me puto reddidiſſe, vere emendando: *εν ουρεσι εον των Χορασμιων τε αυτων, και Υρκανιων, και Παρθων·* ſenſu planiſſimo: *Planities iſta Chorasmiorum quidem erat olim; in finibus ſita & ipſorum Chorasmiorum, & Hyrcaniorum, & Parthorum & Sarangarum*, (ſive *Drangarum*) *& Thamanaeorum; ſed, a quo tempore penes Perſas eſt imperium, nunc in ditione Regis eſt.* In *ουροισι finibus*,

&

& in *εον* adfirmandis tempus non teram; nam, ut ominor, utrumque ſatis certum illis ipſis videbitur, quibus hic locus gravioris erat mendae ſuſpectus. Vulgavit Lipſiae *Reiskius* doctam Diſſertat. de Arabum Epocha vetuſtiſſima, in qua hunc quoque tractans Herodoti locum, pro *εν ȣρεσι ε.* corrigere tentabat *εν κρατεϊ εοντων*, *eo tempore, quo adhuc ſui iuris eſſent & hi ipſi Chorasmici & ceterae vicinae ipſis gentes:* ſic ille. In eundem ſenſum *lenius* fore *remedium* videbatur *Abreſchio* Diluc. Thucyd. p. 76. *ſi mutata diſtinctione pro αυτων ſcriberetur αυτονομων, hoc modo* „ *ην μεν κοτε Χορ. εν ȣρεσι, εοντων Χορ. τε αυτονομων, και* — ſi verum, ut eſt, *εν ȣροισι εον των Χορασμιων τε αυτων, και* — neceſſe non erit, ut iſtae refutentur virorum eruditorum coniecturae. Duo hic tradit Herod. in quarum gentium finibus iſta ſita fuerit planities, quinque gentibus contermina: praeterea docet, in quorum illa fuerit olim ditione, quorumque eſſet imperio ſuo tempore ſubiecta: *ην μεν κοτε Χορασμιων* — *(νυν δε) εςι τȣ βασιλεως· olim quidem erat Chorasmiorum, nunc vero Regis eſt*, ſive *Regis in ditione*, vel *ſub Rege εςι υπο τω βασιλεϊ*, vel *υπο τον βασιλεα·* permutantur enim iſta inter ſe. Sicut autem Herodotus, loquuntur paſſim Graeci Latinique; praeſertim in foederum formulis: ex. gr. Livius XXlX. 12. *ut Parthini* &c. — *Romanorum eſſent; Atiatania* — *Macedoni accederet* Thucyd. VIII. 18. *οποσην χωραν και πολεις βασιλευς εχει* — *βασιλεως εςω* c. 37. utraque foederis forma diſplicebat Lichae c. 43. tertia vid. c. 58. Xenoph. E. IV, p. 313. 36. dicebat Dercyllidas, *οτι και εν τη Ασια, η εξ αρχης βασιλεως εςι, και*

Τημνος και Αιγαι εισι (ſic legerim) — ουχ ὑπηκοα οντα βασιλεως. Graeca libertate pacis indignae conditiones, ab Antalcida concitore denominatae, ferebant τας εν τη Ασια πολεις βασιλεως ειναι· inſularum tres ſolas, ut fuerant olim, ειναι Αθηναιων. Xenoph. E. V. p. 322. 1. hanc formulae partem, ab Artaxerxe praeſcriptae, ſuo iure notabat Iſocrates Paneg. p 86. E. p. 78. B. Panathan. p. 254. E. de multis minus ſuccedat locus Dionis Chryſoſt. p. 324. ult. *ſi quis quaerat*, τινος εςιν ἡ νησος; η, τινος ἡ Καρια; φησουσι Ροδιων· εαν δε αλλως ερωτας, τουτι το χωριον; η τον αγρον; δηλε ὁτι πευση του δεσποτου το ονομα. — *Valkenar.*

Σαραγγεων) Med. Paſſ. Ask. Vulgo cum Ald. Σαραγγαιων και Θωμανιων, pro quo Θωμαναιων Med Paſſ. Ask. Θαμαναιων Arch. Vind. Valla, tum αυτεων recte pro αυτων. vid. ſupra c. 93. Multo ſunt minus noti Σαραγγαι & Θαμαναιοι· & in his variant etiam codd. Σαραγγαιων και Θωμανιων legit in ſuis Valla. Σαραγγεων και Θωμανιων Gronovius ex Med. ſupra legitur III. c. 93. Σαραγγαιων και Θαμαναιων· infra VII. c. 67. Σαραγγαι· hinc Jonica fit flexione Σαραγγεων· demamus primam nominis literam, Αραγγαι nulli ſunt, ſed noti ſatis Δραγγαι. Veri valde videtur ſimile, barbaricum unius gentis nomen a Graecis diverſimode fuiſſe pronunciatum, Σδραγγας, Δραγγας, Σαραγγας quod & ſuſpicatus eſt Fabricius ad Iſidor. Charac. Pro και Θαμανιων, ſi qui codd. darent και μανιων, cuivis facile. Καρμανιῶν nomen hic ſubnaſceretur, ſed hariolationem deſino; poſtremas, ſi

nimis

nimis forte diſplicent, earum prima peritis redimiſſe indicabor. *Valkenar.*

βασιληος) Arch. βασιλεος reliqui cum Ald.

περικληϊοντος) περικληοντος Ask. poſt τουτου comma, poſt μεγαι punctum Ald. Camer. I. II.

Ακης) Ακις Arch. Amnis Ακης an Ακις vero nomine fuerit, ignoro. Siculus Acis ex Theocrito nihil iuvat. *Weſſeling.*

διαλελαμμενος) διαλελαμενος Ald. Camer. I. II. in quibus punctum poſt εςησε.

εξοδου) Med. Paſſ. Ask. διεξοδου Ald. & Arch. Vind.

οἱ περ εμπροσθεν εωθεσαν) οἱ προσθεν Arch. & εωθεσαν cum Paſſ. Vind. alii praeter morem ειωθεσαν.

διαχρεωνται) Aldus, & ſic ſaepe antea, non διαχρεονται Vide Portum.

μελινην) comma hic Ald. Cam. I, II. μελινην Arch. ſpectavit Suidas in V.

αυτεων) Arch. αυτων vulgo.

διακορος) citat Thomas M. in voce.

ὡς δ' εγω οιδ') ὡς δε εγω οιδα Vind. Arch. poſt πρησσομενος comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXVIII.

Ινταφερνεα) Ινταφερνεα Arch. ſemper. Locum recte capit Bos Obſ. Crit. c. 2. p. 8. Comma nullum poſt ταδε Ald. Camer. I. II. idem ες ελθων in his, ελθων Arch.

δη και ὁ νομος) Med. Paſſ. Ask. in Ald. Pariſ. B. ſequens και deſideratur, & in Arch. Vind. δη.

επαναςασι τω μαγω) επαναςασι των Φιλων των Ora Steph. poſt Μαγω comma Ald. Camer. I. II.

τυγχανη) τυχη Arch. Vind.

εσιεναι ηθελε) Iidem cum Paſſ. Ask. olim ηθελε εσιεναι uti Ald.

ὁ αγγηλιοφορος) ὁ abeſt Paſſ. Ask. Ald. Camer. I. II. comma poſt Ιντα φερνης in Ald. Camer. I. II.

τοιαδε) Med. Ask. Paſſ. Vind. ceteri cum Ald. ταδε. poſt ωτα comma, poſt ρινας punctum Ald. Camer. I. II.

περι τον χαλινον) Arch. Paſſ. Med. Ask. Vulgo cum Ald. περι τον omittunt. Quum vertiſſet Valla: *ac lora freni equini ad cervices ipſorum alligavit, homineſque dimiſit* (quod miris modis intricatum). Aemilius Portus ſic haec vertenda monuit: *cum equini freni lora nexuiſſet, circa cervices ipſorum (ea) ligavit*, vel, *Equini freni loris, quae nexuerat, cervices ipſorum illaqueavit.* Quae & ipſa, licet ampliora, tamen ſatis imperfecta. Quid enim eſt nexuiſſe lora? Sed & ipſa ſunt Herodotea per nimiam brevitatem nonnihil ambigua. Quid enim poſt cervices illorum circumcinctas fecit? Dimiſiſſe non potuit, niſi & equum freno liberaverit, quod nullo hinc iudicio colligas: aut frenum utique diſſecuerit, nec id dicitur. Sed nec ſecum duxiſſe potuit, quia plane dicit auctor και απηκε. Nihilominus dimiſit omnino & illos & frenum pariter; quod ut clarius intelligas, ſcribe ex Ms. και ανειρας περι τον χαλινον τȣ ἱππȣ, περι τȣ &c. *& annectens* (neme nares abſciſas auresque) *circa frenum equi, circumdedit ipſorum cervicibus.* Patet autem ex his, illum exuiſſe loro equum, quum non ipſe crudelitatis ſuae pignora circumgeſtare ſecum voluiſſe

luiſſe videatur; & facile fuit, acquirere aliud frenum. *Gronov.*

Poſt απηκε colon ante Reiz.

ad Cap. CXIX.

Poſt οἱ δε comma Camer. I II.

δεικνυασι) Med. Paſſ. Ask. δεικνυεσι Ald. &c. Poſt Δαρειος δε abeſt comma Ald. Camer. I. II.

αρρωδησας) ορρωδησας Arch.

απεπειρατο) επειρατο idem cum Vind. poſt γνωμης abeſt comma Ald Camer. I. II. colon in his & reliquis ante Reiz. poſt πεποιημενω.

εξεμαθε) εμαθε Arch.

συν εκεινοισι) Idem & Valla. Olim cum Ald. συγκειμενοισι. Non abſurdam profecto dat lectionem cod. Arch., ſi plures dant ε συν κειvοισι dignum illud, quod paullo ſpectetur conſideratius; συν τινι & ανευ τινος interdum notant *conſcio* & *inſcio*. *Valken.* Ex coniectura συν κεινοισι olim, cui auctoritatem Arch. liber & Valla conciliant: τα συγκειμενα, το συγκειμενον in pactis conventis teruntur; ſed ε συγκειμενοισι ποιησαι haud recordor. *Weſſeling.*

και τες παιδας) και τον παιδα Med. Ask. Paſſ. Vulgatum ſervant Ald. Edd. Vind. Arch. Pariſ. A. B. & Fragm. & hoc dediſſe ſcriptorem, clarius, quam cum ſudum eſt. Sequitur enim continuo τον ανδρα τε και τα τεκνα εγκαταλιπεσα, ne plura advocem. *Weſſeling.* Poſt παντας comma Ald. Camer. I. II. abeſt hoc poſt εχων, & punctum poſitum poſt επαναςασιν.

θανατω) θανατε Arch.

βασιληος) Idem. βασιλεος in aliis & Ald.

κλαιεσκε και οδυρεσκετο) οδυρεσκετο Vind. Ask. κλαιεσκε και οδυρεσκετο Arch. κλαιεσκε αν και ωδυρετο Med. Ald. &c. Incommodum αν Abreſchius ων corrigit, ego inductum & Arch. & Vind. malo. οδυρεσκετο ſicut ποιεεσκετο L. VII. 119. oſtentat ſpeciem, Herodoto olim frequentiſſimam, nunc rariorem. Vid. Etymol. p 624. fin. Quod Galeus autem ex ſchedis Arch. και ωδυρεσκε, id illae non norunt. *Weſſeling.* In κλαιεσκε αν και ωδυρετο incommoda mihi viſa fuerat vocula αν & ανωδυρετο placuerat: tuentur voculam codd. ut liquet ex Diſſ. Herod. p. 144. & praebent κλαιεσκε αν και οδυρεσκετο. *Valken.*

επεισε) επειθεν Arch. Vind. poſt ταδε punctum Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt τον ante βουλεαι.

βουλευσαμενη) βουλομενη Arch.

ὑπεκρινατο) Paſſ. Fragm. Pariſ. quod placet; ὑπεκρινετο alii. poſt ταδε punctum Ald. Camer. I. II.

ἑνος την ψυχην) Arch. Ask. Paſſ. την negligunt cum Ald plures. poſt πεμψας comma, poſt ηγορευε colon Ald. Camer. I. II. nullum in his comma poſt βασιλευς neque poſt γνωμην neque poſt εγκαταλιπουσα.

περιειναι τοι) περιϊεναι Paſſ. Ask. mox τοι non habet Arch ſed το και αλλοτριωτατον — κεχαρισμενον. Poſt τοισδε colon Ald. Camer. I. II.

γενοιτο) γενηται & αν μοι αλλος Arch.

αποβαλοιμι) Arch. Fragm. Pariſ. Olim αποβαλλοιμι cum Ald.

ζωοντων) εοντων Clemens Alex. Stromat. lib. 6. p. 747. & Plut. περι φιλαδ. p. 481. E. quem in modum ſupra c. 65. & ſaepe alii, inveniſſe, plura

plura ni mutaſſent, putares. Clemens matronae dictum cum Sophocleo Antig. v. 925. velut hinc derivato, comparavit. Operoſius Jac. Tollius Fortuit. c. 4. Quae his autem apta & nexa, non ex mulieris oratione, ſed narratoris eſſe videntur, etſi diſcrepet librariorum judicium. Tollius feminae tribuens, εξελεξα τουτον, *fratrem* videlicet, emendabat, cui non accedo. *Weſſeling.*

χρεωμενη) Pariſ. A. recte, more Jonum, iudice Larcher.

ελεξε) Pariſ. A. apud Larcher. Fragm. Pariſ. Vind. Valla. εξελεξε Arch. ελεξα Med. Paſſ. εξελεξα Ald. Edd. conf. Weſſeling. nota praecedens.

Poſt η γυνη punctum Ald. Camer. I. II. comma in his poſt τε τον, ſed nullum poſt πρεσβυτατον, habent autem comma poſt αλλους.

ad Cap. CXX.

εγενετο) εγινετο Arch. Vind. Paſſ. ora Steph.

καταςαθεις) ςαθεις Arch. Vind.

Οροιτης) comma nullum Ald. Camer. I. II. ſed habent poſt παθων.

προς deſideratur in Arch.

επεθυμεε) επεθυμησε Idem cum Vind.

ὡς μεν οἱ) ὡς οἱ μεν Iidem. comma poſt αυτην Ald. Camer. I. II.

βασιληος) Arch. alii βασιλεος cum Ald. poſt Περσην comma & poſt τω Ald. Cam. I. II.

Μιτροβατεα) Μιτραβατεα Paſſ. Poſt προφεροντα punctum Ald. Camer. I. II.

ανδρος) Med. Ald. &c. ανδρων Arch Paſſ. Vind. Ask. margo Steph. Simili ſaepe in for-

 mula

mula multitudinis numerus, qui tot in Mſſ. probatur: poſt pauca c. 125. εν ανδραποδων λογω ποιευμενος ειχε, quo Procop. modo B. Perſ. l. 7. και τους περιοντας εν ανδραποδων λογω ποιευνται, & lib. 2. 5. eiusdem belli. Tale εν συμμαχων λογω Muſae VIII. 68. & alia apud Portum. Nec diverſum de Gelimere, ultimo Vandalorum rege, και νυν εν αιχμαλωτων λογω ἥκων Procop. B. Vandal I. 7. *Weſſeling.* Minus attendenti blandiri poſſet lectio codd ανδρων. mihi genuinum videtur vulgatum ανδρος. *Viri* quidem *praeſtantes* ειναι dicuntur εν λογω (οἵπερ εισιν εν λογω restituerem in Eurip. Rheſo 149.) *quique nullo ſunt numero*, ουτ' εν λογω, ουτ' εν αριθμω· verum ειναι εν ανδρως λογω hoc ſenſu vereor, ut Graecis fuerit in uſu. Niſi fallor συ γαρ εν ανδρος λογω; tantundem eſt ac συ γαρ ανηρ; *tune vir fortis; vel egregius, cenſeris?* ſive συ γαρ εν ανδρος μοιρα vel μερει. Platoni in Menax p. 249. dicitur civitas bello defunctis εν κληρονομου και ὑιεος μοιρα καθεστηκυῖα· εν πολεμιου μοιρα, Demoſth. p. 412. 92. *Tamquam privatae ſortis hominem degere*, εν ιδιωτου μερει διαγειν, Iſocr. Evag. p. 139. C. Euſeb. Stobaei p. 567. 9. οδε μεν και ὁδε αρχουσι και τετιμεαται· το δ' εμον εν ιδιωτεω λογω και ατιμου· eadem eſt Herodoti forma ſcribendi. *Valkenar.*

προσκειμενην) κειμενην ora Steph. Paſſ.

δη τι) δε τι Ald. Cam. I. II. in quibus & comma poſt την ante των, & poſt οἱ μεν.

δι' ὅν τινα) ὅν non habet Med. Paſſ. in Edd. olim δια τιν' α. Stat H. Stephani fides, ab omni in poſterum ſuſpicione immunis. Certe commodiſſimum, agnoſcente Gronovio, quod rediit Reiskio δια τινα idem prorſus ac δι' ὅντινα pro-

propter quem, ob veterum exempla Miſcell. Lipſ. Vol. 9. 312. ſedulo conducta, quibus uti nunc non licet. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXI.

ου γαρ ων δη τουτο γε λεγεται) Septem haec praeteriit Arch. γε addit ex Med. Gronov. quod & in Ask. Paſſ. poſt ανδρεωνι punctum Ald. Camer. I. II.

τα Οροιτεω) τα non eſt in Arch. Vind.

επεςραμμενον) απεςραμμενον Arch.

ουτε υποκρινασθαι) ουτε τι idem poſt ὑποκρινασθαι colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXII.

Poſt Οροιτης abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſitum in his poſt Μαγνησιη.

τη ὑπερ Μαιανδρου ποταμου) γη Arch. & Μαιανδρου ποταμου ſine του cum Paſſ. ſatis bene; tum, ut ex Med. οικημενη ipſe Paſſ. Vind. Ask. οικεομενη antea cum Aldo.

επεμπε) επεμψε Arch. Vind., nullum comma poſt Φεροντα Ald. Camer. I. II. colon poſt νοον, & comma poſt των ante ἡμεας, colon autem poſt Ἑλληνων in iisdem.

Μινωος τε) Μινω τε Arch. Valla. quod non ſpernendum. Vid. Etymol. p. 588, 28.

λεγομενης) νυν λεγομενης Arch.

εςι πρωτος) Arch. Vind. Valla, πρωτος etiam Steph. margo & Paſſ., in reliquis μουνος tantum. Hiabat ſermo, nunc leniſſime fluens. πρωτος ob praecedentia placuit. *Weſſeling.* Quomodo tandem *ſolus*? quum tam multi memorentur

tur in hiſtoria veteri θαλασσοκρατορες. Vallae vetus & vera lectio fuit iterum a correctoribus obliterata. Vertebat Valla: *Primus, inquam, exſtitit ex eo genere, quod humanum vocatur* (oppoſite ad heroicum) *qui multam conceperat ſpem Joniae atque inſulis dominandi.* Legit itaque, quod ex Arch. codd. dedit Galeus. Π. εςι πρωτα (vel πρωτος) ελπιδας πολλας εχων Ιωνιης τε και νησων αρξειν· quod, nam quidem ſententia, paene ſignificat idem atque illud de eodem Polycrate paullo ante dictum Herodoto. πρωτος — Ελληνων — θαλασσοκρατεειν επενοηθη. *Valken.* poſt εχων comma Ald. Camer. I. II.

ταυτα μεν) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. vulgo μεν aberat.

ες αγγελεην Arch.

Poſt ταδε colon Ald. Camer. I. II.

και χρηματα τοι) χρηματα δε τοι Arch. Vind.

συ νῦν ωδε) σύ νυν Ask. ora Steph. Pariſ. A. B. apud Larcher. qui iure optimo hoc praetulit.

εμοι γαρ) Arch. Med. Paſſ. Ask. Vind. In aliis & Ald. ε. μοι μεν γαρ poſt θανατον colon Ald. Camer. I. II. comma poſt τα μεν ante αυτεων in his & omnibus ante Reiz.

αυτεων) abeſt Arch. poſt εχε colon Ald. Camer. I. II.

τα δε, εμε εα) δαδ' εα Arch. Vind. ſine pronomine.

είνεκεν) Med. Arch. Ask. Paſſ. είνεκα Ald. & Edd.

άπασης της) Med Ask. Paſſ. articulum ceteri

teri non norunt. της απωσης Vind. Arch. Comma poſt τω ante εγω Ald. Camer. I. II.

αποδεξω) Sic omnes illi: ὑποδεξω Ald. & Edd.

ad Cap. CXXIII.

ὁ Πολυκρατης) Arch. bene. deerat ὁ Edd. comma poſt τε ante και habet Ald. Camer. I. II. in quibus punctum poſt εβουλετο.

Μαιανδριον) Iidem omnes cum Valla & Luciano Contempl. c. 14 Vulgo cum Aldo Μαιανδρον & mox. Reſtituit e Med. Gronov. accedunt Valla Arch. & ſaepius in cap. 142. & ſeqq. Herodoto dicitur Μαιανδριος. Praeter Perizon vid. Hemſterhuſ. ad Lucian. p. 478. 510. *Valkenar.* Poſt ασων punctum Ald. Camer. I. II.

τουτεων) Arch. τουτων Ald. &c. Poſt ὁ δε Οροιτης nullum comma Ald. Camer. I. II.

προσδοκιμον) δοκιμον Arch. male: ſtatim conſentit Med. Vind. Ask. Paſſ. τοιαδε, nam ταδε Ald. Edd.

τε περι) τε deſit Arch. poſt των λιθων comma ante Reiz. poſt ἑτοιμας colon Ald. Camer. I. II.

Μαιανδριος) uti ſupra notatum eſt.

και θεησαμενος) duo haec deſunt Arch.

ad Cap. CXXIV.

μαντιων) Med. Ask. Paſſ., μαντηΐων Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B.

αυτοσε) αυτος ιεναι Arch. αυταπιεναι Vind.

Poſt τοιηνδε comma Ald. Camer. I. II. poſt ἡλιε colon ante Reiz.

μαν-

παντοιη) *παντη* Ald. Camer. I. II. ex errore librarii Reuchliniani.

μη αποδημησαι) Reiskius *το μη αποδημησαι* legendum coniecit.

πεντηκοντερον) Paſſ. alii *πεντηκοντορον*. ſtatim *εφημιζετο* Med. Paſſ. Ask. Vulgatum habent Euſtath. Vind. Ask. Pariſ. A. B. Ald. & Edd. – Gronovio compoſitum hoc proſcribenti, ſatis puto faceret Euſtath in Il. α. p. 18 - 27. Σημειωσαι δε ὁτι τα παρ Ηροδοτω επιφημιζεσθαι, ȣ ταυτὸν εςι τω επευφημειν· αλλα μαντικη λεξις εςι, δηλȣσα προφοραν τινα μαντικας δι᾽ αναμνησεως ενυπνιȣ. Quorum quidem recordatio ſi animum non ſubiiſſet, aderat Heſychii *επιφημισμασιν, οιωνισμασιν*, potuerantque in promtu eſſe Thucydidis & Joſephi verba, a Grammatico explicita. At homines ſumus, & ſpecie deludimur. Tu vide Albertium ad Lexicographum. Reſtitui *πεντηκοντερον* ſcriptore praeeunte. *Weſſeling*. Poſt *ηπειλησε* nullum comma Ald. Camer. I. II. ſed poſitum in his poſt *ἡ δε* & poſt *χρονον*.

ad Cap. CXXV.

Poſt Πολυκρατης *δε* nullum Comma Ald. Camer. I. II.

ἑταιρων) colon hic poſuerunt iidem. *ἑτερων* Vind.

Poſt Καλλιφωντος nullum comma habent Ald. Camer. I. II.

ασκεοντα) Steph. ora, Paſſ. Ask. Vind. vulgo *επασκεοντα*. Minimi refert, utrum eligatur: parendum tamen codd. imperio. Αικεων πενταεθλον IX. 32. pro quo *επασκησας* VI. 92. *ασκειν*

ασκειν χρηστοθητα Eurip. Suppl. v. 872., κακοτητα ασκειν Aeſchyl. Prometh. v. 1064. *Weſſeling*

κακως) κως Arch. ex ſcribendi compendio. poſt αξιως comma Ald. Camer. I. II.

Συρηκοσιων) Σαρακοσιων Arch. Vind. tum γενομενοι τυραννοι cum Ald. Pariſ. A. B. Valla, in Med. Ask. Paſſ. τυραννοι non ſunt, neque eos laudo. Horum corruperat ſenſum Valla, qui eiectam a Gronovi reperit, & in ſuo cod. vocem τυραννοι. *Valken*

αξιως) αξιω Arch.

εσαν) ησαν Arch. Vind. Ask. Paſſ. male, & mox iterum.

επετελεε) Arch. Ask. Paſſ. ora Steph. alii επετελεσε.

τη οἱ Αμασις — προεμαντευσατο) Septem has voces non agnoſcit Arch. Vind. poſt τη comma habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXVI.

και των Μαγων) Hic iterum, ſi non fuiſſet interpolata Vallae verſio, *poſt Cambyſis obitum, occupato a Magis regno*, demonſtraſſet attendenti, και in κατα debere transmutari; μετα γαρ τον K. θανατον, κατα των Μαγων την βασιληιην· neceſſariam correctionem eſſe ſciens hiſtoriae perſicae nemo diffitebitur. vid. Herod. III. c. 61 & 67. Per ſeptem menſes Medus ille Smerdis regnavit cum fratre fraudis architecto: κατ' εκεινο τε καιρε evenerunt hic narrata: ut paſſim ab aliis κατα, ſic etiam adhibetur ab Herod. I. 67. κατα τον κατα Κροισον χρονον, και την Αναξανδριδεω

τε

τε και Αριςωνος βασιληΐην εν Λακεδαιμονι· Vid. P. Leopardi Emend. XI. c. 5. *Valkenar.*

ωφελει) Paſſ Arch., alii omnes ωφελεε. Coniiciendo attigerunt Pavius & Reiskius Poſt pauca c. 127. de Oroeta ὁς ωφεληϛε μεν κω ϩδεν. *Weſſeling.* Poſt Περσας nullum comma Ald. Camer. I. II.

απαραιρημενες) παραιρημενες Arch. Vind. vid. ſupra c. 65. απαιρημενες Ald. Cam. I. II. poſt αρχην colon, poſt ὁ δε comma Ald Camer. I. II.

εν ταυτη τη ταραχη) Valla & Arch. Ceteri τη αρχη cum Aldo, ut legit Valla, ſcribendum, adfirmant illud cod. Arch. & Herodot. infra c. 150. εν ὁσω ὁ, τε μαγος ηρχε, και οἱ ἑπτα επανεςησαν, εν τετω παντι τω χρονω και τη ταραχη. *Valkenar.* εν ταυτη τη αρχη ſuum ſibi incommodum habens; neque enim bene adhaereſcit antea poſitis Equidem proclivior ſum in Vallae & Arch. τη ταραχη *in illa poſt Cambyſis fata rerum conturbatione.* Vide adnotationes Galei, quibus Schurzfleiſchius calculum addidit. *Weſſeling.*

Μιτρωβατεα) Μιτροβατεω παιδα και αυτον Μιτροβατεα κρανατες ανδρας εν Arch.

Poſt ὑπαρχον punctum Ald. Cam. I. II. idem poſt εχοντα, abeſt his comma poſt κατα δε.

Κραναπην) Κραναστην Steph. margo, Κρανατην Vind. Valla. Poſt δοκιμες nullum colon Ald. Camer. I. II.

αγγαρηΐον) Vind. & Arch. apud Galeum, in excerptis Weſſelingianis αγγελιηΐον. Vulgo αγγιληφορον ελθ. Δαρειε· quod excuſum, eſt Arch. Exquiſitius hoc eſt, quam pro ſcribarum ingenio. Αγγεληφορες in Muſis ignorat nemo.

nemo. Αγγαρηΐος Perſarum voce idem. Teſtes αγγαροι, toties apud alios obvii, tum αγγαρευειν docte illuſtratum a Vinc. Riccardo ad Homil. Procli XVIII p. 523 & Balth. Stolbergio, Exercit. ling. Graec. p. 152. Herodotus Jonica ſpecie αγγαρηΐον extulit, quando de Perſarum vehiculari curſu τετο το δραμημα των ιππων καλεωσι Περσαι αγγαρηΐον lib. 8. c. 98. liquido docens, in regum nunciis, ſive pedibus ſeu curru eant, voci ſedem eſſe. *Weſſeling.*

κτεινει μιν) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. εκτεινε Ald. & alii. Juſtiſſime Pauw, Reisk. Abreſch. αποκτεινας δε μιν — ita poſtulat. *Weſſeling.*

υπεισας) υπεις Vind. Ask. mox οδον iidem cum Paſſ. Ask. punctum poſt οδον in Ald. Camer. l. II. Bis terve reperitur apud Noſtrum υπεις, p. 63. 41, p. 180. 12, & h. l. praebet idem Arch. ſi vel plures darent, ſervandum tamen rarius illud Jonicum iudicarem υπεισας· ut hic ανδρας οι υπεισας, legitur VI. c. 103. νυκτος υπεισαντες ανδρας. Formam Grammaticis ferme ignotam, ut Jones, veteres etiam adhibuerunt Attici, αφεισας αφεισαν eſt in Thucyd. V. c 81. & alibi. *Valkenar.* Poſt ιππω colon Ald. Camer. l. II.

ad Cap. CXXVII.

επεθυμεε) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. olim cum Ald. επεθυμησε.

παντων τι) Arch. τι omittunt reliqui cum Ald.

Poſt Μιτροβατεω comma ante Reiz.

δη της) γαρ της Arch. Vind. ιθειας apud Suidam in ιθυ.

οιδεοντων) ora Steph. Arch. Vind. οἱ δεοντων Paſſ. οιδεντων Suidas in οιδεσαν. Vulgo cum Ald. οιδαινοντων. Noſtrum probat Scriptor ipſe Thaliae c. 76. μηδε οιδεοντων των πρηγματων.

ετι των) επι των Arch. Poſt αρχην colon Ald. Camer. I. II.

μεγαλην την ισχυν) Non legunt μεγαλην Med. Ask. Paſſ. habent alii omnes. Poſt την ante χιλιοι comma Ald. Cam. I. II.

δοκιμωτατες) λογιμωτατες ora Steph. Vind. Arch., atque ita III 65. IX, 15 & 24. Vulgatum gloſſa videtur Weſſelingio. Poſt τωδε colon Ald. Camer. I. II.

ὑποςας τελεσειε) Euſtath. in Hom. p. 222, 12. ſed τελεσειεν· mox σοφιη ſine enclitica Arch. Paſſ., bene. σοφιη τε alii cum Ald. in qua & Camer. I. II. comma poſt encliticam.

βιη τε) βιη cum commate Ald. Camer. I. II. colon in his poſt ὁμιλω.

δεει) δεοι Ald. Camer. I. II.

η ζωοντα) και ζωντα Ask. poſt απεκτενεε colon ante Reiz. punctum poſt εοργε Ald. Cam. I. II.

αυτε) non eſt in Paſſ. Ask.

πεμπομενες ὑπ' εμευ) τες εκπεμπ. Arch. Vind. tum εμευ poſterior & Paſſ., recte: εμε vulgo cum Ald.

καταλαμπτεος εςι ἡμιν) καταλαμπτεον εςι μιν Arch.

ad Cap. CXXVIII.

επειρωτα) Arch. Vind. Paſſ. In Ald. & aliis επηρωτα cum puncto poſt vocem. poſt τω δε comma Ald. Cam. I. II. των δε Arch. Vind.

ὑπεςησαν) επεςησαν ora Steph. ex Ald.

ἐθελων) θελων Arch. Vind. Poſt ερıζοντας δε comma Ald. Cam. I. II.

τοιαδε) ταδε Paſſ. Ask. & Steph. margo frequente commutatione.

Poſt μετα δε nullum comma ante Reiz, poſt εχουσι punctum Ald. Cam I. II.

ει ενδεξαιατο) Med. Paſſ. Ask. Reliqui omnes cum Ald. ει οἱ ενδεξαιατο. Miſcellum ει οἱ placere non potuit, quoniam ενδεξαιατο ex ενδεχεσθαι repetitum iverunt. Fac Jonum more ab ενδεξασθαι deſcendere, & voculae tuta erit ſtatio. Diodori ſunt, και μη βαρβαρον ωμος ητα προς ὁμοεθνεις ανθρωπες ενδεξασθαι L. XIII. 27. & in Excerpt. T. 2. p. 631. μεγαλην ὑβριν ἡ πρεσβεια ενεδεξατο. Nobile Pauli eſt Apoſtoli Αλεξανδρος πολλα μοι κακα ενεδειξατο 2 Tim. IV. 14. Alia prudens negligo *Weſſeling*. Poſt απο Ορoιτεω colon ante Reiz. Poſt εν τω comma Ald. Cam. I. II.

ταδε) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. τοιαδε Ald. Pariſ. A. B. cum colo poſt vocem.

τουτων) τουτο ora Steph.

δη θαρσησας) δη abeſt Arch. Poſt εν τω comma Ald. Camer. I. II. idem poſt Σαρδισι in iisdem, & colon poſt μιν ante Reiz.

ad Cap. CXXIX.

Poſt Δαρειον nullum comma Ald. Cam. I. II.

θηρων) θηριων Vind. Arch. Suidas haec exſcripſit in Δημοκηδης, vulgato conſentiens. Comma poſt θηρεων poſuit Ald. Camer. I. II.

απ' ἱππου) απο ἱππου Suidas. Arch. Vind.

εστραφη) Omittit Suidas, ſine cauſſa.

εχρητο) εχρατο Vind. Arch. colon poſt vocem ante Reiz.

επ' επτα) abeſt haec praepoſitio Vind. Arch. poſt *ημερας* comma Ald. Camer. I. II.

αγρυπνιησι ειχετο) *αγρυπνιη συνειχετο* Suidas, male. Herodotea *εχεσθαι αποριη*, & *εν αποριησι* IV. 131. IX. 97. *αμφιβολιη εχομενος* V 74. Aelian. Var. H. XIII. 35. *Φαλαγγιων κνησμασιν εχομενος*. Lucian. Scyth. c. 2. *τω λοιμω εχομενος* abunde Grammaticum redarguunt. *Weſſeling.*

παρακεσας τις) *οιω δη παρακεσας* Arch. Vind.

αγγελλει) *εσαγγελλει* iidem. Poſt *ο δε* comma Ald. Camer. I. II

οπε δη) Med. Paſſ. Ask. Suidas *οπε δη κοτε* Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B.

ad Cap. CXXX.

ειρωτα) Arch. Vind. Paſſ. olim cum Ald. *ηρωτα.*

ο δε ενθαυτα) *ο δ' εν εωυτω δη ων* Suidas perperam. Poſt *ο δε* comma Ald. Camer. I. II. idem ante Reiz. poſt *Φας*.

εκΦαινει) *ανεκΦαινει* Arch. Vind.

την τεχνην) Praeferrem, ſi codd. ſubminiſtrarent *Φλαυρως εχειν της τεχνης*, quomodo ſaepe loquuntur veteres; *μακαριως εχεις Φρενων. Θρακης παροδε χρησιμως εχειν. ετως ευνοιας εχων. αυχμηρως εχε τε προσωπε. ε γαρ οιδα παιδειας οπως εχει και δικαιοσυνης.* Horum primum eſt Dionyſii Tyr. ap. Stobaeum p. 531. 14. Poſtremum Platonis ita tranſtulit Cicero: *cum ignorem quam ſit doctus, quam vir bonus?* Tuſc V. 12. *Valken.*

σημασι) *ρημασι* vitioſe Suidas.

και ηπια μετα τα ισχυρα) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Valla, *Φαρμακα τα ισχυρα* Suidas. *ηπιαματα*

κατα. τα ισχυρα antea cum Aldo. Series rerum Mſſ. adſtipulatur. Aegyptii medici regem diu torſerant, & continuatis aerumnis ſommo prohibuerant. Democedes lenibus poſt acria illorum uſus medicamentis Darii inſomnium diſcuſſit reddita ſanitate. Valla verum perſpexit, nactus Morelli ad Dion. Chryſ. p. 72. & aliorum calculum. ηπια φαρμακα Poëta Il. Δ. 218, ηπια ακεσματα Aeſchyli Prometh. v. 481. loquendi genus adfirmant. Hieron. Mercurialis Var. Lect. lib. 4. 3. intacta non reliquit Herodotea. *Weſſeling.* conf. Diſſ. Herodotea Weſſelingii p. 81. Pet. Leopard. Emend. VII. c. 14. *Valkenar.*

δε μιν) δη μιν Arch. Ask. Paſſ. Vind.

ζευγεσι) ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask. ζευγεα olim cum Aldo. Poſt επειρετο nullum comma Ald. Cam. I. II.

την ψυχην απεδωκε) Arch. Ask. Paſſ. Vind. & recte. Vulgo cum Ald. την ψυχην οἱ απεδωκε. poſt απεδωκε colon ante Reiz.

ὑποτυπτουσα &c.) Med. Ask. Paſſ. alii cum Ald. φιαλην τε, mox χρυσου την θηκην Arch. & Δημοκηδεα ſine τον id Paſſ. Ask. Stephani ὑποκυπτουσα probarunt. Cuperus Epiſt. ad Graevium Syllog. Burm. T. 2 p. 690 Pavius, Geinozius, merito improbante Gronovio, ſed vulgatum, in quod codd. magna conſenſione conſpirant, infeliciter explicante. Indiget locus interpunctione, bene a Reiskio picta, & ex Arch. την θηκην, arca ſive repoſitorio aureorum nummorum. Donarunt regiae mulieres Democedem ſtateribus, cumulatim adeo in phiala concervatis, ut plures deciderent. Singulae του χρυσου την θηκην *arcam*, ut numos phiala

eruerent, concuſſerunt & ſubverberarunt: id ὑποτυπτειν II, 136. VI, 119. habetque iunctum utrobique ſibi, quo quid egeritur, inſtrumentum, etiam in Comici Avib. v. 1145. ubi Hemſterhuſius praeclare. Lege mecum: ὑποτυπτουσα δε αυτεων εκαστη φιαλη τε χρυσε την θηκην, εδωρεετο τον Δημοκηδεα ὑτω δη τι δαψιλεϊ δωρεη, ὡς — *Earum unaquaeque phiala thecam* ſive *auri arcam concutiendo eruens Democedem tam luculento munere donavit, ut ſervus*, — & plana via erit. Tzetzes, laxius explanatione uſus, χρυσους φιαλους τον στεχεον εκεινω, *Democedi*, Chil. III. p. 314. *Weſſeling.* Tentamina proſtant H. Stephani, Palmerii, Gronovii, Reiskii. Gallus Jo. le Febure hunc in ſenſum accipiebat Herodotea: *chacune d'elles vuidant une fiole pleine d'or dans une caiſſe, la donnerent à Democede avec la caiſſe.* Reliquis mea quoque ſuccedat coniectura, τον χρυσον tantum ſcribentis pro τε χρυσε· Herodoti verba, ὑποτυπτεσα δε αυτεων ἑκαστη φιαλη, τον χρυσον συν θηκη εδωρεετο τον Δημοκηδεα· interpretor: *earum autem ſingulae phiala eruentes, (aureos ſtateras, ex arca videlicet) auro & phiala donabant Democedem*: atque ita verum me reperiſſe arbitror; probe tamen ſciens, veritatis ſaepe nos decipi ſimulacris. Primum egeſtos ex arca ſtateras continens *phiala* auri erat. θημη. Deinde τον χρυσον — εδωρεετο τον Δημοκηδεα, qua ante ſtructura, δωρεεται μιν Δαρειος π. χ. δυο ζευγεα. Quid tandem ſit ὑποτυπτειν Kuſterum docuit Hemſterhuſius vid. ad Ariſtoph. Aves v. 1145. Küſter. dedit & Bergler. Herodotea ex lib 2. c. 136. ubi κοντω ὑποτυπτοντες ες λιμνην notat. *conto in paludem immiſſo egerentes quod adhaerebat luti*: omiſere locum He-

Herodoti VI. c. 119. p. 370. 37: ὑποτυψας τυτω αντλεει. Ariſtophanis anſeres latis pedibus uſi *veluti palis* ὥσπερ ἄμαις, lutum *eruentes* ὑποτυπτοντες, in pelves ενεβαλον. Similiter uxores Darii quaeque dicuntur ὑποτυπτουσα φιαλη, tamquam palis uſae *phialis*: nec mirum, *phialarum* enim ampla quidem erat capacitas, ſed lata figura *palarum* inſtar. vocem idcirco Hebraeam יעים, qua *palae* deſignantur, φιαλας interpretantur Numer. IV. 14. In Homero φιαληνας, ponunt χαλκειον εκπεταλον λιβετωδες· vid. Athen. XI. p. 468. E. p. 501. A. Euſtath. ad Il. Ψ. p. 1412. 30. & Wetſten. ad Joannis Apocal. V, 8. *vas* ſive *potulum* εκπεταλον amplum eſt, *atque expanſum inſtar folii* vel *laminae*: Athen. XI. p. 485. E. 494. E. 496. A. Harpocrat. in v. τριπτηρα: — Iſtarum itaque Darii uxorum unaquaeque donabat Democedem (fortaſſe regio more προπεπωκυια·) λαβουσα πληρη χρυσιων [μεσομφαλον γε] φιαλην· Sic apud Athen. XI. p. 502. A. ſcribendus eſt Theopompi Comici Tetrameter, ex Althaeo ſumtus. *Valckenar.* — Verba operoſe tractata ab viris doctis, ut oſtenderetur in eo nihil ab ſe intelligi. Inde ſuſtinet in Proleg. p. 137. H. Stephanus producere ad venditandum ὑποκυπτουσα, quaſi in ὑποτυπτουσα nihil ſit niſi ineptum, praeſertim ſi quis Vallae interpretationem ſequatur, quum ſuum iſtud explicare non audeat, vel nequeat. Portus in Vallae quidem verſione ſenſum bonum eſſe ait, ſed Graeca verba aliud indicare, & ὑποτυπτειν eſſe ſubverberare, ſuccutere, leviter verberare, quare verberando, pulſando decutere. Et quod illi trahere conatur vim verbi eius, ut

exornet ſuum impetum, quo vult ab unaquaque phialae thecam leviter verberatam & ſuccuſſam, ut exciderent nonnulli aurei, addita magna continentiae iactantia de neceſſitatis ademtione. Quae omnia ignorans ante ſe ab his duobus acta eſſe Gremtemesnilius, ei ſuam quoque fiduciam admovit vel in Valla convincendo erroris, vel in correctione tentanda. Quorum ut alterum ſucceſſit ei feliciſſime, perinde ut reliquis; ita quis probet tantam libertatem in aliena manu? ut reponatur *επισαττυσα δε αυτεων εκαϛη φιαλην τε χρυσεοις συν θηκῃ*. Longe aliud cogitandum. Primo MS habet *φιαλῃ τε χρυσε* quod admittendum eſt, quum teſtante documento tam vetere & certo nequeat hinc repelli locutio tam ſaepe ab hoc ſcriptore uſurpata, prout exempla in promtu poſuit Aem. Portus in Lexico. Unde paullo ante confirmatur gemina locutio auctoris, *δωρεεται μιν ὁ Δαρειος πεδεων χρυσεων δυο ζευγεσι.* Quod certiſſimum eſt itaque, attingere hanc partem vir doctiſſimus non debuit. Sed nec in ceteris aliquid mutandum eſt, & modo vertendum: *tum unaquaeque* pectus *ſubverberans*, vel reverentiae & honoris regii cauſa, vel laetitiae ac pietatis, vel denique conſpectu viri extranei *phiala auri cum theca Democedem donavit*. Eſt enim haec pulcherrima Graeci ſermonis ratio, ut verbis, quibus aliqui feciſſe quid in ſe ipſis narrantur, licet ſint modi, ut loquuntur, activi, & hinc requirerent additum quartum caſum, nihil addant, ſed nude tantum ponant, intellectui reliqua committentes. Tale eſt *αναφερων* vel *ανενεγκων*, quo utitur Dio de Claudio reſipiſcente, & in

cuius

cuius exemplis longiſſimus eſt Theſaurus Stephani, non addito ἑαυτον. Tale iſtud παρασειρας eleganter illuſtratum in notis Caſauboni ad Theophraſti characterem περι αδολεσχιας. Tale επαιρειν 2. 162 Ὁ δε Αμασις επαρας απεματαισε. Id quoque nihil eſt, niſi femora & propinqua natibus membra ſubintelligas. Tale iſtud pulcherrimum εχεσαν in lib. 5. c. 41. de gravida. Tale eſt politum illud αποῤῥιψαι apud Lucam in Act. Apoſt. 27. 43. εκελευσε τε τες δυναμενες κολυμβαν αποῤῥιψαντας πρωτες επι την γην εξιεναι. Quod etiam nihil eſt, niſi vel ſe ipſos, vel veſtimenta ſubintelligas. Et ita ὑποτυπτεσα: — *Gronov.* — Viri doctiſſimi, qui ad has Muſas commentati ſunt, hic parum viderunt. — Verba egregia, ſed non uno naevo deformata. Alii τε χρυσε την θηκην. alii τον χρυσον συν θηκη. alii denique τε χρυσε συνθηκην. Perperam omnes: Quin Graeci ὑποτυπτειν εις την θηκην non ὑποτυπτειν την θηκην. Quare reſcribo, idque ut mihi videtur, certiſſime: ὑποτυπτεσα δε αυτεων ἑκαστη φιαλη ΕΣ ΤΗΝ ΧΡΥΣΟΘΗΚΗΝ εδωρεετο τον Δημοκηδεα *Unaquaeque autem earum phialam in arcam nummariam ſubmittens, Democedem tam luculento munere donavit,* ut — Ita loquutus eſt idem lib. 2. c 136. κοντω γαρ ὑποτυπτοντες ες λιμνην, ὁ, τι προσχοιτο τε πηλε τω κοντω, τετο συλλεγοντες, πλινθες ειρυσαν. Eſt autem χρυσοθηκη arca nummaria, ut αρτοθηκη arca panaria & notanda vox, quae elegantiſſima eſt. θησαυρον χρυσε vocant Graeci recentiores. Matth. II, 11. και ανοιξαντες τες θησαυρες αυτων, προσηνεγκαν αυτω δωρα, χρυσον, και λιβανον, και σμυρναν. Atque ita quoque intelligendus Lucianus in Timon. 41.

T. I. p. 151. loco celeberrimo, ſed quem minus perſpectum habuerunt interpretes. Ita autem loquitur Plutus: Σε φημι, ΘΗΣΑΥΡΕ ΧΡΥΣΟΥ, υπακεσον Τιμωνι τετω, και παρασχε σεαυτον ανελεσθαι. σκαπτε, ω Τιμων, βαθειας καταφερων· εγω δε υμιν ΑΠΟΣΤΗΣΟΜΑΙ. Ita procul dubio ſcribendum. *Ego vero locum dabo, & de iure meo decedam.* Libanius Vol. I. p. 373. Θησαυρων ʽΥΜΙΝ ΑΠΟΣΤΗΣΟΜΑΙ των εμαυτε. Quod geminum eſt. Quare nihil ultra de hac lectione dubitandum. — Haec *Toupius* Emend. ad Suid. P. III. Lipſ. Vol. I. p. 575, 576. qui, me quidem iudice, locum hunc vexatiſſimum feliciſſime reſtituit, quare eius hanc emendationem, ſi quae unquam, certiſſimam, in contextum recipere nullo modo dubitarem, & praeeuntem habeo Larcherium, qui in verſionem ſuam eam recepit.

δαψιλεϊ) δαψιληϊ Vind. haud contra dialectum.

Poſt φιαλεων comma poſuit Ald. Camer. I. II.

εχομενος) deſit Arch. Comma poſt οικετης abeſt, poſitum poſt τω, Ald. Cam. I. II.

Σκιτων) Σκητων Arch. poſt ανελεγετο colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXI.

ωμιλησε πατρι) Med. Paſſ. Vind. Arch. Valla cum Pariſ A. apud Larcher. alii cum Aldo ὃς interponunt, legentes ωμιλησε πατρι, ὃς. Inſulſum id damnavit Gronovius, nec induxit, Reiskio merito demirante. Tolerari non debuit. Simile

erit

erit Homeri Il. Z. 396. τε περ δη θυγατηρ εχεθ' Ἑκτορι — ſi ad ſtructuram animus ſe verterit, & VI. 12. τη παρεουσῃ (δουληΐῃ) συνεχεσθαι conflictari. *Weſſel.*

εν Κροτωνι) Ask. Paſſ. olim cum Ald. εν τῃ Κροτωνι. Poſt ταυτην abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſitum poſt ετεϊ.

πρωτους) αλλους Paſſ. & Steph. margo. Comma poſt ουδεν των Ald. Camer. I. II.

εςι εργαληϊα) Non legit Arch. Vind.

δημοσιῃ) Neque hoc Arch. nec Valla; ambo male: olim Medici publice conducebantur, indice Strabone Lib. 7. p. 273. cum ſcholio Caſauboni. *Weſſeling.*

Poſt Αθηναιοι abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſt ετεϊ comma in iisdem.

δυων ταλαντων) Med Ask. Paſſ. Vind. Arch. Olim cum Ald. δυοιν ταλαντοιν. Poſt Σαμον colon ante Reiz. poſt ων τουτο comma Ald. Camer. I. II.

ὅτε πρωτοι μεν &c.) ὅτι Vind. Arch., mox πρωτοι deſit Ask., ut Arch. ιητροι ευδοκιμησαν κατ' αινας πασαν την Ἑλλαδα ευφημιζοντο, δευτεροι. Voluitne Arch. librarius ιητροι ελεγοντο, και ανα πασαν την Ἑλλαδα ευφημιζοντο; ſententia non erit mala, fortaſſe etiam nonnullis ſpecioſa, mihi tamen ex critici interpretamento nata. *Weſſeling.*

Poſt δευτεροι δε abeſt comma Ald. Camer. I. II.

αυτον δε χρονον) Med. Ask. Paſſ., δε τουτον χρ. Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Quae ſequuntur attigit Euſtath. in Dionyſ. v. 419. Poſt πρωτοι colon habet Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. CXXXII.

Poſt εγεγονει punctum in Ald. Camer. I. II. τȣ ες Ελληνας) τȣτȣ τȣς Ελληνας Arch.

Poſt ιωιτο abeſt comma Ald Camer. I. II

αναςκολοπιεσθαι) αναςκολοπιζεσθαι Arch. & Vind Generoſam hanc Democedis deprecationem recte laudat Dio Chryſ. Orat. 77. p. 653 A. *Weſſeling*.

διοτι) ὁτι ora Steph. Ask. Paſſ. Poſt τȣτȣς abeſt comma Ald. Camer. I. II. idem in his abeſt poſt παραιτησαμενος.

επιςπωμενον) Sic. Codd. excepto Vallae libro; verum eſt επισπομενος.

τω βασιλεϊ) Deeſt Articulus Arch. Paſſ. & abeſſe poteſt. παρα τω βασιλεϊ Ald. Camer. I. II. & Edd.

ad Cap. CXXXIII.

Poſt γενεσθαι punctum Ald. Camer. I. II. idem in his poſt φυμα & colon ante Reiz. poſt προσω.

επεδεξε) Arch. Vind. επεδειξε alii cum Suida in Δημοκηδης & Ald. Colon poſt hanc vocem ante Reiz.

εξορκοι μιν) Med. Ask. Paſſ. Suid. εξορκοῖ Ald. Arch. Vind.

η μην) η μεν Vind. Arch. Ask. Paſſ.

εκεινην τȣτο το) εκεινην τȣτο, το, Ald. Camer. I. II. in quibus & poſt ȣδενος των comma exſtat.

αισχυνην εςι) Med. Paſſ. Ask. Suidas ες αισχυνην. Praepoſitionem damnant Ald. Vind. Arch. Pariſ. B. Suſtuli codd. imperio praepoſitionem.

Euri-

Euripid. Hecub. v. 1241. και γαρ αισχυνην Φερει Πραγμα — Plato Menex. p. 241. A. ἡ νικη αισχυνην Φερει Weſſeling. Reſtituit etiam Gronovius ες I. c. 10. παρα βαρβαροισι και ανδρα οφθηναι γυμνον, ες αισχυνην μεγαλην Φερει· quam ex Med. cod. praepoſitionem ες adiecit, illam merito non neceſſariam indicabat, quo humaniorem in Herodoto poliendo ſucceſſorem ne optaſſe quidem tacitis votis potuit Gronovius: Thucyd. I. c. 5. ουκ εχοντος πω αισχυνην τουτου του εργου, Φεροντος δε τι και δοξης μαλλον. Aelian. V. H. I. οτι ου μην εδρασεν ουδεν των εν τοις Ἑλλησιν αισχυνην Φεροντων. *Quae habent* vel *adferunt ignominiam* dicuntur αισχυνην εχοντα, vel Φεροντα· in his valde dubitari poteſt, an locum ſuum ες poſſit tueri: ſaepenumero quidem iisdem verbis εχειν & Φερειν adiicitur ab Herodoto praepoſitio; ſed in diverſiſſimis loquendi formis, in quibus illa ſignificant *ſpectare* vel *pertinere*: τα ες Ἡσιοδον τε και Ομηρον εχοντα II. c. 53. IX. c. 42. τον χρησμον, τον M. ειπε ες Περσας εχειν IX. c. 32. ουκ ες γυμνικους αλλ' ες αρηιους αγωνας Φερον το — μαντηιον. VIII. c. 137. επηλαι αἱ αυτικα, ὡς ειη τερας, και Φεροι ες μεγα τι. Talia, Herodoto frequentata, parcius alibi reperientur, praeterquam apud eius imitatores, quos inter eminet, in his etiam adhibendis, Pauſanias: huius VIII. p. 701. legitur Φερειν ες εκεινον το αισμα· & X p. 842. L. I. p. 104. τουτο το επος ες τους τεθνεωτας εχειν νομιζοντες. II. p 133. το επιγραμμα ες γυναικας αλλας εχει. V. p. 380. ες τουτον τον ανδρα εχει το μαντευμα. V. p. 407. iſta εν τοις εχουσιν ες Αργειους δεδηλωσαι· p. 427. της ὑπονοιας το πολυ ες Ευμηλον τον Κορινθιον εχειν ἡμιν· cum poſtremis comparari

parari poteſt hoc, diverſum tamen, Antiphontis Orat. IV. p. 119. 7. τα ιχνη της υπονοιας επ᾽ τυτον φεροντα. & p. 120 8. τα ιχνη τυ φονυ εις εμε φεροντα. Haec ad manum non erant Arnaldo ſcribenti Var. Conicct. p. 210 & p 416. Monſtret mihi quis in Herodoto vel aliis ſcriptoribus optimis, τα εις δειλιαν, vel βλασφημιαν, vel εις ονειδος φεροντα, fatebor etiam dici potuiſſe τα ες αισχυνην φεροντα· ſed quae diverſi ſunt generis mihi non incognita, quod nimis fit frequenter, permiſceri nolim. *Valken.*

ad Cap. CXXXIV.

απεδεξε) Steph. margo. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Olim απεδεξατο ex Ald. & Med. Poſt τοιονδε colon Ald. Camer. I. II. abeſt in his comma poſt ανδρα.

μεγαλων δεσποτην) Arch. Vind. Paſſ. Ask, δεσποτην μεγαλων alii cum Ald. Poſt εκμαθωσι comma Ald. Camer. I. II. poſt αρχονται colon ante Reiz.

φερει) συμφερει Ask. ora Steph.

νεος εις) νεος ης Ald. Camer. I. II.

αυξανομενῳ) αυξομενῳ ora Steph. & Euſtath. in Odyſſ. p. 1447. 28. ſed συναυξανονται, quo quoque modo Schol. Odyſſ. B. 315. Poſt σωματι comma, colon poſt φρενες Ald. Cam. I. II. Ex Democrato habet Stobaei Serm. CXV. p. 592. Αυξανομενυ γαρ τυ σωματος, συναυξονται φρενες· γηρασκοντος δε, συγγηρασκυσι, — quae his ita reſpondent, ut eodem fonte manarint. Saepe opinatus ſum, perperam Democriti nomen fragmento apud Stobaeum adpingi, debuiſſe

enim

enim Herodoti. Nunc, cum ambo eiusdem fuerint temporis & aequales, philoſopho & medico dictum, ipſius ſententiis bene congruens, nolo auferre. *Weſſeling.* Poſt γηραισκοντι δε comma Ald. Camer. I. II.

και ες) και εικας ες Ald. Cam. I. II.

εκ διαδαχης) Habet Suidas in V. hoc ex fonte. διαδοχης. Arch. Vind. qui mox αμειβετο. poſt η μεν comma Ald. Camer. I. II.

ζευξας,) Paſſ. Arch. Vind. ora Steph. Pariſſ. A. B. Vulgo cum Ald. ζευξαι γεφυραν· εκ δε της. Poſteriora ad eum modum certatim formarunt docti viri, & recte: rei indoles & Mſſ teſtantur, nec minus iuſtum videri, quod inſuper mutatum. Infra L. IV. 117. Darius γεφυραν ζευξας — διαβαινει ες τηνδε την ηπειρον. *Weſſeling.*

λεγει — τοιαδε) Med. Arch. Paſſ. Ask. alii cum Ald. λεγει δε Ατοσσα τοιαδε. poſt quam vocem puncti Ald. Camer. I. II.

ες Σκυθας) Med. Ask. Paſſ. επι Σκυθας levi diſcrimine Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Camer. I. II. &c. in quibus nullum comma poſt επι γαρ, colon poſt ςρατευεσθαι, nullum comma poſt επιθυμεω γαρ neque poſt πυνθανομενη, ſed habent poſt θεραπαινας & Αργειας & Αττικας.

Αττικας) Αττικας τε Arch. Poſt παντων comma Ald. Camer. I. II.

δεξαι) δειξαι Arch. Paſſ. Vind. comma poſt της Ελλαδος Ald. Camer. I. II. quod in his abeſt poſt κατηγηſαſθαι poſitum poſt τουτον. Colon in iisdem poſt Δαρειος.

Περσεων) Περσεων μεν Arch. poſt τουτω τω com-

comma Ald. Camer. I. II. nullum poſt λεγεις, punctum poſt αυτους.

ἑκαςα αυτων) εξαγγελευσι ἑκαςα αυτων Ask. Arch. Paſſ. εξαγγελλευσι Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXV.

ἁμα επος τε και εργον) ἁματ' επος εφα (εφατο Ask.) Med. Paſſ., ἁμα επος τε και εργον Arch. Vind Valla, ἁμα επος τ' ειπε και Ald. Edd. Solens Homerum imitator Il. T 201. Αυτικ' επειθ' ἁμα μυθος επν τετελεςο δε εργον· Quod dudum animadvertentem Euſtathium p. 1182. 30. operae pretium eſt audire. Τουτο δε ὁμοιον εςι τω ἁμ' επος, ἁμ' εργον· ὁπερ Ἡροδοτος ζηλωσας Φησι· ταυτα ειπε και ἁμα επος τε και εργον εποιεε. Nolo dicere Theſſalonicenſem praeſulem Mſſ. ad amuſſim convenire, id ſolum, ceſſare poſt haec fluctuationes de veriore ſententiae ſcriptura debere. Patronum Valkenarius ſuae opinionis allegare cod. Ask. poteſt. *Weſſeling.* Vulgabatur ante Gronovium και ἁμα επος τ' ειπε. In aliis codd. nec reperitur ειπε, neque εφα· hoc, Doricum, ferri nequit: ſed Herodotea ſunt εφατο, εφαμην, φαμενος· extra poetas illa quidem rariſſima, niſi quod Aelian. in V. H. εφατο, II. c. 2. & frequenter adhibuerit alibi. Herodotum itaque ſcripſiſſe ſuſpicor: ταυτα ειπε, ἁμα τε επος εφατο και εργον εποιεε *iſta dixit, & ſimul atque dixiſſet rem aggrediebatur*: ſive *nec dicta res morata*, ut loquitur Juſtinus II. 3. Solet & Noſter ita loqui p. 47. 2. ἁμα δε ταυτα ελεγε — και απεδεικνυε· p. 269. 41. ἁμα τε ελεγε ταυτα και εδεικνυε. p. 461. 41. Homerum illud, ἁμ' επος τε και εργον, in ſermone quotidiano dicebatur de re *dicto*

paene

paene *citius* confecta, ἀμ' επος ἀμ' εργον, Zenob. I. Proverb. 77. Quando ad εργον adiecit Herod. εποιεε, putem & επος εφατο non ſpernendum; praeſertim ubi Membrana Florent. εφα oſtentat. In Eurip. Bacch. v. 1080. Και ταυτ' ἀμ' ηγορευε, και προς ϐρανον και γαιαν εϛηριζε Φως· hoc tempus (non εϛηριξε) poſcit uſus Euripidis, & ratio loquutionis, vid. Electra v. 788. Plut. T. 2. p. 782. C. Chariton VII. p. 122. Ez. Spanhem. in Callim. H. I. v. 87. & 92. Homer. Il. Τ. 242. αυτικ' επειθ' ἁμα μυθος ειην, τετελεςο δε εργον· eſt ſane ſublime dictum, quidquid diſputent viri docti, notum illud: ειπεν ὁ θεος, γενεσθω, και εγενετο. *Valkenar.* Poſt εποιεε colon ante Reiz. abeſt poſt σφι comma Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt Ἑλλαδος.

διαδρησηται) διαδρησεται & απαξϐσι Arch. Vind.

Poſt εδεετο αυτϐ comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt ἡξει.

τα εκεινϐ) deſit Arch. τα.

πολλαπλησια) πολλαπλησια Vind. Paſſ. Ask. παραπλησια Arch. Nullum comma poſt προς δε habet Ald. Camer. I. II.

ὁλκαδα) Citat Euſtath. Hom. p. 741. 63.

Poſt παντοιων colon, poſt την comma Ald. Cam. I II. παντων Paſſ Ask.

πλευσεσθαι) πλευσασθαι Arch. Poſt μεν δη & εμοι commata omiſit Ald. Cam. I II. poſt ταυτα in his colon, ſed abeſt comma poſt Δημοκηδης δε.

μη ευ) Tametſi ου Euripid Phoeniſſ. v. 998. ως ου πατρος εξειλον Φοϐον, κλεψας λογοισι comparetur, claudicabit ſermo: Steph. μη ε, coniecit,

cit, minime ευςοχως. Pavius μη ȣ, Reisk. μη εὖ, leniſſima medicina, quam emendationem Reizius in re praetulit vulg. εὖ. adfirmatur haec emendatio a cod. Reg. A. apud *Larcher.* Poſt επιδρομων comma Ald. Cam. I. II.

παντα) Ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. παντων Med παντως. Ald.

καταλειψειν) καταλειπειν Arch. Vind. poſt εχοι punctum Ald. Camer. I. II. abeſt his comma poſt ὁλκαδα, poſitum poſt την.

την οἱ) την ὁ Paſſ. Arch. margo Steph. Vind. Ask.

τȣτω ταῦτα) Non intercedam, ſi qui cum Reiskio ταυτὰ pinxerit. *Weſſeling.*

αποςελλει) απεςελλεν Arch. Vind. poſt θαλασσαν colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXVI.

καταβαντες δ' ȣτοι) ȣτω ες Φοινικην Paſſ. Ask. & εκ Φοινικης Arch. Valla. Mallem καταβαντες δ' ȣτω ες Φοινικην ex Mſſ. quippe venuſtius. *Weſſeling.* Poſt Φοινικης comma Ald. Cam. I. II. in quibus colon poſt επληρωσαν.

αυτησι) Med. Arch. Paſſ. Ask. olim αυτοισι cum Aldo, poſt μεγαν nullum comma habet Ald. Camer. I. II.

παρεσκευασμενοι) παρασκευασαμενοι Arch.

αυτης) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Valla, αυτη, τα Ald. Edd.

εθηευντο) θεευντο Arch. cum Vind. poſt απεγραφοντο punctum Ald. Camer. I. II.

ȣνομαςα) ονομαςοτατα Arch. cum Vind.

ex

ἐκ ϱηςωνης) Κϱοτωνος iidem cum Valla. Κϱηςωνης Ald. Med. Paſſ. ϱηςωνης Ask. Vulgata ἐκ Κϱηςωνης nullis defendi machinis poteſt: nam nulla umquam in Italia urbs Creſtone. Habet την ὑπεϱ Τυϱσηνων Κϱηςωνα πολιν L. I. 57. quae utrum Italica fuerit, diſputavimus uberius. At demus dubia in re eam Italiae, huc ſane referetur perperam, ſiquidem in mediterranea regione ſedem occupans, Corton eſt ſive Cortona, modo ne fallat Dionyſ. Halic. Quid porro ἐκ Κϱηςωνης της Δημοκηδεος; neque enim Creſtonaeus domo & origine Democedes, verum Crotoniates. Atque haec Gronovium nihil eſſe morata merito demiror. Retinuit *Vallae* Latina *ibi Ariſtophilides Tarentinorum rex, & ipſe Crotonienſis*, ad ipſius Graeca ουδεν πϱος Διονυσον. Laurentii liber ἐκ Κϱοτωνος της, — ſicuti Vind. & Arch. Quae quidem ſi adiuves, & ὁ ἐκ Κϱοτωνος — reponas, tolerabilis, ſed durior erit ſententia: *Ibi vero, qui ex Crotone Democedis, Ariſtophilides.* Nec liquet aliunde Ariſtophilidem, Tarentinorum regem, Crotone natales accepiſſe. Mihi cum locus hic novationem effugere nequeat, blanditur cum maxime editum ἐκ ϱηςωνης, ex *indulgentia*, ϱαθυμια, *facilitateque* Democedis, Tarentino regi in exarmanda navi & Perſis vinciendis nimium concedentis. Addunt novanti conſenſum Mſſ Ask., & eruditiſſimi viri *Hemſterhuſius, Geinozius Valkenarius*, qui poſtremus: Mihi quoque dudum venerat in mentem ἐκ ϱηςωνης· quod viros inſignes adſequutos coniectura liquet ex Diſſert. Herod. Weſſelingii p. 31. Memineram olim in Herodoto vulgatum ἐς Σαβας pro ἐς Αβας, & con-

trario vitio ſcribi ες Ινδυς, & ες Κωλον: ubi ες Σινδυς & Σκωλον exhibebit edit. Weſſelingii, cui hanc correctionem adfirmandam relinquo: multa mihi quidem in mundo ſunt, quibus uſus varii vocis ϱαςωνη poſſent adfirmari; perpauca tamen ad ſententiam apte reſpondentia, quam hic locus me iudice poſtulat. — Probavit hanc emendationem quoque *Larcherius*.

Poſt νέων colon Ald. Camer. I. II.

ερξε) ειρξε Arch. Vind. Ask. Paſſ. ſine cauſſa.

ηδη) abeſt a Paſſ. comma poſt και τα Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXVII.

Poſt ἕτοιμοι ἐσαν punctum poſuit Ald. Camer. I. II. poſt οἱ δε comma, idemque poſt αυταπτοντο τε, enclitica τε deſit Ask.

και τοισι σκυταλοισι) Med. Paſſ. Ask. Arch. τησι σκυταλησι Ald. & Edd. Vind. Pariſ. A. B. & gloſſa Conſtat librariorum diſſenſus. Gloſſator Mſ. σκυταλοις, Editus ab Aldo ſtat, quod levis momenti. *Weſſeling*. Poſt ταδε colon Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt ὁρατε τα.

κως ταυτα βασιληϊ) και κως Arch. Vind. tum βασιληϊ, & iterum, vulgo cum Ald. βασιλεϊ.

περιυβρισθαι) Ald. Vind. Med. Ask. Paſſ. Alii περιυβριζεσθαι.

ὑμιν — καλως) Deſunt haec quatuor Arch.

απελεσθε) απεληθε Ald. Camer. I. II.

της δε) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. olim cum Ald. ταυτης.

ταυτα λεγοντες) Med. Ask. Paſſ. Alii cum Ald. ταυτα δε.

επε-

επειθον) επιθον Arch. Vind. Poſt γαυλον τον comma Ald. Camer. I. II.

ηγοντο) Vind. Med. Arch. Ask. Paſſ. αγοντο neglecto augmento Ald.

ουδ' ετι) Ask non, ut Editi, iunctim. poſt Δημοκηδης comma ante Reiz. poſt αναγομενοισι abeſt comma ab Ald. Cam. I. II.

Δαρειου σφεας) σφεας Δαρειω Paſſ. Ask. Arch. βασιληϊ) βασιλεϊ Ald. Cam. I. II. comma poſt γαμων τουτον ante Reiz. poſt Δαρειου εων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVIII.

εκπιπτουσι) Med. Vind. Arch. Ask. Paſſ εμπιπτουσι Ald. & Edd. Poſt ὁ δε comma Ald. Cam. I. II.

αυτον ςολος) Arch. Paſſ. Valla Pariſ. B. αυτων vulgo. Fuit, cui ην δι' αυτων idem ac *ſi propter haec.* Equidem oblitus haud ſum obſervationis Th Bezae in Ep. ad Rom. VI. 4. & Hug. Grotii ad Hebr. I. 2. de ſimili praepoſitionis uſu parum, profecto ſtabili & certo. *Weſſeling.*

Κνιδιους μουνους) Paſſ. μονους alii omnes contra morem. Potior cod. auctoritas, quae ex Jonum ſermone μουνους & μαλιςα δη tuebitur. *Weſſeling.* Poſt γινεσθαι comma Ald. Camer. I II.

μαλιςα δη την) Arch. Alii δη non habent. vid. Weſſelingii notam antecedentem. Poſt ὑποδεξαμενος comma Ald. Camer. I. II. iidem poſt επειθον punctum ponunt, colon poſt προσφερειν, pro quo προφερειν legunt.

επρηχθη) εςαθη Arch. Vind.

εκ της Ασιης) negligit haec Arch. In Ask.

Paſſ. εκ της Ασιης ες την Ελλαδα. Poſt Περσαι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXIX.

Ἑλληνιδων) Ελληνιδα Arch. & Ald. cum Edd. poſt h. v. comma poſuit Ald. Camer. I. II. & poſt αυτην colon edd. ante Reiz.

ως εικος) ως οικος Pariſ. A. B & D. apud *Larcher.* qui Jonicum hoc praefert.

οἱ δε ςρατευομενοι) Arch. Valla. ceteris *οἱ δε* abſunt. Auxi ex Arch. hiulcam orationem: idem Th. Galeus tentavit, tacito ſchedarum nomine, unde Gronovii adſenſum auferre non potuit; & viam tamen muniverat Valla. *Weſſeling.* Quando vertit Valla, *partim negotiandi, partim militandi gratia*, legiſſe videtur, quod & in codd. inveniſſe Galeus, *οἱ δε ςρατευομενοι.* Inſolenter vulgata corrigens, praeterquam ex inviolatae, quam vocat, bonitatis codice, hic tamen iſta variis modis pertractat. *κατ' εμποριην, ςρατευομενοις·* non eſſet etiam abſurda lectio; poſſet & alicui incidere *κατ' εμποριην ςραγγευομενοι·* mihi correctoris videtur eſſe illud *οἱδε*, & *ςρατευομενοι* male iam olim a librario repetitum, cuius vox iſta paullo ante deſcripta adhuc inhaereret memoriae; nam hoc aevo cui tandem ſponte ſua Graeci militatum veniſſent in Aegyptum? Perſis? milite quidem Graeco Perſae recentioris aevi libenter utebantur; de Cambyſis tempore nihil tale conſtat. *Valkenar.* Poſt *των* ante *ην* comma Ald. Camer. I. II.

ὁ Αἰακεος) Med. Arch. Ask. Paſſ. Vind. Valla, veriſſime. Αιακαιος Ald. Recte Αἰακεος: nam

filios

filius Syloſontis Aiaces vocatur VI. c. 13. Αἰάκης — παις Συλοσωντος τȣ Αἰακεος. *Valken.*

τις τοιηδε) Arch. Ask. Paſſ. Vind. vulgo cum Ald. τοιηδε τις. Vide Suidam in χλαμυς.

χλανιδα και περιβαλομενος πυρρην) περιβαλλομενος Arch Ald. πυρην Arch. Reiskius Τυρην, Tyria infectam purpura, nulla neceſſitate. *Weſſeling.*

επεθυμησε) επιθυμεει Med. aberrans. Hic maiore iure quam ſupra c. 127. ex perverſa ſcriptione Med. cod. επιθυμεει, poni potuerat επεθυμεε, commendatum a vicino ωνεετο. Cambyſis ſatelles Chlamydem επεθυμεε ωνεεσθαι. Herodotus in iſtum ſenſum ſcribit ſimpliciter ωνεετο ſicuti I. c. 69. χρυσον ωνεοντα Lacedaemonii, quod aurum Croeſus ωνεομενοισι εδωκε δωτινην Vid. Weſſeling. ad. P. 34. n. 12. Mirum hic toties cur dicatur χλανις, quae fuerit χλαμυς. voces librariis frequenter inter ſe permutantur. *Valkenar.* Poſt χλανιδος, colon Ald. Camer. I. II. idem poſt λεγει & comma poſt χρηματος, quod poſt αλλως abeſt.

γενεσθαι παντως) γενεσθαι παντως τοι. Sic diſtinguunt Ald. (in qua παντως) Arch. Vind. Pariſ. A. B. & Fragm. Valla, Aldinam & tot codd. diſtinctionem aſpernari temerarium: αλλως διδοναι *gratis donare* ponitur contra χρηματος πωλεειν. *Weſſeling.*

αινεσας ταυτα) αινεσας δε Arch. cum Vind. Vulgo γενεσθαι παντως τοι αινεσας.

ad Cap. CXL.

Ὁ μεν δη) Med. Arch. Paſſ. Ask. ὁ μεν ων Ald. & Edd.

ευηθειν) Arch. Vind quod placet, ευηθειη alii cum Ald. qui punctum poſt h. v. poſuit. Poſt προβαινοντος comma Ald. Camer. I. II.

ες τετον τον) ὡς τετον τον Med. Paſſ. Ask. Alii omnes ες τετον τον cum Ald. & rectius. Quinimo ες τετον: alterum illud ab Herodoto ſcriptum, quod unus cod. docuit Gronov. mihi ne decem quidem perſuaderent: regnum in aliquem devolutum dicitur περιελθειν, aliisve verbis eiusdem poteſtatis, εις τινα, numquam προς τινα, neque adeo etiam ὡς in talibus locum invenit: vid. notata in lib. I. c. 120. & lib 2. c. 135. *Valkenar.* poſt τω ante κοτε comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

των βασιληος οικιων) colon hic in Ald. Camer. I. II. των τε βασιλ. Fragm. Pariſ.

αγγελλει) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. αναγγελλει Ald. Pariſ. A. poſt θωϋμασας comma Ald. Camer. I. II.

ἑωϋτον) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Fragm. Pariſ. αυτον, Med. Ald. Edd. ἑωϋτεν. & colon hic ante Reiz. Dubitavi, ſequererne Mſſ. plures an in vulgata acquiſcerem. Si faſtui Perſico, quae Pavii ſuſpicio, poſterius reſpondeat accuratius, maneat in poſſeſſione: mihi conſpirans tot codd. concordia non ſine laude cenſetur. *Weſſeling.*

ὡ εγω προσιδευμαι) Valla, ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask. ὁν Ald. & Edd. προσδευμαι Arch. Omni dubio caret, ὡς εγω προσιδευμαι, iam ſupra non ſine plauſu L. I. c. 61. tractatum. Reiskius reponebat ἑ εγω προσδεδεημαι, *quo ego viro umquam habuerim opus*, iſtam damnaturus fortaſſe operam. *Weſſeling.* Probatur editum Pariſ. A. B.

A. P. & D. apud *Larcherium.* Poſt εχων colon Ald Camer. I. II.

δ' η τις η) Med. Ask. Paſſ. δε τις Arch. Vind. Ald Edd. Pariſ. B. Recte ſuam ex Med. formam recepit venuſtum illud, η τις η ουδεις, *nullum*, vel *ferme neminem* ſignificans. Proverbio dicebatur εις ανηρ, ουδεις ανηρ Cyrus Xenoph. K. Π. p. 115, 12. τουτων των περιεστηκοτων η τινα η ουδενα οιδα. iſta ſollicitantis H. Steph. conatus, hominis Graece perdocti, monſtrat formulae rariſſimum uſum: advocato etiam Ariſtide (T. I. p. 285.) loca Xenoph. & Herodoti comparavit G. Cantr. N. L. VII. c. 6. Aeliano Sophiſtae hoc adeo viſum fuit elegans, ut quater minimum adhibuerit de N. A V. c. 50. VI. c. 58. ισασιν Αιγυπτιων η τις η ουδεις. VII. c. 8. θαυμαζει τις (η τις) η ουδεις· & XIV. c. 26. Ad tantilla quoque C. Gesnerum attendiſſe, iudicant doctiſſimi viri Prolegomena. *Valkenar.*

ειπειν) ὡς ειπειν Ald. Edd. Arch. Vind. Pariſ. A. B. & Fragm. Valla: ὡς negligit Med. cum Paſſ. Ask. Voces illae ὡς ειπειν, ita interpoſitae, vim habent eam, ut contineant quidem, nihilominus rem aliquatenus veram eſſe fateantur. Id quod nunc Darius negare omnino vult, neque prorſus vel minimum debitum Graeco cuiquam agnoſcere. Ad hanc igitur ſententiam quum pertineat iſta loquutio, temere huc immixta, optime reſtituta ex MS. omiſſa particula εχω δε χρεος ειπειν ουδεν *Gronov.*

παραγετε) παραγαγε Paris. comma poſt ες μεσον Ald. Camer. I. II.

ειροτευν) Paſſ. quem Reiz. ſequutus eſt ειρωτων Ask. Vind. Arch. ηρωτευν Ald. Edd. Med.

Weſſeling. Poſt ποιησας nullum comma Ald. Camer. I. II poſt Δαρειος colon in iisdem.

ὃς εμοι ȣδεμιην) abeſt εμοι Ald. Cam. I. II.

χαρις ὁμοιως) comma hic in Ald. Camer. I. II. χαρις η νυν omiſſis reliquis. Arch. poſt ω Συλοσων punctum Ald. Camer. I. II. in quibus poſt βασιλευ comma, poſt διδȣ colon.

ανασωσαμενος) ανασωσαμενος μοι την πατριδα abſque δος Valla Arch. Vind. Paene adſentior δος negligentibus codd., quisque ſine eo Syloſontis intelligit deſiderium: facit inſuper eius abſentia petitionem quodam modo ſignificantiorem. Ανασωσασθαι την αρχην, την πατριδα, & hoc de genere plura, Herodoti ſtudioſum fugere non poſſunt. Darii munificentiam Valer. Max lib. 5. c. 2. laudavit. *Weſſeling.* poſt την comma Ald. Cam. I. II.

τȣ) abeſt Arch. Vind.

ταυτην μοι — εξανδραποδισιος) haec octo negligens ſcriba Arch. praeteriit. poſt φονȣ comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXLI.

απεςειλε) ἀπεςελλε Paſſ. Arch. Vind. poſt ςρατιην τε comma Ald. Camer. I. II.

ανδρας των επτα) ανδρα των επτα marg Steph. poſt γενομενον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXLII.

Μαιανδριος) Μαιανδρος Ald. Camer. I. II.

επιτροπαιην) Ora Steph. Vind. Arch. Pariſ. A. & in margine B., επιτροπευειν, Ald. cum Edd. επιτροπεειν Med. cum Paſſ. επιτροπαιην ſuum eſſe

L. IV.

L. IV. c. 147. docet, ubi ΕΠΙΤΡΟΠΑΙΗΝ *ειχε ὁ Θηρας την εν Σπαρτη βασιληϊην. Weſſeling.* poſt *τω* ante *δικαιοτατω* comma Ald. Camer. I. II. in quibus punctum poſt *τοιαδε.*, nullumque comma poſt *πρωτα μεν*, colon poſt *ἱδρυσατο.*

τουτο deſit Arch. & comma poſt *το* poſuit Ald. Camer. I. II.

ελεξε) *ελεγε* Arch. & Vind. poſt *ταδε* colon Ald. Camer. I II.

εμοι, ὡς) *ομοιως ιστε και* Ald. Camer. I. II. male.

Poſt *Πολυκρατεος* comma Ald. Camer. I. II. in his poſt *επιτετραπται* colon.

εγω δε τα τω) *εγω τ' αυτω πελας* Arch. Vind. poſt *τα* comma Ald. Camer. I. II. Voluerunt Arch. & Vind. *εγω τα αὖ τω πελας* &c. Si ita, non ſequor. Maeandrius bene, pariterque Xerxes, *αυτος δε, τα εκεινοισι επιπλήσσει, ταυτα ου ποιησω* L. 2. c. 136. *Weſſeling.*

εξεπλησε) *εξεπλησσε* Ald. Camer. I. II.

εμεῦ ὦν τω γενεσθαι) *γεγενησθαι* Ald. Camer. I. II. Aldinum hoc Gronov. etſi Florentiae nihil enotarit, praeoptat: cauſſas dant adnotationes, minus, ut, quod ſentio, profitear, validas. Equidem ex Mſſ. excerptum non animadverto, Stephanoque mutanti adſtipulor *Weſſeling.* Hoc (*γενεσθαι*) propagatur ab editionibus citerioribus, haud dubie per errorem typorum ex vicinia in proxime ſequentibus hoc attrahentium idem tempus, quum Aldus & Camerarius in utraque Hervagiana dederat *γεγενησθαι*, quaſi in anteceſſum decerni illud voluerint, priusquam libertatis dulcedinem acciperent. Omnino id opi-

opinor reponendum, etſi ex Mſ. nihil notaverim & taceat Gale. *Gronov.*

εξαιρετα) Abeſt Arch.

ιερωσυνην) ιερωσυνην τε Arch. & Vind. non δε, ut alii ιεροσυνην Ald. Steph. I. & *ſeqq.* per tot Edd. non debuerat propagari: ιερωσυνην ſcribunt vulgo Graeci; ιρωσυνην ſuo more dedit Herodotus. In centenis nominibus ο μικρον praecedit iſtam terminationem; in perpaucis ω μεγα· ſed in his paucis eſt ιερωσυνην: utraque ſcriptio certa nititur ratione. ſacerdos ιερωμενος & ιερωμενη dicebatur, *Dei Deaeve ſacerdos*, ιερασθαι θεω. *Valken.* Valde miror in ιεροσυνην coniuraſſe plerosque. Saltem ιερωσυνην, quod in Arch. & Vind. nam Herod. ιερωσυνην, ut lib. 4. c. 161. maluit. *Weſſeling.* Poſt τ' εμοι comma Ald. Camer. I. II. idem poſt τω.

ὑμιν) αυτος ὑμιν Arch. Vind. Poſt ὁ μεν comma Ald. Camer. I. II.

επαγγελλετο) Paſſ. επηγγελλετο Vind. Arch. επαγγελετο vulgo cum Ald.

των δε τις) Vind. Arch. Valla, recte; alii τω δε cum Ald. qui poſt τω comma poſuit. των ſcil Σαμιων. Vide II. 137. VI. 75. *Weſſeling.* poſt ειπε colon Ald. Cam. I. II. abeſt. poſt δοσεις comma, poſitum poſt των in iisdem.

μετεχειρισας) μεταχειρισας Euſtath. Homer. p. 1429. 26.

ad Cap. CXLIII.

Poſt τω ante ουνομα comma Ald. Cam. I. II.

Τελεσαρχος) Med. Arch. Ask. Paſſ. Valla. Alii Τελεσεαρχος cum Ald

ου δη) ουδ' ετι Arch. non abſurde. Nullum poſt ἑκαστον comma habet Ald. Cam. I. II. poſt

σφεας

σφεας comma ante Reiz. idem poſt *οἱ μεν* in Ald. Cam. I. II. in quibus & comma poſt *τω* ante *ουνομα*.

λυκαρητος) *λυκαρνητος* Steph. ora & Ask. poſt *ου γαρ δη* nullum comma Ald. Cam I II..

ὡς οικασι) Arch Vind. Paſſ. Ask *εοικασι* Med. Ald. &c. comma hic non poſuit Ald. Cam. I II.

εβουλεατο ειναι ελευθεροι) Non detractabant Samii libertatem, ſed talem, quae pactio eſſet ſervitutis. de Pauw hariolabatur, *εβουλεατο ειναι ανελευθεροι nolebant carere libertate: ανελευθερον libertatis* eſſe *expertem*: Gloſſas Labaei, *ανελευθερος*, *illiberatus*, *illiber*, offerre; *illiberum* tyranno parere; hoc iugum Samios recuſaſſe. Poſterius admitto, cetera minime Gloſſae nihil ad hanc rem, quarum *illiber* idem atque *illiberalis*. *Weſſeling*. Pavii coniecturam in verſione expreſſit *Larcher*.

ad Cap. CXLIV.

ου τε τις σφι) Paſſ. Pariſ. B., idem legunt Pariſ. A. & B. apud *Larcher*. qui probat *αιει τε τις χειρα σφισιν αντ' αειρετο* Arch. Vind. Vulgo *ου τε τι σφι* cum Aldo. Verius *ου τε τις σφι* divinavit Pavius cum d' Orvillio ad Chariton III. 8. p. 721. *Weſſeling*.

ἑτοιμοι) negligit vocem ora Steph. cum Arch. Vind

ςασιωται) *ςρατιωται* Steph. margo & Paſſ Minimi refert, utrum probetur. Erant omnes eiusdem factionis, Maeandrii *επικουροι* c. 146. *Weſſeling*. Abeſt comma poſt *Μαιανδριος* Ald Camer. I. II. in quibus poſt *νησου* comma.

Οτανεω)

Οταυεω) Οταυεος Arch. Paſſ. Ask. comma poſt h. v. ante Reiz. Poſt εκατεατο colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXV.

Poſt τω ante ουνομα comma Ald. Cam. I. II.

Χαριλεος) Χαριλλος Vind. Χαριληος Arch. & mox cum Vind.

ὁτιδὴ) ὅτι δὴ Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt εβοα τε, ſed abſunt commata poſt ταχιστα & λοιδορεων τε in editis ante Reiz. poſt τοιαδε colon poſuit Ald. Camer. I. II. omittunt hoc poſt εμε μεν, & ανδρων.

δησας γοργυρης) δησαι γοργυρη Arch. Vind. prius etiam Ald. Pariſ. A. δησας Med Paſſ. Ask., γοργυρην hinc habet Harpocrat. in v. Cum praeceſſerit εν τη γοργυρη εδεδετο, non carebit ſua venere δησαι γοργυρη, ex ſcriptis. Sed Gronovium laudo. *Weſſeling*. Haec cum corrupta ſint, tamen intelligere & explicare voluit Aem. Portus, quaſi per Atticam & Jonicam ellipſin ita diceretur pro επι γοργυρης δησαι, Latina autem licet apud eum videre. Sed fruſtra omnia. Neceſſario δησας, ut eſt in MS. *Gron.*

Poſt ηξιωσας interrogandi ſignum ante Reiz. comma poſt τε σε habet Ald. Camer. I. II.

ποιευντας) Arch. Vind. alii ποιεοντας cum Ald. poſt απιξιος punctum Ald. Camer. I. II.

τε σε) δε σε Arch. Vind.

ad Cap. CXLVI.

δε ελεξε) δε deſit Arch. Vind.

ὑπελαβε) attigit Thom. Mag. in voce.

βασι-

βασιληος) Arch. Olim βασιλεος cum Ald.

απολαμψεσθαι) Med Paſſ. Ask. in ceteris απολαμψασθαι.

ὡς ασθενεςατα) ες ασθεν. Arch. Vind. poſt πρηγματα colon Ald. Camer. I. II. nullum in his poſt παραδιδοναι.

παθοντες οἱ Περσαι, προσεμπικρανεεσθαι) κακως παρος επικρανεεσθαι Arch. Vind. & in marg. Pariſ. B. κακως προσεμπικρανεεσθαι Pariſ. A. B. & Ald. κακως non eſt in Med. Paſſ. Ask. Moratur codd. diſcordia. Si Arch. & Vind. παθοντες — κακως παρος, εμπικράνεεσθαι — attentionem mereatur, mens erit, malum ante perpeſſos Perſas, exacerbatiore in Samios fore animo; uti εμπικραινομενος Αθηναιοισι Hippias L. V. c. 62. γυναικειως εμπικραινομενος Euſebius Stobaei Serm. XLIV. p. 310. Talis Fulvia, Ciceronis amputato capiti, και εμπικραναμενη οἱ και εμπτυσασα in Dionis Caſſ. Lib. 47. p. 378. Quae quidem ſchedis illis, & κακως mordicus tenentibus patrocinabuntur, eoque amplius, quod προσεμπικρανεεσθαι nimium explicet. At haec Galei & codd. cauſa. Cenſebunt haud dubie alii, παρος ex προς eſſe progenitum. *Weſſeling.*

Poſt Σαμιοισι comma Ald. Camer. I. II. quae poſt βουληται punctum habent.

διφροφορευμενους) Suidas in διφροφορος. *Qui ſellas attulerant* — Valla. Verius Scholiaſtes, Φορειοις Φορουμενους, Heſychio & Suida *ſeqq.* Etymologus p. 279. Ηρωδιανος τους Περσας Φορειοις Φερομενους ΔΙΦΡΟΦΟΡΟΥΜΕΝΟΥΣ. Scripſerat, uti bene Alberti, Ἡροδοτος τους — Error compendiariae debetur ſcripturae ſaepius recurrens. *Weſſeling.* poſt τε comma Ald. Camer. I. II idem

habent

habent poſt εοντας, ſed colon poſt εποιευν & comma poſt Περσικη.

πιεζευμενοι) Med. Ask. Paſſ. Arch. optime. πιεζομενοι antea ex Ald. poſt επικεροι comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXLVII.

τε τας Δαρειος αποςελλων) Δαρειος οἱ αποςελλων Pariſ. A. B. Vind Arch. Ald. in qua & Camer. I. II. comma poſt τε τας. οἱ Med. Paſſ. Ask. non legunt. Poſt μεμνημενος comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt ὁ δε, & poſt τον ante αν. & poſt ανδρα. colon poſt κτενεειν ante Reiz.

κτενεειν) κτεινειν plerique. Poſt οἱ μεν comma Ald. Camer. I. II. colon in his poſt επολιορκεον, comma iterum poſt οἱ δε, & poſt ἱρω.

ad Cap. CXLVIII.

ανενειкαμενος) ενενειкαμενος Arch. Vind. perperam. poſt τα comma poſuit Ald. Camer. I. II. quae punctum poſt τοιαδε habent & comma poſt αυτε.

εξεσμων) Hinc Heſychii gloſſa. Vallae non intellectum, utpote rarius hinc excerptum εξεσμων, εσμηχον, Heſychius interpretatur. Herod. II. c 37. εκ χαλκεων ποτηριων πινεσι διασμεοντες ανα πασαν ἡμερην· hoc vulgo erat σμηχειν τα εκπωματα. Clem. Alex. Paed. III, p. 268, 23. ſmegmate abſtergere. Athen. IX. p. 409. C. εχρωντο εις τας χειρας αποπλυνοντες αυτας και σμηγμασι απορυψεως χαριν. Vallam ſuſpicor IX. c. 109. σμεεται inveniſſe, ſed illic ad iuvandam interpretationem commoda. *Valkenar.*

προηγο

προηγε ες τα οικια) Paſſ. Ask. Arch. Vind. Valla. Vulgo *οικηϊα* male, & *προηγε μιν*. Ald. Camer. I. II. quod enotare Weſſelingius oblitus eſt. *ιδοιτο*, ut rarius notavit Gloſſ. Sangermanenſis.

απεθωϋμαζε τε) Pariſ. A. B. Vind. Arch. Fragm. Pariſ. Ald. Edd. *επεθωμαζε* Med. Ask. Paſſ. *απεθωϋμαζε*, nec minus *οικηϊα*, decuit, in Muſis, quod Portus oſtendit, creberrimum: Mſſ iubent potiores. *Weſſeling.* poſt *τε* comma Ald. Camer. I. II.

ὁ δε αν) *ὁ δε ων*, ſicuti & paullo ſuperius; Abreſchius. *ὁς* Paſſ. Ask. tum *αυτον αποφερεσθαι αυτων* aut *αυτεων* iidem cum Arch. Vind., porro *ὁκοσα βϑλ.* Fragm. Paris. Poſt *αυτον* comma, poſt *βϑλοιτο* punctum Ald. Camer. I. II. punctum in his poſt *γινεται*.

ὁς λαβειν) *και λαβειν* Arch. Vind. poſt *διδομενα* comma Ald. Camer. I. II.

διδϑς) *διαδιδοι* Arch. opinor *διαδιδϑς* voluiſſe Arch. ſcribam, quo hac eadem in re uſus Plutarchus eſt. *Weſſeling.*

Poſt *τη Σπαρτη* nullum comma Ald. Camer. I. II.

η αυτον) *η* deſit Paſſ. comma poſt *αυτον* Ald. Camer. I II. idem habent poſt *ὑπακϑσαντες*.

εξεκηρυξαν) *εξωθησαν* Eton. *απεπεμπον* Arch. & *Μαιανδριον* omittens. Plutarchus, *οἱ δε*, inquit, *ὑπακϑσαντες εξεκηρυξαν τον Μαιανδριον αυτης ἡμερας*, legeratne in hac etiam hiſtoria, Platoni frequentatum *αυθημερον*; Laërt. II, 43. *επιδημησαντα αυθημερον εξεκηρυξαν.* Iſta reperitur Galei nota ad *εξεκηρυξαν*, *Cod. Arch.* *απεπεμπον*,

cod. Eton. εξωθησαν. *Haec autem gloſſemata ſunt.* εξωθησαν forma prodit: ſed ipſis etiam monachis notiſſimum εξεκηρυξαν quis tandem & quam ob rem fuiſſet interpretatus per απεπεμπον; Poſtremum illud invenit in ſuo quoque codice Valla; vertit enim *ablegarunt*; atque ita verbum αποπεμπειν converſum viderat in Lexico veteri latino graeco, quod ſcriptum adhibuit in hac adornanda verſione; Gloſſarium vocant Philoxeni. Si vel in aliis non obſervatum fuiſſet codd. mihi tamen απεπεμπον videretur Herodoteum; huiusque interpretamentum εξεκηρυξαν, vel εξεωσαν, vel εξωθησαν. Jonum more, diriſſima quaevis emollientium lenitate verborum, in re moleſta ſatis erat Herodoto verbum απεπεμπον adhibuiſſe. Qui cum uxore faciebant divortium, vulgo dicebantur illam *exigere* (εξαγειν Athenis etiam notabat *expellere*:) εκβαλλειν; Athenienſes rem per ſe ſatis invidioſam tegebant verbis αποπεμπειν & εκπεμπειν, *emittendi* vel *dimittendi*: Demoſth. vel alius c. Naaer. p. 733. 81. *iratus* εκβαλλει την ανθρωπον, non reddens dotem peccabat in hanc legem: εαν αποπεμπη την γυναικα, αποδιδοναι την προικα. p. 738. 129. την ανθρωπον αποπεμψω εκ της οικιας. Lyſias p. 286. Hipponicus εξεπεμψεν αυτȣ γυναικα. Iſaeus de Pyrrhi haerid. p. 41. 28. Res ipſa εκπομπη dicta & αποπεμψις. Antipho Stobaei p. 422. 1. χαλεπαι μεν εκπομπαι. Uxoris repudium εξεσις *emiſſio*, dictur Herodot. V. c. 40. παρα τω Ηροδοτω. εξεσις αποπεμψιν. δηλοι γυναικος, ητοι διαζυγιον, Euſtath. in Odyſſ. K. p. 410. 5. & Φ. p 746. 22. Tandem & hoc conſiderari velim, in civitatibus bene moratis illos praeſertim εκκεκηρυχθαι, qui

qui graviorum cenſebantur criminum rei, atque adeo digni hac publica contumelia, qua praeconis voce regione exterminabantur: Arthmium Zelita Athenienſes ἐξεκήρυξαν, Socratis accuſatorem Heracleotea; alios alii, Spartanis ſatis erat Meandrium ἀποπέμπειν. *Valkenar.*

ad Cap. CXLIX.

οἱ Πέρσαι) οἱ δε Περσαι παρεδοσαν. Συλωσωντι Σαμω. Arch., σαγηνευσαντες idem negligens. Vulgo παρεδωσαν Edd.

Poſt ἀνδρων colon ante Reiz.

συγκατοικισε) συγκατοικησε Arch. ſed male.

Poſt νησυ comma Ald. Camer. I, II.

ad Cap. CL.

ϛρατευματος) τυ ϛρατευματος Arch.

καρτα) abeſt Vind. Arch.

παρεσκευασμενοι) παρασκευασμενοι Ald. Camer. I. II.

ὅ, τε) ὁτε Ald. Camer. I. II. nullum comma poſt ηρχε in iisdem, ſed ponunt poſt ταραχη.

παρεσκευασαντο) in ora Steph και παρεσκευασαντο, & παρεσκευαζοντο cum Paſſ. Arch. Vind. Comma poſt ποιευντες Ald. Camer. I II.

τὰς μητερας εξελοντες) Laurentius *matres expellant*, εξελωντες opinatus. Reiſkius eadem verborum ſententia εξελοντες, ex priſco εξελω, unde εξελαω fluxerit. Mihi Latina Gronovii optima ſunt; εξελοντες propaginem τυ εξαιρειν, quae his cohaerent, monſtrant. Selegerunt matres Babylonii, praeter quas quisque unam

 ſibi

ſibi mulierem προσεξεφερετο, & quidem ex των ἑαυτȣ οικιων, ex illis, quae domi alebat. Nam ſic ex ſchedis praeſtat. Elegit autem σιτοποιον, quale mulierum olim officium. Vide VII. 187. & hoc Polyxenae, τροφεως δ' ανεγκην σιτοποιον εν δομοις ex Tragici Hecuba v. 362. Weſſeling.

την εβȣλετο) Med. Vind. Arch. Paſſ. Ask. την αν vulgo, & comma poſt την Ald. Camer. I. II.

οικιων) Paſſ. Ask. Vind. Arch. οικηϊων olim cum Aldo conf. Weſſeling. in proxime praeced. nota.

ανεισιμωσωσι) Sumſit hinc Suidas in v. & Euſtath. p. 1595. 10. colon hic Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLI.

Comma poſt Δαρειον & punctum poſt αυτȣ Ald. Camer. I. II. colon in his exſtat poſt επος.

ενθαυτα ω Περσαι) ω Περσαι ενθαυτα Sic Arch. Paſſ. Ask. punctum poſt απαλλασσεσθε Ald. Camer. I. II.

των τις Βαβυλωνιων) Tria haec deſunt Fragm. Pariſ.

ελπιζων αν) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask.; ab Ald. & edd. αν aberat.

ad Cap. CLII.

ησχαλλε) Paſſ. Vind. Arch., alii ησχαλε cum Ald. nullum comma poſt πασα in Ald. Camer. I. II. colon ante Reiz. poſt Βαβυλωνιȣς poſt σοφισματα comma Ald. Camer. I. II.

ἕλειν) λαβειν ex Scholio Paſſ. Poſt και τω comma, poſt επειρηθη punctum, poſt Βαβυλωνιοι & poſt ελειν cola in Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CLIII.

Μεγαβυζου τουτου) Μεγαβυζου, ὃς Ask. omiſſo του, etiam Paſſ., τουτου, ὃς Vind. Arch. Ald. Pariſ. A. B. του ὃς Med. Singularis & ſine ſocio Med. eſt. Vetus ſcriptura confirmatur extremo hoc libro, ſaepeque alias. *Weſſeling.* Poſt εγενετο nullum comma Ald. Cam. I. II.

ἡμιονων μιη) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B. ἡ μιη Med. Ald. Unicam ἡ μιη Zopyro σιτοφορέειν mulam relinquit, quod in locuplete Perſa tenue nimis & vix credibile. Suſtuli propterea articulum magna Mſſ. conſpiratione iugulatum. *Weſſeling.*

δουλοισι) Arch. Vind. Valla. ιδουσι olim cum Ald. quod ex laxiore venit interpretamento. *Weſſeling.* Corrector antiquae verſionis e Valla δουλοισι rectius obtuliſſet lectoribus, adfirmatum a cod. Arch., quodque, ſi plures praeferunt, Herodoto fortaſſe reſtituetur. *Valkenar.*

Poſt εφησε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

φημην) φημιν Arch. comma poſt vocem poſuit Ald. Cam. I. II.

αλωσιμος ειναι) ειναι ἁλωσιμος Arch. Paſſ. Ask.

ad Cap. CLIV.

τη Βαβυλωνι) την Βαβυλωνα Arch. Poſt προσελθων comma Ald. Cam. I. II.

Δαρειω) Δαρειον Arch. Vind. Δαρεια margo Steph. Paſſ. Ask. non male, ſi ſequenti aptetur. *Weſſeling.*

εβουλευετο) βουλευεται Vind. Arch.

αυτος τε) deſit τε utrique & Paſſ.

αγαθοεργιαι) Arch. Vind. αγαθεργιαι vulgo cum Ald. Infra c. 160. Ζωπυρε δε εδεις αγαθοεργιην Περσεων ὑπερεβαλετο. Licham αγαθοεργων Spartanorum laudavit lib. I, 67. *Weſſeling.*

αλλω μεν νυν) ora Steph. Arch. Vind. μεν γαρ Ald. & Edd., μεν εκ tantum Med. Ask. Paſſ. αλλω μεν ων εκ Reisk. Mihi αλλω μεν νυν εκ — ex ſchedis longe eſt potius. *Weſſeli.* Quum & nexus orationis illam requirat, & duo ſaltem codd. ſubminiſtrent, voculam ſuam recipiet Herodotus ex aliis praeterea codd. quod ex Diſſ. conſtat Herodotea p. 103. αλλω μεν νυν εκ εφραζετο εργω δυνατον ειναι μιν ὑποχειρινην ποιησαι. Prorſus iſta perverterat Valla, non animadverſo, quantum ab εφραζε ſignificandi virtute diſtaret εφραζετο. Diverſa Portus bene ſeparavit. Φραζεσθαι notat *conſiderare*, vel *animadvertere*, Grammaticis vulgo redditum σκοπειν, Euſtathio βουλευτικως σκεπτεσθαι. Poetis illud uſitatum eſt quibusvis; non item ſcriptoribus orationis ſolutae, niſi Jonica utentibus dialecto. φρασασθαι & φρασθηναι, επιφρασασθαι, επιφρασθηναι & καταφρασθηναι in eundem paene ſenſum adhibentur Herodoto; cuius illud etiam venuſtum eſt, quod ſequitur. *Valken.*

δυνατος ειναι μιν ὑποχειριην) Iidem tres cum Arch. Vind. δυνατον antea. Porro ὑποχειριην Steph. margo, Pariſ. B. Arch. Vind. quibus *Larcher.* addit Reg. A. pergamenum. alii αυτοχειριη cum Ald. aut αυτοχειριην cum Med. Recte de Prexaſpe c. 66. τον Κυρε ὑιον απολωλεκεναι αυτοχειριη. & c. 74. αυτοχειριη μιν απολεσας, qui ſuis manibus Smerdin obtruncarat. Verum urbem αυτοχειριη aut αυτοχειριην ποιησαι quis in

ea

ea occupanda ſcripſit umquam? Noſter lib. I. c. 106 και τες Ασσυριες υποχειριες εποιησαντο· & magno numero alii. Merito conſentiunt ſcriptis libris viri docti. *Weſſeling.* Poſt ποιησαι colon Ald. Camer. I. II. comma poſt λωβησαμενος in iisdem.

λωβαται) Citat Nonnus in Gregor. Stelit II. p. 161. Poſt την εινα comma habet Ald. Camer. I. II. colon poſt Δαρειον in iisdem.

ad Cap. CLV.

ηνεικε) Arch. Vind. olim ηνεγκεν cum Ald. Formam verbi Jonicam agnoſcent Herodoti Studioſi. *Weſſeling.*

εκ τε τε θρονε αναπηδησας) και εκ Arch. Vind. tum πηδησας Euſtath. Homer. p. 288. 15. & Vind. Nec minus Jonicum Vind. & Euſtath. πηδησας, id ſane commendare ſe poteſt, & compoſiti auctoritatem deprimere, ſi quae neceſſitas. Plutarchi των παιδιων το πρεσβυτερον αποπηδησαν — απο τε τεγες — ερριψεν ἑαυτω T. 2. p. 823. A. recepto accedit. *Weſſel.*

Poſt ανεβωσε τε comma Ald. Camer. I. II. idem ponunt poſt ὁδε.

ὠνηρ· ανηρ Arch. Vind. Euſtath. ὠνηρ Ald. edd. Sequentia tangit Euſtathius p. 1559. 35. Poſt ωνηρ comma Ald. Camer. I. II. comma in his poſt τω, & poſt τοσαυτη, punctum poſt διαθειναι.

διαθειναι) διαφθειναι Arch., pro διαφθειραι. Poſt αλλοτριων & poſt βαλισευ abſunt commata Ald. Camer. I. II.

εργασαι) ειργασαι Ask. Paſſ. poſt εμεωϋτον abeſt colon Ald. Camer. I. II.

πολιορκευμενες) Ald. Vind. Arch., πολιορκεομενες Med. Ask. Paſſ. prius congruit dialecto. Poſt διαθειναι ſignum interrogandi habent Ald. Camer. I. II.

τι, ω) τι δ' ω Ald Vind. Arch. Pariſ B. in Med. & Ask. τι ω colon poſt ματαιε poſuit Ald. Cam. I. II.

κως εκ — φρενων) κως Arch. Vind. recte. alii πως· porro εξαμβλωσας των φρενων Vind. Arch. Vulgatum habet Suidas in v. poſt φρενων abeſt comma Ald. Cam. I. II. Videbatur olim codd. εξαμβλωσας patronum habere Ariſtoph. Nub. v. 137. και φροντιδ' εξημβλωκας εξευρημενην· at parum iuvat. Ridetur a comico Socrates eiusque mater ob cogitationem quaſi per abortum mente expulſam. Darius vero notam Zopyro rationem exprobrat, ſtultitiae cauſſam. Εξαμβλωσαι των φρενων in animi & ſapientiae abortu, audacius dictum. Vulgati translatio recepta. Suidas in Καταχορδησεν. Ειτα των φρεναν εξεπλευσε. Quae Cleomenem fortaſſe tangunt, derivata ex Thepompi Epitoma Herodoti, ut dicam alias. Noſter L. 6. c. 12. οιτινες παραφρονησαντες και εκπλωσαντες εκ τε νοε. iterum apud Suidam οἱ δε εκπλευσαντες των φρενων. Vid & εκπλευσειν. Tales dictionum e re nautica figurae in maritimis civitatibus, quales Joniae potior pars & Atticae, nunc Britannorum & Belgarum, creberrimae. Conf. L. 5. c. 92, 6. *Weſſeling. Sanumne te credis eſſe*, (Terentiana ſunt) *qui facie foede deformata ſic te ipſe laceraveris?* Prima forte ſpecie verius attento placere poterat Galeo laudata codd. lectio εξαμβλωσας. Suum etiam ſolus facile tueretur Noſter

ſter VI. c. 12. ubi de ſe Jones ipſi παραφρονησαντες και εκπλωσαντες εκ του νου· hi quidem a teneris adſueti mari perſonae convenienter loquuti; de Dario, quem ſic facit hoc tempore loquentem, dubitari poteſt. Ab Herodoto mutuatus de Spartiata Cleomene dixit Pauſan. in Lacon. p. 211. ult. εξωρμει τα πολλα εκ του νου. vid. Kuhn. Suidas duo ſervavit incerti fragmenta, in εκπλευσαντες, εξω γενομενοι· οἱ δε εκπλευσαντες των φρενων ειτα ενεοι εγενοντο· &c. Demoſth. de falſ. legat. p. 244. εξω δ᾽ αὐτης ουσα — ἡ γυνη. Cicero de Divin. II. 55. *a mente atque a ſe ipſe diſceſſit*, εξεστη. vid. Tuſc. III c. 5. & IV. c. 36. *iratos* (ira furor brevis eſt) *proprie dicimus exiſſe de poteſtate; id eſt — de mente. Ex mente avolare* propius accedit Herodoteum *enavigare* Theocrit. II. 19. Θεοῦλι δείλαια, πα τας φρενας εκπεποτασαι; *quis te maius abſtulit error?* Idem Eidyll. XI. 72. Ω Κυκλωψ, Κύκλωψ, πα τας φρενας εκπεποτασαι; *O Corydon, Corydon, quae te dementia cepit?* Virg. Ecl. 2. 69. In his memini cum me paene decepiſſet Homericum in Od. Σ. 326. συ γε τις φρενας εκπεπαταγμενος εσσι. Herodoteum εξεπλωσας των φρενων forte cui moveat ſuſpicionem in Theocrito ſcribendum: πα τας φρενας εκπεπλωκας; ego vulgatum retinuerim. Eurip. Electr. v. 175. ουκ επ᾽ αγλαιαις, φιλαι, θυμον — επεποταμαι. *Valckenar.*

Poſt ὁ δε comma, poſt ειπε punctum Ald. Camer. l. II. comma poſt τα ante εμελλον in iisdem, & poſt περιειδες punctum. μοι περιειδες Arch. colon ante Reiz. poſt Βαβυλωνα, comma poſt αυτους, & poſt επαθον. in Ald. Camer. I. II.

επηυθον) πεπονθα Arch. & Vind. poſt δοκει abeſt comma ab Ald. Camer. I. II.

της σεωϋτȣ) ἑωϋτȣ Arch. Vind.

της ȣδεμιη) μηδεμια uterque & τη, ȣδεμιη Ald Camer. I. II. Edd.

ταυτης) Vind. Arch. Med. Paſſ. vulgo cum Ald. ταυτη male.

Νινιων) Νινιας Suidas in Νινος.

διαλιπων) διαλειπειν ora Steph. Arch. Vind. Haud ſcio, an διαλειπειν Mſſ. edito poſterius ſit: quae conſequuntur, illi favent. *Weſſeling.*

Χαλδαιων) Arch. Vind. Paſſ. Ask. ora Steph. Valla. Antea cum Ald. Χαλκιδεων. Hoc certius, Χαλδαιων — Scriptoris fuiſſe. Quid enim *Chalcidenſes* ad Babylonem? Adfinis Babyloniis Chaldaei, hinc portae nomen. Fons erroris ex librariorum, Χαλκιδεας & Χαλδαιȣς permiſcentium, turpi licentia, qua de querelae Rutgers. Var. Lect. V. 6. Voſſ. ad Catull. p. 210. Alberti in Heſych. Βȣδιος, Kuſter ad Jamblich. Vit. Pythag. p. 128. tum in Diodor. T. I. p. 664. Optime eorum lapſum Caſaubon. Pavius, Reiskius adnotarunt. *Weſſeling.* Poſt πυλας nullum comma habet Ald. Camer. I. II. colon in his poſt εχειν & ante Reiz.

πυλας) Deſit Paſſ., και Κισσιας πυλας Arch. Vind. Ask.

επιτραψονται) επιτρεψονται Arch. Vind. Poſt βαλαναγρας punctum Ald. Camer. I. II. poſt ποιεειν colon in iisdem.

ταδε ποιεειν) Quorſum ταδε illud? an ad ipſius αυτομολιαν; verum eius in conſortionem Perſae non venerant. Scripſiſſe τα δει arbitror, aut cum Abreſchio τα δεη ποιεειν *quae ut fiant, res* *requi-*

requirit. Sic bene Zopyri oratio pergit & unius eſt mutatio aut acceſſio literae. Formulam illuſtrat Hemſterhuſ. ad Luciani Tim. c. 43. *Weſſel.* Hic unicam ſaltem liceat adiicere lineolam, ut legatur λτα δει ποιεειν· τὸ δ' ενθευτεν εμοι τε και Περσησι μελησει τα δει ποιεειν. *Valken.* ταυτα ποιητεν Regius A. apud *Larcher.*

ad Cap. CLVI.

Poſt εντειλαμενος comma Ald. Cam. I II.

επι τας πυλας) προς τας πυλας Arch. Vind. poſt αυτομολος colon Ald. Camer. I. II.

ὁρεωντες) Arch. Vind. olim ὁρεωντες, poſt πεταγμενοι comma ante Reiz. colon poſt κατα in iisdem.

τι) deſit Arch. Vind.

ειρωτεον) Paſſ. ειρωτων Arch. Vind. Ask. ηρωτεον Ald. Med. Poſt ὁ δε comma Ald. Cam. I. II. in quibus colon poſt εκεινας, ſed nullum comma poſt πυλωροι, & punctum poſt Βαβυλωνιων.

επ' αυτα) Scribi malim ες αυτα, id eſt, ες μεσον αυτων, *ſtans in concilio* vel *curia Babyloniorum.* Dicuntur enim deduxiſſe Zopyrum επι τα κοινα των Βαβυλωνιων. Ciceroni uſurpatur *commune Milyadum*, *commune Siciliae* &c. ut Graecis το κοινον των Αρκαδων, των Θετταλων &c. commune concilium Aſiae Gellio N. Att. II. c. 6. commune Graeciae concilium, το κοινον συνεδριον των Ἑλληνων ab Amphictyonum concilio probe diſtinguendum, variis fuit in urbibus, dum pro re communi bella gerebant. Recentioris eſt aevi illud nobile συνεδριον Αχαϊικον, & το Αιτωλικον. Rarius eſt in talibus κοινον βουλευτηριον, quod habet Demoſth. p. 151 & 152. Secundum He-

Herod. I. c. 170. prudentis conſilii Thales fuit Jonibus auctor, quo ſuadebat, ut Jones conſtituerent ἐν βουλευτηριον. *Valken.*

τα επεπονθεε) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. olim πεπονθεε & poſt τα comma in Ald. Camer. I. II.

παθεειν) Arch. recte. Vulgo παθειν cum Aldo. Poſt ταυτα comma Ald. Cam. I. II. Vid. Suidas in κατοικτιζετο.

επει τε δε) επει τε ηδεις Ald. Edd., ex Med. Paſſ. vulgatum. Poſt αλλωσιος colon Ald. Cam. I. II. nullum comma poſt νυν τε, neque poſt ὑμιν, neque poſt Βαβυλωνιοι in Ald. Cam. I. II.

Poſt αγαθον colon in iisdem, comma poſt Δαρειω δε.

ϛρατιη) τη ϛρατιη Arch., omittens και Περσῃσι cum Vind. & Valla. Poſt ϛρατιη & Περσησι commata Ald. Camer. I. II. quae poſt κακον punctum habent, nullumque comma poſt γαρ δη.

καταπροϊξεται) Citat Schol. in Ariſtoph. Equit. v. 433. & ex eo Suides in V.

ad Cap. CLVII.

ὁρεοντεσ) Arch. tum τον εν Περσησι id. & Vind. vulgo ὁρεωντες. Poſt δοκιμωτατον comma Ald. Camer. I. II. idem ponunt poſt των ante εδεετο, & poſt τα ante περ, iterumque poſt τους ante πρωτους.

ενετειλατο) τους ενετειλατο Arch. poſt κατεφονευσε colon ante Reiz. comma poſt εξηγαγε Ald. Camer. I. II.

ειχον εν ϛομασι αινεοντες) ultimum noli redundans arbitrari. Miltiadem, Paro reducem,

ειχον

ασχον εν ϛομασι Athenienſes, non utique laudantes lib. 6. c. 136. *Weſſeling.*

συγκειμενας) margo Steph Arch. Vind. Paſſ. συγκειμενους vulgo cum Ald. id alii explicent. Sequor quod Mſſ. liberaliter offerunt, neque ſcriptori diſplicet. *Weſſeling.*

Poſt κυκλωσαμενος comma Ald. Cam. I. II.

κατεργαϛο) κατεργασατο Vind. Arch. Poſt Ζωπυρου colon in Ald Camer. I. II.

ϛραταρχης τε ετος)) Ald. Edd. Arch. Vind. & in Med. Paſſ. Aſk. ϛρατιαρχης. ϛραταρχης munitus Herodoti eſt praeſidio L. 8. c. 44. Medic. nihil illic novante. Aeſchyli ap. Athen. I. p. 11. και ταξιαρχους, και Στρατιαρχους και λοχους Εταξα, optime popſtrema Valken. ad Phoeniſſ. v. 549. Philon. Jud. c. Flacc. p. 981. Pindar. Iſthm. Od. V. 30. ϛραταρχον habet & ϛραταρχαι Philo in Fragm. T. 2. p. 644. Στρατιαρχην tamen maluit Baſilius Seleuc. Miracul. S. Theclae lib. 2. 4. Diverſior vocabuli origo hanc peperit variationem. *Weſſeling.*

απεδεδεκτο) απεδεκετο Arch. Vind. prave.

ad Cap. CLVIII.

Colon poſt εξεφαινε ante Reiz.

δη Βαβυλωνιοι) δη non habent Vind. Paſſ. comma poſt Κισσιας in Ald. Cam. I. II.

Βηλιδας) και τας Βηλιδας Arch.

Poſt Βαβυλωνιων comma Ald. Cam. I. II.

ετοι εφευγον) ετοι μεν εφευγον Vind. Arch.

Ιρον) Ald. Med. Aſk. Vind. male ιερον vulgo.

ταξι) Med. Aſk. in aliis & Ald. ταξει.

Poſt προδεδομενοι colon Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CLIX.

Poſt ουδετερον punctum Ald. Camer. I. II. poſt τουτο δε non habent comma, poſt οικειν colon ante Reiz. commata προϊδων & poſt εποιησε Ald. Cam. I. II.

γυναικα ὑπογινομενη) γυνη Ask. Paſſ. Vind., in Arch ὑπογενητη.

και κατ' αρχας) deſit copula Vind. & Arch.

Poſt προσφερωντες comma Ald. Cam. I. II.

γυναικας) γυναικα Ask. Med. Paſſ.

κατισχυουσι) κατεσχυσε Ald. Camer. I. II.

οπωσδη) omittunt Med. Paſſ., οπως δη Ald. Camer. I. II.

Poſt επιταφιων punctum Ald. Camer. I. II.

μυριαδων) μυριαδες Arch.

Poſt δε των γυναικων comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLX.

ὑπερεβαλετο) ὑπερεβαλλετο Vind.

Poſt κειτη colon Ald. Camer. I. II. colon poſt συμβαλεειν ante Reiz.

Δαρειον) non habent Paſſ. Ask. Med.

αεικεως) αἰκιης Arch. error librarii e Reuchliniana ortus pronunciatione.

ανα παν) αν απαν Idem.

ταυτα) omittit idem, comma poſt vocem habet Ald. Camer. I. II. colon vero poſt τιμιωτατα, & punctum poſt ζοης.

επεδωκε) Med. Ask. Arch. Paſſ. alii cum Ald. *απεδωκε*, perperam.

τυτυ) deſit Ask. qui mox Μεγαβυζος.

Poſt *εςρατηγησε* punctum Ald. Camer. I. II.

Μεγαβυζυ δε τυτυ) comma hic in iisdem. τυτυ δε τυ Μεγαβυζυ Arch.

ηυτομολησε) *αυτομολησε* idem & Vind.

In fine libri Ald. & Camer. I. II. ſubſcribunt Ἡροδοτυ ἱςοριων τριτη.

Ad Librum IV.

In libri inſcriptione omiſſa τȣ Ἁλικαρνησσηος & επιγραφομενη in Ald. Camer. I. II. τȣ Ἁλικαρνασσεως Steph. I. & ſeqq. ante Weſſelingium, qui Jonismum bene reſtituit.

ad Cap. I.

Poſt αἵρεσιν comma Ald. Camer I. II.

προτεροι εσβαλοντες) προτον εμβαλοντες ora Steph. Paſſ. Ask.

ὑπηρξαν αδικιης) colon hic exſtat ante Reiz. Citat Suidas in v. Poſt τριηκοντα colon Ald. Camer. I. II.

Κιμμεριȣς) Spectavit haec Schol. Odyſſ. λ. 12. ſed errans. Poſt επιδιωκοντες comma Ald. Camer. I. II. quae punctum poſt Μηδȣς, & comma non habent poſt ὗτοι γαρ, ſed poſt Μηδικȣ punctum ponunt. Poſt δȣλȣς colon habent eaedem.

ad Cap. II.

τȣς δε δȣλȣς) ȣ̓ς Σκυθαι τυφλȣσι παντας Arch. Vid. Nonnus in Gregor. Naz. p. 152.

Poſt εἵνεκα & τȣ commata in Ald. Camar. I. II.

φυσσητηρας) φυσσηρας Arch.

τοισι

τοισι ςομασι) punctum hic Ald. Camer. I. II. duo haec omittunt Arch. Vind. poſt φυσσεοντων comma Ald. Camer. I. II.

αμελγεσι) Ask. Vind. Paſſ. Arch. Ald. & Edd. Pariſ. B. αμελγωσι Med. prave.

εινεκα) ἕνεκα Paſſ. Ask. τοδε ποιεειν Arch.

τας φλεβας) τε τας φλεβας Arch.

πιμπλαθαι) εμπιμπλαθαι idem εμπιπλαθαι Vind. non citra exemplum.

φυσσεωμενας) φυσσωμενας idem cum Ask. In Athen. IX. p. 399 φυσσεωμενης, quod ſcribi malit *Valkenar.* Leopardus attigit Emend. VI. c. 20.

αμελξωσι) αμελγωσι Paſſ. Ask.

περιςιξαντες) Med. Paſſ. περιςηξαντες Ald. Ask. περιςησαντες Vind. Arch. Pariſ. A. B. & edit. priores, ſed κατα negligitur in Arch. Vind. E Regiis duobus *Larcher*, unus περιςησαντες cum Steph. I. conſentiens, alter περιςηξαντες cum Ald. In diverſiſſima deſcribentium opinione περιςησαντες, invectum ab H. Stephano ex Mſſ. omnium planiſſimum: *ad mulctralia coecos collocantes*: Tale alia in re lib. II. 121. και ταυτας περι τα αγγηια, εν τοισι τα χρηματα ενην, ςησαι. Aldinum περιςηξαντες & aliorum περιςιξαντες idem, ſed confuſis pro more vocalibus. Qui prius *circumpoſitos* verterunt, in errore haeſerunt; aliud requiritur, & περιςηκω dubiae eſt ſanitatis. Περιςιξαντες Gronov. varie explicat: *conpungentes ad vaſa* non intelligo. Valere ſi debet, non aliud ac περικυκλωσαντες *circumdantes & collocantes*, & quidem ex περιςιχειν ob Heſychium. Juvat ad ſpeciem περιεςιξες και τετοισι το τειχος L. 4. c. 202. Reiskius ex περιςιζειν arceſſit, *in orbem*

collocandi notione, originatione uſus & exemplis, mihi admodum dubiis, ad Imper Conſtantini Porphyrog. Cerimon. p. 150. *Weſſeling.*

Poſt γαλα colon ante Reiz. comma poſt αυτȣ Ald. Camer. I. II.

ἡγευνται) Med. Paſſ. Ask., reliqui ἡγεονται cum Ald. poſt ἑτερȣ colon Ald. Cam. I II. commata poſt ἁπαντα & τον eaedem.

οἱ Σκυθαι) abeſt a Paſſ. Ask.

ȣ γαρ αροται εισι, αλλα νομαδες) quid hic adeo ſibi voluit, cum Valkenario non exputo; nam fuerunt & ſecundum Herodotum Scythae Αροτηρες dicti, & ſaepe diſtinguuntur Scythae Νομαδες, & Γεοργοι.

ad Cap. III.

Poſt δȣλων comma Ald. Camer. I. II. idem poſt γυναικων.

ετραφη) επεςραφη Arch. επετραφη Vind. eleganter.

αυτοισι) Med Arch. Vind. Paſſ. Ask. olim τοισι cum Ald.

ταφρον) Steph. Byz. ταφραι & Euſtath. in Dionyſ v. 163.

ȣρεων) ορεων Arch. Vind. Poſt μετα δε abeſt comma Ald. Camer. I. II. comma in his poſt Σκυθησι.

αντικατιζομενοι) αντικατιζεομενοι Ald. & Edd. αντικαθεζομενοι Arch. αντικατιζομενοι Vind. αντικατιεομενοι Med. Paſſ. Ask. Αντικατιζεομενοι Portus habere poteſt Jonicum pro communi αντικατιζȣμενος, idque pro αντικαθιζομενος. Debuiſſet igitur monſtrare locum, in quo abſconderetur

retur, αντικατιζεμενες. Vix enim dixeris eſſe Graecum, unde in principio libri 5. dicit αντικατιζομενοι, ubi etiam eſt αντιζομενων. Med. cod. egregie αντικατιευμενοι omiſſa litera. *Grenov.* Quoniam infeſtiores experitur Ald. αντικατιζεομενοι plures, eſſi ex ιζεω propagari potuerit, & ſimilis haud pauca formae exſtent in Muſis, illud ex Vind. praetuli, recurſurum lib. 5. 1. Αντικατιεομενοι ex Med. futuri poteſtate non quadrat. Alibi αντιοι ιζοντο τοις κατιεσι L. 6. 77. G. 26. *Weſſeling.* Poſt ταδε colon in Ald. Cam. I. II. abeſt his comma poſt ποιευμεν.

ελασσονες κτεινομενοι) Med. Paſſ. Ask. & Fragm. Pariſ., a quo & Ask. Paſſ. κτεινομενοι abeſt, in Arch. Vind. Pariſ. A. B. Aldo, αυτοι τε ελασσονες κτεινομενοι ſatis utique ex Scriptoris more. *Weſſeling.* poſt γινομεθα colon Ald. Camer. I. II. comma poſt κτεινοντες.

λαβοντα δε εκαστον) λαβοντας δε τε, neglecto εκαστον, Valla, Vind. Arch.

ad Cap. IV.

Poſt οἱ δ' comma Ald. Camer. I. II.

τω γινομενω) επι τω γινομενω Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B., Praepoſitio deſit Med. Paſſ. Ask. Poſt ηρξαν colon Ald. Camer. I. II.

εξειλαθεντες) Ald. & Edd. εξελαθεντες Med. & alii.

τοιετω) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. In aliis & Ald. τοιωδε poſt σφετερην colon ante Reiz., colon poſt στρατευμα Ald. Camer. I. II.

ad Cap. IV.

Ὠς δε Σκυθαι) Emendabat C. de Pauw οἱ δε Σκυθαι, oblitus Herodoteae conſuetudinis, copioſe a Porto in ὡς Lex. Jon., ne Stephan. de dialect. p. 138. advocem, declaratae. *Weſſel.*

Poſt τω ante ουνομα comma Ald. Camer. I. II.

του δε Ταργιταου) Ταργιταου δε τουτου Arch.

τοκεας) ora Steph. Vind. Arch. Paſſ. Ask. quos Weſſelingius ſequutus eſt, γονεας Med. Ald.

πιστα) πιθανα Vind. Arch. Poſt Δια τε comma Ald. Camer. I. II.

Βορυσθενεος) Βαρυσθενεος Paſſ. & Valla. Poſt θυγατερα colon Ald. Camer. I. II. & ante Reiz. omnes.

Λειποξαϊν) Νιτοξαϊν Arch Vind. Valla. Sitne hoc an editum verius dicere non habeo: barbara mihi, forſan & aliis ſunt. *Weſſeling.* poſt Κολαξαϊν colon ante Reiz.

αρχοντων) deſit Arch. Vind. Valla. Poſt ποιηματα & αροτρον τε, & ζυγον, & σαγαριν commata poſuit Ald. Cam. I. II.

ες την Σκυθικην) punctum hic Ald. Cam. I. II. ες γην την Σκυθικην Arch. Vind. non male Schedae veteres. Memini antea oſtendere, Scriptorem in ſimilibus hunc morem plerumque ſequi. Conf. c. 8. & 99. *Weſſeling.*

και των) ex Arch. cum Reizio recepimus, antea και τον cum Ald. qui comma habet poſt τον.

ασσον ιεναι) ιεναι ασσον αυτων βουλομενον Arch. cum Vind. poſt καιεσθαι colon ante Reiz. poſt

δευτε-

δευτερον punctum, poſt και των comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt τυς μεν.

αποσαθαι) απαλλασσεσθαι Vind. Arch. αποσασθαι nimium videtur. Schedarum απαλλαττεσθαι non diſpliceret; modo καιομενυς τυ χρυσυ ſcripſiſſent. *Weſſeling.* απαλλασσεσθαι Codd. Mſſ. teſte Galeo; Valla: *ambobus ab ardenti auro ſummotis*, legiſſe videtur Valla, ſcripſiſſe autem Herodotum τυς μεν δη καιομενυς τυ χρυσυ απαλλασσεσθαι. *Valken.*

Poſt επελθοντι comma Ald. Cam. I II.

κατασβηναι) Ald. & Edd. Valla, Arch. Vind. Pariſ. A. B. Euſtath. Homer. p. 513. 11. καταϛηναι Med. Ask. Paſſ. — Certius manet, κατασβηναι Herodoti fuiſſe. Aurea illa ποιηματα, coelo lapſa, adeuntibus regiis iuvenibus ardoris speciem praebuerunt & flammae; prodigio perculſi abeunt: tertio accedenti ceſſat flamma, exſtinguiturque. Haec clara. καταϛηναι ſi velis, oportet liquefacta diffluxerint prius: ubi tum aratri, iugi, ſecuris, phialae figura? *Weſſeling.* Scripſiſſe Herod. videtur τριτω, δε, τω νεωτατω, επελθοντι κατασβηναι. *Valkenar.*

Poſt εωυτυ punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. VI.

Λειποξαιος) Νιτοξαιος Valla, Arch. Vind.

μεσυ) deſit Arch. poſt Κατιαροι τε comma Ald. Camer. I. II.

Τρασπιες) Τρασπιοι Valla Arch. Vind. Τραπιες Ask

τυ βασιληος) ingenioſam Jo. le Febure hanc correctionem cum Reizio recepimus. Vulgo

τȣ̃ βασιλη̃ος. Dixerat Herodotus: ἀπὸ μὲν δὴ Λειποξαΐος γεγονέναι τȣ́τȣς τῶν Σκυθέων, οἱ Αὐχάται γένος καλέονται· a medio fratrum ortos, οἱ Κατίαροί τε καὶ Τράσπιες καλέονται· tandem addiderat ſecundum iſtam haud aſpernandam lectionem, ἀπὸ δὲ τȣ̃ νεωτάτȣ αὐτέων, τȣ̃ βασιλη̃ος, (*Regis* videlicet, cui maiores natu fratres ut digniori, regiam conceſſerant dignitatem;) οἱ καλέονται Παραλάται, nempe γεγονέναι τȣ́τȣς τῶν Σκυθέων, οἱ κ. Π. ſaepenumero ſic loqui ſolet Noſter. *Valkenär.* Sequutus hanc quoque correctionem in verſione ſua *Larcherius*. Veroſimilius *Weſſelingio* eſt, fuiſſe primitus ἀπὸ δὲ τȣ̃ νεωτάτȣ, τȣ̃ς βασιλήϊȣς, — *regios* Scythas, de quibus c. 56. Nam gentis reges non a Colaxaë, ſed Herculis filio Scytha genus derivarunt c. 10. Non fugit hoc de Pauw. ſolertiam.

Σκολότȣς) Iſ. Voſſius Σκολοπίτȣς ob Juſtini II, 4. regium iuvenem Scolopitum, Reiskius Σκότȣς. Juſtini codd in regii iuvenis nomine variant, conſpirant Herodoti. Qui Scotos ante Chriſti natales memoravit, nemo eſt. Senecae & Flori in Spartiani Hadriano verba qua lite agitentur, quis ignorat? *Weſſeling.*

ἐπωνυμίην) ὁμονυμίην margo Steph. Ask Paſſ.

ad Cap. VII.

ὧδε) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. olim οὕτω cum Ald Poſt σφι & γεγονέναι commata nulla in Ald. Cam. I. II. ſed habent poſt σύμπαντα. Eſt colon poſt τοσαῦτα ante Reiz.

χρυσὸν) χρόνον Paſſ. Poſt τὰ μάλιστα colon Ald. Camer. I. II. omittunt et Arch: Vind. Poſt

ἱλα-

ἱλασκομενοι comma, post ετος colon Ald. Cam. I II, posterius & omnes ante Reiz.

ȣ διενιαυτιζειν) ȣ δ' ενιαυτιζειν Ask. διεναυτιζειν Arch.

Poſt εν τη comma Ald. Camer. I. II. poſt φυλασσεσθαι colon ante Reiz.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Cam. I. II.

βορην) Vind Arch. βορεην alii cum Ald. Fruſtra in his corrigendis ſudatur: alius νεμοντων ὑπεροικων — nimis officioſe: alius των ὑπερβορεων της χωρης, etſi de Hyperboreis, ut infra teſtificabitur, nihil dicerent Scythae. Deſit nihil omnino. Nectenda ſunt προς βορην ανεμον των ὑπεροικων, quemadmodum τα προς βορην της ηπειρȣ, aliaque ad L. 3. 102. *Weſſeling.*

Poſt διεξιεναι abeſt comma Ald. Camer. I. II. punctum in his poſt πλεον, colon poſt οψιν.

ad Cap. VIII.

αυτεων) Vind. Arch. olim cum Ald. αυτων, colon poſt λεγȣσι Ald. Cam. I. II.

οικεοντες) οικεȣσι Arch. Vind.

Γηρυονεω βȣς) Γηρυοναο βοας iidem, & επικεσθαι.

Γηρυονεα) Γηρυονην Arch. Vind. Poſt κατοικημενον & την commata habet Ald Cam I. II.

την οἱ Ἑλληνες) Arch. Vind. οἱ alii non habent, nec Ald.

εξω Ἡρακληϊων) Arch. Vind. Pariſ. A. B. εξω επι Ἡρακληϊων antea. Inutile επι codd. voluntate induxi; feci quoque ſatis Bouherio & Clerico, τοισι εσω — corrigentibus ad lib. 2. 35. *Weſſeling.* Equidem illud επι librario contribuerim,

rim, cuius oculus deſcribentis aberravit ad vicina. Forſan quis codex ſcriptus voce carebit, quae mea ſententia hac in ſede ferri nequit. Recte quoque Valla dederat; *Gades, quae ſunt extra columnas Herculis in Oceano:* ne ſcilicet egregium illud omitteretur, corrector voculam *ad* his interiecit. *Valken.* Obſervavit *Larcher.* abeſſe επι a Regio A. quamquam in Weſſelingiana ipſi tribuuntur.

Poſt Ωκεανον comma, poſt ρεειν colon Ald. Cam. I. II.

εργῳ δε) Tangit Euſtath. in Dionyſ. v. 41. poſt αποδεικνυσι colon ante Reiz.

ενθευτεν τον) ενθεν τε τον Arch. ενθευδε. cui auctorem non adſcripſit *Weſſeling.*

απικεσθαι) ὡς απικεσθαι & Σκυθικην Arch. atque ita plerumque ſemper Scriptor & Mſſ.

Poſt χειμωνα τε comma Ald. Camer. I. II. omittunt τε Arch. Vind.

κρυμων) κρυμμον Arch. Poſt ἱππους comma Ald. Cam I. II

απο τε) ὑπο τε Pariſ. B.

χρονῳ) Med. Arch. Paſſ. Ask. Valla. alii cum Ald. χωρῳ. conf. *Gronov.* qui ad h l. Mſ. χρονω, quod ex utroque Anglicano profert etiam Th. Gale, & ſic tacens noluit fateri, hanc lectionem videri quoque agnoviſſe Vallam At is hinc vertit *interea*; ſed enim ille tam miris modis Graeca compoſuit, ut efficeret iſtam ſententiam *equas eius a curru paſcentes divina quadam ſorte motas*, quaſi rem ita concepiſſet ita eveniſſe, ut non eas Hercules dormituriens videatur potius iugo exſolviſſe, ſed alligatas currui ſic paſtum miſiſſet. Hoc reliqui quidem illi; ſed haud dubium mihi

mihi prius videtur & veriſſimum iſtud χρονῳ cum tali ſenſu, ut patet ex illis, quae ſtatim ſequuntur. — Poſt τυχη colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. IX.

διζησθαι) διζεσθαι Ald. Camer. I. II. &c. διζησθαι Arch. Ask. Paſſ.

παντα δε τα) τα παντα δε της Arch. Vind. τα omittunt Paſſ. Ask.

καλεομενην γην) Duo haec negligunt Arch. Vind.

μιξοπαρθενον τινα Εχιδναν) Citat Euſtath. in Dionyſ. v. 310. Mox τινα non habent Vind. Arch.

διφυεα) Euſtath. ad Periegeſin non nominat διφυεα, adquieſcens in μιξοπαρθενω Εχιδνα. Scripti codd mordicus tenus omnes, Herodoteae abundantiae congruens. Tale Libanii de Chirone, Achillis nutritore, και κενταυρε σωμα διφυες και τροφεα μιξανθρωπον και τροφην εξηγριωμενην in Baſilico T. 2. p. 108. Pertinet huc ex marmore Farneſiano apud Donium Cteſ. I. p. 34. ετε δε, Hercules, επι Συθιαν διαβας αρα . . . μαχαι ενικασε τα δε θυγατρι αυτε συγγενομενος Εχιδνα υιες Αγαθυρσον εθετο και Σκυθαν. Sic ſcribenda, quae a Sponio, Donio, Muratorio, mendoſe publicata. In plerisque utor conſenſu magni viri Th. Reineſii, Inſcript. Cl. 4. 12. p. 349. & quod nunc comperio, Ed. Corſini, cuius eruditus in Lapidem commentarius exſtat. Quod ille autem mancum αρα . . . aut, ut in Blanchini ſchedis, αρασατ . . . Αγαθυρσον pingit, non laudo. Quis docuit Echidnae

pátrem fuiſſe Agathyrſum? Latet verum regis nomen; cetera de Echidna, Agathyrſo, & Scythá, eius & Herculis filiis, ab Herodoto abeſſe non debuerunt. *Weſſeling.* Coniecturam nonneminis, vocem διφυεα proſcribentis, Euſtathio praetermiſſam ad Dionyſ. v 310, ſuo iure reiecit Weſſeling. in Diſſ. Herod. p. 25. Et certe Sphingis memor eruditulus μιξοπαρθενον aeque addere potuerat ad Herodotea, ευρειν εν αντρω τινα Εχιδναν (cur non εχιδνην ſcriberetur, aut Εχιδνην) διφυεα; της τα μεν ανω απο των γλουτεων ειναι γυναικος, τα δε ενερθεν, οφιος. Ceteroquin ad eandem rationem crediderunt dictum διφυη, atque equis commiſſos permixtosque Centauros Διφυη τ' αμικτον ἱπποβαμονα ςρατον Sophocl. Trachin. v. 1110. Herodoteae memor fabulae Diodorus filio patrem ſupponit L. 2 c. 43. μυθολογουσι Σκυθαι γηγενη παρ' αυτοις γενεσθαι παρθενον, ταυτην δ' εχειν τα μεν ανω μερη του σωματος μεχρι της ζωνης γυναικεια· τα δε κατωτερα εχιδνης· ταυτην δε Δια μιγεντα γεννησαι παιδα Σκυθην ονομα. Mela II. c. 1. Baſilidis ab Hercule & Echidna generis principia ſunt. Herod. c. 10. a Scythia Herculis γενεσθαι ait τους αιει βασιληας γενομενους Σκυθεων. Plus ſemel οἱ καλεομενοι Βασιληϊοι Σκυθαι memorantur. *Valkenar.*

Poſt της ante τα μεν comma Ald. Camer. I. II. in quibus poſt οφιος colon & comma poſt ιδοντα δε & poſt την δε.

περιν η οἱ μιχθηναι) punctum hic Ald. Camer. I. II. Vind. Arch. Pariſ. A. B. cum Ald. conſentiunt. μιχθη Arch. Vind. πριν ὡς μιχθηναι Med. Paſſ. Ask. ſed ſibi non conſtantes. Vid. infr. c. 147. 167. *Weſſeling.*

τε δη) δη abeſt Arch. Vind.

υπερβαλεσθαι) υπερβαλλεσθαι Paſſ.

δη ταυτας) τη deſit Arch. mox ενθαυτα idem & Vind.

τε σευ) δε σευ idem.

εγω γαρ εκ σευ — εχω) εχω γαρ εκ σευ παιδας τρεις iidem ſatis apte. poſt τετες abeſt comma Ald. Camer. I. II.

τριφυες) Spectavit Euſtath. Homer. p. 1468. poſt σευ punctum Ald. Camer. I. II comma habent poſt την μεν & poſt τον δε & colon poſt ειπειν, eaedem.

Poſt πρησυσα comma Ald. Camer. I. II. & idem poſt τον ante μεν.

το τοξον) το non habet Paſſ.

διατεινομενον) διατειναμενον Arch. διατανυμενον Ald. Camer. I. II.

κατα τοδε ζωννυμενον) Arch. Vind. Valla, alii cum Ald. καταζωννυμενον. Viri docti, quibus ζωστηρι τωδε ωδε καταζωννυμενον blandiebatur, hoc in poſterum praeferent. Non diſſimile ſe dabit c. 76. huius Muſae. Omnia hic Hercules δεικτικως, tum in arcu, tum balteo. *Weſſeling.*

Poſt εργων των comma poſuit Ald. Camer. I. II.

εντελλομαι) Ald. Paſſ. ενετελλομαι Galeus ex errore typorum, quem Gronovius recoxit, detorſitque Weſſelingius. Poſt χωρης colon ante Reiz.

ευφρανεεαι) ευφρανεαι Arch. Vind. Paſſ. Poſt ποιησεις colon & poſt ſequens τον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. X.

τον ζωϛηρα προσδεξαντα) τω ζωϛηρι προδειξαντα Arch. poſterius etiam Vind. Herodoto] fuit προσδεξαντα uti lib. I. 60. προσδειξαντα Ald. Camer. I. II. &c.

Comma poſt τοξον τε poſuit Ald. Camer. I. II. quae non habent poſt ζωϛηρα.

εχοντα) φεροντα Paſſ.

διδοντα) δοντα Arch. Vind. Poſt την δ' abeſt comma Ald. Camer. I. II.

θεοδα) θειναι Arch. Vind.

Poſt Αγαθυρσον abeſt comma Ald. Camer. I. II. in quibus punctum poſt αυτεων. & poſt τουτο δε abeſt comma.

επιϛολης) Vind. Arch. Paſſ. Vulgo επιτολης cum Ald. Suum recipit. ελεγε δε ταυτα εξ επιϛολης της Δημαρητου L. 6. 50. Sophocl. Aiac. v. 793. πεμπει με σοι φεροντα τας γ' επιϛολας Τευκρος φυλασσειν. Iterum Trachin. v. 500. ως λογων τ' επιϛολας φερης. Alia conſulto ob copias Stanleii ad Aeſchyli Prometh. principium miſſa facio. *Weſſeling.*

και δη) δη abeſt Vind. Arch.

μεν των) μεν οἱ iidem, Ald. Pariſ. B., οἱ non eſt in Med Paſſ. Ask., porro παιδων τουτων Αγ. Arch. Poſt παιδων & Γελωνον abſunt commata Ald. Camer. I. II.

νεωτατον) Med. Vind. Ask. Paſſ., νεωτερον olim cum Ald.

Poſt Ηρακλεος comma Ald. Camer. I. II.

ετι και) Med Arch. Ask. Paſſ., alii ετι δε, poſt ες τοδε comma Ald. Camer. I. II.

το δη μουνον) τον, δη μουνον Ald. το, & μηχανησασθαι ora Steph. Arch. Vind. Pariſ. A. B. &

Σκυ-

Σκυθη omnes illi codd. & Valla: το Paſſ. Ask. Med. quoque: vulgo μηχαναϑαι & Σκυθην. Schedarum veſtigia premo, ac vicem Stephani, iniuria taxati, doleo. Mira codd. conſpiratione το repraeſentant, & illi ex reſtituto dica naſcetur? Gronovii de his iudicium reſpice, & mirare. Mihi Vallae Latina commoda erunt, modo μουνον femineo genere, ut in ſcriptis L. VII. 225. putetur. Το δη, id, quod ſupra depoſuit, matrem ſolam Scythae filiam paraſſe atque excogitaſſe. *Weſſeling.* — Sequentia mire obſcurata ſunt per editiones. Nam quum Aldus & duae deinceps Hervagianae protuliſſent τον δη μουνον μηχαναϑαι την μητερα Σκυθην, ſtatim Stephanus edere ſuſtinuit το δη μουνον, non admonito lectore, quum id tanto commodius facere potuiſſet, quia quartum verbum in margine notat γρ. μηχανησαϑαι. Id omne ſic molitus fuiſſe videtur Stephanus ex interpretatione Vallae *& id ſolum Scythae matrem excogitaſſe*, ubi apparet neutrum & aoriſtum; ſed in extremis vehementer diſcedit ab Graecis, in quibus quare non etiam mutaverant την μητερα Σκυθȣ? Foedum prorſus univerſum, & quod ita retinui, ſed nequaquam aſſentiens; immo contra decernens debere retineri maſculinum, etiam teſtans μηχαναϑαι eſſe in MS. Med., & fatuam eſſe verſionem opinans de matre Scythae. Dicit enim ſimpliciter Herodotus, *& ſolum effeciſſe matrem Scytham*, vel ut ſolus eſſet Scytha & tantae potentiae princeps, artificio matris accidiſſe. Res clariſſima. *Gronovius.*

Poſt λέγȣσι colon ante Reiz.

ad

ad Cap. XI.

αλλος) Valla, margo Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask., vulgo cum Ald. ἁτερος. Poſt ωδε colon ante Reiz. poſt το comma Ald. Cam. I. II. idem poſt λεγομενω in iisdem. Abeſt his comma poſt νομαδαι.

πιεσθεντας) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. πιασθεντας alii cum Ald. Hanc ego formam, ſi hic & alibi codd. adfirmarent, altera non mutarem: Attice quidem πιεζειν, Dorice per a ſcribebatur & Jonice: τραπειν, ςραφειν, ταμνειν, Dorica non tantum ſunt, ſed & Jonica. *Valkenar.*

Μασσαγετεων) Vind. Arch. Valla, Vulgo Μασσαγετεων.

Αραξεα) Ald. Vind. Αραξην ceteri.

επι γην την) επι την Κιμμεριην Arch. Vind. Poſt την ante γαρ comma in Ald. Cam. I. II.

αμφοτερας) αμφοτερους Arch Vind. Poſt την μεν comma Ald. Camer. I. II.

γαρ δη) δη abeſt Vind. Arch.

πρηγμα ειη &c) πρηγμα ει μη δε προς πολλους δεομενον Arch., quorum tria poſtrema Vind. ora Steph. Pariſ. A. B., δεομενον etiam Ald.; προς πολλου γι:cμενα Paſſ., προ πολλου δεομενα Med. Ask. προ πολλου Ald. Camer. I. II. — Opus ac utile fore. Sic. L. I. c. 79. ευρισκε πρηγμα οἱ ειναι ελαυνειν — & VII. 12. παγχυ ευρισκε οἱ ου πρηγμα ειναι ςρατευεσθαι. Sequentia noluit intacta Abreſchius Diluc. Thucyd. p. 488. cui πρηγμα ειναι & δεομενον idem. Herodoto δεομενος eſt *rogitans* L. IX. 110. & ſaepe alias. Gronovii emendatio longe abit, & criminationem habet in immerentem

-rentem Stephanum atrocem. Scripſi ex ea librorum diſcordia, quod plurium nititur conſenſu, in verborum ſententia haeſitans Quod ſi δεομενον aut δεομενα exſularet, nihil moraretur. Videlicet abeundum eſſe, neque contra plures periclitandum. At vetant membranae. Ergone δεομενε formandum, ut ex ſuperiore δημε pendeat, aut δεομενων cum Reiskio? Fieri poteſt, nam ad abſolutam non temere ſtructuram vergo: Verum haec doctiores viderint. *Weſſeling.* Cuius in partes abiit *Larcherius*, ſuperfluum putans δεομενον, & a librario, ad explicandum πρηγμα ειη, in margine ſcriptum, e quo in textum irrepſit. Hanc igitur in verſione ſua ſuppreſſit vocem. — Procul dubio mendoſa variis ſunt coniecturis tentata; quibus nova ſuccedat, non illa quidem verax, fortaſſe tamen ad veritatis inveſtigationem profutura; nemo diffitebitur, opinor, απαλλασσαϑαι πρηγμα ειη, μηδε προς πολλες εδεν δεον μενοντας κινδινευειν, *ita rem eſſe comparatam, ut optimum videretur excedere regione, neque manendo atque adverſus exercitum numeroſum pugnando fruſtra ſe obiicere periculo.* — Feliciſſima ſine dubio coniectura, dignaque quae recipiatur! Sed nimium mutavit vulgatas lectiones, uti iam monuit *Larcher.* quare in Weſſelingiana cum eo acquieſcendum erit. — *Gronov.* haec tentavit: Et indulſi MS, etſi locus alioquin ſatis intricatus ita reddatur aut reddi videatur intricatior; ſi interpretes quis ſequatur, qui ſtulte δεομενον interpretantur *oportere*, ac ſi idem foret τω δεον: deinde neſcio, unde apponant aliam lectionem προς πολλες, quod in nullo MS. reor exſtare. Ego autem facilius

cilius inſpexerim verba & manum Herodoti, quam ſententiam. Habet nempe primo id Herodotus, ut iucunde ludat in neutro plurali, ubi ſingularis poterat ſatisfacere, ut δηλα, δευτερα, τριτα &c. Hinc etiam hoc loco reiici non potuit iſta mutatio, ſed admitti pro Herodotea. Nempe vocem μηδε ita ponit, ut divelli debeat, perinde ut apud Latinos *neque*. Hinc igitur ſcribo, μηδε περι πολλȣ δεομενα κινδυνευειν *& magnopere petentia non periclitari bello* &c. Ita enim loquutus fuit I, 207. Ηδη ων γνωμην εχω περι τȣ προκειμενȣ πρηγματος τα εμπαλιν η ȣτοι. Agnoſcis neutrum plurale τα, quum poſſit την. Hoc primum. Nodoſius eſt illud πρηγμα εη, quod idcirco illi, qui hanc loquutionem (eſt enim quoque Herodotea) illuſtrare voluerunt, ita per alia loca producunt, ut hanc negligant. Vide in pag. 734. circa finem in Indiculo Joniſmorum Gallicorum ſive Jonicorum Gallicismorum: etiam Portum in Lexico; noluit allidi ad hunc ſcopulum. Peſſima vero eſt interpretatio Vallae, ubi απαλλασσεσθαι reddit *abſtinendum bello*, quod eſt απεχεσθαι. Quid autem eſt *nec oportere adverſus multos pugnando adire periculum*? An igitur hic populus fatuos facit omnes, qui adverſus multos pugnaverunt? Num poteſt talis ſententia concipi, & quidem circa Aſiam? Italicus Interpres Vallam partim ſequutus, partim furens ait: *parea di non tentare la battaglia con tanta moltitudine, ma di abandonare il paeſe conducendo via quello che portare ſi poteſſe.* Verba volunt excedere primarium eſſe, & iam pridem rogare non periclitari bello. Haec *Gronov.*

επιθοι) επιευσι Ald. Camer. I. II.

βασιλευσι) βασιληΐσι Arch. bene.

παραδοντας) Med. Ask. Paſſ. ceteri cum Ald. παραδιδοντας.

κεεσθαι) κεισθαι Paſſ. Vind. Arch. Ask. poſt τω δημω comma Ald. Camer. I. II.

ως δε δοξαι) ως δ' εδοξε Arch. Vind.

και σφεων ετι) Praemiſſam his voculam non ſpernerem, ſi legeretur: τη και σφεων ετι δηλος εςι ὁ ταφος. *qua parte regionis eorum etiam adhuc exſtat ſepulcrum.* Forſan quis vocem malit Herodoteam, quae facilius a ſyllaba potuit abſorberi proxima, ινα και σφεων — *ubi. Valken.*

εξοδον) διεξοδον Arch. Poſt χωρην colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XII.

Poſt τειχεα punctum Ald. Cam. I. II.

χωρη) τω χωρω Arch. Vind. Valla, & Κιμμερια & Βοσπορος. Forte & χωρω Arch. Vind. opportuna erit ſtatio. Certe Peripli ſcriptor Κιμμεριδα πολιν, απο Κιμμεριων βαρβαρων κεκλημενην memoravit. *Weſſeling.*

Poſt *καλεομενος* colon ante Reiz.

Χερσονησου) Χερουνησου Arch. Valla. poſt εν τη comma Ald. Cam. I. II.

οικισαι) οικηται Vind. & Euſtath. Perieg. Dionyſ. v. 772. Non longe abſum ab οικηται aut οικεεται, quod in Vind. & Euſtath. Solemne Herodoto, ſicuti lib. I. 193. adſcriptum. *Weſſeling.* poſt οικισαι comma in Ald. Camer. I. II.

εσβαλοντες) εμβαλοντες Arch. Vind.

αμαρτοντες) αμαρτανοντες iidem αμαρτοντες της οδου ſuſpectum citra causam fuit. Spectan-

tur, quae cum cura fuerunt perſcripta Lib. I. 103. *Weſſeling.* Poſt ὁδε colon ante Reiz. poſt ἐδίωκον comma Ald. Camer. I. II.

ες ὃ) ες τ' ἐσέβαλον Vind. Arch. ες ὁ Ald. & Edd. Pariſ. A. Ask. ες ὃ Med. ες το ſi ſcriba Arch. voluit patronus non deerit lib. 2. 157. Ceteroqui perpetua in ες ὁ & ες ὁ commutatio, ſicuti IV. 160, 166. &c. *Weſſeling.* Poſt ἐσέβαλον comma deſit Ald. Camer. I. II.

μεσογαιαν) μεσογεαν ſolito ſibi more Arch. Vind.

τραφθεντες) στραφεντες iidem. Vulgata deterior eſt lectio Arch. στραφεντες melior videretur, ſi qui darent codd. εκτραφθεντες. De recta via *deflectere* paſſim dicitur εκτρεπεσθαι, etiam Herodoto II. 80. εικουσι της ὁδου και εκτραπονται· VI. c. 34. εκτραπονται επ' Αθηνεων· & huius imitatori Pauſaniae, p. 106. εκτραπεντες εκ της ὁδου. p. 107. p. 7014. ολιγον της ευθειας εκτραπεισιν ες δεξια· abunde multa convexit Wetſtenius in Epiſt. I. ad Timoth. I. 5. Lenius aures accidit εκτραπεντες quam εκτραφθεντες· & leniora ſaepius Jonum more conſectatur Noſter; verum tamen in his formas Jones uſurparunt aſperiores, ut & veteres Attici. Herodoto frequentantur συλλεχθηναι· καταλεχθεντα· καταλλαχθεντες· (vid ad Eurip. Phoen. nota p. 357.) & ſimiliter adhibentur & κατεστραφθησαν· επιτραφθεντων· θαφθηναι· αρπαχθεις· κλεφθεντων· συμμιχθεωσι· forma lenior in his adamata fuit recentioribus Atticis. *Valkinar.*

λεγομενος) Ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Pariſ. B. Alii γενομενος. In modum editi c. 77. χωρου λογον ειχον υπο Πελοποννησιων λεγομενον,

&

& lib. 2. 47. εςι μεν λογος περι αυτη — λεγομενος tum. c. 48. *Weſſeling.*

ad Cap. XIII.

Poſt Κυνεσιοις nullum comma Ald. Camer. I. II.

φοιβολαμπτος] φοιβοληπτος Arch. φοιβολαμπτος Ald. Camer. I. II.

Ισσηδονων δ᾽] Ισσηδονων δε Ask. Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B., adverſativam Med. Paſſ. non norunt. Poſt μουνοφθαλμους colon ante Reiz. nullum, comma poſt Υπερβορεους Ald. Camer. I. II. in quibus punctum poſt θαλασσαν & comma poſt παντας, punctum vero poſt επιτιθεσθαι.

εκλειπειν] εκλιπειν Vind. Arch.

ουτω δη ουδε] ουτω δη iidem, aberat Ald. & aliis δη.

ad Cap. XIV.

ἐ ταυτα επεα, εωυτου) ποιησας ειρηκε ora Steph. Ask. Paſſ. quod a ſcriptoris more non abludit Mox c. 16. εν τοισι επεσι ποιεων Ariſteas. Tale ταυτα δε Αλκαιος εν μελει ποιησας lib. V. 95. Plura ad lib. 2. 53. *Weſſeling.* Poſt τον, & Προκοννησιον commata poſuit Ald. Camer. I. II. abeſt his comma poſt λεγουσι.

γενος) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch., γενεα Ald. & Origenes c. Celſum lib. 3. p. 462. Poſt πολιν comma Ald. Camer. I. II.

τεθνηως) τεθνεως Arch. Vind. Orig. non prave. τεθνηκως Ald. Ask. Pariſ. A. B. Vulgatum eſt Med. Paſſ.

αμφισβασιας) Pariſ. B. Med. αφισβασιας. Paſſ. Ask. Origenes verius αμφισβασιας: olim cum Ald. αμφιβασιας. Error calami αφισβασιας dedit. Suidae ſi fides, αγχιβατεειν & αγχιβασιην Jones dixerunt, inque illis Heraclitus; Muſae iſtud non norunt, quorum in ſcriptis codd. λογων αμφισβασιη L. 8. c. 81. & αμφισβασιων lib. 9. c. 73. unde auctoritas Origenis, quod enotatum αμφισβατεειν. *Weſſeling.*

απικνεεσθαι) απικεσθαι Vind. Arch. Orig.

Αρτακης) Arch. Valla & Euſtath. in Homer. p. 1650. 54. Ceteri Αρτακης cum Ald. Placuit Αρτακιης. Apollon. Rhod. l. 957. κρηνη υπ' Αρτακιη ubi Schol. *Weſſeling.*

ιοντι) τοντι Arch. male.

αμφισβητεειν) αμφισβατεειν Orig.

νεκρω) νεκυι Orig. poſt προσφερεα abeſt comma Ald. Camer. l. II. punctum in his poſt αναφανεομενος colon poſt λεγων, comma poſt τα ante νυν.

Αριμασποια) Αριμασπεια Tzetzes Chil. II. p. 901. Αριμασπεια Orig. poſt καλεεται punctum Ald. Camer. l. II.

τοδευτερον) colon hic poſuit Ald. Camer. l. II. Abeſt vox Ask. Paſſ. Med. Servant alii omnes, etiam Tzetzes.

αυται) αι δε Arch. Vind. Valla. Poſt λεγουσα colon, poſt ſequens τα, comma Ald. Camer. l. II.

ad Cap. XV.

τοδε δε) Arch. Orig. recte: poſterius δε deeſt aliis.

Αριστεω) Med. Arch. Ask. Vind. Paſſ. Orig. Val-

Vulgo Ἀριςέω τῦ Προκοννησίου. Poſt τεσσεράκοντα comma Ald. Camer. I. II.

τριηκοσίοισι) διηκοσίοισι. Ora Steph. Paſſ. & olim Orig. cum Tzetza & Aenea Gazaeo Theophraſti p. 77. Poſt συμβαλλόμενος comma Ald. Camer. I. II.

Μεταποντίῳ) Μεταποντίνοισι Arch. Vind. Valla, Orig. haud male. Poſt εὕρισκον colon Ald. Camer. I. II.

φασι) Med. Arch. Ask. Paſſ., γαρ φασι Orig. Ald. Vind.

σφι) deſit Ask.

χώρην) Id. Paſſ. Arch. Vind. Orig. Valla, ora Steph. rectiſſime. πολιν Med. Ald. Poſt εχοντα comma Ald. Camer. I. II.

ἱςάναι) ςησαι Arch. Vind. Poſt ες την χωρην colon Ald. Camer. I. II.

δε ὅτι) δε οἱ Arch. poſt κοραξ colon ante Reiz.

απιόντας) Vind. Arch. απιοντας vulgo cum Ald. tum τον μεν Orig. bene aberat aliis μεν.

Poſt επειρωται comma Ald. Camer. I. II, idem poſt εαη.

την τε) την δε Arch.

και σφεας δεξαμενες ταυτα) σφεας δε id. & ποιησαι ταυτα. Poſt επιτελεα colon ante Reiz.

ἕστηκε) Ald. & Edd. Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Orig. ἕςηκε olim. Poſt Αριςεω abeſt comma Ald. Camer. I. II.

περιξ δε) Margo Steph. Arch. Vind. Ceteri περι, tum αυτων Arch., alii cum Ald. αυτου. In Codd. inventum praeſtat. περιξ δε αυτον δαφναι ἑςασι quia nempe Herodoteum eſt: IV. c. 79. την περιξ λευκη λιθῳ Σφιγγες — ἑςασιν c. 52.

 c. 180.

c. 180. περιξ την Τριτωνιδα λιμνην οικεουσι. c. 152 περιξ αυτο pro αυτῳ recte dedit Gronov. III. c. 158. περιξ το τειχος· quod alibi dicit κυκλω τȣ τειχεος *Valken.*

ad Cap. XVI.

In Ald. Camer. I. II. της δε γης της, περι — ȣδε ὁ λογος) Ask. Arch. Paſſ. ὁ λογοι ȣδε alii cum Aldo.

ατρεκεως ὁ, τι) Arch. Vind. Pariſ. A. B., prius etiam in marg. Steph. Paſſ. Ask. ατρεκεως ὡς ὁ, τι Med. & alii, prius & Ald. Camer. I. II. Litem ſchedae τω ατρεκεως intentant, ſatis ceteroqui frequentato: quod offerunt redibit lib. 5, 9 Jure quoque ὡς, cui ſuus olim locus poſt ατρεκεως, in exilium agunt. *Weſſeling.* Poſt φαμενα comma, poſt πυθεσθαι punctum Ald. Camer. I II.

ȣδε γαρ ȣδε Αριςεης) ȣδε γαρ Arch. Vind. Pariſ. A. ȣδενος γαρ Med. Paſſ. Ask. Ald. Edd. Aldinum & ſcriptorum quorundam ȣδενος γαρ ȣδε Αριςεης Gronovius non male explicuit, ratumque voluit, oblitus ȣδε γαρ ȣδε virtutem addere orationi. Lucian. Q. ſcrib. hiſt. c. 51. ȣδε γαρ ȣδ' εκεινοι χρυσον — tum Nigrin. c. 6. ȣδε γαρ ȣδε καταφρονειν αυτων οιμαι θεμις ubi Hemſterh. plura. *Weſſeling.* — Oratio haec non minus quam hiſtoria, quam tractat, fando inaudita & exempli nullius. Quis enim umquam ter geminavit negativam, ut hic fit? Non quod id contigiſſe negem, ſed ut per eamdem vocem iſta terniatio fieret, ut iam vides ȣδε γαρ ȣδε Αριςεης — ȣδε ȣτος &c. Certe exſtant tam intentae negationes

tiones 6, 11 & 8, 77. & alibi, ſed diverſis vocibus. Itaque quum id ſit enorme, noli opinari huius argumenti exemplum nunc ab Herodoto datum fuiſſe, ſed eius corruptoribus. Optimus enim MS. habet ουδενος γαρ ουδε Αριϛεης, non ut ad ſequentia id conferatur, ſed per ſe ut conſtet ſubintellecto tantum & repleto ex praecedentibus αυτοπτεω εδυνατο πυθεσθαι. Itaque vertenda omnia, *Ex nemine enim intelligere potui, qui diceret ſe noſſe, quia ipſe vidiſſet. Quippe nec ex tali ullo Ariſteas, cuius paullo ante feci mentionem. Neque etiam iſte in illis carminibus ait ſe progreſſum eſſe ulta Iſſedonas.* Ut appareat, Herodotum diſtinguere rationes loquendi αυτοπτεω πυθομενον λεγειν, & ακοη πυθομενον λεγειν, & ſi revera qui per αυτοπτην aliqua relata narrat, is narrat quae ακοη acceperit: quaſi ακοη λεγειν ſit proximum fabulis, etſi queat multa vera continere, ut de ſe modo intelligi vult auctor. Ariſteas apud Iſſedonas fuit, ex his potuit aliquis αυτοπτης fuiſſe, qui rumorem iſtum inter ſuos ſparſerit. At Herodotus non fuit inter Iſſedonas, & idcirco narrabit omnia ακοη. Sed quid agimus? an credibile eſt ſic corrumpi auctores? ουδενος eſt antiqua lectio, quam videre potes in Aldo & Hervagianis: mutilarunt Stephanianae. — Haec *Gronovius.* — Iſta lectio Medicea nullo ſe pacto poterit tueri: quae ante obtinebat, nihil habet illa, quod Herodoti lectorem offendere debuiſſet, quem ſcripſiſſe puto: ουδενος γαρ δη, αυτοπτεω ειδεναι φαμενου, δυναμαι πυθεσθαι· ουδε γαρ ουδε Αριϛεης, (του περι (Sic Arch.) ολιγω προτερον τουτων μνημην εποιευμην,) ουδε ουτος προσωτερω Ισσηδονων — εφησε απικεσθαι. Quorum primum his concinit

e L. 3. c. 115. *ȣδενος αυτοπτεω γενομενȣ δυναμαι ακȣσαι.* Herodoti miror editorem offenſum eadem negandi vocula ſic repetita, *ȣδε γαρ ȣδε Αριϛεης·* ad quae cum parentheſi quaedam interjeciſſet, ſuo more poſuit iterum *ȣδε ȣτος* — Homero frequentatum illud *ȣδε γαρ ȣδε* auferri non debuerat τω Ὁμηρικωτατω. In Platonis legitur Soph. p. 251. E. *μηδενι μηδεν (μηδε) μηδεμιαν δυναμιν εχειν κοινωνιας εις μηδεν·* in Theaet. p. 180. A. *περαινεις ȣδεποτε ȣδεν προς ȣδενα αυτων. Valken.*

τȣπερ ολιγω) τȣ περι Arch. Vind. ſatis bene; & *ολιγον* Arch. uti III. 106. & ſaepe. poſt *τȣτων* comma Ald. Camer. I. II. in quibus nullum comma poſt Ισσηδονων.

εν αυτοισι τοισι) αυτος εν τοισι Arch. Vind.

ακοη) deeſt Paſſ. Ask. Perperam vox haec proſcribitur; quam ſi noluiſſet, *ὁσον ἡμεις ισορεοντες επι μακροτατον οιοι τ᾽ εγενομεθα εξικεσθαι* ſcripſiſſet ſine dubio, uti c. 192, & II, 33. Quid multa? *ὁσον και εγω δυνατος ειμι επι μακροτατον εξικεσθαι ακοη* poſuit ipſe L. I, 171. *Weſſel.*

ακοη εξικεσθαι) Deſit ακοη Arch. Vind. Med. prave.

ad Cap. XVII.

Σκυθεων) Σκυθικων iidem.

Ελληνες Σκυθαι) Ἑλληνοσκυθαι Vind. Valla.

τȣτων) αυτεων iidem cum Arch.

Αλαζονες) Αλιζωνες Arch. Vind. Valla. Alii cum Aldo Αλαζωνες. Vid. Strabon. XII. p. 827. haec carpentem. Praecipue Stephani Byz. monitum & Codd. c. 52. amplector. Sic in Αλιζων Ethnicographus, *οξυνεται δια το επιθετικον και φυλαττει το ω προς αντιδιαϛολην.* Ex Homer.

Il.

Il. β. 856. ſumſerunt Αλιζωνας librarii, quibus commoda in Poeta ſedes, non hic. Multa Strabo. l. l. primo adſpectu Vallae & Arch. favens, re curatius introſpecta, minime. Verba ibi haerent in mendo, leniſſima Holſtenii ad Stephanum medicina ſanitati reddita *Weſſeling.*

Poſt Καλλιπιδαι comma Ald. Camer. I. II.

σιτον δε) κατα ταυτα δε Vind. Arch. Valla. Commata poſt κρομμυα & σκοροδα, & φακυς poſuit Ald. Camer I. II.

σκοροδα) Omnes, exceptis Med & Ask. qui σκορδα. Jungunt Alexandrini Interpretes τα κρομμυα και τα σκορδα Num. XI. 5. In Geopon. lib. XII. 30. crebra τα σκορδα, etiam apud alios Graeciae labentis ſcriptores in Du Cangii Gloſſario. Quod nunc cernitur, Herodoti & veterum eſt L. II. 125. *Weſſeling.*

Αλαζωνων) Αλιζωνων Valla & Arch. Αλαζονων Ald. Camer. I. II.

τον σιτον) Abeſt Arch. Ask.

τυτεων δε) Arch. olim cum Ald. τυτων δε.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Camer. I. II.

βορην ανεμον) Arch. & Vind., etiam mox, βορεην reliqui cum Ald. tum τα προς iid. poſt ανεμον comma non habet Ald. Camer. I. II.

ερημος ανθρωπων) Arch. Vind. vulgo ερημον. Nullus dubitavi ita ex ſcriptoris adſuetudine refingere & hic & deinceps. Ecce tibi ex c. 20. Μελαγχλαινων δε το κατυπερθε — ερημος εςι ανθρωπων· & c. 185. το προς νοτον ερημος — και αξυλος εςι χωρη· tum c. 191. το προς ἑσπερης ορεινη τε καρτα και δασεα και θηριωδης. Pauca haec de multis. Conſentit de Neurorum ſitu Scymnus Chius,

optime adiutus ab Iſ. Voſſio ad Peripl. Ponti Eux. p. 135. edit Gronovii. *Weſſeling.*

Ὑπανιν) Ὑσπανιν Vind. Arch.

ἑσπερης) Id. Med. Paſſ. Ask. Vind. ἑσπερην alii cum Aldo.

ad Cap. XVIII.

Poſt Βορυσθενεα nullum comma ante Reiz. poſt θαλασσης comma Ald. Camer. I. II.

ἡ Ὑλαιη) omittit articulum Arch.

ανω) e coniectura Valkenarii feliciſſima atque certiſſima, quam Regius unus apud Larch., ανοι legens, adfirmat, hoc cum Reizio refinximus, quod & Larcher. probabit. olim ανθρωποι. Cauſae nihil, opinor, inquit *Valckenarius*, adferri poterit, cur hi ſoli dicerentur ανθρωποι Σκυθαι γεωργοι. Ut correctionem meam minus etiam peritis adprobem, ponam primum in Philoſtrato vulgata de V. A. VII. c. 2. Ηρακλειδης και Πυθων, οἱ Κοτυν αποκτειναντες τον Θρακα, ανθρωπιω μεν ηστην αμφω· Corrigendum abſque ulla dubitatione Αινιω μεν ηστην αμφω· *erant quidem ambo Aenii*, ſive ex urbe Aeno orti: librarii crediderunt eſſe vocem ανθρωπιω in ανιω uſitato more ſcribendi contractam. Similis hoc in loco Herodoti peperit errorem ratio: ανοι in ανω transmutandum arbitror atque adeo legendum απο δε ταυτης ανω οικεουσι Σκυθαι γεωργοι· *adhinc longius a mari remoti Scythae habitant Georgi*: proxima praecedunt, διαβαντι τον Βορυσθενεα απο θαλασσης πρωτον μεν ἡ Ὑλαιη. commode ſuccedunt emendata, απο δε ταυτης ανω οικεουσι Σκυθαι γεωργοι. Sic loqui ſolet II, c. 7. ὁδος ες την Ηλιουπολιν απο θαλασσης ανω ιοντι· c. 155. αναπλεοντι απο θαλασσης ανω. ad iſtam rationem ἡ

ανω

ανω Ασια & η κατω memoratur; Herodoto της Ασιης τα κατω, & τα ανω αυτης. Mari vicini, οἱ κατω, & οικειν κατω dicuntur; ανω οικειν, & οἱ ανω, qui a *mari* ſunt *remotiores*, eiusdem gentis atque urbis diſtinguuntur οἱ ανω & οἱ κατω. Similia quaevis ad iſtam rationem ſunt intelligenda: Thucyd. II. c. 83. οἱ απο θαλασσης ανω Ακαρνανες c. 98. την ανω Μακεδονιαν. I, c. 137. μετα των κατω Περσων τινος πορευθεις ανω. VIII. c. 5. Dario ϛρατηγος ην των κατω II. c. 100. απο των ανω ξυμμαχων. Diſtinguit Diodorus Sic. τας παραθαλαττιες πολεις, την μεσογειαν, & τες ανω τοπες, XII, c. 59. πολεις τας ανω, & πλησιον θαλασσης opponit Xenoph. Cyrop. VII. p. 106. 28. & alibi. Philoſtrato memorantur V. A. V. c. 24. η Αλεξανδρεια και η Αιγυπτος η ανω. Smyrnaei οἱ ανω & οἱ επι θαλαττη, de V. S. p. 531. Praeter alios pagus fuit Attices eiusdem nominis duplex teſte Harpocrat. λαμπτρευ, αἱ μεν παραλιαι, αἱ δε καθυπερθεν· illinc ortus quis in Ariſtophanis Amphiarao, λαμπτρευς εγωγε των κατω. Herodotea propius accedit finis lib. 5. Pauſaniae: οικεσι δε απο θαλασσης ανω της προς Σαμη πολει· contrarium κατω οικειν praebet Thucyd. I. c. 7. οσοι οντες ε θαλασσιοι κατω ωκεν· quod ibi ſequitur, και μεχρι τεδε ετι ανωκισμενοι εισι, non debebat tentari; idem ſignificars ac ανω οικεσι, atque adeo απο θαλασσης· hinc explicandum ανοικιζεσθαι ες την Δαφνεντα, VIII. c. 31. & Ariſtoph. Pace v. 206. In Pauſan. X. p. 838. ſcripſerim: ανωκισαντο ες τα υψηλα και ετοι της νησε. *Valkenaer.*

Poſt τας ante Ελληνες comma Ald. Camer. I, II.

απι τω Υπανι ποταμω) υπο τω Arch. Vind. Valla male Mſſ. Poſita urbs *προς τω Υπανιδι* fuit in Dion. Chryſ. Boryſth. p. 437. & apud Scymnum, prave quoque c. 53. huius Muſae. *Weſſeling.* Poſt Βορυσθενειτας punctum habet Ald. Camer. I. II.

εω) ηω Arch. Vind. comma poſt vocem ante Reiz. abeſt comma poſt οδε, poſitum poſt ποταμον in Ald Camer. I. II.

οδε) omittit Arch.

Παντικαπης) Παντικαπις idem.

βορεω ανεμον) βορειν Ald. Camer. I. II. βορεω νεμονται πλ. Arch.

ηδη δε κατυπερθε) η δε idem & Vind. κατυπερτε Ald. Camer. I. II. Indueret priſtinum colorem, deformior antea, oratio, modo ηδε δη ſcriberetur. Talem ſuo tempore Scymnus conſideravit, talem Schedae. *Weſſeling.*

ερημος) Arch. Vind. η ερημος ante Weſſeling. Poſt σκιπολων colon ante Reiz.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Camer. I. II.

ερημος) Arch. Vind. bene. antea cum Ald. ερημον. poſt αληθεως punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XIX.

γεωργων) των γεωργων Ald. Camer. I. II.

πασα) η πασα alii cum Ald. deſit ante Arch. & bene.

γη) Omittunt duo ſequentia Paſſ. Ask. Med. nulla iuſta cauſa. vide modo c. 76.

ετει) non eſt in Vind. & Arch.

εω) ηω iidem, frequente mutatione. Poſt χωρην comma Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. XX.

Γεῤῥοs) comma hic poſuit Ald. Camer. I. II.

οἱ ἀριστοι τε και πλειστοι) οἱ deſit Arch. Vind. poſt τε comma poſt πλειστοι punctum Ald. Camer. I. II.

κατηκοοι) κατηκοοι Ald. Arch. Vind. tres Pariſ., quod rectius putat Weſſelingius, nec tamen refinxit. κατοικοοι Med. Paſſ. Ask. Weſſeling. Poſt Ταυρικην punctum Ald. Cam. I. II.

ηω) ἐω Vind. poſt την ante δη comma Ald. Camer. I. II.

Μαιητιδος) Μαιωτιδος Med. Arch. Paſſ. Ask. & mox. Recte Μαιητις, I, 104. & hac Muſa creberrime. Dabunt Mſſ. της Ἰσιαιητιδος — κωμας, quae aliis Ἰσιαιωτιδος L. 8, 23. *Weſſeling.* Poſt το comma, poſt Κρημνοι punctum, poſt τα comma Ald. Camer. I. II.

τα δε αυτων) Reiskius τοι δε αυτων h. e. τινες. Poſt Τανάϊν & τα commata Ald. Camer. I. II.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Camer. I. II.

Βοῤῥην) Arch. Vind. plerumque ſemper ex vero: Βοῤῥην alii cum Aldo. Poſt Σκυθεων comma, quod omiſſum poſt Μελαγχλαινοι in Ald. Camer. I. II.

εθνος) γενος ora Steph. Pariſ. A. Poſt Σκυθεων colon Ald. Camer. I. II.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Camer. I. II.

εςι) Abeſt Arch. Vind. nec male.

ad Cap. XXI.

των λαξιων) Tangit hinc Suidas in v. poſt ἐςι colon Ald. Camer. I. II.

τα προς βορεην) Med. Paſſ. Vind. Arch. alii cum Ald. τα προς nullum comma poſt ανεμον Ald. Camer. I. II.

τετεων) Arch. Vind. τετων Pariſ. A, B. ora Steph., vulgo τουτων. Scripſi ſchedarum ſenſu υπεροικεουσι δε τετεων. Poſtulabat ſermonis indoles, quia c. 4 Ισσηδονων υπεροικεειν Αριμασπους &c. 37. τετεων δ' υπεροικεουσι Μηδοι. *Weſſeling.*

ad Cap. XXI.

κατυπερθε) κατυπερτε Ald. Camer. I. II. poſt ιδον punctum Ald. Camer. I. II.

απεκλιναντι) απεκλινοντι margo Steph. Paſſ. Ask.

Θυσσαγεται) Steph. Byz. in v. poſt πολλον comma Ald. Camer. I. II.

κατοικημενοι) Med. Paſſ. Ask. vulgo cum Ald. κατοικημενοισι εισι, quorum ultimum non legunt Arch. Vind. poſt εισι comma Ald. Cam. I. II. poſt τοιωδε punctum in iiſdem, poſt ταχ δε & χωρην commata eaedem habent.

εκαστω δεδιδαγμενος) εκαστω εστι δεδιδαγμενος Arch. poſt αιτεκα nulla interpunctio in Ald. Camer. I. II. poſt εστι in his comma, ſed deeſt εστι Arch.

επεαν) Med. Paſſ. Ask. in aliis επεαν δε, poſt δενδρεα abeſt comma Ald. Camer. I. II.

επιβας) και επιβας Arch. Vind. melius, poſt διωκει punctum Ald. Cam. I. II.

εχεται) Med. Ask. Paſſ. reliqui cum Ald. εχεται, pari ſententia, colon poſt vocem ante Reiz.

τετεων) τετεων Arch. Vind. & tum τουτων.

απεστραμμενοι) απεκλινοντι ora Steph. Paſſ. Ask. αποκλιναντι Arch. Vind. επεστραμμενον Ald. & Edd. Med.

Med. Scholion verum paſſivam dedit vocem. Fuit olim προς την ηω αποκλιναντι, uti paullo ſupra αποκλιναντι μαλλον προς απηλιωτην ανεμον, & ſtatim διεξελθοντι δε και — οικεουσι. Atque hoc Mſſ. profitentur, qui, ſi το eraſiſſent etiam, me ad reſtitutionem adegiſſent. *Weſſeling.* τετραμμενοι Reizio praeeunte ſcripſimus.

Poſt κεκλιμενοις colon Ald. Cam. I. II. quae comma poſt χωρον.

ad Cap. XXIII.

Poſt παςα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

πεδιαδης τε) Duo haec non habet Arch. Poſt γη comma habet Ald. Cam. I. II.

βαθυγεως) βαθυγεος Arch. punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.

τρηχεη) Paſſ. Ask., & mox. τρηχεια Arch. Vind. τρηχεη alii cum Ald. colon poſt vocem poſuit Ald. Cam. I II.

χωρον) Arch. Vind. alii cum Ald. χωρης. Oſtendunt ad πολλον της χωρης, ſubſtituto πολλην Codd. iuſtius, *Weſſeling.*

Poſt ανθρωποι comma Ald. Cam. I. II. idem poſt φαλακροι ponunt.

εκ γενεης) Arch. Vind. γενετης ceteri cum Ald. Codd. iuſtius. S. Joh. Evang. IX. 1. τυφλον εκ γενετης non neſcio, neque εκ γενετης κωφον Sexti Empir. L. XI. p. 733., nedum Heſiodi Theog. v. 271. Noſtri diverſior ratio, qua huius Muſae c. 33. και γαρ τινα εκ γενεης νεσον — λεγεται εχειν. *Weſſeling.*

Poſt εοντες comma Ald. Cam. I. II. punctum poſt ιοντες.

Ποντικὸν μὲν) Παντικον ſine μεν Arch. Vind. Poſt δένδρεω comma Ald. Cam. I. II.

απο τȣ ζωσι) Arch. Vind. optime. alii απ' ȣ cum Ald. Spectavit haec Athenaeus lib. 2. c. 16. Poſt ζῶσι colon Ald. Cam. I. II. idem habent poſt ισον.

ποςηνα) πειρενα Ald. Cam. I. II.

σάκνεσι ἱματιοισι) punctum hic Ald. Cam. I. II. σακευσι Suidas in v. Tentare non auſim: ηθανιοισι venerat alicui in mentem: ſicut ηθμον, ηθανιον inter pocula quoque recenſet Athenaeus. Secundum Etymologum erat ηθμος και ηθανιον, εργαλειον διατετρημενον πολλαις οπαις, δι' ȣ τα υγρα ειωθασι διακρινειν των παχυτερων· ſic iſta p. 422, 34. Codex exhibet ſcriptus, ubi paullo poſt pro Εργωνα ponendum, εν Εργων α, *operum libro primo.* Haec reſpiciens Suidas habet: Σακευσι, το ὑλιζȣσι, παρ' Ηροδοτω· *percolant*: ex Aelio Dionyſio praebet eamdem ſcriptionem Euſtath., in Iliad. N. p. 914. 10. ab Attico σακος, pro vulgari σακκος, derivante Σακευειν Herodoti: Σακεειν & Σακιζειν veteres, recentiores dixiſſe videntur σακκειν & σακκιζειν, *ſaccare*; vid. Salmaſ. in Solin. p. 209. A. quique explicat vicina Caſaub. in Athen. II, c. 16. *Valken.*

Poſt παχυ comma, poſt μελαν punctum Ald. Camer. I. II.

ασχυ) αγχυ Arch. Valla.

τȣτο και) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask., τȣτο δε και vulgo Ald. poſt συμμισγοντες comma Ald. Camer. I. II.

παλαθας) Arch olim παλλαθας. Eximenda voci litera eſt ſuperflua: παλαθας Auctor Gloſ-

Gloſſarii Herod. hic recte interpretatur τα εκ τρυγος ελκυσματα. Quod ſic maſſae vulgo dicerentur, docuit Weſſeling. ad Diodor. T. 2. p. 212. *Valken.* Poſt αιτεονται punctum habet Ald. Cam. I. II. idem quoque poſt εςι.

ου γαρ τι) Med. Ask. Paſſ. ου γαρ σφι Arch. Vind. Olim cum Ald. ου γαρ τοι απεδημοι αι νομαι.) Poſt εισι colon ante Reiz. poſt κατοικηται punctum Ald. Cam. I. II. idem in his poſt λεγονται ειναι.

εκτεαται) εκταται Arch. Poſt περιοικεουσι comma.

διαιρεοντες) Quia finitimorum dirimebant controverſias velut *arbitri*, non abſurde quis ſuſpicabatur, Ionicum διαιτεοντες in uſitatius illud fuiſſe demutatum: ſed qui litigantes dirimit, ὁ τα αμφισβητησιμα διαιρων Polluci VIII. 8. διαιρειν την αμφιλογα dicitur Xenophonti p. 538, 26. Ariſtoph. Ran. v. 1132. *Valkenar.*

καταφευγων καταφυγη) Med. Paſſ. Ask. Ald. qui poſtremus καταφυγοι. φευγων καταφυγη Arch. ab aliis participium abeſt. Optime hoc ſuam in ſedem, modo iniquior afuiſſet criminatio, reſtitutum. Galeus vere φευγων ex Arch. enotavit, neque id futile prorſus. Homer. Il. ξ, 81. ὃς φευγων προφυγη κακον. Herod. V. 95. αυτος μεν φευγων εκφευγει. *Weſſeling.* Vera videtur lectio Arch. ὃς αν φευγων καταφυγη ες τουτους υπ᾽ ουδενος αδικεεται. Plin H. N. 6. c. 13. *ſacros haberi narrant inviolatosque, — nec ipſos modo, ſed illos etiam, qui ad eos perfugerint. Valken.* Poſt εςι comma Ald. Camer. I. II.

Αγριππαιοι) Οργιεμπαιοι Arch. Vind. Gentis nomen Αγριππαιοι examinavit Salmaſ. ad Solin. p. 147., attigerunt alii apud Gronov. Schedae

Arch. & Vind. vulgato dicam ſcribunt, pariterque Ογυιεμπεοι in Zenobii Cent. V. 25, quem non extrico. *Weſſeling.*

ad Cap. XXIV.

Poſt των ante ȣ χιλιων comma poſuit Ald. Camer. I. II. poſt πυθεσθαι colon Ald. Camer. I. II.

Poſt εμποριȣ comma Ald. Cam. I. II. idem poſt ἑρμηνεων.

ad Cap. XXV.

Poſt τȣτεων comma Ald. Cam. I. II.

κατυπερθε) κατυπερτε iidem.

ατρεκεως) ατρεκες Arch. Vind. vid. ſupra c. 16. poſt φρασαι punctum Ald. Cam. I. II.

ȣρεα γαρ) ορεα τε γαρ Arch. Vind.

ȣδεις σφεας) Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. ȣδεις σφεας Med. Ask. Paſſ. Manifeſtus mutantium ſchedarum hic lapſus, dignus contemtu. *Weſſel.*

Poſt λεγȣσι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

αιγιποδες ανδρας) ἱπποβατας Ask. Med. Paſſ. Stolidior ſchedarum audacia contra αιγιποδας ανδρας. Nihil proſunt Cyrenaei τετριπποβαται L. V. 77., multoque minus equi ἱπποβαται Strabonis L. 8. p. 595. Quid enim in illis inſolens? & cur ſibi ȣ πιςα profiteretur? Non inepte quidem rem putarunt ridiculam, *homines capripedes,* ea enim novandi videtur cauſa fuiſſe, verum his in fabellis ſuum cuique relinquendum. De ſimilibus naturae, fictis tamen, portentis Strabo lib. I. p. 73. *Weſſeling.*

υπερβαντι) υπερβαντας Arch.

κυθεω-

ανθρωπες, οἱ) Arch. Vind. Med. Ask. Paſſ. Alii cum Aldo ανθρωπες ειναι, οἱ. Conf. Euſtath. in Dionyſ. v. 581.

την αρχην] abeſt articulus Arch. Vind. Poſt φαλακρων comma Ald. Cam. I. II.

γινωσκεται) γινωσκεται ατρεκεως Pariſ. A. Ald. Edd. Arch. Vind. Valla. Adverbium deſit Med. Ask. Paſſ., ſine gravi cauſa. Poſt οικεομενον punctum Ald. Camer. I. II.

βορην) Arch. Vind. βορεην reliqui cum Ald.

ad Cap. XXVI.

δε Ισσηδονες τοιοισιδε) δε non eſt in Arch. qui & τοιοισιδε, olim τοισιδε.

αποθανοι) αποθανη Arch. cum Vind. conf. lib. 2. 37. 3. 99.

γονεα) γονηα Arch.

Poſt ψιλωσαντες comma Ald. Camer. I. II.

εκκαθηραντες καταχρυσεσι) και καθηραντες Vind. Arch. εκκαθαραντες Paſſ. Ask. καταχρυσεσι Vind. Arch. antea cum Ald. αποχρυσεσι, quod perincommodum inaurandi ſignificatione. Junxit Artemidorus Onir. lib. I. 52. ινα απαργυρωθη και αποχρυσωθη de ſervo, qui aere venditur. Verum Mſſ. praeſtant. Tale lib. II, 130. και επειτα καταχρυσωσαντα μιν ταυτην. — Gemina in re Fragm. Pythag. p. 713. το δ' οςεον χρυσωσας και αργυρωσας πινει εξ αυτε & Noſter lib. 4. c. 65. εσωθεν δε περιχρυσωσας, ετω χρεωται ποτηριω. ubi in ſcriptis καταρυσωσας. Mela Herodotea de Iſſedonibus ad hunc modum: *capita ubi fabri expolivere, auro vincto pro poculis gerunt*, αγαλμα, ut apud Homerum & alios,

 ſup-

ſuppellectilem intelligens, haud profecto inficetc, ἅτε ἀγάλματι χρέωνται tale poſtulat. Iſ. Voſſius aliter ad Pomponium Τα γενέσια Gloſſae San German. non neglexerunt, optime declarata ab Ammonio. Non ſunt *natalitia*, quae in Vallae Latinis erant. *Weſſeling.*

ἅτε ἀγάλματι) ἅτε non eſt in Arch. Vind.

ἐπετέες) ἐπέτειους omnes ante Reiz. in quibus & colon poſt ἐπιτελέοντες.

πατρὶ) πατρὸς Ald. & Edd. poſt γενέσια colon ante Reiz. poſt ἄλλως δὲ comma Ald. Camer. I. II. in quibus colon poſt ἐστοι.

ad Cap. XXVII.

τετέων) Arch. vulgo cum Ald. τούτων.

μουνοφθάλμους ἀνθρώπους) τοὺς μουνοφθ. & τοὺς χρυσοφυλ. Arch. Vind. Statim εἶναι negligunt Med. Paſſ. ſoli. Poſt ἀνθρώπους comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt παραλαβόντες, & Σκυθέων punctum vero poſt νενομίκαμεν.

αὐτοὺς) non habet Arch. Vind. Quae ſequuntur citat Euſtath. in Dionyſ. v. 31.

ἀριμὰ γὰρ ἐν) Primus, opinor, ſic corrigenda cenſuit Jo. Hartungus Theſ. Crit. T. 2. p. 636. ἀρι μὲν γὰρ ἓν (L. τὸ ἓν) καλέουσι Σκύθαι, Μάσπος δὲ τὸν ὀφθαλμόν: prout legiſſe videtur in ſuis codd. quos habuit plures, Euſtathius: vid. ad Dionyſ. Perieg. v. 31. idem ferme probavit Georg. Sopingius ad Heſych. in Ἀριμασπους ubi docta proſtat adnotatio Albertii. *Valkenar.* Euſtathius in Dionyſ. Arimaſpos ex Herodoto & cauſam nominis explicans: ἀρι μεν γαρ το ἓν Σκυθιστι, μασπος δε, ὁ ὀφθαλμος· nec multum diverſa Schol. in Aeſchyli Prometh. v. 804.

804. Quae quidem hoc fonte ſi fluxerunt, turbidus admodum erit. Ea mens Jo. Hartungi Decur I. c. 2. p. 636, Herodotea ex Euſtathio reformantis conſilium non laudo neque inſtitutum, Codd. conſpiratione damnatum: eoque minus, ſiquidem, obſervante J. G. Wachtero, in reliquiis Scythici ſermonis *Spu* oculus, *arim* unus. Abit ergo in ſpongiam Euſtathii, unde arceſſita originatio. Vide docti viri praefat. Gloſſar. German. Sect. XIII. & Alberti ad Heſych. Ἀριμασποὺς *Wesſeling.*

ad Cap. XXVIII.

Poſt χωρη punctum Ald. Camer. I. II.

δη τι) Arch. recte. Confer. III, 12. IV. 52. δη τοι alli cum Ald. vid Euſtath. ad Dionyſ. v. 669. ubi ſequentia deſcribuntur.

ἡ δὲ θαλασσα) Taxat Macrob Saturnal. VII. 12. ex Gellio.

τȣ κρυςαλλȣ) τȣτȣ τȣ κρυςαλλȣ Arch.

ταφρȣ) ταφρης idem cum Vind. non prave. vid. c. 201. Poſt ςρατευονται colon Ald. Camer. I. II. *Valkenar.* videbatur ςρατευονται minus ſincerum: ἁμαξευονται, vel ἱππευονται, vel ſimile quid ipſi iſto videretur accommodatius. Nec placuit vox haec *Larcher.* qui tamen in verſione expreſſit. Feliciſſima nobis a Larcherio laudata videtur emendatio *van Eldickii* in Suſpicionum ſpecimine c. 2. p. 16. ςραγγευονται corrigentis, quae vox in ςρατευονται facillime potuit depravari. Senſus optimus: *habitacula in glacie figunt.* A ſeptemtrionalibus harum terrarum populis hoc fieri e peregrinantium relationibus notiſſimum.

τυς Σινδυς) τυς Ινδυς cuncti cum Ald. περι ες τυς Σινδυς non fallace coniectura L. Holſtenius ad Σινδος Stephani. Indi longe hinc diſparati, vicini vero & trans Bosporum Sindi. Scriptionis peccatum eſt: poſterior articuli litera deglutii ſequentem, uti της Ινδικης vice Σινδικης c. 86, & ες Κωλον loco ες Σκωλον L. 9. 15. Contra huius Muſae c. 33. τυς Συρυς Arch., ubi τυς υρυς oportuerat. Habet, quae huc pertinent, iuſto circumſpectior, Freretus Comment Acad. Inſcript. T. 6 p. 363. Ego re extra dubium poſita reſtitui. *Weſſeling.*

Poſt τεσσερας comma Ald. Cam. I. II.

ἐτος) abeſt Vind. Arch. poſt τυς τρεπτυ comma Ald. Cam. I. II.

αλλοισι χωριοισι) αλλησι χωρησι Arch. χωροισι Vind.

Poſt εν τω comma Ald. Cam. I. II. punctum poſt ὐδεν.

ὑων) Arch. ὑον vulgo. Portus, vulgati ὑον patronus, adſcivit θεον. Juſtum eſt, quod cernitur. Nota ſunt, & ſuperius adhibita, Διος ὑσαντος, θεῦ ὑσαντος. Appian. Alex. B. Civ. lib. 2. p. 740. αιμα τε γαρ εδοξεν ὁ θεος ὑσαι. Herod. III. c. 117. τον μεν — ὑει σφι ὁ θεος. *Weſſeling.*

βρονται τε) βρονται δε Arch. poſt ὐ γινονται colon Ald. Cam. I II.

θερεος δε) θερος δε Arch. Paſſ. haud male. poſt αμφιλαφεες colon ante Reiz.

ὡς θερεος θωυμαζεται) θωυμαζεται tantum, & in margine ὡς θερεος νενομισαι Pariſ. B. vulgo cum Ald νενομισαι θωυμαζεσθαι. quod nimium eſt. Suadet ſcriptoris mos & verborum ordo, pro vero putandum eſſe, ὡς θερεος θωυμαζεται, uti

uti Pariſ. B., & νενομιςαι veniſſe ex gloſſa: & eo quidem magis quod iuncta verba ſententiam ſimpliciſſimam inquinent. Libuit codici obedire in re manifeſta. *Weſſeling.*

ὡς δε ην) Med. Paſſ. Ask. in ceteris & Ald. ὡς δε και, comma poſt ὡς δε Ald. Cam. I. II. commata quoque poſt γινηται & θερεος in iisdem.

τερας νενομιςαι) Med. Ask. Paſſ. alii θωϋμαζεται aut θωμαζεται. ὡς τερας θαϋμαζεται Ald. Cam. I. II.

Poſt ανεχομενοι comma, poſt τουτον punctum Ald. Cam. I. II.

και ονοι ουκ) Arch. Vind. & ex parte Paſſ. qui ουκ ανεχονται, quod nullus improbo *Weſſeling.* Vulgatum ουδε ονοι ανεχονται is tamen retinuit. Nos praeeunte Reizio. Codd. ſequi maluimus.

την αρχην) αρχην tantum Arch. Vind. Ask. Poſt αλλη & εξεωτες commata, poſt αποσφακελιζουσι punctum Ald. Camer. I. II. comma in his poſt ημιονοι.

ad Cap. XXIX.

το κολον) Med. Paſſ. Ask. reliqui το καθολου cum Ald. Editam etiam codici debemus Med. lectionem. *Valkenar.*

δε μοι) Med. Paſſ. Ask. plures cum Ald. δε μου τη γνωμη και Ὁμηρου. Citat. Euſtath. ad Odyſſ. p. 1485. 10. Homeri verſui Odyſſ. Δ. 85. ſubiecta, ſic fortaſſe legit in ſuo cod. Euſtath. αρθως ειρημενον· εν τοισι θερμοισι γαρ ταχυ παραγινεται τα κερεα· εν δε τοισι ισχυροισι ψυχεσι η ου φυει κερεα τα κτηνεα την αρχην, η φυοντα φυει μογις; niſi quod in excerpendo φυοντα omiſerit:

φυει legit ex Valla, Sua Strabonem VII. p. 471. c. Herodoto debere monſtrant Herodotea quaedam e vicinis quae adhibet verba, ἁπασα δ' ἡ χωρα δυσχειμερος εϛι. *Valken.*

Poſt ειρημενον colon, poſt κερεα punctum, poſt ψυχεσι comma in Ald. Camer. I. II.

φυει) Arch. Vind. Euſtath. & mox. Satis bene, uti opinor: φυειν ante utrobique, cum Ald. Poſt φυοντα comma, poſt μογις colon Ald. Camer. I. II. in quibus & colon poſt ταυτα.

ad Cap. XXX.

προσθηκας γαρ &c.) ſine parentheſi Ald. Camer. I. II.

ἐδιζητο) Arch. Vind. olim εδιζετο: in ora Steph. Ask. Paſſ. εζητησε ex gloſſa.

Poſt ουδενος colon ante Reiz.

εκ καταρης τευ) Arch. Vind. Pariſ. A. B., Euſtath. in Dionyſ. v. 409., omittunt τευ Ald. Med. Paſſ. Ask. Optime Stephanus ex ſchedis, quibuscum plures conſentiunt. Pauſanias hoc ipſo de negotio, και τουτου μεν καταραν τινα ελεγετο γενεσθαι αιτιον Eliac. prior. c. 5. Vel ex his liquet, inquit *Valkenarius*, voculam τευ male eiectam Herodoteis, quam legere Pauſanias & Euſtath. ad Dionyſ. v. 409. εκ τινος καταρας, ὡς φησιν Ηροδοτος.

προσιη) Vind. Arch. Ald. & Edd., ex Med. Paſſ. Ask. προσιῇ. Mutari προσιη non debuerat, cuius in talibus certa ſtatio: επεαν — προσιη ὁ τεταγμενος χρονος L. II. 41. *Weſſeling.*

ἡ ὡρη κυισκεσθαι) ορη κυησεσθαι ſine articulo Arch. Vind.

ες τȣς πλησιοχωρȣς) τοις πλησιοχωρȣς Arch. Vind.

σχωσι) εχωσιν iidem.

ad Cap. XXXI.

Poſt των ante Σκυθαι comma Ald. Camer. I. II.

οἱα τε) Arch. Vind. vere, uti cap. 7 & 53. antea οἱοι τε cum Ald.

ȣτε) ȣδε iidem.

Poſt χωρης comma Ald. Camer. I. II.

ειδε) οιδεν Arch. poſt οιδε το comma Ald. Camer. I. II. idem poſt εοικα τοιȣτον.

ανοικητα) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch., olim αοικητα. Poſt ταυτης punctum, poſt πτερα & χιονα nulla commata in Ald. Camer. I. II.

δοκεω) deſit Arch. Poſt νυν τα & λεγεται commata, nullum poſt μακροτατα in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XXXII.

Poſt ανθρωπων comma Ald. Camer. I. II.

λεγȣσι) λεγȣσι ȣδεν Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Edd. ȣδεν non norunt Med. Paſſ. Ask. Damnatum ȣδεν, cui praeſidia non deſunt, in exilio relinquo. *Weſſeling.*

Poſt λεγȣσι ȣδεν comma, quod deſit poſt Σκυθαι Ald. Camer I. II.

ὡς περι) Med. Vind. Ask. Paſſ. In Arch. ὥσπερ των· vulgo cum Ald. ὡς και περι.

Ἡσιοδω) Ἡσιοδȣ & vere Ὁμηρȣ Arch. Poſt ειρημενα colon Ald. Camer. I. II.

εοντι) Arch. vere. οντι olim cum Ald.

ad Cap. XXXIII.

Πολλῳ δη) πολλω δ' εςι Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Satis utique commode. Quod nunc eſt, venit ex Med. Ask. Paſſ.

ενδεδεμενα) Ora Steph. Arch. Paſſ. Vind. Ald. Valla: ενδεδυμενα Steph. Med. Ask. In Codd. diſſenſu utrum praeſtat, ενδεδυμενα an ενδεδεμενα; animoſe pro priore Gronovius, refragatori iratior, conſiſtit. Ενδεδεμενα tamen probantem plures adiuvant manu exarati, optimeque conſpirantes libri: nec nocent *Sacra occultata in faſcibus mergitum*, quae Servii de his verba in Aeneid. XI. 532. Nedum ενθεως ςεφη Cratini apud Heſychium & Suidam. Super haec ſermonis ſuccurrit uſus, & librariorum, voces iſtas temere miſcentium, mos. Offerunt Pauſaniae Cod. L. X. 30. λιθε σφραγιδα ενδεδυμενην χρυσω, ubi Sylburg. ενδεδεμενην, bene: firmat Diodorus, δακτυλιες ενδεδεμενες λιθοις deſcribens lib. XIX. 94. Mihi, non diffitebor enim, placet poſterius. Sacra ipſa optime Salmaſius in Solin. p. 147. illuſtravit. *Weſſeling.* Reſtituetur, opinor, hic & infra vetus codd. atque edd. lectio, ενδεδεμενα. Suam quisque ſecutus Edit. Salmaſ. in Solin. p. 208. habet ενδεδυμενα· ενδεδεμενα Spanheim. in Callim. p. 493. 495. qui recte mea quoque ſententia *frugum primitias* intelligit *ſpicarum faſcibus illigatas. Valkenar.*

Poſt Σκυθας punctum Ald. Camer. I. II.

δη προς) δε προς Arch. Vind. poſt απο, δε ταυτεων comma Ald. Camer. I. II.

Μηλιεα) Μηλεεα Arch.

πολιν δ') πολιν τε Vind.

Καρυςε) Καρισε Arch. Poſt Ανδρον punctum ante Reiz.

απι-

ἀπικνέεσθαι — ἐς Δῆλον) Haec decem connexa vocabula ſcribae ſocordia deſunt Med. Paſſ. Ask. Poſt τῆς ante ὀνομάζουσι comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt Ὑπερόχην τε.

αὐτῇσι) Arch. Med. Paſſ. Ask. in aliis & Ald. αὐτοῖσι.

ἀσφαλιης) Vind. Vulgo cum Ald. ἀσφαλέως. vid. ad L. 2. 18. Poſt τῶν ἀςῶν comma Ald. Camer. I. II. nullum poſt πέντε, ſed inſertum poſt πομπῆες.

Περφερέες) Med. Paſſ. Ask. Περφερες Arch. & Heſych. Valla. Περιφερέες Ald. & alii. Poſt ἔχοντες colon ante Reiz.

ἀποδέκεσθαι) ὑποδέκεσθαι Arch.

τὰς ἱρὰς) τὰς σειρὰς Arch.

ἐνδεδεμένα) Arch. Vind. Paſſ. Valla. ἐνδεδυμένα Med. Ask. Ald. & Edd.

τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκήπτειν, κελεύοντας) Simul quibus τοῖς πλησιοχώροις, ſiquidem ἐπισκήπτειν in Muſis tertium ſibi nectit caſum, allubeſcit. Abreſchius verborum ordinem ſtruit, κελεύοντας ἐπισκήπτειν τοὺς πλησιοχώρους προπέμπειν — Ἐπισκήπτειν Heſychio auctore eſſe προνοεῖσθαι: rogare itaque & monere, ut contermini ſacra ulterius deducant. Certum eſt προπέμπειν σφέα, videlicet ἱρά, de quibus proxime. *Weſſeling.*

σφέα) Vind. Arch. olim σφέας cum Ald. poſt ἑωϋτῶν comma Ald. Camer. I. II. poſt Δῆλον colon in iisdem & ante Reiz.

Θρήσσας) Θρῄσας Ald. & Edd. ante Reiz. Θρηΐκας ora Steph., Θρηΐκας Paſſ. Ask. tum Παιονίδας Arch. & θύσωσι cum Vind. Dederat Θρήσσας, uti Sophocles Antig. v. 595. Θρῄσσαισι πνοαῖς, & Valer. Flacc. II. 132. *Caraque thoris indu-*

indocere Threſſas. Aliorum Θρηικιας vel Θρηΐκιας firmare Θρηικιη τε Σαμος Homeri, & Θρηικιος ξεινος Euripidis poſſet, ſi quae neceſſitas. *Weſſeling.*

Θυσασας τα ἱρα) e Vind. Arch. Ald. Pariſ. A B. cum Reizio edidimus, quod maluerat iam ex luculento codd. iudicio, *Weſſeling.* qui tamen non receperat, ſed Med. Paſſ. Ask. εχουσας retinuerat, quod, ipſo fatente, quidquid in contrarium diſputatur, ſcriptoris ſententia reſpuit. ἑρδουσας coniecit *Van Eldica* Suſpicion. Spec. p. 16. cui calculum ſuum adiecit *Larcher,* qui ex hac voce εχουσας ortam, & θυουσαι gloſſam e margine in textum transpoſitam putat. Nec infelix profecto coniectura!

ταυτα μεν δη) Vind. Arch. Ald. Pariſ. A. B. μεν abeſt med. Paſſ. Ask. Poſt ποιευσας colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXIV.

Poſt κοραι comma Ald. Cam. I. II.

προ γαμου) Duo haec Valla non vertit, maleque neglexit, nam ſchedis eius afuiſſe non puto. De Megarenſium puellis Pauſanias ſolere ad Iphinoes tumulum inferias προσφερειν προ γαμου και απαρχεσθαι των τριχων, καθα και τη Εκαεργη και Ωπιδι, ſic optime Camerarius, αἱ θυγατερες ποτε απεκειραντο αἱ Δηλιων L. I. 43. p. 104. Callim. H. in Del. v. 296. illud ipſum requirit. *Weſſeling.*

το δη σημα &c.) ſine parentheſi ante Reiz. poſt Αρτεμισων comma Ald. Cam. I. II.

εσιουτι) ιουτι) Arch. Vind.

οἱ

οἱ δε παιδες) Pariſ. A. B. Ald. Arch. Vind. Edd. παισι δε Med. Paſſ. Ask., non bene. οἱ δε παιδες redierunt, ne αἱ μεν ſolitariae ſtarent. *Weſſeling.*

τιθεισι) περτιθεισι Arch. Vind. Valla.

περιτιμων) Duo iſta negligit Arch.

ad Cap XXXV.

οἱ αυτοι) deſit οἱ Arch Vind. αυτοι ουτοι marg. Steph. Paſſ. Ask.

Αργην) Arch. Vind. Paſſ. Ask. ora Steph. Valla, & mox: in eadem ora Εκαεργην, neſcio unde. Αργιν & Αργιος olim ex Aldo Bene impetum Εκαεργην corrigentium repreſſit Gronovius. *Weſſeling.*

λαοδικης) omnes praeter Med. Paſſ. Ask. qui λαοδοκης perperam.

Ειλειθυιη) Arch. Vind. Ειλιθυιη Paſſ. Ειληθυιη alii. Non obliviſcor Heſychii Ειληθυιας, neque Pauſaniae Ειληθυιας L. II. ς., a viris doctis cupide mutatas. Manet in Callim. H. in Del. v. 132. καλεει μουνην Ειληθυιαν, forte ſimilem in modum formandum, quo H. in Jov. v. 12. κοχεομενον Ελειθυιης. Potuit in peregrinae vocis origine ſonus variare, paſſim tamen Homerus, Diodorus, Pauſanias illi adſtipulantur, cui primae datae. *Weſſeling.*

Poſt ωκυτοκε & τον commata poſuit Ald. Camer. L. II. Quod Reiskius αντι ωκυτοκιε, *ob accelaratum ſive citum partum* elegit, modo ωκυτοκιον eo foret in uſu, non ſpernerem. Belle novit ωκυτοκιον in medicamine ad maturandum partum ſedem ſibi vindicare, cui incommodus hic locus. *Weſſeling.*

Αργην)

Αῤγυπι) Αργυπ Ald. & qui ſupra. Poſt φειω punctum Ald. Camer. I. II. poſt των ante σφι comma in iisdem.

Αργυπ, Αργυπ Ald. & qui ſupra. Poſt ονομαζοντας δε comma Ald. Cam. I. II.

αγειρονῖες) imprudenter αγειροντες Th. Galeus.

ἐτος δη &c.) ſine parentheſi ante Reiz. Poſt τω βωμω comma Ald. Cam. I. II.

σχεδον) σπονδον ſolito more Arch. εχεδον Paſſ. Ask. quod notabile. Valla in his vertendis mirificus eſt. *Weſſel.* poſt σχεδον abeſt comma in Ald. Cam. I. II.

Αργης) Αργιος Ald. & qui ſupra Αργην. Poſt ωυτεων comma, quod abeſt poſt Αρτεμισιῳ in Ald. Cam. I. II.

αγχοτατω) αγχοτατη & ἱστιητορια Arch. Vind. poſt ἱστιητορια colon Ald. Cam. I. II. & reliqui ante Reiz.

ad Cap. XXXVI.

Poſt Ὑπερβορεω comma Ald. Cam. I. II. Ὑπερβορεε Arch.

λεγων ὡς τὸν οἶστος περιεφερε) Sic, Reizio praeeunte, edidimus ex coniectura Weſſelingii in Diſſert. Herodot. p. 34. a Valkenario & Larcherio probata, cui poſteriori tamen dubia redditur haec correctio ob fragmentum quoddam Lycurgi ab Eudocia ſervato in Anecdot. Graecis T. I. p. 20. ubi de Abari dicitur: percurrit Graeciam omnem, oracula canens & arcum manibus tenens ſymbolum Apollinis. Quae cum Herodoteis his optime congruunt & vulgarem lectionem τον οἰστον probare videntur.

κατα

κατα πασαν την γην) comma nullum in Ald. Camer. I. II. πασαν γην Arch. Vind. Paſſ. Ask. Citat Euſtath. in Perieg. v. 31.

σιτεομενον) σιτεομενος ante Reiz.

Ὑπερβορεοι) Tangitur apud Strabon. I. p. 106. & Schol. Apollon. Rhod. II, 677.

ὀρεων) Arch. Vind. Vulgo ὀρεων. Locus videtur corruptus. Nam ſi ουδενα cum νοον iungendum; εξηγησαμενον locum non habet, cum ad πολλους referendum ſit. Si vero, quod magis conſentaneum, ουδενα cum εξηγησαμενον ſociandum, quid ſibi vult νοον εχοντας? Nonne legendum νουνεχοντας, prudenter, conſiderate? *Goldhagen.*

Poſt περιξ colon Ald. Camer. I. II.

κυκλοτερεα) habet Euſtath. Perieg. 1. & Strabo I. p. 83.

ποιευντων) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. olim ποιευσι cum Ald. Poſt ισην colon ante Reiz.

εν ολιγοισι) εν ολιγω Arch.

οση τις εστι) Med. Ask. Paſſ. ſed poſteriores οση τε οιη τις Arch. Pariſ. A. B. Vind. Ald. cum Edd.

ad Cap. XXXVII.

προς βορεω ανεμου) Arch. Vind. recte ἀνεμ[illegible] ανεμον vulgo cum Ald. poſt Μηδοι punctum Ald. Camer. I. II.

Σασπειρες) Σασπειρες· Σασπειρων ora Steph. Ask. alii cum Ald. Σαπειρες· Σαπειρων. Poſt Κολχοι abeſt comma Ald. Camer. I. II. colon poſt θαλασσαν & comma poſt ες την in iiſdem colon poſt εκδιδοι ante Reiz.

ad

ad Cap. XXXVIII.

προς ἑσπερης) Med. Paſſ. Ask. olim cum Ald. ἑσπερην.

απ' αυτης) E coniectura *Reizius* edidit feliciſſima, quem ſequuti ſumus. Probavit eam *Larcherius* e margine Regii A. ubi manus recentior eam adſcripſit. Vulgo απ' αυτης, quae ſine dubio lectio corrupta, cuique praeſtaret απ' αυτεων, quod & Pavio in opinionem venit. Απ' αὐτης ſpectare debebit Pontum, ſive mare boreale, in quod Phaſis evolvitur. Ab eo vero minime procedunt duae ακται *orae* ſive *peninſulae*; uti docte Iſ. Voſſius ad Scylacem; Perſis, quae orarum altera, a mari auſtrali, quod & Erythraeum, porrigebatur occidentem verſus; e Phaſi altera ſumebat originem, terminata partim ad Sigeum Troicum, tum ad promontorium Triopium, omnem complexa minorem, quam vocamus, Aſiam. Quae clara cum ſint in Scriptoris diſputatione, propoſitum απ' αυτεων h. e. θαλασσεων, aut, ſi mavis, εθνεων, quae proxime memorabantur, non carere videtur ratione. Weſſeling. Poſt τας ante εγω comma Ald. Camer. I. II.

τα προς βορην) το & βορην Arch. Vind. βορεην, ceteri cum Ald. comma poſt ποντον Ald. Camer. I. II.

νοτε) Paſſ. Ask. Med. νοτον alii cum Ald. levi differentia.

αὐτη) deſt Arch. Vind.

Μαριανδικε) iidem cum Valla. In Med. Paſſ. & Ask. Μαριανδυων. Olim ab Ald. Μαριανδηνων. Poſt κολπε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Prio-

Priorem Aſiae minoris ακτην verſus a Phaſi & racta fuit boreali; alterius initium ab auſtro inuque Myriandrico; porrectae ad Triopium: aec attendenti apertiſſima. Voſſius tamen ad cylacem p. 7. απο τυ Μαριανδυνων κολπυ, μεχρι υ προς Φοινικην κειμενυ — nec diſcrepat multum 'avii diſputatio. Fefellit utrumque ſinus corruptum nomen. *Sinus Muriandynus*, cui Sangerius mnis miſcetur, apud Plinium N. H. L 6. 1. pars rat Ponti Euxini, adeoque ad boream Aſiae, le qua ſermo, ac nihil ad hanc deſcriptionem. Bene Stephanus Μυριανδρος, πολις Συριας προς η Φοινικη. Additur το κτητικον, Μυριανδρικος ολπος, hinc fortaſſe, cum ſanitas loco manebat, repetitum. Quod ex ſcripto repoſui, ab ntegritate propius abeſt, quam Μαριανδυων Med.; Μυριανδρηνων Holſtenii & Berkelii rem atefacit, non veram vocis ſcripturam. *Weſſeling.*

Φοινικη) Med. Paſſ. Ask. Φοινικην ceteri cum Edd. poſt κειμενυ abeſt comma Ald. Camer. I. II. n quibus comma poſt ταυτη, poſt τριηκοντα colon ante Reiz.

ad Cap. XXXIX.

Abeſt comma poſt ετερη Ald. Camer. I. II.

εκδυκομενη) εκδεδομενη Arch. perperam poſt Ασσυριη colon ante Reiz.

απο Ασσυριης) απο της Ασσυριης Arch. comma poſt vocem ante Reiz.

αυτη) και αὐτὴ Arch. nullum comma poſt vocem in Ald. Camer. I. II. idem his abeſt poſt ομω. Comma poſt ες τον ante Δαρειο Ald. Camer. I. II.

πλατυς και πολλος εςι) punctum hic Ald. Camer. I. II. & comma poſt ſequens το. πολλος και πλατυς Arch. comma poſt θαλασσης Ald. Camer. I. II.

Συριην την Παλαιςινην) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. vulgo Συριην την παρα την Παλαιςινην male. conf. *Gronov.*, qui ad h. l. Quae erit illa Syria, quam his verbis prorſus incondite creditur deſcribere noſter auctor? Omnino apparet Vallam fuiſſe ſatis aſperum in examinando, & hinc praetermittendo, quod indicabat non eſſe huius ingenii. Quippe plus in his eſt, quam dedit Herodotus errore opinor editionum, quarum ſordes abluere poſtea nequiverunt. Optimus Mſ. egregie tantum παρα τε Συρκην την Παλαιςινην, ut ſolus legit Valla, & intellexiſſe dicendus eſt.

Poſt ες την comma, poſt τελευτα punctum, poſt εν τη comma Ald. Camer. I. II.

ἑσπερης) Med. Paſſ. Ask. in Ald. & aliis ἑσπερην.

εχοντα εςι) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Edd. Verbum ſubſtantivum negligunt Med. Paſſ. Ask.

ad Cap. XL.

Σασπειρων) in Σαπειρων conſpirant codd. & Ald. quare a Weſſelingio retentum. Nos Reizio auctore Σασπειρων ſcripſimus. Paſſim in libris Σασπειρες. Apollon. Rhod. II. 397. & Steph. Byz. Σαπειρες nomine conveniunt, ſitus aliquantum diſcrepat. *Weſſeling.*

ἡλιον) ηελιον Arch. Vind. & mox iterum. poſt θαλασσα punctum Ald. Camer I. II Poſt Ινδικης comma, poſt Ασιη punctum in iisdem.

ερημος)

ερημος) margo Steph Paſſ. Arch Vind. Ask., ſed ſine ſequente το Arch. Vind quod abeſſe poteſt. Vid. ſupra c 17. ερημον olim cum Ald. & το προς. Poſt ἑω colon Ald. Camer. I. II. idem ponunt poſt εςι.

ad Cap. XLI.

Poſt Λιβυη comma Ald. Camer. I, II.

εν τη ακτη — Λιβυη ηδη) Decem haec ſocors Ask ſcriba praetervidit. τη ακτη abeſt Arch. Poſt Αιγυπτον comma Ald. Camer. I. II.

ςεινη εςι) Arch. Ald. Vind. Pariſ A' B. Edd. In Med Ask. Paſſ. εςι ἡ εςι. Vitio humani ingenii contingit, ut omnibus eadem raro placeant. Spectantur res diverſis modis, & variante animi inclinatione. Mihi, quod rediit, veriſſimum, alii aliud. Sequitur continuo, το δε απο ςεινε τετε· ubi vero illud, verum ni fuerit vulgatum? Supra lib. 2. c. 158 de eopſe iſthmo, τη ελαχιςον εςι και συντομωτατον εκ της Βορηιης θαλασσης ὑπερβηναι ες την Νοτιην, — quod breviſſimum & maxime compendiarium ſpatium, plane uti hic, ſtadiorum mille. Non excito Plin. lib. 2 68., quo hanc ipſam in rem uſus eſt Iſ Caſaub. ad Strab. I. p. 114., neque diſſimulo Med. αὑτη εςι ἡ εςι, *iam eſt, qua eſt*, nihil coloris ducere poſſe e cap. 50. huius libri. Verum propere hinc diſcedo. *Weſſeling.*

ad Cap. XLII.

θωϋμαζω) θωμαζω Arch. Vind.

Λιβυην τε) Arch. abeſt τε aliis & Ald. comma poſt Ασιην Ald. Camer. I. II.

σμικρα) μικρα Arch. & Vind.

παρ') deſit utrique, male.

ὐδε συμβαλεειν) ὐ συμβαλεειν Arch.

δηλοι ἑωϋτην) Mirum ni ſcripſerit, more veterum, ſuoque, Λιβυη μεν γαρ δηλοι εουσα περιῤῥυτος, id eſt, ἑαυτην ἐουσαν· in eundem ſenſum infra capienda iſta. αὑτη εγνωσθη το πρωτον, nempe περιῤῥυτος ἐουσα, πλην ὁσον. — Δηλουν hoc adhibetur ſtructura Sophocl. Aiac. v. 471. δηλωσω — γεγως. Antig. v. 20. τι δ᾽ εστι; δηλοις γαρ τι καλχαινουσ᾽ επος· εδηλωσε των νομων καταφρονων Alcibiades, Andocidi p. 30. 44. εδηλωσαν ου θελησαντες, Pauſan. III, p. 216. δηλον εποιησαν υπεραχθεσθεντες Herod. VI. c. 21. *Valken.*

ὀρίζει) Arch. οὐρίζει Ald. & alii.

Βασιλήιος) Arch. βασιλειος vulgo cum Ald. poſt πρωτου & των commata Ald. Camer. I. II. nullum comma poſt ιδμεν, ſed inſertum poſt επιδεξαντος in iisdem.

εχουσαν) Med. Paſſ. Ask. διεχουσαν cum Aldo reliqui Vid Gronov. & ad L. 2. 11. Optimus Mſ. redigit hoc compoſitum ad ſimplex, ut εχουσαν modo probat, non διεχουσαν. *Gronov.*

Ἡρακληΐων στηλεων εκπλεειν) Ἡρακλεων διεκπλεειν Arch. prius etiam Ask.

Poſt θαλασσαν punctum Ald. Camer. I. II.

ερυθρης θαλασσης) Med. Arch. Ask. Paſſ. Vind. ερυθρης καλεομενης Ald. & Edd.

γενοιτο) γινοιτο ora Steph. Vind. Paſſ. Arch.

προσχοντες) προσισχοντες Vind. Arch. non male. poſt αν comma Ald. Camer. I. II.

γενοιατο) γινοιατο Arch. Vind. punctum hic Ald. Camer. I. II.

δε δη τεω) δε τεω Arch. Vind. δε δη τευ Ask.

περι-

περιπλωοντες) conſentiunt Med. Paſſ. unde editum. Eton. *πλωσαντες την Λιβυην.* Olim cum Ald. *περιπλωοντες ες την Λιβυην.*

ἡλιον) *ηελιον* Arch.

ad Cap. XLIII.

Poſt *λεγοντες* comma Ald. Camer. I. II. Ex hariolatione Pavii *οἱ πλεοντες.* Carthaginienſes enim ſimilibus defunctos navigationibus tentaſſe oras Africae, Atlantico mari adſperſas; de Sataſpe nihil eos noviſſe. Quae docti viri coniectura habet, quo ſe commendet. Aliud Nic. Abramus Phari V. T. L. III. p. 92. *μετα δε Καρχηδονιοι εισι* — ſine commate legens, vertensque, *poſtea quidem Carthaginienſes, ut quidem ipſi dicunt*, praeſtitiſſe nimirum ſe, quod Sataspes navigando haud abſolverat. Quae verbis iſtis indicari, dubito vehementer. Hannonem a Gadibus ad fines Arabiae circumvectum Plinius tradit lib. 2. 67. an ante Herodoti aetatem, nondum certum. Et quid impedit, cur Poeni audire de fruſtraneo Sataspis conatu nihil potuerint, Xerxi foederibus iuncti, & mercandi ſtudio ad omnia, uti ſolent, circumſpecti? Saepe praeterea narrationes Carthaginienſium advocantur in Libyae rebus. c. 195. 196. *Weſſeling.*

Σατασπης) *Σαταπης* Steph. margo & Ask.

Τεασπιος) *Τεαπιος* iidem. *Τεασπειος* Arch. Poſt *Λιβυην* abeſt comma, poſitum eſt poſt *πεμφθεις* in Ald. Camer. I II. comma quoque poſt *πλοῦ* in iisdem. colon poſt *οπισω*, & comma poſt *επετελεσε τον.*

Ζωπυρȣ — *εβιησατο*) Hoc ordine Arch Paſſ.

 Ask.

Ask. Olim cum Ald. Ζωπυρε εβιησατο τε Μεγαβυζε παρθενον.

Poſt Σαταςπεος abeſt comma Ald. Camer. I. II.

παραιτησατο) Vind παρητησατο reliqui cum Ald. & Weſſelingio. poſt επιθησειν comma Ald. Camer. I. II. poſt κολπον colon ante Reiz.

Σατασπης) Arch. Paſſ. Valla. Vulgo cum Ald. Σατασπις prave. Poſt νεα τε comma Ald. Cam. I. II.

επλει) επλεε ante Reiz.

παρα) επι Vind. Arch. forte verius. poſt ςηλας punctum Ald. Camer. I. II.

τω ουνομα Σολοεις) poſt τω comma Ald. Camer. I. II. Σολοεις Arch. Vind. Eton. Paſſ. ora Steph. Valla: alii Συλοεις. Scripſerat L. 2. 32. Σολοεντα ακραν, aut λιβυκον ακρωτηριον Hanno & Scylax in Periplis, πυματον Σολοεντα Crinagoras in Epigrammate, de quo d' Orvillius ad Chariton. p. 424. & Reiskius in Anthol. p. 188. Ceterum memoria Poſidonium decepit, ex Herodoto, a Dario miſſos, τελεσαι τον περιπλουν Africae, aſſeverantem in Strabon. L. 2. p. 155. C. Tale hic nihil. *Weſſeling.*

μησι) μηνεσιν Arch. notabiliter. Sicut Vind. VIII. 58.

παρα βασιληα) ες βασιληα Arch. βασιλεα olim cum Ald. ες βασιλεα Ξερξεα, quod nobis e MS. Galeus obtulit, ſi dant plures, fortaſſe tamquam rarius probandum videretur: ες aliquoties adhibuit in talibus Herodotus. Ut verum tamen fatear, ne loci quidem unius recordor, in quo legatur αφικεσθαι εις τινα, cui plurima

rima ſunt ad manum, in quibus ελθειν & εισελθειν εις τινα. *Valken.*

ελεγε φας τα πρεσωτατω) Poſt ελεγε comma ante Reiz. ελεγε, σφεας τα πρεσωτατα Arch.

σμικρες) vulgo μικρες. Noſtrum Reizio debemus.

διαχρεωμενες) χρεωμενες Arch. & Vind.

οἱ, οκως σφεις) poſt οἱ abeſt comma Ald. Cam. I II. Duabus fortaſſe literis repetitis ſcribi commode poſſet: οἱ, ὁκως ὡς σφεας καταγοιατο τη νηι, φευγεσκον προς τα ορεα. *Valken.*

λειποντες) Med. Ask. Arch. καταλιποντες Ald. Vind. Parif. A. B. aeque bene.

εσιοντες) Valla Arch. Vind. ora Steph I. cum Regio A Larcherii, olim cum Ald. σινοντες. βρωτα δε μενα. βρωτα Reg. duo apud. Larcher. cum Steph. I. Quia σινεσθαι etiam frequentatur Herodoto, σινειν non adhibetur ab antiquis, veram paene lectionem coniectando fueram adſequutus, . corrigens, αυτοι δε αδικεειν ουδεν επιοντες· memor Herod. V. c. 74. εσινοντο επιοντες χωρες της Αττικης. Itaque laetus excepi quam Diſſ. Herod. p. 167. ſubminiſtravit codd. lectionem, εσιοντες, προβατα δε μενα· hoc aptius reſpondet ad πολιας· χωρας επελθειν & επειναι χωρες adhibentur. *Valken.* Multum meo iudicio ex membranis potius, αδικεειν ουδεν εσιοντες, προβατα δε μενα· *ipſos urbes ingreſſos nihil iniuriaſum patraſſe, pecora duntaxat inde accepiſſe.* Plenior ita oratio, ſuperfluo & inſueto σινοντες inpoſterum caritura. Utcunque ea ſuper codd. lectione ſtatuetur, non recuſabitur iisdem e ſchedis αιτιον τοδε ελεγε, *cauſam hanc dicebat* Sataspes: hu-

ius enim ad regem ſermo. Cauſſam, quam Xerxi non probavit, dederunt venti, ex oriente ad conſtitutum iſthic flantes, & navis praepedientes curſum ex probabili Marshami & Palmerii ſententia. *Weſſeling.*

αιτιον τοδε ελεγε) Arch. Valla, Vind. ceteri cum Ald. *ελεγετο Hanc cauſam afferebat*, Valla: legit itaque *αιτιον τοδε ελεγε*, nempe Sataspes. Sequens *το* peperiſſe potuit *ελεγετο Valken.* conſ. quoque Weſſelingii notam praecedentem.

ετι) ετι (*εϛιν* Arch.) *ειναι προβαινειν* Vind. Ald Pariſ. A. abeſt verbum ſubſtantivum Med. Paſſ. Ask.

δε ꞅ οἱ) Med Ask. Paſſ. in aliis omnibus *δε οἱ ꞅ*. Pro *Ξερξης δε οἱ ꞅ συγγινωσκων* collatis Vallae Latinis, *hunc Xerxes negans loquutum vera*, Jo. le Febure ſuſpicabatur ſcribendum, *Ξερξης δε ἑν* (pro *αυτον* vel *εκεινον*) *ꞅ συγγινωσκων λεγειν αληθεα*· in iuvene praeſertim huius ſeculi Gallo conatum laudo: *οἱ* minus in his commodum eſſe fatendum etiam illi, cui Herodoteus eſt exploratus uſus verbi: *συγγνοντες αδικησαι· συγγνοντες ποιεειν σε δικαια*· & ſimilia dantur apud hunc plurima; a quibus illud diſtat L. V. c. 91. *συγγινωσκομεν αυτοισι ἡμιν ꞅ ποιησασι ορθως*· in quibus etiam ſcribi potuiſſet *ꞅ ποιησαντες ορθως*, ſub qua duplici ſtructura idem ſignificans adhibetur *συνειδεναι*. Diphili verſus eſt: *Συνειδοθ' αυτω φαυλα διαπεπραγμενω.* Quinctil. Inſt. Or. III, c. 6. Non ſuſtineo eſſe conſcius mihi diſſimulanti. Sophocles: *Η δεινον αρ' ην, ἡνικ' αν τις εσθλος ων Αυτω συνειδη.* Herodoteo verbo Lyſias p. 164. *συνεγνωσαν αυτοι σφισιν ὡς ηδικηκοτες. Valkenar.*

επι-

επιτελεσαντα) *επιτελεσαντα γε Reiskius.*
επιτιμαν) Habet Thom. Mag. in Επιτιμος.
Poſt *ευνεχος* comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt τα ante Σαμιος, &, poſt τε ante *επιςαμενος*.

επιληθομαι) *επιλησομαι* Arch., Vind., quod laudo: non deterius: in re ſimili, cuius auctoris mentio poſteris minus fuiſſet honorifica, conſiderate Herod. I. 51. *των τις Δελφων — τε επιςαμενος το ουνομα ουκ επιμνησομαι*. L. 2. c. 123. *των* (Graecorum) *εγω ειδως τε ουνοματα ου γραφω*: ſimiliter in ſacris arcano ſilentio tegendis Pauſan. II. p 117. *τον δε λογον επιςαμενος ου γραφω*· I. p. 71. *λεγομενον και αλλον λογον ειδως υπερβησομαι*. *Valkenar.*

ad Cap. XLIV.

Poſt *εξευρεθη* colon Ald. Camer. I. II. comma in his poſt *ειδεναι τη*.

εκδιδοι) *εσδιδοι* Vind.

αλλως τε) comma hic Ald. Camer. I. II. *αλλοισι τε* Arch. Poſt *ερεειν* colon Ald. Cam. I. II.

και δη και) Arch Vind. Ald. tres Pariſ., ultima copula deſit Med. Paſſ. Ask. male. Vid. L. 2. 154.

εκ Κασπατυρου) *Κασπαπυρου* Arch. Vitioſum Arch. accedit quodammodo ad Hecataei apud Stobaeum *Κασπαπυρος*. *Weſſel.*

Poſt *πολιος* comma Ald. Camer. I. II.

κατα ποταμον) *κατα τον ποταμον* Vind. Arch.

Poſt *θαλασσης δε* comma Ald. Camer. I. II. Poſt *τους* ante *προτερον* comma in iisdem.

ὑτω και της Ἀσιης) ὑτω aut ὑτως Arch. Pariſ. A. B Valla. olim cum Ald. ὑτος, quod tueri ſe nequit, ſchedae melius. *Weſſeling.*

ἡλιον) ηελιον Vind. Arch.

παρεχομενη) Pariſ. A. B. Arch. olim cum Ald. παρεχομενην. Praetuli ex codd. ὁμοια παρεχομενη, videlicet Ἀσιη. Non quidem συντάξεως procedit ordo, cuius in hoc & aliis veterum ratio non ſemper ducitur; utut eſt, puto de ſcabritie nonnihil deminutum. Maioris momenti coniectura eſt Bouherii, fine huius periodi complura ex ſecuturis nectentis, hunc in modum, ὁμοια παρεχομένη τη Λιβυη· και ὑρισματα αυτη Νειλος τε ὁ Αιγυπτιος — τα Κιμμερια λεγυσι. De Aſia haec, quod veriſſimum, cuncta ſcribi: ubi nunc ſunt, orationis nexum ſcindere & turbare, cui, iſtis in hunc locum migrantibus apta, copulatio & adhaeſio. Mihi, tametſi Procopii aevo eadem, quae in Mſſ & edd. ſeries, inventum non videtur inconcinnum. Vid. Bouherii Diſſ. Herod. c. 18. p. 119. *Weſſeling.* Poſt Λιβυη colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLV.

βορην) Ask. ceteri βορεην cum Ald. poſt παρηκυσα colon ante Reiz. poſt συμβαλεσθαι abeſt comma Ald. Camer. I. II.

επ' ὁτευ &c.) habet Heſychius. Imitatur Dionyſ. Perieg. v. 7. monente Euſtathio.

τριφασια κεεται) Procopius, his uſus, τριφασια κεαται non male. Poſt γυναικων colon ante Reiz.

ὑρισματα) ὑρισματα αυτη, Ald. Camer. I. II.

αυτη)

αυτη) Ασιη corrigere vult Degen. ſine cauſſa.

Poſt οἱ δε Comma in iisdem, & nulla parentheſeos ſigna ante Reiz.

τον Μαιητην) comma hic Ald Camer. I. II. και Μαιωτιν Procop., *Maiotidem* Μαιητιν Valla. Fuit olim, quae Bouherii ſuſpicio, την Μαιητιν, ſeu verius και την — Vallae Latina huc pergunt, & liquidiſſime, quod vir Ampl. vidit. Procopius B. Goth. IV. 6. Herodotea exſcribens, οἱ δε Τανάϊν ποταμον, και Μαιωτιν, και Πορθμ. — Qui cum Μαιωτιν appellat, ſuo utitur more, ut Jonico Noſter. Vid. c. 20. & de Porthmiis Cimmeriis c. 12. Melpom. *Weſſeling.* Poſt λεγουσι punctum Ald. Camer. I. II.

ηδη γαρ Λιβυη μεν επι Λιβυης) Med. Ask. Paſſ. απο cum Aldo Arch. Vind. Pariſ. A., & mox ſemel iterumque. Poſt μεν comma Ald. Camer. I. II.

επι της Πρoμηθεος) απο cum Ald. Arch. Vind. Pariſ. A.

γυναικος) μητρος Euſtath. in Perieg. v. 72.

ουοματος) Vind. Ask. ονοματος vulgo cum Ald.

επι Ασιεω) Ασεω ora Steph ex Aldo male. απο Ασεω Ald. & qui ſupra. Vide Euſtath. Perieg. v. 620.

τȣ Κοτυος) τȣ Βοτυος Arch. Vind., abeſt Vallae Latinis. Non alibi Κοτυος fit apud Herodotum mentio; quod nomen in antiqua Ed. Vallae verſionis omiſſum, primo quidem adſpectu potius videtur Thracicum: Ατυς certo nomen eſt Lydiacum; praeter Regem, ſic Croeſi filium nominat Herodotus, & patrem ditiſſimi illius Pythii tempore Xerxis nobilitati. Accedit ad

ad haec, Lydiaca narrantem Herodotum L. I. c. 94. (non ſane quam ex Xantho Lydo, quod Galeus putabat; quippe qui ουτε Τυῤῥηνου ωνομακεν ουδαμου της γραφης, δυναστην Λυδων, ουτε αποικιαν Μηονων εις Ιταλιαν κατασχουσαν επισταται, teſte Dionyſ. Hal. A. R. I. p. 22. 15.) Herodotum, inquam, non ut hic Mani filium dare Κοτυν, ſed Ατυν· επι Ατυος, του Μανεω βασιληος. Tandem Ασιεω, του Ατυος, hic legiſſe videtur Euſtathius; cuius iſta exſtant ad Dionyſ. Perieg. v. 270. Ηροδοτος δε φησι τα τρια της γης τμηματα επωνυμιας εχειν γυναικων — Λυκοφρων δε ουχ ουτως, αλλα απο Ασιεως του Ατυος καλεισθαι φησιν αυτην· αφ᾽ ου και εν Σαρδεσι φυλητις καλειται Ασια. imo καλειται Ασιας· ſunt enim & poſtrema Herodoteis vicina: απο τευ και την εν Σαρδισι φυλην κεκλησθαι Ασιαδα. Hoc minime cunctanter ſtatuo, in his Euſtathianis nomina Herodoti & Lycophronis eſſe transponenda: Herodotea ſunt, quae tribuuntur Lycophroni; quae Herodoto, ſunt ſine dubio Lycophronis, quodque bene obſervavit accuratiſſimus editor Ed. Twaites ab ipſo Euſtathio huic velut auctori contributa ad v. 620, ubi legitur etiam απο Ασιου, του Ατυος. Tandem pro Ασιεως ſcribendum, ut apud Herodotum, Ασιεω· forma vulgari dare quoque poterat Ασιω. *Aſias* enim Ασιας, Ασιου, Jonice flectitur Ασιης, Ασιεω. Atque ob has forte rationes videri poſſet hoc in loco Herodoti nomen Κοτυος in illud Ατυος convertendum. Ille tamen ego, qui toties in Herodoto levioribus de cauſis forte ſuſpicax perhibebor & novator, hic nihil novandum iudico, ſervandumque Κοτυος nomen Primum *Aſiem Cotyis* filium dictum veteribus

bus legerat Euſtath. in Il. B. p. 192, 51. των μεν Ασιαν Κοτυος ἱςορουσι υἱον. Deinde multo plus habet ponderis auctoritas Dionyſ. Hal I. Antiq. Rom p. 21, ſcribentis, Τυῤῥηνον dici quintum a Jove; Jovis enim filium *Manèn* primum iſtius fuiſſe regionis regem, τουτου δε γεννηθηναι Κοτυν, τω, δε Κοτυϊ δυο γενεσθαι παιδας Ασιην και Ατυν· εκ δε Ατυος Λυδον φυναι και Τυῤῥηνον, quorum hic cum colonis in Italiam abierit; ille manſerit regni paterni haeres: de Atye huiusque duobus filiis Lydo Tyrrhenoque paria ſcribit Strabo V. p. 355. C. utrumque dedit & Atyi filium Herodotus, ſolum quidem memorans duntaxat Τυῤῥηνον, I. c. 94. ſed & meminit Λυδου του Ατυος, I. c. 7 VII. c. 74. a quo Maeones traxerint Lydorum nomen. Xanthus Lydus, cui credendum potius in rebus patriis, quam Graecis recentioribus, Tyrrhenum prorſus ignorans, Ατυος παιδας γενεσθαι λεγει Λυδον και Τοῤῥηβον. Ut regionibus urbibusque dare poſſint conditores, nomina Graeci plurima ſunt commenti. *Valcken.*

Poſt Ασιην punctum Ald. Camer. I. II.

επι της) απο της Ald. & qui ſupra. poſt Ασιης punctum Ald. Camer. I. II αλλ' ουκ — Ασιης. Iſta quidem verba, ſi ſunt, ut eſſe videntur, Herodoti, ſignis ſaltem tamquam παρενθηκη ſunt a vicinis ſeparanda. Haec ſola ſi dediſſet, per *Aſiam Promethei* filiam, uxorem, an matrem intellexiſſet, maneret incertum; ſed paullo ſuperius uxorem dixit Promethei, quam cum aliis matrem habuit Lycophron Caſſ. v. 1412. Οἱ μαν ὑπειξει γ' ἡ 'πιμηθεως τοκας. Schol ἡ Ασια. Ασιας γαρ και Ιαπετου Προμηθευς και Επιμηθευς vid. Twaites ad Euſtath. l. c. & ad v. 620. *Valken.*

απ'

αυ' ότευ) cum Reizio & Regio A. *Larcherii* ſcripſimus pro vulgato απο τευ a Weſſelingio retento, quod L. I. 7. 3. 115. επ' ότευ Arch., uti ſuperius.

ουτε.ει) Arch. & Vind. in aliis & Ald. ουδ' ει. poſt ανθρωπων comma Ald. Camer I. II.

Τυριης) Vind. Arch margo Steph. Valla, Eton. Pariſ. A. B. olim Συριης. Verius editum ob L. I. 2. & Mſſ. decretum. Non nego Syriam potuiſſe Europam dici Quaeritur de Herodoti manu, cuius prudens de matronae nomine obſervatio. Notae ſunt coniecturae S. Bocharti ſuper Libyae, Aſiae & Europae titulis ex Phoenicum lingua elegantes L. IV. Canaan. c. 33. *Weſſeling.*

Poſt χωρην punctum Ald. Camer. I. II.

ην) deſit Arch.

την γην ταυτην) Et hic articulus in eodem & Vind. poſt ταυτην comma Ald Cam. I. II.

Λυκιην) Med. Paſſ. Ask. praeclare. Λιβυην vulgo cum Ald.

Poſt ειρησθω punctum Ald. Camer. I. II. quae comma habent poſt αυτεων.

ad Cap. XLVI.

Δαρειος) ο Δαρειος Paſſ.

Poſt παρεχεται abeſt comma Ald. Camer. I. II.

εθνεα αμαθεστατα) punctum hic in iisdem. Euſtath. in Perieg. 669. p. 230

προβαλεσθαι) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B. ora Steph., in Med. Ald. & Pariſ. A. C. παραβαλεσθαι. Nulla hic comparatio; negat ſe

ſe habere huius orae nationem, quam producat, & in medio collocet: id προβαλεσθαι, quomodo manu exarati libri, e quibus ſi qui velint ανδρα λογιμον — λεγομενον, non obluctabor. Nihil in codd. magis obvium, quam λογιμον & λογιον, λεγομενον ac γενομενον convertere, ſicuti lib. 2. 3. & 4. 13. *Weſſeling.*

λογιον — γενομενον) λογιμον — λεγομενον Arch. Vind. margo Steph. Satis bene. conf. Weſſelingii notam praecedentem. ελλογιμον Euſtath. Poſt γενομενον comma nullum Ald. Camer. I. II.

παρεξ) Etymol. in v. citat. Olim vocula mihi παρεξ ſic viſa fuerat tranſponenda, ut legeretur: ουδε ανδρα λογιμον οιδαμεν γενομενον εκ του Σκυθικου εθνεος παρεξ Αναχαρσιος. Quum vero conſideratius ad vulgata haec exigerem Euſtathii ad Dionyſ. v. 669, ex Herodoto narrantis ὁτι ὁ Ευξεινος παρεχεται εθνη αμαθεστατα, και εξ ουδενος των εντος του Ποντου ανηρ ελλογιμος λεγεται, παρεξ του Σκυθικου, ὁθεν ὁ Αναχαρσις, coepi animadvertere nihil in iſtis eſſe, quod mutari deberet. Si ſcripſiſſet παρεξ Αναχαρσιος, και του Σκυθικου εθνεος, figura hic obtineret, quam χιασμον vocant Grammatici, multis explicitam Euſtath. ad Homer. Il. Γ. 108. Οισετε δ' αρν', ἑτερον λευκον, ἑτερην δε μελαιναν, Γη τε και ηλιω· iſta nativam haberent perſpicuitatem ſic ſcripta: οισετε αρνε δυο, λευκον και μελαιναν, Ἡλιω και Γη, ut ſua ſibi ſingula ſuiiciantur velut εν τετραγωνω καταγραφη. Ad hanc normam Herod hic primum duo ponit diverſa; prius ουτε γαρ εθνος των εντος του ποντου ουδεν εχομεν προβαλεσθαι (Sic Mſſ.) σοφιης περι: alterum ουτε ανδρα λογιμον οιδαμεν λεγομε-

γομενον. Tum duo diverſa ſequuntur: prioris membri haec eſt exceptio, παρεξ του Σκυθικου εθνεος· haec, alterius, παρεξ Αναχαρσιος· Sunt mihi ſimiles ad manum aliorum ſtructurae. Ceterum his Herodoti vexandis occaſionem arripuerunt viri docti ex Ep. Pauli ad Coloſſ. III, v. 11. Primus, credo, Salmaſius abuſus eſt, in Oſſil. ling. Helleniſt. p. 353. cui ſe primus oppoſuit, amicus & admirator viri maximi, Alex. Morus in notis ad N. T. p. 231. ſeqq. *Valkenar.*

Poſt Αναχαρσιος colon ante Reiz, comma poſt των ante ἡμεις ιδμεν in Ald. Camer. I. II. colon in his poſt επι σφεας.

μητε αστεα) haec abſunt ab Ald. Camer. I. II. quod enotare oblitus eſt Weſſelingius.

Φερεοικοι) Φεροικοι Vind. Arch. qui poſterior εοντες locat ante ἱπποτοξοται.

ζωντες μη απ' αροτου) Med. Paſſ. Aſk. Arch., qui cum Vind. Valla απ' αρτου. In marg. Steph. απ' αροτου· vulgo ζωντες τε μη απ' αροτρου cum Ald. Hic etiam haerebat olim alterius vice ſaepius a librariis ſcripta vox αροτρου. *Valken.*

οικηματα τε σφι) Nulla cauſa viro docto κτηματα τε refingendi. Φερεοικοι εοντες explicatur liquidius. Mitto multivagas Scytharum domos ex Seneca, & eorundem futilem domum apud Valerium Flacc. Accommodatum Aeſchyli Prometh. v. 708. οἱ πλεκτας στεγας πεδαρσιοι ναιουσ' επ' ευκυκλοις οχοις, & praeter cetera Hippocr. Aer. Aq. Lic. p. 291. ενταυθα και οἱ Σκυθαι διαιτευνται, Νομαδες δε καλευνται, ὁτι ουκ εστι οἰκηματα, αλλ' εν ἁμαξαις οικευσι, quos currus graphice expingit deinde. *Weſſeling.*

προσ-

προσμισγειν) Med. Ask. Paſſ. Arch. Pariſ. A., antea cum Aldo προσμιγειν.

ad Cap. XLVII.

Abeſt comma poſt ταυτα Ald. Cam. I, II.

ποιωδης τε και ευυδρος) Arch. Paſſ. Med. Ask. Pariſ. A. B, alii cum Ald. πιωδης male, & ex errore, uti videtur, Reuchliniani in pronunciando librarii ενυδρος Arch. Vind. Optime Gronovius ex Medic., in quo ſi ενυδρος, quod alii praeferunt, fuiſſet, nihil fortaſſe requireretur. Hippocrates de Scytharum regione πεδιας εστι και λειμακωδης και ψιλη και ενυδρος μετριως· ποταμοι γαρ εισι μεγαλοι, οἱ εξοχετευουσι το ὑδωρ εκ των πεδιων. Cuius λειμακωδης idem ac ποιωδης, Galeno explanante. Heſych. λειμακες, νοτεροι και ποιωδεις, male antea πιωδεις, τοποι, ſpectans Eurip. Iphig. Aul. v. 1544. λειμακεστεροι in Suida nullo iure Kuſterus mutat, quippe ex Coo ſene apud Erotian. Conf, Sophocl. Philoct. v. 1449. Ego his non immoror, ευυδρος relinquens ob L. 9. 25 *Weſſeling.*

Poſt πεντασομος punctum Ald. Camer. I, II. comma habent poſt Τυρης τε.

Ὑπανις) Ὑσπανις Arch.

Γερρος) Γερρις id. Vind. Valla.

ρεωσι) ρεουσι ante Reiz.

γαρ οἰδε) δε ἐτοι iidem.

ad Cap. XLVIII.

ποταμων παντων) ποταμος ἁπαντων Arch. Vind. Poſt των comma Ald. Camer. I. II. in quibus & poſt ρεει & θερεος commata ſunt: idem exſtat poſt ρεων in iisdem.

ἐκδιδόντων) colon hic ponit Ald. Camer. I. II. ἐσδιδόντων Arch. Vind. frequenti mutatione.

οἴδε) ignorant iidem. poſt ποιεῦντες punctum Ald. Camer. I. II.

μεν γε) μεν. τοι της Arch quod non improbo *Weſſeling*. poſt χωρης comma Ald. Camer. I. II.

μονοι) e Valkenarii certiſſima coniectura, Reizio praeeunte, ſcripſi pro vulgato μεν οἱ. E tantum in O converſo, Valkenarius inquit, legerim πεντε μονοι ῥεοντες. Confluentes in Iſtrum fluvii erant longe plurimi; δια μεν γε της Σκυθικῆς πεντε μονοι ῥεοντες, quos ſuis ſingulos deſignat nominibus. His recenſitis multo plures enumerat aliunde ortos, qui in Iſtrum itidem confluxerint: haec eſt ratio, cum illi priores, αὐτιγενεες ποταμοι Σκυθικοι eſſe dicantur πεντε μονοι· quod vicinum etiam commendat μεν γε. Haec *Valkenar*. Coniecturas elegantes doctiſſ. virorum Valkenarii μονοι ῥεοντες, Reiskii οἱ δε ῥεοντες, laudare equidem, ſequi non poſſum. *Weſſeling*. πεντε μεγαλοι ῥεοντες *Larcher*. legendum coniecit, quia c. 49 auctor ait, ἐκ δε τε Αἵμε των κορυφεων τρεις ἀλλοι μεγαλοι ῥεοντες προς βορην ἀνεμον, ἐσβαλλεσι ἐς αὐτον. quae verba τρεις ἀλλοι μεγαλοι neceſſariam reddunt correctionem ſuam. Eadem eſt coniectura Koenii ad Gregor. de dialect. p. 221. Sed nobis, prae ceteris Valkenariana videtur veriſſima. Koenianam & Larcherianam praetulit *Degenius*.

Πορατα) Τωρατα Arch. prave, nec Mela inde L. I. 19. 87. Toreatas, quae Galei opinio, finxit: longe enim illi ab hoc fluvio. Nunc *Pruth*. *Weſſeling*.

Τια-

Τιαρωντος) Τισαρωντος Paſſ. Ask & ſtatim. Poſt Αραρος τε comma Ald Camer. I. II.

Οδρησσος) Med. Paſſ. Ask. Valla, Οδρησος Arch. & mox. Vulgo Οδρισσος cum Ald. Poſt ὑδωρ punctum Ald. Camer. I. II.

Poſt δευτερος λεχθεις abeſt ante Reiz. comma. Nulla commata ante Reiz. poſt Αραρος τε & Ναπαρις.

Οδρησσος) Οδρισσος Ald. Camer. I. II. rel.

εοντες) Med. Paſſ. Ask. ceteri cum Aldo ρεοντες neque commode. Poſt Ιστρον colon ante Reiz.

αυτιγενεες) αυθηγενεες Arch. αυθιγενεες Ask. αντιγενεες Gale ex errore typogr.

Αγαθυρσων) Αγαθυρσου Arch. poſt ρεων comma Ald. Camer. I. II in quibus & reliquis ante Reiz. colon poſt τω Ιστρω.

ad Cap. XLIX.

Poſt Αιμου comma Ald. Camer. I. II.

κορυφεων) κορυφαιων Ald. Camer. I. II.

Βορην) Arch. Vind. Ask. Paſſ, antea cum Ald. Βορεην.

Αυρας, και Τιβισις) Αυρας και Τιβισις Arch. Vind., poſterius & Med. Ask. Paſſ. Valla: olim Τιβησις cum Ald.

Θρηΐκης) Θρηκης Vind. Θρηκης Ask. Arch. comma poſt vocem Ald Camer. I. II.

Αθρυς) Arch Med. Vind. Paſſ. Ask Valla, alii cum Ald. Αθρης.

Νοης) και Νοιας Vind. Arch. Valla

Αρταιης) Vind. Med. Paſſ. Ask. Valla. Αρτανις Arch. alii cum Ald. Αταρνης.

εκδιδουσι) εσδιδουσι Arch. Vind.

Κιος) Σκιος Arch. Valla.

μεσον σχιζων) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Edd. Valla. *Μεσος* Med. Ask. Paſſ. Praeſtat Ald. Nilus *μεσην Αιγυπτον σχιζων* L. II. 17. & 33. Idem *μεσην ταμνων Λιβυην* & Iſter *μεσην σχιζων την Ευρωπην. Weſſeling.*

εσδιδοι) *εκδιδοι* Ora Steph. Arch. Vind. poſt *αυτον* colon Ald. Camer. I. II.

βορην) Ask. Arch. & mox iterum. *βορεην* alii cum Ald.

Τριβαλλικον) Arch. Valla. Olim *Τριβαλικον* cum Ald. Verius *Τριβαλλικον*, quomodo Iſocrates, Demoſthenes, Steph. Byz. alii. *Weſſeling.* Poſt *Βρογγαν* comma Ald. Camer. I. II. idem in iisdem poſt *μεγαλως*.

δεκεται) Med. Arch. Paſſ. Vind. Ask. optime, *διαδεκεται* Ald. Camer. I. II. alii *διαδεχεται*.

Καρπις) *Καρμις* Vind. Arch. Valla.

Αλπις ποταμος) Omittunt vocem *ποταμος* Vind. Arch. Ald. Venit ex Med. Ask. Paſſ.

προς βορην ρεοντες ανεμον) *προς βορην ανεμον και ουτοι ρεοντες* Arch. Paſſ. Ask. Vind. neutrum damno. *βορεην* Ald. Camer. I. II.

εκδιδουσι) *εσδιδουσι* Med. Paſſ. Ask. Ald. ceteri *εκδιδουσι*.

προς ἡλιου δυσμεων) *πριν ἡλιου δυσ·* Med. Paſſ. abſurde.

μετα Κυνητας) Steph. Byz. in voce.

Σκυθιης) *Σκυθικης* Arch. Vind. bene.

ad Cap. L.

πολλων) *ποταμων* Arch. poſt *μεγιστος* comma Ald. Camer. I. II. quod abeſt poſt *συμβαλλειν*.

αποκρατεει) Med. Paſſ. Ask. επικρατεει Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. cui locus relinqui potuerat. Vide Abreſchium ad Cattierium p. 68. Spectavit Euſtath. in Perieg. v. 226. *Weſſeling.* Valkenario placet αποκρατεει, idem nobis. poſt τετων comma Ald. Camer. I. II.

οι συμβαλλεται) Med. Paſſ. Arch. Vind. Ask. antea οι συμβαλλεται οι. cum Ald. poſt θερει comma Ald. Camer. I. II.

και χειμωνι) και εν χειμωνι Arch. Vind uti poſt pauca.

τοιονδε τι) cum Pariſ A. B. Ald., olim τοι. Poſt χειμονος εςι abeſt comma

ολιγω τε) ολιγος Arch. Eſt, cui haec diſplicent; μειων ſive εσσων fuiſſe, & ſcriptum quidem, οσοσπερ εςι, η ολιγω γε, aut ολιγον τε μειων της — *aut paullo minor* — Nihil ego novo Pleraque omnia flumina hibernis imbribus ſolent intumeſcere: in Iſtro diverſum quid obſervat, quippe hieme, qualis, quantusque eſt, manente: paullum tamen increſcere, ex pauciore illic coeleſti aqua. Haec Scriptor. *Weſſeling.*

ολιγω) ολιγον Arch.

χρατει) χρεεται idem cum Vind., ſatis belle

πασεσα εεσα) πεσεεα εεσα αμΦ. ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask εεσα deerat Edd. Ald. Med. poſt παντοθεν comma Ald. Camer. I. II. punctum in iisdem poſt το θερος, comma poſt τε θερεος.

ηπερ) ειπερ Arch.

αντισηκωσις) αντισηκως Ask. tantum.

ad Cap. LI.

τοισι) abeſt Med. Ask. Paſſ. habent ceteri. poſt ὁ Ιϛρος punctum Ald. Camer. I. II.

αρχεται) Arch. Vind. olim cum Ald. ερχεται. Herodotea ſunt αρχεται δε ρεων· ὁ γαρ δη Νειλος αεξαμενος — ρεει lib. 2. 17. & c. 33. Ιϛρος τε γαρ ποταμος αεξαμενος — ρεει. Tum huius libri c. 49. ὁ Ιϛρος αεξαμενος εκ Κελτων — ρεει δε — Recte hinc Mſſ. *Weſſeling.*

ουριζει: ουριζει Ald. Camer. I. II. Poſt Σκυθικην in his comma.

και την Νευριδα) Vind. Arch. Aberat articulus Ald & Edd.

Τυριται) Τυρηται Arch. Amnis Tyres ſive Tyras aliis, uti Heſychio, Tyres. hinc accolae, qui Τυρηται, ut in Arch., eſſe debebant, Τυριται. Non neglexit hoc Steph. *Weſſeling.*

ad Cap. LII.

μεν εκ) Arch. Vind. Paſſ. Ald. Pariſ. A. B. μεν non habet Paſſ. Ask post την ante περιξ comma, poſt λευκοι colon Ald. Camer. I. II. & reliq. ante Reiz.

μητηρ Υπανιος) Euſtath. in Perieg. v. 1143. Steph. in v. ubi Μητροδωρος mutandus cum Holſtenio in Ηροδοτος. Υσπανιος Arch. ſemper. Hinc Mela II c. 1. 62. Hypanis ex grandi palude oritur, quam matrem eius accolae appellant. Herod. IV. 86. Μαιητις καλεεται και Μητηρ τε Ποντε. Dionyſ. Perieg. V. 165. — καλεουσι δε μητερα ποντε. Avien. in Deſcr. orbis V. 245. Scytha — matrem ponti cognominat undam: de Oceano idem in Ora marit. V. 393. hic parens noſtri

noſtri maris. Plin. H. N. VI. 7. Maeotin, Temerinda (Scythae vocant) quod ſignificat matrem maris: ſua Dionyſium & Melam Herodoto debere, non recordabatur Jac. Nic. Loenſis Miſcell. Epiphyll. VI. c. 21. *Valkenar.*

Poſt ποταμος comma Ald. Camer. I. II. eadem in his poſt πλοον & βραχυς.

βραχυς και γλυκος) Athen. L. 2. p. 43. Pauſan. IV. 35. haec reſpexerunt.

αινως) Arch. Vind. olim δεινως cum Ald. Heſych Αινως δεινως και χαλεπως. Apollon. Rhod. III. 15. υπερφιαλος πελει αινως· & v. 480 αλλα μαλ᾽ αινως Δειδω. Scriptor ſuum agnoſcit, cum de Scythica regione Αινως αξυλε εουσης poſt pauca c 61. Bene ergo Galeus. *Weſſeling.*

εκδιδοι γαρ ες αυτον κρηνη πικρη) Si firmant illam codd. poſtremam vocem, non reiecerim. Dicitur κρηνη ὅτω δη τι εουσα πικρη, ἡ, μεγαθει ἐμικρη εουσα, κιρνα τὸν Ὕπανιν, εοντα ποταμον εν ολιγοισι μεγαν. Eſt, qui uni literae ἡ duas velit voces ſuppoſitas, ὥστε αυτη μεγαθει· unum ſi ſaltem ὡς poſuiſſet, potuerat exemplis illud Herodotis tueri ex I c 136. προσφιλεες ὅτε δη τι — ὡς — εκελευε. IV. c 184. ὑψηλον ὅτω δη τι, — ὡς ουκ οἱα τε ειναι ιδεσθαι. Sed ut hic, loquitur etiam alibi. III. c. 120. νησον — ὡδε δη τι εουσαν ευπετεα χειρωθηναι, την — εσχε: IV. c. 28. δυσχειμερος χωρη ὅτω δη τι εστι· ενθα — ου ποιησεις. Nihil itaque novandum. Secundum Herod. Fons (Exampeus) adeo erat amarus, ut, quum exiguus eſſet, Hypanin flumen in paucis magnum vitiaret amaritudinem ſuam miſcendo: ſic acceperim hoc loco τα κιρνα vel κιρνη· quod ipſe explicat infra c. 81. αποτον ποιεει.

Ex Herodoto plures meminerunt: unius ponam Melae verba ex II. c. 1., Hypanis non longe a mari ex parvo fonte, cui Exampeo cognomen eſt, adeo amaras aquas accipit, ut ipſe quoque iam ſui diſſimilis & non dulcis hunc defluat. Herodotea contraxit. Euſtathius in Dionyſ. v. 1143 κρηνη εκδιδωσιν εις αυτην (L. αυτον) ὕτω πικρα, ὥςε κιρνα τον Ὕπανιν· horum partem quaeque praecedunt, ſub Herodoti nomine profert Athen. II. p. 43. c. 11. Rationem dat Pauſan. IV. p. 371. cur de hoc fonte narrata nemini debeant eſſe ſuſpecta. Tandem de hoc fonte dicta c. 81., excitat Steph. Byz. v. Ὕπανις· ubi Μητροδωρος recte fuit in Herodotum converſus a L. Holſtenio. *Valkenar.* Noſtri verba ὕτω δη τι εὖσα πικρη, ἡ μεγαθεῖ — varium tentantur in modum: Pavius ὡς μεγαθεῖ σμικρη εὖσα κιρνα — non praeter Herodoti morem: Reiskius: ὕτ' ολιγον τι εὖσα πικρη, η — Neutri codd. addicunt, comparationis adverbium reticentes. *Weſſeling.*

ὕροισι) Arch. more Jonum ap. Euſtath. ad Homer. p. 149. 15. ὕροισι Ald. Camer. I. II. poſt Σκυθεων comma Ald. Cam. I. II.

Αλαζωνων) Arch. & mox. vid. c. 17. alii Αλαζωνον prave.

Εξαμπαιος) Αμαξαμπεος. Paſſ ora Steph. Ald. Cam. I. II. Poſt τερματα comma Ald. Cam. I. II. idem poſt Τυρης & poſt Ὕπανις.

Αλαζωνας) Arch. Αλαζονας Ald. Cam. I. II. Poſt ἑκατερος in his comma.

ad Cap. LIII.

Βορυσθενης) deſit Arch. Ask. Paſſ. articulus ὁ Βορυσθενης vulgo cum Ald.

ἐς

ὃς εϛι μεγιϛος τε) Arch. Vind *ὃς εϛι, τε μεγιϛος τε* Pariſ. A. B. Ald., *ὃς* omittunt Med. Paſſ. Ask, ſed *εϛι τε μεγιϛος τε.* Sequor Arch. Vind. locum ſanantes. *Weſſeling.* Poſt *τετεων* comma Ald. Camer. I. II. nullum habent poſt *πολυαρκεϛατος*, colon poſt *ἡμετερας.*

συμβαλεειν) *συμβαλλειν* Arch. Vind. comma poſt *λοιπων* Ald. Cam. I. II.

ευκομιδεϛατας) Med. Paſſ. Ask *ευνομιδεϛατας* Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. Quid hoc vocabuli ſit, non comprehendo. Et inhaeſit auctori huic a primis editionibus, ut certus quaſi Portus ſcribat: *Herodotea loquutio. Paſcua pecoribus accommodatiſſima.* Nec melius exſpectes ab Stephano, quippe cuius & ipſius verba ſunt: *ευομιδεϛαται νομαι κτηνεσι*, *ex Herodoto affertur pro paſcua accommodatiſſima pecoribus.* prout ſcripſit in Theſ. Scilicet quia huic voci inſunt literae *νομι*, ea aurigari debent ad Graecum aliquid paſcua denotans. At quaeſo quae iudicii ſanitas tolerare vel vocem vel ſenſum talem poteſt, ubi continenter anteceſſit *νομας καλλιϛας*, hoc eſt, prorſus idem. Non eſt hic loquendi modus, nec ulla politura ingenii Melius de nobis meritus eſt Herodotus, quam qui in tantis ſordibus conſeneſcat. certe non ulterius, quoniam iuvat nos codex Medic. teſtans Herodotum ſcripſiſſe *ευκομιδεϛατας*, hoc eſt, velut cum cura cultas Quam potuiſſet hinc illuſtrare Herodotum Stephanus, qui in Theſauro nequivit omittere Heſychium ſcribentem *ευκομιδης, ευηγμενος, ευκομιϛος, εν επιμελεια?* Rite vides id annotatum ab Heſychio: rite vides illuſtrari inde Herodotum, optimamque ſententiam dari huic loco.

Gronov. ευνομιδεςατας quod dabant Edd. recte reiecit Gronov. deditque e Med. cod. ſpectabilem ſane lectionem ευκομιδεςατας· cui praetulit a ſe excogitatum G. Arnaldus εὐδοκιμεςατας in Animadv. p. 164 Veram forte nobis vocem dabunt Codd. Perplacent interim Latina Vallae: *paſcua praebens amoeniſſima, & accommodatiſſima pecoribus.* Reperit in Gloſſar. veteri, quod MS. habuiſſe ſuſpicor Laurentium: *Accommodatiſſimum*, επιτηδειοτατον· an & in Herodoteo ſuo codice legit επιτηδειεςατας; hoc equidem omnium iudicarem accommodatiſſimum. Notus etiam ille flexus antiquus nominum: apud Herodot occurrunt σπεδαιεςερα· & ὑγιηρεςατοι· p. 117. 6. αμορφεςατην recte dedit Gronov. p. 80. 5. Ex Alcmane nobis ἡδυμηςατον ſervavit Etymol. p 420. 50. Inter alia huius generis Democriteam habet formam επιτηδειεςατον Euſtath. ad Homer. Odyſſ. B. 89. *Valken.* Bene Gronov. ex MSS. Aldinum finxerat Pavius ευνομωδεςατας, e Med. ευδοκιμεςατας Georg. Arnold. Animadv. c. 30. opera inutili. *Weſſeling.*

ιχθυας) ιχθῦς Arch. Vind. uti I, 202.

Poſt διακριδον comma Ald. Camer. I. II.

και πλειςυς) Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. copulam ignorant Med. Paſſ. Ask. Revocavi και πλειςυς· maxime optimos & plurimos ait piſces flumen praebere. Heſych. Διακριδον· εν διακρισει αριςος ex Homero, vere corrigentibus Kuſtero & Albertio. Diverſius τυτο δη διακριδον Ζευς ανδρασι μεγιςον ὤπασεν κακον Simonidis apud Stobaeum LXXI. p. 436 *Weſſeling.* Poſt πλειςυς punctum habet Ald. Camer. I. II. in quibus & comma

comma poſt τη ante ϰ σπειρεται, quod abeſt poſt χωρη.

κητεα) κτηνεα Ask. κατηα Arch. poſt τα ante αυτακαυες comma Ald. Camer. I. II. poſt τωριχευσιν in his colon.

Γερρϰ) Γερρϰ τε Valla Vind. Arch. Γερρεων Paſſ. Ask. margo Steph. olim cum Ald. Γερρευ. Γερρϰ verum unice. Sic cap. 56. ϰνομα δε εχει το περ ὁ χωρος αυτος, Γερρος etiam Steph. Byz. *Weſſeling.* Poſt ες τον comma Ald. Cam I. II.

τεσσερακοντα) Hylaea parva eſt regio maritima, infra quam Scythae habitavere Agricolae. Borealis pars huius Scythicae terrae ſita eſt undecim dies a mari in Boryſthenem navigatis, quod videre eſt e c. 18 Gerrhorum terra non longe abeſt, ibique ſita, ubi Boryſthenes incipit eſſe navigabilis, vid. c. 71. Ex his conicio textum Herodoti corruptum, legendumque τεσσερεσκαιδεκα, *quatuordecim.* Bayerus in Comment. Petropolit. T. I. p. 411. vitium hoc etiam animadvertiſſe videtur, inquiens: *cognoſcebatur Graecis Boryſthenes ab Gerrhea regione, quae quatuordecim navigatione dierum diſtabat a mari.* Emendare tamen textum non auſus, propterea quod τεσσερακοντα in omnibus editis ſcriptisque legitur exemplaribus, quae conſuluit Weſſelingius tribusque praeterea Regiis Pariſienſibus. Vitium, ſi textus corruptus iudicandus, vetuſtiſſimum. Pomponius enim Mela lib. II. c. I. p. 126, 58: Longe venit ignotisque e fontibus quadraginta dierum iter acute ſtringit, totoque ſpatio navigabilis & Scymnus Chius Fragm. v. 69 & 70. Vide Geogr. vet. Script. minor. T. 2. p. 47. dixit, Boryſthenem navigabilem

eſſe

eſſe quadraginta dierum ſpatio. *Larcher.* Quocum ideo non conſentimus, quia nemo unquam probare poterit, Herodotum in dierum numero errare non potuiſſe.

Poſt ρεει comma Ald. Camer. I. II Minus bene ceperunt: ανθρωπων ουδεις iungi non debuerant: interpungendum: δι' ὧν ρεει ανθρωπων, ουδεις εχει Φρασαι. nam hinc diſtat fluvii Φρασαι τας πηγας, quod ex ipſius ſententia ουδεις poterat Ἑλληνων. Φαινεται, inquit, ρεων δι' ερημου ες των γεωργων Σκυθεων την χωρην, qui iuxta hunc fluvium επι δεκα ἡμερεων πλοον νεμονται· ſupra IV. c. 18. memorantur aliquoties οἱ γεωργοι Σκυθαι, quos Graeci, *Olbiopolitae*, appellent *Boryſthenidas*; ubi pro δεκα ἡμερεων legitur ἡμερεων ἑνδεκα. Numquam Herodoto dicuntur niſi οἱ γεωργοι Σκυθαι c 55. Hypocaris dicitur δια μεσων των νομαδων Σκυθεων ρεων. Aliis ſimiliter ſaepius opponuntur οἱ Νομαδες Σκυθαι, & οἱ Γεωργοι, *Nomades* & *Georgi*: ſic enim vocandi ſunt etiam Graecorum interpreti. Mela p. 125 Panticapes Nomades Georgosque diſterminat. p. 131. vagi Nomadas pecorum pabula ſequuntur, atque ut illa durant, ita diu ſtatam ſedem agunt; colunt Georgi exercentque agros. vid Strabo VII. p. 478. C. p. 479. B. ubi Georgi ἡμερωτεροι τε ἁμα και πολιτικωτεροι νομιζονται ειναι. *Valcken.*

ες των γεωργων Σκυθεων) Arch. των interponunt vulgo cum Ald Supra αροτηρων Σκυθεων, νομαδων Σκυθεων, tum οἱ γεωργοι Σκυθαι· quae quidem deletum articulum approbant. *Weſſeling.* Ex ſyllaba male repetita natum, delendum ſecundum illud των *Valken.*

επι

ἐπι δεκα) In numero aut hic aut c. 18, ubi ἑνδεκα ἡμερεων, menda haeret, ubi nulla ex libris manu exaratis medicina. *Weſſeling.*

Poſt ποταμȣ & Νειλȣ commata, poſt πηγας punctum Ald. Camer. I. II. Nullum in his comma poſt δοκεω δε.

ȣδε) abeſt ab Arch. Vind.

ἐς τωὒτο ἐλος) ες το ἑλος ora Steph. Paſſ. Ask., τωὒτο τελος Ald. & ceteri. Pulcre recordor τȣ Αισηπȣ τελος Strabon. L. 13 p. 898. diſtinctum ab eiusdem αρχη. Nihil tamen certius revocato, cui oculatus teſtis Dio Chryſ. pondus addit principio Orat. Boryſtheniticae. Herod. VII. 127. ες τωὒτο ρεεθρον το ὑδωρ συμμισγοντες· & L. I. 202. Idem Chryſoſt. de urbe Boryſthene, κειται δε προς τω Ὑπανιδι — ȣ πολυ ανωθεν της ΙΠΠΟΛΑΟΥ καλȣμενης ακρας, nitidiſſime veterem, & ſuae aetatis habitum civitatis explanans, & quod Th. Gale non inſuper habuit, Ἱππολεω ακρη Arch Vallaeque. Videri certe Orator poſſet ab Herodoto omnem eam deſcriptionem mutuatus, niſi ſiquido conſtaret, απο της αυτοψιας rei ipſum notitiam habuiſſe, optime in Diatriba Caſaubonus. *Weſſeling.*

Poſt εκδιδȣς colon ante Reiz.

Ἱππολεω ακρη) cum Valla Arch. Vind. Ἱππολεων olim cum Ald. Hippolai promontorium. Genuinam nominis formam *Hippoleo* Latina iam dederant Vallae, quae poſtea tranſiit in Ἱππολεων. Dionis Chryſ. locus, Galeo citati, legitur p. 437. B. ubi ἡ Ἱππολαȣ καλȣμενη ακρα dicitur eſſe της χωρας οξυ και ϛερεον ὡσπερ εμβολον, περι ὁ συμπιπτȣσιν οἱ ποταμοι· vocem poſuit Herodoti, qui, το μεταξυ, inquit, ποταμων τȣτεων, εον

εμβο-

εμβολον της χωρης, Ιππολεω ακρη καλεεται. Sequentia Dionis firmant ἑλος in vicinis reſtitutum in Diſſ. Herod. p. 99. Ut Ιππολεως, εω, occurrunt & apud Herodot Μενελεως, Χαριλεως, Αρκεσιλεως, Αναξιλεως· ſed qui ſaepius eſt αρχιερευς, cur ſemel αρχιερεως diceretur? *Valkenar.*

εν δε αυτω ἱρον) εν δε ἱρον Arch. Vind.

Δημητρος) cum Ald. Pariſ A Valla, quos cum Reizio ſequuti ſumus μητρος Med. Paſſ. Ask. quos Gronov. & Weſſeling. ſequuti ſunt, relinqui tamen in ſede potuerat Δημητρος iudice *Weſſeling.*

Poſt καλεεται punctum, poſt αυτω comma, poſt ενιδρυται punctum Ald Camer. I. II.

ὑπο) επι τω Υπανι iuſtius erit e c. 18. *Weſſel.* Verſionis Vallae corrector *ad Hipanim*; recte; ſed tum ſcribi quoque debuit επι τω Υπανι· ut IV. 18. οἱ οικεοντες επι τω Υπανι· *ſub montem* habitantes οικειν dicuntur ὑπ' ορει· *qui flumen accolunt* επι ποταμω Herod. II. c. 108. apud quem in iſtum ſenſum occurrunt: επι τω Ισρω· επι ποταμω Οαρω· επι τω Μαρουη· ubique reperientur ſimilia: vulgatum in Pauſania p. 438., ὑπο τω Ευριπω, επι τω Ευριπω corrigit Graece perdoctus Fr. Sylburg. *Valken.*

Βορυσθενεῖται) Arch. bene. Βορυσθενιται Ald. alii. Sunt urbis incolae Βορυσθενεῖται c. 17 & 78 & ſeqq. quomodo & Arch, parum adiutus, hoc loco. L. Holſten. ad Steph idem optaverat. In Dion. Chryſ Orat. Boryſth. ſaepe Βορυσθενῖται, cuius diſpar ſermo. *Weſſeling.*

ad Cap. LIV.

Poſt τουτους & τω ante ουνομα commata Ald. Camer. I. II.

ρεει

ϱεει μεν) ϱεει δε και) Arch. Vind.

βοϱεω τε) Ald. Vind. Arch. Pariſ. B. Edd. quod verius opinatur Weſſeling. comma poſt τε in Ald. Camer. I. II. και non eſt in Med. Paſſ. Ask. poſt λιμνης colon Ald. Camer. I. II. comma poſt Βοϱυσθενεος, punctum poſt Σκυθαι, comma poſt Ὑλαιην in iisdem.

παϱαμειψαμενος) παϱαμειψας Arch. Vind.

ad Cap. LV.

Ὑπακυϱις) Paſſ. Arch. Vind. margo Steph.; olim Ὑπακαϱις cum Ald. vid. c. 47.

Καϱκινιτιν) Καϱκινιτον Med. Paſſ. Καϱκινητιν Arch. male.

δεξιην απεϱγων) δεξιην δ' απεϱγων Arch. De Achillis Dromo ad Strabon. lib. 7. p. 473 Caſaubonus.

ad Cap. LVI.

Γεϱϱος) Γεϱϱις Arch. & mox. poſt ποταμος comma Ald. Camer. I. II. poſt Βοϱυσθενεος nullum comma in iisdem.

Poſt χωϱης comma Ald. Camer. I II.

τρπεϱ) το, πεϱ Ald. Camer. I. II. poſt αυτος in his nullum comma, & punctum poſt Γεϱϱος.

ουϱιζει) Arch. plerumque ὁϱιζει Ald. Cam. I. II.

Ὑπακυϱιν) Arch. Vind. Paſſ. margo Steph. alii Ὑπακαϱιν non bene Sequentia ſpectavit Arrian. Αναβ. L. III. fin.

ad Cap. LVII.

τάνεκαθεν) τα ανεκαθεν Arch. Ask. Vind. Poſt Μαιητιν colon Ald. Camer. I. II.

ἐρίζει) ἐρίζει Ald. Camer. I. II. comma poſt βασιληῖες Ald. Camer. I. II.

ες δε Ταναΐν τετον) comma hic Ald. Camer. I. II. ες δε τον Ταναιν Arch. poſt τω ante ενομα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LVIII.

ἡ ποιη) deſit Vind. Arch.

επιχολωτατη) επιχωλοτατη Arch επιχολωτατη Ald. Raſſ. Vind., επιχυλωτατη Ask. Unde επιχυλωτατη venerit, indictum; forte ex Med. ſiquidem in Ask. idem. Ex Fabri ευχιλοτατη refingitur επιχιλωτατη. Poterat pari iure επιχυλοτατη ob νομας ευχυλες *paſcua ſucci pleniſſima* in Clem. Alex. Paedag. I. p. 127. Ego vero addubito. Teſtatur ex inſpectis animalium viſceribus, nam ut αναγομενοισι, *aliorſum abductis*, corrigatur, cauſae nihil, prohibetque Suidas; teſtatur, inquam, ex apertis potuiſſe de herbarum certa qualitate cognoſci: ſucci pleniſſimae ſi deſignarentur, earum virtus ac bonitas ex boum palearibus, armorum craſſitudine ac pinguedine ſpectari, citra ſectionem aut alias in terras circumvectionem, abunde poterat. An ergo επιχολωτατη *bilis pleniſſima, & ad eam generandam aptiſſima?* Επιχολος habuit hanc notionem, translatam ad eos, quorum in pectore bilis intumeſcit, οργαις επιχολες Plutarch. dabit T. 2. p. 129. Talis Sophiſta Philagrus θερμοτατος και επιχολωτατος Philoſtr. Vita Sophiſt. L. 2. 8. p. 578.

Ta-

Talis Pan πραος την ρινα και το επιχολον αυτης λε-
μων Icon. lib. 2 p. 828. Inſuper dubio vacat, herbas huius Ponticae orae mire amaras fuiſſe ex Ovidio, cuius apud Portum verſus; praeterea va-rias regiones admodum bilioſa generaſſe animalia. Ariſtoteles, quem mihi doctiſſ. Berglerus oſten-dit, in Naxo παντα τα τετραποδα tanta fellis copia inſtruit, ὡςε εκπληττεσθαι τες θυοντας των ξενων H. An. I, 17 p. 24. Atque haec efficiunt, ut Aldi & aliorum επιχολωτατη prorſus ne dam-netur. Porti non diſpar opinio, nec Reiskii olim in Miſc. Lipſ., nunc επιχυλωτατη unice illi proba. *Weſſeling*. In aliis eſt Edd. επιχολωτα-τη. T. Fabro tribuitur επιχυλωτατη a Grono-vio, cui placet επιχιλωτατη. Neutrum admit-tit accuratior ſcribendi modus, cum in χιλος prima producatur, vox Fabro recte ſcribitur ευ-χιλοτατη in Epiſt I. p. 47. In Herodis Attici priori inſcriptione verſus eſt 24. Η ποιην χιλοι μαλδεϊ χλωρα θεισαν. Eſt mihi ad manum edit. Herodoti Hervagiana, ad cuius oram vir D. adſcripſit, επιχυλοτατη, *videtur omnino legen-dum*: hoc rectum arbitror, aut, ſi quis ita ma-lit, ευχυλοτατη, ut ſic herbam dixerit, *quae ſuccum optimum praeberet* Vocem de oleribus aliisque fructibus medicus frequentat Siphnius Diphilus, cui opponuntur ευχυλοτερος & κακο-χυλοτερος apud Athen. II. p. 68. F. & corpori ſalubris malva dicitur ευχυλος p. 58. E. *Valkenar*. Επιχολωτατη ut quidem exponitur in editioni-bus, quas vidi; quum H. Stephanus in indice Theſauri ſub voce επιχωλος addat: *At in v. l. aridus; &* επιχωλοτατη ποιη *gramen aridiſſi-mum* ut appareat, diuturnam & tetram nimis

hic coecitatem dominatam fuiſſe, praeſertim ſi adhibeatur quoque Lexicon Porti abſinthia ſua miro colore commendantis. Si ab vulgata lectione tranſiviſſent ad επιχλοωτατη, potuiſſet aliqua venia editoribus dari, quorum ſocordia certe reſtituti huius loci palmam praebuit T. Fabro, ut ego quidem opinor, in Epiſtolarum critic. 13., recte cogitandi, dum effert ad ſuum Petavium illic ευχιλωτατη, ut ad χιλον reſpiciatur, quod unice verum eſt. Sed quod praepoſitionem, hoc eſt, primam ſyllabam vocis mutet, id ſine cauſa facit, quum liceet ευχιλος notum ſit Lexicographis, certe επιχιλος perinde probari debeat, ut ſic exprimens, quod confert ad chilum & ſuccum *Gronov.* επιχυλοτατη cum Valkenario & Weſſelingio legunt *Larcherius* & *Degenius.* πιονοτατη ſequentibus accommodatum putavit *Goldhagen.* Nos in Reizii ſententiam abimus.

Poſt κτηνεσι comma Ald. Cam I. II.

τεθ' ετως) τετ' ετως Ald. Cam. I. II. τετι ετω Regius A. Larcherii, qui praeferendum duxit iure. Jonismus eſt Herodoto familiaris. vid. lib. 2. c. 43. Partim haec excitat Suidas in Αναγει, & ανοιγομενοις interpretatur σχιζομενοις· De Socrate Alcibiades in Platonis Symp. p. 216. D. το σχημα, inquit, Σειληνωδες εξωθεν περιβεβληται — ενδοθεν δε ανοιχθεις ποσης οιεσθε, γεμει σωφροσυνης· quae ex aliis eiusdem Symp. locis ſunt explicanda. *Valkenar.*

ad Cap. LIX.

Poſt μεγιςω comma Ald. Camer. I. II. idem poſt νομιμω.

θεες

θεȣς μεν) θεȣς δε Ald. Camer. I II. n quibus poſt ἱλασκονται colon & comma poſt ια τε.

νομιζοντες) Exſcripſit Euſtath Homer. p. 78, 18. Poſt Απολλωνα τε comma Ald. Cam. I. II.

οἱ δε βασιληϊοι) οἱ δε καλεομενοι Arch. Vind. ld. Pariſ. A. B. ultimum, quod abeſſe poterat, on habent Med. Paſſ. Ask. poſt Σκυθαι comma ld. Cam. I. II.

ȣνομαζεται) Med. Ask. Paſſ. cum Ald. reliqui νομαζονται aut ονομαζονται.

καλεεται) Ask olim καλεομενος cum Ald. itat Euſtath. in Homer. p. 565. 7. tum Παπαιος Orig. adv. Celſ. lib. 5. p. 609. poſt Παπαιος unctum Ald. Cam I II.

Απια) Απι Vind. Arch punctum poſt voem Ald. Cam. I. II. idem poſt Οιτοσυρος.

Οιτοσυρος) Γογγοσυρος Orig. p. 661. L. 5. c. elſ. Γοιτοσυρος Heſych., ubi Cl. Alberti.

Αρτιμπασα) Ald. Arch. Vind. Heſych. Αριμπασα Origen. Valla. Αριππασα Med. Paſſ. sk. Lapidum Epigrammata & Codd. numerus olunt Αρτιμπασσα. Αργιμπασα ex ſcripturae rrore in Orig. & Valla. Non repeto, quae iri doctiſſimi Sopingius, Kuſterus, Alberti ad leſychium Indicandae Jo Schefferi hariolaones Upſaliae Antiq. C 8 p. 98., quibus Αρτιασα ſive Αρτη πασα ſecatur, ut *tota terra* ſit Germanorum *Hertha*, & Απιη ſit Παπιη, quia upiter Papaeus, cuius uxor terra. Satis eſt inicium *Weſſeling.*

Θαμιμασαδας) Θαγιμασα Vind. Arch Valla: αγιμασαδα Orig. Θαμιμασαδης Ald. Edd. Θαιμασαδας Med. Paſſ. Ask. In Scythico Neptuni

 titulo

titulo diſcordia amanuenſium lectionem moratur. Φαγιμασαδας arripi, ubi libitum fuerit, ex illo poteſt diſſenſu. *Weſſeling.*

Poſt αγαλματα δε & βωμες commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LX.

Poſt ὁμοιως abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἑρδομενη ὡδε) Med. Ask. Arch. Paſſ., alii δε ὡδε. In Arch. ἑρδομενη.

τες εμπροσθιες ποδας) Med. Arch. Ask. Vind. Paſſ. Vulgo cum Aldo.

τες δυο ποδας τες εμπροσθιες.) Pav. εμπεποδισμενος ſolus Med. Eſt notabilis, & videtur relata ad intellectum βες aut ſimile. *Gron.* Nobis error potius librarii videtur.

Poſt θυων abeſt comma Ald. Cam. I. II. poſt μιν punctum habent Ald. Cam. I. II. in quibus commata quoque poſt θεον & τω.

θυη) θυει Ald. Cam I. II.

περι ων ελαβε) Vera Petavii & Reiskii eſt coniectura codd. etiam Pariſ. B. auctoritate munita. Olim περιων cum Ald. Poſt περιαγει comma Ald. Cam. I. II. Nitet oratio Jonum conſuetudine, qua περι ων εβαλε idem atque περιεβαλε, ſicuti απ' ων εβαψε ἑωυτον L. 2. 47., κατ' ων επλασατο την κεφαλην c. 85. & c. 86. εξ ων ἑλον την κοιλιην. Plura Herodoti cultorem effugere nequeant. Recte priſcum περι ων εβαλε cum in modum diſiunxerant D. Petavius, correcto quoque Vallae lapſu, ad Epiphan. p. 10. Pavius & Reiskius. *Weſſeling.*

καταρξαμενος) κατευξαμενος Pariſ A. B Arch. Vind. ora Steph. Valla. Jam ετε κατευξαμενος nollem

iollem a Galeo vulgato praelatum, precum fa-
cta ante mentio eſt; ὅτε καταρξάμενος ſubdit,
quoniam Graecorum in victimis conſtantiſſi-
mum τὸ καταρξασθαι. Lege Kuſter. ad Comici
Aves v. 960. & Valken. in Eurip. Phoen. v. 576.
Redibit ſimilis verborum confuſio c. 103.
Weſſel. Poſt ἐπισπεισάς punctum, poſt δὲ comma
Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXI.

ἐπεάν) ἐπειδὰν Paſſ. Ask.

ἔπειτα) Med. Paſſ. Ask., alii ἔπειτα δ' ἐσ-
βάλλουσι, cum Ald. in qua & Cam. I. II. comma
poſt ἐσβάλλουσι.

λέβητας ἐπιχωρίους) In Erratis Gronovius
ἐς λέβητας ſcribi iubet, quod feſtinanti excidiſſe
opinor; ego praepoſitionem, ubique inutilem,
nusquam in ſchedis animadverti *Weſſeling.* Nos
cum Reizio praepoſitionem inſeruimus.

Λεσβίοισι) Λεβίοισι Med. ſolus, errante libra-
rio. Poſt μέζονας comma Ald. Cam. I. II.

ἐσβάλλοντες) βάλλοντες Arch. Vind. Poſt
ψεῦσι comma Ald. Cam. I. II. idem in his poſt
ἢ δὲ, poſt τὰ δὲ, & poſt γαστέρες, γαστέρας, vaſa
amia ventricoſa, ſcribendum eſſe, *Goldhagenius*
onieoit.

τ' ἄλλα) τὰ ἄλλα Arch. Vind. Colon ante
Reiz. poſt ἕκατρν.

τἄλλα πρόβατα) Schol. Sangerm. & Eu-
ſtath. Homer. p. 1649. 6. ubi τὰ ἄλλα, & ἰκπὺς
μάλιστα ſine copula.

ad Cap. LXII.

δε δη Αρηϊ) δε δη Arch., ceteri δη negligunt. poſt Αρηϊ comma Ald. Camer. I. II.

ὦδε κατα νομους) Pariſ. A B. olim cum Ald. ὦδε κατα νομους·

αρχηϊων εσιδρυται) αρχαιων ἱδρυται Arch. Vind.

συννενεαται) σύννεαται Arch. male. Citat Etymol. p. 599. 24. Euſtath. in Homer. p. 689. 12. συνενεαται, Ald. Camer. I. II. Poſt ευρος colon, poſt ὕψος δε comma Ald. Camer. I. II.

απεδον) επιπεδον ora Steph. Arch. Vind. Pariſ. A. B., ex gloſſa vid. Heſych.

Poſt πεντηκοντα comma Ald. Camer. I. II.

ὑπο των χειμωνων) Pavius ὑπο χιονων. Receptum, ipſas nives ſuo ambitu complexum, probatius *Weſſeling*.

ογκου) comma hic Ald. Camer. I. II. σηκου Paſſ. Ask. Steph. margo, tum ὑπο του in Arch. & Valla. Fortaſſe non deerunt, quibus επι τουτου δε του σηκου blandietur. Ego ſcholion cenſeo: mox iterum επι τον ογκον των Φρυγανων. *Weſſeling*. Poſt ἑκαστοισι punctum in Ald. Cam. I. II.

ακιναχεϊ) ακιναχη Ask. Paſſ. Arch. Poſt προβατων comma Ald. Camer. I. II.

και δη και τοισδ' επι πλεω) Vallam legiſſe ſuſpicabatur Jo. le Febure και δη και τωδ'. επι πλεω θυουσι η τοισι αλλοισι θεοισι, quae mihi quoque vulgata multo melior videtur lectio. *Valken*. cujus in ſententiam iverunt *Larcherius* & *Degenius*. Poſt θυουσι comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt ανδρων.

ἑνα) Omittunt hanc vocem Med. Paſſ. Ask.

Poſt

Poſt θυεσι nullum habet comma Ald. Camer. I. II.

αποσφαζεσι) σφαζεσι Vind. Arch.

φορεεσι τετο) αναφερεσι ταυτα Arch. Vind. Valla. Poſt ἱρον comma Ald. Camer. I. II.

νερα) νρεα Ald. Camer. I. II. error librarii. Poſt ἱεισι in his punctum.

απεϱξαντες) απαϱξαντες Steph. margo Vind. απαϱξαντες Arch. Perſane tritum in Muſis απεϱγειν, uſu longe diverſo. H. Steph. Theſ. App. p. 484. Απεϱγω, ab εϱγω ſignificante facio. Affertur ex Herodoto απεϱξαντες — Pro, ubi cetera ſolemnia confecerint. Amplius nihil. Neque ego proſpicio, ſi menda deſit, quae melior adſumi notio queat. Placuit de Pauw ex Stephani margine απαϱξαντες, quo ad εξαϱγματα veterum, cum particulae interfectorum corporibus deſecabantur, relato, vertit, *& deni alias victimas mutilantes abeunt*: ad ſententiam non male. Verum ſermonis obſtat conſuetudo, qua απαϱξαμενοι των ἱϱηϊων L. 3. 24. 4. 62. Homer. Odyſſ. γ. 446. Sunt & alieno εξαϱγματα, ſicuti a Criticis explicantur ad Apoll. Rhod. IV. 478. Equidem, ſi quid in voce maculae, απαϱαξαντες h. e. αποκοψαντες, *amputantes & mutilantes*, praeferrem. Vid. Il. π. 116. & hoc Syneſii Provid. p. 118. B. εφιςαται δε τις Σκυθης την κοπιδα σπασαμενος, ὡς απαϱϱαξων της ανθρωπε την κεφαλην. At ea hariolatio. Juſtum eſt κεεται, ſiquidem κεαται, & eius moduli alia pleraque, in his libris numerum dant pluralem. Lucianus, modo is auctor Aſtrologiae & D. Syriae ab Jonum eo more deſcivit. Conf. Reizium ad D. Syriam c 32. *Weſſeling.*

Poſt ἱερῆια comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt γῆ & πεσῃ.

κεεται) Ald. Ask. Pariſ. A. B. vid. Weſſelingii notam praecedentem κειται Arch. κεαται Med Paſſ. Poſt νεκρος colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXIII.

τοπαρεπαν) εν τῃ χορῃ τοπαραπαν Θελεσι Paſſ. Ask. Arch., quod Galeus ex Arch. νομιζεσι χρεεσθαι in meis non eſt excerptis *Weſſel.*

ad Cap. LXIV.

Poſt εχοντα comma, poſt διακεεται punctum Ald. Camer. I. II.

διακεεται) Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. quod probum: διακεαται Med. Ask. Paſſ.

εμπινει) ενπινει Arch.

βασιλῆϊ) idem, alii cum Ald. βασιλεϊ.

ληϊης) λειης Arch. Vind. poſt μεταλαμβανει & την commata in Ald. Cam. I. II.

αποδειρει) αποφερει Arch. poſt τοιωδε punctum Ald. Camer. I. II.

εκσεισει) Arch. margo Medic. & Valla. Pollux σαρκισαι hinc L. 2, 233., reliqui εξιει cum Ald Bona ſunt, non infitiante, qui ante mutaverat, Reiskio. Legitimum praeterea εκσεια codd auctoritate, tum maxime σαρκισας; a quo vim modis illatam variis, Pollux arcet; Ηροδοτος δε, Σαρκισαι, το τε δερματος την σαρκα αφελειν. Quae, cum Grammaticus omnium verſetur manibus, & Jungermanni exſtet admonitio, latere potuiſſe, mirum accidit. Aem Portus a veritate proxime afuit, εργασας itidem, ex futili

tili ὀργισας fingens. Suidas, Ὀργασας, μαλαξας ex Gloſſ., ut opinor, Herodoteis, unde gemina in Lex Timaeus. Melius tamen ſchedarum ὀργησας, unde originem ὀργισας accepit, ex ὀργαω. Ruhnkenius ad Timaeum p. 130. praeclare. *Weſſeling.* Perperam latine vertunt, aut etiam tentant. Si quid novandum, ſcriberem σαρκησας, quod eſſet a σαρκαν, ſicuti vicinum ὀργησας ab ὀργαν· vid Ruhnk. ad Timaeum p. 130. & Weſſeling Diſſ Herod p 155. horum loco frequentiora ſunt ὀργαζειν & σαρκαζειν· hoc notat *carnem detrahere*, & Herodoteum verbum (ſcriptum ibidem quoque σαρκισαι) Pollux exponit τȣ δερματος την σαρκα αφελειν, II, 233 Scytha bovis coſta carne detracta corium manibus ſubigit, atque emollito utitur tamquam mantili: σαρκησας βοος πλευρη δεψει τησι χερσι, οργησας δε αυτο. ἅτε χειρομακτρον εκτηται. Αποσκυθιζειν, pellem detrahere, cum his comparat Salmaſ. in Solin. p 827 *Valkenar.*

ὀργησας) ὀργασας ex Porti emendatione Editor Genevenſis 1618. ὀργησας Arch. Vind. olim cum Ald. ὀργισας. conf. not. Weſſeling. praeced.

Poſt ἱππȣ & τȣ commata Ald. Cam. I. II.

τον αυτος ελαυνει) Med Ask. iaidem Arch. Vind. Paſſ. Ald. ſed ελαυνει· vulgo, Pariſ. A. B. Edd τον αν & ελαυνη, quod poſterius & in Med. Ask.

δερματα) omittunt vocabulum Arch. Vind., qui εχη cum Paſſ. Ask. Med., antea εχοι cum Ald. poſt κεκριται ante Reiz. colon.

αποδερματων) αποδαρματων Paſſ. Ask.

επεωυϑαι) επεινυϑαι Arch. Vind. debuerant επιεννυϑαι, quod optimum & verum. *Weſſel.*

αυτοίσι ονυξι) και διατειναντες αυτοισι Ald. Arch. Edd. Ex Med Paſſ. Ask. Vind. Valla, receptum. Lege *Gronov.* hanc annotationem. Quid intellexerit Herodotus per duo iſta prima, nequeo dicere. Et licet; quia nec Valla, nec eius corrector Stephanus, in interpretando auſi fuerunt attingere. Etſi cur Herodotum nomino? immo illi, qui invitae Melpomenae ea intruſerunt. Certe quum Valla id praeterierit in interpretando, ſuſpicari licet, in iſto codice, quo utebatur, participium non extitiſſe. De quo ut minime ambigas, nunc teſtor in MS. Med. non exſtare, ut laudandi ſint interpretes & dedecus ſit edentium, quum recte ſequantur infra ſuo loco.

λαμπρεστατον) και λαμπρεστατον Valla, Vind. Arch.

ad Cap. LXV.

ετι) Iidem, & Paſſ. Med. Ask. antea cum Ald. ετοι.

το ενερϑεν) Haud inconcinnum τα ύπερϑεν de Pauw. Calvum Scythae purgabant, ut poculum eſſet, non quod infra ſupercilia. Eadem tamen, ubi nihil mutes, ſententia. Serra poſtquam absciderant, quod infra ſupercilia, expurgabant capitis calvam: εκκαϑαιρει non ſpectat proxima, sed κεφαλας aut κεφαλην. *Weſſeling.*

εκκαϑαιρει) καϑαιρει Vind. Poſt χρᾶται punctum Ald. Camer. I. II.

δε η) Med. Paſſ. Ask. ceteris η deſit. poſt περιτεινει punctum Ald. Camer. I. II.

περι-

περιχρυσωσας) καταχρυσωσας ora Steph. Arch. Vind. uti c. 26.

γινωνται) iidem recte. γινωνται ante cum Ald.

ην επικρατηση) Arch. Med. Paſſ. Ask.; ην τις επικρ. Ald. Vind. Edd.

αυτȣ) αυτων corrigit Reiskius. Poſt ελθοντων & των commata Ald. Camer. I. II. idem in his poſt αικηίων.

προσεθηκαντο) προεθηκαντο Vind. & Reg. A. apud Larcher. reliqui. προσεθηκαντο. Vind. lectio venit in Abreſchii coniecturam. Conveniret πενθος μεγα προεθηκαντο L. 6. 21. niſi προσεθηκαντο plures illic ſchedae: par diſcordia in Thucydidis εχθραν οἱ προθειτο L. 8. 85. Laudo tamen. *Weſſeling.*

Poſt επεκρατησε nullum comma Ald. Cam. I. II. Mox hiulca eſſe verba, explendaque, οἱ δε οἱ συγχαιρȣσι, ταυτην την ανδραγαθιαν λευσσοντες opinatur Reiskius. Quo ſemel admiſſo conſilio, veterum commentariis inculcari plura poſſunt & prorſus arbitraria. Ego cum Gronovio facio. *Weſſeling.*

λεγοντες) Med. Ask. Paſſ. In Arch. Ald. Vind. & Reg. A. Larcherii, Edd. λεγεται.

ad Cap. LXVI.

Poſt ἑκαςȣ comma Ald. Camer. I. II.

ὁ νομαρχης) Arch. Paſſ. Med. Ask., quibus ὁ ſi abeſſet, non adderem. *Weſſeling.* ȣνομαρχης Ald. Camer. I. II. & reliqui editi.

ἑωϋτȣ) ἑαυτȣ aut ἑωϋτȣ veriſſime, Paſſ. Ask., alii ἑωϋτω.

κρινα)

κρανα) *κιρναται* Arch. Vind.

ὁσοις ἀν) *ὁσοι* Arch. Ald. *τοισι* ora Steph. Paſſ.

πολεμιοι) deſunt Vind. Arch.

αρᾳιρημενοι) Ask. ſcribit *αναιρημενοι*. Poſt *εωσι* punctum Ald. Camer. I. II.

ὁσοι δε) Med. Ask. Paſſ. Alii cum Ald. Arch. Vind. *ἰσοι δε αν*.

αναιρηκοτες) *αραιρηκοτες* Paſſ. quod minime diſplicet.

συνδυο) *συν δυο* Ald. Camer. I. II. Poſt *ομω* in his colon.

ad Cap. LXVII.

ιτεϊνησι) *ετεινοισι πολλοισι* Arch. *ιτεϊνησι* Paſſ. *ιτερινησι* Ask. Olim cum Ald. *ιτεϊνησι*. Non neſcio, quid pro veteri *ιτεϊνησι* adferri queat. Placet Mſſ. duces ſequi. Ligna *ιτεϊνα* habet Theophr. H. Plant. V. 4. & alibi *Weſſeling*. Poſt *ωδε* punctum Ald. Camer. I. II. idem in his poſt *αυτας*, colon poſt *επισω*, & ante Reiz. quoque poſt *συντιθεισι*.

μεν σφι) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. antea cum Ald. *μεν τοι* & *πατρωϊη σφι εςι* comma poſt *μαντικη* Ald. Camer. I. II. colon in his & ante Reiz. poſt *εςι*.

Εναρεες, οἱ ανδρογυνοι) *Ναρεες οἱ ανδρογυνοι* Arch. *ενεαρεες οἱ ανδρογυνοι* Vind. etiam Valla. Vulgo cum Ald. *εναριες και οἱ ανδρογυνοι*. Niſi codd. copulam inducerent, ſcribi cum viro docto *οἱ και* potuerat. *Weſſ.* *Enarjes, qui ſunt Androgyni;* Valla: legit itaque, quod & H. Steph. animadvertit. *εναριες, οἱ και ανδρογυνοι*, atque ita cepit iſta Jac. Tollius ad Longin. p. 163. *Valk.*

Poſt

Poſt μαντευονται punctum Ald. Cam. I. II. τριχα) τρια Med. Ask. Paſſ.

ad Cap. LXVIII.

μαντιων) μαντηΐων Arch. & bis in *ſeqq.*

Poſt επιορκηκε & ὃς commata Ald. Camer. I. II. eadem in his poſt αςων & των.

εθελωσι) θελωσι Arch. & Vind.

ὗτος) abeſt Arch. & mox δη ipſi & Vind. poſt ὗτος & τον commata Ald. Cam. I II in quibus comma poſt απιγμενον δε & colon poſt ἱςιας.

Poſt ὁ δε comma Ald. Cam. I. II

δεινολογεεται) Pollux II. 124. Poſt μαντιας punctum Ald. Cam. I. II. nullum in his comma poſt μαντικην.

καταδησωσι) Athenis atque alibi quorumdam criminum in iudicio convictos manebat ὁ δεσμος· variis enumeratis, απασιν, inquit Demoſthenes c. Timocr. p. 453. οἱ μεν ὑπαρχοντες νομοι δεσμον προλεγυσιν· ὁ δε σος λελυσθαι διδωσιν· Xenoph. Απομν. I. p. 419. 3. κατα νομον εξειναι παρανοιας ἑλοντι και τον πατερα δησαι. Vel iſta ſola monſtrant, qua figura loquendi καταδησαι ponatur pro καταδικασαι, *convictum condemnare*: ſunt eximie iudicis iſta καταδικασαι, & απολυσαι abſolvere. Antiphon frequenter opponit απολυσαι & καταλαβειν, p. 119, 34. p. 123, 43. 126, 37. απολυσιμον & καταληψιμον, 129, 4. ſimiliter apud Herodot. hic opponuntur, ην μεν καταδησωσιν επιορκησαι — ην δε απολυσωσι· atque ita lib. 2. c. 174. ὁσοι μεν αυτον — απελυσαν μη Φωρα ειναι, & ὁσοι δε μιν κατεδησαν Φωρα ειναι. Reiskius utroque loco κατεΦησαν ſcribendum opinabatur: ſi ferri

ferri non habebat Graeci perſpectam rationem, illud tamen noverat, καταδησαι & απολυσαι etiam in aliis rebus opponi velut contraria; in Magicis *defigere* καταδησαι, defixum *liberare* atque *abſolvere* dicebatur απολυσαι· de captivis legerat adhibita ελευθερωσαι & καταδησαι. Si placebat adeo καταφησωσι & κατεφησαν, cur non in vicinia ſcribebat etiam αποφησωσι & απεφησαν; Quae tandem iſthaec eſt ſincera quaevis incruſtandi voluptas? Nonnumquam tamen coniecturas propoſuit, quibus multa redimit, incogitanter atque ita ſcripta, ut Doctorum hominum non ſatis illum reverentem eſſe appareat. *Valcken.*

και ην δε) Med. Ask. ην δε οἱ Arch. Vind. Ald. Paſſ.

ad Cap. LXIX.

δητα) Med. Paſſ. Ask. In Arch. Vind Ald. Pariſ. A. δε. punctum poſt τοιωδε Ald. Cam. I. II.

ἁμαξαν φρυγανων) Med. Paſſ. Ask quos Reizio auctore ſequuti ſumus. ἁμαξαν καμαρης φρυγανων Ald Vind Arch. quos Weſſelingius ſequutus eſt, qui ad h. l. An hinc καμαρης, δεσμης Heſychianum? Hoc ſi illud fonte manavit, de inſolentiore ſtructura nulla amplius querela: apta erunt & nexa πλησωσι καμαρης φρυγανων *faſce cremiorum.* Haec Abreſch. Diluc. Thycyd. p. 243; cui nullus refragarer, modo de vocis uſu omnia eſſent liquida. Καμαρας in curribus novit Herodotus L. I. 199. & ex eo Pollux. Καμαρωτον ἁρμα Athen. L 4. 7. Quo de curruum genere erudita plura Hemſterh. ad Comici Plut. p. 369. αμαξης καμαρην longe vulgato praeferens. Heſy-

Heſychii καμαρα, quae vera magni viri emendatio, ἡ επι της αμαξης σκηνη per hic accommodata. Equidem, ſi quid mutandum, huc rem; quamquam, ut, quod ſentio, dicam, καμαρης vox, damnata a codd. irreptitia videtur. — Haec *Weſſeling.* Addit his *Valken.*: Dabit forſan olim codex ſcriptus ἁμαξης καμαρην, quod placebat Hemſterhuſio, ad Schol. in Ariſtoph. Plut. p. 369. Quod vir clariſſ. ex Heſychio Καμαρης hic interpretatur δεσμης, ut dici cenſeatur ἁμαξα *ſarmentorum* impleta *faſciculis*, primum cuperem edoceri, quomodo *faſcis ſarmentorum* dici poſſit καμαρη Φρυγανων; unius Heſychii perexigua eſt in talibus auctoritas: deinde qualis faſcis illa fuerit ἁμαξοπληθης; ſarmentorum faſces Herodoto quoque ſunt Φρυγανων Φακελοι, Φρυγανων δεσμοι Heſychio, in Αγκαλιδες. ut alibi δεσμαι δραγματων. δεσμας δικανικων λογων dixit Ariſtot. ap. Dionyſ. Halic. T. II. p. 163.

εμπεδησαντες) εμποδισαντες Arch. Vind. ora Steph. Paſſ. ex Scholio. εμπεδησαντες probum, & ςομωσαντες idem ac Φιμωσαντες, *os obturantes*, ſicuti ad ſupplicium trahendis ſolebat. conf. Schottum ad Append. Prov. Velic. p. 273. *Weſſeling.* εμπεδησαντες τους μαντιας και χειρας οπισω δησαντες variabunt forte codd. utitur certe Valla eodem verbo, quo ſupra c. 60. in iſtis εμπεποδισμενον τους εμπροσθιους ποδας. Συμποδισας redditur συνδησας τους ποδας in Schol. ad Ariſtoph. Ranas v. 1560. συμποδισαντες χειρας τε και ποδας και κεφαλην Plato de Rep X. p. 615. E. Sed Herodoteum eſt εμπεδησαι pro πεδαις ενδησαι, *compedibus conſtringere*, VI. c. 23. Scythea Hippocrates

crates πεδησας — ες Ιυυκον πολιν απεπεμψε. Homericum Aeſchylus aliique adhibuere. *Valken.*

κατειργνυσι) κατατεινυσι Arch. Vind.

Poſt απιεσι comma Ald. Camer. I. II.

τες βες) Arch. Vind. Paſſ. Ask ora Steph. vulgo cum Ald. τας βες male, ob ſequentia. Poſt βοις punctum Ald. Camer. I. II colon poſt κατακαυθη ante Reiz. poſt τες ante δ' αν comma Ald. Camer I. II.

αποκτεινη) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vind. antea αποκτεινοι cum Ald. poſt κτενει colon in Ald. Camer. I II. comma in his poſt θηλεα, colon ante Reiz. poſt αδικεει.

ad Cap. LXX.

ποιεῶντά) ποιευνται cum Aldo omnes ante Reiz. comma poſt προς τες Ald Camer. I. II.

εγχεαντες) εσχεάντες Vind. Pollux κεραμενην κυλικα hinc habet L. X. 190.

τα ὁρκια) το ὁρκιον margo Steph Ask. Paſſ. poſt ταμνομενων abeſt comma Ald Camer. I II.

ὀπεατι) vulgo omnes ὑπεατι. Placet οπεατι Voſſii ad Mel. lib. 2. 1. & Hemſterh in Pollue. X. 141. nam reſcripta valida minus ſunt, nec vocabulo lucem adſpergunt. Οπεας & οπητιον ſervavit Pollux, ὑπεας quis tandem? Lucian. Toxar. c. 37. in ipſa re Noſtro ferme conſentire, praeter alios Hutchinſon ad Cyri Αναβ. p. 127. non oblitus fuit. *Weſſeling.* Hanc à Weſſelingio probatam Voſſianam & Hemſterhuſianam cum Reizio non dubitavimus recipere emendationem.

επιταμοντες) επιταμνοντες Paſſ. Poſt σωματων punctum Ald. Camer. I. II.

εαγα-

σαγαρω) *σαγγαριν* Arch. Vind. poſt *πολλα* punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXI.

σφι) deſit Arch. Poſt *τετραγωνον* punctum Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt *νεκρον* abeſt.

κατακεκηρωμενον) *κατακεκυρωμενον* Arch. peſſime.

ανησε) *κερνησε* Arch. *αννησε* Paſſ. Si darent codd. formam, reſtituerem *ανηθε*, quibusvis uſitatam, etiam poetis, Alexidi, Eubulo, Theocrito, Moscho. Suos etiam mores dialecto ſaepe ſequentes Lacones lenius tamen *σ* literae *θ* ſupponebant; molles Jones non item, quantum memini, in talibus; nam *ρυσμος* & ſimilia diverſi ſunt generis. *Valken.*

Poſt *εθνος* colon ante Reiz.

δ' αν) *δε αν* Ald Cam I. II Poſt *αποταμνονται* in his punctum: quod idem exſtat poſt *περικειρονται* in iisdem. *τειχας* — *περιταμονται* non ſunt in Med. Ask. Paſſ. Tranſilierunt haec librariorum oculi Florentiae atque alibi: occaſionem dedit *αποταμνονται*. Nollem *βραχιονας περιταμνονται* explicitum de amputatis brachiis, ut omiſſorum cauſa defenderetur. In Scythico luctu convulnerarunt & inciderunt brachia ad ſanguinem eliciendum, quod *περιταμνεσθαι*. Nihil aliud. Vide lib. 6. 59. *Weſſeling.* Poſt *καταμυσσονται* punctum Ald. Camer. I. II.

της τε αριστερης) abeſt *τε* Paſſ.

εν ἁμαξη) *εν τη ἁμαξη* Arch. Vind, Paſſ.

τον νεκυν τε βασιλεος ες αλλο εθνος) *ες αλλο εθνος τον νεκυν τε βασιλεος* Ald. Camer. I. II. quod

non annotavit Weſſelingius. Poſt των commi Ald. Camer. l. II. idem habent poſt ες τυς. Additamento Arnoldi ὡς οἱ ες τυς, — carere poſſumus. Verti ſatius fuerat; illi vero eos comitantur, ad quos ſerius venerunt. *Weſſeling.* Plures novi, qui ad haec adhaeſerint; mihi non videntur obſcura, neque adeo corrigenda. Scythae οἱ Βασιληϊοι, Regum funera curantes, rite compoſitum cadaver curru ducebant ες αλλο εθνος *ad quos primum veniſſent*, hi ſoli τυς βασιληϊυς ſequuti cadaver per ſingulas gentes circumductum, cum illis adeoque Gerrhos usque proſequebantur: ταφαι των βασιληων εν Γερροισι εισι leguntur paullo iſta ſuperius. *Valkenar.*

εν Γερροισι) εν τε τοισιν εσχατοισιν κατοικημενοισι Arch. & Vind. qui εσχατα κατοικ., ſimilia Vallae. Quod Arnoldus και εν τοισι ταφαι εισι corrigit, laudare non debeo. Poſuerat Herodotus, in Gerrhis regum ſepulcra, repetitionis ratio nulla: praeſertim cum codd. commodi quid & opportuni repraeſentent εν τε τοις εσχατα κατοικημενοισι — και εν τησι ταφησι, *inque ultima incolentibus adſunt — & in ſepulcris.* Valla id habuit, ſuperioribus bene congruens. Non abludit ex lib. I. 104. τουτυ δε παραμειβομενοισι, ΕΙΝΑΙ εν τη Μηδικη. Vide & Elsneri Schediasma p. 50. *Weſſeling.* — Que ſequuntur verba εν Γερροισι εσχατα κατοικημενοισι εισι των εθνεων των αρχυσι, και εν τησι ταφησι, illa mihi quoque videntur, ut viſa fuerunt mendoſa G. Arnoldo Aneniado. p. 164. Libenter auctori ſuo relinquimus vulgatorum explicationem, quam dedit Jac. Elsner in Schediasm. Crit. c. 6. Primum ſuſpicor e proximis ſyllabis οισι male fuiſſe repetitum

σαγαρις) σαγγαριν Arch. Vind. poſt πολλα punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXI.

σφι) deſit Arch. Poſt τετραγωνον punctum Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt νεκρον abeſt.

κατακεκηρωμενον) κατακεκυρωμενον Arch. peſſime.

ανησα) αρνησα Arch. αννησα Paſſ. Si darent codd. formam, reſtituerem ανηθα, quibusvis uſitatam, etiam poetis, Alexidi, Eubulo, Theocrito, Moscho. Suos etiam mores dialecto ſaepe ſequentes Lacones lenius tamen σ literae θ ſupponebant; molles Jones non item, quantum memini, in talibus; nam ρυσμος & ſimilia diverſi ſunt generis. *Valken.*

Poſt εθνος colon ante Reiz.

δ' αν) δε αν Ald Cam I. II Poſt αποταμνονται in his punctum: quod idem exſtat poſt περικειρονται in iisdem. τριχας — περιταμονται non ſunt in Med. Ask. Paſſ. Tranſilierunt haec librariorum oculi Florentiae atque alibi: occaſionem dedit αποταμνονται. Nollem βραχιονας περιταμνονται explicitum de amputatis brachiis, ut omiſſorum cauſa defenderetur. In Scythico luctu convulnerarunt & inciderunt brachia ad ſanguinem eliciendum, quod περιταμνεσθαι. Nihil aliud. Vide lib. 6. 59. *Weſſeling.* Poſt καταμυσσονται punctum Ald. Camer. I. II.

της τε αριστερης) abeſt τε Paſſ.

εν ἁμαξη) εν τη ἁμαξη Arch. Vind, Paſſ.

τον νεκυν τε βασιλεος ες αλλο εθνος) ες αλλο εθνος τον νεκυν τε βασιλεος Ald. Camer. I. II. quod

vocem ἡμισυ, imprudenter ex praegreſſis iteratam. Interpunxi praeterea, και το ἑτερον — επ' ἑτερα δυο, καταπηξαντες τροπω τοιϟ πολλα ταυτα· quippe artius nexa prius, quam res deſiderabat. Atque hic utor conſenſu Pavii & Reiskii. *Weſſeling.*

Poſt τοιϟτω comma, ſed abeſt punctum poſt ταυτα Ald. Camer I. II.

κατα τα μηκεα) Ask fortaſſe & Valla. καταμηκεα olim cum Ald. Abbas Melotus & Reiskius κατα μηκεα *per equorum longitudinem*, vere; requirit oratio hanc notationem, probantque Ask. ſchedae *Weſſeling.* καταμηκεα uno verbo legit Regius A, & κατα μηκεα duabus vocibus Regius B. *Larcheri.*

αναβιβαζϟσι) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Edd. αναβιβαζοντες Med. Paſſ. Ask. absque cauſſa.

ἀψιδας) Ald. Camer. I. II. cum commate poſt vocem.

ὑπεχϟσι) ὑπερεχϟσι Med. Paſſ. Ask. male.

ες τϟς ἱππϟς) Deeſt ες Arch.

κατατεινϟσι) κατακτεινϟσι Ald. Camer. I. II. prave.

ἀποπεπνιγμενων) ἀπεπνιγμενων Arch. comma poſt vocem Ald. Camer. I. II. idem ponunt poſt πεντηκοντα.

ἐπι τον ἱππον) Ask. Med. Paſſ. επ' ἱππον Arch. alii επ' ἱππων cum Ald. Comma poſt το ante ες τορμον in Ald. Camer. I. II. idem in his poſt ἱππϟ.

ἐπισησαντες δε κυκλω) σπεισαντες Arch. Malunt docti viri περισησαντες, aut τω σηματι, aut περι το σημα, ut niteat ſermo. Sed nitori nihil decedet, ſi verba conſideres, σησαντες δε κυκλω επι

το

το, — quod ſcriptor voluiſſe cenſendus eſt. *Weſſeling.* περι το σημα Reiskius; & ſic Valla forte legit, ſive potius, περιςησαντες δε κυκλω το σημα ιππεας τοιετες απελαυνεσι. Codex ſcriptus ſi daret περιθη, una cum interpretamento κυκλω, commode ſervari poſſet επιςησαντες. *Valken.* Poſt σημα comma, ſed nullum poſt τοιετες in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXIII.

αμαξησι) Ask. Paſſ. Vind. Arch. Pariſ. A. Ald. Valla. αμαξη Med. Poſt των δε & υποδεκομενος commata Ald Cam. I. II.

απαντων παραπλησιως &c.) παντων παρατιθει των και τοισι Arch. Vind.

Poſt περιαγονται colon Ald. Cam. I. II.

καθαιρονται) καταιρονται Arch poſt τοιωδε punctum Ald. Camer. I. II. comma in his poſt κεφαλας, punctum poſt ταδε.

ειρινεες) ερινεες Paſſ

εκπυρος) εκπυρες ora Steph. Paſſ. Ask. Comma poſt κειμενην Ald. Camer. I. II. idem poſt ξυλων τε.

ad Cap. LXXIV.

Εςι δε σφι καναβις) Citat Schol. Sangerman. & Heſych. Voc. Antiquitus in his una vox alio forſan ordine fuerit atque ita collocata: Εςι δε σφι κανναβις αυτοματη φυομενη εν τη χωρη, — ταυτης (pro ταυτη) δε πολλω υπερφερει ή κανναβις αυτη, ή και σπειρομενη φυεται· ad iſtam rationem opponuntur τα αυτοματα φυεται, & τα σπειρομενα φυεται, L. 2. c. 94. *Valkenar.* Arridet nobis ingenioſiſſima doctiſſimi viri coniectura.

Poſt παχυτητος comma Ald. Cam. I. II.

λινω εμφερεςατη) λινεω Arch. poſt εμφερεςατη punctum Ald. Camer. I. II.

ταυτη) ταυτα δε Arch. Poſt αὐτη punctum, poſt αυτοματη comma Ald. Camer. I. II. Non placet ταυτα δε Arch. Docetur, cannabim eatenus lino praeſtare, quod & craſſior & maior ſit, praetereaque ſponte proveniat & ſata: quae utique in lino diſcrepant. Heſychii verba, leviter prava, huc ſpectare, docti homines monuerunt. Conf & Valkenarii obſerv. ad L. 2. 94. *Weſſeling.*

και εξ αυτης Θρηϊκες &c.) attigit Heſychius in Καννаβιs — εςι δε φυτον τι λινω ὁμοιον, εξ ου και Θρασσαι ἱματια ποιουσιν. In Herodoteis incommodum eſſe μεν ſenſit Reiskius: vox forſan intercidit. Fac in antiqua ſcriptum membrana: και εξ αυτης Θρηϊ[σσαι γυναικηϊων] κοσμον και εἱματα ποιευνται· facile vox κοσμον in κους μεν potuit deflecti. — Ex proximis, ουδ' αν, ὁςις μη καρτα τριβων ειη αυτης, διαγνοιη, λινου η καννаβιος εςι noviſſima Pollux excitat VII. 72. conf. Caſaub. ad Laërt. III. 63. *Valken.*

εἱματα ποιευνται) εἱματοποιευνται Arch. novo verbo.

Poſt ὁμοιοτατα punctum Ald. Camer. I. II. ſed comma in his abeſt poſt ουδ' αν, & poſt διαγνοιη.

λινου) Utitur Pollux VII. 72. Poſt εἱμα colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXV.

Poſt πιλους colon Ald. Camer. I. II.

ετι-

επιβαλλουσι) Med. Ask. Paſſ. ὑποβαλλουσι Ald. Pariſ. A. Vind. Arch.

Poſt το δε comma Ald. Camer. I. II.

θυμιηται επιβαλλομενον) θυμιαται ὑποβαλλομενον Arch. Vind. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

πυρια αποκρατησειε) πυριη ωρυεται Arch. ceteris negligenter omiſſis. — Amplior lis & difficultas in αγαμενοι τη πυριη ωρυονται, quorum ultimum mirifice vexatur. Th. Galei εξικμαζεσθαι η πυριαθηναι alieniſſimum: ωρυεσθαι aliud eſſe, norunt omnes: eiusdem ιδρυονται haud praeſtabilius. Corn de Pauw ορροονται, ex ορρος. Norunt Medici ορρουσθαι & Clem. Alex. εξορρουσθαι in lacte ſereſcente: a quo ad ſudorem incommodus tranſitus. Reiskius πυριωνται, Heringa αρυονται *hauriunt*, οριγνωνται Abreſch. aut ρωννυονται corroborantur. Quorum quidem quid excellentius meliusve, non finio, arbitratus, macula verbum non eſſe adſperſum. In αγαμενοι haeſito; αγαλλομενοι *delectati* ſi foret, in expedito & plano, ut equidem opinor, omnia. Memorat Dio Chryſ. Orat. 32. p. 378. C. apud barbarorum nonnullos μεθην γινεσθαι πραειαν δι' ατμου θυμιωμενων τινων, lenem naſci ebrietatem ex ſuffitu rerum quarundam: tum gaudere, ridentes exſurgere, & omnia facere, quae bene poti ſolent. Oratorem Scythas, qui laeti illo cannabis fomento & ſuffitu inconditum clamorem edebant, ſine βοωσι ωρυομενοι, uti L. III, 117. reſpexiſſe puto. Forte tamen αγαμενοι *mirantes & ſtupentes* ſanitatis eſt indubiae, ſiquidem cannabis ſemen, pollen & ſuffimen ſtuporem & ebrietatis effectus gignere apta ſunt. In Perſide ac India hanc eius virtutem uſu cognoſci Engelb.

Kaempfer. Amoenit. Exotic. Faſc. 3. p. 645. teſtificatur. Quare quae his cohaerent, *τȣτο σφι αντι λȣτρȣ εςι*, ſuperiora ſpectant, & *την ατμιδα*, Heſychiano *καννα͵βιωθηναι* explanata. *Weſſeling.* Variis *ωρυοντα*, nemini, quem noverim, ſuſpectum fuit *αγαμενοι*. Αγαθαι tamen vel *αγαθηναι*, valde frequentatum veteribus, illis vereor ut iſta fuerit adhibitum ſtructura Ceteris receptum in his ſcribendi morem ſequitur Herod. IV. c. 46. *τα μεν τοι αλλα ȣκ αγαμαι*. VI. c. 76, *αγαθαι μεν εφη τȣ Ερασινȣ, ȣ προδιδοντος τȣς πολιητας.* — Verbum *ωρυονται* diverſimode corrigunt: *ιδροονται* excogitatum Galeo, deſtituitur, opinor, auctoritate, noſtro A. H. dubitanter venit in mentem *αρυονται· πυριωνται*, Reiskio; *οριγνωνται*, Abreſchio. Quando vera vel adinventa, vel adfirmata fuerit lectio, mea cum reliquis refutari poterit coniectura, corrigentis *ρυπτονται*, *ſe abſtergunt*: hoc me iudice reſponderet verbo *καθαιρονται*, poſito c. 74, *θαψαντες δε οἱ Σκυθαι καθαιρονται τροπω τοιωδε·* iſtum, quo funere polluti ſe purgarent, modum, huc usque expoſuit; tandem reliquis ſubieciſſe videtur Herodotus huius ferme ſententiae participium. — *μενοι τη πυριη ρυπτονται*, *iſtius vaporis fomento ſudantes ſudorem & ſordes abſtergunt*; atque ita tamquam in cella ſudatoria *καθαιρονται*, ſicca veluti ſudatione: *τȣτο σφι*, addit Herod, *αντι λȣτρȣ εςι· ȣ γαρ δη λȣνται ὑδατι το παραπαν το σωμα.* Hoc itaque fuerit, quod neſcio quis dixerit *Καννα͵βιωθηναι*. Heſych. in *Καννα͵βις*, Herodoti facta mentione, iſta ſcribit: *καννα͵βιωθηναι, προς την καννα͵βιν εξιδρωσαι και πυριαθηναι.* Poſtremum illud de Graecorum etiam

adhibebatur πυριασεσι· ſecundum Palaephat. π. Α. c 44. quae πυριας usum prima introduxit, Medea ſenes επυρια, ſuesque ſaepe fomentis vegetabat; ſed Pelias πυριωμενος απεθανε· prout illa cod. exhibet ſcriptus. Daedalus qualis σπηλαιϛ Selinuſiis fuerit architectus docet Diod Sic. IV., c. 78. in quo, naturalis ignis vapore commodum introducto, fecerit utentes illo εξιδρϛν λεληθοτως. Timaeus Athenaei XII. p. 519. E. apud Sybaritas cellas in uſu fuiſſe ſcribit ſudatorias, εν αις κατακειμενοι επυριωντο. *Valken.* Van Eldick. Suſpicionum ſpecim. p. 6. χρεωνται legere vult locoquae ωρυονται, Larcherio ingenioſa videtur correctio, qui idem animadvertit, αγαμενοι ſi αγαλλομενοι corrigeretur, omnia fore clara.

λϛνται) λϛονται Arch. Vind.

λιβανϛ) λιβανωτϛ iidem. Poſt τϛτο abeſt comma Ald. Camer. I. II.

καταπλασσονται) Med Ask. Paſſ. Arch. Vind., qui cum marg. Steph. και non norunt, ſicuti nec Aldus. Venerat ex Med. και καταπλ. Copula neceſſaria non erat., καταπασσονται alii cum Ald. Poſt σωμα comma Ald. Camer. I. II.

ευωδιη) ευωδεις Arch. poſt ισχει colon Ald. Camer. I. II.

καταπλαϛυν) Med. Paſſ. Ask. in ceteris & Ald. καταπλαϛην, non bene. Vide Valken. ad L. I. c. 85. Poſt καθαραι comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXVI.

Poſt φευγϛσι colon Ald. Camer. I. II.

μητι γε) ex Arch. cum Reizio reſinximus pro vulgato μη τοι.

καὶ ἤκιστα) Arch. Med. Paſſ. Ask., copula vulgo deerat.

Ἀναχάρσι τε) Arch. Vind. quos Reizio auctore ſequuti ſumus vulgo Ἀναχάρσις τε.

Σκύλῃ) Arch Vind. vulgo Σκύλης. Credo voluiſſe, uti Mſſ. monſtrant, διέδεξαν Ἀναχάρσι — Σκύλῃ: Neque enim Anacharſis & Scyles oſtenderunt. Scythas ab aliorum nationum ritibus abhorrere, ſed utrique, data necis cauſſa, Scythae patefecerunt, quo ipſi animi in cultus & rituum ſint novatores. Τοῦτο μὲν ob copioſiorem narrationem non habet ſuum τοῦτο δὲ, quo & caruit lib. II. 99 & in Plutarch. Conſol. p. 115. C. Quod autem ἀποδεξάμενος mutatur, improbo vehementer. Non iam dico ἀποδέξασθαι ἔργα μεγάλα Herodoti ſermone frequentari, id tantum, Anacharſin in Graecia plura prudentis viri argumenta & rerum inventarum, de quibus docti viri in Diogen. L. I, 105. oſtentaſſe. Simile eſt, ſine cauſſa a Stephano ſollicitatum, Platonis Hipparch. p. 228. B. ὃς ἄλλα τε πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ΑΠΕΔΕΙΞΑΤΟ. *Weſſeling.*

Poſt Ἀναχάρσις abeſt comma Camer. I. II.

τὰ Σκυθέων) τῶν Σκυθέων Arch.

δὲ δι' Ἑλλησπόντου) Med. Ask. Paſſ. In Arch. πλέων δ' Ἑλλησπόντῳ, Vind. δι' Ἑλλησπόντου; δὲ abeſt ab Aldo ceteriſque, neque neceſſarium eſt.

καὶ, εὗρε) Interpunxi poſt καὶ, ſerie rerum expoſtulante, Conf. Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 373. *Weſſeling.*

μεγαλοπρεπέα) μεγαλοπρεπέως εὔξατο Paſſ. Ask. κάρτα μεγαλοπρεπέως Vind. Arch., etiam ora Steph. tum ηὔξατο Arch, Vind.

ταῦτα

ταυτα κατα τα ωρα) poſt ταυτα & κατα commata poſuit Ald. Camer. I. II κατα τα Arch. Vind. recte, vide II. 99. τα non legunt alii, nec Ald. poſt ςησειν colon ante Reiz. comma poſt Ὑλαιην Ald. Camer. I. II. idem in his poſt πλεη.

ενδησαμενος) ενδημησαμενος Ald. ενδησαμενος praeclare H. Valeſius ad Fragm. Polybii p. 36. & Gronovius expoſuerunt. *Weſſeling.* Quam infeliciter iactatus fuit hic locus, antequam illuceſceret haec ſerenitas literarum, quam heroica certe pectora elegantium virorum pepererunt? Sufficit audire notam Stephani (Legit Valla ενδυσαμενος pro ενδησαμενος, pro quo perperam legitur in vulg. edit. επιδημησαμενος.) Vidit ergo Stephanus quoque in Mſſ. id, quo nunc utimur; ſed quia id non intelligebatur, ecce duas mutationes omnino non nanci. Verum id Stephanus perinde ut priores cognoverat, ut tantundem cerneret. Portus latitat Sed vehementer me fefellit Th. Gale, qui in ſplendida luce iam verſans noluit plane verum perſpectare, adeo ut notet (Verte, *appenſis collo ſimulacris*. intelligit cymbalum & tibiam &c. Vide Cl. Alexandrinum de Anacharſi Sunt apud Herodotum αγαλματα ſenſu latiori, ea omnia, quibus quis oblectatur, deorum αθυρματα.) Sic cum voluit acumen Iſ. Voſſii tacite imitando ad ſe transferre, quod 2. 26, uſurpatum inepte iactabat ad Melam 2, 1. 61. praecipitat ſe ex curſu, quem feliciter inceperat tenere. Et tamen diu ante iam produxerat illos primarios Galli Matris Magnae ornatus, quos Graeci vocabant προςηθιδια και τυπας, excellens illud ſtudiorum decus

eus H. Valeſius, quod obſcure interpretatus fuit Livius *cum inſignibus*. Nam & hanc adpoſuit Valeſius, quem etſi nominet fraudulenter ille Suidae in Cantabrigia editor, tamen & omnia, quae habet magnus ille vir, recoquere quaſi ſua eſſent, veritus non fuit. Sed plena lux exorta eſt per clariſſimae & doctrinae & peregrinationis virum Jac Sponium, poſtquam in Miſcell. Erud. Antiq. p. 151. exhibuit publico adſpectui iſtam Laberiam Feliciam Sacerdotem Maximam Matris Deum M. J. cum dependentibus ab humero utroque tum vittis, tum capite, plane ut videas προστηθίδιον, & ſerta tenentem manu ſiniſtra, ut dextra adoleat. Id quod adeo minus mirari nos oportet, quia diu antea iam notatus fuit ab viris doctis caſus Apuleii ob geſtatum Mercuriolum, unde ipſe ſcribit in Apologia: Hiccine eſt ſceletus? Haeccine eſt larva? Hoccine eſt quod appellitabitis Daemonium? Magicumne iſtud, an ſolemne & commune ſimulacrum eſt? Sicut & Matris Magnae ſacra eximie culta in iſta urbe Cyzico in primis docent numi iſtius urbis, iſtam Deam multi praeferentes, quam ex Strabone confirmant. *Gronovius*.

των τις) Paſſ. bene, olim τις των cum Ald.

Σαυλιω) Σαυλωιω Arch. Vind. Poſt τοξευσας comma Ald. Camer. I. II.

αποκτεινε) απεκτεινε Ald. Cam. I. II. in quibus poſt γινωσκειν abeſt comma, quod exſtat poſt δια τȣτο.

Τιμνεω τȣ Αριαπειθεος επιτροπȣ) τȣ νεω τȣ Αριαπειθεος επιτροπον Paſſ. τȣ νεω etiam Ask., & επιτροπον Arch. Vind. ſed ambo Σπαργαπιθεος,

uti

uti Ald. Pariſ. A. Valla & Edd. Ex Medic. quod nunc eſt. Vide *Gronov. Weſſeling.* MS. Timaeum non facit tutorem τȣ Σπαργαπιθεος, ſed τȣ Αριαπειθεος, quod nomen etiam infra cuſtodit circa hiſtoriam Sculae, qui dicitur illic ὁ Αριαπειθεος, & ſic per omnes caſus; quum Spargapithes tantum cognitus ſit ut Lyci pater, avus Gnuri, ac poſtea rex Agathyrſorum, interfector Ariapeitheos. Haec *Gronov.*

Ιδανθυρσȣ) Med. Arch Paſſ. Ιδανθυρȣ Arch. Ινδαθυρσȣ Vind. Ald. Valla.

Σπαργαπειθεος) Σπαργαπιθεος ante Reiz.

ες ων ταυτης ων) εἰς ων ταυτης ην, ὁ αποκτεινας Αναχ. Arch. neglectis ceteris.

ὁ Αναχαρσιν) Paſſ. Ask. Articulum alii praetereunt, quem nec Ald. habet.

ὑπο τȣ αδελφεȣ) απο Ald. Camer. I. II. αδελφιδεȣ Ask. Pariſ. A. Valla, & Steph. ſequutae Edd. Quod nunc legitur, eſt ex Ald. Med. Paſſ. Arch. Optime Gronovius ὑπο τȣ αδελφεȣ. Periit enim Anacharſis manu fratris, patruus Indathyrſi. Idem monuerat Stanleius Hiſt. philoſ. Atque ad haec vellem animum advertiſſent Editores hiſtoriae catholicae T. 5. p. 124. ubi Stephanicam ſequuti editionem, mire comminiſcuntur. *Weſſeling.*

Ιδανθυρσος) Ινδαθυρσος Paſſ. Vind. Ald.

ad Cap. LXXVII.

ὑπο των Σκυθεων) ὑπο τȣ Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. των Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B. levi diſcrimine.

βασιληος) Arch. Olim cum Ald. βασιλεος.

ες πασαν) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. antea προς cum Ald. Comma poſt δυναμ τε Ald. Camer. I. II.

πεπαισαι) Euſtath. Homer. p. 1594. 47. Arch Vind. Valla, tum υπ' αυτων cum Ald. Med. Paſſ. Vind. ceteri πεπλασαι υπο των prius quoque Ald. Camer. I. II. ut Regii duo apud *Larcher*. qui praefert. Cum praeter Euſtathium tres manu deſcripti codd. πεπαισαι edant, profeſſus in Diſſ. Herod. ſui, verum videri: παιζειν, qui per iocum quid produnt, vidimus lib. 2. 28. Sunt varia in Platone, Plutarcho & aliis, quae ſtabiliendo verbo proſunt; αλλως ſollicitatum nollem: idem eſſe ac ματην docuit Perizon. ad Aeliani Var. L. 2. 13. Duplex autem epilogus, qui ſuccedit, orationem dedecorat. Adſentior doctis viris, Pavio, Abreſchio, Reiskio, alterutrum ex ſcholio veniſſe, & fortaſſe priorem, ὁ δ' ων ανηρ — διεφθαρη. Melior ſane cultiorque, qui inſequitur *Weſſeling*. Sic ex Euſtath. & codd. reſtitutum iri conſtat e Diſſ. Herodot. Weſſeling p. 71. ubi ſatis illud πεπαισαι communitum; inventum etiam Vallae monſtrant eius Latina: *aliter haec narratio ab ipſis Graecis deluſa eſt*: quibus recte ſubſtituerunt: *temere ab ipſis Graecis ficta eſt*: hic πεπλασαι inſervire potuit interpretando Herodoteo πεπαισαι. Galeum miror, cur αλλως voluerit in ὁλως mutatum: Αλλως pro ματην, quibusvis ferme fuit in uſu, non veteribus tantum, quorum loca Ruhnken. expoſuit in Timaeum p. 144. ſed & Judaeis Helleniſtis. Ubi Symmachus dedit διακενης, interpres Alex. Jobi XI. 12. habet αλλως· κατα αληθειαν & αλλως opponuntur in IV. Maccab. V. 18.

8. Vulgatum a Schotto in Append. Vatic. Prov. 3. Αδεις εχων ſignificare non potuit ματην λεγεις και ληρεις. Praefigatur vox αλλως: Αλλως αδεις εχων purus putus eſt Atticismus, qualis in ληρεις εχων ſimilibusque obtinet: eius loco Αλλως αδεις eſt apud Zenobium. In Schol. ad Ariſtoph. Equites v. 436. ſcripſerim: ἱνα ὁ λογος αυτω πιςεως εχεσθαι δοκη; και μη αλλως της τε Κλεωνος διαβολης λελεχθαι χαριν· vulgantur iſta, και μη ματην, αλλ᾽ ὡς περι της τ. K. ex alio codice ad αλλως, ματην· ad χαριν, περι tamquam diverſas lectiones, ni fallor, adſcripſerant. *Valcken.*

δη επεηξε) Med. Paſſ. Ask. alii cum Ald. δη τι επρηξε: comma poſt νομαια Ald. Camer. I. II.

δια ξεινικα) δια τα ξεινικα Arch. Vind.

ad Cap. LXXVIII.

Αριαπειθεος) ſemper Arch. Paſſ. Ask. Αριπαθεος Arch.; Vind. ubique Αριπειθεος Ald. & iterum.

Ιςρινης) Ιςρηνης Paſſ. litera augeri debet. Urbs Ιςρια Arriano, cives Ιςριανοι Diodoro L. 19. 73. Ιςριη Jonibus. inde Ιςριηνοι ap. Steph. Byz. & ſupra L, 2. 33. tum ΙΣΤΡΙΗΝΩΝ numi apud Vaillantium. *Weſſeling.* Ιςιης ſcribi poterat; ſed ſcripſerat, ni fallor, Herod. εξ Ιςριηνης δε γυναικος. Urbem ad os Iſtri ſitam, ubi ſe in Pontum exonerat, Ιςρον & Ιςριαν dixerunt, hinc fit ſecundum Steph. Byz. Ιςριανος, και κατα τροπην Ιςριηνος· hoc Jonicum & Herodoti: II. c. 33. τη Ιςριηνοι Μιλησιων οικεουσι αποικοι: ubi tamen ſpectabi-

ſtabilem nobis optimi duo codd. praebent ſcriptionem, τη Ιϛριην οἱ Μελ. οικεουσι αποικοι. Horum cum Scythis commercia vel ſolae Heſychii demonſtrarent Ιϛριανιδες, Holſtenio commodum memoratae. *Valkenar.*

Poſt εγχωριης punctum, poſt τον comma Ald. Cam. I II.

αυτη) αὐτη Arch. non male. Poſt Ελλαδα comma Ald. Camer I. II.

Αριαπειθης) Αριπειθης Ald. Camer. I. II.

Αγαθυρσων) Αγαθυρσου neſcio quis apud Weſſelingium.

Poſt τη comma, colon poſt Οποιη Ald. Camer. I II.

Οποιη) Οπιη & mox, Vind. Arch. poſt αϛη colon Ald. Cam I. II.

Ορικος) Ορϊχος Arch. Valla.

Αριαπειθεϊ) Αριπειθεϊ Ald. & ante Reiz.

διαιτη μεν) Abeſt μεν Ask. & Paſſ.

Poſt παιδευσιος & της commata Ald. Camer. I. II.

τοιουτο) τοιουτον Arch. Vind.

των Σκυθεων) την Σκυθεων Vind. Paſſ. Ask. non male.

οἱ δε Βορυσθενεϊται &c.) ſine parentheſi expreſſit Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt ἔτοι.

ελθοι) ελθη Vind.

καταλειπεσκε) idem & Arch., & verius olim cum Ald. κατελιπεσκε. Poſt προαϛειω punctum Ald. Camer. I. II.

αλλου) λαου Vind. Arch. Valla. poſt ουδενος punctum Ald. Camer. I. II. idem in his poſt Ελληνικη, comma poſt εποιεε.

εποιεε) εποιησε Vind. Arch. Poſt απαλλασσετο abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ενδυς) εσδυς Vind. Arch. poſt ςολην punctum Ald. Camer. I. II.

πολλακις) πλεονακις Arch.

καὶ οικια) Med. Paſſ. Ask., copulam non habent alii.

Βορυσθενεϊ) colon hic poſuit Ald. Cam. I. II. Quia Βορυσθενεϊτεων αςυ, & Βορυσθενεϊτεων πολις, & c. 53. επι τω Ὑπανι Βορυσθενεϊται κατοικηνται, malebat vir doctus, εν Βορυσθενεϊταις, nec confidenter tamen; nihil vulgato verius. Urbs amni Boriſtheni erat ὁμονομος apud Strab. lib. 7. p. 470. & Steph. Hinc c. 24. των εκ Βορυσθενεος τε εμποριȣ και των αλλων — *Weſſeling.* Poſt επιχωριην colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXIX.

εγενετο) εγινετο Paſſ. Ask. Poſt τελεσθηναι punctum Ald. Camer. I. II.

εν Βορυσθενεϊτεων) εν των Βορ. Arch. Poſt μεγαλης comma Ald. Camer. I. II.

Poſt της comma, & ſine parentheſi Ald. Camer. I. II.

ολιγω τι) ολιγον Arch. poſt τȣτεων comma, poſt ειχον colon, poſt την comma Ald. Camer. I. II.

την τε) Med. Paſſ. Ask. Enclitica deſit reliquis & Ald.

Poſt ἡ μεν comma Ald. Camer. I. II.

τȣτȣ εινεκα) Med. Arch. Ask. Paſſ. Vind. Ceteri & Ald. τȣτεων.

επετελεσε) επιτελλεε Arch. επιτελεε Vind., haud abſone.

Poſt *περι* comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt *τουτον* Valla vertit *τουτο, ὅ, τι μαινεσθαι* — refragantibus Mſſ.; Scythae, non eſſe rationi conſentaneum deum excogitare, qui homines in furorem agat, innuebant: *τουτον ἐξευρισκειν θεον, οστις μαινεσθαι.* — Bene poeta de Cupidine, *Τις θεον ειπεν ερωτα; θεου κακον ουδεν ὁρωμεν Εργον.* — Florileg. L. I., 27. *Weſſeling.*

εικος) *οικος*, ex Jonum more Reg. A. *Larcherii.*

διεπρηστευσε) *επρηστευσε* Med. Paſſ. Ask. cum Regio B. apud *Larcher.* *διεπιστευσε* Arch. nam in in Galei adnot. error, forſan & Valla; *διεπρηστευσε* Ald. Vind. Pariſ. A. B. & prior. Edd. Larcherius ſolum Reg. A. nominat. Porro *των* non eſt in Vind. Arch. *διεπεσε* vel *διεπιπτε* coniectura *Valkenar.* *διεπερισσευσε* recepit ex coniectura *Reiskius.* — De famoſo *επηστρευσε*, ſive *διεπρηστευσε* neque ſcio quid dicam aut coniectem. Exſtant doctorum emendationes *διεδρηστευσε*, *εδρηστευσε*, *διεπρησσευσε*, *επρηκτευσε*, *διεπρεσβευσε* partim alienae, partim auctoritate defectae, ſola ſermonis ex analogia arceſſitae. Blandiebatur nonnihil Arch. *διεπιστευσε — προς τους Σκυθας λεγων*, *fidem fecit*, ſeu ut Valla, *iudicium detulit* Scythis *dicens.* — Sed amplius aliquid Scriptor voluiſſe videtur. Rediit in poſſeſſionem *διεπρηστευσε* *Weſſeling.* Nihil nos iuvat illud ex Med. Cod. poſitum, pro *διεπρηστευσε.* Varie viri docti excogitarunt, *διεπρεσβευσε*, *διεδρηστευσε*, *διεπρηκτευσε* quorum primum, Galei, ſententiam praebet minus accommodam; reliqua carent auctoritate: *διεπρησσε* vel *διεδρη* potuerant exemplis firmari. Pro *διεπρηστευσε* praebet Arch. Cod *διεπιστευσε*

πιϛευσε· ſi quis daret διεπεσε. vel διεπιπτε των τις Βορυσθενεϊτεων προς τους Σκυθας, hoc reliquis omnibus anteponerem: debuit enim, dum portis occluſis ſacris Rex Graecanicis operaretur, inſciis cuſtodibus urbe delator *elabi*: hoc Xenophonti ſaepius eſt διαπεσειν eadem, qua hic poneretur, ſtructura, Ἑλλην. IV. p 304. 14., διαπεσειν βουλομενοι προς τους ἑαυτων· mox, παρεντι τους διαπιπτοντας· quae, totidem literis ſcripta, cum vicinis leguntur in Ageſ Encom. p. 35. 36. edit. Hutchinſ. Ἑλλην. III. p 285. 14. απεχαρησαν, εν τη μαχη διαπεσοντες, αμεληισαντων των Βιθυνων· hinc, & a ſe invicem nonnihil, diverſa ſunt διεκπεσειν & διεκπαιειν — *Valken.* Valkenarianam coniecturam in verſione ſua expreſſit *Degenius* & *Larcherius*, quae tamen huic non ſatisfecit. Urbis enim portae non clauſae fuerant, ne cives inde exirent, ſed ad Scythas ab ingrediendo repellendas. Si Boryſtheniris ex urbe exire liceret, quomodo dici poterat quendam horum clam elapſum eſſe? Videtur ergo Larcherio, cui adſentior, διαπρηϛευω eſſe verbum ἁπαξ λεγομενον, quorum alia plura in veteribus occurrunt, eiusque ſenſum eſſe, quem tribuit Henr. Stephanus in Theſauro: *iudicium deſero, iudico;* quare intactum reliquimus vocabulum.

ἡμιν γαρ) Med. Paſſ. Ask., in reliquis δε, & in Ald. Camer. I. II. nulla commata neque poſt καταγελατε neque poſt Σκυθαι.

ἡμεας) ὑμεας Ald. Camer I. II prave. poſt λελαβηκε colon Ald. Camer. I. II. λελαληκε abſurde Arch.

βακχευει, και) βακχευει τε Med. Paſſ. Ask. abeſt τε aliis omnibus, & bene. Vel ſervari debuerat βακχευει, και, vel, primo και, ex κε nato, praetermiſſo ſcribi: βακχευει τε και ὑπο θεȣ μαινεται, *Bacchi ſacris operatur, Deique ſurit inſtinctu.* Inſtinctus divino ſpiritu εμπνευσθεις ὑπο θεȣ, ſaepius εκ θεȣ, vel εκ θεων τȣ κατεχεσθαι dicebatur: iunguntur & a Platone κατεχεσθαι και μαινεσθαι. Dantur loquendi formae eiusdem ferme ſignificatus. Διονυσω μαινεσθαι & εκ Διονυσȣ, εξ Αρεος μαινεσθαι· εξ Ερωτος· εκ Νυμφων· Verbis neutris ὑπο longe plurimis adiungitur; rarius verbo μαινεσθαι. Lucian. D. D. XII. 1 εκεινη μεμηνεν ὑπο σȣ XVIII. 2. μεμηνοτες ὑπο τȣ ποτȣ. *Valkenar.*

κατεισε) κατισε Arch. Med. Ask. Paſſ. κατεῖσε Vind., cui reſpondet εἶσε III. 61. & Homericum καθεῖσεν· vulgo cum Ald. εκατισε, κατισε dedit Med. pro εκατισε· alii forte codd. dabunt κατεισε, *collocavit.* Homericum καθεισε pro εκαθισε Codd. etiam praebent ſcripti Thucyd. p 501. 95. probatum Dukero: διαβας προς μετεωρον τι καθεισε την ςρατιαν Eurip. Phoeniſſ. V. 1195. εξω ταφρȣ καθεισεν Αργειων ςρατον. *Valkenar.*

Poſt εποιησαντο punctum Ald. Cam. I. II. commata poſt ςρατιη & τω in iiſdem.

ad Cap. LXXX.

οἱ Σκυθαι) οἱ abeſt ab Arch. Vind.

Τηρεω) Med. Ask. Paſſ. Valla, recte; Τηρεω vulgo. Docte Valla: ex filia *Teris* genitum: Vallam corrigens Gronovius, dum dat *Terei*, videri queat ipſe potius reprehendendus; nam ſicubi, hic certe poſſunt adhiberi verba Thucydidis

cydidis II c. 29 Τηρεῖ — τω Προκνην — σχοντι γυναικα, προσηκεν ὁ Τηρης ὑτος ὑδεν· ὑδε της αυτης Θρακης εγενοντο· αλλ᾽ ὁ μεν εν Δαυλια, — ὁ Τηρευς, ωκει· — Τηρης δε, ὑτε το αυτο ονομα εχων rex fuit Odryſarum. Fuerunt itaque ſecundum Graecos diverſa nomina. *Teres* & *Tereus*: alterius ſunt generis Αχιλλευς, *Achilles*; Περσευς, *Perſes* &c. Rex hic Thraciae *Teres* pater fuit Sitalcis. Iſta duo Thraciae regum nomina nota ſunt ex hiſtoria Graeca, etiam Philippica — *Valken.*

επανιςατο) Arch. & Edit. Genev. 1618, olim cum Ald. επανιςαιατο.

Poſt την αυτην comma Ald. Camer. I. II.

Θρηΐκην) Θρηκιην Arch. Vind. & ſtatim. Θρηϊκιην Ald. Camer. I. II & ſtatim.

Θρηΐκες) Σκυθαι Arch.

συναψειν) Med. Paſſ. Ask. συναπτειν Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Edd Poſt τοιαδε punctum Ald. Camer. I. II.

Σιταλκης) Σιδαλκης Arch. ſemper.

ταυτα — επεκηρυκευετο) Neglexit haec Valla. Qui Latina adpoſuit, notionem verbi επικηρυκευεσθαι, in miſſis caduceatoribus obviam, & ab Ammonio indicatam, contemſit. Adi Valken. ad Grammat. L. I. 20 *Weſſeling.* Poſt Σιταλκης comma Ald. Camer. I. II.

Σιταλκεω) Ask. vere, ceteri cum Ald. Σιταλκεος.

πεφευγως) πεφευγως τυτον Ald Vind. Arch. Pariſ B. Valla, Edd. ultimum negligunt Med. Ask. Paſſ. Neque temere damno πεφευγως τυτον, tot ſchedis munitum. *Weſſeling.* Poſt Οκταμασαδης comma Ald. Camer. I. II.

εκδιδυς) Med Ask Paſſ. εκδυς Ald. &c. δυς ora Steph

Σιταλκη) Med. Paſſ. Ask. Arch. vulgo Σιταλκην prave in Arch. μητρυ Σιδ.

Poſt κεφαλην colon ante Reiz. poſt Σκυθαι punctum Ald Camer. I. II

νομυς comma poſt vocem Ald. Cam. I. II. γαμυς Arch.

ad Cap. LXXXI.

Poſt Σκυθεων comma Ald. Camer. I. II. punctum habent poſt ηκυον, abeſt his comma poſt ολιγυς.

εςι) ὡς εςι Med. Paſſ. Ask ὡς omittunt alii omnes, & rectius abeſt, quare cum Reizio delevimus Poſt Ὑπανιος comma, poſt χωρος punctum Ald. Cam. I. II.

δε οἱ εςι) Arch. Paſſ. Vind. Ask. olim & in Ald. δ' εςιν οἱ.

ολιγον) ολιγω Margo Steph. Ask. Paſſ. Reg. A. B. apud *Larcher.* poſt τυτων comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt απορρεον.

ποιεει) Ald. & alii omnes, quos ſequor cum Weſſelingio, ποιεειν Med. Paſſ. Ask.

χαλκηΐον) χαλκιον Arch. Vind. & ſtatim, χαλκειον Ask.

και ἑξαπλησιον) Med. Arch. Paſſ. Ask. quae copula in aliis & Ald. negligitur.

επι τω ςςματι) επι ςοματι Vind. Paſſ. Ask. Poſt τον ante Παυσανιης colon Cam. I. II. punctum in his poſt δηλωσω, comma poſt χαλκηΐον.

απο αρδιων) deſit απο Arch. Vind. prior

αρδιων

κεδιαν male. Vide Suid. in voce. Poſt τω ante νομαι comma Ald. Cam. I. II.

ειναι) deſideratur in Arch.

τουτον βουλομενον ειδεναι) abeſt βουλομενον ante Reiz.

των Σκυθεων) το Σκ. non male Paſſ. poſt Σκυθας comma Ald. Cam. I. II.

οἶςε) οισε Ald. Camer. I. II.

πολλον) Arch. Edit. Genev. 1618. vulgo cum Ald. πολλων. Certam praeſtant Porti Emendationem ſchedae & Camerarii L. 6. 43. χρημα πολλον νεων. Simile Comici ex Pluto χρημα πολυ τεμαχων, & Noſtri Lib. I. 36 *Weſſeling.* Reſtituetur πολλον ex codd. quibus Valla concinit, & VI. 43. ſic & alibi loquitur Herod. ὑδατος χρημα πολλον dixit Lucian. de Syr. Dea III. p. 459 Συος μεγιςον χρημα. Soph. Meleagro: θησαυρου χρημα αμυθητον Philoſtratus. *Valken.* Poſt αρδιων colon Ald. Camer. I. II.

ποιησαντι) comma poſt vocem Ald. Camer. I. II. ποιησαντι Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. Edd. ποιησας Med. Paſſ. Ask.

του Σκυθεων) των Σκυθεων Arch.

ad Cap. LXXXII.

δε ἡ) δ' ἡ Ald. Camer. I. II.

αποθωϋμασαι) αποθωμασαι Arch. poſt αξιον comma Ald. Camer. I. II.

και παρεξ) Med. Ask. Vind. ab aliis και abeſt. poſt πεδιου abeſt comma Ald. Camer. I. II.

το οικε) Vind. alii cum Ald. εοικε. De Herculis veſtigio bicubitali ad L. 2. 91. *Weſſeling.* Poſt ανδρος colon Ald. Camer. I. II.

Poſt ποταμον colon Ald. Camer. I. II. comma in his poſt ες τον.

ηϊα) ἦα Ask. poſt λογον colon ante Reiz.

ad Cap. LXXXIII.

ζευγνυσθαι) ζευγνυναι Arch., ſatis bene. Malo ex ſchedis Britannicis ζευγνυναι, quod Scriptori tali in re tritiſſimum L. III, 89. 90. 134. VII. 36. *Weſſeling.* poſt Βοσπορον comma Ald. Camer. I. II.

ςρατηΐην) ςρατειην Edd. Genev. Olim ςρατιην cum Ald. Verius ςρατηΐην — ποιεεσθαι, nec fugit vulgatae menda editorem Genevenſem, etſi male tollentem. Error frequens & manifeſtus, de quo I. 205. atque alibi. *Weſſeling.* poſt αποριην colon ante Reiz. poſt ὁ μεν comma Ald. Camer. I. II.

παρεσκευατο) παρεσκευαςο ante Reiz. poſt Σαων colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXXIV.

Poſt Οιοβαζος comma Ald. Camer. I. II.

ὁ δε εκελευσε) poſt ὁ δε comma & κελευει Ald. Camer. I II. quod Weſſelingius non animadvertit. εκελευσε Med.

τους επεςεωτας) τους επι τουτεων επες. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Ald. Edd. τους επεςεωτας Med. Paſſ. Vind.

Poſt ελιποντο colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXXV.

εσβας) εμβας Arch. εκβας Ald. Camer. I. II. poſt τας ante προτερον comma Ald. Cam. I. II.

ἐξο-

ἐξομένας δε επι τω ἱρω) Ex coniectura Pavil πι τω ριω, in promontorio, ſeu vertice Cyanea- um, ſed incongrua; Elegantior Valkenarii, quam mplecti non poſſum Tacet ſcriptor de Regis n continentem exſcenſu ac tranſitu in fanum, quod praeter morem minime. Το ἱρον ad os Pon- i erat, ſive παρα τας εκβολας τε Ποντε, in Phi- oſtr. I. Vit. Sophiſt. XXIV. I. Ad idem os προς τω ϛοματι τε Ποντε Cyaneae Strabon. VII. p. 492. Ex fano ingens aperiebatur Pontus, petebant- que luſtrantibus petrae Cyaneae ipſumque mare clariſſime, conſpicique in hunc poſſunt diem, docente P. Gyllio Boſp. Thrac. lib III, 5. Weſſel. Praeter ceteros accurate de templo Jovis Ουριε, quod ad os Ponti poſitum eximie dicebatur το ἱρον, agens J. Taylor in praefat. ad Mamor. Bosp. Jovi Urio ſacrum, Herodotea non omi- ſit: meminit certe Herod. c. 87. μεσον εϛι Βυ- ζαντιε τε και τε επι ϛοματι ἱρε. Noſtro vero loco quomodo tandem obſecro ſediſſe diceretur in iſto templo Darius, qui in navi ſederet Ponti ſpectator; nam εσβας ες νεα επλεε επι τας Κυα- νεας καλευμενας· ἑζομενος δε επι τω — εθηεετο τον Ποντον εοντα αξιοθεητον· tandem c. 86. admiran- do hoc ſatiatus ſpectaculo Darius επλεε οπισω επι την γεφυραν· hic Bosporum contemplabatur: pons autem iungebat eam partem Bospori, quae eſſet media Βυζαντιε τε και τε επι ϛοματι ἱρε. Quid itaque? hic navigans Darius, ut Pontum oculis perluſtraret, ſediſſe videtur iuxta navis ma- giſtrum in puppi, qui locus Homero dicitur ικριον. Quid ſi ſcripſerit itaque Herodotus ἑζο- μενος επι τω ἰκριω, ſed eas in tabulato navis: νηων ικρια Homero, Heſychio ſunt aliisque τα σανι-

 δωματα

δωματα των πλοιων· vid. Jo. Scheffer. de Mil. Nav. II. c 5. *Valken.* Valde haec nobis arridet Valkenarii emendatio ingenioſiſſima.

εθηητο) εθηειτο Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. εθηητο Ald. & alii vid. lib. I. 10. poſt Ποντον abeſt comma Ald. Camer. I. II.

Poſt θωϋμασιωτατος punctum Ald. Camer. I. II. θωμασιωτατον Arch.

τ8 το μεν) Pariſ. unus, Valla, rectiſſime τ8το μεν antea cum Ald. τ8τω Arch. Commata poſt ἑκατον & χιλιοι Ald. Camer. I. II.

το δε ευρος) Steph. ora, Pariſ A. B. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Valla. Olim ex Ald. & Med. τ8τι δε, τη.

τριηκοσιοι) Arch., ſed in raſura, Valla, optime. διηκοσιοι vulgo cum Ald. & Reg. A. & B. apud *Larcher.*

Poſt ςωμα comma, & εςι cum ſequentibus junctum in Ald. Camer. I. II.

ευρος) Euſtath. ad Dionyſ v. 140. reſpexit etiam ſequentia. poſt ςοματος abeſt comma Ald. Camer. I. II poſitum comma poſt το ante δη & poſt εικοσι in iisdem.

Abeſt in his comma poſt Προποντις, ſed adeſt poſt μηκος δε, & poſt τετρακοσιων.

ςεινοτητι) ςεινοτατον Arch ςεινοτατα Vind. Prius Galeo arridet. Adi ſis Daviſ. ad Cicer. Tuſcul III. 8. Poſt τετρακοσι8ς colon ante Reiz.

ὁ Ελλησποντος) deſit Arch. Vind. ὁ. Poſt πελαγεος & το commata Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXXVI.

μακρημερι) Med. Paſſ. Ask. μακρη ἡμερη Ald.

Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Edd. quod revocent, quibus allubeſcit.

οργυιεας) οργυιας Paſſ. Ask. οργυας Ask. Poſt πτακισμυριας colon Ald. Camer. I. II.

νυκτος δε, ἑξακισμυριας) abſunt tres hae voces Med. Paſſ. Ask. Arch. Harum omiſſio vocum ex ſcribarum eſt ſocordia *Weſſeling.*

τουτο γαρ &c.) ſine parentheſi Ald. Camer. I. II. in quibus poſt οκτω punctum, ſed abeſt comma poſt αὗται, poſitum poſt μυριαδες.

ἑνδεκα μυριαδες και ἑκατον) Larcherius ſic transponenda cenſuit verba: ἑνδεκα και ἑκατον μυριαδες οργυιεων, uti lib. 7, c. 60. ἑβδομηκοντα και ἑκατον μυριαδες.

Poſt ἑκατον & χιλιοι commata poſuit Ald. Camer. I II.

Θεμισκυρην) Paſſ. Ask. bene, Θεμισκυρον Arch. Θεμισκυραν olim.

Σινδικης) Ινδικης omnes cum Aldo. Quod in Latinis olim *e Scythica*, imputatur Vallae iniuria: abſunt haec & quae adhaerent principi verſionis editioni, addita aut a Phoenice, aut Hereſbachio. Repoſui praepoſita litera, quam articuli poſtrema, uti c. 28, deglutierat, της Σινδικης. Qua quidem in parte audacior ſi cenſear, patroni aderunt P. Bertius de Agger. & Pontib. c. 2. Holſten. ad Steph. Iſ. Voſſius, Gronovius, Berkelius, atque alii. *Weſſeling.*

κατα τουτο &c.) ſine parentheſi ante Reiz. poſt ευρυτατον abeſt comma, poſt ἡμερων exſtat in Ald. Camer. I. II.

δυο νυκτων) δυο non legit Arch.

πλοος) πλοον Med. Paſſ. Ask., in Pariſ. A. B. Vind. Ald. Arch. Edd. πλοος, quod recepit Weſ-

Weſſeling. abeſt poſt αὐται δε comma Ald. Camer. I. II.

τρεις και τριηκοντα μυριαδες) τρεις μυριαδες και τριηκοντα Paſſ. Arch. Poſt ςαδιοι δε nullum comma Ald. Camer. I. II. ſed habent poſt τριηκοσιοι & poſt Βοσπορος τε & poſt Ἑλλησποντος.

ὗτω τε) ὗτοι τε Paſſ. Ask. abeſt τε Arch

Ποντος ὗτος) Arch. Vind Pariſ. A. B. Ald. Omittunt ὗτος Med. Paſſ. Ask.

εκδιδυσαν) εσδιδυσαν Vind Arch.

ες ἑωῦτον) ες αυτον Paſſ Ask.

τε καλεεται) τε non eſt in Arch.; Citat Euſtath. in Dionyſ. v. 14.

ad Cap. LXXXVII.

Poſt της ante αρχιτεκτων comma Ald. Camer. I. II.

Μανδροκλεης) Μανδρεκλης Vind. Arch.

θησαμενος) θεησαμενος Ask.

επ' αυτῳ) επ' αυτον Med Paſſ. Ask. επ' αυτῳ Ald. Vind. Arch. αυτῳ Pariſ. A. B. Scripſ. ex Schedis επ' αυτω, ſicuti paullo ſupra επι Θερμωδοντι ποταμῳ· ſi qui priſcum επ' αυτῳ ſervatum vult, utatur Pauſaniae, de quo ſupra, cratere, Μνᾶμ' αρετης ανεθηκε — Ποντῳ επ' Ευξεινῳ — & conſimilibus, *Weſſeling.* Si dediſſet Med. ες αυτον, ſignificari poſſet; *duas columnas illuc deportatas ſtatuit*, vel *erexit*: atque hoc cum aliis Herodoteis etiam comparari. Sed placet coniectura Gronovii, legentis επ' αυτω, *ad Bosporum.* Quod vero in eam rem excitat e VII. c. 226. ὁ λιθινος λεων ἑστηκε επι Λεωνιδῃ, mallem omiſiſſet; *in honorem enim Leonidae*

δαι leo fuerat is erectus: Clemens Alex. Propt. p. 32. 23. Αργυννε νεων Αφροδιτης ιςαϑαι επ' Αργυννω τω ερωμενω. *Valk.*

ες μεν την) Med. Ask. Paſſ. ες μεν την ετερην Ald. & ali poſt Ασσυριαι punctum, poſt ες δε την comma Ald. Camer. I. II.

οσαπερ ηγε) οσα περιηγε Ask. Poſt παντα & των commata Ald. Camer. I. II. παντων των μεχρι Arch.

τετεων) τετε Arch. poſt εξηριϑμηϑησαν comma non eſt in Ald. Camer. I. II. neque poſt Βυζαντιοι.

ετος δε κατελειφϑη) ετος δε Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. ab Arch. κατελειφϑη abeſt, neutrum prave: δε non habet Med. Paſſ. Ask.

Βυζαντιω) Βυζαντιων Arch.

Poſt ὁ χωρος comma ante Reiz. poſt την comma Ald. Cam. I. II.

δοκεει) δοκεειν Arch. Vind.

μεσον) ες μεσον ora Steph. Paſſ. Ask. Vind. De Orthoſia Diana docte Jo. Alb. Fabricius ad Sext Emp. X. 179 *Weſſeling.* Poſt Βυζαντιε τε comma Ald. Cam. I. II.

ςοματι ιρε) ςοματος Vind. poſt ιρε colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

Poſt Σαμιον comma Ald. Cam. I. II.

πασι δεκα) Vind. Paſſ. Ask. ora Steph. Valla, πασα Arch., παισι in ora; παισι Ald Med. πασι unice verum. Tale Παυσανιη δε ΠΑΝΤΑ ΔΕΚΑ εξαιρεϑη και εδοϑη L. IX. 80. & ὑπισχευμενοι, τα ΠΑΝΤΑ οἱ ΜΥΡΙΑ δωσειν lib. 3. 74. Pavius

vius a veritate proxime aſuit, *πᾶσι δεκα*, videlicet *ταλαντοις*, reſingens: *talenta* enim aliena ſunt. Genus hoc egregie magnus Is Caſaubonus ad Strabon. lib. 3. p 232. & Athen. 4. 10. illuſtravit. Peſſime P. Bertius de Agger. & Pont. c. 2. *παισι δεκα* abſtulit orationi, corona aurea virtutis ergo Mandroclem & aliis muneribus abs rege donatum ex male intellecto, quod ſequetur, epigrammate iactans. *Παισι* & *πασι* commutari docuit Rigaltius in Artemidori I. 47. II, 42. Ego vero inſuper *ζωα γραψαμενος* habere non debui. Ecce tibi Euſtath. *και παρ' Ηροδοτω το, και ζωα γραψαμενος, ηγουν ζωγραφησας*, ubi plura. *Weſſeling.* Revocabitur & *πασι* ex codd. Verba Herod. ex lib. I. c. 50. *κτηνεα τα θυσιμα παντα τρισχιλια εθυσε*. Galeus commode contulit ad haec Parthenii *π*. E. Π. c. IX f. *παντα ἑκατον εναγισαντες αυτη· omnia centena*, Caſaubonus interpretatur in Athenaei IV. c. 10. Homerea, quae collegit B. Martinus V. L. III. c. 22. quaeque plura ſimillima videntur, ſunt tamen diverſa. *Valkenar.*

Poſt *απαρχην* abeſt comma ab Ald. Camer. I. II.

ζωα γραψαμενος) Arch. Ask. Valla & Euſtath. in Hom. p. 626. 54. olim *ζωαγραψαμενος*. Poſt *Ηραιον* abeſt comma Ald Cam. I II

Poſt *γεφυρωσας* comma habent eaedem.

Μανδροκλεης) *Ανδροκλεης* ex ſchedis P. Gyllius Bosp Thrac. L. 2. 13. in epigrammate tantum. Pati poſſem, ut *Ανδροκλεης* detracta priore litera pingeretur, ni Mſſ. contravenirent omnes, & Tzetzes Chil. I. Hiſt. 31. *Weſſeling.*

Βασι-

βασιλεος εκτελεσας) βασιλεος δ' εκτελεσας rch. ne verſui modulus hiaret, ut puto. *Veſſeling.*

ad Cap. LXXXIX.

Poſt Ιωνες τε & Αιολεες commata Ald. Cam. II. idem in his poſt ςρατος.

ςρατος τας) Abſunt haec duo Paſſ. Ask. ας omittit Arch. poſt Ιςρε punctum Ald. Caner. I. II.

τον ποταμον) τον non habent Paſſ. Ask. Vind. ieque neceſſarius eſt articulus. poſt εκ τε comna Ald. Cam. I. II. & colon poſt εζευγνυε, abeſt rero his comma poſt Δαρειος δε.

Βοσπορον) Ποντον Arch. Valla.

ad Cap. XC.

Poſt αριςον colon Ald. Cam. I. II. comma his poſt ανδρασι, punctum poſt ακεσαϑαι.

εισι δε αυτε) Med. Paſſ. Ask. εισι δε τετε Vind. Arch. Vulgo εισι γαρ τετε cum Ald. Attigit haec Euſtath. in Hom. p. 1263, 32. Poſt ρεεσαι punctum Ald. Cam. I. II. comma habent poſt Απολλωνιης.

ημερεων) deſit in Arch. male. comma poſt ετος Ald. Cam. I. II.

Κονταδεσδον) Κονταδεςον Arch. Vind. Valla, & ſic deinde ad eum modum. Poſt Κονταδεσδος comma ante Reiz.

Αινω πολι) Αινον πολιν Arch. poſt. πολι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCI.

εγγραψαι) γραψαι Med. Paſſ. Ask., εγγραψας Arch. Vind Ald. Pariſ. A. B. Edd quod ſervari debuerat, ob alludentem Libanium. Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II. in quibus commata exſtant poſt κεφαλαι & αριςαι τε, punctum poſt ποταμων, ſed abeſt comma poſt απικετο, inſertum autem poſt αριςος τε.

ταυτα δη) ταυτα δε Ald. Cam. I. II. & vulg. δη Arch.

ad Cap. XCII.

ες αλλον) επ' αλλον Arch. Vind. haud male, poſt τω comma in Ald. Cam. I. II.

Αρτισκος) Αρτησκος Ask. Med. poſt εςι colon Ald. Cam. I. II.

ὃς δη δια) ὃς δια Arch. Paſſ.

Οδρυσεων) Vind. Arch. recte. Οδρυσαων olim cum Ald.

χωριον) χωρον marg. Steph. Ask. Paſſ. Poſt παρεξιοντα comma Ald. Cam. I. II.

μεγαλες) μεγαλων Ask. Med. Paſſ. Vide *Gronov.* qui ad h. l. Nolui praecipere iudicium lectoris & poſterorum, retinens in contextu, quod antea exſtiterat, quum tamen exhiberet optimus codex μεγαλων, Prorſus recte. Etenim quum Darius quemque militem non iuſſerit βαλλειν, και συμβαλλειν, ſed τιθεναι, ſatis apparet, veram eſſe ſcriptam lectionem, & non fuiſſe exiguos, aut miſſiles ſilices, aut minuta fruſta. Ipſos autem hos cumulos etiam fuiſſe magnos, opinor ſponte ſatis patere, etiamſi non dicatur.

απηλαυνε) απελαυνε Vind Arch.

ad

ad Cap. XCIII.

αθανατιζοντας) απαθανατιζοντας hoc ex loco Euſtath. in Perieg. v 304. Non indigemus Euſtathiano απαθανατιζοντας, a Fabro non provide arrepto. Simplex aeque ac compoſitum a in re locum capeſſere Diodoro lib. I 94. deſcriptum eſt. Adde Kuſteri Diatrib. Anti Gronov. p 52. *Weſſeling* Quod mutatum volebat T. Faber ob iſta praeſertim Euſtath. in Dionyſ. v. 304 Ηροδοτος απαθανατιζοντας αυτους καλει· tuetur non immerito Gronov. Explicuit utrumque de Getis adhibitum Weſſeling. ad Diodor. T. I. p. 105. habet & αθανατισμον Diodorus; & rariſſimum αθανατιαν Philoſtratus. *Valkenar.*

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

Θρηΐκες) Θρηκες Ald. Camer. I. II.

ὑπερ) non eſt in Arch.

Σκυρμιαδαι) ita & Νιψαιοι Arch. Valla. Vid. Steph. Byz. in Νιψα, vulgo Κυρμιαναι & Μυψαιοι cum Ald Confidentiam Gronovii, qua Νιψαιοι ex correctione Holſtenii, fide Stephani & Suidae certiſſimi, exploduntur, demiror, cum Vallae & Arch, quod ex Galeo cognitiſſimum erat, Codex ita praeferret. Mihi alia mens, Stephani auctoritatem, MSS. ſtabilitam, non eſſe ſugillandam, opinato. Σκυρμιαδαι item videntur boni, liquido docentes, Σκυρμιαδαι, εθνος συν Γεταις in Stephano olim fuiſſe, non Σκυμνιαδαι· cui ſuſpicioni ſeries in Ethnicographo literarum robur addit. Utrumque amplexus ſum. *Weſſeling.*

Poſt Δαρειω punctum Ald. Camer. I. II. ſed comma poſt Γεται abeſt.

ανδρειοτατοι και δικαιοτατοι) ανδρωτατοι Ald. Cam. I. II. και γενναιοτατοι και δικαιοτατοι Arch, in Paſſ. και δικαιοτατοι deſunt, male. Vid. Euſtath. in Dionyſ. v. 304.

ad Cap. XCIV.

Poſt τροπον punctum Ald. Camer. I. II.

Ζαλμοξιν δαιμονα) Ζαλμοξιν Pariſ. B. Arch. Vind. Valla. ora Steph. Paſſ., Ζαλμοξιν Ask. Med. & ita hi & ſuperiores more ſuo ſemper. Citat Heſychius in Ζαλμολξις & Suidas: δαιμονα Ald. & Edd. non habebant, olim Ζαμολξιν Edd. Superius ιεναι τε, mallem δε. Male olim aberat poſtremum δαιμονα, ſiquidem pro daemone inter Scythas habitum Lucianus, Clemens Alex. atque alii teſtificantur. Diogenes VIII. 2. και δελον Ζαμολξιν, ω Γεται θυεσι, Κρονον νομιζοντες, ως φησιν Ηροδοτος. quorum poſtrema, niſi cum Stephano Monachio ante Κρονον poſita primitus fuiſſe arbitreris, erroris Diogenem arguunt. Recepi Ζαλμοξιν ex tanto codd. conſenſu. Prophyr. vit Pythag. ſect. 14. ſic nuncupatum tradit ex pelle urſina, quae recens nato fuerit injecta: nam talem Thraces pellem Ζαλμον appellare: unde iuſta Alberti divinatio, in Prophyrio etiam Ζαλμοξιν fuiſſe. Accedit Heſychii, leviter diſcrepans, ex Herodoto ſcriptura, & in primoribus editis Aenaeae Gazaei, teſte Ritterſhuſio. Certiſſimum eſt, ab aliis nomen pingi aliter: hoc quaeritur, quomodo Herodotus, cuius ſcriptis membranis ſi fidere licet, id maluit, quod datum eſt Γεβελεϊζιν. Matth. Praetorius in Orbe Gothico interpretatus eſt e

igua Lithuanica, qua *gyva legſis* ſignificat *ctorem* & *quaſi datorem quietis*, ſicuti eadem *meluks* aut *Ziameluks* eſt *deus terrae*; haec Th. S. iyerus Orig. Sinicor. p 283. in re lubrica & modum incerta. *Weſſeling.*

Poſt αυτεων comma Ald. Cam. I. II.

Γεβελεϊζειν) Βελεϊζειν Med. Ask. Paſſ. Valla. βελεϊζειν Arch. vid. Weſſelingii notam prae- :d. in fine.

πεντετηρiδος) πεντηριδος abſurde Arch. Vind. alla.

Poſt λαχοντα comma Ald. Cam. I. II. idem ı his poſt των ante αν ἑκαστοτε, punctum poſt δε, comma poſt οἱ μεν.

αποπεμπομενε) τες αποπεμπομενες Med. Ask. aſſ. Codd. αποπεμπομενες, quidquid dicatur, ıeri ac laudare haud poſſum. Planum eſt ve- ıs ac defenſum abs Abreſchio ad Ariſtaenet. '. 156. *Weſſeling.*

τας χειρας και τες ποδας) εντελλομενοι τες τοδας mire Arch. poſt χειρας comma Ald. Ca- ner. I. II.

ριπτευσι) Arch. Vind. bene: olim ριπτεσι. 'ιπτευσι & απειλευσι, Jonum dialectus approbat. *Veſſeling.*

τοισιδε) τοῖσιδε ante Reiz.

τον αγγελον) omittunt τον Arch. Vind.

Poſt Θρηϊκες comma Ald. Cam. I. II. idem ponunt poſt βροντην τε, omittunt poſt ερανον.

απειλευσι) Arch. Vind. Vulgo απειλεεσι cum Ald. Citat Euſtath. in Dionyſ. v. 304. poſt εἰναι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCV.

Poſt Ἑλλήνων comma Ald. Cam. I. II.

και Ποντον) haec duo abſunt Med. Paſſ. Ask. perperam, uti ex Heſychio patet. και Ποντον οικεοντων Ἑλλήνων Arch.

Poſt Μνησαρχȣ punctum Ald. Cam I. II.

αυτον γειομενον) Arch. Med. Vind. Paſſ. Ask., αυτον Ald. & alii non norunt.

χρηματα κτησασθαι συχνα) κτηματα & μεγαλα ora Steph. Paſſ. Ask.

απελθειν) επελθειν Arch.

Poſt Θρηΐκων comma Ald. Cam. I. II.

ὑπαφρονεϛερων) ὑπ᾽ αφρονεϛερων Iidem.

Θρηΐκας) Θρηκας Ald. Camer. I. II.

ασθενεϛατω) ασοφωτατω Euſtath. Hom. p. 479. 17.

Poſt ανδρεωνα colon, poſt ες τον. comma Ald. Camer I. II.

Poſt αναδιδασκειν comma in iisdem, & comma poſt γινομενοι, punctum vero poſt αποθανεονται, comma poſt τȣτον.

αιει) Ask. Arch., ut proxime: αει alii. poſt περιεοντες comma Ald.

καταγαιον) καταγεον Arch. Vind.

εποιεετο) Haec usque in proximum καταγαιον οικημα tranſiliit negligens oculus Arch. poſt ηφανισθη punctum Ald. Camer. I II. comma in his poſt εποθεον τε, idem poſt εγενετο & τα.

ad Cap. XCVI.

τȣτȣ και) Deſunt iſta duo Med. Paſſ. Ask. poſt τȣτȣ comma Ald. Camer. I. II.

καταγ-

κατεαγέεις) κατεαγεις Arch. poſt οικηματος omma Ald. Cam. I. II.

ουτε ων πιστευω τι λιην) Med. Paſſ. Ask. τι deeſt 'ariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Edd. & abeſſe poteſt. ων abeſt Ald. Cam. I. II.

εστε δη) ει δη & mox ει δε Arch. Vind.

ὑπο Περσεων) Med. Arch. Paſſ. Vind. Ask. 'ariſ. A. B. Valla. ὑπο Δαρειου και Περσεων Ald. & Edd.

ad Cap. XCVII.

ἀμ' αυτω) Deſunt haec duo Arch. & Vind.

τον εκ) Et haec duo illis abſunt.

Ερξανδρου) Ἐρξανδρ ora Steph. Εξανδρου Ask. ὁ Ρεξανδρου Arch. Valla. Ερξανδρου recte, nec diſcrepat lib. 5. 87. Tzetzae ſcriptura, qualis Arch. & Vallae, in fraudem induit, cum Chil. III. 465. και Κωης Ορεξανδρου, — & brevi poſt Κωης ὁ Ορέξανδρου aptato imprudenter nomini hominis articulo. Ρεξανδρος nihili eſt, natum aberrantis calami ductu ex genuino Ερξανδρος. *Weſſeling.*

Poſt φιλον ειη comma Ald. Cam. I. II.

γνωμην αποδεικνυσθαι) κατα γνωμην Arch. tum αποδεικνυσθαι Vind. Med. Paſſ. Ask. bene. αποδεξασθαι Ald. Arch. Pariſ A. B.

Poſt της ante ουτε comma Ald. Cam. I. II.

αρηρομενον) αρηρεμενον Ask. prave. vid. Hom. Il. Σ. 548 Apollon. Rhod. III. 1335. &c. αρηρεμενον Ald. Camer. I. II.

συ νῦν) σύ νυν ex Abreſchii coniectura verius.

γεφυρην) γεφυραν Vind. Arch. Ask., ſaepiuscule ita in Muſis.

αυτης) αυτῇ Arch.

εςαι αποδος) εςι ora Steph. Arch. Ask. Vind. Paſſ. In Med. Ald. Edd. εςαι. non refert multum, hoc retineas, an εςι ex manu exaratis libris, quamquam poſterius paulo videtur ſignificantius. Additamentum Arch. ἡμιν ασφαλης, Herodoteae abundantiae praefert ſpecimen, quo nunc non capior *Weſſeling*.

δυνεωμεθα) Med. Paſſ. Ask. δυνωμεθα ceteri cum Ald. Poſt ασφαλης punctum Ald. Camer. I. II.

αν με ἐμεωυτε εινεκεν) Vind. Olim cum Ald. ἑωυτε.

καταμενω) punctum poſt vocem poſuit Ald. Camer. I. II. καταμενεω Arch. Poſt μεν την comma Ald. Camer. I. II.

ες μεσον φερω) punctum hic habet Ald. Camer. I. II. φησω Med. Paſſ. Ask. & Regius unus *Larcher*. Multo uſitatius eſt φερω. φησω tamen, quod e Med. promit Gronovius, vix a librariis exſpectandum, ſi codd. adfirmarent alii, vel potius φησας, nemo iure repudiaret: εγω γνωμην — ες μεσον φησας, αυτος μεν τοι ἑψομαι τοι, *ego, palam animi mei ſententia verbis explicita, nihilominus ipſe te ſequar.* ες μεσον hic eſſet *in concilio regio:* εν Αργειοις μεσοις & ſimilia proſtant collecta D'Orvillio in Chariton. p. 547. Ut Herod VIII. 26, ειπε ες παντας τα δε, ſic ſaepe loquuntur Tragici. *Valkenar.*

λειφθειην) ληφθειην Arch. Poſt Δαρειος colon Ald. Camer. I. II. idem poſt τοιοδε habent.

Comma poſt συμβελιης Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCVIII.

Ταυτα δε ειπας) Ex Med. Ask. Paſſ. reliqui & Ald. de omittunt.

Ιωνων) Ιωνας Vind. Arch. Valla Oſtentant membranae, quod placere poterit. Aderant tyranni ex Helleſponto, Cherſoneſo, Aeolide, & Jonia, quos omnes Rex ſi compellavit, Jonum praecipuam duxit rationem, gratia & auctoritate potiorum, niſi ſi patrii moris tenax Jonum titulo Graecos comprehenderit. Lege c. 137. 138. *Weſſeling.*

Poſt ταδε punctum Ald. Camer. I. II. idem in his poſt ſequens ταδε.

δε εν τετω) Med. Paſſ. Ask. δε τετω, ceteri δε εν quod rediit.

διελθωσι) Sic Med. Ask. Paſſ. διεξελθωσιν Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Edd., quorum frequens verborum commutatio, uti c. 123. res redit eodem. *Weſſeling.*

ὑμιν) ἡμιν Arch.

αὐτεων) αυτεων Ald. Camer. I. II.

επειγετο) ηπειγετο Vind. Arch. colon poſt vocem, Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCIX.

Θρηΐκιη) Θρηκιη Vind. Arch.

Poſt προκεεται punctum Ald. Cam. I. II. idem in his poſt εκδεκεται.

κολπε δε αγομενε) Θαλασσης Pontus eſt, utramque in regionem ſeſe inſinuans. Nam, quod vir maluit doctus, κολπε ανομενε της θαλασσης ταυτης, *ſuperato maris huius ſinu*, nimium abit a ſcriptis codd. & progreſſum itineris, quo

 de

de nihil hic, ſiſtit. Mare ipſum, quatenus Scythiae & Tauricae oras adſpergit, varie appellat, modo in orientis, modo occidentis plagam diffuſum *Weſſeling*. Quid ſi legatur της θαλασσης, aut omittatur γης; Hoc melius. *Goldhagen*.

το δε απο Ιςρȣ) haec dispuncta bene non ſunt: voluiſſe puto, το δε απο Ιςρȣ ερχομαι σημαινεων· το προς θαλασσαν αυτης της Σκυθικης — ες μετρησιν απο Ιςρȣ· αυτη ηδη — Jus poſtulat, Aldusque cum ſchedis Pariſ. Plura moneri non patior, nactus adſtipulatorem C de Pauw. *Weſſeling*. Cum Reizio hoc modo interpunximus. Aliter *Goldhagen* interpungendum cenſuit, qui, poſt ερχομαι, inquit, incido, poſt σημαινεων comma deleo, poſt χωρης, aut potius poſt θαλασσαν, iterum incido, atque ita ερχομαι cum ες μετρησιν coniungo, atque ſic lego: το δε απο Ιςρȣ ερχομαι, σημαινεων το προς θαλασσαν, αυτης Σκυθικης χωρης ες μετρησιν. Απο Ιςρȣ iungendum eſt ſequentibus.

αυτης της Σκυθικης) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Paſſ. της deſit aliis & Ald.

απο Ιςρȣ. Αυτη) Pariſ. uterque & Ald. quem ſequi placuit, Reizio auctore, in Weſſelingiana poſt μετρησιν punctum eſt, & απο Ιςρȣ cum ſequentibus conſtructum.

Σκυθικη) Med Paſſ. Ask. Σκυθιη Ald. & alii. Poſt εςι abeſt comma ante Reiz. & poſt Φερȣσαι in Ald. Cam I. II.

προκειμενην) προσκειμενην Arch.

νεμεται) νεμονται Ald. Cam. I. II. & ex his margo Steph.

Χερσονησȣ) habet hinc Steph. Byz. in voce.

Poſt

Poſt *κατηκει* colon ante Reiz.

την ηω) omittit *την* Arch. qui *ὑρων* cum Aldi, alii *ὑρων*.

Poſt *χωρης*) punctum Ald. Camer. I. II

Αττικης) *Αττικης χωρης* Vind. Arch. poſt *εθνος* comma Ald. Camer. I. II.

γενον τον Σενιακον) Herodotea ſic primum reddidit Valla, ut eadem quidem legiſſe videatur, ſed ordine a vulgato nonnihil diverſo collocata: *τον γενον τον Σενιακον, τον απο Θορικε μεχρι Αναφλυςε δημε, μαλλον ες τον ποντον την ακρην ανεχοντα.* quo modo ſi legerentur in codd. non diſplicerent. *Valken.*

Θορικε) *Θωικε* Arch. poſt *δημε* colon Ald. Camer. I. II. nullum in his comma poſt *λεγω δε*, quod poſitum poſt *σμικρα*.

συμβαλεειν) *συμβαλλειν* Ald. Camer. I. II. *συμβαλεειν* Arch. Vind.

τοιετον) Iidem cum Med. Paſſ. Ask. Vulgo cum Ald. *τοιετο*, nec male. Poſt *εςι* colon Ald. Camer. I. II. & reliqui ante Reiz. comma poſt *δηλωσω* Ald. Camer. I. II.

ὡς ει) *ὡς ειη*) Ald. Cam. I II. in quibus comma abeſt poſt *λιμενος*.

αποταμοιατο) *αποτεμοιατο* Paſſ. Ask.

δυο δε λεγων) *δυο λεγων* Ald. Camer. I. II.

εοικε ἠ) *εοικε μεν ἠ* Paſſ.

Ad Cap. C.

το κατυπερθε) *το* abeſt Arch. Vind. poſt *Ταυρων* comma Ald. Camer. I. II.

ηοιης) *ηες* Arch. Vind. poſt *νεμονται* colon Ald. Camer. I. II.

του τε) του δε Arch. Vind. poſt ποταμου colon Ald. Camer. I. II. idem poſt ταυτης ante Reiz.

τα κατυπερθε) τε κατυπερθε Arch.

μεσογαιαν) μεσογεαν idem, ſaepeque poſtea. Poſt Φεροντα comma Ald. Camer. I. II.

τελευταιων) τελευτεων Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CI.

Abeſt poſt Σκυθικης comma Ald. Cam. I. II. quod abeſt his poſt ισον, ſed poſitum poſt Φερον, & colon ante Reiz. poſt θαλασσαν. Poſt Βορυσθενεα comma Ald Camer. I. II.

δεκα) Citat Euſtath in Perieg. v. 311. poſt οδος colon ante Reiz poſt ετερων δεκα punctum Ald. Camer I. II poſt οδος colon ante Reiz.

οδος ἡ ἡμερησιη) οδος ἡμερησιη ſine articulo Arch. Vind. poſt ἡμερησιη comma Ald. Camer. I. II. poſt μοι colon ante Reiz.

ειη της Σκυθικης) Ald. Pariſ A. B. Arch. Vind. Edd. ειη προς Σκυθικης Med. Paſſ. Ask. προς codd. & ſententiae iuſſu exterminavi: quae enim pro voce aſſerenda Gronov., non urgent. *Weſſeling.* Poſt σταδιων colon ante Reiz. abeſt comma poſt ορθιον Ald. Camer. I. II. poſt σταδιων colon ante Reiz. Comma poſt αυτη & colon poſt τοσαυτη Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CII.

λογον) λογου Arch.

ιθυμαχιη διωσασθαι) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch. recte, conf. Gronov. cuius ιθυμαχη ex Med. plerique omnes iure damnant. Vide c. 120.

20. δηωσασθαι Ald. Edd. Interpretatio ſemel Valla *proelio repellendis*, mireris, quemadmodum poſteriores id retinere potuerint, tantopere fluctuantes, quoniam id nulla ratione ex Graecis exhauſerias; tamen ſatis naſuti & ſagaces, qui ſi penetrare potuiſſent. Itaque refert, ut cognoſcatur Portus; cuius haec ſunt verba in v. Δηιεν *Valla & Stephanus Vallam ſequutus*, το δηωσασθαι pro *repellere ſumſit. Sed ſi bona eſt eorum interpretatio, διωσασθαι legendum erit, παρα το διωθεω. Alioqui iam caedere ſignificat, ut ante declaratum. Verbum* διωθεω *habemus paullo poſt.* Satis apertos vides oculos fuiſſe, ſed incertos, quo vergerent. H. Stephanus nihil de eo ſcribit, niſi tantum in verbo Δηιοω (*Media etiam voce hoc verbum ponitur, ut* δηωσασθαι την (*melle* ταν), νησον *inſulam populari apud Herodotum.*) Itaque ſequutus hanc notionem primus interpres & retinens vulgatum mutare ita debuerat *proelio conſumendis & occidendis*. Sed nulla in hoc culpa eius, qui procul dubio veram lectionem ante oculos habuit, legens διωσασθαι, quod percommode ad h. l. Heſychius exponebat, διωσαμενοι, απωθησαμενοι, εκβαλοντες; ſive ita accipere placuerit, ſive pro diſiicere, diſpellere. Certe Graeca iſta vox ipſa Herodoti manus eſt, quod pignorari te poſſe teſtor ex fide praeſtantiſſimi cod. Med. Et quum hoc ita ſe habeat, an vero cunctari fas eſt etiam alterum, quod ſubnectam, aeque verum eſſe? Habet enim quoque idem MS. ιθυμαχιη, etſi infra ad c 120, ubi ponit ιθυμαχιην, nihil notaverim. *Gron.*

Poſt συνελθοντες comma in Ald. Camer. I. II. quod in his abeſt poſt ſυλλεγοντο.

επελαυνοντος) επιόντος Arch. Vind. ſicuti c. 118. 119. & alibi. Scholion alterutrum eſt.

ad Cap. CIII.

Poſt Τουτων & Ταυροι μεν commata Ald. Camer. I. II idem poſt και τους & poſt Ἑλληνων.

χρεώνται) χρεονται Reg. A. apud Larcher. qui iure praefert.

επαναχθεντας) επαναθεντας Ald. Cam. I. II.

καταρξαμενοι) Paſſ Ask. κατευξαμενοι Arch. Valla, καταρ' ευξαμενοι Ald. Med. Vind. Edd. κατ' αρ' ευξαμενοι Regii A. B. D. ſed in poſterioris margine κατευξαμενοι. *Larcher*. Nihil verius liquidiusque quam καταρξαμενοι. Recurre ad L. 2 45. 4. 60. Firmat Euripidis Iphig in Taur. v. 38. Θυω γαρ, οντος του νομου και πριν πολει, Ος αν κατελθη τηνδε γην Ἑλλην ανηρ, Καταρχομαι μεν. — Quod ſufficit. *Wesseling*. In Edd. antiquis ſcriptum καταρευξαμενοι qui aliter primus ſcribendum curavit, tmeſin hic ſibi deprehendiſſe viſus eſt, qualis nulla datur apud Herod., voculam etiam ρα non adhibentem. Duplex fuit in codd. lectio καταρξαμενοι & κατευξαμενοι ad quarum alterum doctum correctorem literis ευ impoſuiſſe ſuſpicor αρ. utramque recepit, ut ſolebant iſti ſaepenumero, librarius: ſupra IV. c. 60. & alibi fuit in eodem verbo variatum. Noſtro loco de Scythis Tauris, *pro victimis advenas caedere ſolitis*, ut ait Mela, ſcripſerat procul dubio Herod. τους αν λαβωσι Ἑλληνων — καταρξαμενοι ροπαλω παιουσι την κεφαλην· *auſpicati* velut victimam, *clava caput percutiunt*; non ut Graeci, qui cultro victimam immolationi deſignabant. Huic adfirmandae lectio-

ectioni ſufficiat vel unicus locus Eurip. Iphig. in Taur. v. 1154. quo Taurorum rex Thoas comites interrogat, Iphigeniae ſacerdotis, *utrum illa iam* των ξενων κατηρξατο, *hoſpites ſit auſpicata.* In Graecorum ſacris uſitatiſſimum verbum de Indica gente Nic. ponit Damaſc. Stobaei p. 105. — Sed ſecundum Herodoti Tauras non Scythicae fuit Iphigenia crudelitatis miniſtra, verum ipſa Dea, cui Graecos immolarunt hoſpites: την δε δαιμονα ταυτην, τη θυεσι, λεγεσι αυτοι Ταυροι Ιφιγενειαν την Αγαμεμνονος ειναι. Heſiodus in heroicarum catalogo non mactatam Iphigeniam dixerat, ſed Diana volente Ἑκατην ειναι., hoc tradens Pauſanias in Athicis c. 43. τετοις, ait, Ηροδοτος ὁμολογεντα εγραψε κτλ. — Ceterum iſta potiſſimum inhumana Taurorum crudelitas effeciſſe videtur, ut hoc praeſertim nomine Scythae fuerint a Graecis in univerſum infamati. In diverſis gentibus ſcythicis tria potiſſimum obtinebant, quae prorſus abhorrerent ab humaniſſima Graecorum manſuetudine, το ξενοθυτειν, το ανθρωποφαγειν, και το τοις κρανιοις εκπωμασι χρασθαι. vid. Strabo VII. p. 458. A. 460. B. & Jac. Elſner Obſerv. in Ep. ad Coloſſ. III. 11. *Valken.*

Poſt κεφαλην colon ante Reiz. & poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

διωθεεσι) ωθεεσι Arch. Vind. Paſſ. Ask., non male, quomodo & mox. poſt κατω colon ante Reiz. επι γαρ — ἱρον ſine parenth. ante Reiz. poſt ἱρον colon ante Reiz.

κατα) τα κατα Arch. poſt κεφαλην comma, poſt ὁμολογεεσι colon Ald. Camer. I. II. comma

comma poſt σωμα in iisdem. In his quoque commata poſt ταυτην & τη-

τυς αν χειρωσωνται) Arch. Vind. Med. Ask. Paſſ. recte τυς, αν χειρωσωσι, Ald. Pariſ. A. Edd. Antecedentia attigit Pauſan. lib. I 43.

Poſt αναπειρας comma Ald. Camer. I. II; in his colon poſt πολλον.

ad Cap. CIV.

ανδρες) Arch. Valla, Stob. Serm. 42. p. 294. Vulgo ανδρων, quomodo Euſtath ad Perieg. v. 310. Praeſtat ανδρες ex ſcriptis. *Weſſeling.*

Poſt εωσι punctum Ald. Cam. I. II.

εχθει) αχθει Stob., ſed Maximus edito conſentit.

Poſt νομαια comma Ald. Cam. I. II.

Θρηϊξι) Θρηξι Arch. Ask.

ad Cap. CV.

Poſt Νευροι δε comma Ald. Camer. I. II.

χρεωνται Σκυθικοισι) Arch. Vind. Paſſ. Ask., bene, ut c. 107. τοισι interponunt Ald. Med. Edd. colon poſt Σκυθικοισι Ald. Camer. I. II. in quibus comma quoque poſt ϛρατηλασιης, punctum poſt αναφαινε.

ες ο) ες ȣ Arch.

οἱ ανθρωποι ȣτοι) ουτοι οἱ ανθρωποι Id. Vind.

Poſt ολιγας colon Ald. Camer. I. II.

και αυτις οπισω) και λυθεις Arch. Vind. mox ες ταυτα Med. Paſſ. Ask.; nulla neceſſitate. Demuto nihil; nam λυθεις Arch. ex αυθις progenitum librarii negligentia. *Weſſeling.* Poſt λεγοντες comma Ald. Cam. I. II.

ομνυεσι δε λεγοντες) ομνυσι Ask. δε λεγοντες
ſunt Arch. Vind.

ad Cap. CVI.

Poſt Ανδροφαγοι δε comma Ald. Cam. I. II.
em in his poſt ηθεα.

εδενι) εδεν Arch. Vind.

Poſt ιδιην Reiskius εχεσι. ανθρωποφαγεεσι δε
νοι τετων. addidit. Errore typographi in noſtra
itione εχεσι omiſſum, quod abeſſe nequit.
orrectionem hanc contextus Herodoteus extra
nne dubium ponit. Weſſelingius veterem,
anifeſto corruptam, retinuit lectionem, &
ec verba ſequentibus Melanchlaenis adſcripſit,
ncto poſt ιδιην poſito. En viri ſummi anno-
ta: γλωσσαν δε ιδιην non pendent ex praeceden-
φορεεσι, ſed alio, quod in ſcriptoris mente
erebat. Similes ex Sophocle atque aliis di-
ndi formulas animadvertimus antea. Dabunt
ores Thucyd. I. 17. Virgil. Aen. X. 26. ubi
rvius, Columella R. R. lib 6 32. & Graev.
Flor. I. 21. His vero nexa olim & apta vo-
t, ανθρωποφαγεεσι δε μενοι τετων, *ſoli humana
ne veſcuntur*, nunc iſthic depoſita, ubi ſeriem
bant. Androphagi ſive Anthropophagi ex
ipſa. vorandisque hominibus, titulum ha-
nt, ſicuti Melanchlaeni ex veſtitu nigro. Illis
tatio iſta convenit excellenter, non his. Con-
turae doctorum hominum, ομεροι τετων, aut
οι λυκοφαγεεσι, ſive αιλερoφαγεεσι, aeſtus, qui
; ex male locatis vocibus fluctuarunt, mani-
ant. Agnovit Nic. Witzen in Belgica horum
ſione librariorum peccatum & detorſit tacens
rtariae deſcriptione T. I. p. 199. edit. primae.

Stra-

Strabo Scytharum nonnullos adeo fuiſſe immanes, ὡϛε και ανθρωποφαγειν L. VII. p. 463. ex Ephoro ſcripſit. — Haec *Weſſeling.* Addit *Valkenar.* Ενιοι τȣτων venerat in mentem J. le Febure: ſed quae hac legit in ſede Euſtathius (vide in Dionyſ. v. 399.) in ſuum reſtituet, de Anthropophagis olim ſcripta Weſſeling. vid. Diſſ. Herod. p. 72. Recte Codd. Mſſ. vocant Ανθρωποφαγȣς, & Plinio dicuntur *Anthropophagi Scythae, humanis corporibus veſcentes,* H. N. VI. 17. ſimiliter Melae II. 1. 120. atque his το ανθρωποφαγειν tribuit Ephorus Strabonis VII. p. 463. B. — Larcherius & Degenius Reizium nobiscum ſequuti ſunt.

ad Cap. CVII.

επ᾽ ὡν) Med. Paſſ. Ask. απ᾽ ὡν Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. quod priori non cedit.

Poſt εχȣσι in omnibus ante Reiz. addebatur ανθρωποφαγεȣσι δε μȣνοι τȣτων, quae verba cum Reizio ſuum in locum transpoſuimus, hic alieno loco ab errantibus librariis poſitis. ανθρωποφαγεȣσι, legit Arch. Vind. Euſtath. in Dionyſ. v. 309. olim cum Aldo ανδροφαγεȣσι.

ad Cap. CVIII.

Poſt μεγα comma Ald. Camer. I. II. idem poſt εϛι.

ξυλινη) Steph. in Γελωνος & Euſtath. in Perieg. v. 310.

Poſt ϛαδιων εϛι colon Ald. Camer. I. II.

παν) πανυ Arch. Poſt κατεσκευασμενα commi

ma Ald. Cam. I. II. commata quoque in his poſt αγαλμασι τε & poſt βωμοισι.

τριετηριδας) τριετηριδα Arch. poſt βακχευουσι colon ante Reiz.

τώρχαιον) Reizius iure refinxit pro vulgato το αρχαιόν poſt Ἑλληνες punctum Ald. Camer. I. II.

εκ δε τῶν) των δε Arch. Vind. Paſſ. Ask.

ad Cap. CIX.

Βεδινοι δε — τη και) novem haec abſunt Arch. Poſt Βεδινοι δε comma habet Ald. Camer. I. II.

και Γελωνοι) Scribi poterit Γελωνοις, aut, quod malim, vocula τη interiecta, Βεδινοι δε 8 τη αυτη γλωσση χρεωνται, τη και Γελωνοι· Sic & alibi loquitur, & IV. c. VII., νομοισι δε τοισι αυτοισι χρεωνται, τοισι και οἱ ὑπερ Κυρηνης. Qui praetulerit alterum, Herodoteis etiam niti poterit, ex p. 96. 11. p. 257. 24. *Valken.* Herodorea ſi fuerint; dederat, τη και Γελωνοι. Equidem ob Arch. diſſenſum ambigo: praeferunt certe ex eo excerpta, quae Herodotum non dedecent, & commoda congruaque videntur. Phthirophagi occurrunt plures, etiam in Lybia c. 168. Praeclare, ut puto, de ſimilibus, φθειροφαγοι εισιν, απο τε ρυπε και τε πινε λαβοντες ονομα. Strabo lib. XI. p. 763. *Weſſeling.* Nos cum Reizio veriſſimam Valkenarii recepimus emendationem.

8 δε διαιτα) αλλ᾽ ϋδε διαιτα ἡ αυτη εςι Γελωνοισι και Βεδινοισι· οἱ μεν γαρ — Arch. Poſt γαρ Βεδινοι abeſt comma, poſitum poſt τε εισι in Ald. Camer. I. II.

φθειροτραγεουσι) Citat Arrian. in Periplo p. 18. Ed Hudſ. φθειροτρωκτεοντες. Dederat, opinor, φθειροτρηγεουσι μ. & φθειροτρηγεοντας. Arrian l. c. vulgatur: Ηροδοτος λεγει τουτους ειναι τους φθειροτρωκτεοντας· in κτ. facile ηγ. tranſierint: φθειροφαγους vulgo dixere: vid. Strabo XI. p. 754. & Caſaub. *Valkenar.*

Poſt εκτημενοι colon Ald. Cam. I. II.

ουδεν την) ουδεν Med. Paſſ. Ask., ſed την omittens: ceteri ουδε eum Ald.

Poſt Ἑλληνων comma, ſed nullum poſt Βουδινοι in Ald Camer. I. II.

Poſt δαισει comma ponunt eaedem.

ιδησι παντοιησι) ιδη δε παντοιη Arch. Vind. non male. Vide tamen lib. IV. 175. VII. 111.

πλειστη) τη πλειστη Ald. Camer. I. II. poſt πολλη punctum.

Poſt εν δε ταυτη comma in iisdem. εκ δε ταυτης Arch. Vind.

ενυδριες) Paſſ. ενυδιες Edit. Genev. ενιδρυες reliqui cum Ald. Porti coniecturam, a Genevenſi editore perperam pictam, Paſſ. cod. ſtabilit, & ſcriptor ipſe L. 2. 72. *Weſſeling*

Poſt των ante τα comma habet Ald. Camer. I. II.

περι τας σισυρνας) παρα ora Steph. Arch. Vind. Ask. Paſſ. tum σισυρρας Arch. σισυρνας Med. Paſſ. Ask., alii cum Ald. σισυρας. Περι τας σισυρνας iure Gronovius vindicavit, cui calculum Valkenarius ad Ammon. p. 205. appoſuit. Σισυρα αιγειον στεγαστρον veteribus. Theophylacto lib. 7. Hiſt. Mauric. c. 8. σισυρα εξ. εριου, ες τα μαλιστα ευτελης, etiam Arſyrto Hippiatricor. lib. I. 38. p. 135. Sed hoc Ruhnken. ad Timaeum p. 165.

. 165. *Weſſeling.* Poſt παραρραπτεται punctum
Ald. Camer. I. II.

ορχιες αυτοισι) ορχιες Vind. Paſſ. Ask., ορ-
ιυες Arch., tum αυτε id. αυτοισι Med. Paſſ Ask.
υτεων· Ald. antea ορχεες. Ορχιες laudabunt, qui
ermonis Jonici genium, Hippocratemque &
retaeum amant. *Weſſeling.*

ad Capit. CX.

Poſt περι comma Ald. Camer. I. II. & τας
Αμαζονας &c. ſine Parentheſi.

Σκυθαι) οἱ Σκυθαι Arch Vind.

Οιορπατα) Med Paſſ. Ask., & Οιόρ. reliqui
im Ald. Αιορπατα & Αιορ, idem Valla. Οιορ-
πατα an Αιορπατα Scythi cum Amazonum ſit
omen, non decerno. Si Αιρ Scythis Arme-
sque *vir* ſit, quae Wachteri in Praef. Gloſſar.
ct. XII. profeſſio, priſtinum ex Aldo & Valla
itius erit. Sed in talibus anceps haeſitatio.
ile Herodoti fidem Franc. Foris Otrokockſi
ig. Hungar. c. 14. p. 291 ſuggillat, aliena
ılta ſtipans, ut Hungaricum videatur voca-
lum; quaſi Amazones ex ultima Tartaria,
ere Turcarum & Hungarorum ſede, proceſ-
int. Quod falſiſſimum. *Weſſeling.*

κατ᾽ Ελλαδα) κατα την Ελλαδα ſolus Arch.

Poſt ανδροκτονοι comma Ald Camer. I. II.

τον ανδρα) τον negligunt Arch. Vind Paſſ.
t πατα abeſt comma, poſitum poſt κτεινειν
. Camer. I. II.

Poſt Αμαζονων comma Ald. Camer. I. II.

ηδυνεατο) Med. Arch. Pariſ. A. B. Vind.
t. Genev. 1618, ex Porti veriſſima coniectu-

 ra;

ra: idem enim, quod alias ηδυναντο. Vid. c. 185. IX. 69. &c. ηδυνεαιατο Ald. & alii. Exſcripſit haec, ſed ſua dialecto, Euſtath. in Perieg. v. 653. *Weſſeling*.

Poſt ζωγρησαι punctum, comma poſt τας δε Ald. Cam. I. II.

πεδαλιοισι) πηδαλιοισι ante Reiz. cum Ald.

Poſt κυμα comma Ald. Cam. I. II.

της γης των Σκυθεων) της γης non habet Ask. γης της Σκ. Paſſ Damnantur duo priora Codd. quorumdam iudicio, ſuntque ad rem non neceſſaria. *Weſſeling*.

ad Cap. CXI.

Poſt Σκυθαι comma Ald. Camer. I. II. in quibus colon poſt εγινωσκον & comma poſt ανδρας.

δη) abeſt Arch.

νεκρων) Pariſ. A. B. Vind. Arch. Ask. om. Steph. Valla; τινας exceptis Pariſ. Ald. Med. itidem negligunt. Vulgo των γυναικων cum Ald. Docent ſequentia, Amazonum aliquas fuiſſe proelio peremtas; illa quoque, και ὅτω εγνωσαν ἐȣσας — limpide aſſerunt, non aliud ex ſcriptoris veniſſe calamo, quam των νεκρων, aut τινας των, — ſicuti in codd plerisque. *Weſſeling*.

Poſt Σκυθαι punctum Ald. Camer. I. II.

ὅτω) τοτε Arch.

βȣλευομενοισι) βȣλομενοισι idem. Poſt αυτοισι comma Ald. Camer. I. II. in quibus colon poſt αὐτας, comma poſt εκασαντας, colon poſt εκεινεων.

μη)

μη) ȣ Arch., μη deſit Vind. mox ambo βȣλευομενοι.

εγγενησεσθαι) Subſtituunt Reiskius & Abreſch. εκγενησεσθαι, ſicuti c. 155. εξεγενετο οἱ παις. Schedae, in quibus εγγενεσθαι & εκγενεσθαι confunduntur, L. V. 105, ſilent. Pugnat etiam hoc Thomae Mag. decreto in Βȣλομαι, ſaepius fallenti. *Weſſel.*

ad Cap. CXII.

Punctum poſt εντεταλμενα Ald. Camer. I. II. idem habent poſt χωρεων, & comma omittunt poſt νεηνιησκοι.

ȣδε αἱ) Arch. Vind., alii ȣδε negligunt cum Ald., non bene, animat orationem. Poſt ἱππȣς punctum in Ald. Cam. I. II. comma habent poſt θηρευοντες τε.

ad Cap. CXIII.

εποιευν) Arch. Vind. antea εποιεον cum Ald. poſt τοιονδε punctum Ald. Cam. I. II.

σποραδες) σποραδην Arch. non male, poſt ſuo comma deeſt Ald. Cam. I. II.

προσω δη) Med. Paſſ. Ask. Alii cum Ald. δη praetereunt.

ες ευμαρειην) ευημερειην Arch. prave, ευμαρειαν Schol.

Poſt αυτεων comma Ald.

ενεχριμπτετο) εχριμπτετο Arch.

ες την ὑςερεαιην) Arch. Vind. Paſſ Ask. Pariſ. A. B. Ald. omittit ες ſolus Med. Poſt αγειν comma Ald. Camer I. II.

σημαινȣσαι) σημαινȣσαι δε Arch. poſt γενεσθαι punctum Ald. Cam. I. II.

τῃ δε ὑϛεραιῃ) δευτεραιῃ Vind. Arch. Paſſ. Ask. margo Steph. ὑϛεραιη Ald. Med. ex Scholio. Non ſperno tritum iteratumque ſcriptori: alibi δευτερῃ ἡμερῃ IX, 32. 83. *Weſſeling.* Poſt ἑτερον ηγε colon poſuit Ald. Cam. I. II.

αυτην) Arch Med. Vind. Paſſ. Ask. Alii & Ald. αυτον, male. Optime Gronovius δευτερῃ αυτην reſtituit & explanavit. In Diodoro T. 2, p. 577. αλυων ὁπως τυχοι δευτερος και τριτος, *uni aut altero comite.* Vide ſis ad eius lib 19. 17. & Wetſten. in Epiſt. 2 S. Petri II, 5. *Weſſeling.*

εκτιλωσαντο) Citat Euſtath. in Homer. p. 403. 37. in Vind. Arch. εκτιλωσαντες, perperam.

ad Cap. CXIV.

Poſt ἐμε nullum comma in Ald. Cam. I. II. commata in his poſt ταυτην & τῃ.

την μεν των) των μεν γυναικων, ſatis bene, Arch.

εδυνεατο) Med. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Ask. optime: vide c. 110 εδυναιατο Ald Edd. poſt μαθειν punctum, poſt ανδρων comma, poſt συνελαβον punctum Ald. Camer. I. II. in quibus & colon poſt οἱ ανδρες.

δε κτησεις) δε και κτησεις Arch. Valla.

ουδαμεας) Med. Paſſ. Ask. ουδαμας Pariſ A. B. Ald. Arch. Vind. & ſaepiſſime alibi. Poſt αἱ δε comma, punctum poſt ταδε Ald. Cam. I. II in quibus punctum poſt γυναικων.

και κεινησι) Arch. Vind., olim cum Ald. κακεινησι. Prius ιακον. Poſt τοξευομεν τε comma Ald. Camer. I II. & punctum poſt ἱππαζομεθα.

Poſt

Poſt *των* comma, poſt *ποιευσι* colon Ald. Camer. I. II.

μενεσαι) και μενεσιν Arch Vind., quod orationem inſtruit. poſt *ἁμαξησι* colon Ald. Camer. I. II..

δικαιοτατοι) Arch Vind. cum Valla, & bene. Olim cum Ald *δικαιοι*.

επ' ἡμεων) επι ἡμεων Ask.

ad Cap. CXV.

Poſt *επειθοντο* comma Ald Camer. I. II.

φοβος) Citat Ammon. in *Δεος*. Similis vocum earum diſtinctio in Platone obvia, nec fugit Abreſchium. Poſt *φοβος τε* comma Ald. Camer. I. II. colon poſt *πολλα* in iisdem, & ante Reiz.

αξιετε ἡμεας γυναικας εχειν, ταδε) γυναικας εχειν, αξιετε ἡμεας, ταδε Ald. Camer. I. II. quod Weſſelingius non animadvertit. Poſt *φευγετε* abeſt his comma, colon habent poſt *τησδε*, & comma poſt *ποταμον*.

ad Cap. CXVI.

Ταναϊν) Ταναϊν ποταμον Arch.

ὡδοιπορεον) ὁδοιπορεον ſine augmento, idem.

Poſt *Μαιητιδος* abeſt comma Ald. Camer. I. II.

βορην) Arch. Vind. Ask. *βορεην* antea cum Ald.

Poſt *χωρον* & *εν τω* commata Ald. Cam. I. II.

εκφοιτωσαι) Pariſ B. Arch. Vind. Paſſ. Ask. ora Steph., tum mox *φοιτωσαι* & *φορεουσαι* iidem omnes. In Edd. Ald. Med. *εκφοιτωσι, φοιτωσι, φορευσι*.

ρεσσι. Nihil de vulgato demutaſſem, niſi codd. iniecisſent manum vix repellendam. *Weſſeling.* Poſt ανδρων colon ante Reiz.

ad Cap. CXVII.

αυτη) αυτοι Arch. Vind.

επει) ὅτι Arch.

Poſt γαμων δε comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt διακεεται, comma poſt αυτεων.

ad Cap. CXVIII.

Poſt εθνεων comma Ald. Camer. I. II.

βασιληας) Arch., qui cum Vind. ſequentem vocem omittit, olim βασιλεας. Poſt αλισμενυς comma Ald. Camer. I. II.

παντα) Abeſt ab Arch

Θρηΐκας) Θρηκας Arch. Vind. Ask.

Poſt ἡμεας comma Ald Camer. I. II.

νομισαντες) νοησαντες Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B. margo Steph., tum ανκαζωμεν Pariſ. B. Ald., olim νομισαντες & αντιαζομεν. τωυτο νοησαντες obtrudunt membranae, videturque ad rem opportunum: frequentius τωὔτο Φρονησαντες I, 59., aut κατα τωὔτο L. V, 2 Aldi αντιαζωμεν perperam neglectum fuit. *Weſſeling.* Litera producta ſcribi malim: αλλα τωὔτο νομισαντες αντιαζωμεν τον επιοντα. In nonnullis, ubi Linguae Latinae ratio hunc modum poſcit, alterum etiam adhibent Graeci; verum in talibus, & in dubitationibus utuntur ſubiunctivo, ſaepius a librariis obliterato. *Valken.*

η εκλειψομεν) η deſit Arch. Vind.

τυτω) τῦτο Arch.

η ꙋ και) Med. Paſſ. Ask., η ꙋκ επι ora Steph. um Vind., ſed qui εꙋ', uti & Ask. Vulgo η αι επι.

τωνδε) τοδε Arch τωδε Vind.

ꙋτω ιεναι) ιεναι ꙋτως aut ꙋτω Arch. Paſſ. Ask. Poſt πασι comma Ald. Camer. I. II.

την ηπειρον) negligitur in Arch. Vind.

τε δη) δε δη Arch.

ad Cap. CXIX.

απο των) ὑπο των Arch.

ὁ μεν Γελωνος) Med. Arch. Paſſ. Ask. Alii um Ald. antea ὁ μεν γαρ.

τιμωρησειν) punctum hic habet Ald. Camer. II. τιμώρησαι Arch.

οἱ των) ὁ τῶν Paſſ. Ask. & Steph. ora.

ὑπεκρινατο) colon hic in Ald. Camer. I. II. τεκρινατο Arch.

Poſt δεομενοι & των commata Ald. Cam. I. II. olon in his poſt ορθα.

ὑμεις τε) τε abeſt Ask. Arch. non male.

εκεινοι επει) εκεινοισι επι Arch.

ὡὗτος) ὡὗτος Ald. Cam. I. II.

ἡμεις ꙋτε) Med. Paſſ. Ask. alii cum Ald. ιεις δε.

Poſt επιη comma Ald. Cam. I. II in quibus illum comma poſt ἡμετερην.

αρξη τε) Med. Paſſ. αρξει τε Arch., αρξη- , Ask. Vind. Ald. Edd. Veriſſime ex Med. ·onov. Locutio obvia, ſive participium putes casum ſecundum, longe triſtiſſimum. Aelia- s Hiſt. Anim. V. 34. αδικων μεν ꙋκ αρχαι· & VII. 24. ꙋ μεν ὡςε αρχειν αδικων, αλλ' αμυναϑαι , αρξαντα. Auctior eadem apud Demoſth.

ex vetere lege αν τις τυπτη τινα αρχων χειρων αδικων, contra Ariſtocrat. p. 410. & ſaepiuscule. *Weſſeling.*

ȣ πεισομεθα) ȣκ οισομεθα Arch. Valla. Moleſtum eſt. *Haud quaquam tolerabimus* congruit Arch. ȣκ οισομεθα, adſenſionem oblanditurum, ubi verbo ſimilis notio conſtiterit. Laudavi Valkenarii hariolationem, doleoque ſchedis diſplicere. Relinquo, quod reperi. *Weſſeling.* Coniectori favet benignum Weſſelingi praeiudicium in Diſſ Herod. p. 126. cui non mirarer ſi quis alius obiecisſet incogitantiam ſincera tractanti. Talia videri poterunt prima facie veterum loca ſpectanti, qui quidem πεισομαι & πησομαι in iſtum paene ſenſum adhibuerint, quo noſtro loco cepit illud Valla; frequenter occurrunt, δεινα πεισομαι, vel ανοσια, τι πεισομαι; & ſimilia: ȣδεν πεισεται αχαρι, & αχαρι ȣδεν παθοντες, ſunt Herodotea II, c. 141. VI, c. 9. VII, c. 50. Verum, aut fallor, aut ȣ πεισομεθα ſignificare nequit, *haud quaquam tolerabimus*, vel *non ſinemus*. In ſuo forſan cod. Laurentius invenit, quod praebet Arch. ȣκ οισομεθα· ſi Graecum eſſet περιεσομεθα, ſicuti περιιδεειν Herodoteum eſt, ingenioſa videretur Reiskii coniectura: meae me nondum poenitet, corrigebam ἡμεις σφε τισομεθα. Vos primi Perſas iniuria provocaſtis; neque nos illis ullam fecimus, neque etiam inferemus: quod ſi tamen Perſa nos armis infeſtis invadens prior affecerit iniuria, *& nos de illo ſumemus vindictam, iniuriam illatam propulſando*, και ἡμεις σφε τισομεθα· exemplorum in τισαϑαι congeſſit affatim Portus. Crediderunt itaque barbari, contra Scythas iuſtum moviſſe bellum

Da-

Darium, a quibus diſſentiens Plato in Gorgia p. 483. D. ποιω, inquit, δικαιω χρωμενος Ξερξης, επι την Ελλαδα εϛρατευσεν, η ὁ πατηρ αυτȣ επι τȣς Σκυθας; *Valkenar.* cuius coniecturam probavit *Larcherius.*

ιδωμεν) ιδομεν Ald. Camer. I. II.

ad Cap CXX.

ὁτι δη) ὁτε δη Paſſ. Ask. Vind.

προσεγενοντο) προσεγινοντο iidem. poſt ὑπεξελαυνοντες abeſt comma Ald. Camer. I. II.

Poſt Φρεατα & τα commata in Ald. Camer. I. II.

τα παρεξιοιεν) ταπερ εξιοιεν Arch. Paſſ.

διχȣ) Med. Paſſ. Ask. διχȣς Arch. διχη. Ald. Edd. poſt διελοντες comma Ald Camer. I. II. idem in his poſt της ante εβασιλευε.

Σκωπασις) Κωπασις Arch.

Poſt την ὁδον comma, poſt ειρηται punctum Ald. Camer. I. II.

της ηρχε Ιδανθυρσος) Arch. Paſſ. Ask Valla, optime uti c. 76. Olim cum Ald. Ινδαθυρσος & comma poſt της habet Ald. Camer I. II. quod in iisdem & poſt τριτην & της, & Γελωνων τε.

προσγενομενων) προσγινομενην μοιρην Arch. προσγινομενην ἡμερην Vind. προσγινομενην etiam Paſſ. προσγινομενην μοιρην Arch. ſpeciem oſtentat, praeterea nihil. Diurni enim itineris mentio exſulare non poteſt ob c. 122. *Weſſeling.*

Poſt ὑπεξαγειν abeſt comma Ald. Cam. I. II. quae comma habent poſt ὑπιοντας τε.

χωρεων των απειπαμενων) χωρων των απιγμενων Arch. prius & Vind. Poſt εκπολεμωσωσι punctum Ald. Camer. I. II.

ὑπο-

ὑποςρεφεν) ςρεφεν Arch.

βελευομενοισι) βελομενοισι Ald. Arch. Vind. ora Steph. Spectarunt lebrarii, αν ὑμιν βελομενοις ἠ apud Demoſth Or. Prolog. p. 760. ſimilesque Thucyd. lib. 7. 35. 8. 93. ac plurium dictiones. Tum non inſipide ex Salluſtii Iugurth. c. 84. ſi volentibus putatur. In vulgato equidem acquieſco. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXI.

Poſt ἁμαξαις comma Ald. Camer. I. II.

διαιτατο) Pariſ. B. Ald. Arch Vind., recte ſatis; εδιαιτατο Med. Paſſ. Poſt τεκνα τε comma abeſt Ald. Camer. I. II. τε abeſt Paſſ. Ask.

προβατα παντα) Arch. Vind. Pariſ. A. Ald. Edd. ſed τα προβατα Ald. Camer. I. II., παντα nullo iure praetereunt Med. Ask. Paſſ

ὑπολιπομενοι) Med. Ask. Paſſ. απολιπομενοι Ald. Arch. Pariſ. A. B. Vind. Edd. Erunt, quibus απολιπομενοι arridebunt. At Noſter lib. 6. 7. το δε ναυτικον πληρεν, ὑπολειπομενες μηδεμιην των νεων. Reiskius diſtinguit, τοσαυτα (ὑπολιπομενοι τα αλλα) ἁμα, — veritus, ne ſententia evergat, liberos & uxores, a Scythis deſertos, & hoſti permiſſos, quae adtendenti naſci vix poteſt. *Weſſeling.*

προσεκομιζετο) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask, olim cum Ald. προσεκομιζοντο.

ad Cap. CXXII.

Poſt προδρομοι comma Ald. Camer. I. II.

απο τε) Paſſ. vulgo deerat articulus.

Poſt ευροντες abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ὁδω

οδω προεχοντες) Paſſ. vulgo cum Ald. *προεχοντας*. Rectiſſime Paſſ. Scythae ſunt, quos ex nationis decreto unius diei itinere Perſas praegredi oportebat: *ἡμερης και τετες ὁδω προεχοντας των Περσεων* c. 120. dixit. Neque fugit hoc Reiskii ſolertiam. *Weſſeling.*

επηισαν) *εποιησαν* Arch. abſurde.

Poſt *εθυσαν* abeſt comma Ald. Camer. I. II. & ceteris ante Reiz., ubi poſt *Περσαι* poſitum.

προς ηω τε και τε Τανατδος) Notabilis ſtructura: Potuiſſet *προς ηοος* aut *ηες τε και*, — ut Pauw. Verum *προς ηω* in Muſis ſexcenties. Variavit, ut in verbis & praepoſitionibus ſolent, caſus. Vide Aeſchyli VII. c. Theb. v. 930. Raphelium ad Lucae Evang. I. 54. ex Polybio, Abreſch. in Aeſchyl. Animadv. L. I. 21. p. 149. *Weſſeling.*

Poſt *ενδιαβαντες* comma, poſt *εδιωκον* punctum Ald. Camer. I. II.

διεξελθοντες) *διελθοντες* Arch. Vind.

ad Cap. CXXIII.

ηισαν) *ησαν* Arch. Paſſ. Vind.

Poſt *οἱ δε* comma, quod abeſt poſt *σινεεσθαι* Ald. Camer. I. II. *σινεεσθαι* Arch. Vide L. V. 81. poſt *χερσε* comma Ald. Camer. I. II.

εσεβαλον) Paſſ. ex more, alii *εισεβαλον*, in Vind. *εισεβαλλον*.

διεξελθοντες) *δη εξελθοντες* Arch. Vind.

Poſt *ανδρων* colon Ald. Camer. I. II. idem ponunt poſt *ὁδε* ante Reiz. poſt *ερημε* comma Ald. Cam. I. II. idem poſt *Μαιητεων*.

καλεομενην) *την καλεομενην* Ald. Cam. I. II. colon in his poſt *ταδε*, & poſt ſequentia fluviorum nomina.

Συργις)

Συεγις) Συεγης Arch. Vind Valla. Idem Ὑεγις c 57 .Ita Halmydeſſus, Salmydeſſus: Halmyris, Salmyris, & complura hoc de genere. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXIV.

παυσαμενος) Ald. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Edd. παυσαμενυ Med Paſſ. Ask. Poſt Οαεω colon ante Reiz. poſt απεχοντα comma nullum in Ald. Camer. I. II. ſed ponunt comma poſt των ante ετι.

ετραπετο) Tentatur εςρευγετο ex Heſychii ςρευγεσθαι, διατριβειν. Addi Nicandr. Alexiph. v. 290. potuerat, tum ςρατευσον & ςραγγευσω manifeſto confundi in Alexandr. verſione Judic. XIX 8. Quid porro? Incruſtandumne propterea, quod toties totiesque in uſu verſatur?

τα κατυπερθε) Abeſt Arch Vind.

εφαντα͵ζοντο) εφαντα͵ζετο Arch.

Poſt ὑποςρεψας comma Ald. Camer. I. II. idem poſt ἑσπερην.

τυς Σκυθας) Omittit Arch. & Vind. poſt φευγειν colon ante Reiz.

ad Cap. CXXV.

ὡς ες) ες Ald. Cam. I. II.

απικετο) Med Paſſ. Vind απικετο, ες ὁ επεκυρσε Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald.

ὑπεκφεροντας) επεκφεροντας Arch. Vind., tum ὁδον. Vallam non arbitror ὑπεκφευγοντας inveniſſe; vertit, uti paſſim, liberius; neque ulla urget neceſſitas ὑποφεροντας, cui in formae, virtutis, aliarumque rerum praeſtantia, ſedes lib. 8. 144.

9.

),95. eligendi. ὑπεκφέροντας, *ſemet ex conſpectu auferentes*, illuſtrat Euſtath. in Homer. p. 1478. 7. *Weſſeling*. Poſt καὶ abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ανιεε) ανιει Arch. Vind. ανιτε Paſſ. Quod in membranis ανιει, dedit lib. 2. 113. 4. 28, 52 &c. *Weſſeling*.

ὑπεφευγον) ὑποφευγων Arch

την σφετερην) την χωρην ora Steph. poſt συμμαχιην punctum Ald Cam. I. II. poſt πρωτην δε abeſt comma ante Reiz. poſt Σκυθαι comma Ald. Cam. I. II.

ὑπηγον — τουτων) octo haec neglexit ſocors librarius Arch.

τεταραγμενους) τεταγμενους Arch. prave.

εμβαλεειν) συμβαλειν Arch.

ὀρων) Arch. plerumque ὀρων Ald. Cam. I. II. in quibus & poſtea ὀρους.

ερυκειν τους επιοντας) ερυκειν εν νω εχοντες Arch. Vind. Paſſ.

Poſt Μελαγχλαινοι δε, & Ανδροφαγοι commata Ald. Cam. I II.

ουκετι, απειπαντας, απικνεοντο) Ita cum Reizio diſtinximus, ante quem poſt ουκετι & απειπαντο commata nulla. Απικνεονται Med. Paſſ. Ask. απικνεοντο Arch Vind. Pariſ. B. Ald. Edd. & praeſtat. Examinandum eſt ουκετι απειπαντας, quod Laurentio disiunctum, οὐκ ετι, adprobante Palmerio. Malo Stephani veſtigia legere. vertentis, *At Scythae, non iam ad Agathyrſos, quippe qui ingreſſu regionis interdixiſſent, tendebant, ſed ex Neuride regione* — Nuſquam ſcriptor dixit, Agathyrſos damnaſſe, quod ante ingreſſi erant conſilium. Scythae praeterea non ex Agathyrſorum finibus, ſed ex Neuride, ad quam devenerant

ad Cap. CXXVIII.

Poſt βασιλῆες abeſt comma Ald. Cam. I II. comma in his poſt της ante ηρχε.

Σκωπασις) Κωπασις Vind. Arch. poſt πεμπουσι abeſt comma Ald. Camer. I. II. idem abeſt poſt απικεσθαι, poſitum poſt τουτοισι in iisdem.

σιτα δε) σιτια δε Arch.

αναιρεομενοισι) σιτα αιρεομενοι & αναιρεομενοι, qui prandent cibumque ſumunt, L. 3, 26. 7, 120. Docte, ut ſolet, P. Leopardus Emend. lib 7. 14. Quia tamen αιρεεσθαι eo in negotio teritur praecipue, malnit αν αιρεομενοισι, & iterum Abreſchius. *Weſſeling.*

Poſt νομωντες ων comma Ald. Camer. I. II. idem poſt ἱπποσι

ἡ των Σκυθεων) Deſideratur in Arch. Mox poſt Σκυθεων, deeſſe την των Περσεων ſuſpicio Reiskii Miſcell. Lipſ Vol. 8. p. 1 0. Poſt Φευγοντες comma, poſt πεζον punctum Ald. Camer. I. II.

εσεπιπτον) ενεπιπτον marg. Steph.

αν επεκουρεε) Med. Vind. Paſſ. Ask. Arch. αντεπεκουρεε margo Steph in Ald. & Edd. αιει επεκουρεε.

Poſt ὑπεστρεφον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εποιευντο) Arch. Vind. Ceteri cum Ald. εποιεοντο.

ad Cap. CXXIX.

Poſt το ante δε, & poſt συμμαχον commata Ald. Cam. I. II.

στρατοπεδω) στρατω Arch. poſt ειδος comma Ald. Camer. I. II.

πασῃ) abeſt Arch. poſt ἡμιονος abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ὑβριζοντες) Suidas V. citat. poſt ονοι comma Ald. Camer. I. II. abeſt comma in iisdem poſt Περσας.

ἱπποι) ἱππαται Arch.

ἱςαντες) Arch. Vind. Med. Ask. Paſſ., olim cum Ald. ἱςωντες poſt ωτα comma Ald. Camer. I. II.

φωνης τοιαυτης) Vind. Ask. Paſſ. alii cum Ald. της τοιαυτης.

ιδοντες το ειδος) ειδοντες, ειδος Arch.

ad Cap. CXXX.

ανιωϊατο) Med. Paſſ. ανιωατο Ask. quod idem. conſ. Portus reliqui cum Aldo ανιωντο.

επιδεεες) επιδευεες Paſſ. Ask., prorſus egregie Non ſperno επιδευεες, gemmulae inſtar ex Homerico βιης επιδευεες ησαν. Rhianas in Stob. Serm. III. p. 54. βιοτοιο μεν ουκ' επιδευης ςρωφαται. *Weſſeling.*

τοιαδε) Med. Ask. Arch. Vind. Paſſ. olim cum Ald. τοιονδε.

καταλιποιεν) καταλειποιεν Vind.

Poſt επελθοντες comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt προβατα.

επηροντο) επειρωντο Vind. Arch. Valla. επηροντο geſtientes pecudum abactores & praeda laetos ſiſtit. At Darii anguſtiae & conſilii inopia aliud poſtulat, cui επειρωντο *exercebantur, fatigabanturque*, ut in ſcriptis, utcunque ſatisfacit. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXXI.

Poſt τελος comma Ald. Camer. I. II. colon poſt ειχετο, abeſt comma poſt κηρυκας in iisdem.

ορνιθα τε &) Athenaeus lib. 8. p 334. exſcripſit minus accurate

δωρα επειρωτεον) Paſſ. Vind. Arch. antea cum Ald. επηρωτεον.

διδομενων) δεδομενων Paſſ. poſt ὁ δε, & αλλο, & poſt δοντα commata exſtant in Ald. Camer. I. II.

Poſt γνωναι το comma in iisdem.

εθελει) Med. Paſſ. Ask. reliqui cum Ald. θελει.

ad Cap. CXXXII.

ειην) ην Med. Arch. Paſſ. Vind. ειην Ald. Edd. quod praeſtat ex more dialecti. poſt γην τε & poſt ὑδωρ commata Ald. Cam. I. II.

εικαζων) Pariſ. A. B. Vind. Arch Paſſ. Ask. Med. Olim cum Ald. εικαζοντος. Parum ſibi conſtans Gronovius, hic vellem Herodoto Mediceam reſtituiſſet lectionem, εικαζων τηδε, quam & Valla reperit, & forte plures dabunt codd. Δαρειυ μεν νυν ἡ γνωμη ην — εικαζων τηδε. Ex uſitatiſſima veteribus ſcribendi forma, qua non το ρητον reſpicitur, ſed το σημαινομενον, refertur εικαζων ad εγνω Δαρειος· ut pulchre monuit Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 71. *Valkenar.* poſt τηδε colon Ald. Cam. I. II.

εν γη) Paſſ. Arch. Vind. Fragm. Pariſ. bene; εν τῃ γη antea cum Ald. poſt βατραχος δε comma Ald. Camer. I. II. idem poſt ορνις δε.

τυς δε οϊςυς) Darii explicationi de Pauw opitulatur, reponens, τω ιππω, τον τυς τε

οϊςυς,

οἶςυς, *avis equo maxime ſimilis eſt, cui & ſagittas; ut potentiam ſuam, tradunt* Argute. *Weſſeling.*

ἡ γνωμη απεδεδεκτο) απεδεδεκτο ἡ γνωμη Ask. Paſſ., in Fragm Pariſ. αποδεδοκτο.

ταυτη τη γνωμη ἡ Γοβρυεω) idem Fragm. cum Paſſ. Ask. in aliis & Ald. ταυτη η γνώμη Γοβρυεω. Bene ſchedae veteres. Viri docti aut ενεςηκεε aut ȣ συνεςηκεε corrigentes, fruantur arbitrio. Equidem a codd. nihil deflecto. Cauſam dixi ad L. I. 208. *Weſſeling.*

ἑνος, των) duo haec non legit Arch. Vind. των ανδρων των επτα των τον — Arch. & Vind. voluiſſe videntur, quomodo L. 3. 153.

αναπτηθε) αναπτησηθε Arch. αναπτησεθε Vind. poſt ȣρανον abeſt comma Ald. Cam. I. II. comma in his poſt μυες γενομενοι & poſt βατραχοι γενομενοι.

εσπηδησητε) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Fragm. Pariſ. Cum Ald. Edd. εκπηδησητε. poſt οπισω abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXIII.

ȣτω) Ald Vind. Arch. Pariſ. Edd. ȣτω omittunt Med. Paſſ. Ask.

μιη) μοιη error typographi Aldini & Camer. I. II.

Poſt τοδε colon Ald. Cam. I. II.

ὑμιν) ἡκομεν ὑμιν Paſſ. Ask. Poſt εντειλαθαι ὑμιν abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſt ἡμεων punctum in iisdem.

επαγοντο) ηπαγοντο Arch. Vind.

ad Cap. CXXXIV.

Poſt ἱπποισι nullum comma Ald. Cam. I. II. in quibus poſt συμβαλεοντες punctum, comma vero poſt Σκυθησι.

λαγος) λαγωος & mox Vind. contra Jonum morem.

διηξε) Sic pingunt omnes, etiam Ald. Maluit Abreſch. ad Aeſchyl. Animadv. L. I. 4. διῆξε & διηκω. Vulgatum in leporis celeri curſu aptius, eſtque, uti eius ſimplex, in Euripidis & Sophoclis ſaepiuſcule fabulis. Accommodatiſſimum Polyaeni lib. 7. 10. 1. locum corupiſſe Mansvicum adſcripſit Berglerus. Melius ibi Caſaubonus. *Weſſeling.* Hinc recte Caſaub. διῆξε Polyaeno reſtituit l. l. nam ſua Polyaenum ex Herod. ſumſiſſe ſequentia demonſtrant: attigit haec d'Orvill in Charit. p. 257. Jonico more ſcripſerat Herod. διηϊξε. Atticis veteribus αἰσσειν ſemper ſcribitur ut diſſyllabum αττειν & αξαι, vel ηξε' in his ſaepe fuit erratum. *Valkenar.*

ωρεον) εωρων Vind. Arch. Poſt θορυβον punctum Ald. Cam. I. II.

τουσπερ ευθεα) τουτους παρεωθεε Arch. colon poſt λεγειν Ald Cam. I. II.

ὦνδρες) Paſſ. Ask., ὠ'νδρες Ald. & alii, ſolita variatione. οἱ ανδρες Arch. Vind., in poſtrema edit ανδρες tantum, neſcio unde. *Weſſeling.*

ειπαι) Pariſ. A. B. Ald. Edd. Vind. optime: ειπειν Med. Paſſ. Ask., in Arch. ειπε.

οπισω) το οπισω ora Steph. Paſſ. Ask. uti c. 42.

Poſt ελθων δε nullum comma Ald. Cam. I. II. neque poſt δοκεει.

εχηι) Med. Ask. Paſſ. επεαν ceteri, cum Aldo, ut paſſim in Muſis.

επελθη) Arch. Pariſ. A. Vind. ελθη Med. Paſſ. Ask. επελθοι Ald. Edd. Res levis, in codd. diſcordia non praetereunda: ſive ελθη, ſive επελθη amplexere, eadem ſententia; ingruenti tamen nocti, poſterius propius. Sic τους δε — αγωνιζομενους νυξ επελθουσα διελυσε L. 8. 11. In talibus iudicio & guſtui, ut ſic dicam, locus eſt. *Weſſeling.*

τας ταλαιπωριας) abeſt articulus Arch.

καταδησαντας) Et hoc non habet. Poſt απαλλασσεσθαι abeſt comma Ald. Camer. I. II. in his poſt γεφυραν colon.

δοξαι, το ἡμεας) δοξαιτο ἡμεας Arch. poſt το comma Ald. Camer I. II.

εσαι) negligitur a Med. Paſſ. Ask. absque cauſa.

ad Cap. CXXXV.

Poſt ταυτη punctum Ald. Camer. I. II.

καματηρους) κατηρους Arch. Poſt ανδρων comma abeſt, quod ponunt poſt και των Ald. Camer. I. II. & colon in his poſt λογος.

αυτου ταυτη) Med. Paſſ. Ask. probe, vid. ad lib. 3. 25. in Ald. & reliquis αυτου εν tantum. Herodoteum eſt αυτου ταυτη & idoneis exemplis adfirmatum Gronov & Abreſch. Dilucid. Thucyd. p. 403. Ab aliis ſcriberetur αυτου εν τω στρατοπεδω· αυτου εν τω ἱερω eſt Thucyd. III. c. 81. εν τη Τεγεα αυτου, Xenoph Hellen. VII. p. 374. 23. αυτου Αθηνησι Theopompi Athen. XII. p. 532. C. αυτου εν τω συμποσιω Luciani Prom. 8. 8.

 Ut

ad Cap. CXXXIV.

Poſt *ιπποισι* nullum comma Ald. Cam. I. II. in quibus poſt *συμβαλλεοντες* punctum, comma vero poſt *Σκυθησι*.

λαγος) *λαγωος* & mox Vind. contra Jonum morem.

διηξε) Sic pingunt omnes, etiam Ald. Maluit Abreſch. ad Aeſchyl. Animadv. L. I. 4. *διηξε* & *διηκω*. Vulgatum in leporis celeri curſu aptius, eſtque, uti eius ſimplex, in Euripidis & Sophoclis ſaepiuſcule fabulis. Accommodatiſſimum Polyaeni lib. 7. 10. 1. locum corupiſſe Mansvicum adſcripſit Berglerus. Melius ibi Caſaubonus. *Weſſeling*. Hinc recte Caſaub. *διηξε* Polyaeno reſtituit l. l. nam ſua Polyaenum ex Herod. ſumſiſſe ſequentia demonſtrant: attigit haec d'Orvill in Charit. p. 257. Jonico more ſcripſerat Herod. *διηιξε*. Atticis veteribus *αισσειν* ſemper ſcribitur ut diſſyllabum *αττειν* & *αξαι*, vel *ηξε* in his ſaepe fuit erratum. *Valkenar*.

ωρεον) *εωρων* Vind. Arch. Poſt *θορυβον* punctum Ald. Cam. I. II.

τεσπερ ειωθεε) *τετες παρεωθεε* Arch. colon poſt *λεγειν* Ald Cam. I. II.

ωνδρες) Paſſ. Ask., *ω ανδρες* Ald. & alii, ſolita variatione. *οι ανδρες* Arch. Vind., in poſtrema edit *ανδρες* tantum, neſcio unde. *Weſſeling*.

ειπαι) Pariſ. A, B. Ald. Edd. Vind. optime: *ειπειν* Med. Paſſ. Ask., in Arch. *ειπε*.

οπισω) *το οπισω* ora Steph. Paſſ. Ask. uti

C 42

Poſt *ελθων δε* nullum comma Ald. Cam. I. II. neque poſt *δοκεει*.

επην) Med. Ask. Paſſ. επεαν ceteri, cum Aldo, ut paſſim in Muſis.

επελθη) Arch. Pariſ. A. Vind. ελθη Med. Paſſ. Ask. επελθοι Ald. Edd. Res levis, in codd. diſcordia non praetereunda: ſive ελθη, ſive επελθη amplexere, eadem ſententia; ingruenti tamen nocti, poſterius propius. Sic τȣς δε — αγωνιζομενȣς νυξ επελθȣσα διελυσε L. 8. 11. In talibus iudicio & guſtui, ut ſic dicam, locus eſt. *Weſſeling.*

τας ταλαιπορıας) abeſt articulus Arch.

καταδησαντας) Et hoc non habet. Poſt απαλλασσεσθαι abeſt comma Ald. Camer. I. II. in his poſt γεφυραν colon.

δοξαι, το ἡμεας) δοξαιτο ἡμεας Arch. poſt το comma Ald. Camer I. II.

εςαι) negligitur a Med. Paſſ. Ask. absque cauſa.

ad Cap. CXXXV.

Poſt ταυτη punctum Ald. Camer. I. II.

κοματηρȣς) κατηρȣς Arch. Poſt ανδρων comma abeſt, quod ponunt poſt και των Ald. Camer. I. II. & colon in his poſt λογος.

αυτȣ ταυτη) Med. Paſſ. Ask. probe, vid. ad lib. 3. 25. in Ald. & reliquis αυτȣ εν tantum. Herodoteum eſt αυτȣ ταυτη & idoneis exemplis adfirmatum Gronov & Abreſch. Dilucid. Thucyd. p. 403. Ab aliis ſcriberetur αυτȣ εν τω ςρατοπεδω· αυτȣ εν τω ἱερω eſt Thucyd. III. c. 81. εν τη Τεγεα αυτȣ, Xenoph Hellen. VII. p. 374. 23. αυτȣ Αθηνησι Theopompi Athen. XII. p. 532. C. αυτȣ εν τω συμποσιω Luciani Prom. 8. 8.

Ut *indidem Thebis*, *indidem Megaris*, *indidem ex Aventino*, εκ τȣ Αργȣς αυτοθεν exſtat ap. Thucyd V. c. 83. Quia legitur in Schol. Αυτοθεν) εκ τȣ Αργȣς· Dukero haec ex interpretamento videbantur adiecta; a cuius hic iudicio non diſſentio, quia ſemper ſic αυτοθεν ſimpliciter ponit Thucyd. cuius etiam Schol. p. 402 ad Αυτοθεν) εκ της Σικελιας adſcripſit; quantumvis Αργεος εξ ιεροιο Αυτοθεν legatur in Theocrit. Carm 25. 170. *Valken.*

Poſt ονȣς comma Ald. Camer. I. II.

ἑινεκεν) Med. Ask. Paſſ. & mox: alii ἑινεκα, levi diſcrimine Poſt παρεχωνται comma Ald. Camer. I. II idem poſt ανθρωποι.

ἑινεκεν) ἑινεκα Ald. & qui ſupra.

της δε δηλαδη colon hic ante Reiz. Adſtruitur a doctis ὡς ει αυτος μεν, — vel ἱνα αυτος, aut ἡ αυτος μεν — quibus ſcripti auxilium libri negant *Weſſeling*.

Poſt τȣ ϛρατȣ comma Ald. Camer. I. II. quae poſt Σκυθησι colon habent

ὑπολειπομενοισι) Ald. Pariſ. A. B. Vind. In Arch. ὑπολειπομενοισι, ὑπολελειμμενοισι Med. Paſſ. Ask.

επειγετο) ηπειγετο Arch. Vind.

ȣ̔τω μεν) ȣ̔τω τω μεν δη Arch. Vind. ȣ̔τω μεν δη Pariſ B. Ald. Edd., μεν non habent Med. Paſſ. Ask. Capitur voculae μεν uſu ſcriptor, neque adeo auferendae. *Weſſeling.*

ιεσαν) In Aldo ιεσαν της, — quomodo II. 2., etſi, quod adſcriptum, contra ſermonis indolem. Ibidem φωνην ιεναι atque alibi. Cur ab eo hic

Thucyd. atque alios obvia ſaepe. Adi J. F. Gronovium ad Senecae Benef L. 4. 32. *Weſſel.* Poſt μαλλον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXVIII.

τε την) haec duo omittit Arch.

Αβυδηνος) Αβυδινος Paſſ.

Παριηνος) Παρηïνος Arch.

ησαν) non eſt in Arch. Vind. Valla.

Στραττις) iidem, & mox Αιακης. In Paſſ. Ask. Αιακιδας, & Στρατης & Αιακιδης cum Med. Ald. Edd. Lib 8. 132. επιβελευον — Στραττι τω Χιω τυραννω. De Samio Tyranno lib. 6. 13. ὁ δε Αιακης — παις μεν ην Συλοσωντος τε Αιακὲος. Recte ergo ſcriptae ſchedae. *Weſſeling.*

Φωκαιευς) Med. Ask. Paſſ. in reliquis & Ald. Φωκευς, Φωκαιευς coniectura L. Holſtenius ad Steph. Φωκαια extuderat. *Weſſeling.* Poſt τε ante ην comma Ald. Camer. I. II. in quibus ἡ ante προκειμενη deſit, & comma poſitum poſt μενος: γνωμη ἡ προκειμενη Paſſ. Ask. optime.

Κυμαιος) ſine ὁ, ut ſaepe in praecedentibus, Arch. Paſſ. Vind. Ask. Vulgo cum Ald. ὁ Κυμαιος.

ad Cap. CXXXIX.

ταυτη) ταυτα Arch. Vind. Poſt εοντα colon Ald. Camer. I. II comma in his poſt εξικνεεται, quod abeſt poſt δοκεωσι.

διαβηναι) διαβαινειν Arch.

ειπειν) λιπειν idem.

ποιησεσι) ποιησωσι idem cum Vind. poſt

τα comma Ald. Camer. I. II. punctum habent poſt *γνωμη* & *λεγων*, colon poſt *ὀδῦται*.

ὁρατε) *ηρατε* Arch.

διζεσθαι εκεινες) Omnes ita. Punctum poſt *εκεινες* Ald. Cam. I. II.

εὑροντας δε) *εὑροντες* Arch. poſt *δε* abeſt comma Ald. Cam I. II.

αυτεων) Med. Paſſ. Ask. alii cum Ald. & Edd. *αυτων*. Poſt *ἔτως* comma Ald. Cam. I. II.

ὡς εκεινοισι) *ὡς κείνες* Paſſ. tale & in Mſſ. L. VIII. 68. 2.

ad Cap. CXL.

πιστευσαντες) *πιστευοντες* Arch. Vind.

ὑπεστρεφον) *επεστρεφον* iidem.

ταυτη διεξιοντες) *ταυτην* Arch. tum *διεξελθοντες* Paſſ. margo Steph. hoc plus vice ſimplici in c. 123 Itaque alterutrum ex gloſſa. *Weſſel.*

αντιπολεμιες) *αντιπολεμες* Arch. Vind. quod dabit L. VIII. 68. 2., habetque Heſychius, Herodotea frequenter excerpens. *Weſſeling.*

τοιετων) *τετων* Arch. Vind., *τοιετων* reliqui.

ποιεεσθαι) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. *ποιησασθαι* Ald Pariſ. A. Edd.

ἑωϋτων) Arch. Suidas in *Στιβια*, tum Edit. Genev. 1618. optime. antea *ἑωϋτον*. *τον προτερον ἑωϋτων — στιβον* belle Arch. & Suidas. Vicerat Pavii & Reiskii opinatio. *Weſſel.* Poſt *στιβον* abeſt comma, poſitum poſt *τετον* Ald. Camer. I. II. Idem poſt *φυλασσοντες*.

ηϊσαν) Arch. *ἤσαν* Med. Paſſ. Ask. *ἤσαν* Suid. olim ex Aldo *ιησαν*.

hucyd. atque alios obvia ſaepe. Adi I. F. ronovium ad Senecae Benef L. 4. 32. *Weſſel.* oſt μαλλον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXVIII.

τε την) haec duo omittit Arch.

Αβυδηνος) Αβυδινος Paſſ.

Παρινος) Παρηινος Arch.

ησαν) non eſt in Arch. Vind. Valla.

Στρατιτις) iidem, & mox Αιακης. In Paſſ. ſk. Αιακιδας, & Στρατης & Αιακιδης cum Med. ld. Edd. Lib 8. 132. επιβȣλευον — Στρατι τω ȣ τυραννω. De Samio Tyranno lib. 6. 13. ὁ δε ιακης — παις μεν ην Συλοσωντος τȣ Αιακεος. Recte ergo ſcriptae ſchedae. *Weſſeling.*

Φωκαιευς) Med. Ask. Paſſ. in reliquis & Ald. ωκευς, Φωκαιευς coniectura L. Holſtenius ad teph. Φωκαια extuderat. *Weſſeling.* Poſt τȣ nte ην comma Ald Camer. I. II. in quibus ante προκειμενη deſit, & comma poſitum poſt ȣνος. γνωμη ἡ προκειμενη Paſſ. Ask. optime.

Κυμαιος) ſine ὁ, ut ſaepe in praecedentibus, Arch. Paſſ. Vind. Ask. Vulgo cum Ald. Κυμαιος.

ad Cap. CXXXIX.

ταυτη) ταυτα Arch. Vind. Poſt εοντα coon Ald. Camer. I. II comma in his poſt εξιναται, quod abeſt poſt δοκεωσι.

διαβηναι) διαβαινειν Arch.

ειπειν) λιπειν idem.

ποιησȣσι) ποιησωσι idem cum Vind. poſt

τα

ad Cap. CXLII.

Poſt Περσεων punctum Ald. Cam. I. II.

ελευθερες) ανελευθερες Arch. Vind. Valla. Punctum poſt ανθρωπων Ald. Cam. I. II. Vehementer averſor ανελευθερες Arch. & Vind. Scythae de Jonibus, & qua liberis & qua ſervis, ſententiam ferunt. Liberos habent cenſentque κακιςες τε και αναν δροτατες, mancipia vero φιλοδεσποτα και αδρηςα. Haec, meo quidam iudicio, verborum ordo modo legitime dirigatur, anxiam diſputationem recuſant. Gemina germana de iisdem Callicratidae opinio, quaerenti ὁποιοι ανδρες οἱ Ιωνες; regerentis ελευθεροι μεν κακοι, δελοι δε αγαθοι in Plutarchi Lacon. Apophth. p. 222. *Weſſeling.* Codicis lectionem ανελευθερες, inventam quoque Vallae, Galeus adprobat. Eſt qui participium in his νομιζοντες, vel quidpiam ſimile putat deeſſe: mihi non videtur a vulgatis ſecedendum: nomen Ιωνας, e ſitu ſuo naturali ſtudio diſtractum fraudi fuit. Nihil his inerit obſcuri, hoc modo collocatis: τετι μεν Ιωνας, ὡς εοντας ελευθερες, κακιςες — κρινεσι ειναι ἁπαντων ανθρωπων; τετο δε, ὡς εοντας δελες (ſive prout variata ſcribit ſtructura, ὡς δελων Ιωνων τον λογον ποιευμενοι) ανδραποδα φιλοδεσποτα φασι ειναι και αδρηςα μαλιςα. *Servi fugitivi.* δελοι ſunt δρηπεται Phocaeenſi Dionyſio de Jonibus loquenti Herod. VII. c. 11. Heris fideles & minime δραπεται ſunt αδρασοι. Ex Herodoto ſua hauſit Plutarch. T. 2. p. 174. E. Ubi Joniae tyrannos Ιδαθυρσος (Ιδανθυρσος Herod.) Rex Scytharum δια την προς Δαρειον πιςιν ανδραποδα χρηςα και αδραςα εκαλει· vocem rariorem

adhi;

lhibuit Dion. Chryſ. in Corinth. p. 457. B. ab
:vo usque Daedali neminem fuiſſe ſcribens ſta-
iarium, qui valuerit δρασμον εμποιειν τῳ χαλκῳ·
iullo poſt τογε επ' αυτους, ait, ετι χαλκος αδρα-
ς. *Valkenar.*

φιλοδεσποτα) habet hinc Pollux III, 74.

ad Cap. CXLIII.

Φρηΐκης) Θρηκης Arch. Ask. Poſt εντευθεν δε
omma Ald. Camer. I. II.

Μεγαβαζον) Μεγαβυζον Euſtath. Homer. p.
40. fin. Valla. Qui mox Μεγαβαζος, in ſupe-
ioribus Μεγαβυζος, etiam Euſtathio Vallaeque.
Culpam, tametſi in vocis ſcriptura varietur, ac-
ceptam librariis fero. Valla L. V. 12. &c. mo-
ris ſui tenax manet. *Weſſeling.* De duplici Per-
ſici nominis apud Graecos ſcriptione Tib. agit
Hemſterhuſius in Luciani Tim. p. 134. *Valken.*
Poſt τῳ ante Δαρειος comma Ald. Camer. I. II.
comma poſt ειπος.

ὠρμημενε) ὁρμημενῳ Ask.

ὅ, τι) ὅτι Ald. Camer. I. II. poſt μαλλον com-
ma in iisdem. idem ponunt poſt ειπας, & pun-
ctum poſt ετιμα.

ad Cap. CXLIV.

Poſt Μεγαβαζος abeſt comma Ald. Ca-
mer. I. II.

γενομενος) Arch. Vind. Pariſ. B. Ald. Edd.
Valla; ερομενος Med. Paſſ. Ask. γενομενος multo
concinnius. *Weſſeling.* poſt εν Βυζαντιῳ comma
Ald. Camer. I. II. poſt Βυζαντιων in his punctum.
quod & poſt τυφλους ponunt. Deſcripſit Euſtath.
ad Dionyſ. v. 764., ubi Μεγαβυζος quoque ut
Valla. *Weſſeling.*

ἐτεον

ad Cap. CXLII.

Poſt Περσεων punctum Ald. Cam. I. II.

ελευθερους) ανελευθερους Arch. Vind. Valla; Punctum poſt ανθρωπων Ald. Cam. I. II. Vehementer averſor ανελευθερους Arch. & Vind. Scythae de Jonibus, & qua liberis & qua ſervis, ſententiam ferunt. Liberos habent cenſentque κακιςους τε και ανανδροτατους, mancipia vero φιλοδεσποτα και αδρηςα· Haec, meo quidam indicio, verborum ordo modo legitime dirigatur, anxiam diſputationem recuſant. Gemina germana de iisdem Callicratidae opinio, quaerenti ὁποιοι ανδρες οἱ Ιωνες; regerentis ελευθεροι μεν κακοι, δουλοι δε αγαθοι in Plutarchi Lacon. Apophth. p. 222. *Weſſeling.* Codicis lectionem ανελευθερους, inventam quoque Vallae, Galeus adprobat. Eſt qui participium in his νομιζοντες, vel quidpiam ſimile putat deeſſe: mihi non videtur a vulgatis ſecedendum: nomen Ιωνας, e ſitu ſuo naturali ſtudio diſtractum fraudi fuit. Nihil his inerit obſcuri, hoc modo collocatis: τουτι μεν Ιωνας, ὡς εοντας ελευθερους, κακιςους — κρινουσι ειναι ἁπαντων ανθρωπων; τουτο δε, ὡς εοντας δουλους (ſive prout variata ſcribit ſtructura, ὡς δουλων Ιωνων τον λογον ποιευμενοι·) ανδραποδα φιλοδεσποτα φασι ειναι και αδρηςα μαλιςα. *Servi fugitivi.* δουλοι ſunt δρηπεται Phocaeenſi Dionyſio de Jonibus loquenti Herod. VII. c. 11. Heris fideles & minime δραπεται ſunt αδρασοι. Ex Herodoto ſua hauſit Plutarch. T. 2. p. 174. E. Ubi Joniae tyrannos Ιδαθυρσος (Ιδανθυρσος Herod.) Rex Scytharum δια την προς Δαρειον πιςιν ανδραποδα χρηςα και αδρασα εκαλει· vocem rariorem adhi;

hibuit Dion. Chryſ. in Corinth. p. 457. B. ab
ʼ/ο usque Daedali neminem fuiſſe ſcribens ſta-
ɪrium, qui valuerit δρασμον εμποιεειν τῳ χαλκῳ·
ɪllo poſt τογε επ' αυτȣς, ait, ετη χαλκος αδρα-
. *Valkenar.*

φιλοδεσποτα) habet hinc Pollux III, 74.

ad Cap. CXLIII.

Φρηΐκης) Θρηκης Arch. Ask. Poſt εντευθεν δε
ɪmma Ald. Camer. I. II.

Μεγαβαζον) Μεγαβυζον Euſtath. Homer. p.
ɪο. fin. Valla. Qui mox Μεγαβαζος, in ſupe-
oribus Μεγαβυζος, etiam Euſtathio Vallaeque.
ulpam, tametſi in vocis ſcriptura varietur, ac-
ɛptam librariis fero. Valla L. V. 12. &c. mo-
s ſui tenax manet. *Weſſeling.* De duplici Per-
ci nominis apud Graecos ſcriptione Tib. agit
Iemſterhuſius in Luciani Tim. p. 134. *Valken.*
'oſt τῳ ante Δαρειος comma Ald. Camer. I. II.
omma poſt επος.

ὡρμημενȣ) ὁρμημενȣ Ask.

ὅ, τι) ὅτι Ald. Camer. I. II. poſt μαλλον com-
na in iisdem. idem ponunt poſt ειπας, & pun-
tum poſt ετιμα.

ad Cap. CXLIV.

Poſt Μεγαβαζος abeſt comma Ald. Ca-
ner. I. II.

γενομενος) Arch. Vind. Pariſ. B. Ald. Edd.
Valla; ερομενος Med. Paſſ. Ask. γενομενος multo
concinnius. *Weſſeling.* poſt εν Βυζαντιῳ comma
Ald. Camer. I. II. poſt Βυζαντιων in his punctum.
quod & poſt τυφλȣς ponunt. Deſcripſit Euſtath.
ad Dionyſ. v. 764., ubi Μεγαβυζος quoque ut
Valla. *Weſſeling.*

ἔτον

ὄτος μεν δη) Arch. Vind. aberat olim μεν & in Ald.

λειφθεις) ληφθεις Arch. Vind.

ad Cap. CXLV.

δε τετον) δε Arch. alii habent δη. poſt χρονον comma Ald. Cam. I. II. quod poſt ςολος non habent, ſed inſerunt poſt προφασιν & την.

προδιηγησαμενος) προηγησαμενος Arch. Vind.

των εκ της Αργες) legerim εκ των της Αργες *Valkenar.*

εξελαθεντες) εξελασθεντες Arch. & ſtatim.

των εκ Βραυρωνος) Med. Vind. Paſſ. Ask. ceteri & Ald των praetereunt. Βαυρωνον Arch.

τετεων δε) Ald. Edd. Pariſ. B. τετεων tantum, τετων δε Med. & alii, quorum Arch. Vind. δε non habent; praeferrem δη *Weſſeling.*

ἱζομενοι) ἑζομενοι Arch. Vind. ἑζομενος raro ſe tutari potuit in Muſis. ἑζομενοι επι τω ἱρω exhibent Edd. c. 85. Mſſ. frequenter L. 2. 113. 3. 64. 4. 165. ita ludunt librarii *Weſſeling.*

πυρ ανεκαιον) Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. Edd. In Med. Paſſ. Ask πυρην εκαιον. πυρ ανεκαιον tutum eſt & munitum ob και πυρ αιθοιεν, quod deinceps, & Homeri Odyſſ. H. 13. Conf. d'Orvillium ad Chariton. p. 633 & haec Heliod Aethiop. 2. p. 96. ἑτερα καλπην εφερε και πυραν εκαιε ubi Cod Falkenburg ex vero πυρ ανεκαιε. At in ſimilibus delinquitur ſaepe *Weſſeling.* Ex Med. dedit Gronov. πυρην εκαιον, pro πυρ ανεκαιον· hoc, mea potius opinione, hic ſervandum, & recte reſtitutum arbitror πυρ ανακαιειν 8. C 19. pro πυρην. In his ſaepe variatum docebit d'Orvill.

ill in Charit. p. 633. *Ignem accendere*, πυρ ανακαιειν, infra dicitur hoc capite πυρ αιθειν. πυρ ;θειν & πυρ αναιθειν leguntur aliquoties apud oetas Atticos, nuspiam, quantum recordor, υρειν αιθειν. Ut corripi poſſet ſyllaba, πυραιειν ſcribitur in Eurip Rheſo v. 78. Τις γαρ πυρ- ;θει προφασις Αργειων ςρατον; ſed in anapaeico verſu 41 poni debuerat: Πυρ αιθει ςρατος ργολας, Ἑκτωρ· quorum loco dicitur v. 95. ιθεσι πασαν νυκτα λαμπαδας πυρος. Pro αιθειν, *fulgere*, more ſuo Sophocl. ſcribit Αιθειν iac. v. 285 ἡνιχ' ἑσπεροι λαμπτηρες εκ ετ' ηθον: d, ſi vera mea eſt divinatio, verbum iam anſic adhibuerat Aeſchyl Choeph v. 534. Πολ- ι δ' ανηθον εκτυφλωθεντες σκοτω λαμπτηρες εν δοισι, ubi vulgatur ανηλθον· alterum, ut puto, ectat in Schol. ανελαμψαν. *Valken.*

πευσομενοι Med. Vind. Paſſ Ask. olim cum ld. πευσομενον. poſt τινες τε comma in Ald. Caer. I. II. idem poſt οἱ δε.

Μινυαι) Μινυαι Arch. ſaepiuscule.

δε τετες) Arch. Vind. Ald Edd. γαρ Med. sk. Paſſ.

ειρωτεων) ſic, aut ειρωτων Arch. Paſſ. Vind. ulgo cum Ald. ηρωτεον. comma poſt vocem d. Camer. I. II.

ἡκοιεν τε) τε deſit Arch. Vind.

Poſt αιθοιεν colon ante Reiz poſt οἱ δε comа Ald. Camer. I. II. quod his abeſt poſt εφαν. Poſt γινεσθαι comma exſtat in iisdem.

μετεχοντες) μετεχοντας omiſſis quatuor ſeentibus Arch. Vind.

ἑαδε) ἑδεε Arch. Vind. Poſt Μινυας comma d Camer. I. II.

διεδασαντο) διεδαισαντο Arch. Vind. nec prave, vid. c. 159. Poſt οἱ δε, & αυτα μεν commata Ald. Camer. I. II. μεν non eſt in Arch. Vind.

Poſt εγημαν punctum, poſt τας comma Ald. Camer. I. II.

ηγοντο) non eſt in Paſſ.

ad Capit. CXLVI.

διεξελθοντος) διελθοντος Arch. Vind.

ποιευντες) idem, antea ποιεοντες cum Ald. Poſt σφεας comma Ald. Camer. I. II.

ἑρκτην) εἱρκτην Arch. Vind. colon poſt vocem ante Reiz. Poſt δε τως comma, nullum poſt Λακεδαιμονιοι Ald. Camer. I. II.

καταχρησεσθαι) καταχρησασθαι Vind. Paſſ; Arch. qui poſterior παρητησαντο.

ες ὁ ελθειν τε) εσω ελθειν ora Steph., εσω Med Ask. ες ὁ ελθειν τε Paſſ. In Arch. & Vind. εσελθειν τε, In Edd. Ald. Pariſ A. B. εσελθειν ες. Equidem εσελθειν τε praeferrem, niſi ſi ες ων ελθειν, Jonum more, quo de ſupra c. 60.; εσω in marg. Steph. huc tendit. *Weſſeling.* ες ὁ ελθειν, quam Gronovius recepit lectionem, Regii B. & D. εσελθειν τε ες Regius A. *Larcher.* qui Weſſelingianam correctionem ες ων veram habet, Gronovianam fidiculam dicens lectionem.

δολον) Med. Ask. Paſſ. Valla cum Regiis B. D. Larcher. λογον Ald. & plerique. Med. & ſequaces pulcre, coniecturatque Galeus. Tot tamen ſchedarum λογον, tantaque conſenſione propagatum, ducere ad λοχον, *inſidias*, videtur. Elegans ea de Pauw. ſuſpicio. *Weſſeling.* Poſt

αἱ δε comma Camer. I. II. idem poſt εσηλθον ante Reiz.

ποιευσι τοιαδε) ποιευσι Arch. Vind., tum ταδε, cum Ald. Pariſ. A. ex Med. τοιαδε, frequenti variatione. Vulgo ποιεοντες. Poſt πασαν την comma Ald. Camer. I. II. in quibus & commata abſunt poſt Μινυαι & γυναικες.

τοιετω) Med. Paſſ. Ask. τετω ceteri cum Ald.

ad Cap. CXLVII.

Poſt χρονον comma poſuit Ald. Camer. I. II. ſed commata in his nulla exſtant poſt Αυτεσιωνος & nomina ſequentia.

εκ Λακεδαιμονος) Abeſt praepoſitio Arch. Vind. Valla. Abeſt comma poſt ὗτος Ald. Camer. I. II.

Αριϛοδημε παισι) Arch. Vind. Paſſ. Ask. olim παισι Αριϛοδημε cum Ald. comma poſt Ευρυσθενεϊ Ald. Camer I. II.

αδελφιδεων) αδελφεων Vind. Arch. Ald. αδελφιδων Edd., Editum ex Med. Paſſ. Ask., eſtque optimum.

μενεῖν) μένειν Arch. Ald.

Μεμβλιαρεω) Μεβλιαρεω Arch. comma poſt vocem non poſuit Ald. Camer. I II.

ανδρος Φοινικος) ανδρες Φοινικες Arch. Valla.

καταλειπει γαρ εν) Arch. Vind. Med Paſſ. Ask. γαρ Ald. & Edd. deerat. Conf. Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 373. Poſt εκ Λακεδαιμονος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLVIII.

επι τετες) Ask. Paſſ. Vind. Arch. Valla & edit.

edit. Galei. In Ald. Med επι τυτοις. Dedi ſchedis mutandi arbitrium; alioquin prius επι τυτοις non damnabile. *Weſſeling.*

Poſt εςελλε abeſt comma ante Reiz.

συνοικησων) Arch. Paſſ. Valla. alii cum Ald. συνοικισων. Schedis συνοικησων, ſine quo oratio hiabat, debetur. Geminum c. 159. χρησασα ἡ Πυθιη πλεειν, συνοικησαντας Κυρηναιοισι Λιβυην ex Mſſ. *Weſſeling.*

οικηϊυμενος) οικηευμενος Ask. Poſt ἱρκτης comma Ald. Camer. I. II.

βυλευομενων) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask., recte: βυλομενων Ald Edd.

Μεμβλιαρεω) Arch. Sicuti Schol. Pindari. Poſt πλευνες αυτων comma Ald. Cam. I. II.

Παρωρεαται) Παρεωρεαται Arch. non abſurde. Sed vide VIII. 73. comma poſt vocem habet. Ald. Cam. I. II.

αυτυς) Arch. Vind. quod Gronov. probat VI. 92. & recepit, quem ſequuti ſumus, Reizius. Vulgo cum Ald. ἑωϋτυς.

επειτα) deſit Arch. Vind.

Λεπρεον, Μακιςον &c.) Λεπρειον, Κακιςον iidem, *Maciſtum* Valla, Μαςιγον ora Steph. in qua deinceps Φριξας, quomodo Paſſ., alii Θριξας & Μαγιςον cum Ald. & Edd. Puncta poſt ſingula haec nomina poſuit Ald. Camer. I. II. Μακιςον, Φριξας oportuit. Prius habet Valla, quorſum Arch. Κακιςον aurigatur: nam Μακιςον, quod Galeus excitavit, non ita ſcriptum. Μακιςον της Τριφυλιας Strabo X. p. 687 A. & Steph. Byz. ubi bene Holſten. Φριξαι Paſſ cum Steph. marg. conſtabilit. Φριξα conſtanter Polybio L. 4. 77. & 80. Xenoph. atque aliis. — Επιον

ive Επαιον Arch. itidem Polybius. Quo tamen
n oppidi nomine turpis apud plures diſcordia.
Verum in his occupabar olim ad Diodor. XIV.
7. Νεδιον prorſus ignorans. Sunt Triphyliae
uidem oppida, quae ſcriptura non longe de-
lectunt, electio anceps & difficilis. Νεδειον
Arch. *Weſſeling.* Poſt πλευνας abeſt comma ab
Ald. Camer. I. II.

επ' εμεο) επ' εμοι Arch. Vind.

επι τε) Med. Ask. Paſſ., απο τε Arch. Vind.
Pariſ. A. B. Ald. ſatis bene.

ad Cap. CXLIX.

τοιγαρων) Med. Paſſ. τοιγαρεν vulgo. Poſt
υκοισι comma Ald. Camer. I. II.

επι τε) απο τε Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald.
Edd. quod nunc eſt ex Med. Ask. Paſſ. qui duo
um Fragm. Pariſ. tantum τετε ενομα· ceteri
nterponunt το, quod ſuſtuli. *Weſſeling.* poſt
ετε comma Ald. Camer. I. II.

και κως το ενομα) iidem tres & fragm. Pariſ.
n reliquis duntaxat και κως τετο, quomodo Ald.

απο τε) Arch. Vind. Pariſ. A. B. απ' ε Ald.
Camer. I. II. επ' ε contra ſermonis indolem Med.
Ask. Paſſ. Poſt καλευνται abeſt comma Ald. Ca-
ner. I. II.

ιδρεσαντο) Valla Latina; *ex hac tribu viri —
conſtruxerunt* coniecturae de Pauw materiam de-
erunt, οἱ δε εκ τη Φυλη ταυτη ανδρες — ιδρυσαν-
το, admodum labanti, & omni tibicine defe-
tae. Itaque in ιδρυτο vel ιδρυνθη inclinavit, cui
accedere poſſem, ſi per codd. liceret. Ut nunc
ſe verba dant, ιδρυσαντο de Lacedaemoniis,
ui fanum tribui Aegidae, cuius illuſtris in Pin-

dari Od. IV. Pythion memoria, excitarint, accipiendum cum Reiskio. Excitarunt autem quod Aegidarum ſtirps Furiis Laii & Oedipodis immunui & ſuccidi putaretur. Των δε Ερινυων των Λαιϋ και Οιδιποδος μηνιμα alia in re apud Pauſan. L. IX. 5. p. 723 *Weſſeling* Ἱδρυτο vel ἱδρυϑη, ſi codex exhiberet ſcriptus, mihi aptius in hac ſede videretur; & σφι εμειναν, quam ὑπεμειναν. Τοισι δε εν τη φυλη ταυτη ανδρασι (ϋ γαρ σφι εμειναν τα τεκνα·) ἱδρυνϑη εκ ϑεοπροπιϋ Ερινυων των Λαΐϋ τε και Οιδιποδεω ἱρον· και μετα τϋτο σφι εμεινε. *A viris ex hac tribu, quum liberi ipſorum in vita non manerent, oraculo monitis delubrum fuit dedicatum Diris Laii atque Oedipi; hoc poſtquam feciſſent, ipſorum liberi manebant in vivis, neque adeo pueri* προ ὡρας *rapiebantur.* Ἱδρυσϑαι hac adhibetur ſtructura quum alibi, tum bis lib. 2. c. 44. ὁκοσος χρονος ειη εξ ϋ σφι το ἱρον ἱδρυται. In his *dirae*, quibus Aegidarum progenitor Oedipus, *Furiis* agitatus, filios ſuos devovit, a Thera quodammodo renovatae, filium ſe dicente καταλειψειν οἶν εν λυκοισι, dicuntur Oedipodis Ερινυες. Laiium quoque dirae dederant praecipitem. quibus illum Pelops devoverat ob receptum Chryſippum. Ερινυῦν Oedipi *diras* vocant Tragici, Aeſchylus Theb. v 70. Sophocl. Oed in Col v. 294 Eurip. in Phoen. v. 627. *Valkenar.* cuius emendationes recepit *Larcher.* Locus hic corruptus videtur. Dativus enim ανδρασι cum ἱδρυσαντο non poteſt iungi. Legendum fortaſſe: τοισι δε — ανδρασι ϋχ ὑπεμειναι τα τεκνα, ἱδρυσαντο ων — και μετα τϋτο ὑπεμειναν. *Goldhagen.*

των Λαιϋ) τω Arch. poſt ἱρον punctum Ald. Camer. I. II.

τωῦτὸ τȣτο καὶ εν) cum Reiskio in Miſcell. Lipſ. novis T. VIII. p. 111. τωῦτο τȣτο συνεβη καὶ εν Θηρῃ — legit *Larcher.*

Θηρῃ) Θηρησι Arch.

ad Cap. CL.

Poſt λογȣ comma Ald. Camer. I. II. idem poſt απο τȣτȣ.

Γρινος) Γριννος & mox Arch. Ask. Paſſ.

οἱ καὶ αλλοι) καὶ αλλοι Arch. Vind. veriſſime: olim καὶ οἱ αλλοι cum Ald. Delendum eſt ſecundum illud οἱ. Scripſerat ſuo more: εἱποντο δε οἱ καὶ αλλοι των πολιητεων, καὶ δη καὶ Βαττος ὁ Πολυμνηςȣ, εων γενος Ευφημιδης των Μινυεων. In his mirum eſt, quantum a vero Valla aberrarit; ſed illud magis etiam mirandum, a Palmerio repertam veritatem, a Gronovio tamen fuiſſe repudiatam. *Valkenar.*

Ευθυμιδης) Med. Arch. Paſſ. Ask. Valla cum Ald., Ευθυμηδης Edd. cum Vind. Nobilis fertur in primis inter Jaſonis ſocios Minyas, Euphemus, de quo praeter Spanhem. in Callim. H. in Apoll. v. 75 Burmannus egit in Argonaut. Catal. Huius compreſſu gravida puella Lemnia Batti pepererat progenitorem: erat itaque Battus γενος Ευφημιδης των Μινυεων, *e poſteris vel genere Euphemi, unius e Minyis.* Ευθυμηδης hic olim vulgabatur; Ευθυμιδης prodiit e Med. Ευφημηδης ex Arch. dederat Galeus, haec verae proxima ſcriptio; verum coniectura Palmerii fuerat adſequutus in Exercit. p. 23. Sicuti ſaepe patronymica facta ſunt propria, in vera hiſtoria Graeca veteri & recentiori memorantur Euthymidas & Euphemidas, vel Euphamidas; reſtituendum

hoc nomen in Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 791., Ευφαμιδας Αριςωνυμε, pro Σισυφαμηδας Αριςοδημε, ex Thucyd IV. c. 119. ubi nomen Ερυξιδαϊδα convertendum eſt in Ερυξιλαϊδα· idem vitium Spartiatae nomen corrupit in Aeliano de N. A. XI, c 19 Παντελιδας verum nomen fuit, non Pantedidas. noti ſunt Lacones Paſitelidas, Epitelidas, Eutelidas. Sed Corinthium Euphemidam in Thucyd V. c. 55. praebent ſeptem minimum Mſſ. cur itaque forma non Graeca Ευφαμιδας in Thucydide fuit relicta? *Valk.* Elegantem veramque Palmeri correctionem Ευφημιδης Ed Simſonius Chronic. Ann. 3389. antevertit, laudavitque meritiſſime Bouherius Diſſ. Herod. c. 12. Pindarus Battiadas, Euphemi poſteros, laudibus ferens, locuples ſuaſor auctorque. Τοθι γαρ, Cyrenis, γενος Ευφαμε φυτευθεν, λοιπον αιει τελλεται Od. IV. Pyth. prope finem. Quamquam autem nihil in hoc genere liquidius, relinquere pravum debeo, ſine haeſitatione inſtauraturus, modo Ευφημηδης, ſicuti Galeus oſtentavit, in ſchedis Arch foret, at ſecus ſe habet. *Weſſeling.* Recepit Palmerianam correctionem *Reizius*, eamque probavit ſequutusque eſt *Larcher.*

Poſt ὁ δε comma, poſt λεγων colon Ald. Camer. I. II. nullum in his comma poſt εγω μεν. εμοι ων Arch.

τωνδε)' deeſt Med., in Ask. των.

κελευε ποιεειν ταδε) κελευει ταυτα ποιεειν ambo cum Paſſ

ελεγε) abeſt Arch. Vind. conf. L. III. 135. Poſt μετα δε comma Ald. Camer. I. II.

αλογιην) Citat Thom. Mag. in voce.

εη)

ειη) ῆ Arch.

χρημα) χρηματα idem.

ad Cap. CLI.

Comma poſt μετα ταυτα, & punctum poſt θηρην. Ald. Camer. I. II. in quibus & comma poſt Θηραιοισι.

ην σφι μηχος) σφιν ην σμηχος Arch. μηχος Med. Vind. Paſſ. Ask. Ald., prius μηκος, quod H. Stephano debetur, id ſerio in recenſ. voc. Herod. corrigenti. Eurip. Androm. v. 535. τι δ' εγω κακων μηχος εξανυσαιμ' αν. Tale & Aeſchyli Suppl. v. 740. μηχος δ' ουδεν εν μεσω χρονω. Nam μηκος, quod Stanleio explicare & tueri viſum, non reſpondet ſatis puellarum timori. *Weſſeling.* Perperam etiam μηκος vulgatur in Aeſchyl. Agam. v. 2. ubi vox Homerea μηχος, vel Aeſchyli μηχαρ, quod & Stanleius ſuſpicabatur, ſine controverſia reſtitui debet. Theocritea Eid. E. v. 95, χαλεπας νοσω εὑρε τι μαχος· haud ſane feliciſſimus poetarum interpres Jac. Palmerius ſollicitabat legendo, εὑρε τι μ' ακος. Herod. II. c. 181 τουτου γαρ οἱ κακου ειναι μηχος. Eurip. Androm. v. 536. *Valken.*

Poſt μετοικων comma Ald. Camer. I. II. in quibus punctum poſt πολιν.

συμμισγουσι) συμμιχθουσιν Arch. Vind. perperam. poſt τω ante ουνομα comma Ald. Cam. I. II.

Κορωβιος) Κουρωβιος Vind. Arch. aque iterum. poſt απενειχθεις comma Ald. Cam. I. II. απενεχθεις Paſſ.

απικεσθαι) απαγγεσθαι Arch. quod ſpeciem habet allicientem, ſolidi nihil *Weſſeling.* poſt Λιβυην punctum Ald. Cam. I. II. quae comma poſt Λιβυης ponunt.

Πλατεαν) ſemper Med. Paſſ. Ask. Πλαταιαν reliqui cum Aldo. Inſulam ſive tu Πλατεαν ſcripſeris, ſeu Πλαταιαν minime referet. Steph. Byz. utrumque edit. Scylaci Πλατεια. Infra c. 156. 169. idem, qui hic, in Mſſ. diſſenſus. *Weſſeling.* Poſt νησον colon ante Reiz. poſt πεισαντες comma Ald. Camer. I. II. idem in his poſt Θηρης, ſed abeſt poſt ανδρες.

ὁσων) ὁσων δη Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. Valla, olim ὁσον δυο cum Ald. ὁσων δη μηνων, quod praebent cod. Med. & Vallae reponerem pro ὁσον δυο μηνων. *Valken.* poſt μηνων punctum Ald. Cam. I. II. comma poſt ταχιστην.

απαγγελεοντες) απαγγελλοντες Arch. Vind.

ad Cap. CLII.

μετα δε, νηυς) μετα δε ταυτα νηυς marg. Steph. Paſſ. Ask. poſt της ante ναυκληρος comma Ald. Camer. I. II.

απ' Αιγυπτου) Paſſ. Ask. Med. quae & Fabri coniectura lib. I. Ep. 72. p. 240., ante απ' Αιγυπτου cum Ald. male.

Poſt και ante ου γαρ nullum comma Ald. Camer. I. II. neque adeſt in his poſt Ταρτησσον, ſed poſitum poſt εμποριον τουτο.

ακηρατον) απειρατον Arch. offert Galeus. intentatum απειρητον eſt apud Herod. p. 384. 11. Hoc ſi plerique darent codd. alteri non poſtponerem. Emporium Graecis usque in hoc tempus intactum, ſolis ante Phoenicibus notum mercatoribus, Graecis *intentatum* dedit Noſter, ut puto, potius απειρητον, quam ακηρατον. Ακηρατον tamen etiam *purum* vocat & *intaminatum*; quo uſu vox Platoni praeſertim & philoſophis fre-

frequentatur aeque ac ακεραιον· quae duo permutat & in eadem locutione Eurip. Or. v. 574. & Helen. v. 48 De urbibus etiam & regionibus adhibetur integris, ſive nondum hoſtili ferro violatus: Herod. III. 146. Thucyd. II. 18. Xenoph. Cyrop. VI. p. 96. 4. *Valcken.*

Poſt των ante ημεις comma Ald. Cam. I. II.

ιδμεν) ισμεν eaedem. ιδμεν Gregor. de dialect. Jonicum docuit, quare id praeferendum iam duxerat *Larcher.*

Σωςρατον) habet hinc Euſtath. in Perieg. v. 511. p. 206.

την δεκατην) duae hae voces abſunt Arch. Vind. qui & επικερδιων cum Paſſ. & Steph. marg. poſt εξελοντες comma Ald. Camer. I. II. abeſt poſt εξ ταλαντα.

εποιησαντο) εποιησαν Arch.

χαλκηϊον) χαλκιον Arch.

αυτε) Paſſ. Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. Edd., αυτο Med. Ask. αυτε poſtulat ſchedarum concors edictum, patiturque uſus. Adi ſis Portum & c. 15. Acceſſit crateris picturae ex ſchedis pronomen, quo gryphum capita prominentia clarius ſignantur. Conf. Euſtath. in Hom. p. 903. 5. *Weſſeling.*

οἱ προκροσσοι) Arch. Vind. pronomen deeſt aliis & Ald. Poſt εισι punctum Ald. Camer. I. II. comma poſt κολοσσες.

συνερηρεισαν) Pariſ. A. B. Paſſ. Med. Arch. Valla. Olim cum Ald. συνεκριθησαν. Miror, cur dubio vacuum συνεκρηθησαν a Gronovio non fuerit in contextum receptum. *Valken.* Belle Gronovius. Potes hoc Epicharmi apud Plutarch. T. 2. p. 120. A. pugnare, συνεκριθη και διεκριθη,

και

και απηλθεν, όθεν ηλθεν παλιν. At aliud eſt ex philoſophiae adytis ſuetum. In coalitis & conſociatis artiſſime animis illud valet. Scriptor incertus Stobaei Serm. 28. p. 197. δοκουντες γε δη, ώς τα προς έαυτον αρτιως εν φιλια συγκεκραθαι. Philoſtrat. Vit. Sophiſt. II. 2. p. 566. τους γουν αμφι τον Δημοςρατον ὗτω συνεκεκρατο, ώς — Talium apud alios magna merx. *Weſſel.*

ad Cap. CLIII.

Poſt Θηραιοι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

απηγγελον) Arch. Vind. Ald. antea απηγγελλον.

εαδε). εδεεν αδελφεον τε απ' Arch.

απ' αδελφεῦ) Med. Ask. Paſſ. In ceteris & Ald. επ' αδελφεῦ.

λαχοντα) λαγχανοντα Med. Ask. Paſſ. & λαχαντα Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Edd. quod malo. vide lib. 3. 83. *Weſſeling.* poſt λαχοντα colon Ald. Camer. I. II.

χωρων άπαντων επτα εοντων) χωρεων άπαντων επτα εῦσεων Arch., quod praeferrem, ſi άπασεων dediſſet. *Weſſeling.*

και βασιλεα και ήγεμονα) και ήγεμονα και βασιλεα Arch. Vind.

Πλατεαν) qui ſupra, Πλαταιαν Ald. & qui ſupra.

ad Cap. CLIV.

Poſt λεγῦσι punctum Ald. Cam. I. II.

Αξος) Arch. Vind. Valla, & Steph. hoc ex loco: olim cum Ald. Οαξος. Steph. Byz. Αξος πολις Κρητης; ώς Ηροδοτος εν τεταρτῃ. Docti interpretes Ethnicographo errorem, quo ὁ Αξος

fecerit

ſecerit ex Οαξος, imputant, ipſimet aberrantes. Humanius Meurſius Cretae ſuae L. 1. 8. verbo nominem defendit, Αξος hic fuiſſe olim decernens; cuius quidem ſuſpicionem Mſſ. egregie iuvent. Cretenſes αξους ſuo vocabant ſermone κρημνωδεις τοπους, loca praerupta, qui Graecorum aliis αγμοι, Stephano in Οαξος teſte. Urbi ergo nomen ab indole ſitus & poſiturae. Situ vero Αξος, Οαξος & Σαξος, quorum Σαξιων ſuperant nummi, eadem urbs, ab. Edm. Chiſhall docte inquiritur Antiq. Aſiat. p. 125. *Weſſeling.* Poſt εν τη comma Ald. Cam. I. II.

αμητορι) αμητερι Arch., melius Suidas in v. & Βαττος. poſt τη comma Ald. Camer. I. II. in quibus & comma poſt επισταλθουσα.

ειναι και τω εργω) και τω εργω ειναι Arch. Paſſ.

επενειχασα) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Euſtath. in Homer. p. 1183. 40. επενεγκουσα Med. Paſſ. Ask. Suid. Mutatum indignor, ſiquidem Ιακον atque idem ac κατηγορησασα, monente Euſtath. Sic hoc libro c. 167. αιτιην οι αλλην επενεικας, cui perſimile lib. I. 68. *Weſſeling.*

αναγνωσθεις) Citat Suidas in v.

γαρ δη) abeſt δη Arch. Vind.

Αξω) Arch. Vind. Valla. Ceteri cum Ald. Οαξω.

ξεινια) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. ξενιη, Ald. & alii. In controverſia haeret, de qua olim ad Diod. L. 13. 80. dubium enim in codd. differitate, quid ipſi maluerint ſcriptores. επι ξεινια L. 2. 107. 6. 34. 9. 88. at επι ξενια 5. 18. quod tamen Jonismo non facit ſatis. *Weſſeling.*

η μεν) Ald. Ask cum Pariſ. A. B. apud Larcher. quos cum Reizio ſequuti ſumus, η μην Alii, quos Weſſeling. ſequutus eſt.

δεηθη) δεηθειη Suidas. εξωρ-

εξωρκωσε) εξορκοσε ſine augmento Arch. poſt αγαγων οἱ comma Ald. Camer. I. II. in quibus punctum poſt θυγατερα.

περιημεκτησας) habet Suidas in v.

και διαλυσαμενος) Med. Ask. Paſſ. Suid. και omittunt reliqui cum Ald.

ξεινιην) Arch Paſſ. Vind. olim cum Ald. ξενιην. poſt παιδα comma Ald Camer I. II.

αποσιευμενος) Med. Paſſ. Ask., Suidas αφοσιουμενος in Βαττος & αφοσιουμεθα, mutata dialecto, αποσιουμενος Vind. alii cum Ald. αποσειευμενος pravc. conf. Gronov. & infra c. 203. MS. αποσιευμενος, quum male edatur αποσεισευμενος, contra quod tam viriliter ſe exſuit optimus Portus, ut plane veritatem, quum nobis offert optimus ille Med., coniectando adſequeretur prorſus laudabiliter. *Gronov.* Sinceram ſcripturam hic & infra IV. c. 203., dudum iam detexerat ante Portus, quam hic in Med. illic in aliis inveniretur codd. Uſitatam verbi formam praebet in v. Βαττος Herodotea transſcribens Suidas, αφοσιουμενος την εξορκωσιν· id eſt, ut exſolveret ſe iurisiurandi religione. Poterit & eodem hic modo verbum accipi, quo apud Iſaeum illud interpretatur Harpocrat. το μη εντελως τι ποιησαι, αλλ᾽ ὡσπερ ὁσιας ἑνεκεν Αφοσιωσασθαι ειπεν Ισαιος εν τῳ προς Ἑρμωνα· *leviter & dicis cauſa re perfungi.* Iſta periit oratio, ſed & in ſexta ſuperſtitum Iſaei adhibetur illud eodem modo; nam dicitur patriae civis utiliſſimus Apollodori pater ſolus ornaſſe triremem, ουκ αφοσιουμενος, αλλ᾽ ὡς οἱον τε αριστα παρασκευαζομενος, p. 67. 19. vide ad Harpocrat. Mauſſacum & H. Valeſium p. 259. exſtat inſignis Iſocratis locus p. 289. B. Plato de Legg. VI.

VI. p. 752. D. μη μονον αφοσιωσασθαι περι της χωρας — συντονως δ' επιμεληθηναι τας πρωτας αρχας εις δυναμιν οπως αν σωσιν ως ασφαλεστατα και ερισα. *Valken.*

σχοινιοισι) Paſſ. Med. Arch. Vind. Ask. Ald. vulgo σχοινοισι. poſt διαδησας comma Ald. Camer. I. II. idem poſt αναςπασας δε.

ad Cap. CLV.

Poſt Πολυμνηςος abeſt comma Ald. Cam. I. II. λαβων Arch. Vind.

περιϊοντος) Iſ. Voſſius προϊοντος adſcripſerat, quod lib. VI. 36. VII. 197 ut χρονȣ προβαινοντος V. 58. Addi complura aliunde poſſunt: ſed cui bono? Utrumque uſus patitur: χρονȣ δε περιϊοντος vidimus lib. 2. 121. & 133. *Weſſeling.* poſt περιϊοντος comma Ald. Camer. I. II.

ισχνοφωνος) ισχοφωνος Gloſſ. San-German. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II. — Memorabilius Scholion San-Germ; ισχοφωνος· τον μογιλαλον ȣκ εωσι λεγειν, αλλ' απολαυνȣσι· Ηροδοτος ισχοφωνος. & hoc amplius, quod Budaeus in antiquo Herod. exemplari idem invenerit. Comment. L. 51. p 345. approbaveritque P. Leopardo Emend lib. 3. 11. Scaligeroque ad Euſeb. Battus ſane non erat λεπτοφωνος *exili linguae & gracili ſono*, quales ισχνοφωνοι, ſed vitio naturae innato lingua in proferendis animi ſenſis offendebat ac haeſitabat: & tales ισχοφωνοι, ſiquidem eorum praepeditur lingua, οτι ισχονται τȣ φωνειν, ut loquitur Ariſtod. Problem. Sect. XI. 35. ubi docte Sylburg. ισχοφωνȣς philoſopho, ex adiuncta originationis cauſa, inſtaurat. Mihi eruditorum conſilium placet, docto Battum

obli-

obligatione linguae laboraſſe primum & deinde *linguae nodis ſolutis loqui* coepiſſe ex Juſtini Lib 13. 7, ſequi non licet, quoniam omnibus in Mſſ. variatur nihil, & de Batto Heraclid. Pontic. ην γαρ ισχνοφωνος in Cyrenenſium Politia *Weſſeling.* Poſt τω ante ὀνομα comma Ald. Camer I II. punctum habent poſt αλλο τι, & comma poſt της τιμης.

την εσχε) Arch. Paſſ Ask. την δ' εσχε Med. antea ἡν εσχε cum Ald. Adludit ad haec Schol. Pindari Pyth Od. 4 princip. την εσχε nihil verius *Weſſeling*

βασιλεα) τον βασιλεα Ald. Camer. I. II. negligunt τον Arch Vind Paſſ. Ask & bene quidem Poſt δε οἱ comma Ald. Camer. I. II

Βαττ', επι φωνην) Habet ibidem Scholiaſtes & Tzetzes Chiliad VI. p. 361. Poſt Απολλων comma Ald. Camer. I. II.

οικιςηρα) οικηςηρα Ald. Camer. I. II. οικιζοντα Vind. Arch. ſoli.

ὡσπερ ει) ει abeſt Arch. Haec usque ad ηλθες, praeeunte Reizio incluſimus νεθειας ſuſpectiſſima, & e contexto Herodoteo, quod in verſione Germanica fecit Degenius, ſine dubio eiicienda. Intermedia, (quae inter οικιςηρα & ὁ δ' αμειβετο τοιοδε leguntur mea quidam opinione literatoris notam ſapiunt marginalem: ὡσπερ ει ειποι Ἑλλαδι γλωσση χρεωμενη, ω βασιλευ, επι φωνην ηλθες. Herodotum utique ſola decent iſta: Λιβυες τον βασιλεα Βαττον καλεουσι, και τουτου ἑινεκα δοκεω θεσπιζουσαν την Πυθιην καλεσαι μιν λιβυκη γλωσση, ειδυιαν ὡς βασιλευς εσαι εν Λιβυη. Ad interrogata non reſpondere mos Deo fuit Delphico, quem attigi in Schol. ad Phoeniſſ. p. 678.

p. 678. Quod ſuſpicabatur Herod., aliud olim Batto proprium inditum fuiſſe nomen, aliorum firmatur teſtimoniis, collectis a Spanh. in Callim. H. Apoll. v. 75. *Valkenar.*

περι της Φωνης) Arch. cum Vind. & Ald. omittit της ante Φωνης· punctum poſt αποικιζειν Ald. Camer. I. II.

εκι) ex Med. Ask. Paſſ. ceteri εκη cum Ald. Similis confuſio lib. 5. 13.

οἱ χρεων) Deſit Arch. Vind. poſt χρεων punctum Ald. Camer. I II.

ὡς δε κατα ταυτα) ὡς δε και ταυτα Arch. Vind.

ἡ) Abeſt Paſſ. Vind. Arch. Ask. Med.

ad Cap. CLVI.

Poſt τετω comma Ald Camer. I. II.

αλλοισι) negligitur ab Arch.

απεςελλον) απεςελον idem. poſt Θηραιοι comma Ald. Cam. I. II.

πλωσαντες δε ες την Λιβυην) ες την Λιβυην δε πλωσαντες Arch.

απεπλωον) Arch. Vind. bene. απεπλεον olim cum Ald. In Jonum πλωειν, derivataque amanuenſium graſſatur licentia. Απεπλωον οπιςω ες την Ασιην. Mſſ. L. 6. 116., απεπλωον οπισω ες το Αρτεμισιον concorditer plerique omnes L. 8. 14. *Weſſeling.*

τη ουνομα — ειρηθη) ειρεθη Arch. Vind. Paſſ. Ask. tum εςι Πλατεια Paſſ. Ask. Arch. ſed Πατεια, in Ald. εςι ante ὡς, tribus illis deſit: ſequutus eos ſum. *Weſſeling.* τη, ουνομα εςι ως Ald. Camer. I. II. Hic manum iniicit & moratur

 ειρεθη

ιερεθη codd. ex Poetae ερρεθη, quod lib. 6. 15.; ſicuti prius ſupra in Edd. c. 77. & VII. 184 in Scriptis. Utrumque genio Jonismi minime pugnare ex Euſtath. ad Homer. p. 1540. 12. certum eſt. *Weſſel.*

ἡ νησος) duae hae deſiderantur in Arch.

ad Cap. CLVII.

ἐνα αὐτων) ἑνα αὐτων Ald. Camer. I. II.

Αι τυ) Αἴτυ Med. Ask., αιτ' Paſſ. αἴ τε Regius unus *Larcher.* citat oraculum Plut. T. 2. p. 408, ubi principium periit, tum οισθας αρειον. Olim ex Ald. & aliis Αςυ εμευ. Principis poetae πολλων ανθρωπων ιδεν αστεα — & μεγαλα αστεα ανθρωπων Noſtri lib. I. 5. vereor, ut efficiant, Libyum αςυ, quod hic antea, optime dici. Mihi αἰ τυ blanditur mirifice, ſolo ingenii remigio a de Pauw productum, atque a Gronovio ex manu exaratis aſſertum quidem, ſed haud feliciter explicitum. Sententia gravis eſt & ειρωνικη. *Si tu Libyam, ovibus fecundam, neque a te aditam melius, quam ipſemet ego, noſti, ſapientiam huc accedentis, nimis miror.* Αι Dorium, vice ει, & μεμπτικον non neſciunt Grammatici *Weſſel.* Edixit nonnemo, Αςυ *omnino rectum eſſe, neque debere ſollicitari.* Perverſa Vir Cl. interpretatione corrupit inventam a ſe lectionem in Med. codice, αἴ τυ, vel αἰ τὺ, reddens *Eia tu*; non recordabatur, ει, *ſi.* Dorice pronunciatum αἴ Huius oraculi, leni medela perſanati laudem Adrianus Heringa reportabit, qui mihi aliquando domi ſuae facile perſuaſit, ſcribendum; Αι τυ ἐμεῦ — Μη ελθων ελθοντος, αγαν αγαμαι σοφιην.

ου. Sua dialecto Cyrenaei vel acceperant vel
certe memoriae tradiderant oraculum, quod
eſtimare licet ex Plutarch. T. 2. p. 408. A. Βατ-
τος ἡκε δευτερον ποτνιωμενος· ὑπειπων ἐν ὁ θεος —
ε Λιβυαν μαλοτροφον· οισθας αρειον, Μη ελθων·
λθοντος αγαν αγαμαι σοφιην σευ· ὕτω παλιν αυ-
ον εξεπεμψε. Sententiam prorſus obſcurat in-
er voces ελθὼν & ελθοντος perperam poſita di-
tinctio, recte praetermiſſa in antiquis Edd. Hic
aturalis eſſet ordo verborum, Αι τυ, μη ελθων,
ιβυαν οιδας αρειον εμευ ελθοντος, — *Tuam ego val-
e miror ſapientiam, ſi tu, qui Libyen nondum adii-
i, melius illam noſti quam ego, qui illuc venerim.*
roclive nunc erit, ſuam oraculo formam indere
lutarcho repertam. Αι τυ εμευ Λιβυαν μαλοτρο-
ον οιδας αρειον Μη ελθων ελθοντος, αγαν αγαμαι
οφιην σευ. Ore loquens Jonico Noſter, quan-
oquidem Dorica quoque dedit in oraculo ſe-
uenti c. 159., fortaſſe ne hic quidem Doricum
ι Λιβυαν μαλοτροφον evitaverat πλατειασμον·
cut αι pro ει, in Doricis reliquiis, Sophronis
ı primis & Epicharmi, pro ει κε, vel εαν, fre-
uentatur αικα, ſubiunctivis modis iunctum,
ommodum hic locum inveniet ingenioſa He-
ngae coniectura, in Heſychio Βαικαν, Κρητες
orrigentis, Βαικα, εαν, Κρητες. *Valken.*

δε τυτων) Med. Ask. Paſſ. δε deſit Ald. & aliis.

απεπλωον) απεπλεον Ald. Camer. I. II. in
uibus comma poſt τον ante ελιπον.

τω ὐνομα ην Αζιρις, τον ναπαι) Med. Ask. Paſſ.
ım Valla vulgo τη· cum Ald. in qua & Ca-
er. I. II. comma poſt τη exſtat, prave. tum Αζι-
ϛον Ask. Αζαριϛον Paſſ. reliqui Αζιριϛον. ναπαι
ım Ald. Conſpirant in voce Αζιριϛον dimittenda

 do-

doctiſſimi homines Iſ. Voſſius, Pavius, Berglerus, Melotus, Bouherius, Bondam, a quibus non deſſentio. Herodotus praeivit omnibus c. 186. Locus ipſe promiſcue Αζιλις ac Αζιρις, ut ſaepiuſcule in talibus, apud Steph. Byz. *Weſſeling.*

συγκληισι) ſolus ex dialecti more Paſſ., συγκλεισι reliqui cum Ald. punctum poſt vocem poſuit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLVIII.

οἱ Λιβυες) Paſſ. quem articulum vulgo cum Ald. omittunt.

ὡς ες) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. ceteris abeſt praepoſitio, ſicut & Aldo.

χωρον αξουσι) χωρον ηξουσι Arch. Vind.

εκλιπειν) εκλειπειν ambo illi Poſt οἱ Λιβυες comma Ald. Camer. I. II. quod non habent poſt ἑσπερην, & colon poſt χωρον ante Reiz.

παρεξηγον) παρηγον ora Steph. Paſſ. Arch. Vind. non prave. Interpunctionem Reizianam huius loci probavit *Larcherius* e cod. Reg. A. qui eodem modo interpunxit.

Ιρασα) Steph. Byz in vove, uti Holſten. poſt ειπαν punctum Ald. Camer. I. II.

ὑμιν) Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. Edd. quod accommodatius. μεν Med. Ask. Paſſ.

τετρηται) Euſtath. Hom. p. 742. 22. haec explicit. Galeo ſignificant iſta *fertilitatem & ubertatem:* vellem docuiſſet, quo modo tandem fertilitas per *coelum* poſſit *foratum* deſignari. Dum quis iſta nobis probabilius interpretetur, interea quae mihi venit olim in mentem coniecturam pro-

ɪroponam. Ουρανος in antiquis ſcribi ſolet Codd. --νος· unicam his literam praefigamus, recuperabimus vocem *βουνος*, quam ego hic valde commodam iudico, ut Battum & comites, quum d fontem indigenae duxiſſent Libyes, dixiſſe erhibeantur: ανδρες Ἑλληνες; ενταυθα ὑμιν επιηδεον οικεειν, ενταυθα γαρ ὁ βουνος τετρηται· *hoc n loco commoda vobis erit ſedes, hic enim collis* vel *ger perforatus eſt, fontibus* nimirum; id eſt, γη ςι επυδρος πιδαξι, quod legitur c. 198. Primum ουνος vox fuit Cyrenaeis uſitata: Herod. IV. c. 99. χωρων τα μεσα — Βουνος καλεουσι· attigit Caſaubon. in Athen. 3, c. 22. Euſtath. in Hom. Odyſſ. T. p. 680 37. Κειται και εν Ἡροδοτω βαρβαρος λεξις ὁ Βουνος, Λιβυκη γαρ. Id. in Il. Λ. p. 831. 32., ἡ δε κολωνη και λοφος αν λεγοιτο και βουος, οπερ Ἡροδοτος μεν Λιβυων λεξιν ειναι φησιν, Αιλιος δε Διονυσιος λεγει, ὁτι Φιλημων επισκωπτει ο ονομα ὡς βαρβαρον, λοφον γαρ καλουσι. Quos eſpicit Aelius Dionyſ. Comici Philemonis duo enarios Jo. Clericus e Phrynichi repetere potuerat Ecl. p. 156., cui Βουνος etiam οθνεια dicitur φωνη της Αττικης· a Dorienſibus in Sicilia vocem transſumſiſſe videtur Aeſchylus, a Cyrenaeis accipere potuerunt Alexandrini; recentiores Graeci quivis *colles* & *tumulos* Βουνους dixerunt & Μαςους, Aetoli veteres βωμους. Cyrenaici regionis βουνοι ſimiles fuere βουνοειδεσιν αναςημασι οπων γεωργησιμοις, Diodoro memoratis V. c. 0. — Praeterea tumulum hic a Batto occupatum *fontibus* fuiſſe conſtat *irriguum*: vid P. Leonard. Emend. 3. c. 11. Sam. Bochart. G. S. II. 1. c. 25. & Ez. Spanhem. in Callim. H. Apoll. v. 88. Juſtinus 13, c. 7. *montem Cyram & propter amoenita-*

nitatem loci & propter fontium ubertatem occupavere. Fons Apollinis Herodoto dictus & Pindaro, Callimacho eſt Κυρη, unde nomen acceperit Κυρηνη. κρηνην Θεςιν memorat Herod. c. 159. *Valken.* Doctiſſimi huius viri emendationem, qua veriſimilior vix alia invenietur, recepit Degenius. Larcherius cum Weſſelingio ȣρανος retinet, & Euſtathianam eius probat explicationem, quam Weſſelingius ad h. l. protulit, qui, Virulentum eſt Comici, Jovem *pluvium* δια κοσκινȣ ȣρειν, *per cribrum meiere* Nub. v. 372. Afferrem, ὁ ȣρανος τετρηται, de copioſa iſthic coeleſti aqua, ſuavius multo, Hebraeorum Geneſ. c. 7. v. 11. וארבת השמים נפתחו, *& coeli feneſtrae referatae ſunt*, excellentiſſimum. Audiatur Euſtathius, ὁ δε περι τινα Λιβυκην γην, Noſtrum ſpectans, τετρησθαι τον ȣρανον φαμενος — ετερατευσατο· ηθελε γαρ ειπειν, τον ȣρανον, ως οια τινα δεξαμενην, εν μεν ταις αλλαις χωραις εςεγανωσθαι, περι δε τον τοπον εκεινον, οιον συντετρησθαι, ως ὑετον συχνον εξερευγεσθαι, και αρδειν τα εκει προς τροφιμοτητα, quibus ad loci explicationem nihil nitidius clariusve. Rem perſpectam habuit citra Euſtathii auxilium Bouherius Diſſ. Herod. c. 12. p. 138. *Weſſeling.*

ad Cap. CLIX.

Βαττεω τε) Βαττȣ τε Paſſ. Ask. Aliis & Ald. enclitica abeſt. Si licet, ſuſpicor equidem, ante haec verba Επι μεν νυν Β. τȣ οικιςεω της ζοης, olim alia quaedam lecta, quae nobis perierint, de condita Cyrene, quo referretur appellatio τȣ οικιςεω, atque in his forte traditum, quando Battus

Battus expeditum acceperit uſum linguae: *Monte Cyra occupato*, ſecundum Juſtin. XIII. 7., *Battus linguae nodis ſolutis loqui primum coepit; quae res animos eorum, ex promiſſis Dei iam parte percepta, in reliquam ſpem condendae urbis accendit.* Auctore Pauſania X. p. 834., vidit Battus leonem, και αυτον το δειμα το εκ της θεας βοησαι σαφες και μεγα ηναγκασεν. Inſtar Batti forte τραυλος, Croeſi filius in ſubito terrore vitium nodumque linguae rupit, planeque & articulate loquutus eſt, Gellius N A. V. c. 9. ερρηξε φωνην ὑπο δεους τε και κακου Herod. I. 85. *Valken.*

ζοης) Ζωης Arch. male. omiſit comma Ald. Camer. I. II. idem in his abeſt poſt Κυρηναιοι & poſt τριτου. Sed optime ad hunc noſtrum modum interpunxit Palmerius Exercit. in Gr. Auct. p. 24. Nam Battus, eius nominis ſecundus, *Felix* appellatus eſt, non — tertius. επι τριτου ſucceſſionis ordinem requirit. Bene Plutarch. in Coriol. p. 218. E. ευτυχιας δε (Graeci επωνυμον εθεντο) τον ευδαιμονα, τω δευτερω των Βαττων. Attigi ad Diodor. T. 2. p. 551. *Weſſeling.*

συνοικησαντας) Ald. Arch. Paſſ. bene. Vide ſupra c. 148. συνοικισαντας ceteri.

Poſt περιοικοι Λιβυες comma Ald. & ante Reiz. idem poſt τω ante ουνομα Ald. Cam. I. II.

Αδικραν, οια) Αδδικρανοια Arch. & Valla, una voce. Comma poſt Αιγυπτον Ald. Cam. I. II.

αὐτους) αὐτους Ald. Cam. I. II.

επεμπε) επεμψε Arch. Paſſ. poſt Κυρηνην punctum Ald. Cam. I. II.

εκστρατευσαμενοι) εκστρατοπεδευσαμενοι Arch. Vind.

Θεϛην) Med. Ask Paſſ., Θεϛιν Pariſ. A. B. Vind. Arch. Ald. Edd. Valla, res dubia.

οἱ Αιγυπτιοι) Paſſ. Ask. Vulgo & Ald. οἱ deerat.

ταυτα) ταῦτα Arch.

ad Cap. CLX.

Αρκεσιλεως) Αρκισελεως Vind. ſemper, Αρκισελεος cum Arch. Ask. Med. Paſſ. Αρκεσελαος Ald. Edd. Αρκεσιλεως ob ſecundum tertiumque Αρκεσιλεω, Αρκεσιλεων caſum, & quoniam toties totiesque in ſequentibus Αρκεσιλεως. Similis ſunt flexionis Μενελεως, Χαριλεως &c. *Weſſeling.* Βαττȣ Paſſ. Ask. Vind. Arch. Poſt βασιλευσας abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſt αδελφεοισι comma habent eaedem & poſt ϛασιασε colon, comma iterum poſt απολιποντες.

απιϛασι) απιϛασαν Arch. Vind.

Αρκεσιλεως) Αρκεσιλαος Ald. Edd. vid. ſupra. idem infra.

Poſt φευγȣσι comma Ald. Cam. I. II.

ες ȣ) Med. Arch. Paſſ., εσο Ask. ἐς ὁ Ald. Vind, iteratiſſima variatione. Poſt επιδιωκων punctum Ald Camer. I. II. in quibus comma poſt συμβαλοντες δε.

τοσȣτο) τοσȣτον Arch. Vind. poſt καμνοντα σε comma Ald. Camer. I. II.

και φαρμακον πεπωκοτα) και πεπτωκοτα Arch. tantum, verum prave.

Λεαρχος) Arch. Vind. Valla, & mox, olim, & in Ald. Αλιαρχος, & Αλιαρχον. Habeat ſuum ſibi nomen homo infelix & ingratus Plutarcho Virtut. Mulier p. 260. E. Λααρχος, quod idem nomen, non tamen Arceſilai frater,

r, ſed Φιλος πονηρος, per amici nomen regis
ortem architectatus & tyrannidem, uti de per-
ti hominis interitu & Eryxo, animoſa matro-
ı, plura. Quod ibidem de Amaſidis, Aegy-
iorum regis, militibus, ſuſpicionem firmat,
ıa de L. 2. 181. Polyaeno conſimiliter Λααρ-
ος L. 8. 41 ſed ex Plutarcho Weſſeling. Cyre-
ıica, ni fallor, nominis forma Λααρχος in
λαρχος vel Αλιαρχος facile tranſiit. *Valkenar.*

η γυνη η) Pariſ. A. Arch. Vind deerat aliis
Ald. alterum η poſt τη ante ονομα comma Ald.
amer. I. II.

ad Cap. CLXI.

τε Αρκεσιλεω) Med. Paſſ. Ask. Arch. τετε τε
ım antea Ald poſt Βαττος abeſt comma Ald.
amer. I. II.

χωλος τε εων) Med. Paſſ. Ask. in ceteris &
ld. enclitica deſideratur. Poſt Δελφες comma
ullum in Ald. Camer. I. II.

εκ Μαντινεης) Arch. Paſſ. Ask. Vind. alii &
ld. της interſerunt, ſine cauſa. poſt τω ante
ομα comma Ald. Camer. I. II.

ώνηρ) ὠνηρ Ask. abeſt comma poſt σφεας
ld. Camer. I. II.

γαρ) abeſt Arch. Vind. poſt περιοικων com-
a Ald. Camer I. II.

μιαν) negligit Arch. Poſt Πελοποννησιων com-
a Ald. Camer. I. II.

Poſt παντα comma ante Reiz. poſt τα in
d. Camer. I. II.

ad Cap. CLXII.

Βαττεω) Βαττε Arch. Paſſ. Ask. Poſt Αρκε-
λεω comma Ald. Cam. I. II.

 Poſt

Poſt κατα τα comma Ald. Cam. I. II. idem poſt ϛασιαζον & μητηρ οἱ.

Poſt αξιοθεητον comma, poſt ανεθηκε punctum, poſt το comma Ald Cam. I. II.

παρα τουτον) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Valla. Olim τουτο, quod operarum Aldi ſocordia peperit, & ſequuturis reliquit. *Weſſeling.*

ὁ δε γε) Arch. pulcre. γε aberat Ald. & aliis. poſt Ευελθων comma Ald. Cam I. II.

λαμβανουσα το διδομενον) Syllabam effeciſſe ſuſpicor poſtremam, ut vocula nobis αιει perierit, reponendumque ἡ δε λαμβανουσα το αιει διδομενον. De ſibi invicem continua ſerie ſuccedentibus ſic ſolet αει venuſte poni pro συνεχως. Homerus μελισσαων meminit Πετρης εκ γλαφυρης αιει νεον ερχομεναων. Il. B. v. 88 vide Heſych. in Αιει νεον ε. Thucyd. p. 277 78, Αθηναιων ὁ αιει εντος γενομενος. Herod. 2. 168 ταυτα τοισι αιει δορυφορευσι εδιδοτο. & ſaepius alibi. Vocem autem iſtam, quod fatendum eſt, valde accommodam, hoc in loco legiſſe videtur Euſtath. ex Herod. ſic hiſtoriam enarrans in Il. Z. p. 523. αιει γαρ εκεινη το μεν διδομενον, φησιν, ελαμβανε, και καλον ελεγε, καλλιον δε εκεινε (L. εκεινο) το ϛρατιαν λαβειν· τελευταιον εξεπεμψεν αυτη δωρον ατρακτον χρυσεον και ηλακατην, ἡ και εριον προσεκειτο, και προσεπεμπεν, ὁτι γυναικι τοιουτοις δωρεισθαι χρη, αλλ' ου ϛρατια θνησκουση εκ των τρωματων. Miror ultima, & in his vocem Jonicam Herodoti. Paene ultima lectiones adfirmant a Gronovio reiectas. Homerica, ισον τ' ηλακατην τε — Ariſtophanes etiam expreſſit Lyſiſtrata v. 519. *Valkenar.*

καλον μεν) Alludit Euſtath. Homer. p. 657. 40.

τȣτο γαρ επι) ſine *γαρ*, quod abeſſe poteſt, ragm. Pariſ.

τελευταιον) *τελευταιων* idem. poſt *Ευελθον* comma Ald. Camer. I. II. idem poſt *χρυσεον* & colon oſt *ηλακατην*.

δε και) Med. Paſſ. Ask. alii omnes cum Ald. *οἱ και* & forte Euſtathius, tum *εσπασης* iidem es, ceteri *επεσπασης*, utrumque retineri potuerat.

ad Cap. CLXIII.

Πυθιη οἱ χρα) Med. Arch. Vind. Paſſ., reliquis *οἱ* aberat.

ανδρων γενεας) comma abeſt Ald. Cam. I. II. *νδρων* non eſt in Arch. Vind. male. Vide II. 142. oſt *Κυρηνης* punctum Ald. Camer. I. II. comma oſt *τȣτȣ*, ſed abeſt poſt *ειναι*.

εὐρης) *εὐρεης* Arch. quod non ſperno, *εὐρης* lii. Statim *πλεειν* Paſſ.

εξοπτησης) *εξοπτησεις* idem & Arch.

ȣρον) *ȣρων* Ald. Camer. I. II.

εσελθης) Paſſ. alii *εισελθης* cum Ald. & Edd. oſt *αμφιρρυτον* punctum Ald. Camer. I. II.

αποθανεεαι) *αποθανεαι* Arch.

ad Cap. CLXIV.

Poſt *Κυρηνην* punctum Ald. Camer. I. II in uibus commata poſt *των δε* & *οἱ μεν*, colon poſt *πταλλασσοντο*, comma poſt *Αρκεσιλεως*.

την σφετερην) Articulus Arch. deeſt.

ὁ Αρκεσιλεως) Paſſ. Ask., reliqui *ὁ* non habent, nec Aldus *Αρκισελεος* Arch.

επ' εξεργασμενοισι) *επεξεργασμενοισι* Ald. Camer. I. II. prave. pravum idem in Plutarchi maignit. p. 870. B. e Noſtri lib. 8. 94. Elegans Eurip.,

rip. Bacch. v. 1037. *πλην επ' εξαργασμενοις Κα-κοισι χαιρειν, ω γυναικες, ε καλον.* Utitur plus ſimplici vice Aeſchyl. in Perſ. v. 526. Agam. v. 1388. &c. *Weſſeling.*

εργετο εκων της των) εργετο ἑκων της Κυρ. Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B Edd. Valla. in Med. Ask. Paſſ. *ἑκων* deerat, negligenter. Hic quoque vetus & Vallae reperta lectio revocabitur, *εργετο ἑκων της Κυρηναιων πολιος, urbe Cyrene ultro abſtinebat*, ſive, *ſemetipſe volens arcebat urbe*: male vir Clar. verbum *εργετο* reddidit *arcebatur*: apud Herodot. *εργεσθαι* formae mediae verbum ſignificat *ſemet arcere*, adeoque *abſtinere*: II. c. 18., *θηλεων βοων μη εργεσθαι*, idem eſt ac *θηλεων βοων γευεσθαι*, IV. c. 186. V. c. 57. *πολλων επιταξαντες εργεσθαι. Valken.*

Poſt *τω* ante *ονομα* comma Ald. Camer. I. II.

Αλαζιρ) Med. Paſſ. Valla. Αλιζαρ Ask. Αλαζειρ Arch. Αλαζηρ Ald. Pariſ. A. B. Edd. horum quid verius, quis definiet? *Weſſel.* Poſt *απικνεεται* punctum Ald. Camer. I. II.

Βαρκαιοι τε) Βαρκαιοι γε Ask. ſtatim *και* omittens cum Med., ceteri ſervant, idque iure. *Weſſel.* poſt *αγοραζοντα* comma ante Reiz.

Αλαζιρα) Paſſ. Αλιζαρα Med. Ask. Αλαζειρα Arch Αλαζηρα Ald. &c. Gronovius Αλαζιρ magis Africanum putat.

ειτε εκων) duo haec praetervidit librarius Arch. comma poſt *ἑκων* Ald. Cam. I. II.

ἁμαρτων) Arch. Med. Paſſ. Ask., alii cum Ald. *εξαμαρτων*.

ad

ad Cap. CLXV.

Poſt ἡ δε comma Ald. Cam. I. II.

αὐτη) αὐτῃ Arch. non inconcinne. Conf. lib. 187.

εν Κυρηνη, και τ' αλλα) Quatuor haec idem eglígit Poſt φευγουσα comma Ald. Cam. I. II. unctum poſt πεποιημεναι.

ὁ Αρκεσιλεος) Paſſ. Vind. Arch. Ask. Pariſ. B. ı Ald. Edd. deerat articulus.

φορον) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. reliqui ορους cum Ald. v. ſupra c. 35.

Αρυανδεω) Αριανδεω Arch. cum Valla; & ſemer quidem: tum ἑζετο Med. Paſſ. Ask. bene. vid. l c. 145., ἵζετο alii. poſt κελευουσα comma Ald. am. I. II.

ad Cap. CLXVI.

ὕπαρχος) comma poſt vocem Ald. Cam. I. . ἵππαρχος Fragm Pariſ. male. poſt κατεστεως unctum Ald. Camer. I. II.

τουτων παριστευμενος) Arch. Vind. παριστουμενος ılgo. τουτον παριστουμενος Ald. Cam I. II. παριυμενος Jonum ex more, ſaepe ſpreto. Dedeınt ſchedae αποσιευμενος c. 154. praebebunt ild ipſum c. 203. tum ανταγωνιευμενους L. 5. 109. que his ſimilia. *Weſſeling.* poſt Δαρειω comma ld. Cam. I. II.

ἑωϋτω) ἑωϋτου Vind. Arch. abeſt comma poſt πεδιαι, poſitum poſt τουτο in iisdem.

εμιμεετο) εμιμεατο Arch.

τουτο) deeſt Fragm. Pariſ. poſt το comma Ald. ım. I. II. idem poſt τουτον ante Reiz.

εσ, ὃ) Med. Paſſ. Fragm. Pariſ. εσο Ask. ſive εσ ὅ ut reliqui.

εςι) Valla, Arch. Vind. Fragm. Pariſ. Ask. Paſſ., in aliis & Edd. cum Ald. ετι. Poſt Αρυανδικον colon ante Reiz.

οἱ αλλην) οἱ deſit Arch.

επανιςεατο) Med. Arch. Ask. επανιςεωτο Paſſ., & Edd. cum Ald. επανιςαιατο, male.

ad Cap. CLXVII.

ςρατον τον εξ Αιγυπτου) ςρατον εξ Αιγυπτου Arch. Vind. poſt πεζον comma Ald. Cam. I II.

δε του μεν) μεν του Arch. Vind.

Βαδρην) Μαρδην Arch., Vind. Μαδρην, *Mandrem*. Valla. Haeſito, quid verius certiusque. In propriis nominibus frequentiſſima Mſſ. diſcordia. Idem claſſis praefectus c 203. Βαρης, ubi *Badres* Laurentius, quod retineo: Μαδρης Vind. huc ducit ex confuſione literarum β & μ in codd. tortiſſima *Weſſeling.* Infra c. 203. ὁ του ναυτικου ςρατηγος dicitur Βαρης· ob tantillam ſcriptionis librario procul dubio imputandam differentiam non debuerant tamquam diverſi conſiderari *Badres* & *Bares*: genuinum forte nomen Βαρην onerat litera male repetita. *Valkenar.*

πριν δε η) Vind. Med. Paſſ. Ask., ob Ald. & aliis η exſulat. poſt ςρατην abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ὁ Αρυανδης) deſit articulus Ald. Cam. I. II.

αυτοι) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Med. Valla, vulgo αυτον ex Ald.

ὑπο-

υποδεκεατο) Arch. Vind. Edd. υπεδεκεατο Ald. 'am. I. II., υπεδεκοντο vetante dialecto, Med. aſſ. Ask.

απεςειλε) Paſſ. quod maluit Weſſel. antea πεςειλε cum Ald poſt εγινετο punctum ante Reiz.

προσχημα τε λογε εγινετο) Ex Latinis *titulus ſferendi belli*, putes προσχημα τε πολεμε Vallam idiſſe, quale Polybii, ονομα και προσχημα τε πολεμε L. XI. 5. ſed eius nec vola nec veſtigium in ıanu deſcriptis. Reiskii elegans coniectura προσχημα τε ςολε, *obtentus expeditionis*, in eadem haeret difficultate. Potius erit, novationi vale dicere. Λογε προσχημα velamentum & color ſermonis eſt, quo veritatem diſſimulabant Perſae. Geminum germanum lib 6. 133. τετο μεν δη προσχημα λογε, ſic Mſſ. *in hoc colore inter fandum* Miltiades *utebatur. Weſſeling.*

Αποπεμπετο) επεμπετο Arch. Vind. poſt ή ϛρατιη abeſt comma Ald. Vind.

δοκεειν) Med. Paſſ Ask. ceteri δοκεει cum Ald.

επι Λιβυων) επι Λιβυης Paſſ. non abſurde. oſt πολλα comma Ald. Cam. I. II. punctum poſt πηκοα, comma poſt πλεω.

εφροντιζε Δαρειε) Arch. Ald. Vind. Valla. φροντιζε βασιλεος Δαρειε vulgo. ingrata βασιλεος iteratio conf. C. 197. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXVIII.

ταδε) τα Arch. poſt Λιβυες abeſt comma Ald. Camer. I. II.

αρξαμενοι) Steph. ora Vind. Paſſ. Ask. Olim x Aldo αρχομενοι.

Αδυρ-

Αδυρμαχιδαι) Αδαρχιδαι ex h. l. Stephanus, prave. vid Holſten. Poſt νομοισι μεν comma, poſt χρεωνται colon Ald. Cam. I. II

Poſt Φορευσι comma in iisdem.

οἵηνπερ οἱ) Med Vind Arch. Paſſ. Ask.; olim οἵηι οἱ Ald. Pariſ A B. Edd

ψελιον) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. ψελλιον reliqui cum Ald. vid. lib. 3. 20.

ἑαϋτης) Arch. Vind. Paſſ Ask Valla recte: ἑωϋτους olim ex Ald. poſt εργαζονται punctum Ald. Camer. I. II.

διαπαρθενευεται) Pollux III, 42. hinc poſt τω ante ουνομα comma Ald Camer. I. II.

Πλευνος) Πλυνος Steph margo Arch Vind. Valla: idem Regius unus apud Larcher. quod *Larcherius* & *Reizius* praeferunt: nos Weſſelingium ſequuti ſumus, quod iam diſplicet. Tzetzes ad Lycophr. v. 149. Πλυνον, πολιν Λιβυης habet, quae huic lacui ſi accubuerit, Πλυνος, ut veteres ſchedae, optabilior. *Weſſeling*.

ad Cap. CLXIX.

Γιλιγαμμαι) Τιλιγαμμαι Paſſ. Med. Ask. & poſt pauca Γιλιγαμμεων iidem. Γηγαμαι Arch. Γιγαμαι Ald Edd. Γιλιγαμβαι, εθνος Λιβυης, Ηροδοτος Δ. Steph Byz robur accipit ex Med & ſequacibus, viciſſimque addit. Recepi Γιλιγαμμαι & Γιλιγαμμεων ex ductibus codd. & Steph., obſecutus Gronovio, cuius laudatio libri Florentini modum excedit. Recepi tanto autem promtius, quod Brit. A. quo ſicuti & altero deinceps utar, clare Γιλιγαμμαι, Γιλιγαμμεοι, Γιλιγαμμεων. *Weſſeling*.

την προς) το προς Vind. Arch. Paſſ. Ask.

τουτου χωρω) Med. Paſſ. Ask. alii χωρω τουτω cum Ald. in qua & Camer. I. II. comma poſt vocem exſtat.

Πλατεα) Πλατεια Arch. Vind. & mox. poſt την comma poſt Κυρηναιοι punctum Ald. Cam. I. II.

Μενελαιος) Μενελεως Arch., Μενελαος Ask. Paſſ. Poſt Αζιρις punctum, poſt την comma Ald. Camer. I. II.

απο τουτου) εκ τουτου Arch. Vind.

ad Cap. CLXX.

Γιλιγαμμαιων) Γιγαμεων Ald. vid. ſupra.

Ασβυσαι) Ασυνται & Ασυντεων Med. Ask. Ασβυται & Ασβυτεων Paſſ. Valla. Alii Ασβυσαι cum Ald. & Edd. Ασβυσαι in Lybia norunt complures, ab Holſtenio ad Steph. Byz. ſignati, tum Lycophron quoque v. 895. Quis Ασυνται tandem? Liquidus Med. lapſus ex Schedis eſt Paſſ. Neque officit hilum, quod Asbyſtarum ſedes latius in Africae mediterranea porrigatur ab aliis, ſiquidem in talibus multiplex variatio, & Asbyſtae minime maritimi. *Weſſeling.*

ουτοι τοι) Vind. ουτοι το Edd. Arch. το deeſt Med. Paſſ. Placet Vind. Poſt Ασβυσαι punctum Ald. Camer. I. II.

παραθαλασσιαν) una voce Ald. Cam. I. II. cum commate poſt vocem. παρα την θαλασσαν Vind. Arch.

Poſt ηκιστα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXI.

Αυχισαι) Αυχισοι Arch. Vind. Valla. & mox. Steph. Αυχιται, εθνος Λιβυης υπερ Βαρκης, optime hinc Holſtenius emendat, & Cuperus Syllog. Epiſt. Burmann. T. 2. p. 690. Certe Αυχισαι in Codd. Diodori & Ptolemaei, ſicuti ad prioris lib. 3. 49 adnotatum. *Weſſeling.*

Καβαλες) Βακαλες ora Steph. & Ask. Ceteri Καβαλες. Poſt χρεωνται comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXII.

Αυχισεων) Αυχισεων Arch. tum τουτων cum Vind. Ask.

Νασαμωνες) Arch. ſemper, & recte ex decreto Euſtathii in Dionyſ. v. 209 neque alius voci tonus lib. 2, 32., in Ald. & Edd. Νασαμωνες. *Weſſeling.*

καταλειποντες) καταλιποντες Arch. Vind.

Αυγιλα) Med Ask. Paſſ. Arch. Valla, recte. Olim Αιγιλα. conf. Diſſ Herod. c. 2. p 14 *Weſſeling.* poſt Φοινικας punctum Ald Cam. I. II. poſt πολλοι comma in iisdem. quod omittunt poſt πεφυκασι ponuntque poſt παντες, & poſt αττελεβους.

αττελεβους) αττελαβους Arch. Vind. habet Euſtath. in Dionyſ. v 209. novitque Graecus Nahumi interpres c. 3. 17 Editum Jones maluerunt *Weſſeling.* poſt αττελεβους comma Ald. Cam. I. II. poſt καταλεισι colon ante Reiz.

επι γαλα) ex Arch. Vind. cum Reizio recepimus: praepoſitio deſit ceteris omnibus.

[επαν

[*επικοινον — ποιευνται*]) Haec *νοθειας* manifeſte ſuſpecta Reizio praeeunte incluſimus. *την* omittunt Ask. Paſſ. Quae poſui, verba ſunt quidem Herodoti; ſed numquam mihi perſuadere potui, hoc illa loco fuiſſe ab auctore collocata; quodque adeo viſum fuit probabilius; aliis etiam reddere nitar veriſimile. Duae ſunt res nequam diverſiſſimae, tametſi de iisdem dici poſſint, *επικοινον των γυναικων την μιξιν ποιεεσθαι*, & *εμφανεως*, vel *κτηνηδον*, *μισγεσθαι*. Utrumque facere ſueverant, ſecundum Herodotum, Auſenſes in Libya, c. 180., *μιξιν επικοινον των γυναικων ποιευνται, ουτε συνοικεοντες, κτηνηδον τε μισγομενοι.* quod addit de liberis, habet & Mela I. c. 8 §. 90. Alterum in Scythia molles probarunt Agathyrſi, IV. c. 104., *επικοινον των γυναικων την μιξιν ποιευνται*, hac addita ratione, *ινα κασιγνητοι τε αλληλων εωσι, και, οικηϊοι εοντες παντες, μητε φθονω, μητε εχθεϊ χρεωνται ες αλληλους*' quae a Platonica haereſi non abludunt; ut non iniuria Strabo dixerit *τας γυναικας Πλατωνικως εχοντας κοινας και τα τεκνα* VII. p. 461. A. Gindanes Africanos promiſcuos etiam probaſſe concubitus liquet ex Herodoto IV. c. 176. — Jam vero verba, *επικοινον αυτεων την μιξιν ποιευνται*, bis apud Noſtrum de aliis poſita, hinc arbitror aliena, atque a ſciolo priorum memore primum in margine ſcripta, poſtea, ut fit, in contextum recepta. Primo ne Valla quidem iſta legiſſe videtur in ſuo cod. Deinde quaero, quem habeant inter ſe nexum *μιξιν ποιευνται — μισγονται*; Praeterea, ſi dederat illa, cur tandem tamquam rem miram prodidit memoriae, novam nuptam prima nocte *δια παντων*

 των

των διεξελθεῖν τῶν δικτυμένων μισγομένων; quale Diodorus etiam Sic. inſtitutum in inſulis obtinuiſſe narrat Balearibus V. c 18. Neque Mela legit, quae reiicienda cenſeo; dum ſic vertit Herodotea I. c. 8. 55. Feminis eorum ſolemne eſt nocte, qua nubunt, omnium ſtupro patere; — & tum cum plurimis concubuiſſe maximum decus; in reliquum pudicitia inſignis eſt. Evincit illud tandem meo ſaltem arbitratu comparatio moris Maſſagetarum. Iſtis autem reiectis apte ſibi reſpondent Herodotea: γυναικας δε νομιζοντες πολλας εχειν ἑκαςος, τροπῳ παραπλησιῳ τῳ και Μασσαγεται, επεαν σκιπωνα προςησωνται μισγονται. Liquet, opinor, non quod cum multis commune habuerint Maſſagetae, ſed horum peculiarem quandam reſpici conſuetudinem: quaenam autem illa? Herod. I. c. 216. Μασσαγετης ανηρ, τον Φαρετρεωνα αποκρεμασας προ της ἁμαξης, μισγεται αδεως· ſimiliter Naſamones ſupra dixerat I. c. 203., μιξιν τουτων των ανθρωπων ειναι εμφανεα κατα περ τοισι προβατοισι· vide Zenobii Proverb. p. 122. 17. — In his Gronovius e Med. σκιπωνα recepit: nihil intereſt, hoc probetur an ante receptum σκιμπωνα. Venit in mentem aliquando diverſum ab utroque; επεαν τκιμποδα προςθησωνται, *in propatulo poſito grabatulo* De Moſynoecis legatur Apollon. Rhod. II. 1025. & Scholiaſta. *Valk.*

Poſt παραπλησιῳ & τῳ commata Ald. Cam. I. II. abeſt hoc poſt Μασσαγεται in iiſdem.

σκιπωνα) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch. & Britan. A. C. σκιμπωνα reliqui cum Ald. vid. *Valken.* in praeced. annot.

 Poſt

Poſt των δε comma, idem poſt δαιμον & τα. Ald. Camer. I. II.

ορκιοισι) Ask. Paſſ. Med. olim ορκαισι ex Ald. Arch. Vind.

παρα σφισι) παρα σφι Arch. Vind. nec prave.

επικατακοιμεωνται) επικοιμωνται Med Paſſ. Ask.; vulgatum dant Ald. Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. A. C. επικατακοιμεωνται ſervat Joniſmi indicia, ſervandumque fuerat. In illa incubandi ſuperſtitione εγκοιμασθαι, κατακοιμασθαι, & eiusdem originis alia teri, dixi ad Diodori lib. I. c. 53. Conſtat quoque Tertullianum de Anima c. 57. ad haec alluſiſſe. *Weſſeling.*

το δ' αν ιδη εν) το δ' αν ιδοι Ald. Camer. I. II. Quod editum, habent Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. verum εν Arch. Vind cum Aldo praetereunt. Olim ιδοιεν τη. Excerpſit haec Euſtath. in Perieg. v. 209.

τουτω χρεωνται) τουτω χρεαται Arch. Paſſ Vind.

τοιησιδε χρεωνται) τοιησιδε Paſſ. Ask. bene, τοιησι alii cum Ald. poſt χρεωνται comma Ald. Camer. I. II.

πιειν) ποιειν frequenti lapſu Arch. poſt πιειν colon Ald. Camer. I. II. punctum in his poſt πιειν, comma poſt οἱ δε.

χαμαθεν) χαμοθεν Ald. Cam. I. II. & alii, χαμαθεν Med. Paſſ. Ask Arch. Vide L. 2, 125. poſt λαβοντες comma Ald. Cam I II.

λειφουσι) ex Reizio. antea λειχουσι.

ad Cap. CLXXIII.

Ψυλλοι) Citat Steph. Byz. in Ψυλλοι. poſt ανε- comma Ald. Camer. I. II.

εξηνυνε) εξηνυνεν Arch. Poſt οἱ δε comma Ald. Camer. I. II. in quibus λεγω δε — Λιβυες ſine parentheſi expreſſa, & comma poſt ταυτα. Parentheſin primus habet Reiz. Poſt νοτος comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXIV.

Poſt θηριωδει comma Ald. Camer. I. II.

παντα ανθρωπον) παντες & mox Arch. Vind. prave Conſentiunt edito Steph. in Γαραμαντες, & Euſtath ad Dionyſ. v. 217. Poſt ὁμιλιην punctum Ald. Camer. I. II.

ὁπλον) Ald quod verum ex c. 123. huius libri: ὁπλων ceteri. Rectum eſt ὁπλον — αρηιον. Argippaei IV c. 23. ἱροι λεγονται ειναι, ουδε τι αρηΐον ὁπλον εκτεαται. Apollon. Rhod. inter ſe permutat τευχεα δηϊα, & τευχε' αρηϊα. Philoſtratus Aceten pingit ὁπλα μεν ενδεδυκοτα αρηια γιγαντος τινος Icon. p. 882. Euſtath. in Dionyſ. v. 217., οἱ Γαραμαντες — ουτε ὁπλα εχουσι πολεμικα κατα τον Ηροδοτον, ουτε αμυνεσθαι οιδασιν· gentis illud nomen ſervandum ſtatuit Salmaſ. in Solin. p. 384 mihi Pintiani non diſplicet ſententia ad Melam p. 52. *Valkenar.*

αμυνεσθαι) αμυνασθαι Vind.

ad Cap. CLXXV.

οικουσι) abeſt hoc Arch.

το προς εσπερης, cum Abreſchio του προς — malo, ob ſcriptoris adſuetudinem. *Weſſeling.*

λοφους κειρονται) Quis horum verborum ſenſus ſit, parum conſtat. Valla reddebat, *qui ſummum capitis verticem radunt*. Nec dubitat ſequi Aemil. Portus, tam in voce κειρειν interpretans *qui ſummum capitis verticem tondent*, quam in v. λοφος, ubi quidem agit uberius, & retinet vocem *radunt*. Eodem modo progreditur Salmaſius de coma, ubi p. 2. 4. negat, λοφους κειρεσθαι verti poſſe aut debere *criſtas tondendo efficere*, & λοφους ibi cervices eſſe; ubi videtur refellere ea, quae exſtant ſcripta ad Maccoth. p. 124 & explicant *criſtas tondendo efficiunt. Nam in medio capillos ſinentes creſcere, utrimque in cute raduntur.* Certe quod praetexit Salmaſius, non videri Herodotum dixiſſe, λοφους κειρεσθαι, eo ſenſu; quo volunt illa, pro veriſſimo haberi debet, quia non alio ſenſu dicit mox τα δε ενθεν και ενθεν κειροντα. Ibi profecto non eſt efficere aliquid tondendo, ſed amputari & detonderi, ut in tanta vicinia nequeat videri luſiſſe in duplici notatione. — Sed quod obſervandum erat, quam diu iſta verba ſic leguntur. Videlicet nequibant iſta legitime ſic verti & intelligi, dum ſic iſtud κειρονται illic repetitur. Nam quae gratia eſt, ſic bis ponere κειρονται; Iraque tempus iam eſt dicendi iſtam palam falſiſſimam lectionum, quae viris excellentibus caecitatem attulerunt, cum non correctiſſime tantum, ſed & elegantiſſime optimus Mſſ. legat κειροντες εν χρω, ut duo ſint participia, & omnia cohaereant, ad quem ſenſum modumque Latina accommodavi, ut pluribus liceat ſuperſedere. *Gronov.* Κροταφους κειρονται quod in coniecturam docti viri venit, nimium eſt, adverſoſque experitur codd. omnes. *Weſſel.*

Poſt αυξεσθαι colon, poſt ενθεν & poſt κα-ενθεν commata exſtant in Ald. Camer. I. II. κατ-ενθεν omittit negligenter Arch.

κειροντες) Arch. cum Med. Paſſ. Ask., κει-ροντα Ald. Pariſ A. B. Vind.

φορευσι) Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. & Brit. A. C. φερουσι Med. Paſſ. Ask. ſine cauſa. poſt αυτων comma Ald. Camer I. II.

εκ λοφου) απο Arch. & mox καλευμενα cum Vind. & Ask. alii καλεομενα. Ald. Camer. I. II. καλουμενα.

Χαριτων) Χαριτα & ο Χαριτες Arch., non bene. ο Χαριτων Ald. Camer. I. II. in his pun-ctum poſt ψιλος, & comma poſt ες αυτον.

ad Cap. CLXXVI.

τουτεων) τουτων Ald. Camer. I. II. & vulgo. τουτεων Ask.

Γίνδανές εισι) Γινδᾶνες Ask. Γινδάνες Arch., in tono diſcordes. Facit cum Ask., haec tangens, Steph in Γινδᾶνες. Ceteri Γίνδανες. Poſt εισι pun-ctum, poſt των comma Ald. Camer. I. II. com-ma in his poſt μιχθεντα.

περιδεεται) δεεται Vind. δεδεται Arch.

εχει) εχοι Ald. Camer. I. II.

δεδεκται) δεδοκεν Arch.

ad Cap. CLXXVII.

Ακτην δε προεχουσαν) Ακτιν δε προσεχουσαν Arch. poſt Γινδανων comma Ald. Camer. I. II. Idem poſt τρωγοντες.

ουν

ὁσον τε της) Med. Ask. Paſſ. Arch. vulgo um Ald. ὁσον το της.

γλυκυτητος δε) γλυκυτατος Euſtath. in Hom.). 1616 47. quod aberrat, nec laudatorem Ga-eum merebatur. Herodoti amatorem talia on morabuntur. *Weſſeling.*

ad Capit. CLXXVIII.

τω λιμνω) Med. Ask. Paſſ. Brit. A. C., vul-;o & Ald articulus deerat. Comma poſt τω nte ουνομα Ald. Camer. I. II.

εκδιδοι) Excerpſit Euſtath. in Dionyſ. v. 167. & Steph. in Τριτων. poſt αυτη comma Ald. Camer. I II. idem poſt τη ante ουνομα.

Φλα) Omnes ita: Steph. Byz. in voce, Φιλα, etiam alia mutans. Quae in palude Tritonide fuiſſe dicitur inſula Φλα, Φιλα dicta videtur in cod Stephani, ut illa nobilior inter Aegyptum & Aethiopiam ſita: proſtant hinc deſcripta verba quaedam apud Steph. ubi pro εκδιδοντος ſcribi debuerat εκδιδοι ουτος. *Valken.* Dubium eſt, an Φιλα Steph. Byz. hic invenerit olim. Excitat Noſtri verba illa in Voce, Φιλα non adiungens Utcunque fuit, extremae Aegypti Φιλαι, ſive Φιλαι potius apud Diodor. lib. I. 25., longiſſime a Tritonide abſunt paude *Weſſeling.*

λογιον) λογον Arch. Vind. Valla.

ad Cap. CLXXIX.

Poſt λεγομενος punctum Ald Camer. I. II.

βορην) Ask. alii cum Ald. βορεην, comma poſt vocem Ald. Camer. I. II. poſt Λιβυην in his punctum.

βραχεσι) τραχεσι Arch. Vind. Valla.

αποςεοντι) αποῤῥεοντι Paſſ. poſt εξαγωγην comma Ald. Camer. I. II. idem habent poſt τριποδα & Φαμενος pro Φαμενον.

δεξεν) Reiz antea δειξειν.

βραχεων) τραχεων Arch. Vind. Valla. Comma poſt ἱρω Ald. Camer. I. II.

σημηναντα) σημαναντα Vind. Arch.

των εκγονων τις των) παντων τις εκγονων των iidem. An των τις εκγονων των voluerunt? Valla ſcriptis illis ſimilia vidit *Weſſeling*.

Poſt Ελληνιδας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXX.

Αυσεις) Arch. Brit. A. C. & Steph Byz. ex h. l. in Ald. & Edd. Αυσης, & mox. Iſ Voſſius adſcripſerat Αυσχισαι, quos amplo hinc intervallo c. 171. removet, & Stephanus damnat, Αυσεις optime legens: Attice Αυσῆς, βασιλῆς, ἱππῆς. Herodotus improbat: ſicuti occurrunt, librariis debentur. Adi ſodes lib. 6. 57. *Weſſeling*. In Apollodori Periegeſi Αυσεις, dicti videntur Jonico Herodoti flexu Αυσηες· Attica veteri dialecto nomen ſcriberetur Αυσῆς. *Valken*. Poſt Μαχλυες comma Ald. Cam. I. II.

περιξ)

περιξ) περι Arch.

ερειζει) ερειζει Ald. Camer. I. II comma in his poſt Μαχλυες, punctum poſt κεφαλης & poſt Αθηναιης, comma poſt λιθοισι τε.

αποτελεειν) επιτελεειν Arch. alii cum Ald. αποτελ. Laudo Arch. επιτελεειν, quale c. 186, ιαι ορτας επιτελεεσαι & complura ap. Portum. *Veſſeling.* Punctum poſt αποτελεειν, comma poſt την Ald. Camer. I. II.

καλεομεν) Med. Ask. Paſſ. Brit. A. C. in Ald. & ceteris καλεουσι. Laudo quoque καλεομεν, a Gronovio praeclare illuſtratum. *Weſſeling.* καλεουσι. Hoc vero mendaciſſimum eſt, utique ſi capias de tempore, quo Graecae coloniae nondum illic fuerint ductae. Etquis Αθηναιης nominis originem ex barbaris Afris potius, quam ex uno illo domicilio omnis eloquentiae petiturus eſt? Sed nempe illud verbum poni debebat in eadem forma, qua mox in verſu abhinc ſecundo repetitur. Nonne haec ſcabies magnam corrumpendi causam attulit? Quin tu ſcribe omnino, prout habet pretioſiſſimus ille codex, καλεομεν. Sane & interpes paulo minus quam ineptit, dum vertit *nominavimus*. Hoc audax, at Graecum nullus intellexit. *Gronov.*

παρθενους) των παρθενων ora Steph. Ask. Paſſ. Brit. A. C., culte ſatis.

τρωυματων) τρωματων Med. Arch. Vind. Ask. Paſſ. Pariſ. B. Vulgatum Ald. & Pariſ. A. Brit. A. C. cum Edd quod dialectus tuetur, & Lucian. D. Syr. c 20.

ανειναι) αν ειναι Arch. poſt ποιευσι punctum Ald. Camer. I. II.

παρ-

παρθενον) παρθενοι Arch. non incommode. Commata poſt κοσμησαντες & Κορινθιω in Ald. Camer. I. II.

την λιμνην) omittunt duo haec Arch. Vind. Comma poſt παρθενυς nullum ante Reiz.

ειπαι) ειπειν ſine cauſa Arch. punctum poſt ειπαι Ald. Camer. I. II. in iisdem comma poſt ασπιδα.

Ποσειδεωνος) Attigit Euſtath. p. 1216. 47. θυγατερα Ald. Cam. I. II.

γυναικι) praeteriit vocem Ask.

ανδρον) ανδρων Arch.

οἱ ανδρες) negligitur οἱ in Arch. poſt και τι comma Ald. Camer. I. II.

οικη) Med. Arch. Paſſ. Ask. Brit. B. Valla, ſed male vertens. Olim ηκη peſſime cum Ald. Οικη Med. excepit Salmaſius in Plinianis p. 384. ſcribens: *ἐοικα, Jonice οικα, ut οικε τε pro ἐοικε τε ibidem apud Herodotum.* Quae ſunt eximia. Sed ea noluit agnoſcere Voſſius ad Melam p. 45. ea, quae ſubnectuntur a Salmaſio, ſupervacua carpens, quia notas ad Melam ſcribebat, offenſus Salmaſio, ut ipſe confeſſus fuit in appendice, ut ſic malo animo ad iſtas obſervationes acceſſerit; unde non mirum eſt, ſi ſcribat, recte legiſſe Vallam, ſed male interpretatum eſſe. Unde enim hoc collegerit? ut c. 198. *οικα. Gronov.*

ad Cap. CLXXXI.

ἐτοι μεν) Corrigitur ἐτω μεν ex c. 186. ἐτω μεν μεχρι της Τριτωνιδος λιμνης — νομαδες εισι.

Verum

Verum recurrit c. 196. ἐτοι μεν εισι τες ἡμεις εχομεν Λιβυων ονομασαι, poſitaque in ſuperioribus ſimilia ſaepe ſunt. *Weſſeling.* poſt ὑπερ δε τυτων comma Ald. Camer. I. II.

μεσογαιας η θηριωδης) μεσογεαν & articulum nullum legunt Arch. Vind.

ψαμμης) Med. Paſſ. Ask. In Ald. Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. duobus ψαμμος: Si ψαμμιος foret, uti lib. 2. 99 aut ψαμμη ſicuti deinceps, neminem offenderet: nunc ſuſpecta merito manet. ψαμμης ex codd. ſententiam rotundat, alibi vix obvium. *Weſſeling.*

παρατεινεσα) κατατεινασα marg. Steph. Ask. & ὑπο Θηβαιων bis Arch. & Ald. notiſſimo lapſu.

Αιγυπτιεων) Αιγυπτιων Vind. Arch.

οφρυη) οφυη ex errore typorum Ald. Cam. I. II. in quibus punctum poſt κολωνασι.

ἐς κολωνες ανακοντιζει) Med. Paſſ. Ask. Arch. Brit. A. C., qui duo & ανακοντιζει, in aliis & Ald. των κολωνων comma poſt κολωνων Ald. Cam. I. II.

μεσε αλος) μεσε τοι αλος Ald. Camer. I. II. in quibus poſt ψυχρον comma, idem poſt αυτο, & punctum poſt θηριωδεος.

Θηβεων) Θηβαιων Ald. Camer. I. II.

ταγαλμα) το αγαλμα Arch. Vind. poſt το ante τον μεν comma Ald. Camer. I. II. idem poſt πληθυεσης.

μεσαμβριη) μεσαμβριης Vind. μεσαμβριη δε Fragm. Pariſ. prave, ut ſequentia oſtendunt. poſt της ἡμερης comma Ald. Camer. I. II.

ες ο) cum Reiz. qui ex εσο Ask. hoc reſinxit. antea ες ὁ poſt το θερμον comma Ald. Camer. I. II.

επι

επι δε μαλλον) Haec mutanti docto viro in Miſcell. Lipſ. Vol. 8. p. 112 non accedo: deeſt cauſa, & vetant codd. Poſſet επι δε pom, *deinde*, uti in Indic. Arriani p. 316. ſumi, ſi neceſſitas, quae nulla, urgeret. Vide L. 3. 104. *Weſſeling.* Illud ipſum επι μαλλον cod. praebet Arch. in loco ſimillimo III. c. 104 αποκλινομενης της μεσαμβριης γινεται σφι (Indis) ὁ ηλιος, καταπερ τοισι αλλοισι ὁ εωθινος· και το απο τουτου επιων ετι μαλλον ψυχει, ες ὁ επι δυσμησι εων και το καρτα ψυχει· cui lectioni niſi faveret Cl. viri praeiudicium, alteram ego neque hic poſtpoſuiſſem: Arrianus de re eadem; απο της εσπερης ετι θερμοτερον εστι επι μεσας τας νυκτας. *Valcken.*

ες μεσας) ες deeſt Vind. Arch., qui ambo πελαζει cum Med. Paſſ. Ask. Brit. A. B. Fragm. Pariſ. πελαγιζει Pariſ. A. B. Ald. Edd. πελαζει iuſtum & ſatis protectum eſt. *Weſſeling.* Nunc tandem mihi quoque ſincera ſcriptio videtur Med. Cod. πελαζει, *adpropinquat*; quod verbum apud Heſychium etiam in πελαγιζειν male fuit transformatum. Credo etiam Gronovium, cum huc perveniſſet, veterem voluiſſe lectionem ſuo loco relictam P. 95 38. Statuit Iſ. Voſſius πελαγιζει a Mela converſum *perfervet*; ſed nuſpiam illud in talibus legerat adhibitum. Erat, nam illuc abiit ante diem raptus, cui παφλαζει venerit in mentem, aptiſſimum quidem in talibus verbum; ſed hic tantum locum invenit πελαζει illud autem alterum ſequente colo ſic expreſſit Herod. την ικαυτα δε ζεει αμβολαδην. Curtius, *media nocte fervide exaeſtuat*. Idem dicitur παφλαζει de fonte *bulliente* ad Thyana

Phi-

Philoſtr. V. A. I. c. 6., παφλαζει ὡσπερ ὁ θερμαινομενος λεβης· de crateribus fratrum Palicorum Polemonis nobis locum e libro de admirandis Siciliae fluv. ſervavit Macrob. Saturn V. c. 19. qui, το ὑδωρ, ait, φερεται κολπȣμενον τε και παφλαζον, οἱα εισιν αἱ διναι των ζεοντων αναβολαδην ὑδατων. *Valken.*

αμβολαδην) citat Suidas in V. & Euſtath. in Hom. p. 1241. 40.

ad Cap. CLXXXII.

Poſt Αμμωνιω colon Ald. Camer. I. II. poſt ὑδωρ abeſt, comma in iisdem.

Αυγιλα) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit. A. C. Valla Αιγιλα vulgo cum Ald Conſ. Salmaſ. in Solin. 292., nimium in coniectura. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXXXIII.

Αυγιλων) Med. Paſſ. Ask. Αυγιλεων Arch. Vind. Valla, neque abſurde: Sic Συσεων, aliaque; olim cum Ald. Αιγιλων. *Weſſeling.*

Γαραμαντες) Γαραμοντες Paſſ. Γαραβαντες Arch. Vind. & Valla. Γαρακαντες Brit. A. C. etiam mox.

Poſt Λωτοφαγȣς tum, poſt εκ των comma Ald. Camer. I. II.

εςι) deſit Arch poſt δια τοδε εισι punctum Ald. Camer. I. II.

δια

δια τυτο οπισω — εμπροσθεν) has novem voces ſocors Arch. ſcriba inſuper habuit.

προεμβαλλοντων ες την γην) προεμβαλλοντες ες γην idem. Poſt βοων comma Ald. Cam. I. II. colon in his poſt τυτο, & comma poſt παχυτητα τε.

Αιθιοπας θηρευσι) Αιθιοπας γειτονευσι οἱ ποδας Arch. neglectis reliquis, perperam.

Poſt Αιθιοπες comma Ald. Camer. I. II.

περι) non legunt Arch. Vind. comma poſt περι Ald. Camer. I. II. idem habent poſt οφις.

σαυρας) ora Steph. Arch. Vind. Euſtath in Dionyſ. v. 180. In Ald. & reliquis σαυρυς commata poſt poſito. σαυρας poſtulant ſchedae & auctor ipſemet c. 192. *Weſſeling.*

τετριγασι) Arch. Vind. Euſtath. recte, Vulgo cum Ald. τετρυγασι.

ad Cap. CXXXIV.

Αταραντες) Sic *Reizio* praeeunte correximus, quod omnes libri habent, Ατλαντες. Nobiſcum ſentit *Larcher* Qui ſuccedunt Ατλαντες, *Weſſeling* ad h. l. ſcribit, ex probabili Salmaſii iudicio ad Solin. p. 292 Rhiani Αταραντες ſunt in Steph. Byz. Ατλαντες, & Nic. Damaſc. Αφαραντες. Nam qui deinceps memorantur Atlantes utique ab his diverſi ſitu & omni vitae inſtituto, ap. Diod. lib. 3. 54 & 56. Plerique tamen veterum unis iisdemque Atlantibus cuncta tribuunt, quae Herodotus. — Parum videtur credibile, addit his *Valkenarius*, hos nominibus pro-

propriis carentes Africanos eodem univerſos
leſignatos fuiſſe nomine, quo decem ab his
lierum itinere remoti, de monte nobiliſſimo
Ατλαντες dicti: quantumvis quae diverſa veluti
le diverſis gentibus tradidit Herod. ad unos
tlantes retulerit Mela I. c. 8. 39. *Atlantes ſo-
m exſecrantur, & dum oritur & dum occidit, ut ip-
s agrisque peſtiferum; nomina ſinguli non habent;
on veſcuntur animalibus; neque illis in quiete qua-
ia ceteris mortalibus viſere datur.* Melam ſequun-
ur alii. Mihi quidem veriſimillima Salmaſii vi-
letur ſententia in Solin. p. 410 vetuſtiſſimum
nendum in Herodoto haeſiſſe indicantis; cor-
igendumque Ατραντες, atque hos eſſe, qui
Αταραντες Rhiano dicuntur, & perperam Αφα-
ραντες apud Stobaeum. In eadem opinione vi-
letur Iſ. fuiſſe Voſſius; nam Atlantes hos ad
Melam vocat Atarantes. Vide iam mihi quaeſo,
quam parum ab Ατλαντες diſtent Ατλαντες &
Αταραντες poſtremum, opinor, mecum genui-
num iudicabis munitum auctoritate Rhiani:
Euſtath. in Dionyſ. v. 66. ὁ τα εθνικα γραψας
εθνος Λιβυκον λεγει τȣς Ατλαντας. Ριανος δε, ὡς
φησιν, Αταραντας ἱϛορει, και μετ' εκεινȣς λεγει κει-
σθαι τȣς Ατλαντας, οἱ και λεγονται μη βλεπειν ονει-
ρȣς· hinc Steph. Byz. emendandum vidit Hol-
ſten. Ad mentem Herodoti Rhianus Αταραντας
ἱϛορει, και μετ' εκεινȣς λεγει κεισθαι τους Ατλαν-
τας, οἱ και λ. nam Atlantes Herodoti λεγονται
τε εμψυχον ȣδεν σιτεεσθαι, ȣτε ενυπνια ὁραν. Ata-
rantes, ut opinor, ανωνυμοι εισι μȣνοι ανθρωπων,
τω ἡλιω ὑπερβαλλοντι καταρωνται. De his
Nicol. Damaſcen. Stobaei p. 293. Αφαραντες
(L. Αταραντες) Λιβυες ονοματα ȣκ εχȣσι, ἡλιω

δε ανισχοντι λοιδορευνται ως πολλα κακα Φημεντί: Horum prius attigit & Euſtath in Odyſſ. Θ. p. 327. 41. ſequutus nobis etiam vulgatam in Herodoto ſcriptionem, εδεις, ait, των εκει κυρια εκληρονομει ονοματος. Alterum de malis precibus verbisque impiis in ſolem iactis, gente non nominata, prodiderunt praeterea Strabo XVII. p. 1178. A. & Diod. III. p. 179. F. Utriusque verba quaedam cum Herodoteis operoſe compararunt Salmaſius & Iſ. Voſſius *Valkenar.*

Poſt ανθρωπων & των commata Ald. Cam. I. II. poſt ονομα in his punctum.

υπερβαλλοντι) υπερβαλλοντως Euſtath. non vere. poſt υπερβαλλοντι comma, poſt καταρωνται punctum Ald. Camer. I. II. poſt τουτοισι comma eaedem habent, quod omittunt poſt επιτριβει.

ημερεων) ημερεων ſine οδε voce Med. Arch. Ask. Paſſ. Vind. poſt αλος τετε comma Ald. Camer. I. II. idem poſt τω ante ονομα.

ουνομα εςι) Med. Ask. Paſſ. Brit. A. C. ceteri εςι non norunt. poſt παντη punctum Ald. Camer. I. II.

ουτω δη) Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. δη abeſt Med. Paſſ. Ask.

αποδειπειν) Arch. Ask. επιλειπειν Euſtath. απολειπει ceteri cum Aldo.

Poſt νεφεα comma Ald. Camer. I. II. idem poſt θερεος.

κιονα) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. τον κιονα: vulgati non habebant, uti neque Euſtath. cum duobus Brit. articulum, quibus accedo. *Weſſeling.* Poſt εγενοντο punctum Ald. Camer. I. II.

γαρ δη) *δη* abeſt Ask. Paſſ.

ετε ενυπνια) Alludit Tertullian. de Anima c. 49.

ad Cap. CLXXXV.

εςι δε) *εν δε* Arch. Vind. Codd. *εν δε* — videtur ex lib. 2. 176. *εν δε και εν Μεμφι* adfirmari, diſcrepat tamen, ut attendenti patebit. *Weſſeling.* Poſt *ανομβρα εςι* punctum Ald. Camer. I. II.

ȣ γαρ αν ηδυνεατο) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Edit. Genev. ex veriſſima Porti coniectura. Olim cum Ald. *ηδυναιατο.* Porro *αν* venit ex tribus prioribus, ceteri praetereunt.

Poſt *ἁλς* & *λευκος* commata in Ald. Camer. I. II.

νοτον και μεσογαιαν) *νοτȣ και ες μεσογαιαν* margo Steph. Paſſ. Poſt *ερημος*, & *ανυδρος*, & *αθηρος*, & *ανομβρος* commata inſerta in Ald. Cam. I. II. punctum vero poſt *χωρη*.

ad Cap. CLXXXVI.

Commata poſt *κρεοφαγοι τε* & poſt *Λιβυες* Ald. Camer. I. II.

ȣτοι) *ȣ τι* ora Steph. Arch. Vind. Pariſ. A. B.

πατεεσθαι) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Edd. *απτεσθαι* Med. Paſſ. Ask. Diſplicuit *πατεεσθαι* II. Voſſio, Cornel. de Pauw, *πασασθαι* vel *δατεεσθαι* amplexis, quorum utrumque poſterius Med. & aliorum *απτεσθαι*. Tale Apoſt. Pauli

Pauli μη αψη, μη γευση in Epiſt. ad Coloſſ. 2, 21. Plutarch. de Sanit. tuend. p. 123. B. απτεσθαι γαρ αυτων δια χερους παρηναι και γευεσθαι. Philon. Jud. Exſecrat. p. 931. D. ἅψεται γαρ και πατηρ υἱε σαρκων. Quae uſum quidem eius ſtabiliunt, minime vero, hoc legitimum eſſe loco. Πατεεσθαι Jonum librarii ſcholiis explicant, quale ἅπτεσθαι. Dedit ſeſe inſtituti exemplum lib. 2. 66., ibidem profligatum Bos. Obſ. crit. c. 7. πατεεσθαι defendens, aſperam iterum in reprehenſionem incurrit, ad Bochartum permeantem, quippe paria Phal. IV. 33. profeſſum. *Weſſeling.* Jonicum & rarius πατεεσθαι Boſ. probatum Obſ. Crit. p. 40. Si plerique tamen codd. Med concinunt & Vallae, ἅπτεσθαι non temere reiicerem: de re eadem ponitur lib. 2. c. 18., μη εργεσθαι, i. e. ἅπτεσθαι, ſine γευσασθαι, παρασθαι, πατεεσθαι. Adhibetur apud alios interdum ἅπτεσθαι guſtandi ſignificatu, & apud Herod. II. 32. απτεσθαι τε επεοντος επι των δενδρεων καρπε. *Valken.*

επιτελευσι) επιτηδευεσι Arch. Vind. etiam Valla vidit, blanditurque primo obtutu ob και ευπαθειας — επιτηδευεσι L. I. c. 135. ex Grammatici tamen, niſi omnia me fallunt, interpretamento. *Weſſeling.* Poſt Βαρκαιων γυναικες comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXXVII.

το δε) τα δε Paſſ. poſt λιμνης comma Ald. Camer. I. II. abeſt hoc poſt ποιευντες.

εωθασι) εωθασι Paſſ.

ειπαι) *ειπαν* Med. & alii, mox quoque: editum Ald. Edd ex Jonum more. punctum poſt vocem Ald. Camer. I. II. in quibus poſt *σφετερων* comma nullum.

τετραετεα) Paſſ. Ask. Ald. & ceteri: in Gronov. editione *τετρααετες*, quod operarum eſt delictum.

οιση) Med. Ask. Paſſ. Schol. Mſſ. & Suid., alii cum Ald. *οισυπη*. Hoc an *οιση* legatur, minime refert. *οιση* ob eos, quos appellavi, Galenumque in Exeg. Hippocr. & Heſych. retinui. *Weſſeling.*

τοισι κορυφησι) ex Arch. *τοισι* Ald. Cam. I. II. &c. poſt *φλεβας* punctum Ald. Camer. I. II. comma ante Reiz. poſt *κροταφοισι*.

υγιηροτατες) *υγιηροτατης*, & ſtatim, Arch. vitio ſcribae.

οἱ Λιβυες) ſine articulo tantum Paſſ. Ask. comma poſt *Λιβυες* Ald. Cam. I. II. idem poſt *των* ante *ἡμεις* punctum poſt *ειπαι*.

σφεας) *σφεα* Vind. Arch. non inconcinne. poſt *λεγω δε*, & *τα* commata in Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXXVIII.

ὑπερ τον δομον) Poſtremum ſincerum non puto. *Valken.* Suſpicio Reiskii, *ὑπερ τον ωμον ſuper humerum*, uti in Virgilii Pharmaceutria, Fer cineres Amarylli foras, vivoque fluenti, Transque caput iace, ne reſpexeris. aut *ὑπερ τον βωμον ſuper aram.* Alia Pavii *αποστρεφεσι τον αυχενα αὐτων*, *avertunt cervicem ſuam*, quale quidpiam in ſacris olim piacularibus. Neutra ad palatum,

 quip-

quippe meri arbitrii & Afris morem obtrudens, cuius an calluerint notitiam, oſtendendum in primis fuerat. *Weſſeling*.

θυσι δε) Citat Euſtath. in Perieg. v. 185. poſt μαλιϛα punctum Ald. Cam. I. II.

μετα δε) Exſcripſit Euſtath. ad Homer p. 1261. 7. Poſt Τριτωνι comma Ald Cam. I. II. Ecce aliam tibi C. de Pauw correctionem, και τη Τριτωνιδη cui adſenſum, modo quid praeſidii ex ſchedis adeſſet, non recuſarem. Minervam Libyes Tritonide & Neptuno ſatam fabulabantur c 180., unde parem matri patrique cultum potuerunt tribuere. Potuerunt profecto: Quidni & Tritoni, ad quem fluvium nata ferebatur? In talibus frequens hiatus, ex locuplete divinantium penu vix explendus. *Weſſeling*.

ad Cap. CLXXXIX.

Poſt εθηται comma Ald. Camer. I. II. Exſcripſit Euſtath. ad. Homer. p. 602. 45. Comma poſt Αθηναιης Ald. Camer. I. II.

γαρ η) Med Arch. Ask. Paſſ. Vind. vulgo η deerat. poſt εϛι punctum Ald. Camer. I. II.

αυτησι) αυτη εισι. Med. Ask. Paſſ. αυτοισιν Arch. αυτησι Pariſ A. B. Vind. Ald. Edd. hoc genuinum procul dubio, quod inſipidum videbatur Gronovio, αυτησι nempe Libyſſis. *Valkenar*. poſt αυτησι comma, poſt ιμαντινοι punctum Ald. Cam. I. II.

ιμαντινοι τα δε αλλα) Quatuor haec negligit Arch. Poſt παντα comma Ald. Cam. I. II.

τωνηριω) το ουομα Arch. Vind. poſt κατηγορεες comma Ald. Cam. I. II.

αιγεας) Marg. Steph Arch. Vind. Paſſ. Ask. Harpocratio, Euſtath. p. 603. Valla: Αιγιδας Ald. Med. Edd. Sequentia, εκ δε των αιγεων τεγεων — deſiderant ſcripturam αιγεας, nec veteres Grammatici & Codd. aliam. Docte Mauſſacus ad Harpocrat. Αιγις. *Weſſeling.*

Poſt ερευθεδανω punctum Ald. Cam. I. II. comma poſt τετεων.

δοκεει δ' εμοι) δοκει δε μοι καj Arch. Vind. Deeſt articulus ἡ ante ολολυγη Ald. Cam. I. II. &c. ſed bene adeſt, legitque interiectum articulum, ut ſane requiritur, Euſtath. in Hom. Il. Z. p. 503. 48. rectius etiam proxima, quam vulgatur, & prout exhibent codd. Arch. & Valla. *Valken.*

εν ἱροισι) επι ἱροισι) Arch. Vind. επι των ἱερων Euſtath. haec citans ad Homer. p. 643. 36 neſcio unde. *Weſſeling.* poſt γενεσθαj punctum Ald Cam. I. II.

αj Λιβυσσαj, καj χρεωνταj καλως) Arch. Vind. alii καλως αj Λιβυσσαj tantum cum Ald. & Euſtath.

συζευγνυναj) Med. Arch. Paſſ. Vind. Ask., ζευγνυναj Pariſ. A. Ald. Brit. A. C. Euſtath in Perieg. v. 175. & Hom. p. 707. 2. haud profecto male. Simplici verbo facile poterimus eſſe contenti. *Valkenar.*

ad Cap. CXC.

Poſt νομαδες ante Reiz. comma, quod poſt φυλασσοντες abeſt Ald. Camer. I. II.

κατισουσι) κατιωσι Arch. Paſſ. κατηωσι Ald. Camer. I. II.

ενερμενων) ενεχμενων ſine gravi cauſa, Med. Paſſ. Ask., ενερμενων Pariſ. A. B. Vind. Ald. Brit. A. C. ανερμενων Arch. Ανθερικες explicat hinc Suidas in V Valla ſtatim σχινυς legit, *lentiſcos* vertens., quos exploſit Palmer. Exerc. p. 25. & copioſius Boſ. Obſ crit. c. 7. *Weſſeling*. Poſt εσι punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXCI.

προς ἑσπερης) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Alii cum Ald. προς ἑσπερην., levi diſcrimine.

ηδη) οἱ δε Arch. Valla. peſt εκτησθαι punctum Camer. I. II. idem poſt Μαζυες, pro quo Μαζυες Brit. A. C..

κομοωσι) κομωσι Arch. Vind. poſt επαριςερα comma Ald. Camer. I. II.

Poſt ἡ μεν comma, idem poſt την ante οἱ νομαδες Ald. Camer. I. II.

ἑσπερην) abeſt comma in Ald. Cam. I. II. ἑσπερης Arch. Vind.

Poſt καρτα, & δασεα commata habet Ald. Cam I. II. idem ponunt poſt λεοντες, colon poſt εισι, & comma poſt ελεφαντες τε, & ασπιδες τε.

οἱ κυνοκεφαλοι) Med. Ask. Paſſ. Valla. Stephani quidam codd pro κυνοκεφαλοι habent και οἱ ακεφαλοι οἱ εν τοισι· in Vind. Arch. Pariſ. B. οἱ κυνοκεφαλοι, οἱ εν &c. ſicuti & Ald. omiſſis mediis. Gronovius belle και κυνοκεφαλοι και οἱ ακε-

κεφαλοι, οἱ — quomodo C. de Pauw ex ingenio. *Weſſeling.*

λεγονται) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Pariſ. B. vulgo λεγε ται cum Ald.

και οἱ αγριοι) Arch. Paſſ. Vind., deerat Articulus, poſt αγριοι colon Ald. Cam. I. II.

καταψευςα) cum Reizio ſcripſimus, idem probante Larcherio. Antea ακαταψευςα cum Med. Paſſ Ask. Vind. Arch. Brit. A. C. Ald., in duobus Pariſ. ακαταψαυςα, Scinduntur eximii viri, Montfauconius & Gronovius in contraria ſtudia hanc ob vocem: illi θηρια ακαταψαυςα, *ferae intractabiles*, huic ακαταψευςα, *haud ementitae*, ut olim Valla, veriores. Litis arbitrium ad priſcos & manu exaratos Herodoti codd venit, quorum in locupletibus Italiae Galliaeque bibliothecis decem Montfauconio, totidem Gronovio favent, ſicuti Hiſtor. Acad. Inſcript. T. VI. p. 364. teſtificatur. Ita in aequilibrio negotium, quod ubi noſtrorum pondus acceſſerit, praegravabitur. Verum in talibus numerari ſuffragia, non ponderari, iniqua lex. Ut ακαταψαυςα valeant, ſeries urgetur narrationis, fabuloſa animalia ex Afrorum fide repetentis. Neque enim tam anilis ſcriptorem fuiſſe credulitatis, ut huiusmodi monſtra, Cynocephalos & ſine capite homines, reapſe exſtitiſſe ſibi perſuaſerit; caviſſe ipſum praeſtruendo, ὡς δη λεγονται γε ὑπο Λιβυων, *ut quidem illi ab Afris memorantur.* Nusquam quidem, quod Gronovius obiecit, ακαταψαυςα nunc haberi, ſuccurrere tamen analogiam, in haud paucis ſolidam & ſufficientem, praeſertim cum ακαταψευςα non exemplis & ſcriptorum auctoritate,

 ſed

ſed parili ratione nitantur. Id non iniuria d'Orvillius arripit ad Charit. lib. 3. p. 241., *ακαταψαυϛα*, niſi ſi *ευκαταψευϛα*, *de quibus facile quis mentiatur*, praeferendum, eligens. Atque haec viri doctiſſimi. Equidem pronior in *ακαταψαυ̃ϛα* olim fui, quam muto ſententiam, arbitratus *και αλλα — ακαταψευϛα*, *& alias feras — nullo mendacio fictas*, clare a praecedentibus ſegregari. Libyum a fabulis Cynocephalos &, Acephalos, quorum in pectore oculi, dederat. Qui copulantur viri feminaeque ferae, non item inde: ſunt enim & fuerunt olim in Africa, ſicuti multae aliae *non fictae*, *θηρια ακαταψευϛα*, beſtiae, ſive, ut alia in re Jamblich. *αδιαψευϛα*. Protrept. p. 137. *Weſſel.* Nos in Larcherii ſententiam potius abimus, qui lectionem manifeſto corruptam *ακαταψευϛοι* e male ſeparatis vocibus *θηριακαταψευϛα*, in codd. antiquioribus iunctim ſcriptis, ortam eſſe docuit.

ad Cap. CXCII.

τοιαδε) Med. Paſſ. Ask., alii *ταδε* cum Ald.

ζορκαδες) *δορκεες* Arch. *δορκαδες* Vind. Lege doctor annot. ad Heſychii *ζορ.* *Weſſel.* poſt *και ονοι* abeſt comma Ald. Camer. I. II. poſt *αποτοι* in his comma.

ου γαρ δη πινουσι) deſunt Arch. haec quatuor.

ορυες) Paſſim *ορυγες* corriguntur, invito C. de Pauw, ad Horapoll. c. 49. ubi peregrinum animal,

nimal, atque ex Aegypto, *ορυς*, *ορυκς*, *ορυξ* ex illo *ορυες*, ex altero *ορυγες* veniſſe, conie-ctatur dubie. *ορυες* in noſtris codd. conſtanter. *Weſſel.* Poſt *ορυες* punctum, poſt *των* comma Ald. Cam. I. II.

των τα κερεα) Med. Ask. Paſſ. *των κατα κερεα* Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Brit. A. Q. Plus difficultatis verba trahunt *των τα κερεα* — quomodo Med. & alii, Gronovii ſententiam utcunque evolvunt Latina, in quis *normae fidium* obſcuriores. Saepe *πηχεις* cithararum cubita, ſine *αγκωνας*, dant, nec raro ulnas, quibus metimur: has Reiskius, damnatis, quae in Miſcell. Lipſ. depoſuerat, ſibi ſumit, ut H. Steph. ante, *τοισι οἱ πηχεις ποιεονται Φοινιξι* ordinans ver-tensque, *e quibus fiunt ulnae Phoenicibus.* Sunt Salmaſio in Solin. p. 157. & Bochart. Hieroz. p. 946. *Φοινικες* citharae, *punicae* dictae, quod Graeci orygum cornua haberent ex Africa, Poe-nis deferentibus. Memorantur ſane *Φοινικες* inter muſica inſtrumenta ab Athenaeo lib. 14. p. 636. B. parcius, quam certi: ut quid ſtatui queat, deſcripti. Citharae ſi fuerint, *πηχεις* recte aptabuntur. Ex vetere ſcriptura *των κατα τα κερεα*, — ad modulum cornuum orygum Poenis cithararum *αγκωνας*, *cubita* fieri, traditur, ſententia ſatis accommodata. Mihi res anceps *Weſſeling.*

βασσαρια) *βασαρια* Arch. *βασαρος* Suid. Etymol. in V.

δικτυες) *δεικτυες* Arch. Poſt *ςρουθοι καταγαιοι* punctum Ald. Cam I. II.

σμικροι) cum Reizio ſcripſimus pro vulg. *μικροι*,

μικροι, ex more Herodoti comma poſt vocem non habet Ald. Camer. I. II.

τε δη) τε δε Arch. Vind. punctum poſt θηρια Ald. Camer. I. II. in his comma poſt ελαφε τε.

αγριε) αγριοις Ask. De crocodilis terreſtribus lib. 2. 96. & uberrime Bochart. Hieroz p. 1060. Dictyes & Boryes non novi. *Weſſeling.*

ζεγερυες) ζευγερies Paſſ. Poſt τετο comma Ald. Cam. I. II.

Λιβυκον) Λιβυςικον Vind. ora Steph Paſſ. Λιβυςινον Arch quam formam adfirmat exemplis Wetſten. ad Lucae Act. Apoſt. VI. 9. *Valken.*

δυναται δε) δηλοι δε Arch.

εχινεες) Med. Ask. Paſſ. ceteri εχῖνες cum Ald.

ὁμοιοταται) ὁμοιοτατοι non male Ask. Poſt ἰκορεοντες comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXCIII.

Ζαυηκες) Ζαβυκες vitio ſcribae Valla. Arch. Vind. Vulgatum eſt in Steph. Byz.

ad Cap. CXCIV.

Γυζαντες) Med. Ask. Paſſ. Steph. Byz. Ζυγαντες Vind. Ald. In Arch. hiatus eſt vocum τετων δε usque in μελισσαι. Γυζαντες oportebat. Erroris Steph. Byz. reus eſt in Βυζαντες, quando

ιοι παρ' Ηροδοτω δε κακως δια τυ γ Γυζαντες.
Longe hinc diſtabant Afri Byzantes & Byzacium, infra Carthaginem ſyrtibus adfines. Γυζαντες ſunt & in Apollonio Hiſt. Mir. c. 38. ubi his de mellificio artificioſo ex Eudoxo Cnidio conſimilis. Bonum itaque factum Bocharti, Holſtenii, Gronovii, iudicium & criſin Stephani improbantium. *Weſſeling.* Poſt εχονται & poſt κατεργαζονται punctum habet Ald. Cam. I. II.

λεγεται) λεγονται Arch. Poſt πιθηκοφαγεουσι punctum Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt αφθονοι.

ad Cap. CXCV.

Poſt ὑπεον & τη commata in Ald. Cam. I. II.

Κυραυνιν) Arch. Κυραυνιν Paſſ. Med. Κυραυνην Ask. Κυραυνὶν Steph. in V. Olim cum Ald. Κυρανιν. Ethnicographi ſcripturam amplector, Κυραυνιν reducendo. Praeeunt Arch. & Ask. Non obliviſcor ſchedarum Stephani Peruſinarum, quorum auctoritatem potiorem non arbitror. *Weſſeling.* Poſt ςαδιων colon Ald. Cam. I. II. in quibus comma nullum poſt ςεινην, ſed habent poſt. μεςην.

λιμνην) λιμνην Arch. Valla, poſt ειναι colon, poſt εκ της comma Ald. Camer. I. II. in quibus comma poſt πισση nullum, poſitum poſt ιλυος. colon poſt οιδα, comma poſt ſequens τα, & λεγεται in iisdem.

εση

ειη δ' αν παν) Claudicari hoc Reiskio videbatur ratiocinium; nec miror. Tota periodus iſta, *ειη δ' αν παν, ουκ* — usque ad *αυτος εγω ωρεον* in ſua mihi ſede legi videretur ad finem capitis, poſt vocem *λιμνης* collocata; atque his iſta proxime ſubiecta mea ſententia reſponderent aptiſſime: *ουτω ων και τα απο της νησου της επι Λιβυη κειμενης εικοτα εστι αληθηιη*. Formulae, *ειη δ' αν παν*, habet alibi ſimilem in re diverſa: *γενοιτο δ' αν παν εν τω μακρω χρονω* · qualibus utebantur fabularum & *απιστων* narratores. Prudenter Pauſan. in Arcad. & vere p. 601. *εν τω παντι*, inquit, *αιωνι πολλα μεν παλλαι συμβαντα, μηκετι δε γινομενα, απιστα ειναι πεποιηκασιν ες τους πολλους οι τοις αληθεσιν εποικοδομουντες εψευσμενα*. Ab hac culpa vereor, ut noſter ille cenſeri queat immunis. *Valkenar.*

ωρεων) *ωρων* Arch. Vind. punctum poſt vocem Ald. Camer. I. II. colon poſt *παντη* & poſt *προσδησαντες*, & *ασφαλτου* in iisdem.

Πιερικης) *Πευκινης* Arch. ſolus.

εσπεσῃ) Med. Paſſ. Ask. *εμπεσῃ* Arch. Vind. alii *εσπεσοι*.

αναφαινεται) *αναφερεται* Arch. quod ferri poterat: ſed Antigonus editum confirmat. Poſt *η δε* comma Ald. Camer. I. II.

τα απο) *το απο* Arch. comma poſt *κειμενης* Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXCVI.

Poſt χαρεν τε comma Ald. Cam. I. II.

Ἡρακληϊων) Ἡρακλεων Arch. Ask. Poſt ετοικημενες colon, poſt ες τες comma Ald. am. I. II. idem poſt απικωνται.

θεντες αυτα) Abſunt haec duo Arch. qui ım Med. Paſſ. Vind. Ask. recte επεξης· vulgo lim εφεξης.

παρα την κυματωγην) παρα την κυματωδη γην rit. A. C. ex ſcholio.

τες δ' επιχωριες — καπνον) Sex iſta non ſunt ı Arch., Euſtath. in Perieg. v. 752. haec ſuo ermone deſcripſit. Poſt επιχωριες abeſt comıa Ald. Cam. I. II. poſitum in his poſt φορτιων nte χρυσον.

σκεπτεσθαι) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. σκειαςθαι Pariſ. A. & Ald.

η μεν) μεν non norunt Arch. Vind.

απολομενοι) Med. Paſſ. Ask Brit. A. C., ανιομένοι Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Edd. comma poſt vocem Ald. Camer. I. II.

εη) deſit Arch. Vind. Ald. Pariſ. B. habent Med. Ask. Paſſ. Pariſ. A. poſt κατεαται punctum Ald. Camer. I, II.

αλλον) αλλο & χρυσιον Arch. Vind. non prorus male.

χρυσε) χρυσιε iidem.

απιςασθαι) iidem cum Med. Ask. Paſſ. Pariſ. ı. B. duobusque Brit. olim απισασθαι cum Ald. oſt προτερον comma Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CXCVII.

Poſt ειϲι & τες commata Ald. Cam. I. II. poſt ονομασαι punctum.

Μηδων) Μηδε ετ' ετι Arch. poſt Μηδων comma Ald. Cam. I. II.

τοσεν) τοσετον Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Edd. cui locus relinqui potuerat: τοσον Brit. A. C. Med. Paſſ. Ask.

αυτην) ταυτην Med. Ask. Paſſ. ceteri omnes αυτην, & melius. Quod invexit Gronov. ſi lectum fuiſſet in editis, alterum ego quidem cenſuiſſem reſtituendum *Valken.*

ιδμεν) εσμεν Paſſ. Ask. poſt των εθνεων colon Ald. Cam. I. II. punctum in his poſt βορεω.

νοτε) νοτον Arch.

ad Cap. CXCVIII.

αρετην ειναι τις η) αρετη ειναι τις εν Arch. Putares ob c. 23. ε γαρ τι σπεδαιαι νομαι ανακεθι εσι hoc etiam loco ειναι τι η — oportere cum viro erudito. At hoc vide Philoſtr. Epiſt. 38. ιου τις ξανθη, ροδα ζητεις· inque primis Sophocl. Aiac. v. 1238. τε θανοντος ως ταχεια τις βροτοις χαρις διαρρει· ubi docte Critici veteres. Non adiicio ex A. A. C. 8. 9. λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν, tametſi adſimile. Homeri γυναιων, de quo Euſtath. p. 1598, 46. non me, quo minus γεων poſt pauca revocetur, impedit. Poſterioris uſum ex Democrito, & Crinagora alias adfirmavi. *Weſſeling.*

Poſt

Poſt Λαιη comma, poſt παραβληθηναι colon Ald. Camer I. II.

γεων) γε ων Pariſ. A. B. loco γεων, alii γαιων cum Edd conf. Weſſelingii notam proximam. Poſt Λιβυη punctum Ald. Cam. I. II.

μελαγγαιος) μελαγγεος Med. Ask Arch.

πλεο πισσα) πλεον Arch. ποιυσα Vind., πισσα Ask & Regii duo ap. *Larcher.* quod verum. ποιευσα Ald. & alii. Raphelius verum iam coniecerat.

ὑεται) οιεται Paſſ.

ταυτα) τα αυτα Arch. Vind.

τη Βαβυλωνιων γη) τη Βαβυλωνιη Vind. Arch. cum ora Steph. Ask. Paſſ. Brit. A. C. minime diſplicet, ex L. I. 193. *Weſſeling.* Poſt και την ante Ευεσπεριται comma Ald. Cam. I. II.

ἑκατοστα γαρ comma abeſt Ald. Cam I II. ἑκατον Arch. Poſt Κινυπι abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXCIX.

Poſt χωρη abeſt comma Ald. Cam. I. II. in quibus poſt Λιβυης & την commata.

την οἱ) της οἱ Arch. Vind.

ὡρας) Med. Paſſ. Ask. Regius A. *Larcher.* & ex coniectura H Steph. vulgo χωρας cum Ald. ὡρας multo potius. Ingratum certe εχει — ἡ Κυρηναιη χωρη — τρεις χωρας. — *Weſſeling.* Poſt καρπων comma Ald. Cam. I. II.

τετεων τε) τετων δε Arch. Vind.

τα υπερθαλασσιδιων χωρων) των Ask. των ὑπερθαλασσιδιων ora Steph. Med. Paſſ. Ask. Brit. A. C. vulgo cum Ald. τα ὑπερ των θαλασσιδιων.

τα μεσα) Abſunt Arch. Vind. haec duo, comma poſt τα ante βȣνȣς.

συγκεκομισται) συγκεκοσμηται τε Vind. poſt καρπος colon Ald. Camer. I. II.

κατυπερτατη) ὑπερτατη Arch. Vind. poſt πεπαινεται τε comma Ald Cam. I. II.

και οργας: ὡστε εκπεποται τε) deficiunt haec quinque Arch. poſt ὡστε & εκπεποται τε commata Ald. Cam. I II. colon poſt καρπος.

ad Cap. CC.

οἱ δε) Interruptum longa digreſſione redordiens ſermonem ſuam forſan & hic voculam poſuerat, οἱ δε δη Φερετιμης τιμωροι Π. *Vulkenar.*

ὑπο τȣ) Arch. τȣ alii & Ald omittunt

απικατο) Vind. Med. Arch. Ask. Paſſ. vulgo cum Ald. απικοντο.

επαγγελλομενοι) ſpectavit Suidas in v. poſt των δε comma ante Reiz. poſt ορυγματα comma Ald. Cam. I. II. idem poſt ανευρε, abeſt hoc poſt ασπιδι, & punctum poſt επιφραδεις poſitum in iisdem.

προσεσχε) Omnes cum. Euſtath. bis citante, in Homer. p. 436. 35 & 918. 21. προισχε Med. poſt προδισχε colon poſt ορυσσομενα comma Ald. Camer. I. II.

ηχεσκε) ηχεεσκε Ald. Camer I. II.

προς. α προσισχε) Hic προισχε Ask. Paſſ. Brit. A. C.

αντορυσσοντος δ' αν ταυτη) αντορυσσοντος δ' εν ταυτη iidem, poſt Βαρκαιοι comma Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CCI.

χρονων δε δη πολλων) χρονον — πολλον Pariſ. B. Arch. Brit. A. C. non inconcinne, ſi τριβομενων de aerumnis accipiatur. *Weſſeling.*

Poſt Αμασις abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ποιεει τοιαδε) Med. Ask. Paſſ. Arch. Vind. Brit. A. C. olim ταδε cum Ald.

ταφρην) Med. Paſſ. Ask. antea ταφρον. Ald. ταφον ex errore typorum. Maluit ταφρον c. 3. 10. 28. aliisque in locis. Suidas, haec excerpens, ταφρην pro notabili depoſuit in v. ταφρος. Cognitiſſimae quoque ex Steph. Byz. Ταφραι & Ταφρη, & plures eiusmodi voces, ut maculae ſuſpicio ceſſare queat. *Weſſeling.*

επετεινε) απεθηκε Arch. poſt ξυλων comma Ald. Cam. I. II. idem poſt ημερη δε.

προσεκαλεετο) προεκαλεετο Paſſ. & ora Steph. poſt Βαρκαιους punctum, poſt οἱ δε comma Ald. Camer. I. II.

ἑαδε) ἑαδε Ald. Cam. I. II poſt τινα colon ante Reiz. comma poſt ὁρκια in iisdem.

εχη) εχει Ald. Camer. I. II.

μενειν) Parum refert, hoc probetur an futurum tempus μενεειν. Noſtrum ſequutus in hac fraude Perſica narranda Polyaen. VII. 34. tempus habet in talibus uſitatius: ςας μετα των τα ὁρκια ταμνοντων ωμοσεν, εφ᾽ ὁσον ὁυτως ἡ γη μενει, φυλαξειν τα συγκειμενα, Herodoteo enim verbo reſpondet το φυλαξειν, neque in iſtis μενει mutandum, niſi ſcripſerit: εφ᾽ ὁσον αν ὁυτως ἡ γη μενη ſicut in ſimillima fraude eidem narrata VI. 22. nihil ſe novaturos iurant Locri Italici εφ᾽ ὁσον αν την γην αυτων πατωσιν, και τας κεφαλας επι

τοῖς ωμοις φερωσιν" aliorum capita ſub tunicis occultata humeris impoſuerant. Κεφαλας in oraculo Dodonaeo Pelasgis edito capita non viventium, ſed fictilia laudabili fraude Hercules interpretabatur ab Macrob. l. Saturn. c. 7. *Valcken.*

υποτελεειν) Paſſ. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Brit. duo, υποτελειν Arch. Med. Ask.

νεοχμων κατα Βαρκαιους) ενοχλων Arch. Brit. duo ex ſcholio, & κατα Βαρκαιους cum Med. Ask. Paſſ., olim κατα Βαρκαιων cum Ald.

εξηΐσαν) Paſſ., recte. εξηεσαν alii & Ald.

πυλας πασας) Negligit vocem πυλας Arch., tum απασας cum Vind.

εσω) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Edd. In Med. Ask. Paſſ. Brit. A. C. εξω per errorem. post την ante εποιησαν comma Ald. Camer. I. II.

εμπεδορκεοιεν) Spectavit Suidas in V. & Φερετιμα. Poſt κατα τα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CCII.

Poſt Βαρκαιων comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt τε τειχεος in iisdem.

μαζους) μαςους Arch. Vind. alii μαζους. Poſt Βαττιαδαι τε comma Ald. Camer. I. II. punctum poſt μεταιτιοι.

επεγραψε) επετρεψε Arch. Paſſ.

ad Cap. CCIII.

ανδραποδισαμενοι) Brit. duo, Arch. Med. Vind. Paſſ. Ask. antea εξανδραποδισαμενοι cum Ald. non minus culte comma poſt vocem habet Ald Camer. I. II. idem poſt οἱ Κυρηναιοι.

αποσκευμενοι) Ask. Vind. & Portus ex conjectura, bene. ante cum Ald αποσεσευμενοι. Vide ſupra c. 154.

Βαρκης) Μανδρης Arch. conf. c. 167. poſt στρατηγος comma Ald. Cam. I II. colon poſt πολιν.

οχθον) Med. Arch. Paſſ. Ask. Brit. A. C. οχθην ceteri cum Aldo. colon poſt Κυρηνην, Ald. Camer. I. II.

επειρωντο) επειρωτωντο Ask.

ὁσον) ὁσον τε Paſſ. loco ὁσον δε. & tum ἱδρυνθεντι, poſt ταυτη comma Ald. Camer. I. II.

Αρυανδεω) Αριανδεω Arch. Ald. Valla, Brit. duo. Abeſt comma poſt Περσαι Ald. Cam. I. II

εποδια) εφοδια Med. Arch. Paſſ., in Ald. & Edd. εποδια, quod Jonum, redibitque L. 6. 70. Punctum poſt Αιγυπτον Ald. Camer. I. II. & comma poſt αυτεων & επελκομενυς. in iisdem.

επελκομενυς) εφελκομενυς Vind. Arch.

ες ὁ) ες ὁ Arch. Vind.

απικεατο) απικατο, Arch. Vind. απικοντο Paſſ. Ask. Med.

ad Cap. CCIV.

Poſt τυς ante δε comma Ald. Camer. I. II.

ηνδραποδισαντο) ηνδραποδισαν Arch.

αναστασυς) Arch. Vind. Paſſ. Pariſ. B. & Steph. margo, αναστατυς olim cum Ald. Praeſtantius αναστασυς, atque in aliorſum ex patrio ſolo abductione in Muſis tritiſſimum L. V. 12. VI 32. & pluries: in quibus αναστατυς ποιησαι amplius complectitur, ipſamque patriae everſionem. Solent ea in dictione varios ſe ſcribae dare & αναρπαστον, ανασατον, ανασπαστον commutare in Demoſth. Philip. IV. p. 81. Joſeph. Antiq. Jud.

Jud. L. XIV. § 4. &c. *Weſſel.* ανασπαςες recipietur ex Codd. in contextum. Vid. Diſſ. Herod. p. 114. Docta ſunt, quae dedere Valeſius in not. Mauſſ. ad Harpocr. p. 212. & d'Orvill. in Charit. p. 318 necdum tamen liquido conſtat, quid diſtent in talibus αναςατον; ανασπαςον, & ανάρπαςον multa dici poſſent, quae huius non ſunt loci: vid interim A. Doukaeus in Demoſth. p. 8. *Valken.*

Poſt Δαρειος & poſt οἱ δε commata Ald. Cam. I. II.

οικευμενη) Arch. bene. οικεομενη alii cum Ald.

ad Cap. CCV.

Poſt ζωσα γαρ comma Ald. Camer. I. II.

εξεζεσι) εζεσε Ora Steph Ask. Paſſ. Brit. A. C. Compoſitum Ald. Med. Vind. Arch. & Suidas in ευλαι.

της Βαττεω) Βατταιε Arch. Βαττε Ask Brit. duo. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

Claudit librum Paſſ. ſic:

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

Δ

XXXHH|Δ| III.

Quae literae numerales ſunt, creberrime in Oxonienſi & Sandvicenſi marmore obviae, indicantque, niſi fallor, hanc Muſam, ςιχηρως olim exaratam, verſus, ſeu ςιχες, cIɔcIɔcIɔCCLIII, habuiſſe. Similes fini aliorum librorum adpoſuiſſe, adparebit deinceps. *Weſſeling.*

In fine libri Ald. Cam. I. II. habent. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ.

In der Meyerſchen Buchhandlung zu Lemgo ſind auf die Michael-Meſſe 1797 folgende neue Bücher fertig geworden:

Berger, Dr. J. moraliſche Einleitung ins Neue Teſtament, für Religionslehrer und denkende Chriſten, 2ter Band, gros 8.

Borheck, Dr. A. C. Apparatus ad Herodotum intelligendum & interpretandum, Tom. III. 8 maj.

Leidenfroſt, Dr. J. G. Opuſcula phyſico-chemica & medica, antehac ſeorſim edita, nunc poſt ejus obitum collecta, Vol. III. 8.

Meuſel, J. G. das gelehrte Teutſchland, oder Lexicon der jetzt lebenden teutſchen Schriftſteller, 5te vermehrte Auflage, 5ter Band, gros 8.

Plato Werke, aus dem Griechiſchen überſetzt von Dr. J. Fr. Kleuker, 6ter Band, 8.

Vorleſungen, bibliſch-exegetiſche, über die Dogmatik nach Döderlein, mit vorzüglicher Hinſicht auf das Hezelſche Bibelwerk für junge Theologen und Prediger, von D. G. 2ten Bandes 1ſtes St. gr. 8.